This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

+ *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.

+ *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.

+ *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.

+ *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse `http://books.google.com`

1

30

1882

Vet. DF 760 . D2 . D13/1

PUBLICATIONS

DE

L'ÉCOLE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES

XIV

ÉPHÉMÉRIDES DACES

TEXTE GREC

VIENNE. — TYP. ADOLPHE HOLZHAUSEN
IMPRIMEUR DE LA COUR IMPÉRIALE & ROYALE ET DE L'UNIVERSITÉ

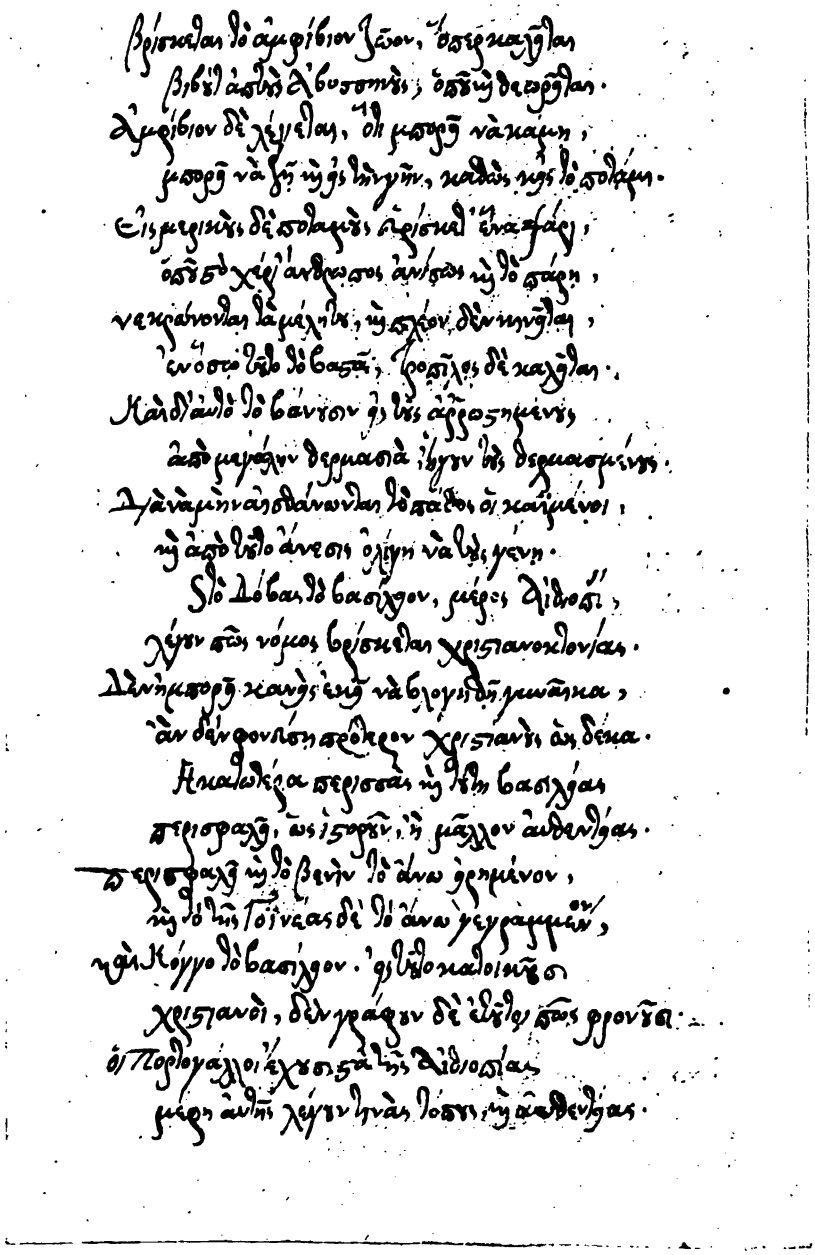

Fac-simile de l'écriture de C. Papontès
extrait du manuscrit autographe de sa Géographie historique

ΔΑΚΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ÉPHÉMÉRIDES DACES

OU

CHRONIQUE

DE LA GUERRE DE QUATRE ANS (1736–1739)

PAR

CONSTANTIN DAPONTÈS

SECRÉTAIRE DU PRINCE CONSTANTIN MAUROCORDATO

PUBLIÉE, TRADUITE ET ANNOTÉE

PAR

ÉMILE LEGRAND

RÉPÉTITEUR A L'ÉCOLE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES

TOME PREMIER

TEXTE GREC

PARIS

ERNEST LEROUX, ÉDITEUR,

LIBRAIRE DE LA SOCIÉTÉ ASIATIQUE,

DE L'ÉCOLE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES, ETC.

28, RUE BONAPARTE, 28

1880

LIBRARY OF THE TAYLOR INSTITUTION
UNIVERSITY
6 MAR 1936
OF OXFORD

INTRODUCTION

INTRODUCTION

Notre intention première était de placer en tête du présent volume une étude sur l'auteur des Éphémérides daces, Constantin Dapontès, mais, n'ayant pu réussir encore à nous procurer certains documents indispensables pour traiter ce sujet d'une façon complète, nous avons cru devoir différer la publication de notre travail. Il ne paraîtra qu'avec le second volume, lequel contiendra la traduction française de l'ouvrage. Nous prions donc instamment toutes les personnes qui posséderaient, concernant Dapontès, quelque document publié ou inédit de vouloir bien nous le communiquer.

Nous nous bornerons pour aujourd'hui à parler des manuscrits dont nous avons tiré le présent volume.

Éphémérides daces. Le manuscrit qui contient les *Éphémérides daces* fait partie de la riche bibliothèque de M. le Prince Georges Maurocordato, qui a bien

voulu le mettre à notre disposition avec une bienveillance exquise, pour laquelle nous le prions d'agréer ici l'expression de notre sincère gratitude.

Ce manuscrit, en papier de fil, de format petit in-4°, comprend *46 feuillets non chiffrés et 608 pages.* Il est autographe, ainsi qu'il nous a été facile de nous en assurer en le comparant avec les autres manuscrits que Dapontès déclare écrits de sa main, entre autres celui de sa Γεωγραφικὴ ἱστορία (1).

Les *46* feuillets qui se trouvent en tête du manuscrit comprennent la table des matières. Cette table analytique est reproduite en manchettes dans le manuscrit; mais nous avons dû la mettre en sommaires au commencement de chaque mois, la justification typographique qui nous était imposée ne nous laissant pas la possibilité d'adopter une autre disposition.

Les pages 1—99 contiennent une Ἱστορία τῶν συμβάντων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ σουλτὰν Μεχμέτη, ἐπιτροπεύοντος τοῦ Κιπρουλῆ γέροντος Μεχμὲτ πασᾶ, μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ σουλτὰν Ἀχμέτη, υἱοῦ τοῦ αὐτοῦ σουλτὰν Μεχμέτη, ἐπιτροπεύοντος τηνικαῦτα τοῦ Δαμὰτ Χασὰν πασᾶ, publiée par M. Constantin Sathas

(1) On lit, en effet, au folio *328 b* de cet ouvrage, la note suivante: Εἰς τὴν νῆσον Σκόπελον, ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ σταυροπηγιακῇ μονῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, ἐγράφη ἰδίᾳ χειρὶ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ᾳψπά, μηνὶ αὐγούστῳ.

dans le troisième volume de sa *Bibliothèque grecque du moyen-âge* (1). Cette Histoire ne porte pas le nom de Dapontès, et celui-ci ne l'a pas mentionnée dans le catalogue qu'il a plusieurs fois donné de ses ouvrages (2); cependant, il nous semble impossible de ne pas la lui attribuer; c'est, du reste, ce qu'a fait sans aucune hésitation M. Constantin Sathas, qui l'a publiée d'après le même manuscrit, et nous déclarons partager entièrement sa manière de voir. On retrouve, en effet, dans cette Histoire les mêmes qualités et les mêmes défauts de style que dans les *Éphémérides daces*, la même façon de procéder, les mêmes réflexions naïves, le même esprit de loyauté et d'exactitude minutieuse qui distingue tous les écrits historiques de Dapontès.

Les pages 100—114 sont blanches.

Les *Éphémérides daces* occupent les pages 115—608.

Dapontès ne cite pas non plus les *Éphémérides daces* dans le catalogue de ses œuvres; il les mentionne, en revanche, dans son *Jardin des Grâces* (3):

(1) Pages 1—70.

(2) Par exemple, à la fin de ses Λόγοι πανηγυρικοὶ εἰς ἁπλοῦς στίχους (*Venise;* in 8° de 120 pages), et dans l'*Avis* qui termine sa Γεωγραφικὴ ἱστορία manuscrite. Nous reproduirons intégralement cet *Avis* dans l'étude que nous consacrerons à Dapontès.

(3) *Chapitre II, folio 11 verso.* Cet ouvrage se trouve en manuscrit dans la bibliothèque de l'École de la Panagia, à Péra, où nous avons pu le consulter, au mois de septembre 1879.

Καὶ τὰ συμβάντα ἔγραφα, ξεύρω μὲ κόπον πόσον,
πολέμου τοῦ τετραετοῦς τῶν Τουρκονεμτζορρώσσων,
καὶ τὰ ἐν τῇ Βλαχίᾳ δὲ ὁμοῦ καὶ Μολδαβίᾳ,
ἐφημερίδας δηλαδὴ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ.

Un autre manuscrit des *Éphémérides daces* existe à Yéni-Keui, sur le Bosphore, dans la bibliothèque de M. Stávros d'Aristarchis, grand logothète de l'Église patriarcale et sénateur, qui a eu l'extrême obligeance de nous le communiquer, alors que notre texte était déjà complètement imprimé d'après le manuscrit de M. le Prince G. Maurocordato. Le manuscrit de M. d'Aristarchis est également autographe, comme en font foi et l'écriture, et la note qui figure au bas du dernier feuillet. Voici cette note: Συνετέθη καὶ ἐγράφη παρὰ Κωνσταντίνου Δαπόντε, τοῦ ἐκ νήσου Σκοπέλου, δευτέρου γραμματικοῦ τῆς αὐτοῦ θεοφρουρήτου ὑψηλότητος, καὶ κονσούλου τῶν Ἰγκλέζων.

Si nous en jugeons d'après les nombreuses additions écrites sur les marges de ce manuscrit, on devrait le considérer comme le brouillon des *Éphémérides daces,* et le manuscrit du Prince Maurocordato en serait la mise au net. Dapontès n'a pas donné place dans ce dernier à certains faits qui ne lui paraissaient sans doute pas avoir un rapport assez immédiat avec les évènements dont les Provinces Danubiennes étaient le théâtre. Dans d'autres cas,

mais très-peu nombreux, Dapontès a ajouté quelques détails complémentaires. Nous avons soigneusement noté toutes les variantes, même celles qui ne présentent qu'une importance secondaire. On les trouvera plus loin.

C'est peut-être ici le lieu de dire quelques mots des modifications que j'ai cru devoir apporter à l'orthographe suivie par Dapontès. Ces modifications sont peu nombreuses; il me suffira de signaler les quatre principales.

a) Dans les verbes barytons formés des anciens types en ὁω par épenthèse du ν, comme βεβαιόνω, de βεβαιόω (βεβαιῶ), je n'ai pas adopté l'orthographe manifestement erronée de Dapontès, qui écrit βεβαιώνω,

b) Lorsque l'imparfait ou l'aoriste d'un verbe composé est formé avec l'augment syllabique vulgaire, je n'ai pas cru devoir conserver l'orthographe de Dapontès, laquelle ferait croire à l'existence de deux augments, l'un syllabique et l'autre temporel. Ainsi, à mon avis, il faut écrire ἐσυνομιλοῦσα, ἐσυνομίλησα, et non pas ἐσυνωμιλοῦσα, ἐσυνωμίλησα.

c) J'ai écrit par αις les terminaisons de l'accusatif pluriel des noms imparisyllabiques; ainsi πασάδαις, de πασᾶς, et non πασάδες comme écrit Dapontès.

d) Au pluriel imparisyllabique des noms en ης, lesquels peuvent être oxytons, paroxytons, et pro-

paroxytons, j'ai conservé l'η du singulier, et j'ai écrit ἐλτζῆδες, σαλαχόρηδες, μπουλουκμπάσηδες, de ἐλτζὴς, σαλαχόρης, μπουλούκμπασης, et non ἐλτζίδες, σαλαχόριδες, μπουλουκμπάσιδες, comme dans le manuscrit.

Quant aux autres modifications, elles sont si minimes que je ne crois pas nécessaire d'en entretenir le lecteur.

L'orthographe des deux manuscrits est absolument identique. Dans l'un comme dans l'autre, les sommaires sont disposés en manchettes ; mais, dans le manuscrit *A*, ils ne sont pas reproduits au commencement du volume sous forme de table analytique.

Voici les variantes, additions et corrections fournies par le manuscrit des *Éphémérides daces* appartenant à M. S. d'Aristarchis. Ce manuscrit est désigné par la lettre *A*, et celui du Prince G. Maurocordato par la lettre *M*.

TITRE GÉNÉRAL. — Au lieu de μέχρις ἔτους, le manuscrit *A* donne μέχρις τέλους. Dans *A*, τοῦ manque après βοεβόδα. Manquent également les mots παρὰ Κωνσταντίνου et le reste, jusqu'à la fin.

Page γ. — *Titre d'entrée en matière.* Au lieu de ῥώσσων καὶ γερμανῶν, *A* donne γερμανῶν καὶ ῥώσσων.

Même page. En marge de l'alinéa commençant par les mots ἐν τούτοις, nous trouvons, dans les deux manuscrits, les notes suivantes :

1732 μαρτ. ὁ Ἀλῆ πασᾶς Χεκίμογλους ἔγεινεν ἐπίτροπος.

ὁ Γιαχγιᾶ πασᾶς, ὁ γαμβρός του, κεχαγιᾶς.

ἐξορία τοῦ Μιχάλβοδα.

1733. μετάθεσις τῶν δύο αὐθεντιῶν.

ὁ Ὀσμὰν πασᾶς ἔπεσεν εἰς τὸν πόλεμον τῆς Περσίας.

1734. ὁ Ἀπδουλλὰχ πασᾶς Κιουπρουλόγλους ἔπεσεν εἰς τὸν πόλεμον.

ἐκλογὴ Φριδερίκου καὶ Στανισλάου εἰς τὴν κορῶναν τῆς Λεχίας.

σκυθικὰ στρατεύματα εἰς Ἰογδανίαν.

πόλεμος Γερμανῶν καὶ Φραντζέζων.

Page δ. — En marge de l'alinéa commençant par les mots περὶ τοῦ τοιούτου κινήματος, on lit dans les deux manuscrits les notes suivantes:

1735. ὁ Χαλισᾶ Ὀσμάνης ἔγεινε κεχαγιᾶς μετὰ τὸν Γκιοὺλ Ἀχμέδαγαν.

ὁ δὸν Κάρλος βασιλεὺς Σικελίας καὶ Νεαπόλεως.

ἡ Λορραῖνα ἐπάρθη ἀπὸ τοὺς Φραντζέζους.

ἡ Τοσκάνα, Πάρμα καὶ Πιατζέντζα εἰς τὸν δοῦκα τῆς Λορραίνας.

σεπτεμβ. ὁ Ἰσμαὴλ πασᾶς ἔγεινε βεζίρης.

νοεμβ. 16. μετάθεσις τῶν δύο αὐθεντιῶν.

δεκεμβ. ὁ Σιλικτὰρ Μεχμὲτ πασᾶς βεζίρης.

Page ς. — En marge, dans les deux manuscrits, en regard du paragraphe commençant par κινηθέντες

λοιπὸν, on lit: 1736. Κιλμπουσουνίου ἅλωσις (dans *A*, ἅλωσις Κ.) καὶ Ὄρ Καλασὶ, καὶ καταδρομὴ Κριμίου.

Page ζ, ligne 12. — Dans *A*, une note marginale ajoute après Ἄρτζες: καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Κραγ[ιόβαν] καὶ Καλαφάτι. Et après Κινπουλούγκι, une autre addition ainsi conçue: ὁ δὲ Κβαδάνης εἰς Μολδαβίαν.

Page ι. — En marge de l'alinéa commençant par ἀφ' οὗ δὲ, on lit, dans les deux manuscrits, les annotations suivantes:

Ἐλτζῆδες εἰς τὴν Νεμίροβαν.

ἐγγλέζοι καὶ φιαμέγκοι ἐλτζῆδες εἰς Ἱαπάδαγι τὴν ἄνοιξιν.

ὁ Ἀΐβὰζ Μεχμὲτ πασᾶς εἰς τὸ Βιδύνι σερασκέρης.

ἅλωσις Ὀζοῦς ὑπὸ Μόσχων καὶ αἰχμαλωσία τοῦ Γιαχγιᾶ πασᾶ.

καΐμεκάμης ρεκιὰπ κεχαγιασῆ ὁ Γιουμρουτζῆ Γιεγὲν Μεχμὲτ ἀγᾶς.

ἐκρέμασαν τὸν Μανόλην (dans *A* seulement: 1737 αὐγούστου 23).

αὐγούστ. ἐπίτροπος ὁ Ἀπδουλλὰχ πασᾶς Μουσούνογλους.

ὁ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς ἐπῆγεν εἰς πολιορκίαν τῆς Ὀζοῦς.

Page ιγ, ligne 15. — Le manuscrit *A* donne cette note marginale relative à Démétrius Caradja:

οὗτος ἐχρημάτισε μέγας ποστέλνικος τοῦ Ἀντιόχου βόδα Καντεμίρη καὶ καπικεχαγιᾶς· καὶ ἐν ἔτει ᾳψλζ', μηνὶ δεκεμβρίῳ, ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς τὸ ὁσπίτιον τοῦ Χρυσοσκούλου Βλαστοῦ κατὰ τὸ Σταυροδρόμι, καὶ ἐτάφη ἔνδον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου τῶν Ταταούλων.

Page ιθ, ligne 9. — Au lieu de κούρτην, le manuscrit *A* donne πουσκαρίαν, qui est assurément la vraie leçon. Le manuscrit *A* portait lui aussi κούρτην, qui a été gratté et remplacé par πουσκαρίαν.

Page κγ, ligne 11 du texte. — Le manuscrit *A* donne en marge cette nouvelle: κατὰ τὴν τετάρτην ἦλθεν εἴδησις ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ἐχάλασαν τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ὁποῦ εἶχαν ὑπάγει εἰς τὴν Ἱόσναν διὰ νὰ τὴν ὑποτάξουν, καὶ τὰ ἐδίωξαν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἄλλα μέρη πέριξ τῆς Ἱόσνας.

Page κς, ligne 5. — Le manuscrit *A* ajoute en marge: τῇ αὐτῇ (c'est-à-dire le 26) ἐκίνησεν ὁ νέος χάνης Μεγκλικγεράης ἀπὸ τὸ ὀρδὶ καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ὄζοῦ, ὁμοῦ μὲ τὸν Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶν, σερασκέρην τοῦ Ἱενδερίου, διὰ νὰ τὴν πάρουν· μὲ τὸ νὰ ἦτον ὅμως τὰ στρατεύματά τους ὀλίγα, καὶ ὁ χειμὼν πλησίον, τὰ δὲ τῶν Μοσχόβων πολλὰ, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κατορθώσουν τίποτες· μάλιστα νικηθέντες οἱ Ὀθωμανοὶ ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ ἐξεχείμασεν ὁ ῥηθεὶς χάνης εἰς τὸ Ἀκ Κερμάνι κάστρον, εἰς τὸ στόμα τοῦ Νίπρου.

Page κζ. — En marge de l'alinéa commençant par ἐλθὼν δὲ καὶ, le manuscrit *A* donne la note suivante: οἱ πρέσβεις τῆς Ἐγγλιτέρρας καὶ Ὁλλάνδας, βλέποντες ὅτι δὲν χρησιμεύουν, ἐζήτησαν θέλημα παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν νὰ ἔλθουν εἰς βασιλεύουσαν, ὅθεν κατὰ τὴν πρώτην ὀκτωβρίου ἐκίνησαν ἀπὸ Ἰαπάδαγι.

Page λγ. — A la fin du chapitre comprenant le mois d'*octobre 1737*, le manuscrit *A* ajoute les deux alinéas suivants:

Στοχαζόμενοι οἱ Ὀθωμανοὶ ὅτι οἱ Γερμανομοσχόβοι φέροντες ἐχθρικῶς, καὶ τὰ τῆς εἰρήνης εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔλθουν εἰς ἔκβασιν, ἔγραψαν προστακτικῶς εἰς τοὺς ἐν Νεμίροβ μουραχάσηδαίς τους νὰ γυρίσουν ὀπίσω, ἐπειδὴ δὲν θέλουν τὴν εἰρήνην, οἱ ὁποῖοι κινήσαντες ἐκεῖθεν ἔφθασαν εἰς τὸ ὀρδὶ κατὰ τὴν κγ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄπρακτοι.

Ἦλθε τότε καὶ βασιλικὸν χάτι σερίφι εἰς τὸν ἐπίτροπον προστακτικὸν διὰ νὰ στείλῃ στράτευμα εἰς τὴν Ὀζοῦ διὰ νὰ τὴν πάρῃ πάλιν· ὅθεν ἔστειλε τὸν τότε χάνην, καὶ σερασκέρην Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κατορθώσουν τίποτε, καὶ ἀφανίσαντες τὸ στράτευμα ἐγύρισαν ἄπρακτοι.

Page λε. — En marge de l'alinéa commençant par κατὰ δὲ τὴν, le manuscrit *A* ajoute ce qui suit:

Διέτριψε τὸ ὀρδὶ εἰς Καρτάλι ἄχρι ε΄ νοεμβρίου. Κατὰ δὲ τὴν ς΄ τοῦ αὐτοῦ ἦλθεν ὁ βασιλικὸς σιλικτάραγας,

υἱὸς τοῦ Ἱαλτατζῆ Μεχμετπασᾶ, πρώην ἐπιτρόπου, καὶ ἔφερε χάτι σερίφι εἰς τὸν Μουσούνογλου ἐπίτροπον προστακτικὸν νὰ ἔλθῃ εἰς βασιλεύουσαν χωρὶς ἀναβολῆς.

Même page. En marge de l'alinéa commençant par πηγαίνοντας δὲ, le manuscrit *A* ajoute: Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκίνησεν ὁ ἐπίτροπος μὲ τὸ ὀρδὶ ἀπὸ Ἰσάκτζας εἰς βασιλεύουσαν.

Même page, ligne 10. — Le mot εἰς, que j'ai placé entre crochets, se trouve dans le manuscrit *A*.

Page μβ, ligne 6. — Le manuscrit *A* donne τῇ ιέ δὲ ἐπέστρεψεν.

Même page, dernier alinéa, le même manuscrit donne κατὰ δὲ τὴν κβ′ ἦλθε, *etc.* Ces légères variantes se reproduisant souvent par la suite, je crois parfaitement inutile de les relever, mais il est bon d'en avertir le lecteur.

Même page. — Après le dernier alinéa, le manuscrit *A* ajoute ce qui suit: Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος ἠθέλησαν οἱ Φραντζέζοι νὰ μεσολαβήσουν διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀγάπην μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Μοσχοβογερμανῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπαρακινήθησαν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Βλέποντας ὁ Ὀσμὰν Κεχαγιᾶς, ἔτι ζῶν, ὅτι οἱ μὲν Μοσχόβοι ἐκυρίευσαν τὴν Ὀζοῦ, οἱ δὲ Γερμανοὶ τὴν Νύσσαν πόλεις, καὶ στοχαζόμενος ὅτι ἐνδέχεται νὰ προχωρήσουν καὶ περαιτέρω, ἐλάλησεν ἕνα πεηζαδὲν φραντζέζον, ὁποῦ ἀκολουθοῦσε τὸ ὀρδὶ, καὶ γράφοντας

εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν τῆς Γαλλίας, καὶ παρακαλῶντας τον νὰ γράψῃ εἰς τὸν ῥήγαν του διὰ νὰ ὑπερμαχήσῃ νὰ φιλιώσῃ τὸ δεβλέτι μὲ τοὺς Νέμτζους καὶ Μοσχόβους, τὸν ἔστειλεν εὐθὺς εἰς βασιλεύουσαν· ἐδέχθη ὁ τῆς Γαλλίας πρέσβυς τὸ ζήτημα, καὶ ἔστειλεν εὐθὺς τὸν ἴδιον πεηζαδὲν εἰς τὴν Φράντζαν μὲ γράμματα εἰς τὸν ῥήγαν του· τὸ ἐδέχθη καὶ αὐτὸς, καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν Βιένναν· τὸ ἐδέχθη καὶ ὁ ἰμπερατῶρος, ἐφανέρωσε καὶ εἰς τὴν τζαρίτζαν τῆς Μοσχοβίας τὴν ὑπόθεσιν· τὸ ἐδέχθη καὶ αὐτὴ, ἐζήτησεν ὅμως νὰ ἦναι καὶ οἱ Ἐγγλεζοφιαμέγκοι μεσάζοντες εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Page μγ, ligne 9 du texte. — Après μαρκέζε δὶ Βίλνεφ, le manuscrit *A* ajoute en marge: Καθὼς καὶ εἰς τοὺς τῆς Ἐγγλητέρρας καὶ Ὁλλάνδας νὰ μεσολαβήσουν, καὶ νὰ ἐνεργήσουν τὰ τῆς εἰρήνης, τὸ ὁποῖον καὶ τὸ ἐπρόβαλαν οἱ πρέσβεις εἰς τὸν ἐπίτροπον· ὁ ὁποῖος πρὸς μὲν τὸν Φράντζας ἀπεκρίθη φιλικώτερον καὶ μαλακώτερον· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους δὲν ἔδωκεν ἄλλην ἀπόκρισιν κατὰ πρώτην προσβολὴν παρὰ ὅτι εἶναι ἕτοιμοι καὶ διὰ εἰρήνην καὶ διὰ μάχην.

Page μδ. — En marge de l'alinéa commençant par ἦλθε φερμάνι εἰς, *etc.*, le manuscrit *A* ajoute ce qui suit: Κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας ἔστειλαν εἰς Βιδύνι τὸν πρέντζιπε Γκιοβάνη, υἱὸν τοῦ Ῥακότζκη, ὅστις ἦτον χάψι εἰς τὴν Βιένναν πρὸ πολλοῦ, καὶ μὲ τρόπον ἐπιτήδειον εἶχε φύγει ἐκεῖθεν εἰς Φράντζαν, καὶ ἀπὸ τὴν

Φράντζαν ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸ 1737 ἔτος, καὶ τὸν ἐκάθισαν εἰς τὸ Φανάρι εἰς τὸ σπίτι τοῦ κρεμασθέντος Μανόλη Κιουρκτζίμπαση, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν βάλουν, εἰ δυνατὸν, εἰς τὰ χώματα τῆς Οὐγγαρίας, μὲ ἱκανὸν στράτευμα ὀθωμανικόν. Μὲ ὅλον ὁποῦ εἰς αὐτοὺς τοὺς καιροὺς ἡ Βλαχοπογδανία ἦτον εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, τζαλαπατημένης ἀπὸ Κατάνους, λεηλατισμένης ἀπὸ ταρταρικὸν καὶ ὀθωμανικὸν στράτευμα οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν ἐδιακρίθηκαν νὰ ἀφήσουν οὔτε ἕνα ἀπὸ τὰ συνήθη δοσίματα καὶ χαρίσματα, καὶ τοὺς ἔκαμεν δυναστικῶς νὰ πληρώσουν εἰς διάστημα πέντε μηνῶν δύο κουδουμιγιέδαις ἐπιτρόπων καὶ τεσσάρων κεχαγιάδων, καὶ ἀπὸ τριακόσια ἄλογα ὁ καθεὶς εἰς τὸν ἐπίτροπον, καὶ ζαχερέδαις καὶ ἄλλα ὅμοια.

Page με. — Dans le manuscrit *A*, l'alinéa commençant par ἀνταμόνοντας, finit par ῥήγας τῆς Οὐγγαρίας. Le reste manque.

Page μς. — L'alinéa συμβουλῆς μεγάλης, *etc.*, manque entièrement dans le manuscrit *A*.

Page μθ. — A la fin de l'alinéa ἦλθεν ἀπὸ, le manuscrit *A* ajoute τὸν μάρτιον.

Même page. — Le paragraphe ἐβγῆκε τὸ βακαρίτον porte, dans le manuscrit *A*, la date du *19 février 1738*. Le suivant, la date du *23*, et au lieu de μέγαν le manuscrit *A* donne μεγάλον.

Page ν. — A la fin de l'alinéa ἐστάλθη ὁ Φώτις, le manuscrit *A* ajoute ἀπὸ τέσσαρα βῴδια.

Page νγ. — Dans le manuscrit *A*, l'alinéa ἔστειλεν ὁ αὐθέντης porte, peut-être par erreur, la date du *16*. Il se trouve, dans le manuscrit *A*, en marge de l'alinéa ὁ δὲ Χατζῆ Βελῆ πασᾶς.

Page νε. — En marge des alinéas ἡ εἰρήνη φαίνεται et ὁ τευτερδὰρ ἐφέντης, le manuscrit *A* ajoute les trois alinéas suivants: Κατὰ τὴν τή ἦλθεν ὁ ἐπίτροπος εἰς τὸ τερσανὲ παχτζεσὶ, καὶ ἠντάμωσεν ἐκεῖ τὸν βασιλέα, καθίσας ὥραν πολλήν.

Κατὰ τὴν κ' ἐπῆγεν εἰς προσκύνησίν του ὁ ἐγγλέζος ἐλτζὴς, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ τῆς Βενετίας εἰς τὸν Δαβουτπασᾶν· ὁ τῆς Φράντζας δὲν ἐπῆγεν, ἐπειδὴ εὑρέθη τότε ἄρρωστος.

Τῇ κά ἐπῆγεν ὁ τῆς Ὁλλάνδας, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ δύο πεγηζαδέδες τῶν Σφεκῶν ὁποῦ εὑρίσκοντο εἰς βασιλεύουσαν ὡς πρέσβεις, εἰς τὸν Δαβουτπασᾶν.

Page νς. — L'alinéa ἐμήνυσεν ὁ Βελῆ πασᾶς est ainsi conçu dans le manuscrit *A*: ἔστειλεν ὁ Βελῆ πασᾶς εἰς τὸν αὐθέντην διὰ νὰ γείνῃ προσταγὴ νὰ μὴ κτυπήσουν ταὶς καμπάναις ἕως οὗ νὰ περάσουν τρεῖς ἡμέραις τοῦ μπαϊραμίου· τὸ ὁποῖον καὶ οὕτως ἔγεινε.

Page νη. — Les mots διὰ τὰ ἀσκέρια, par lesquels se termine le dernier paragraphe, manquent dans le manuscrit *A*.

Page νθ. — L'alinéa ἔγεινε προσταγὴ εἰς ὅλα τὰ καδηλίκια porte, dans le manuscrit *A*, la date du *7 avril 1738*, et le suivant porte la date du *8*. Le mot κερεστὲς qui ne figure pas dans le manuscrit *M* et que j'ai, pour cette raison, mis entre crochets, se trouve dans le manuscrit *A*, mais y a été ajouté ultérieurement, ainsi qu'il est facile de s'en convaincre, en voyant l'écriture et la couleur de l'encre.

Page ξβ. — En marge de l'alinéa ἐκίνησεν ἀπὸ Βιδύνι, le manuscrit *A* ajoute ce qui suit: Κατὰ τὴν ιζ΄ ἐκίνησεν ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, καὶ ὑπάγει κατὰ τὴν Σόφιαν.

Page οε. — Le manuscrit *A* ajoute ce qui suit: Τῇ κβ΄ ἐκίνησεν ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ Νύσσι καὶ ἐδιάβη εἰς Φετισλάμι, πόλιν ὀλίγον παράνω τοῦ Βιδυνίου, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ γέφυραν ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ Δουνάβεως.

Κατὰ τὴν (la date est restée en blanc) ἐπῆραν τὸ Μεχεδιὲ Ἰογαζί.

Ἔφερεν ὁ αὐθέντης τὸν Ἀλῆ πασᾶν ἰκὶ τουγλοὺν, ὄντα εἰς Ῥουστζούκι, διὰ φύλαξιν τοῦ Βουκουρεστίου, μὲ τὸ νὰ ἔλειψαν τὰ στρατεύματα. Ce dernier fait est daté, en marge, du *25*; il s'ensuit que la prise de Méhédié Bogaz aurait eu lieu entre le *22* et le *25 juin 1738*.

Page οζ. — Le manuscrit *A* donne ainsi la fin de l'alinéa ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι: κἀκεῖθεν ὅπου τὸν διορίσουν, ὅστις κατὰ τὴν ιζ΄ ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ Κοτροτζάνι.

Page οθ. — Le manuscrit *A* ajoute ce qui suit: Κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας ἦλθον εἰς βασιλεύουσαν δύο πρέσβεις τῶν Περσῶν.

Ἐπῆραν οἱ Μοσχόβοι τὸ Ὄρ Καπισὶ εἰς τὸ Κρίμι μὲ βέραν, ἔπειτα τὸ ἄφηκαν καὶ ἔφυγαν, παίρνοντες μαζί τους ὅσους Ὀθωμανοὺς καὶ ἂν ηὗραν ἐκεῖ μέσα.

Page πε, ligne 23. — Après ἀπέχοντα εἴκοσι ὥρας, le manuscrit *A* ajoute, en les soulignant, les deux mots suivants τῆς Καμέκας.

Page πθ. — L'alinéa ἦλθεν ὁ Χατζῆ Ἰσούφαγας doit porter la date du *5* et non celle du 2, car dans le manuscrit *A*, il commence par τῇ έ ἦλθεν. L'alinéa suivant doit également avoir la même date.

Page ϟγ. — L'alinéa ἐπέρασεν ὁ Ἀλῆ ἀγᾶς porte la date du *17*, qui a été omise par inadvertance.

Page ϟδ. — L'alinéa ἦλθεν ἀπὸ τὸ ὀρδί porte la date du *27*, qui a été omise par inadvertance.

Même page. — Au dernier alinéa, le mot ὅτι, que j'ai mis entre crochets comme n'existant pas dans le manuscrit *M*, se trouve dans *A*.

Page ϟζ. — A l'alinéa ἦλθεν εἴδησις, le manuscrit *A* donne avant μουπασίρης le mot βασιλικὸς souligné.

Page ϟη, ligne 2. — Avant στρατεύματα, le manuscrit *A* donne καισαρικὰ souligné.

Même page. — Dans le ταχρίρι ἑνὸς ἀτζέμη, ligne 2, il faut lire κάβλι μας, au lieu de κάβλι.

Page ϟθ, ligne 20. — Au lieu de ἐλτζὴν, le manuscrit *A* donne ἐλτζή.

Même page, ligne 23. — Lire ἤτον ἡ περισσοτέρα.

Page ρ. — A la fin de l'alinéa ἦλθεν ὁ Χαλὴλ ἀγᾶς, le manuscrit *A* donne ἰγδίων 80.

Page ργ, ligne 7. — Lire ἐπεριποιήθη. A la fin de cet alinéa, le manuscrit *A* donne κακοκαρδισμένοι εἰς 40, mais avec un signe indiquant qu'il faut lire comme je l'ai imprimé.

Même page, ligne 17. — Le manuscrit *A* donne γίνονται κυνόβρωτοι.

Page ρς. — Après l'alinéa ἀπέθανεν ὁ τζεπετζίπασης, il faut ajouter ce qui suit qui a été omis par suite d'un accident de mise en pages : ὁ πρώην μεκτουπτζῆ Γιατζικλήπεγης, ὄντας ἐξόριστος εἰς Σινώπι, ἔγεινεν ἰτλάκι.

Page ρκδ, ligne 24. — Le manuscrit *A* donne ἦλθεν ἀπὸ τὸ Ἰενδέρι.

Page ρκε, ligne 6. — Lire ὁ Ῥόκα βαλισῆ.

Page ρκη. — Après l'avant-dernière ligne, il faut ajouter : Ἰεηλικτζῆ ἐφενδηλὲρ ἰπκά.

Page ρκθ, ligne 5. — Ajouter la date du *10 janvier 1739*.

Page ρλα, lignes 4 et 5. — Lire Τζελεπιζαδὲς et Ναβιζαδὲς.

Page ρλδ. — L'alinéa ἀπὸ τὸ στράτευμα porte la date du *15*, et l'alinéa ἐρρέθη λόγος, celle du *16 février 1739*, dans le manuscrit *A*.

Page ρλζ. — Les alinéas ἐκίνησεν et πηγαίνοντας portent, dans le manuscrit *A*, le premier la date du 7, le second celle du *10 mars 1739*.

Page ρμ, ligne 22. — La date du *15* doit figurer devant la ligne 21.

Page ρμα, ligne 7. — Au lieu de Μοραλῆ, il faut lire Μόραλη.

Même page, ligne 27. — Après Μουρταζᾶ, le manuscrit *A* ajoute πασᾶν.

Page ρμδ, ligne 22. — Après Μούνιχ, le manuscrit *A* avait ἐγλότωσε, mais ce mot a été biffé d'un trait de plume. Même ligne, les deux manuscrits portent φὲρτ μασάλ *(sic)*.

Page ρμε. — L'alinéa ἐξεκίνησεν ὁ αὐθέντης porte dans le manuscrit *M* la date du *17* et dans le manuscrit *A* celle du *18 avril 1739*.

Page ρνβ, ligne 12. — Ajouter après ὀφφιτζιάλιδαις · κατόπιν σταφιέρηδες εἰκοσιτέσσαρες.

Page ρνζ, ligne première. — Au lieu de ἐλτζῆς, les deux manuscrits donnent ἐλτζή.

Même page, ligne 18. — Au lieu de ἄγκαλα, lire ἀγκαλὰ.

Page ρνθ, ligne 28. — Lire Τζόρνο au lieu de Τζόρνοε.

Page ρξγ, l. 8. — Lire Γιουσοὺφ au lieu de Γιουσούρ.

Page ρξε. — En marge de l'alinéa ἐξαπέστειλεν ὁ αὐθέντης, le manuscrit *A* donne cette note relative au grand paharnic Constantin Caradja (je reproduis entre crochets le sommaire auquel elle fait suite): [Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου παχαρνίκου Καρατζᾶ εἰς τὸ ὀρδὶ διὰ καπικεχαγιᾶν,] ὅστις ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐτάφη πέραν τοῦ Κυνηγοῦ, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ἐν ἔτει ψοά, μαΐου ιδ'. Bien qu'écrite en 1771, peut-être plus tard, mais à coup sûr longtemps après que Dapontès eut rédigé les *Éphémérides daces* et écrit le manuscrit *A*, cette note est de la même main que le reste; l'encre seule est différente. De cette note on peut conclure que, en 1771, le manuscrit *A* était encore entre les mains de Dapontès.

Page ρξς, ligne 13. — Le manuscrit *A* donne μπίνπασης, qui semble être la vraie leçon.

Page ρπ. — A l'alinéa Μετὰ τὸ ἄριστον, il faut ajouter la date du *18 juillet 1739*.

Page ρʹια, ligne 18. — Au lieu de σαρδενγκατζτῆ, il faut lire σερδενγκετζτῆ.

Page ρʹιη. — Dans le manuscrit *A*, la date du *26* se trouve devant l'alinéa ἐπέστρεψεν.

Page σ, ligne 8. — Le manuscrit *A* donne ἔφεραν au lieu de ἤφεραν.

Page σς, ligne 27. — Lire διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἀρχῆθεν πάθος. A cet endroit le manuscrit *M* est illisible, je rétablis le passage à l'aide du manuscrit *A*.

Même page, ligne 29. — Au lieu de μπαλγαμέζια lire μπαλγεμέζια.

Page σια, ligne 5. — Le manuscrit *A* donne γιενιτζάροι.

Page σις, ligne 20. — Le manuscrit *A* donne ὀθωμανικῶν. Le manuscrit *M* donne ὀθωμανῶν. J'avais restitué la vraie leçon.

Page σιθ. — Ajouter à l'alinéa ὁ Γρηγόρβοδας, la date du *17 août 1739*.

Page σλθ. — Après les mots κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον, il faut ajouter les deux alinéas suivants que je n'avais pu lire suffisamment bien dans le manuscrit *M*, à cause du mauvais état de la page où ils se trouvent, et que, pour cette raison, j'avais cru devoir supprimer, me réservant d'en avertir le lecteur. Je les donne d'après le manuscrit *A*.

Ἐγὼ ὁ κόντε Νέουμπερ, γκενεράλις τοῦ χᾶς ὀδαλὶ πεζικοῦ καισαρικοῦ στρατεύματος, κόντες τοῦ Λεξεμπούρκ καὶ Σινὲκ, καὶ ἐπιτροπικῶς προεστὼς τοῦ ἀγιαλετίου τοῦ Τιμισβαρίου, καὶ κολονέλος ἑνὸς πεζικοῦ ρεγιμέντου, ὄντας πλενιποτεντζιάριος, κατὰ τὴν δοθεῖσάν μοι παρὰ τοῦ ἰμπερατόρε πλενιποτέντζαν, καὶ ἐμφανισθεῖσαν τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ δέχομαι, ἐκ μέρους τοῦ

καίσαρος τὰς συνθήκας τοῦ ἀνωτέρω γραφέντος πρελιμινάρε, καὶ ὑπόσχομαι κατὰ τὴν παλαιὰν εὔλογον συνήθειαν νὰ φέρω τὴν ἐπικύρωσιν, καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐβεβαίωσα τὸ παρὸν μὲ τὴν ὑπογραφὴν καὶ σφραγῖδα μου

Ἐγὼ ὁ μεγάλος πρέσβυς καὶ σύμβουλος τῆς γαλλικῆς βασιλείας, μαρκὶζ δὲ Βιλενὸφ, μὲ τὸ νὰ ἐδιορίσθην ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Φράντζας πλενιποτεντζιάριος καὶ μεσάζων εἰς τὰς γραφείσας συνθήκας, ὑπογράφω καὶ σφραγίζω τὸ παρὸν μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ διαληφθέντος βασιλέως τῆς Φράντζας· ἐν ἔτει αψλθ′, τῇ α′ τοῦ ἐΐλουλ, ἤτοι σεπτεμβρίου, πλησίον τοῦ Μπελιγραδίου, ἐγράφη τὸ παρόν.

Page σμα, ligne 5. — Le manuscrit *A* donne en marge la correction Νοβογροδίας. Ligne 6, la correction Ἐξδερχανίου. Même ligne, lire Ἰίσκογιαν. Ligne 7, le manuscrit *A* donne la correction marginale Οὐστίνιας. Ligne 9, la correction Νοβογκρόδιας.

Page σμγ, ligne 2. — Après τοῦ Ἀζακίου, le manuscrit *A* donne en marge l'addition suivante: ὁμοίως δὲ νὰ ἦναι ἄδεια καὶ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν βασιλείαν νὰ φτειάσῃ κάστρον ἐκ θεμελίων κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ἀζακίου. Après quoi vient le commencement de la ligne troisième εἰς τὸ σύνορον, *etc.*

Page σμθ, lignes 14—16. — Cette phrase se lit ainsi dans le manuscrit *A*: ἀρτίκολα ὁποῦ προσετέ-

θησαν εἰς τὸ τρατάτον τῶν Μοσχόβων, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπεξηγήσεις ἑνὸς ἄρθρου περιεχομένου εἰς τὰ τρατάτα. Cette rédaction est préférable.

Page σνδ, ligne 25. — Lire Τουρτουρσίου.

Page σξς, ligne 9. — Ajouter en regard de cette ligne la date du *11 octobre 1739.*

Page σοα. — Mettre en marge de la première ligne la date du *25 octobre 1739.*

Page σοβ, ligne 5. — Dans le manuscrit *A,* il y a après πελοποννήσιος un signe de renvoi à la marge, sur laquelle on lit cette note: Ψευδὲς περὶ αὐτοῦ. Ces trois mots sont de la main de Dapontès.

Page σογ, ligne 1. — Après ἐπίσκοπος, le manuscrit *A* ajoute Κλήμης.

Page σπζ, ligne 21. — Le manuscrit *A* donne ἀπαρεστήθησαν.

Page σϟγ. — Dans le manuscrit *A,* l'alinéa qui commence par τὰς ὅσας ἁρπαγὰς finit par τὰς ἔκαμαν. Le reste a été biffé, et en marge Dapontès a écrit: Ψευδῆ, ἐκτὸς τῆς Φουρμόσας *(sic).*

Page τδ, ligne 4. — Lire διαφυλάττοι. Ligne 8, lire κεφάλαια.

Page τε, avant-dernière ligne. — Dans le manuscrit *A,* cette lettre est datée du *20 janvier 1740.*

Page τς. — Dans le manuscrit *A,* le titre est ainsi conçu: ἔκθεσις τῶν κεφαλαίων.

Page τθ. — Le manuscrit *A* finit avec la dixième ligne de cette page.

NOTES BIOGRAPHIQUES SUR CONSTANTIN MAUROCORDATO. Ces notes se trouvent en tête du manuscrit des *Éphémérides daces* appartenant à M. d'Aristarchis; elles ne portent pas le nom de Dapontès, mais je n'hésite pas à les lui attribuer pour les mêmes raisons que j'ai invoquées plus haut en faveur de l'Histoire publiée par M. Sathas.

Les *Conseils* donnés par Nicolas Maurocordato à son fils Constantin, et que Dapontès déclare avoir copiés sur l'original écrit de la main du prince lui-même, existent dans le manuscrit grec 87 du supplément de notre Bibliothèque nationale du folio 5*a* au folio 7*b*. Ils portent le titre suivant:

Πίναξ κεφ^ὸς τῶν διαταγῶν ἐκ τοῦ ἰδιοχείρου Νικολάου αὐθέντου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον δοθέντων *(sic)* ἐν τῷ 1725 ἔτει.

Voici les quelques variantes fournies par le manuscrit de la Bibliothèque nationale.

Page τλη, ligne 5. εἰς ταῖς ἱστορίαις.
Ligne 11. Après εἰς ajouter τὴν βασιλείαν καὶ εἰς.
Ligne 14. προστάζῃς. Ligne 18. ὑποσχέθῃς.
Ligne 19. νὰ μὴν δανείζεσαι· καὶ ὅτε.
Ligne 24. ἀλλ' οἰκονομικός. Ligne 29. εἶναι manque.

Page τηθ, ligne 4. ἂν μὲ δανεικά.
Ligne 22. τῶν δ' οἰκείων σου.
Ligne 28. τῶν οἰκείων τους.

Page τμ, ligne 1. ἂς εἶναι μαθήματα.
Ligne 9. καὶ κατίδες. Ligne 13. φεργιάτι.
Ligne 20. νὰ εἶναι οἱ δουλείαις.

Page τμα, ligne 2. ἐτελειώθησαν.
Ligne 13. νὰ μὴ βουλλόνουνται.
Ligne 15. καταφρονεῖται, leçon erronée.

LETTRES DE DAPONTÈS. Les lettres de Dapontès sont, sauf la dernière, tirées d'un manuscrit appartenant à M. le Prince G. Maurocordato. Je les ai mises dans l'ordre que réclamait la chronologie, sans tenir compte de la place qu'elles occupent dans le manuscrit.

M. Manuel Gédéon, de Constantinople, m'a dit qu'il avait eu en sa possession un manuscrit contenant exactement les mêmes lettres, et qu'il en avait fait cadeau à M. Constantin Sathas. Comme celui de M. le Prince Maurocordato, le manuscrit de M. Gédéon n'était pas autographe. J'ai publié toutes les lettres contenues dans ce manuscrit, hormis une anonyme, datée de Jassy, le 3 février 1759, et dans laquelle Dapontès se plaint amèrement au destinataire de ce qu'une tierce personne, qu'il ne nomme pas, ne lui ait

pas restitué une somme de deux cents piastres et une montre qu'il lui avait prêtées quinze ans auparavant.

LETTRE A CONSTANTIN DUDESCU. Cette lettre est extraite de la Γεωγραφικὴ ἱστορία de Dapontès, ouvrage encore inédit, qui a d'abord appartenu à M. Veloudo, l'aimable et savant bibliothécaire de la Marciane, entre les mains duquel il se trouvait quand M. C. Sathas put le consulter, en 1872 (Voir *Bibliothèque grecque du moyen-âge,* tome III, page ξζ′, en note). Quelques années plus tard, M. Veloudo fit don de ce manuscrit à son ami d'enfance, le regretté Sophocle Économos, qui le donna lui-même à M. Manuel Gédéon (1). C'est grâce à l'obligeance de celui-ci que j'ai pu copier une grande partie de ce précieux manuscrit, au mois de septembre 1879.

Cette curieuse lettre occupe les folios 81, 82, 81 *bis,* 82 *bis,* 83 et 84 de la Γεωγραφικὴ ἱστορία. M. Sathas en a publié une partie dans la préface du troisième volume de sa *Bibliothèque grecque* (pages νή et suivantes). Le texte que je donne ici présente plusieurs différences plus ou moins notables avec celui que M. Sathas a édité, mais je dois déclarer que je reproduis scrupuleusement le manuscrit auto-

(1) Ce manuscrit fait actuellement partie de la bibliothèque de M. le Prince G. Maurocordato (novembre 1879).

graphe que nous avons eu l'un et l'autre sous les yeux. Cette lettre a pour titre dans le manuscrit: Ἔκθεσις τῆς νῦν καταστάσεως τῆς Βλαχίας ἐν εἴδει ἐπιστολῆς. ᾳψξ'. On peut la considérer comme une des plus belles pages qui soient sorties de la plume féconde de Dapontès, et il serait superflu d'insister sur l'extrême importance de ce document, où est retracé en traits si vifs et si vrais l'effrayant état de désorganisation matérielle et morale, dans lequel la Valachie était plongée en 1760. Si l'on veut bien se rappeler que personne mieux que Dapontès ne fut en mesure de connaître les affaires intérieures de la Principauté, on nous saura peut-être gré de reproduire ici dans son intégralité un document revêtu en quelque sorte d'un caractère officiel.

Éloge du Prince Constantin Maurocordato. Ce poème, malheureusement incomplet, est tiré du manuscrit Aristarchis, dans lequel il se trouve avant les *Éphémérides daces*. Nous donnerons quelques détails biographiques sur l'auteur, Dracos Soutzos, dans le second volume.

Paris, novembre 1879.

ΔΑΚΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΗΤΟΙ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΑ ΤΕΤΡΑΕΤΟΥΣ ΜΑΧΗΣ ΟΘΩΜΑΝΟΡΡΩΣΣΩΝ, ΠΡΟΣ ΔΕ ΚΑΙ ΑΟΥΣΤΡΙΑΚΩΝ,

ΜΕΧΡΙΣ ΕΤΟΥΣ 1739,

ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΑ ΑΠΟ ΤΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ΚΑΙ ΑΥΤΟΠΤΩΝ ΑΥΛΙΚΩΝ ΤΗΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ,

ΑΥΘΕΝΤΕΥΟΝΤΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΕΒΟΔΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ,

ΠΑΡΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ,
ΤΟΥ ΕΚ ΝΗΣΟΥ ΣΚΟΠΕΛΟΥ, ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΥΨΗΛΟΤΗΤΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΝΣΟΥΛΟΥ ΤΩΝ ΙΓΓΛΕΖΩΝ.

TAYLOR INST. OXFORD

Περιγραφὴ πάντων τῶν συμβεβηκότων ἀπ' ἀρχῆς τοῦ μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν, Ῥώσσων καὶ Γερμανῶν πολέμου, μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτι τὴν μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Περσῶν εἰρήνην τὴν ἐδυσκόλευον τὰ ζητήματα. — Ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ῥηγὸς τῆς Λεχίας αἴτιον πολέμων, καὶ ὅτι θέλοντες οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ ἐκστρατεύσουν κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐμποδίζοντο ὑπὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου. — Περὶ τοῦ εἰς Μπογδανίαν ἐρχομοῦ τοῦ χάνη, καὶ ὅτι διὰ παρακινήσεώς του ἠκολούθησεν ἡ κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατεία. — Περὶ τῶν εἰς χάνην ἐπιστολῶν τῶν μεγιστάνων τοῦ Δαγιστανίου. — Περὶ τῶν ἀπὸ Ῥωσσίας εἰς τὸ δεβλέτι ἐπιστολῶν καὶ τῆς ἀποκρίσεως αὐτῶν. — Ὅτι εἰρηνοποιήθησαν τὰ τῆς Εὐρώπης δι' ἀλλαγῆς τόπων. — Ὅτι ἡ κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν ῥωσσικὴ κίνησις διαφόρως λέγεται.

ΒΑΘΕΙΑΣ εἰρήνης οὔσης μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης, ἡ τοῦ πολέμου φλὸξ ηὔξανε πρὸ τοσούτων χρόνων μόνον εἴς τε τὴν ὀθωμανικὴν καὶ περσικὴν βασιλείαν, καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ ἑκάτερα τὰ μέρη ἠγωνίζοντο νὰ εἰρηνοποιηθῶσι, δὲν ἤρχετο εἰς ἔκβασιν ὁ σκοπὸς, ἐπειδὴ τὰ ζητήματα, ὄντα πολλὰ καὶ διάφορα, ἐδυσκόλευον τὴν ἔκβασιν.

Ἐν τούτοις ἀποθανὼν ὁ ῥὴξ τῆς Λεχίας Αὔγουστος τρίτος, ὁ θάνατος τούτου ἔγεινεν ἀρχὴ ὠδίνων, καὶ προκαταρκτικὸν αἴτιον τοῦ νὰ γείνουν θέατρα τοῦ πολέμου ἡ Λιτουανία, Δάντζικα, Ῥωσσία, Ὀκραΐνα, καὶ ἄλλα μέρη τῆς Λεχίας, καθὼς καὶ ὅλη σχεδὸν ἡ Ἰταλία καὶ τὸ ἐν τῷ Ῥένῳ σύνορον τῆς Γερμανίας· μεγάλως ἐζημιώθη εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον ὁ καῖσαρ· οὔσης δὲ τῆς ἀουστριακῆς ἡγεμονίας εἰς ἀδυναμίαν, πολυτέχνως

ἐπαρακινεῖτο τὸ ὀθωμανικὸν κράτος νὰ ἐκστρατεύσῃ κατ' αὐτῆς· στοχαζόμενοι ὅμως οἱ κρατοῦντες τὰ περιστατικὰ μιᾶς τοιαύτης ἀποφάσεως, ἔχοντες μάλιστα καὶ τὴν πληγὴν τοῦ περσικοῦ πολέμου, ἀνέβαλον τὸ σκοπούμενον· ἡ τῶν Ῥώσσων ὅμως εἰς Λεχίαν κίνησις, ὡς ἐναντία τῶν συνθηκῶν, ἐπροξένησε μεγάλην σύγχυσιν, καὶ ἄρχισαν νὰ κάμνουν ἀρκετὰς ἑτοιμασίας εἰς κάστρα καὶ εἰς στρατόπεδα σκωθικὰ καὶ ὀθωμανικά.

Ὄντων δὲ τῶν πραγμάτων ἐν τούτοις, ὁ χάνης τοῦ Κριμίου Καπλὰν Γκιρέης, υἱὸς τοῦ Χατζῆ Σελὴμ Γκιρέη, ἦλθεν εἰς Ἰογδανίαν, ἐγγὺς τῶν συνόρων τῆς Λεχίας, ἠκολούθησε δὲ διὰ παρακινήσεως τούτου, διὰ τοῦ Δαγιστανίου περνῶντος τὸ Δεμὶρ Καπὶ, κατὰ τῶν Περσῶν νὰ ἐκστρατεύσῃ.

Ἕν μέρος τῶν μεγιστάνων τοῦ Δαγιστανίου ἔστειλε προσκλητικὰς ἐπιστολὰς, ὧνπερ αἱ ἀμοιβαῖαι ἀποκρίσεις, εὐμενῶς γινόμεναι, ἐδόθησαν τῷ χάνῃ μετὰ φιλοδωρημάτων καὶ ἑτέρων τινῶν βασιλικῶν ὀφφικίων.

Περὶ τοῦ τοιούτου κινήματος ἐστάλθησαν γράμματα ἀπὸ τὴν ῥωσσικὴν αὐλὴν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδυσαρεστοῦντο καὶ ἐναντιοῦντο μεγάλως, λέγοντες ὅτι τὸ νὰ ὑποτάξουν τὸ Δαγιστάνι δηλοῖ πῶς χαλοῦσι τὴν ἀγάπην, ἐπειδὴ τὸ Δαγιστάνι πρὸ τοσούτων χρόνων εἶναι ὑποκείμενον εἰς τὴν ῥωσσικὴν βασιλείαν. Πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπεκρίθη τὸ δεβλέτι ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἦναι αὐτοκέφαλοι καὶ ὁμόπιστοι αὐτοὶ, ἐκράχθησαν εἰς συμμαχίαν, καὶ μάλιστα ὁποῦ ὁ σκοπός των εἶναι διὰ τὸ πέρασμα εἰς τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκστρατείαν, καὶ οὕτω διὰ τῶν παρακινήσεων καὶ πιθανῶν ἀποδείξεων τοῦ χάνη, καὶ διὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν τοιαύτην εὐκαιρίαν εἰς τὸ νὰ κατα-πολεμήσουν τοὺς Πέρσας, καὶ τὸ περισσότερον στοχαζόμενοι ὅτι ἀπερχόμενα τὰ στρατεύματα δι' ἐκείνου τοῦ μέρους καὶ διὰ τῆς ἀνατολῆς θέλουν στενοχωρήσῃ καὶ καταδαμάσῃ τὸν ἐχθρὸν, καὶ μάλιστα γνωρίζοντες καὶ τὸν πόλεμον τῶν Ξανθῶν, καὶ τὰς μετὰ τῶν Λέχων συγχύσεις, ἐνόμιζον ὅτι δὲν θέλουν ἐκτανθῆ περισσότερον, παρὰ μόνον νὰ παραπονοῦνται διὰ γραμμάτων, ὅθεν καὶ ὁ χάνης ἀκολούθως κατὰ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν ἐμβῆκεν εἰς τὸ Δαγιστάνι.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ κρυφίως ἐνεργουμένη διαλλαγὴ αἰφνιδίως ἐφανερώθη καὶ ὁ πόλεμος τῆς Εὐρώπης εἰς εἰρήνην καὶ τρακτάτα μελεβλήθη, κάμνοντες ἀλλαγὴν διαφόρων τόπων τῆς τε Ἰταλίας καὶ τοῦ δουκάτου τῆς Λορραίνας· ὅθεν πάντα τὰ εἰς Καζακίαν, Λεχίαν τε καὶ Ὀκραίναν εὑρισκόμενα μοσχικὰ στρατεύματα ἐκινήθησαν κατὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ τῶν Τατάρων.

Ἡ δὲ αἰτία τῆς τοιαύτης κινήσεως διαφόρως λέγεται· καὶ αὐτοὶ οἱ Μοσχόβοι τὸ ἀποδίδουν εἰς τὰς λεηλασίας καὶ αἰχμαλωσίας τῶν Τατάρων.

Συμπεραίνεται ὅμως τόσον διὰ τὰς ἐντετυπωμένας παλαιὰς ἰδέας καὶ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου, ὅσον καὶ διὰ νὰ ἀποσπάσουν τὸν χάνην ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Δαγιστανίου, ἐπειδὴ ἐνδέχετο νὰ ἀκολουθήσουν ἐκεῖ πολλὰ κακὰ, μὲ τὸ νὰ ἦναι εἰς μίαν σειρὰν τὰ βασίλεια τοῦ τε Ἀστραχανίου καὶ τοῦ Καζακίου.

Περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ χάνη. — Περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ἀζακίου ὑπὸ τῶν Ῥώσσων. — Περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ὅτι τὸ δῆσαι καὶ λῦσαι ὁ κεχαγιᾶς. — Ὅτι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων ἀπόφασις ἡ εἰρήνη. — Ὅτι οἱ Γερμανοὶ διέλυσαν τὰς μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν συνθήκας, καὶ διεμοίρασαν τὰς δυνάμεις των. — Περὶ τοῦ ἐλτζῆ τῶν Νεμτζῶν ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τὸν Νὺς πασασὴ μὲ γράμματα. — Περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Ῥάζδα Παλάγκας ὑπὸ τῶν Νεμτζῶν, καὶ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐλτζῆ ὑπὸ τοῦ πασᾶ. — Ὅτι ἐκυρίευσαν καὶ τὴν Σφιρλιμπάνιαν Παλάγκαν. — Ὅτι καὶ τὸ Ἀλατζὰ Ἰσαρί. — Ὅτι καὶ τὴν Ἀλέξινα. — Ὅτι ἐσυμβουλεύθη ὁ πασᾶς διὰ νὰ ἀποκεφαλίσῃ τὸν ἐλτζήν. — Ὅτι οἱ Νέμτζοι ἔστειλαν ἄλλον ἐλτζήν, καὶ ἐγύρευσαν τὰ κλειδία τοῦ κάστρου.

ΚΙΝΗΘΕΝΤΕΣ λοιπὸν ἔτζι ἔξαφνα οἱ Ῥῶσσοι κατὰ τοῦ Κριμίου, ὁ χάνης ἐπαναστρέφει. Πολιορκήσαντες δὲ τὸ Ἀζάκι, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας τὸ ἐκυρίευσαν κατὰ ᾳψλς' ἔτος, τὸν μάϊον. Τοῦτο ἐπροξένησε μεγάλην σύγχυσιν εἰς τὸ δεβλέτι, ὅθεν εὐθὺς συμβούλια συγκροτοῦνται, ἑτοιμασίαι διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης γίνονται, καὶ στρατεύματα πανταχόθεν νὰ συναχθῶσιν ἐπέμφθησαν προσταγαί.

Διὸ καὶ ὁ τότε ἐπιτροπεύων σιλιχτὰρ Μεχμὲτ πασᾶς ἐκστρατεύει μὲ τὰ βασιλικὰ στρατεύματα· πᾶσα δὲ σχεδὸν ἡ ἐξουσία καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν ἀναγκαιοτέρων ἐπιχειρημάτων ἐδόθη τῷ κεχαγιᾷ χαλισᾷ Ὀσμάν· εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ὀθωμανῶν ὁσημέραι τῶν στρατιωτῶν αὐξανομένων καὶ πληθυνομένων, ἦλθον εἰς Ἰσάκτζαν, χώραν παραδουνάβιον, καὶ ἐκεῖ ἔστησαν τὸ ὀρδί.

Ἡ δὲ λαθραία καὶ καθ' αὐτὸ τοῦ τε βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων ἀπόφασις ἔγεινεν εἰς τὸ νὰ πασχίσουν νὰ εὑρεθῇ ὁ τρόπος τῆς διαλλαγῆς καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ εἰρήνη· ὅθεν καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἑτοιμασίαν ὤκλαζον, καὶ ἠμελημένως ἐκινοῦντο.

Τούτων οὕτως ἐνεργουμένων, οἱ Γερμανοὶ στοχαζόμενοι ὅτι μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Ἀζακίου ὑπὸ τῶν Ῥώσσων, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ὁ κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Σκυθῶν πόλεμος ἀναγκαίως θέλει συγκροτηθῇ, καὶ ἔχοντες τὰς ἐλπίδας των ἐπὶ τῇ δυνάμει τῶν Μόσχων, ἰδόντες ὅτι τότε ἦτον καὶ ἡ ποθουμένη αὐτῶν ἔκπαλαι εὐκαιρία εἰς τὸ νὰ δράξωσι καὶ ἑτέρων τόπων τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ τέλος ματαιοφρονήσαντες διέλυσαν αἰφνιδίως πρὸ τῆς διορίας τὰς μετὰ τῶν Τούρκων συνθήκας τῆς ἀγάπης, καὶ ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον, καὶ εὐθέως διαμοιράσαντες τὰ στρατεύματα αὐτῶν, ἄλλα μὲν ἐξαπέστειλαν κατὰ τῆς Ὀόσνας, ἄλλα δὲ εἰς πολιορκίαν τοῦ κάστρου Νυσσίου, τὸν δὲ Βάλης γκενεράλιν μετὰ τοῦ Γκιλὰν γκενεράλι ἐδιόρισαν εἰς τὴν Βλαχίαν διὰ νὰ τὴν ὑποτάξωσι καὶ αὐτὴν, καὶ οὕτως ὁ μὲν Βάλης ἦλθεν εἰς τὸ Ἄρτζες, ὁ δὲ Γκιλὰν εἰς τὸ Κινπουλούγκι· καὶ ταῦτα μὲν ἔκαμαν ἀσυλλογίστως, καὶ διεχώρισαν τὰς δυνάμεις των εἰς τόσα μέρη, μὴ περιμείναντες νὰ ἰδῶσι τὴν τῶν πραγμάτων τελείαν ἔκβασιν.

Τὰ δὲ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ὁποῦ ἦσαν μέσα εἰς τὸ κάστρον τοῦ Νυσσίου, μὴν ὄντας ἱκανὰ εἰς ἀντιπαράταξιν τῶν Γερμανῶν, ἐσυμβουλεύοντο περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐν τοσούτῳ φθάνει ἐλτζὴς ἐκ μέρους τῶν Νεμτζῶν μὲ γράμματα εἰς τὸν πασᾶν, ὅστις ἦν ὁ Κισπρουλόγλους Ἀχμὲτ πασᾶς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐχάρησαν μεγάλως ὅλοι οἱ ἐκεῖσε, καὶ ἐφημίσθη λόγος εἰς τὸ πλῆθος πῶς τὸ αἴτιον τῆς χαρᾶς ἦτον μὲ τὸ νὰ περιεῖχον τὰ γράμματα ὅτι οἱ Νέμτζοι ποτὲ δὲν θέλουν κάμει νάξι ἄχτι.

Τὴν νύκτα δὲ ἐκείνην, ἀφ' οὗ ἦλθεν ὁ ἐλτζὴς, ἦλθεν εἴδησις εἰς τὸν πασᾶν ὅτι ἐπάτησαν τὴν Παλάγκα Ῥάζδα, ὀκτὼ ὥραις μακρὰν ἀπὸ τὸ Νύσσι, καὶ τὴν ἐκυρίευσαν, καὶ ἐπῆραν τὸν διζδάρην καὶ τὸν καδήν. Αὐτὴ ἡ εἴδησις μεγάλως ἐσύγχυσε τὸν πασᾶν, καὶ εὐθὺς προσκαλῶντας τὸν ἐλτζὴν, τὸν εἶπε· τί καμώματα εἶναι αὐτὰ, καὶ ἄλλα ἔγραφαν τὰ γράμματα, καὶ ἄλλα ἠκολούθησαν; καὶ ἀρνήθη ὁ ἐλτζὴς τελείως τὴν ὑπόθεσιν, λέγοντας πῶς ὁ γκενεράλις δὲν ἔχει εἴδησιν, καὶ θέλει ἦναι καμώματα κλεπτῶν.

Τὸ πουρνὸν ἦλθον πάλιν δύο ἄνθρωποι εἰς τὸν πασᾶν, καὶ ἔδωσαν εἴδησιν πῶς ἐπάτησαν πάλιν οἱ Νέμτζοι τὴν Παλάγκαν Σφιρλιμπάνιαν, ἓξ ὥρας μακρὰν ἀπὸ τὸ Νύσσι, καὶ τὴν ἐκυρίευσαν, καὶ ἐγλύτωσαν μόνον αὐτοὶ οἱ δύο ὁποῦ ἔδωσαν τὴν εἴδησιν· καὶ ἐφώναξαν πάλιν τὸν ἐλτζῆν, καὶ πάλιν τελείως ἀρνήθη τὸ πρᾶγμα.

Δὲν ἐπέρασαν τέσσαρες ὥραις καὶ ἦλθεν ἄλλη εἴδησις πῶς ἐπῆραν τὸ Ἀλατζὰ Ἰσαρὶ, τέσσαραις ὥραις μακρὰν τοῦ Νυσσίου.

Τῇ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ ἦλθεν ἄλλη εἴδησις πῶς ἐπῆραν καὶ τὴν Ἀλέξινα, ἀπέχουσαν δυοήμισυ ὥρας τοῦ Νυσσίου.

Ταῦτα βλέποντας ὁ πασᾶς ἐσυμβουλεύθη μετὰ τῶν προεστώτων νὰ κόψουν τὸν ἐλτζήν· μεταστοχαζόμενοι ὅμως, τὸν ἔστειλαν ἐκεῖνον, καὶ ἔλαβον ἀντ' αὐτοῦ ὅλους τοὺς Τούρκους τοὺς σκλαβωμένους.

Οἱ δὲ Νέμτζοι ἔστειλαν ἄλλον ἐλτζῆν, καὶ ἐμήνυσαν τὸν πασᾶν, πῶς ἂν στέργῃ νὰ δώσῃ τὰ κλειδία τοῦ κάστρου μὲ τὸ εἰρηνικὸν, θέλουν τὸν δώσῃ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του, ὁμοίως καὶ ὅλων τῶν ἀγιάνηδων, καὶ τινὰς δὲν θέλει ζημιωθῇ· ἀλλὰ θέλουν τοὺς δώσῃ καὶ ἁμάξια νὰ τὰ φορτώσουν, καὶ νὰ κινήσουν· εἰ δὲ καὶ ἐνάντιωθοῦν, πῶς θέλουν πάρῃ καὶ τὸ κάστρον, καὶ θέλουν γυρεύσῃ ἀπὸ αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ ἔξοδα ὁποῦ ἔκαμαν. Ταῦτα ἀκούοντας ὁ πασᾶς ἐμήνυσε καὶ αὐτὸς, στέλλοντας τὸν ἐλτζῆν ὀπίσω, πῶς χωρὶς αἷμα τὸ κάστρον δὲν παραδίδεται· καὶ ταῦτα μὲν ἐμήνυσε, θαρρῶντας πῶς τὸ ἀσκέρι τῶν Νεμτζῶν εἶναι ὀλίγον.

Ὅτι ἔδωσαν τὰ κλειδία καὶ ὅτι φορτώσαντες ὅ τε, πασᾶς καὶ οἱ λοιποὶ τὰ πράγματά τους καὶ παραλαβόντες μερικοὺς Νέμτζους διὰ φύλαξιν ἀπῆλθον εἰς Σόφιαν. — Ὅτι μετὰ τοῦτο οἱ Γερμανοὶ ἐκινήθησαν καὶ εἰς πολιορκίαν τοῦ Βιδυνίου. — Περὶ τοῦ ἐλτζῆ ὁποῦ ἔστειλαν εἰς τὸν ἐκεῖσε μουχαφίζην, ζητοῦντες τὰ κλειδία τοῦ κάστρου, τὸν ὁποῖον δείραντες ἐξαπέστειλαν οἱ Βιδυνλῆδες. — Ὅτι ἡ ὑπερηφάνεια τῶν Νεμτζῶν εἰς ἄκρον ἐταπεινώθη. — Ὅτι τὰς ἀπάτας καὶ σκοποὺς τῶν Νεμτζῶν τὰς ἐφανέρονε τοῖς αὐθένταις ὁ Κωνσταντίνβοδας διὰ γραμμάτων. — Περὶ τῶν δύο γκενεράλιδων ὁποῦ ἐπάτησαν τὰ σύνορα τῆς Βλαχίας, καὶ τοῦ πρὸς τὸν αὐθέντην ἀπειλητικοῦ γράμματος. — Ὅτι ὁ αὐθέντης, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχεν ἱκανὸν στράτευμα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Βουκουρεστίου. — Ὅτι ὁ αὐθέντης, ἀφίνοντας καϊμεγάμηδαις, ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ Βακαρέστι μὲ τὴν ὁλότην. — Ὅτι ἐκίνησαν αἱ δόμναι διὰ τὴν Πόλιν. — Ὅτι ἔκαμε τὸν μέγαν λογοθέτην Δουδέσκουλον μεγάλον σπαθάριν, καὶ τὸν μέγαν βηστιάριν Ῥαμαδάνην μεγάλον λογοθέτην. — Ὅτι ἐσηκώθη ὁ αὐθέντης ἀπὸ τὸ Βακαρέστι καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ Κοπατζάνι, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Δάγια. — Ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ Κοτροτζάνι κονακτζὴς τοῦ Γκιλὰν διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ ζαχιρὲν, καὶ ὅτι ἐδόθη φήμη ὅτι φθάνοντας καὶ ὁ Γκιλὰν θέλει στείλῃ κατὰ τοῦ αὐθέντου, ὅθεν ἐσηκώθη καὶ ὅτι ἐπῆγεν εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν. — Ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ Κοτροτζάνι καὶ ὁ υἱὸς τῆς κοντέσσας, καὶ ὅτι ὁ αὐθέντης ἐσηκώθη ἀπὸ Ὀλτένιτζας καὶ ἐτέντωσεν εἰς ἐκβολὰς τοῦ Ἄρτζες. — Περὶ τῶν Κατάνων ὁποῦ ἐσταλθησαν εἰς τὴν κούρτην, καὶ τῶν ἁρπαγῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Γκιλὰν εἰς τὸ Κοτροτζάνι, καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω. — Περὶ τῶν χερεκετίων τοῦ αὐθέντου διὰ νὰ σταλθῶσιν ἀπὸ τὸ δεβλέτι στρατεύματα καὶ φερμάνια, καὶ περὶ τοῦ Σουλεϊμὰν ἀγᾶ. — Ὅτι μαθὼν ὁ αὐθέντης πῶς ὁ Γκιλὰν ἔστειλε κατ' αὐτοῦ, ἐπέρασεν εἰς τὸ Τουρτουκάϊ. — Περὶ τῆς ἐπαναστροφῆς τοῦ μεγάλου λογοθέτου καὶ μεγάλου σπαθάρι εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τῶν γραμμάτων τῶν καϊμεκάμηδων ὁποῦ ἔστειλαν εἰς τὸν αὐθέντην. — Ὅτι ἐπέρασεν ὁ αὐθέντης εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν καὶ περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Σκέμνετζη Μουσταφάγα καὶ τοῦ Ἰμπραχὴμ πασᾶ ὅτι τὸν ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὸ ὀρδί. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ βίτζε κολονέλου εἰς Βουκουρέστι, καὶ ὅτι παίρνοντας μεθ' ἑαυτοῦ τὸν βλαδίκαν καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀνεχώρησε. — Περὶ τοῦ Ἰμπραχὴμ

πασᾶ ὅτι ἐμβῆκεν εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ ὅτι ἀνταμωθεὶς μὲ τὸν αὐθέντην ἐκίνησαν διὰ τὸ Βουκουρέστι. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ αὐθέντου μετὰ τοῦ πασᾶ καὶ τῶν ἀσκερίων εἰς τὸ Βουκουρέστι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἔφθασε τὸ καισαρικὸν στράτευμα (τὸ ὁποῖον λέγεται νὰ ἦτον περίπου τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας), καὶ ἄρχισε νὰ πολιορκήσῃ τὸ κάστρον, τότε βλέποντας ὁ πασᾶς τὸ πολυάριθμον πλῆθος ἐσυμβουλεύθη μετὰ τῶν πρώτων, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ παραδώσουν τὸ κάστρον, καὶ οὕτως ἐμήνυσαν εἰς τὸν φὲρτ μαρσὰλ καὶ εἰς τὸν πρέντζιπε, γαμβρὸν τοῦ καίσαρος, πῶς τὸ κάστρον τὸ δίδουν, μόνον νὰ τοὺς δώκουν ἀμάξια διὰ τὸ κοβάνημα τῶν πραγμάτων τους κατὰ τὴν συμφωνίαν, καὶ ὑποσχεθέντες οἱ Νέμτζοι ὅτι τοὺς δίδουν, ἔστειλαν τὰ κλειδία τοῦ κάστρου, τῷ ᾳψλζ' ἰουλίου ι', καὶ ἐγύρευσαν τρεῖς χιλιάδας ἀμάξια, καὶ δύο χιλιάδας ἄλογα, καὶ τοὺς ἔστειλαν δύο χιλιάδας πεντακόσια ἀμάξια, καὶ χίλια πεντακόσια ἄλογα, καὶ εἰς πέντε ἡμέραις ἐφόρτωσαν ὅλα τους τὰ πράγματα, καὶ οὕτως ἐβγῆκαν ἔξω εἰς τὸν ὀβᾶν ἔξωθεν τοῦ κάστρου, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἔξω ὀκτὼ ἡμέρας μὲ τζαδήρια, καὶ ἔκαμναν καθ' ἡμέραν ἀλισβερίσι μὲ τοὺς Νέμτζους χωρὶς καμμίαν ἐντήρησιν. Μετὰ ταῦτα τοὺς ἔδωκαν δύο χιλιάδας Νέμτζους καὶ χιλίους Κατάνους, μὲ τὸ νὰ ἐφοβᾶτο ὁ πασᾶς ἀπὸ τοὺς Χαϊδούδαις μήπως καὶ τοὺς ἐνοχλήσουν, καὶ ἐκίνησαν κατὰ τὴν Σόφιαν. Ἠκούσθη δὲ λόγος πῶς οἱ Τοῦρκοι νὰ ἐθανάτωσαν τοὺς τρεῖς χιλιάδας Νέμτζους, ὁποῦ ἦτον μαζί τους διὰ φύλαξιν, ὡς ἀνωτέρω.

Ἐκ τούτου τοίνυν ὑπερηφανευθέντες οἱ Γερμανοί, καὶ παίρνοντες ἐπάνω τους, ἄφησαν ἱκανοὺς εἰς φύλαξιν τοῦ κάστρου Νυσσίου, καὶ παρέλαβον τὴν ἄλλην δύναμιν, καὶ ἐκινήθησαν καὶ εἰς πολιορκίαν τοῦ κάστρου Βιδυνίου.

Πλησιάσαντες δὲ, ἔστειλαν πρέσβυν καὶ εἰς τὸν ἐκεῖσε μουχαφίζην Μεχμὲτ πασᾶν, μηνύοντες αὐτῷ ὅτι, ἐὰν προσκυνήσῃ καὶ ἐκεῖνος τὸ κάστρον, θέλει τὸν δοθῇ ἄδεια νὰ ἔβγῃ καὶ αὐτὸς μετὰ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, καὶ μετὰ πάντων τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ, καθὼς καὶ οἱ

ἐν τῷ Νύσσι· εἰ δὲ παρακούσει, θέλει μετανοήσῃ ἀνωφελῶς. Ταῦτα ἀκούσας ὁ πασᾶς, καὶ στοχαζόμενος τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν, ὄχι μόνον δὲν ἔδωκεν ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους των, ἀλλὰ ῥαβδίσαντες καὶ τὸν πρέσβυν τὸν ἀπεδίωξαν μετ' αἰσχύνης καὶ ὕβρεως κακῶς ἔχοντα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ θεὸς κελεύει, ὁ τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, τοσοῦτον ἐταπεινώθη ἡ ἐπηρμένη ὀφρὺς τῶν Νεμτζῶν, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνετρίβησαν, ὥστε ὁποῦ καὶ αὐτὰ ὁποῦ ἦλθον εἰς πολιορκίαν τοῦ Βιδυνίου εἰς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ κράτος ἠφανίσθησαν, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐσταλθησαν κατὰ τῆς Ἰόσνας κακηγκάκως ἀπώλοντο, καὶ τὸ Νύσσι πάλιν ἀναιμωτὶ, ὡς παρακατιὼν ὁ λόγος δηλώσει, οἱ Νέμτζοι παρέδωκαν μετὰ μεγάλης αἰσχύνης καὶ ἀτιμίας των.

Ταύτας καὶ τὰς τοιαύτας ῥαδιουργίας καὶ σκοποὺς τῶν Γερμανῶν πρηχοῦ νὰ γένουν, καὶ νὰ ἔλθουν εἰς ἔκβασιν, μανθάνοντας ὁ αὐθέντης Κωνσταντῖνος βοεβόδας μὲ ἀδρὰ ἔξοδα ἀπὸ ἀξιοπίστων κορρισπονδέντων, πρὸ καιροῦ τοὺς ἐφανέρονε μὲ συχνοὺς καγμέδαις χαβαδισίων εἰς τοὺς αὐθέντας καὶ τὸν Ὀσμὰν κεχαγιᾶ, καὶ ὅτι ὅλα τὰ κινήματα καὶ αἱ ἑτοιμασίαι των ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ χαλάσουν τὴν μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἀγάπην, καὶ ὅτι ἔχουν σκοπὸν νὰ πατήσουν τὰ σύνορα καὶ νὰ ἔμβουν εἰς Βλαχίαν. Διὰ ταῦτα τὸν βάμεσην Γεωργάκην δὶς ἐξαπέστειλεν εἰς Ἰσάκτζαν, ὅπου ἦτον τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ, τὸ μὲν διὰ νὰ φανερώσῃ τρανώτερον, καὶ νὰ περιγράψῃ μὲ ζωντανὰ χρώματα τὰ χερεκέτια τῶν Γερμανῶν· τὸ δὲ διὰ νὰ πάρῃ καὶ τὴν ἄδειαν νὰ στείλῃ τὸ αὐθεντικόν του ὀσπίτιον εἰς βασιλεύουσαν, περὶ οὗ καὶ πρὸ τούτου εἶχε προβάλει, καὶ δὲν εἰσηκούσθη, ἀλλὰ μόλις ποτὲ ὕστερον ἔδωκαν ταύτην τὴν ἄδειαν, στέλλοντες φερμάνι, καὶ ἀγᾶν διὰ νὰ συναπέλθῃ μὲ τὰς δόμνας, διὰ φύλαξιν τοῦ δρόμου· πίστιν ὅμως δὲν ἔδωσαν καμμίαν οἱ τότε κρατοῦντες εἰς τοὺς καγμέδαις καὶ ἀληθεῖς εἰδήσεις τοῦ αὐθέντου, ἔχοντας ὁ Ὀσμὰν κεχαγιᾶς ἀλλοίαν ἰδέαν τῶν πραγμάτων, καὶ διάφορον προδιάθεσιν ἀπὸ τὸν Τάλμαν, τότε ἐλτζὴν τοῦ καίσαρος εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν.

β Ἐν τοσούτῳ δὲ, κατὰ τὴν β' τοῦ ἰουλίου τοῦ ᾳψλζ' ἔτους, ἔρχεται αἰφνιδίως ἡ εἴδησις εἰς τὸν αὐθέντην πῶς ἐπάτησαν τὰ σύνορα, ἀπὸ μέρους μὲν τοῦ Ἄρτζες ὁ γκενεράλις Βάλης, ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τοῦ Κινπουλουγκίου ὁ Γκιλὰν, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, καὶ ἐν ταὐτῷ προφθαίνει καὶ γράμμα τοῦ Βάλης πρὸς τὸν αὐθέντην, δι' οὗ μὲ κάποιας ἀπειλὰς ἐπαρακινοῦσε νὰ προσκυνήσῃ τὴν τζάραν εἰς τὴν καισαρικὴν ἀρχὴν καὶ νὰ δώσῃ καὶ διακόσια πουγγία, ὑπογράφοντας τὸν ἑαυτόν του πρίγκιπα τῶν δύο Βαλακιῶν. Ἡ φήμη τούτου τοῦ γράμματος ἔκαμε νὰ γείνῃ σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία εἰς ὅλον τὸ Βουκουρέστι, καὶ καπνοὶ διάφοροι ἐκείνων ὁποῦ ἐπιπολαίως, καὶ ὄχι κατὰ βάθος, ἐστοχάζοντο τὰ πράγματα, καὶ δὴ παρευθὺς συμβουλαὶ τοῦ αὐθέντου μετά τε τῶν οἰκείων, καὶ παρευρεθέντων ἐντοπίων (ὅτι οἱ πλείους τούτων ἦτον εἰς τὴν τζάραν μὲ τὴν τότε σλοϋζιταν τοῦ βακαρίτου) περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ γνῶμαι διάφοροι.

Ὄντων δὲ τῶν πραγμάτων εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν, καὶ προβλέποντας ὁ αὐθέντης πῶς ἠμπορεῖ νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ χέρι τῶν Γερμανῶν, καθὼς ἠκολούθησε τὸ ὅμοιον καὶ εἰς τὸν ἀοίδιμον αὐθέντην πατέρα του, ἔκρινε μὲ φρόνησιν ἀναγκαῖον τὸ νὰ παραμερίσῃ, μὴν ἔχοντας τελείως στράτευμα κοντά του, ὁποῦ τυχὸν ἂν ἤθελεν ἀκολουθήσῃ καμμία ἐχθρικὴ ἐπιδρομὴ νὰ ἀντιπαρασταθῇ, παρὰ μόνον καμμίαν ἑκατοστὺν Ἀλβανίτας, τοὺς ὁποίους, φεύγοντας ἀπὸ Πενδέρι διὰ νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν πατρίδα τους καὶ περνῶντας ἀπὸ Βλαχίας, ἠναγκάσθη μὲ μισθὸν νὰ τοὺς κρατήσῃ, διὰ τὰ καιρικὰ ἐνδεχόμενα, μὲ τὸ νὰ εἶχε φανερώσῃ πολλάκις εἰς τοὺς ἐν τῷ ὁρδὶ αὐθέντας πῶς εἶναι χρεία νὰ ἐξαποστείλουν μερικὸν στράτευμα εἰς τοιοῦτον ἀνώμαλον καιρὸν διὰ φύλαξιν τῆς Βλαχίας, καὶ δὲν εἰσηκούσθη. Καὶ οὕτω τὸν μὲν δεύτερον λογοθέτην Κωνσταντῖνον Ζαγοριανὸν ἐξεκίνησε μὲ γράμματα καὶ κομμισσιόνε εἰς τὸν γκενεράλιν Βάλης, διὰ νὰ πασχίσῃ, εἰ δυνατὸν, νὰ βάλῃ εἰς καμμίαν στράταν τὸ πρᾶγμα πρὸς ὠφέλειαν τῆς

τζάρας, ὁποῦ νὰ μὴ καταπατηθῇ καὶ ἀφανισθῇ· καὶ ὁ αὐθέντης ἀπεφάσισε νὰ ἔβγῃ εὐθὺς εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Βακαρεστίου.

Θέλοντας δὲ, κατὰ τὴν συνήθειαν, νὰ ἀφήσῃ ἐκ τῶν πρώτων ἀρχόντων καγμεκάμηδαις, δὲν τὸ ἔστερξαν. Ὅθεν ἀποκαθιστῶντας τὸν πρώην μεγάλον ποστέλνικον Δημητράσκον Καρατζᾶν, τὸν βάμεσην Ἰωάννην Σλατινιάνον, τὸν μεγάλον μεδιλνιτζιάρην Στέφανον Δουδέσκουλον, καὶ τὸν πολκόβνικον Πασχάλιν καγμεκάμηδαις, καὶ φορῶντας τους καβάδια, κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἐβγῆκε τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὥρᾳ ἐννάτῃ, μὲ ὅλον τὸ αὐθεντικὸν ὁσπίτιόν του καὶ τὸ ἐτπαγί, καὶ μετὰ τῶν παρευρεθέντων ἐντοπίων ἀρχόντων, προπορευομένων τῶν τουγίων καὶ τοῦ σαντζακίου, καὶ βλέποντας παρευθὺς ἀνυποταξίαν, καὶ σκορπισμὸν τῶν σεγμένηδων καὶ σλουζιτόρων, ἐπρόσταξε νὰ ἔβγουν μόνον τὰ παγράκια μὲ τοὺς ὀλίγους σεγμένηδαις, ὁποῦ δὲν εἶχαν λειποτακτήσῃ, καὶ μὲ τὰ τόπια ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Βλαχίαν, διὰ νὰ μὴν ἔμβουν εἰς χεῖρας τῶν ἐναντίων, καὶ οὕτως ἐπῆγεν εἰς Βακαρέστι.

γ Τῇ ἑξῆς δὲ τὰς μὲν δόμνας, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὄρθρου τῆς κυριακῆς, μὲ ὅλον τὸ αὐθεντικὸν ὁσπίτιον, τὰς ἐξεκίνησεν εἰς βασιλεύουσαν. Ὁ δὲ αὐθέντης ἔμεινεν ἐκεῖ, πάσχοντας μὲ κάθε λογῆς τρόπον νὰ ἔχῃ τοὺς ἐναπολειφθέντας ἄρχοντας κοντά του, καὶ νὰ τραβήξῃ τὸ σχοινὶ, ὅσον εἶναι δυνατὸν, ὁποῦ νὰ μὴ ξεπαραλυθῇ τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον διαφόρως καὶ μὲ μύρια ἰστιμαλέτια ἔπασχε νὰ κατορθώσῃ.

Βλέποντας ὅμως πῶς αἱ αὐθεντικαὶ προσταγαὶ ἀπὸ τὸ Βακαρέστι ἀκόμη ἄρχισαν νὰ μὴν ἔχουν πλέον τὸ κῦρος, καὶ τὰ πρὸς τοὺς καγμεκάμηδαις αὐθεντικὰ γράμματα πῶς εἰς οὐδὲν ἴσχυον, καὶ ἡ στράταις πλέον ἐπιάσθηκαν, καὶ τὰ διωρισμένα ταΐνια ἐκόπηκαν εἰς τρόπον ὁποῦ ἐξ ἑτοίμων ἐγείνετο τὸ τεδαρίκι διὰ τὴν τροφὴν, καὶ τὰ ταΐνια τῶν ὅσων ἦτον μαζὶ (διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἠναγκάσθη νὰ στείλῃ τὸν μέγαν σερδάρην Κομανιάνον Ῥάδουλον, καὶ πουλούκπασην Ἰωαννίτζαν μὲ νάκτι ἄσπρα εἰς Γκίργκιοβον, διὰ νὰ γετιστιρδίζουν ἐκεῖθεν ζαχιρὲν), καὶ ἡ φήμη πανταχοῦ

διεδόθη ὅτι ἀναμφιβόλως φθάνουν τὰ καισαρικὰ στρατεύματα, καὶ εἰς πάντα ἀνωμαλίαν καὶ σχεδὸν ἀνυποταξίαν, καὶ καπνοὺς καὶ φυγὴν τῶν περισσοτέρων, διὰ νὰ βαστάξῃ ἀκόμη τὸ πρᾶγμα, ἀπεφασίσθη μετὰ τοῦ Οὐγγροβλαχίας κυρίου Στεφάνου, καὶ τῶν ἐναπολειφθέντων ἐκεῖσε ἔτι ἀρχόντων νὰ ἀποκαταστήσῃ μέγαν σπαθάριν (τοῦ Μιχαλάκη, μεγάλου σπαθάρι, ἀπελθόντος τότε διὰ τὸν φόβον εἰς Κωνσταντινούπολιν) τὸν μέγαν λογοθέτην Κωνσταντῖνον Δουδέσκουλον, ὡς ἄξιον εἰς τοιούτους ἀνωμάλους καιροὺς, τὸν ὁποῖον βάζοντας καὶ εἰς ὅρκον ὅτι νὰ φυλάξῃ τὴν ὀφειλομένην πίστιν, τὸν ἐφόρεσε καβάδι, ἀποκαθιστῶντας ἀντ' αὐτοῦ μέγαν λογοθέτην τὸν μέγαν βηστιάριν Κωνσταντῖνον Ῥαμαδάνην.

ε Μετὰ ταῦτα ἐκρίθη μὲ κοινὴν γνώμην εὔλογον νὰ τραβηχθῇ ὁ αὐθέντης καὶ παρέκει κατὰ τὸ μέρος τοῦ Γκιργκιόβου, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχεν, ὡς εἰπώθη, κοντά του ὀθωμανικὸν στράτευμα. Καὶ οὕτω, κατὰ τὴν ε' τοῦ αὐτοῦ, κάμνοντας κοινὴν τράπεζαν μεγάλην μετὰ πάντων τῶν παρευρεθέντων, μετὰ τὸ ἄριστον ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ Βακαρέστι, καὶ ἐπῆγεν εἰς Κοπατζάνι, ὅπου κάμνοντας κονάκι, ἐκατήντησε τῇ ἐφεξῆς εἰς τὴν Δάγιαν, χωρίον ἀπέχον τοῦ μὲν Βουκουρεστίου ὥρας πέντε, τοῦ δὲ Γκιργκιόβου δύο. Ἐκεῖ ἐπροσκάλεσε τόν τε καδὴν καὶ τοὺς ἀγιάνηδαις τοῦ Γκιργκιόβου διὰ νὰ συμβουλευθῇ περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὸν σφυγμὸν, καὶ σκοπόν τους· τῶν ὁποίων ἐλθόντων καὶ συμβουλῆς γενομένης, ἐγνωρίσθη ὅτι ἔχουν σκοπὸν, εὐθὺς ὁποῦ φθάσουν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος καισαρικὰ στρατεύματα, νὰ ἀφήσουν τὸ κάστρον χωρὶς κανένα πόλεμον καὶ ἀντίστασιν, καὶ νὰ περάσουν ἀντίκρυ εἰς Ῥουστζούκι. Ὅθεν προβλέποντας ὁ αὐθέντης τὸν κίνδυνον, καὶ πῶς τὸ τοχμέτι μέλλουν νὰ τὸ ἀποδώσουν ἐπάνω του δὲν ἐπῆγεν εἰς Γκίργκιοβον, καθὼς ὅλοι τὸν ἐπαρακινοῦσαν, ἀλλ' ἔμεινεν ἐκεῖ, καὶ ζητῶντας νὰ τὸν δώσουν κἂν ἀπὸ Γκίργκιοβον βοήθειαν στρατευμάτων οὔτε εἰς αὐτοὺς δὲν εἰσακούσθη, καὶ οὕτω ἐπερίμενεν ἐκεῖ, στοχαζόμενος εἰς τί ἔχει νὰ καταντήσῃ τὸ πρᾶγμα.

ζ Κατὰ δὲ τὴν ἑβδόμην ἦλθεν εἴδησις παρὰ τῶν καγμεκάμηδων πῶς ἔφθασε κονακτζὴς τῶν Κατάνων εἰς τὸ μοναστήριον Κοτροτζάνι, μὲ προσταγὴν τοῦ Γκιλὰν γκενεράλι διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ζαχιρὲς διὰ τὸ καισαρικὸν στράτευμα, ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς Βουκουρέστι, καὶ μὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν, ὡσὰν νὰ ἔμελλον νὰ ἔλθουν πέντε ἢ ἓξ χιλιάδες· καὶ ὅτι διεδόθη φήμη πῶς εὐθὺς ὁποῦ φθάσῃ εἰς Κοτροτζάνι ὁ γκενεράλις θέλει στείλῃ στράτευμα κατὰ τοῦ αὐθέντου, καὶ εἰς πολιορκίαν τοῦ Γκιργκιόβου· καὶ εὐθὺς προφθάνει καὶ ὁ ῥηθεὶς πρώην ποστέλνικος Δημητράσκος Καρατζᾶς μὲ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς φήμης ταύτης καὶ μὲ γράμματα ἄλλων ἐπιβεβαιωτικά. Αὕτη ἡ εἴδησις ἐθρόησε πάντας, καὶ, διὰ νὰ μὴν ἔμβῃ ὁ αὐθέντης εἰς χεῖρας τῶν διωκόντων δὲν εὑρέθη εὔλογον νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ κάστρον τοῦ Γκιργκιόβου, ἀλλ' ἀποκαθιστῶντας τὸν μέγαν βόρνικον Κωνσταντῖνον Κρετζουλέσκουλον καγμεκάμην, ὡς γέροντα πρακτικὸν καὶ φρόνιμον, καὶ ἐξαποστέλλοντάς τον ὁμοῦ μετὰ τοῦ πανιερωτάτου Οὐγγροβλαχίας εἰς Βουκουρέστι, διὰ νὰ εὑρίσκωνται μετὰ τῶν λοιπῶν καγμεκάμηδων, ἕως οὗ νὰ ἰδοῦν εἰς τί καταντᾷ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἂν ἡ φήμη ἀληθεύῃ, ἐκίνησε περὶ τὸ βράδυ μαζὶ μὲ τὸν σπαθάριν καὶ λογοθέτην, καὶ μὲ τὸ ἐτπαγί του κατὰ τὴν Ὀλτένιτζαν, ἀφίνοντας τὸ ἀγιρλίκι καὶ τὰ τόπια εἰς τὴν Δάγιαν, τὰ ὁποῖα ἐπαράγγειλε σφοδρῶς διὰ νὰ τὰ πάρουν, τὰ τόπια δηλαδὴ μόνον, εἰς Γκίργκιοβον, διὰ νὰ φυλαχθοῦν ἐκεῖ εἰς τὸ κάστρον καὶ νὰ μὴν ἔμβουν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν· ἐκεῖνοι δὲ, μὴ ὑπακούσαντες εἰς τὴν προσταγὴν, εὐθὺς ὁποῦ ὁ αὐθέντης ἐκίνησε κατὰ
η τὴν Ὀλτένιτζαν, τὰ ἔφερον ὀπίσω εἰς Βουκουρέστι. Κατὰ δὲ τὴν ὀγδόην ἐκατήντησεν ὁ αὐθέντης εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν.

ια Διατρίψας δ' ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς, τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς νυκτὸς, ἔρχεται ῥαβάσι εἰς τὸν μέγαν σπαθάριν ἀπὸ τὸν ῥηθέντα ἀδελφόν του Στέφανον Δουδέσκουλον μεδιλνιτζιάρην περιέχον πῶς κατὰ τὴν δεκάτην ἔφθασεν εἰς τὸ μοναστήριον Κοτροτζάνι ὁ υἱὸς τῆς κοντέσσας μετὰ τῶν Κατάνων, περιμένοντας νὰ ἔλθῃ κατόπιν του καὶ ὁ Γκιλὰν μετὰ

TAYLOR INST. OXFORD

τῶν λοιπῶν καισαρικῶν στρατευμάτων. Τοῦτο ἀκούοντας ὁ αὐθέντης ἐσηκώθη ἀπὸ Ὀλτένιτζας, καὶ ἐπῆγε καὶ ἐτέντωσεν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ Δουνάβεως, εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἄρτζες ποταμοῦ, ἔχοντας μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν μέγαν σπαθάριν καί τινας ἐναπολειφθέντας ὀλιγωτάτους, ὅτι οἱ περισσότεροι καὶ ἀπὸ τοὺς σεγμένηδαις καὶ ἀπὸ τὸ ἐπάγι, εὐθὺς ὁποῦ ἔμαθον πῶς ἔφθασαν οἱ Κατάνοι εἰς τὸ Κοτροτζάνι, ἔφυγον καὶ ἐσκορπίσθησαν· καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμε μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ ἠμπορέσῃ ἀντίκρυ εἰς τὸ Τουρτουκάϊ, ἂν ἴσως ἤθελεν ἀκολουθήσῃ καμμία αἰφνίδιος ἐπιδρομὴ, ἔχοντας εἰς τὴν ὀχθὴν τοῦ Δουνάβεως ἕτοιμα καΐκια διὰ τὸ πέρασμα.

Ἐρχόμενος δὲ ὁ υἱὸς τῆς κοντέσσας, ὡς εἴπομεν, εἰς τὸ Κοτροτζάνι μετὰ ἱκανοῦ στρατεύματος, ἔπεμψεν μέσα εἰς τὸ Βουκουρέστι εἰς τὴν αὐθεντικὴν κούρτην ἕως ἑβδομήκοντα Κατάνους, ἐξ ὧν οἱ μὲν κλείσαντες τὰς πόρτας τῆς κούρτης παρέμενον ἐν αὐτῇ· οἱ δὲ περιτριγυρίζοντες τὸ παζάρι ἄνοιγον τὰ σπίτια καὶ ἐργαστήρια τῶν τούρκων πραγματευτάδων, καὶ ἐδιαγούμιζον τὰ πράγματα, καὶ πιάσαντες καὶ πέντε τούρκους διαβάτας, καὶ δήσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὑπέστρεψαν αὖθις εἰς τὸ Κοτροτζάνι, χριστιανὸν μηδένα ἀδικήσαντες. Περιμείναντες δὲ εἰς τὸ Κοτροτζάνι ὀλίγας ἡμέρας, ἦλθε καὶ ὁ Γκιλὰν γκενεράλις μετὰ ἑξακοσίων Νεμτζοκατάνων, πρώτῃ ὥρᾳ τῆς νυκτός· τὸ δὲ ταχὺ πηγαίνοντες οἱ ἄρχοντες ὁποῦ ἦσαν εἰς τὸ Βουκουρέστι, τὸν ἐδέχθησαν καὶ ἄκοντες μεθ' ὑποκλίσεως καὶ φιλοφροσύνης. Τῇ ἐφεξῆς δὲ ἡμέρᾳ ἐσηκώθη ὁ γκενεράλις ἀπὸ τὸ Κοτροτζάνι μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν καὶ ἀνεχώρησαν, ἀπελθόντες πάλιν ὅπου ἦσαν πρότερον.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ὅμως τῶν Κατάνων ἀπὸ Κοτροτζάνι, ὁ αὐθέντης ὄντας, ὡς εἴπομεν, εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν, καὶ στοχαζόμενος πῶς τὸ νὰ ἔμβῃ εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἀποβλέπει εἰς διζονόρε τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας, ἔκρινεν εὔλογον τὴν μὲν νύκτα νὰ εὑρίσκεται μέσα εἰς τὰ καΐκια εἰς τὸ πέραν μέρος τοῦ Δουνάβεως, τὴν δὲ ἡμέραν νὰ ἦναι εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν· καὶ ἐν τοσούτῳ ἀλλεπαλλήλους καλαράσηδαις, καὶ ἄλλους, καὶ τέλος καὶ τὸν μέγαν γραμματικὸν Δημητράσκον Σοῦτζον διὰ τοῦ

Δουνάβεως ἔστειλεν εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ, διὰ νὰ παραδώσῃ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ἂν δὲν προφθάσῃ βοήθεια ἀπὸ τὸ ὀρδὶ, καὶ νὰ πάρῃ καὶ μερικὰ ἰστιμαλετλίδικα φερμάνια, νὰ διορισθῇ καὶ ὁ Τεγμοὺρ Σουλεϊμὰν ἀγᾶς, γεδικλὴ ζαίμης (ὅστις ἐλθὼν πρὸ καιροῦ εἰς Βλαχίαν μουπασίρης διὰ τεδαρίκι ζαχιρὲ, ὁποῦ εἶχε προσταχθῇ ὁ αὐθέντης νὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ) πὰς πὸγ ἐπάνω εἰς τὸ στράτευμα διὰ φερμανίου, νὰ διορισθῇ καὶ τζεπχανὲς καὶ τόπια, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς ἀντιπαράταξιν τῶν ἐχθρῶν.

ιζ Ἐν τούτοις ὄντος τοῦ αὐθέντου, ἦλθεν εἴδησις ἀπό τε τῆς συζύγου τοῦ μεγάλου σπαθάρι Μαρίας, δομνίτζας τοῦ Ἀντιόχου βοεβόδα, καὶ τῶν καγμεκάμηδων, ὅτι κατὰ τὴν ιζ', ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἔφθασε καὶ ὁ Γκιλὰν γκενεράλις, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, καὶ ὅτι εὐθὺς ὁποῦ ἔφθασεν, ἐδιόρισεν ἕνα μέρος τοῦ στρατεύματος κατὰ τὸ Τζοκανέστι, ὅπερ κεῖται πλησίον τοῦ Δουνάβεως, τέσσαραις ὥρας ἀπέχον τῆς Δρύστρας, καὶ ἄλλο κατὰ τὴν Ὀλτένιτζαν, διὰ νὰ πιάσῃ τὸν αὐθέντην. Τότε τοίνυν ὁ αὐθέντης ἐπέρασεν ἀντίκρυ εἰς τὸ Τουρτουκαΐ μετὰ μεγάλης βίας μὲ πολλὰ ὀλίγους Ῥωμαίους ἐδικούς του, καὶ ἐκόνευσεν εἰς τοῦ Ἀμὲτ βοεβόδα τὸ κονάκι· ἦν δὲ ὥρα δευτέρα τῆς νυκτός.

Τὸ δὲ πρωὶ ἐκίνησαν δι' ἀδείας αὐθεντικῆς ὅ τε μέγας λογοθέτης Κωνσταντῖνος Ῥαμαδάνης, καὶ ὁ μέγας σπαθάρις ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐναπολειφθέντων ὀλίγων σεϊμένηδων καὶ λευφετζήδων, καὶ μετὰ τῶν παρασήμων τῆς σπαθαρίας, καὶ ἐγύρισαν εἰς Βουκουρέστι.

κ Κατὰ δὲ τὴν κ' ἦλθον εἰς τὸν αὐθέντην ἐκ μέρους τῶν καγμεκάμηδων ὅ τε Ῥάδουλος Κομανιάνος, κλουτζιάρης τῆς ἄριας, καὶ ὁ Θωμίτζας, δεύτερος ποστέλνικος, υἱὸς τοῦ μεγάλου βορνίκου, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος, υἱὸς τοῦ Ἀσάνη καμαράση, καὶ δύο ἀπὸ τὰ ἴτζ ὀγλάνια τοῦ αὐθέντου, μὲ γράμματα περιέχοντα τὴν κατάστασιν τοῦ γκενεράλι, ὅτι δηλαδὴ δὲν εἶναι καθὼς ἐφημίζετο καὶ ἐμεγαλορρημονοῦσεν, ἀλλ' ὅλον τὸ ἐναντίον καὶ εὑρίσκεται εἰς μεγαλωτάτην δειλίαν, φοβούμενος μὴ τὸν πλακώσουν

ὀθωμανικὰ στρατεύματα, καὶ ὅτι παρακαλοῦν θερμῶς νὰ περάσῃ εἰς τὸ ἐδῶθεν μέρος τοῦ Δουνάβεως, εἰς τὰ χώματα τῆς Βλαχίας, ἐπειδὴ, ἂν τοὺς ἀφήσῃ, θέλει γείνῃ αἰτία τοῦ νὰ ἀφανίσῃ ἡ ὀθωμανικὴ βασιλεία τὸν τόπον.

κγ Ἀναγνοὺς τοίνυν ὁ αὐθέντης τὰ γράμματα, καὶ πληροφορηθεὶς τὰ γεγραμμένα, ἐπέρασε κατὰ τὴν κγ', ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἐπάνω εἰς τὰ χώματα τῆς Βλαχίας, εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ῥηθέντα Σουλεϊμὰν ἀγᾶν καὶ ὀλίγους τινὰς Τούρκους, ὁποῦ εἶχε συνάξῃ, ὅπου ἦλθε καὶ ὁ Σκέμνετζη Μουσταφᾶ ἀγᾶς διὰ τοῦ Δουνάβεως ἀπὸ Νικοπόλεως (ὅστις ἐγύρισεν ἀπὸ Πόσνας) καὶ εἶπε τῷ αὐθέντῃ ὅτι, κατὰ τὴν ι' Ἰουλίου, ὑπέταξαν οἱ Γερμανοὶ τὸ Νύσσι, ὡς εἴπομεν. Ἐν τοσούτῳ ἔρχεται καὶ ὁ Κωνσταντῖνος, γραμματικὸς τῶν καπικεχαγιάδων, ἀπὸ ὀρδὶ μὲ γράμματα τῶν καπικεχαγιάδων εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι οἱ αὐθένται ἔδωκαν ἀκρόασιν εἰς ὅλα τὰ αἰτήματα, καὶ ἐξεκίνησαν καὶ τὸν Ἰμπραχὴμ πασᾶν ἰκὶ τουγλοὺν ἀλλάγια σαντζαγὶ μουτεσαριφὴ μὲ χιλίους Μποσνάκηδαις.

κδ Κατὰ δὲ τὴν κδ', ὄρθρου βαθέως, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ὁ Μπαρκότζκης βίτζε κολονέλος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ὑπὲρ τοὺς διακοσίους Νεμτζοκατάνους, καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὴν αὐθεντικὴν κούρτην, καὶ κλείσας τὰς πόρτας ἔστειλε καὶ ἔκραξε τόν τε βλαδίκαν, καὶ τοὺς πρωτεύοντας τῶν ἀρχόντων, ἤτοι τὸν μέγαν βόρνικον, τὸν μέγαν λογοθέτην καὶ τὸν μέγαν σπαθάριν, μεθ' ὧν ἐπὶ πολλὴν ὥραν κατ' ἰδίαν συνομιλήσαντες, παρέδωκεν ὕστερον αὐτοὺς εἰς ἑβδομήκοντα Κατάνους, καὶ τοὺς ἐξεκίνησε παρευθὺς, παραγγείλας νὰ τοὺς πηγαίνουν εἰς τὸ Τυργόβιστον· αὐτὸς δὲ παραμείνας τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὴν κούρτην, ἐσηκώθη ὄρθρου βαθέως πάλιν πανστρατιᾷ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ Τυργόβιστον, ὅπου εἶχε προαπέλθῃ ὁ γκενεράλις, ἐν τῇ ἐκεῖσε μητροπόλει, ἀναχωρήσας ἀπὸ τὸ Κοτροτζάνι, ὡς ἀνωτέρω.

Ἔφθασε δὲ καὶ ὁ Ἰμπραχὴμ πασᾶς εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ μοναστήριον Νεγογέστι, ὅπου ἐλθὼν ὁ αὐθέντης ἀπὸ Ὀλτένιτζας

ἀνταμώθη μετὰ τοῦ πασᾶ, καὶ παραμείναντες ἐκεῖσε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τῇ ἐφεξῆς ἐκίνησαν διὰ τὸ Βουκουρέστι.

κε Κατὰ δὲ τὴν κε' ἦλθεν εἰς τὸ Βουκουρέστι ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς μετὰ τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων μιρὶ ποσνάκηδων, καὶ περιτριγυρίσαντες τὸ παζάρι, εἰσῆλθον εἰς τὴν αὐθεντικὴν κούρτην. Πιάσαντες δὲ οἱ Τοῦρκοι ἕνα βολεντιέρη, τὸν ἔφερον εἰς τὴν κούρτην, τὸν ὁποῖον ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης νὰ τὸν βάλουν εἰς τὴν πουσκαρίαν· ἐβγάλοντές τον δὲ ἔξω τῆς πόρτας τῆς κούρτης διὰ νὰ τὸν πηγαίνουν εἰς τὴν κούρτην, οἱ Τοῦρκοι μὲ τὰ τουφέκια καὶ σπαθία τὸν ἐκατάκοψαν. Μετὰ ταῦτα ἐβγαίνοντας πάλιν ὁ αὐθέντης μετὰ τοῦ πασᾶ ἀπὸ τὴν κούρτην, ἐπῆγαν εἰς τὸ φοϊσόρι τοῦ ἁγιδίμου πατρός του Νικολάου βοεβόδα, ὅπου σκάψαντες χαντάκια, ἐτέντωσαν μετὰ πάντων τῶν στρατευμάτων.

Αὔγουστος τοῦ ᾳψλζ'.

Περὶ τῆς ἥττας τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ Βιδύνι. — Περὶ τῶν τοπίων, τζεπχανὲ, καὶ ἄλλων ὁποῦ ἐσταλθησαν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ τὸ ὀρδί. — Περὶ τῶν ἀσκεριῶν ὁποῦ ἐπήγαιναν καὶ ἐκτυποῦντο μετὰ τῶν Κατάνων καὶ περὶ τοῦ Ἀνδρέα Ντινϊακοῦ. — Περὶ τοῦ Παυλάκη ὁποῦ ἦλθεν ἀπὸ Πόλεως εἰς τὸν αὐθέντην μὲ ἄσπρα. — Διὰ τὰ κεφάλια ὁποῦ ἔφερον, τὰ ὁποῖα ἐσταλθησαν εἰς τὸ ὀρδί. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ χασεκῆ. — Περὶ τῶν φυγόντων Ἰοσνάκηδων. — Περὶ τοῦ φόβου ὁποῦ κοινῶς ὅλοι εἴχομεν διὰ τὴν φήμην τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Γκιλὰν καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν ἐντοπίων οὐδεὶς ἦτον μετὰ τοῦ αὐθέντου, πλὴν ὁ ἄρρωστος Μπρατασιάνος. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μεστάναγα. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Δέβογλου. — Ὅτι εἰσῆλθεν ἡ αὐθεντεία καὶ ὁ πασᾶς μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ εἰς Βουκουρέστι.

θ ΚΑΤΑ τὴν θ' αὐγούστου ἦλθεν εἴδησις ὅτι πολεμοῦντες οἱ Γερμανοὶ τὸ κάστρον τοῦ Βιδυνίου ἠττήθησαν, διὰ τὸ ὁποῖον ἔγεινε σενλίκι.

Ἐσταλθησαν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ τρία τόπια καὶ τζεπχανὲς, τοπτζίπασης, τζαδήρια, σακάδες, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα καὶ ἓξ βεζὶρ ταπάρηδες διὰ νὰ τοὺς μεταχειρίζεται, καὶ ταῦτα ἐσταλθησαν παρὰ τοῦ τότε ἐπιτροπεύοντος Ἀπδουλλὰχ πασᾶ Μουχσούνουγλου· ὁ γὰρ πρὸ αὐτοῦ ῥηθεὶς Μεχμὲτ πασᾶς, ὁ καὶ Γεκτζέσμιν λεγόμενος, ἐξώσθη, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ Εὔριπος, κακεῖσε ἀπελθὼν ἀπέθανε· τὸν δὲ κεχαγιᾶ χαλισᾶ τὸν ἔπνιξαν, ἐλέγετο δὲ ὅτι διὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ὀζοῦς, καὶ ὅτι ἐμεταχειρίζετο τὰ πράγματα ἠμελημένως.

Ἐλθόντα δὲ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Βλαχίαν, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, δὲν ἔλειπον ὁσημέραι νὰ ζητοῦν ἄδειαν διὰ νὰ ὑπάγουν κατὰ τῶν Κατάνων, ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ Τυργόβιστον μετὰ τοῦ γκενεράλι,

ὡς εἴπομεν· βλέποντες δὲ ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς ὅτι πλέον ἦσαν ἀκράτητοι, τοὺς ἔδωκαν ἄδειαν· καὶ δὴ ἀπερχόμενοι κατὰ τῶν Κατάνων, καὶ ἀκροβολισμοὺς ποιοῦντες, δὲν ἔλειπον νὰ φέρνουν ποτὲ μὲν κεφάλια, ποτὲ δὲ καὶ ζωντανοὺς, ἐξ ὧν ἦσαν καὶ Βλάχοι. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ἔφερον δύο Κατάνους καὶ ἕνα βολεντιέρη, καὶ πρὸς τούτοις ἕνα Ῥωμαῖον, νησιώτην Παριανὸν, Ἀνδρέαν τοὔνομα, τὸν ὁποῖον διὰ πάθος ἕνας ἀπὸ τοὺς γιανιτζάρους τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ μίαν σκήτην τοῦ μοναστηρίου Ῥάδουλ βόδα, καὶ ζώνωντάς τον σπαθὶ, βάλλοντας εἰς τὸ κεφάλι του καὶ σκιάδιον, καὶ δένοντάς τον ὡς κάτανα, τὸν ἔφερεν ἐμπρὸς εἰς τὸ τζαδήρι τοῦ πασᾶ, παρόντος καὶ τοῦ αὐθέντου, οἱ ὁποῖοι ἐπάσχισαν μυριοτρόπως νὰ τὸν διαφεντεύσουν καὶ νὰ τὸν γλυτώσουν ἀπὸ τὰς χεῖρας του, μὲ τὸ νὰ ἔβλεπαν φῶς φανερὰ τὴν ἀδικίαν, ἐπειδὴ ὁ ἐλεεινὸς ἦτον πραγματευτής· ὅμως ὁ γιανίτζαρης τραβῶντας τον βιαίως, καὶ ἐβγάλοντάς τον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ τζαδήρι, τὸν ἔσφαξε μὲ τὰ ἴδιά του χέρια ἔμπροσθεν τοῦ αὐθέντου καὶ τοῦ πασᾶ. Εἰς τόσην γὰρ μανίαν ἦσαν τότε τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ὁποῦ εἶχαν ἀπόφασιν, πῶς ἂν ἴσως καὶ ἤθελον ὑπερασπισθῆ ὁ αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς αὐτὸν, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφήσουν νὰ τὸν θανατώσῃ, νὰ παραλαδίσουν ἐξάπαντος καὶ τὸν αὐθέντην, καὶ τὸν πασᾶν, καὶ ὅλους ἡμᾶς τοὺς χριστιανοὺς ὁποῦ εὑρισκόμεθα ἐκεῖ μὲ τὸν αὐθέντην.

Ἐν τούτοις ἦλθεν ἀπὸ Πόλεως καὶ ὁ Παυλάκης, φέροντας τῷ αὐθέντῃ ἄσπρα διὰ ἔξοδα, διατὶ ὅσα καὶ ἂν εἶχε κρατήσῃ μαζί του, ὅλα τὰ ἐξωδίασεν εἰς τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα.

ια Κατὰ δὲ τὴν ια΄ ἔφερον πάλιν εἰς τὸ ὀρδὶ ἐννέα κεφάλια, ὁποῦ ἐπῆραν πηγαίνοντες κατὰ τὰ μέρη τοῦ Τυργοβίστου κατὰ τῶν Νεμτζοκατάνων, καὶ ἐφιλοδωρήθησαν παρά τε τοῦ αὐθέντου καὶ τοῦ πασᾶ· τὰ δὲ κεφάλια τὰ ἔστειλαν εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ πρὸς τὸν ἐπίτροπον, ὅστις ἐφόρεσε καβάδια καὶ τζελέγκια ἐκείνους ὁποῦ τὰ ἐπῆγαν.

ιγ Τῇ ιγ΄ δὲ ἐστάλθη ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ ἕνας χασεκὴς Χατζὴ Σελὴμ ἀγᾶς ὀνόματι διὰ τὸ ζάπτι τῶν ἀσκερίων.

ιε Κατὰ δὲ τὴν ιε', ἔφυγον ἀπὸ τὸ ὀρδὶ ἕως πεντακόσιοι ἀπὸ τοὺς μιρὶ μποσνάκηδαις, μὲ τὸ νὰ ἔμαθον πῶς τὰ νεμτζικὰ στρατεύματα κατεπάτησαν τὴν Μπόσναν, τὴν πατρίδα τους.

Βλέποντες δὲ ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς τὴν φυγὴν τῶν ἀσκερίων, εὑρίσκοντο εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν, διατὶ ἐφημίζετο ὅτι ὁ γκενεράλις μετὰ τῶν στρατοπέδων θέλει ἔλθῃ ἔξαφνα ἀπὸ τὸ Τυργόβιστον νὰ πατήσουν τὸ Βουκουρέστι, καὶ νὰ πιάσουν τὸν αὐθέντην καὶ τὸν πασᾶν· ὅθεν καὶ ὅλοι κοινῶς εἴχομεν μεγάλον φόβον, καὶ δὲν ἐκοιμούμεθα ὅλην τὴν νύκτα, φυλαττόμενοι ἀπὸ τὴν αἰφνίδιον ἐπιδρομὴν τῶν ἐχθρῶν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων οὐδεὶς ἄλλος ἦτον μόνον ἕνας ὁ Ἱρατασάνος, καὶ αὐτὸς δὲν εἶχε μείνῃ δι' ἄλλο παρὰ διατὶ ἔτυχεν ἄρρωστος.

Ὄντων δὲ τῶν πραγμάτων εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ἔρχεται κατὰ
ιθ τὴν ιθ' ἀπὸ Δρύστρας ἕνας σερδενγκετζὴ ἀγᾶς, Μεστάναγας ὀνόματι, μὲ τετρακοσίους ὀνομάτους, ἀπεσταλμένος διὰ προσταγῆς τοῦ Μεμὶς πασᾶ· ἐλθὼν δὲ ἐπῆγεν ἴσια εἰς τὸ Βουκουρέστι, καὶ ἐκόνευσεν μέσα εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

κ Τῇ δὲ ἐφεξῆς ἦλθε καὶ ἄλλος σερδενγκετζὴ ἀγᾶς, Δέβογλους ὀνόματι, μὲ διακοσίους ὀνομάτους.

κα Κατὰ δὲ τὴν κα' ἦλθεν ἡ αὐθεντεία καὶ ὁ πασᾶς μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Βουκουρέστι, καὶ ὁ μὲν αὐθέντης εἰσῆλθεν εἰς τὴν κούρτην, εἰς τὸν θρόνον του· ὁ δὲ πασᾶς ἐκόνευσεν ἐν τῇ μητροπόλει, παραλαβὼν μετ' αὐτοῦ καὶ τὰ τρία τόπια.

Σεπτέμβριος τοῦ αψλζ΄.

Περὶ τῶν συνεχῶν συμβουλῶν διὰ τὸν τρόπον τῆς ἀποδιώξεως τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ Βλαχίας καὶ περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ πὰς τζοκαδάρη μὲ τὰ γράμματα εἰς τὸν αὐθέντην. — Περὶ τῆς τζάτας ὁποῦ ἔφερε τρία κεφάλια. — Περὶ τῆς ἄλλης τζάτας ὁποῦ ἔφερεν ἄλλα τρία κεφάλια, καὶ περὶ τοῦ καβγᾶ ὁποῦ ἠκολούθησε. — Περὶ τοῦ εὑρεθέντος ἀποκεφαλισμένου Τούρκου πλησίον τοῦ κονακίου τοῦ ἄγα. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν στρατευμάτων κατὰ τῶν ἐχθρῶν. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος μὲ τὴν εἴδησιν τῆς φυγῆς τοῦ Γκιλάν. — Περὶ τῆς ἐπανακάμψεως τῶν ἀσκερίων καὶ τῶν λαφύρων, καὶ περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ Τυργοβίστου ὑπ' αὐτῶν. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου ποστελνίκου εἰς τὸ ὀρδί καὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ εἰς Βουκουρέστι μετὰ τῶν στρατοπέδων. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν σερδενγκετζτὴ ἀγαλαρὴ πὰϊρακίων. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ σουλτάνου. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν τριῶν ἀγιαλετίων.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ Βουκουρέστι ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς δὲν ἔλειπον νὰ γείνωνται συνεχεῖς συμβουλαὶ περὶ τοῦ πρακτέου, ποτὲ μὲν ἐρχόμενος ὁ πασᾶς εἰς τὴν κούρτην, ποτὲ δὲ πηγαίνοντας ὁ αὐθέντης εἰς τὴν μητρόπολιν, ζητοῦντες τὸν τρόπον τοῦ νὰ ἀποδιώξουν τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ τοὺς ἐβγάλουν τελείως ἀπὸ τὰ χώματα τῆς Βλαχίας. Ἐν τούτοις ὄντων τῶν πραγμάτων, ἦλθε καὶ ὁ μπὰς τζοκαδάρης τοῦ Μεχμέτ πεγη καπιτζίπασή, υἱοῦ τοῦ ἐπιτρόπου, μὲ γράμματα εἰς τὸν αὐθέντην συγχαρητικὰ διὰ τὸν προβιβασμὸν τοῦ πατρός του καὶ ἐπαινετικὰ διὰ τὸ γαϊρέτι, καὶ τὴν πιστὴν καὶ πρόθυμον δούλευσιν τοῦ αὐθέντου, καὶ πρὸς τούτοις προστακτικὰ διὰ νὰ σταλθῶσι στρατεύματα εἰς τὸ Τυργόβιστον, διὰ νὰ πολεμήσουν μὲ τοὺς ἐκεῖσε Νεμτζοκατάνους, καὶ νὰ τοὺς ἀποδιώξουν.

Ταῦτα τὰ γράμματα ἐπαραθάρρυναν τὸν αὐθέντην καὶ τὸν πασᾶν, καὶ ἄρχισαν νὰ ἑτοιμάζουν καὶ νὰ διορίζουν στρατεύματα διὰ τὸ Τυργόβιστον.

ε Κατὰ δὲ τὴν πέμπτην ἔφθασε μία τζάτα ὁποῦ εἶχεν ὑπάγῃ κατὰ τὸ Τυργόβιστον, καὶ ἔφερεν τρία κεφάλια, καὶ ἐφιλοδωρήθησαν παρὰ τοῦ αὐθέντου φλωρία εἴκοσι.

Τῇ ἐφεξῆς ἦλθεν ἄλλη τζάτα, καὶ ἔφερεν ἄλλα τρία κεφάλια· ἐφόρεσε δὲ ὁ αὐθέντης τοὺς μὲν πρώτους καβάδια καὶ τζελέγκια, τοὺς δὲ λοιποὺς μόνον τζελέγκια καὶ φλωρία. Ἠκολούθησεν ὅμως ἐκ τούτου μεγάλη διχόνοια μεταξὺ τῶν ἀσκερλήδων, μὲ τὸ νὰ ἐζητοῦσαν ὅλοι νὰ πάρουν τζελέγκια, καὶ ἤθελεν ἔλθῃ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς μεγαλήτερον, ἂν δὲν ἤθελαν ἔμβῃ οἱ ἀγᾶδες των εἰς τὴν μέσην, νὰ τοὺς ξεχωρίσουν καὶ νὰ τοὺς καταπραΰνουν.

ζ Κατὰ δὲ τὴν ζ΄ πρωὶ εὑρέθη πλησίον τῆς πόρτας τοῦ κονακίου τοῦ ἄρχοντος ἄγα Κωνσταντίνου, τοῦ ἀνωτέρω ῥηθέντος δευτέρου λογοθέτου, ἕνας Τοῦρκος φονευμένος, χωρὶς κεφάλι. Τοῦτο μαθόντες τὰ ἀσκέρια ἔδραμον πλῆθος μὲ τὰ σπαθία εἰς τὸ χέρι εἰς τὸ κονάκι τοῦ ἄγα διὰ νὰ τὸν παραλαδίσουν· ὁ δὲ προφθάσας κατέφυγε ὁρμαῖος εἰς τὴν κούρτην, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸν ὀδᾶν τοῦ χασεκῆ ἀγᾶ, καὶ οὕτως ἐλυτρώθη τοῦ θανάτου. Οἱ δὲ ἀσκερῆδες, μὴ εὑρόντες αὐτὸν, διήρπασαν τὰ πράγματά του, ἄλογα, ἅρματα, καὶ ἄλλα ὅσα ἦὗραν εἰς τὸ κονάκι του.

Συμβουλευόμενοι λοιπὸν συνεχῶς περὶ τοῦ πρακτέου, ὡς εἴπομεν, ἀπεφασίσθη νὰ ἐξαποστείλωσι τὰ ἀσκέρια εἰς τὸ Τυργόβιστον κατὰ τῶν η ἐχθρῶν· καὶ δὴ κατὰ τὴν η΄ ἐκίνησαν, ὄντα περίπου τὰς τρεῖς χιλιάδας μὲ μεγάλην προθυμίαν.

ι Τῇ δεκάτῃ δὲ ἦλθεν ἕνας τζοκαδάρης εἰς τὸν αὐθέντην μὲ τὴν εἴδησιν τῆς φυγῆς τοῦ Γκιλὰν γκενεράλι μετὰ τῶν στρατοπέδων αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Τυργόβιστον, μὲ τὸ νὰ ἔμαθε τὴν κατ' αὐτοῦ ἔφοδον τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ἐκίνησε κατὰ τὸ Κινπουλούγκι· ὅθεν καὶ ἔγειναν εἰς τὴν κούρτην σενλίκι τοπίων καὶ τουφεκίων· τὸν δὲ τζοκαδάρην ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης γοῦναν.

ιβ Κατὰ δὲ τὴν ιβ' ἐγύρισαν τὰ στρατεύματα ἀπὸ τὸ Τυργόβιστον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸν ὅσον πλοῦτον καὶ ἄλλα πράγματα ἐφορτώθησαν, τίς διηγήσεται; ὅτι φθάσαντες ἐκεῖ μὲ μεγάλον θυμὸν, καὶ μὴ προφθάσαντες τοὺς Νεμτζοκατάνους, ἔθυσαν, καὶ ἀπώλεσαν τοὺς ἐντοπίους, καὶ τὰ τῶν ἐντοπίων, ἐσκλάβωσαν, ἐκούρσευσαν, κατέκαυσαν τὰ ἱερὰ μοναστήρια, ἐπάτησαν τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἐκεῖσε περίφημον παλαιὰν μητρόπολιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρόντες κεκρυμμένα μέσα εἰς τὴν γῆν εἰς κρυψῶνα ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα σεντούκια, τὰ ὁποῖα, ἔξω ἀπὸ νάκτι ὁποῦ εὑρέθησαν μέσα, ἦσαν γεμάτα καὶ ἀπὸ διάφορα ἀκριβὰ καὶ πολύτιμα πράγματα, τζεβαχέρια, μαργαριτάρια, χρυσᾶ φορέματα, καὶ ἄλλα πάμπολλα, ἐπειδὴ καὶ ἦσαν ἀρχόντων καὶ πραγματευτῶν, τὰ ἐπῆραν, καὶ τὰ διεμοιράσθησαν, βιβλία ἁμάξια φορτωμένα εἰς τὰς παρὰ τὸν Δούναβιν πατρίδας των ἔστειλαν, καὶ τέλος βάλλοντες φωτίαν, κατέκαυσαν ὅλον τὸ Τυργόβιστον, τήν τε αὐθεντικὴν κούρτην καὶ τὴν μητρόπολιν, καὶ οὕτως ἐγύρισαν εἰς Βουκουρέστι, καὶ ἐπουλοῦσαν εἰς τὸ παζάρι ἱερὰ σκεύη, καὶ ἄλλα διάφορα εἴδη πραγμάτων.

Γυρίζοντας δὲ τὰ ἀσκέρια ἀπὸ τὸν ἀφανισμὸν τοῦ Τυργοβίστου, καὶ παραλαβόντες τόσα πολυάριθμα κούρση, δὲν ἤλθον ὅλα πάλιν ὀπίσω εἰς τὸ Βουκουρέστι, ἀλλ' οἱ πλείους αὐτῶν ἀπῆλθον εἰς τὰς πατρίδας των, ἄλλοι δὲ ἐσκορπίσθησαν, καὶ ὀλίγοι τινὲς ἦλθον εἰς Βουκουρέστι· ἔθεν μὴν ὄντας ἀρκετὰ ἀσκέρια εἰς τὸν τόπον ὁποῦ νὰ ἀντισταθοῦν, ἂν τύχῃ καὶ καταδράμουν οἱ ἐχθροὶ αἰφνιδίως, οἱ ὁποῖοι κατέφυγον εἰς τὸ Κινπουλσύγκι, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, ἐσυμβουλεύθη ὁ αὐθέντης μετὰ τοῦ πασᾶ, καὶ ἐκρίθη εὔλογον νὰ σταλθῇ εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ ἕνας τῶν ἀρχόντων τοῦ αὐθέντου μὲ γράμματα εἰς τὸν ἐπίτροπον, καὶ τοὺς ἐκεῖσε αὐθέντας, διὰ νὰ διορίσουν στρατεύματα εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ οὕτως ἐστάλθη ὁ μέγας ποστέλνικος Μανολάκης (ὅστις ἀγκαλὰ καὶ εἶχεν ὑπάγῃ μετὰ τῶν ἄλλων εἰς βασιλεύουσαν, ἔμως ἦλθε πάλιν εἰς τὸν αὐθέντην), ὁ ὁποῖος παραδίδοντας τὸ χάλι καὶ τὴν κατάστασιν τῶν εἰς Βλαχίαν πραγμάτων, καὶ

δίδοντας καὶ τὰ γράμματα τοῦ αὐθέντου καὶ τοῦ πασᾶ, ἐξεκίνησαν εὐθὺς
οἱ αὐθένται τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν τοῦ ἂκ σεραγίου μὲ χιλίους πεντακοσίους
κγ μιρὶ λεβέντηδαις τοῦ ρετζέπη, καὶ ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι κατὰ τὴν κγ΄,
εἰς προϋπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐβγῆκε μὲ ἀλλαΐ ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς.
κς Τῇ δὲ κς΄, πηγαίνοντας ὁ αὐθέντης εἰς ἀντάμωσίν του, τὸν ἐχάρισεν
ὁ πασᾶς ἕνα ἄτι μαῦρον.

Μετὰ τοῦτον ἐδιόρισαν ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ οἱ αὐθένται νὰ ἔλθουν
εἰς Βουκουρέστι, καὶ ὅσα μπαϊράκια σερδενγκετζήδων εὑρίσκονται εἰς τὸ
κζ Γκίργκιοβον, καὶ οὕτω κατὰ τὴν κζ΄ ἔφθασαν εἰς τὸ Βουκουρέστι, ὄντας
δεκατρία μπαϊράκια.

λ Τῇ δὲ λ΄ ἦλθεν ἀπὸ τὸ ὀρδὶ περαστικῶς, πηγαίνοντας εἰς Βιδύνι,
ὁ Ἰσλὰμ Γκιρέης, υἱὸς τοῦ Δοβλὲτ Γκιρέη χάνη, μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του,
υἱοῦ τοῦ Δελῆ σουλτάνου, ἔχων σκύθικὸν στράτευμα, Μπουτζακλήδαις καὶ
Νογαϊλήδαις τέσσαρας χιλιάδας. Εἰς προϋπάντησιν δὲ ἐβγῆκεν ὁ αὐθέντης
καὶ οἱ πασᾶδες μὲ ἀλλάγι.

Μετὰ τοῦτον ἦλθον καὶ τρία ἀγιαλέτια, Ὀζοῦς, Ἄδανα, καὶ Μερᾶς.

Ὀκτώβριος τοῦ αψλζ'.

Περὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων συμβουλιῶν περὶ τῶν ἐχθρῶν καὶ περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ μετὰ τῶν ἀσκερίων καὶ τοῦ ἄγα Ἰωαννάκη μετὰ τῶν σεϊμένηδων κατ' αὐτῶν. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ μεγάλου λογοθέτου. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ σουλτάνου διὰ τὸ Βιδύνι. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν τοπίων τῷ Μουρταζᾷ πασᾷ. — Περὶ τοῦ λοιμικοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου, τῆς τε γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ του. — Περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Νυσσίου ὑπὸ τῶν Τούρκων. — Περὶ τῆς νίκης τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ καὶ τοῦ θανάτου τοῦ βίτζε κολονέλου. — Διήγησις περὶ τοῦ ῥηθέντος κολονέλου. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀσκερίων ἀπὸ τὸ Πιτέστι μετὰ τῶν κεφαλίων καὶ αἰχμαλώτων καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Δημητράσκου, μεγάλου καμαράση, εἰς τὸ ὀρδὶ μετ' αὐτῶν. — Περὶ τοῦ σλουζιτόρου ὁποῦ ἐκτύπησε τὸν Βηθλεὲμ καὶ τῆς κρίσεως τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ κρουσθέντος ὑπὸ πανώλους ἰτζογλανίου εἰς τὴν κούρτην καὶ τῆς ἐξελεύσεως τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ φυγόντος μεγάλου καχβετζῆ. — Περὶ τῆς πυρπολήσεως τοῦ Κινπουλουγκίου ὑπὸ τῶν ἀσκερίων καὶ τῶν ἁρπαγῶν καὶ αἰχμαλώτων. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ βλαδίκα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ μουχουρδὰρ Μουσταφάγα μὲ τὰ βασιλικὰ δῶρα. — Περὶ τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι περάσματος τοῦ Μαχμοὺτ πασᾶ.

Ἐλθὼν δὲ καὶ ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς, ἐγείνοντο καθημερινὰ συμβούλια περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, βλέποντες τοὺς ἐχθροὺς ὁποῦ ἐκάθοντο εἰς τὸ Κινπουλούγκι μὲ τὰς δυνάμεις των, ὅπου περισφαλισθέντες εἰς τὸ ἐκεῖσε μοναστήριον ἡσύχαζον, ἔχοντες τὰς τροφὰς αὐτῶν ἀπὸ τὰ χωρία ἐκείνου τοῦ καδηλικίου, τοῦτο ἔφερνεν εἰς ἀμηχανίαν τόν τε αὐθέντην καὶ τοὺς πασάδαις, στοχαζόμενοι δηλαδὴ ὅτι οἱ ἐχθροὶ εὑρίσκονται εἰς ἀσφάλειαν, ὄντες μέσα εἰς τὸ μοναστήρι, καὶ ἔχοντες γύρου τριγύρου χαντάκια, καὶ ἐσυμβουλεύοντο περὶ τοῦ πρακτέου, ἂν συμφέρῃ δηλαδὴ νὰ

ὑπάγῃ καὶ ὁ αὐθέντης μετὰ τῶν πασάδων, ἢ μόνον οἱ πασᾶδες μετὰ τῶν στρατευμάτων. Τέλος δὲ ἀπεφασίσθη ὅτι ὁ μὲν αὐθέντης μετὰ τοῦ Ἰμπραχὴμ πασᾶ καὶ μετὰ ὀλίγου στρατεύματος νὰ μείνωσιν εἰς τὸ Βουκουρέστιον, ὁ δὲ Μουρταζᾶ πασᾶς μόνος μετὰ τῶν ἀσκερίων νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ
α τῶν ἐχθρῶν. Καὶ οὕτω κατὰ τὴν α΄ τοῦ ὀκτωβρίου ἐκίνησεν μετὰ πάντων τῶν σερδενγκετζήδων, καὶ τῶν στρατευμάτων, ὄντα περίπου τῶν πέντε χιλιάδων· ἔστειλε δὲ μετὰ τοῦ πασᾶ ὁ αὐθέντης καὶ τὸ χριστιανικὸν στράτευμα, καί τινας τῶν δευτέρων ἀρχόντων ὁποῦ εἶχον συναχθῆ, διορίζοντας ἐπάνω εἰς αὐτοὺς ὅλους προεστῶτα τὸν πρώην ἄγαν Ἰωαννάκην, ὑποσχόμενος αὐτῷ, ἐὰν ἐπιστρέψωσι νικηταὶ, νὰ τὸν κάμῃ μέγαν σπαθάριν.

Ἀφ' οὗ ἐκίνησαν τὰ στρατεύματα, ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ὁ μέγας λογοθέτης Κωνσταντῖνος Ῥαμαδάνης, μόλις γλυτώσας ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Κατάνων, ἐπειδὴ εἶχε προαποσταλθῆ παρὰ τοῦ αὐθέντου εἰς τὸν γκενεράλιν μὲ γράμματά.

β Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐκίνησε καὶ ὁ ῥηθεὶς σουλτάνος μετὰ τῶν σκωθικῶν στρατευμάτων του διὰ τὸ Βιδύνι· ξεπροβοδῶντας τον μὲ ἀλλάγι ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς ὁποῦ ἔμεινεν εἰς τὸ Βουκουρέστι· ἐφιλοδώρησε δὲ ὁ αὐθέντης τὸν σουλτάνον φλωρία τετρακόσια.

Πηγαίνοντας ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς, ὡς εἴπομεν, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, πρὶν νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὁποῦ ἦσαν, ἔστειλε γράμμα εἰς τὸν αὐθέντην καὶ τὸν
γ πασᾶν, ζητῶντας δύο ἀπὸ τὰ τόπια, τὰ ὁποῖα εὐθὺς τὸν ἐστάλθησαν κατὰ τὴν τετάρτην.

ε Τῇ δὲ ε΄ ἀπέθανεν ἀπὸ πανοῦκλαν ὁ ῥηθεὶς μέγας λογοθέτης, καὶ ἐτάφη εἰς τὸ Κοτροτζάνι. Μετὰ δύο ἡμέρας ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα του Μαρία, θυγάτηρ τοῦ μεγάλου βορνίκου Γεωργίου Κρετζουλέσκουλου· πρὸ δὲ εἴκοσι, εἰκοσιπέντε ἡμερῶν εἶχεν ἀποθάνει καὶ ὁ μονογενὴς του υἱὸς Δημητράκης ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀσθενείας καὶ αὐτός.

ζ Κατὰ δὲ τὴν ζ΄ ἦλθεν εἴδησις ὅτι τὸ Νύσσι πολιορκούμενον ὑπὸ τριῶν πασάδων ἑάλω τῇ κβ΄ τοῦ παρελθόντος σεπτεμβρίου. Παρῆλθον δὲ,

ἀφ' οὗ ὁ καῖσαρ ἐκυρίευσε τὸ Νύσσι, ἕως οὗ ἐπάρθη πάλιν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν περίπου τὰς ἐνενήκοντα ἡμέρας, καὶ ἀναιμωτὶ κυριευθὲν ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ὅπλων ἀναιμωτὶ αὖθις παρεδόθη, καὶ ἔγεινε σενλίκι.

Τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἦλθε καὶ ἑτέρα εἴδησις ὅτι φθάνοντας ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς μὲ τὰ στρατεύματα εἰς τὸ Πιτέστι, ἀπέχον τοῦ Βουκουρεστίου εἴκοσι ὥρας, καὶ συγκροτήσας πόλεμον μετὰ τῶν Γερμανοκατάνων ἔκαμε μεγαλωτάτην νίκην εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐφονεύθησαν σχεδὸν τριακόσιοι Γερμανοκατάνων, ἠχμαλωτίσθησαν δὲ καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν· ἐφονεύθη δὲ καὶ ὁ προρρηθεὶς βίτζε κολονέλος Μπάρκοτζκης, ἄνθρωπος νέος, εὔμορφος, πλούσιος, καὶ ἐξ εὐγενῶν, καὶ ἀρεστὸς τῷ καίσαρι, τοῦ ὁποίου τὴν κεφαλὴν ἔφερον εἰς τὴν κούρτην ἐμπηγμένην ἐπάνω εἰς ἕνα κοντάρι, καὶ ἦτον τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς του δεμένα καὶ βαλμένα μέσα εἰς πουγγί, ὡς ἔθος αὐτοῖς. Ἔφερον δὲ καὶ ἓν φλάμπουρον κόκκινον, καὶ τὸ ἐκρατοῦσαν ἔμπροσθεν τοῦ αὐθέντου ὄχι ὀρθὸν, ἀλλ' ἄνω κάτω. Τὸν δὲ ἀγγελιαφόρον ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης γοῦναν καὶ τζελέγκι. Ἔγεινε δὲ καὶ δεύτερον σενλίκι.

Περὶ τοῦ ῥηθέντος κολονέλου δηγοῦνται ἕνα πρᾶγμα φοβερὸν καὶ ἀξιομνημόνευτον. Λέγουσιν ὅτι, τῇ κθ' τοῦ αὐγούστου, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ὁ Γκιλὰν γκενεράλις ὄντας εἰς τὸ Τυργόβιστον, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, μετὰ τῶν στρατευμάτων, ἔκαμε συμπόσιον μεγαλώτατον μετά τε τοῦ ῥηθέντος κολονέλου, τὰ δευτερεῖα τοῦ γκενεράλι ἔχοντος, καὶ πάντων τῶν ἄλλων ταγματάρχων· εὐθυμοῦντες δὲ καὶ πίνοντες εἰς τὴν ὑγείαν τῶν κυκλοτραπεζοκαθημένων, ὡς ἔθος, ὁ κολονέλος παίρνοντας εἰς τὸ χέρι του τὸ ποτήρι γεμάτον, καὶ σταθεὶς ὄρθιος, εἶπεν εἰς ἐπήκοον πάντων· «νὰ μὲ ἀξιώσῃ ὁ ἅγιος θεὸς εἰς «τεσσαράκοντα ἡμέρας νὰ φέρω τὴν κεφαλὴν τοῦ πρίγκιπος τῆς Βλαχίας «Κωνσταντὶν βόδα, καθὼς ποτὲ ἐφέρθη ἡ κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου!» Οὕτως εἰπὼν, καὶ κατευχηθεὶς τοῦ αὐθέντου, ἐπεφώνησαν οἱ συμπόται τὸ ἄμεν. Καὶ ἂς στοχασθῇ ἐκ τούτου τινὰς κρίσεις θεοῦ καὶ δικαίαν ἀνταπόδωσιν! Ἴσια ἴσια εἰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, καθὼς κατὰ τοῦ

αὐθέντου κατηυχήθη ὁ ἄφρων, ἔφερον τὴν ἐδικήν του κεφαλὴν εἰς τὸν αὐθέντην, καὶ ἐπεστράφη ἡ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· τούτου ἡ μεγάλαυχος κεφαλὴ ὁμοῦ καὶ τὸ φλάμπουρον ἐξαπεστάλθη εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ μετὰ τοῦ Γεώργι, καπετάνου τῶν ταραμπάνων, τὸν ὁποῖον, μετὰ τῶν ἀρχόντων καπικεχαγιάδων, τοὺς ἐφόρεσεν ὁ ἐπίτροπος καβάδια.

θ Τῇ θ', ἐλθὼν ὁ Ἰμπραχὴμ πασᾶς εἰς τὴν κούρτην εἰς ἀντάμωστιν τοῦ αὐθέντου, μετὰ ὥραν ἱκανὴν ἔφθασε καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσκερίων, γυρίζοντας ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πιτέστι κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης, καὶ ἐγέμισεν ἡ κφύρτη. Ἕκαστος δὲ αὐτῶν ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας του ἕνα κοντάρι, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον καρφωμένον ἀπὸ ἕνα κεφάλι τῶν Νεμτζοκατάνων, τὰ ὁποῖα ἦσαν περίπου τὰ ἑκατὸν τριάκοντα. Ἔφερον μέσα εἰς ἁμάξια καὶ αἰχμαλώτους Οὔγγρους, Νέμτζους, περίπου τοὺς τεσσαράκοντα, ἔξω ἀπὸ ὅσους ἐκράτησαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀγάδαις, οἱ ὁποῖοι ἐλθόντες εἰς τὸν ὀδᾶν ὅπου ἦτον ὁ αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς καθήμενοι, τοὺς μὲν σερδενγκετζήδαις ἐφόρεσε καβάδια, τὰ δὲ νεφέρια τζελέγκια, τοὺς δὲ λαβωμένους ἐφιλοδώρησε καὶ φλωρία. Μετὰ ταῦτα τοὺς μὲν αἰχμαλώτους, καὶ τὰ κεφάλια ἐγδείραντές τα καὶ παραγεμίζοντές τα ἄχυρον, τοὺς ἐξαπέστειλεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, εἰς τὸ ὀρδὶ μετὰ τοῦ μεγάλου καμαράση Δημητράσκου, τὸν ὁποῖον ἐφόρεσεν ὁ ἐπίτροπος καβάδι, καὶ τὸν ἐφιλοδώρησεν ὁμοῦ μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν αὐθεντικοὺς δούλους πουγγία τρία.

Μετὰ ταῦτα, ἐλθὼν ὁ μητροπολίτης Βηθλεὲμ εἰς τὴν κούρτην, εἶπε τῷ αὐθέντῃ ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς αὐθεντικοὺς σλουζιτόρους ἐσήκωσε χέρι καὶ τὸν ἐκτύπησεν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· πηγαίνοντας ὁ σλουζιτόρος εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Σάββα, ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ ἀχούρι δύο ἄλογα, λέγοντας ὅτι χρειάζονται διὰ ὁλάκικα· ὁ δὲ Βηθλεὲμ, τυχὼν ἐκεῖ εἰς τὸ μοναστήριον, ἐπῆγε καὶ ἐτραβοῦσε νὰ τὰ πάρῃ ἀπὸ τὰ χέριά του· ἐκεῖνος δὲ, ἢ ὡς μὴ γινώσκων ἢ ὡς μεθυσμένος, καὶ ἔχοντας καὶ προσταγὴν τὸ νὰ παίρνῃ ὅπου εὑρίσκει ἄλογα, ἐσήκωσε τὸ χέρι του, καὶ τὸν ἐκτύπησε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν καὶ μεγάλως θυμωθεὶς ἐπρόσταξε νὰ φέρουν

τὸν σλουζιτόρον, ὅστις ἀχθεὶς ἀρνεῖτο τὸ τόλμημα· προστάξει δὲ τοῦ αὐθέντου ἐτύφθη ἀνιλεῶς ἐκεῖ μέσα εἰς τὸ διβάνι, εἶτα ἐπρόσταξε νὰ τὸν κρεμάσουν, καὶ οὕτω ἐκεῖνον μὲν τὸν ἐπήγαιναν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης. Ὁ δὲ Βηθλεὲμ, βλέποντας ὅτι τὸ πρᾶγμα κατήντησεν εἰς τόσον, μετεμελήθη μεγάλως, καὶ προσπίπτοντας εἰς τὸν αὐθέντην, ἐδέετο μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ συγχωρήσῃ τὴν ζωήν του· ὁ δὲ αὐθέντης οὐδόλως ἔδωκεν αὐτῷ ἀκρόασιν, λέγων ὅτι «οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ἡ κρίσις αὐτὸν τιμωρεῖ». Μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας δυσωπηθεὶς, μὲ τὸ νὰ ἐπαρακάλεσε καὶ ὁ μητροπολίτης Μυρέων, ὁ πνευματικός του πατὴρ, ἀφῆκεν αὐτόν.

ιβ Κατὰ δὲ τὴν ιβ' ἐκτυπήθη ὑπὸ πανώλους ἔνδον τῆς κούρτης ἕνα ἰτζογλάνι ἀπὸ τὰ μικρὰ, καὶ εὐθὺς ὁ αὐθέντης ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν κούρτην, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν μητρόπολιν εἰς τὸν πασᾶν, καὶ ἔμεινεν ἐκείνην τὴν νύκτα.

Τὸ δὲ πρωὶ ἐλθὼν πάλιν εἰς τὴν κούρτην, μετὰ ἱκανὴν ὥραν ἔφερον οἱ σεγμένηδες τὸν μεγάλον καχβετζὴν Ἰώσηφον (ὅστις ἦτον ἀπὸ τὴν Γκιουρτζίαν, καὶ γενόμενος σκλάβος, τὸν ἐξαγόρασεν ὁ μακαρίτης αὐθέντης πατὴρ τοῦ αὐθέντου) φυγάδα, καὶ ἀποσταλέντα δέσμιον παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα.

ιδ Τῇ ἐφεξῆς δὲ, ἤτοι κατὰ τὴν ιδ', ἦλθεν εἴδησις ὅτι φθάνοντας ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς μετὰ τῶν στρατευμάτων εἰς τὸ Κινπουλούγκι, καὶ κάμνοντας τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν λαμπρὰν νίκην εἰς τὸ Πιτέστι (ἀπέχον τοῦ Κινπουλουγκίου ὀκτὼ ὥρας), ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ἐγύρισαν αὖθις εἰς τὸ Κινπουλούγκι, τὸ ὁποῖον κατακαύσαντες, καὶ διαρπάσαντες πουγγίων πράγματα ὁποῦ ἦσαν καὶ ἐκεῖ ἀρχόντων καὶ πραγματευτῶν, ἠχμαλώτισαν καὶ πάμπολλα παιδία καὶ κορίτζια, καὶ ἔκαμαν καὶ ἐκεῖ, καθὼς καὶ εἰς τὸ Τυργόβιστον, μεγαλώτατον ἀφανισμόν. Ὁ δὲ αὐθέντης ἔβγαλεν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν στρατιωτῶν ὅλους τοὺς σκλάβους, καὶ τὰ παιδία καὶ τὰ κορίτζια, τὰ ὁποῖα ποῖος βλέποντάς τα δὲν ἐθρηνοῦσε καὶ ἐσυμπονοῦσεν ἀπὸ καρδίας;

ιε Κατὰ δὲ τὴν ιε' ἦλθεν εἰς Βουκουρέστιον καὶ ὁ βλαδίκας, μὲ φυγὴν γλυτώσας ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Νεμτζοκατάνων. Μετ' αὐτοῦ ἦλθε καὶ ἡ δομνίτζα τοῦ Κωνσταντίνβοδα Μπραγκοβάνου, Σάφτα ὀνόματι, γυνὴ τοῦ μεγάλου βορνίκου, μοναχὴ χωρὶς τοῦ ἀνδρός της, διατὶ ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἶχαν εἰς μεγαλωτάτην φύλαξιν. Ἦλθε καὶ ὁ πρώην μέγας μπάνος Μανολάκης (ὅστις εἶχε τραβηχθῆ ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι κατὰ τὰς ἡμέρας ὁποῦ ὁ αὐθέντης ἐσηκώθη μὲ ταὶς δόμναις, καὶ μὲ τὴν ὁλότην καὶ ἐπῆγε κατὰ τὰ βουνά· ὅτι οὐ μόνον αὐτὸς ἔφυγεν, ἀλλὰ σχεδὸν ὅλον τὸ Βουκουρέστι, ἄρχοντες, πραγματευταὶ, καὶ ὅσοι ἄλλοι εἶχον τὸν τρόπον τῆς φυγῆς, μὲ τὸ νὰ ἐφοβοῦντο διὰ τὸν ἐρχομὸν τῶν Τουρκῶν, θαρροῦντες πῶς ἔρχονται εἰς τὸ νὰ λεηλατήσουν καὶ νὰ σκλαβώσουν τὴν Βλαχίαν) μὲ τὴν γυναῖκα του, δομνίτζαν καὶ αὐτὴν τοῦ Πραγκοβάνου, Μπαλάσαν ὀνόματι, καὶ ἄλλοι πολλοὶ μετ' αὐτῶν. Ὁ δὲ βλαδίκας ἐλθὼν εἰς τὴν κούρτην, εἰς προσκύνησιν τοῦ αὐθέντου, δὲν ἐβαστοῦσε, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν πατερίτζαν, φοβούμενος ἴσως καὶ δὲν τὸν στέρξει διὰ μητροπολίτην τοῦ τόπου, μὲ τὸ νὰ ἔλειψε τόσον καιρὸν ἀπὸ τὸν θρόνον του. Ὁ δὲ αὐθέντης, ὡς μιμητὴς τοῦ πραστάτου Δαβὶδ, καὶ ὡσὰν ὁποῦ ἀνέλαβεν εἰς τοὺς ὤμους του τὸ φορτίον πάντων (ὅτι ἀληθινὰ ἐὰν δὲν ἤθελε τύχει ἡ ὑψηλότης του, οἱ ἐντόπιοι ἀναμφιβόλως ἤθελαν παιδευθῆ μεγάλως παρὰ τῆς βασιλείας ὡς ἀποστάται, καὶ ἤθελε σκλαβωθῆ ὅλη ἡ Βλαχία, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισαν οἱ αὐθένται νὰ τὸ κάμουν, καὶ ὁ αὐθέντης τὸ ἐμπόδισε) ἐνεχειρίσατο αὐτῷ καὶ αὖθις τὴν πατερίτζαν, καὶ οὕτως εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔγεινεν ἡ θεία λειτουργία.

κε Τῇ δὲ κε' ἦλθεν ἀπὸ τὸ ὀρδὶ ὁ μουχουρδὰρ Μουσταφᾶ ἀγᾶς (ὅστις εἶχε σταλθῆ πρὸ τούτου ἐλτζῆς, διὰ νὰ συγχαρῇ τὸν Φριδερῖκον, ῥῆγα τῆς Λεχίας) μὲ τὰ βασιλικὰ δῶρα διὰ τὴν προακολουθήσασαν νίκην, ἤτοι τρία καβάδια καὶ τριάντα πουγγία· εἰς προϋπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐβγῆκαν ὅλοι, ἀλλαϊ μπέηδες, μπινμπασῆδες, σερδενγκετζῆ ἀγᾶδες, καὶ μπουλουκμπασῆδες· ἔστειλεν ὁ αὐθέντης καὶ τὸν μέγαν παχάρνικον

Δημητράσκον, τὸν προρρηθέντα μέγαν καμαράσην (ὅτι ἀφ' οὗ ἐγύρισεν ἀπὸ τὸ ὀρδί, ὁποῦ εἶχεν ὑπάγῃ μὲ τὰ κεφάλια, ὡς εἴπομεν, ἐτιμήθη μὲ τὸ ὀφφίκιον τῆς μεγάλης παχαρνιτζίας) μὲ ὅλην τὴν αὐθεντικὴν παράταξιν, καὶ οὕτως ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν κούρτην καβαλλάρις· ἔμπροσθεν δὲ τούτου ἐπροπορεύετο πεζὸς ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του, βαστάζων ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὡς ἔθος, τὰ καβάδια. Ὄντες δὲ καὶ οἱ δύο πασᾶδες εἰς τὴν κούρτην (ἐπειδὴ εἶχεν ἔλθῃ καὶ ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς ἀπὸ τὸ Πιτέστι) ἐκαταίβησαν μαζὶ μὲ τὸν αὐθέντην κάτω ἀπὸ τὴν σκάλαν, καὶ προϋπαντήσαντες τὸν ἀγᾶν καταβάντα καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἵππου, προσεκύνησαν τά τε φερμάνια καὶ καβάδια, εἶτα ἀσπασάμενοι αὐτὰ πρῶτον οἱ πασᾶδες, καὶ ὕστερον ὁ αὐθέντης, ἀνέβησαν εἰς τὸ μεγάλον διβάνι, ὅπου ἱστάμενοι κατὰ τάξιν πάντες οἱ ἀγᾶδες καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ αὐτῶν τῶν πασάδων καὶ τοῦ αὐθέντου, ἐδιαβάσθησαν παρὰ τοῦ ἀγᾶ τὰ βασιλικὰ φερμάνια, εἰς τὰ ὁποῖα περιείχοντο ἔπαινοι τοῦ τε αὐθέντου καὶ τῶν πασάδων, διὰ τὴν μετὰ πίστεως καὶ πολλῆς προθυμίας δούλευσίν τους, εἶτα ἐνδύσας αὐτοὺς ὁ ἀγᾶς τὰ καβάδια, ἔγεινε σενλίκι· ἐφόρεσε δὲ καὶ ὁ μέγας παχάρνικος τὸν ἀγᾶν, ἐκ μέρους τοῦ αὐθέντου, σαμουροπατζάν. Ἀπὸ δὲ τὰ τριάντα πουγγία ἐφιλοδωρήθησαν οἱ πασᾶδες, οἱ μπινμπασῆδες, σερδενγκετζῆ ἀγᾶδες, οἱ γαζῆδες, καὶ οἱ γιαραλῆδες· ἐδόθη καὶ λουφὲς τοῖς λεβέντηδαις τοῦ μιρίου τοῦ ρετζέπη.

Κατὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ τὴν Ὀζοὺ, ἀφ' οὗ τὴν ἐκυρίευσαν οἱ Ξανθοὶ, καὶ ὁ Μαχμοὺτ πασᾶς Ἐλμπασανλὴς, τὸν ὁποῖον περιποιηθεὶς ὁ αὐθέντης μετὰ τῆς ἀνηκούσης φιλοφροσύνης καὶ δεξιώσεως, καὶ φιλοδωρήσας αὐτὸν, μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας ἐκίνησε διὰ τὴν πατρίδα του, ἀντιφιλοδωρήσας καὶ αὐτὸς τὸν αὐθέντην.

Νοέμβριος τοῦ αψλζ΄.

Περὶ τῶν πἀϊρακίων ὁποῦ ἤλθον. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν σουλτάνων. — Περὶ τῆς ἀποστασίας τῶν ἀσκερήδων. — Περὶ τοῦ κινήματος τῶν σουλτάνων. — Περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος ἀπὸ Κραγιόβας μὲ γράμματα. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἰωαννίτζα. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Βελῆ ἀγᾶ. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Βελῆ ἀγᾶ εἰς τὴν κούρτην. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Ἰμπραχὴμ πασᾶ. — Περὶ τῶν σταλέντων ἄσπρων τῷ Μουρταζᾷ πασᾷ. — Περὶ τῶν εἰς τὰ Παραδούναβα σταλέντων φερμανίων, καὶ περὶ τῶν εἰς τὸν σουλτάνον καὶ Μουρταζᾶ πασᾶν. — Περὶ τῶν σταλέντων Κατάνων ἀπὸ Ἀλμπέστι. — Περὶ τοῦ πνιχθέντος.

ΜΕΤΑ τὰς νίκας ταύτας καὶ τὰ κατορθώματα, συνεβουλεύετο ὁσημέραι ὁ αὐθέντης μετὰ τῶν πασάδων καὶ τοῦ ῥηθέντος ἀγᾶ, συνερχόμενοι εἰς τὴν κούρτην, καὶ περὶ τῆς κατὰ τοῦ Ὄλτου ἐκστρατείας. Μὴν ὄντων δὲ ἱκανῶν τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ στρατευμάτων διὰ τὴν ὀλιγότητα, ἐπειδὴ μετὰ τὴν εἰς τὸ Πιτέστι νίκην διεσκορπίσθησαν τὰ στρατεύματα ἁρπάσαντες καὶ ξεσχίσαντες, ἔγραψεν ὁ αὐθέντης μετὰ τῶν πασάδων καὶ ἐστάλθησαν ἀπὸ τὰ πέριξ τοῦ Δουνάβεως, διὰ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ, εἰκοσιτέσσαρα μπαϊράκια, διὰ νὰ συναπέλθωσι μετὰ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ καὶ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀσκερίων πέραν τοῦ Ὄλτου εἰς τὴν Κραγιόβαν, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται, διὰ νὰ κυριεύσῃ καὶ τὴν Κραγιόβαν, καὶ ἀποδιώχνοντας ἐκεῖθεν τελείως τοὺς Νεμτζοκατάνους, νὰ ἑνωθῇ ἡ Κραγιόβα
α μετὰ τῆς Βλαχίας, ὡς καὶ πρότερον. Ἦλθον δὲ τὰ μπαϊράκια κατὰ τὴν α΄ τοῦ νοεμβρίου.

Κατὰ δὲ τὴν δ' ἦλθεν ὁ Χαλὴμ Γκιρέης σουλτάνος, υἱὸς τοῦ Σαδὲτ Γκιρέη χάνη μὲ δύο του ἀδελφοὺς, ἔχων μετ' αὐτοῦ δέκα χιλιάδας τατάρικον στράτευμα, Πουτζακλήδαις καὶ Νοχαϊλήδαις, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸ ἐρδὶ μὲ βασιλικὸν ὁρισμὸν διὰ νὰ συνεκστρατεύσῃ καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Κραγιόβαν. Ἐξῆλθε δὲ εἰς προϋπάντησιν Βίτζου ὁ αὐθέντης μετὰ τῶν πασάδων καὶ τοῦ διαληφθέντος ἀγᾶ, καὶ τῶν ἄλλων ἀγάδων, καὶ τοὺς ἐδέχθησαν κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ ἐδέχθησαν καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν σουλτάνους. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν Τατάρων, ἐκόνευσαν αὐτοὺς εἰς τὸ Φοϊσόρι, τρία κάρτα ἀπέχον τοῦ Βουκουρεστίου.

Πηγαίνοντας δὲ ὁ αὐθέντης κατὰ τὴν ζ' [εἰς] ἀντάμωσιν τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ, καὶ πλησιάσας εἰς τὸ κονάκι, βλέπει πλῆθος ἀσκερλήδων ἀλαλαζόντων ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ πασᾶ, καὶ ὁποῦ ἔκαμναν μεγαλωτάτην ταραχὴν καὶ σύγχυσιν, τὴν ὁποίαν θέλοντας νὰ καταπαύσῃ ὁ πασᾶς ἐξῆλθε τῆς οἰκίας, καὶ καταιβαίνοντας κάτω εἰς τὴν σκάλαν, τάχα διὰ νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ νὰ ἐντραποῦν, ἐκεῖνοι οὐδόλως ἡσύχαζον, ὁ δὲ αὐθέντης βλέποντας τοῦτο ἐγύρισεν εἰς τὴν κούρτην. Ἡ δὲ αἰτία τῆς τοσαύτης ταραχῆς ἦτον ὅτι γενομένης ἀποφάσεως διὰ νὰ σταλθῶσι στρατεύματα κατὰ τῆς Κραγιόβας, ὡς ἀνωτέρω, ἐκρίθη εὔλογον τὸ νὰ συναπέλθῃ μετ' αὐτῶν πάλιν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς, ὅστις δυσαρεστούμενος ἐπαρακίνησε μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀγάδαις, διὰ νὰ κάμουν αὐτὴν τὴν ἐπανάστασιν, ὡς μὴ στέργοντες ὅθεν νὰ κινήσωσιν, ἵν' ἂν συμπορευθῶσι καὶ τὰ στρατεύματα ὁποῦ ἐδιορίσθησαν νὰ μείνωσιν εἰς τὸ Βουκουρέστι, διὰ φύλαξιν τῆς τζάρας, καὶ οὕτω νὰ μείνῃ καὶ ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς.

Ὅμως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκίνησαν οἱ σουλτάνοι μετὰ τῶν στρατευμάτων διὰ τὸ πέραν τοῦ Ὄλτου μέρος κατὰ τὴν ἀπόφασιν.

Τῇ δὲ ἑφεξῆς ἐκίνησε καὶ ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς (μὲ ὅλον ὁποῦ ἐπάσχισε μυριοτρόπως νὰ τὸ ἀποφύγῃ) μετὰ πάντων τῶν στρατευμάτων, μεθ' οὗ συνεξαπέστειλεν ὁ αὐθέντης καὶ τὸν μέγαν σπαθάριν Ἰωαννάκην, τὸν προρρηθέντα ἄγαν (ὅτι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς εἰς τὸ Πιτέστι νίκης

τὸν ἐτίμησεν ὁ αὐθέντης κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν μὲ τὴν μεγάλην σπαθαρίαν), μὲ τὸ αὐθεντικὸν στράτευμα.

ιγ Τῇ δὲ ιγ' ἦλθεν ἀπὸ Κραγιόβας ἕνα ἀρχοντόπουλον μὲ γράμματα τοῦ τε Ῥυμνίκου ἐπισκόπου καὶ πάντων τῶν ἐκεῖσε ἐντοπίων ἀρχόντων πρὸς τὸν αὐθέντην, τὰ ὁποῖα περιεῖχον ὅτι ἐχάρησαν μεγάλως ὁπού ἀξιώθησαν πάλιν νὰ ἔχουν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα τὴν ὑψηλότητά του, καὶ ὅτι κλίνοντες τὸν αὐχένα δέχονται ἄσμενοι καὶ περιχαρεῖς τὴν δεσποτείαν τῆς αὐτοῦ ὑψηλότητος, καὶ ὅτι δέονται καὶ παρακαλοῦσι νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ καὶ αὖθις λεηλασία τις καὶ αἰχμαλωσία, καὶ γείνῃ ἡ παντελὴς καταστροφὴ καὶ ἀπώλεια ἐκείνου τοῦ μέρους. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεγνώσθησαν τὰ γράμματα, ἐχάρη μεγάλως ὁ αὐθέντης, καὶ ἐτίμησε τὸ ἀρχοντόπουλον μὲ τὸ ὀφφίκιον τῶν ποστελνιτζέλων, φορῶντας το καὶ καβάδι, μὴ οὔσης τοιαύτης συνηθείας.

ις Ἔστειλε τὸν Ἰωαννίτζαν σερμπετζὴν μὲ τὸν καπετάνον Πρέδαν, μὲ πενῆντα σεϊμένηδαις, νὰ συνάξῃ τοὺς πλαγιάσηδαις διὰ νὰ ἀποδιώξουν τοὺς Κατάνους ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ Περισάνι.

κγ Κατὰ δὲ τὴν κγ' ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ἕνας ἀγᾶς, Χατζῆ Βελὴς ὀνόματι, μπίνμπασης, ἀπὸ χώρας καλουμένης Ἀϊδίνι, ἄνθρωπος πλούσιος, καὶ φιλοδίκαιος· ἀπεστάλθη δὲ ἀπὸ τὸ ὀρδὶ μὲ χιλίους γιανιτζάρους σερδενγκετζτήδαις, διὰ νὰ ξεχειμάσῃ εἰς τὸ Βουκουρέστι, διὰ φύλαξιν τοῦ τόπου.

κδ Τῇ δὲ ἐφεξῆς ἦλθεν εἰς τὴν κούρτην, εἰς ἀντάμωσιν τοῦ αὐθέντου μὲ παράταξιν, μεγαλοπρέπειαν, καὶ δορυφορίαν τοιαύτην λαμπρὰν καὶ εὔτακτον ὅ τι λογῆς οὔτε οἱ πασᾶδες ἤρχοντο. Ἐπρόσφερε δὲ τῷ αὐθέντῃ δῶρον ἕνα ἄτι σελλοχαλινωμένον.

κε Τῇ δὲ αὔριον ἐπῆγε καὶ ὁ αὐθέντης εἰς ἀντάμωσίν του.

κη Κατὰ δὲ τὴν κη'. ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι ὁ Ἰμπραχὴμ πασᾶς διὰ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ, καὶ ἐκίνησε διὰ τὸν τόπον του, ὅπερ καὶ μανσούπι του ἀλαγιέ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς ξεπροβόδησίν του ὁ αὐθέντης μετὰ τοῦ Χατζῆ Βελῆ ἀγᾶ μὲ μεγάλην παράταξιν, καὶ μὲ μεχτερχανὲ, ἕως μιᾶς ὥρας

διάστημα ἔξω τοῦ Βουκουρεστίου, ὅπου οὔσης προητοιμασμένης πολυτελοῦς τραπέζης ἠρίστησαν. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον, συνομιλήσαντες ὥραν ἱκανὴν διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Ἐφιλοδώρησε δὲ αὐτὸν ὁ αὐθέντης χίλια γρόσια, μίαν κακουμόγουναν, δύο μπελακόζαις χρυσαῖς, καὶ ἕνα ραδιβάνι μὲ χρυσὰ στρωσίδια· ἔδωσε καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους του περίπου τὰ πεντακόσια γρόσια.

Κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας ἐστάλθησαν πάλιν τῷ Μουρταζᾷ πασᾷ μόνον εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἀνδραγαθίας ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τὸ Πιτέστι κατὰ τῶν Νεμτζοκατάνων, ὡς ἀνωτέρω διεξῆπται, ἄλλα δέκα πουγγία ἀπὸ τὸ ρεκιάπι χουμαγιοὺν (ἐπειδὴ τὰ πρὸ τούτων ἐστάλθησαν ἀπὸ τὸ ὀρδούϊ χουμαγιοὺν), ἐπειδὴ ὁ ἐπίτροπος τὴν εἴδησιν τῆς ῥηθείσης ταύτης νίκης, τὴν ἔστειλεν καὶ εἰς τὸν βασιλέα, παρ' οὗ ἐστάλθησαν ταῦτα τὰ δέκα πουγγία. Ἐστάλθησαν δὲ καὶ τῷ Τεγμοὺρ Σουλεϊμὰν ἀγᾷ πὰς πὸγ χίλια γρόσια, καὶ ἔτι χίλια γρόσια τῷ Γκὲντζ Ἀλῇ, μπίνμπασῃ τῶν λεβέντηδων· τῷ δὲ αὐθέντῃ ἐστάλθη μεκτούπι μὲ μεγάλην τιμὴν, καὶ φήμην τοῦ ὀνόματός του.

Ἐστάλθησαν φερμάνια ἰσχυρὰ εἰς τὰ Παραδούναβα διὰ τὰς ληλασίας ὁποῦ ἔγειναν εἰς τοὺς ἐντοπίους, ὅτι νὰ γυρίζουν ὀπίσω ὅ τι καὶ ἂν ἐπῆραν.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν σουλτάνον, καὶ Μουρταζᾷ πασᾶν διὰ νὰ μὴ ληλατήσουν τά τε σκυθικὰ καὶ ὀθωμανικὰ στρατεύματα τὸ πέραν τοῦ Ὄλτου.

Ὁ Μπρατασιάνος, μέγας ἀρμάσης, ἔστειλεν ἀπὸ τὸ Ἀλμπέστι τέσσαρας Κατάνους, καὶ ἓν κεφάλι, τοὺς ὁποίους ἐπίασαν οἱ πλαγιάσηδες, καὶ ἐφιλοδώρησεν ὁ αὐθέντης διὰ τὸν κάθε Κάτανα γρόσια σαράντα, καὶ εἴκοσι διὰ τὸ κεφάλι.

Ὁ Βελῇ ἀγᾶς ἔπνιξεν ἕνα ἀπὸ τὸ στράτευμά του, μὲ τὸ νὰ ἐπάτησεν ἕνα τζοκαδάρην τοῦ πασᾶ, καὶ ἔκλεψε ἄσπρα.

Δεκέμβριος τοῦ ᾳψλζ΄.

Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι σταλέντος πίνπαση. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ καπετὰν ταραμπάνου εἰς τὸν χάνην. — Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ ὀρδίου εἰς Πόλιν καὶ τῆς ἐξώσεως τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Γεγὲν Ἀχμὲτ πασᾶ. — Περὶ τοῦ κρεμασθέντος Βλάχου. — Περὶ τῶν κρεμασθέντων δύο γιανιτζάρων. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ εἰς Βουκουρέστι τοῦ χασεκῆ. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ. — Περὶ τῶν σταλέντων Ἀλβανιτῶν διὰ τοὺς Τατάρους. — Περὶ τῶν ἓξ παιδίων. — Διὰ τὸ ζάπτι τῆς Κραγιόβας καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μπάνου. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ εἰς Βουκουρέστι τοῦ πεηζαδὲ Γιάγκουλου. — Περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἀλεξανδρείας. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος ἀγᾶ μὲ φερμάνι. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ σπαθάρι.

α Ἐστάλθη εἰς Βουκουρέστι ὁ Ἰσὰκ ἀγᾶς πίνπασης μὲ πεντακοσίους Ἀλβανίτας παρὰ τοῦ Μαχμοὺτ πασᾶ ἰκὶ τουϊγλοῦ Ἀλβανίτου.

ε Ἐξεκίνησεν ὁ αὐθέντης τὸν καπετὰν ταραμπάνον εἰς τὸν χάνην μὲ ἕνα ἀγᾶν τοῦ σουλτάνου ὁποῦ ἦτον ἐδῶ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ πραγμάτων, τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ κινῶντας ἀπὸ Ἰσάκτζας, κατὰ τὴν ς΄ τοῦ νοεμβρίου, ἔφθασεν εἰς βασιλεύουσαν τῇ ε΄ τοῦ δεκεμβρίου.

Ἐξῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς προϋπάντησιν τοῦ σαντζάκι σεριφίου ἕως εἰς τὸ Χὰν Τζιφτιλιγὶ μετά τε τοῦ σέϊχουλ ἰσλάμη, καγμεκὰμ πασᾶ, καζιασκέρηδων καὶ τῶν λοιπῶν οὐλεμάδων, καὶ ριτζάληδων, μὲ τὸ συνειθισμένον ἀλλάγι, καὶ πλησιάσαντες εἰς τὸ σαντζάκι σερὶφ, ἐκαταίβη ἀπὸ τὸ ἄλογον ὁ Μουσούνογλους Ἀπδουλλὰχ πασᾶς ὁ ἐπίτροπος, καὶ προσκυνήσας τρὶς, ἐφίλησεν τὴν σκάλαν τοῦ βασιλικοῦ ἀλόγου, καὶ εὐθὺς ἐξεκαβαλλίκευσε καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ παίρνοντας ὁ ἐπίτροπος τὸ σαντζάκι σερίφι εἰς

χεῖρας του, τὸ ὁποῖον ἦτον μέσα εἰς ἕνα σεδεφχιαρὺ σεντουκάκι (ἐπειδὴ εἰς τὸ γύρισμα ἔρχεται σφαλισμένον) ἐπάνω εἰς κοῦλα ἄλογον (οὔσης, λέγεται, τοιαύτης συνηθείας, ἐπάνω εἰς κοῦλα δηλαδὴ ἄλογον νὰ τὸ βάζουν, μὲ τὸ νὰ εἶχεν ἱππάρι ὁ προφήτης των εἰς τὰ κοῦλα ἄλογα), τὸ ἐνεχείρισε τῷ βασιλεῖ, καὶ φιλῶντας το ὁ βασιλεὺς, τὸ ἔδωσεν εἰς χεῖρας τοῦ νακὶπ ἐφένδη, καὶ τὸ ἔβαλε πάλιν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον, καὶ οὕτω καβαλλικεύσας ὁ βασιλεὺς ἐπρόσταξε καὶ ἐτράβηξαν τῷ σαχὶπ δεβλέτῃ ἅτι σελλοχαλινωμένον, καὶ καβαλλικεύσας ἐπήγαινεν ἅπασι παραπὰρ ὀλίγον διάστημα μὲ τὸν βασιλέα διὰ προσταγῆς τοῦ βασιλέως, οὔσης τοιαύτης παλαιᾶς συνηθείας. Ἀφίνοντας δὲ ὁ βασιλεὺς ὅλην τὴν βασιλικὴν παράταξιν, ἐπῆγεν εἰς τὸν Δαβούτπασαν, ὅπου ἦτον γεμικλίκι προητοιμασμένον. Μετὰ ταῦτα ἐλθὼν καὶ ὁ ἐπίτροπος μὲ ὅλον τὸ ἀλλάγι ἐπῆγεν ἴσια εἰς τὸ προητοιμασμένον του ὁτάκι, ὅπου πηγαίνοντας ὁ καγμεκὰμ πασᾶς εἰς χαιρετισμόν του, ὁ ἐπίτροπος μὲ μεγάλον ἀφρόντον, ὕστερον ἀπὸ μερικὰ βακούφικα λακιρδιὰ, γυρίζοντας τὰ ὀπίσθιά του, ἄρχισε νὰ συνομιλῇ μὲ τὸν σιλικδάρην τοῦ βασιλέως, ὁποῦ εἶχε σταλθῇ διά τινας προσταγάς· τὸ ὁποῖον μὴν ὑποφέροντας ὁ καγμεκὰμ πασᾶς ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ ἀποχαιρετήσῃ. Κάμνοντας δὲ ὁ ἐπίτροπος τὸ γεμικλίκι μετά τε τοῦ σέϊχουλ ἰσλάμη καὶ ἄλλων παρευρεθέντων ῥιτζάληδων, ὁποῦ εἶχον ὑπάγῃ εἰς ἀντάμωσίν του, ἔστειλε τῷ ἐπιτρόπῳ ὁ βασιλεὺς εἰς ἕνα σινάκι σαλάταν, χοσάφι καὶ ὀξύγαλον, τὸ ὁποῖον ἀποδίδουν νὰ ἐσήμαινε τὸ μεταξύ τους σουσυκλούκι καὶ τὴν δυσαρέστησιν τοῦ βασιλέως εἰς τὰ κινήματα τοῦ ἐπιτρόπου, μὲ τὸ νὰ ἦτον καὶ τὰ τρία κρύα. Τρώγοντας δὲ ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ τὸ ὀξύγαλον εἶπεν ὅτι τὰ τῆς Πόλεως ξύγαλα γίνονται πολλὰ εὔμορφα· καὶ λέγεται ὅτι νὰ ἀπεκρίθη ὁ σέϊχουλ ἰσλάμης· « μπέλλι, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπὸ φοβερώτατον βασιλέα εἰς σαχὶπ δεβλέτην στέλλωνται. »

Μετὰ δὲ ταῦτα καβαλλικεύοντας ὁ βασιλεὺς ἦλθεν εἰς τὸ σεράγι, καὶ μετ' οὐ πολὺ φθάνοντας καὶ ὁ ἐπίτροπος, ὅστις ἦτον ἐνδεδυμένος μὲ ῥοῦχα στράτας, ἤγουν ἅτ σαλβάρι κατιφὲ κόκκινον, ἀτλάζι ἄσπρο

ἀντερὶ, καὶ ἀπὸ πάνω σαμουρόγουναν μὲ ἀτλάζι ἄσπρο, προπορευομένου τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ μὲ τὸ ἐδικόν του ἀλλάγι, καὶ κατόπιν τοῦ γενίτζερ ἀγασῆ καὶ κατόπιν τοῦ καπετὰν πασᾶ μὲ τὸ λοιπὸν ἀλλάγι καὶ τὴν βασιλικὴν παράταξιν, καὶ μὲ δεκασκτὼ γεδέκια ἐξαίρετα, ὁ βασιλεὺς ὄντας ἐπάνω εἰς τὸ Ἀλάϊ Κιοσκιοὺ μὲ ἀνοικτὰ καφάσια, ἐσηκώθη ἐπάνω εἰς τὰ ποδάρια, καὶ προσκυνήσας τὸ σαντζάκι σερίφι ἐμπρὸς εἰς ὅλους ἐκαταίβη εἰς τὴν σκάλαν κάτω, καὶ τὸ ἐδέχθη. Τὸν δὲ ἐπίτροπον τὸν ἐσήκωσαν παρευθὺς εἰς τὸ Ῥεβὰν Κιοσκιοὺ, καὶ ἐμβαίνοντας ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ἄρζ ὀδασὶ, ἔστειλε τὸν χαζνεδάρην, καὶ ἐπῆρε τὴν βοϋλλαν, καὶ παραδίδοντές τον τῷ μποσταντζίμπασῃ τὸν ἐπῆγεν ἴσια εἰς τὸ Φλέρια Παχτζεπὴ, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τοὺς Ἑπτὰ Κουλάδαις. Λέγεται δὲ ὅτι ὅταν ἦτον νὰ τὸν βάλουν μέσα εἰς τὸ καΐκι, νὰ τοῦ ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς μίαν ῥησοκοιλιὰν ὁποῦ ἐφοροῦσε, καὶ χίλια ζερμαχπούπια εἰς παρηγορίαν του. Ὁ δὲ καϊμεκὰμ πασᾶς, Γεγὲν Μεχμὲτ ὀνόματι, καβαλλικεύοντας διὰ νὰ γυρίσῃ τάχα ὀπίσω εἰς τὴν Πόρταν, καὶ πηγαίνοντας ὀλίγον, τὸν ἐπρόφθασαν βασιλικοὶ ἄνθρωποι καὶ τὸν ἐγύρισαν, καὶ δίδοντάς τον ὁ βασιλεὺς τὴν βοϋλλαν, τὸν ἀπεκατέστησε σαχὶπ δεβλέτην. Εἶναι δὲ ἄνθρωπος λόγων ὀλίγων, σοβαρὸς,· καὶ δυσέντευκτος, φυλάττοντας πάντοτε τὸ ὕφος τῆς σφαίρας του καὶ τῆς ἀξίας του. Ἐρρέθη δὲ λόγος ὅτι θέλει τοῦ δοθῇ εἰς γυναῖκα ἡ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως, ὁποῦ εἶχεν ὁ Ἀπδουλλὰχ πασᾶς, Ἀϊδὶν βαλισῆ. Τὰ δὲ μετρητὰ ἄσπρα καὶ τὸν ἐσγιὰν ὅλον τοῦ ἐξωσθέντος, τὰ ἔκαμαν ζάπτι ἀπὸ τὸ μιρὶ, δίδοντές τον μόνον τρία ἄτια καὶ τρεῖς φορεσιαὶς ῥοῦχα.

Ὁ καπετάνος τῶν σεϊμένηδων μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Βελῆ ἀγᾶ πιάνοντες ἕνα κλέπτην βλάχον εἰς τὸ τζαρσὶ, ἐβγῆκαν διαφεντευταὶ οἱ λεβένται τοῦ ῥετζέπη, μ' ὅλον τοῦτο, προστάξει τοῦ αὐθέντου, τὸν ἐκρέμασαν.

Ὁ Βελῆ ἀγᾶς ἐκρέμασε δύο γιανιτζάρους σουμλαλήδαις, ὡς κλέπτας.

Ἦλθεν ὁ Μουσταφάγας χασεκὴς ἀπὸ Γκίργκιοβον, εἰς προϋπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐβγῆκεν ὁ Βελῆ ἀγᾶς· ἐκεῖνος δὲ ὁποῦ ἦτον ἐδῶ ἐμίσσευσε.

Ἐβγῆκεν ὁ αὐθέντης μετὰ τοῦ ῥηθέντος χασεκῆ ἀγᾶ καὶ τοῦ Βελῆ ἀγᾶ εἰς πρεϋπάντησιν τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ, ἐπιστρέφοντος ἀπὸ τοῦ Ὄλτου.

Ἐστάλθησαν μερικὰ παϊράκια Ἀλβανιτῶν καὶ ἄνθρωποι τοῦ Βελῆ ἀγᾶ μετὰ τοῦ βατάχου τῶν παιδίων Τζάνογλου εἰς τὴν τζάραν διὰ τοὺς Τατάρους.

Ἔβγαλεν ὁ αὐθέντης ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Τουρκῶν ἓξ παιδία.

Στέλλοντας δὲ καὶ ὁ Μεχμὲτ πασᾶς, Βίδυν σερασκερῆ, ἀπὸ τὸ Βιδύνι εἰς τὴν Κραγιόβαν τὸν Τὸζ πασᾶν μὲ τὰ στρατεύματα, καθὼς ἐστειλεν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι ὁ αὐθέντης τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν, καὶ τὸν ἄρχοντα μέγαν σπαθάριν, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, ἔκαμαν ζάπτι τὴν Κραγιόβαν, καὶ ἀπεδίωξαν ἐκεῖθεν τοὺς Νεμτζοκατάνους. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐκυριεύθη ἡ Κραγιόβα ὑπὸ τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, καὶ ἔμεινεν ὁ Τὸζ πασᾶς ἐκεῖ διὰ μοῦχαφεζὲν τοῦ τόπου, ἔγραψεν ὁ σερασκὲρ πασᾶς πρὸς τὸν αὐθέντην νὰ κάμῃ μπάνον εἰς τὴν Κραγιόβαν, κατὰ τὴν ἀρχῆθεν ἐπικρατήσασαν ἐκεῖσε συνήθειαν. Ὅθεν καὶ ὁ αὐθέντης, κατὰ τὴν ιβ', κάμνοντας μπάνον τὸν μεγάλον σερδάρην Ῥάδουλον Κομανιάνον, τὸν ὁποῖον τὸν εἶχεν ἀπεσταλμένον ἐκεῖσε πρὸ τούτου ὡς ἰσπράβνικον, στέλλοντάς του καὶ καβάδι καὶ ραβδὶ κατὰ τὴν συνήθειαν μὲ τὸν μπὰς μπουλούκπασην τῶν σεϊμένηδων Ἰωαννίτζαν, τὸν ἐδιόρισε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Κραγιόβαν, νὰ καθίσῃ εἰς τὸ σκαμνὶ τῆς μπανίας. Μερικὰ ὅμως ἀπὸ τὰ ἀρχοντάκια τοῦ ἐκεῖσε μέρους, μὴ βουλόμενα νὰ ἔχουν μπάνον διωρισμένον παρὰ τῆς ὑψηλότητός του, διὰ νὰ μὴν ὑποτάσσωνται τῷ αὐθέντῃ, ἀνίᾳ παρακινούμενα (μὴ ὂλον ὁποῦ οἱ πέρισσότε[ροι] ἄρχοντες, καὶ ὁ Ῥυμνίκου ἐπίσκοπος ἔγραψαν τῷ αὐθέντῃ, ὅτι μὲ καλήν τους καρδίαν ὑποτάσσονται καὶ στέργουν τὴν ὑψηλότητά του αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη) ἐπαρακάλεσαν τὸν σερασκὲρ πασᾶν, διὰ νὰ διορίσῃ ἀπὸ ἀναμεταξύ τους μπάνον.

Ὁ δὲ σερασκὲρ πασᾶς ἀγκαλὰ καὶ, ὡς εἴπομεν, ἔγραψε τῷ αὐθέντῃ διὰ νὰ διορίσῃ μπάνον, μ' ὅλον τοῦτο ἔκαμε κατὰ τὴν παρακάλεσιν ἐκείνων μπάνον τὸν Ματάϊην Μπαλατζέσκουλον.

Τοῦτο δὲ τὸ πέραν μέρος τοῦ Ὄλτου μοιράζεται εἰς πέντε καδηλίκια, τιμώμενον μὲ θρόνον ἐπισκόπου, τοῦ Ῥυμνίκου δηλαδή. Ὑπέκειτο δὲ πρότερον, πρὸ τῆς ἁλώσεως δηλαδὴ τῶν Νεμτζῶν, τῷ Οὐγγροβλαχίας. Τὸ δὲ μεταξὺ Βλαχίας καὶ Κραγιόβας σύνορον εἶναι ὁ Ἀλούτας ποταμὸς, κοινῶς Ὄλτος λεγόμενος, οὐκ ἐκ τῶν ἀνωνύμων.

ιε Ἐπέστρεψεν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ τοῦ Ὄλτου ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς μετὰ πάντων τῶν στρατευμάτων.

ις Ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ὁ πεηζαδὲς Γιάγκουλος.

Ἀπεδήμησεν ἐν κυρίῳ ὁ Ἀλεξανδρείας Κοσμᾶς, καὶ ἔγεινεν ὁ πρώην Πισσιδείας Κοσμᾶς.

Ἦλθεν ἀγᾶς εἰς τὸν αὐθέντην μὲ φερμάνια διὰ νὰ ὑποτάσσεται τὸ στράτευμα εἰς τὰς προσταγὰς τοῦ αὐθέντου.

κβ Ἦλθε καὶ ὁ μέγας σπαθάρις, γλυτώσας ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ σουλτάνου, ὅστις τὸν εἶχεν ἀλικοδίση εἰς Σλάτιναν, ὅπου ἦτον μὲ τὰς δέκα χιλιάδας τὸ σκυθικὸν στράτευμα, μὲ τὸ νὰ ἐζητοῦσεν ἑκατοστὰς πουγγίων, διὰ νὰ μὴ λεηλατήσῃ τὸ πέραν μέρος τοῦ Ὄλτου καὶ τὸ ἐδῶθεν τῆς Βλαχίας, διατὶ αὐτὸς ἦτον ὁ καθ' αὐτὸ σκοπός του.

Ἰανουάριος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τῆς αὐθεντικῆς τραπέζης ὅτι οὐ γέγονε. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Θανάσι μὲ γράμματα τοῦ γκενεράλι. — Περὶ τῶν μετὰ τοῦ Ὁμὲρ ἐφένδη φερμανίων. — Περὶ τῶν ἀλλήλους φονευθέντων. — Περὶ τοῦ πασαλικίου τοῦ Σουλεϊμὰν ἀγᾶ. — Περὶ τοῦ συμβάντος καβγᾶ. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ. — Περὶ τοῦ πασαλικίου τοῦ Βελῆ ἀγᾶ. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Ῥακότζκη. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς αὖθις τοῦ Ἰωαννίτζα εἰς Περισάνι. — Περὶ τῆς ἁρπαγείσης κόρης παρὰ τοῦ πίνπαση. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Γεώργι καπετὰν ταραμπάνου εἰς Πόλιν μὲ ἄσπρα. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Δράκου. — Περὶ τοῦ Ἰωαννίτζα ὅτι ἐσκλαβώθη. — Περὶ κρασίου ὅτι ἔγεινε προσταγὴ νὰ μὴ πωλῆται. — Περὶ τῆς συμβουλῆς τῶν μεγιστάνων διὰ τὸν πόλεμον.

α Τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Βασιλείου δὲν ἔγεινεν αὐθεντικὴ μεγάλη τράπεζα κατὰ τὴν τοῦ τόπου συνήθειαν.

γ Ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ὁ Θανάσις, τρίτος βηστιάρις, ἀνεψιὸς τοῦ μεδιλνιτζιάρη Πανταζῆ, ἀπὸ Σιμπίνι μὲ γράμμα[τα] τοῦ Λόπκοβιτζ, γκενεράλι κομμανδάντε τοῦ Σιμπινίου, πρὸς τὸν αὐθέντην καὶ τὸν πασᾶν, περιέχοντα ὅτι ἔρχεται ἀπὸ Φράντζας ἀπεσταλμένος ἕνας στραορδινάριος κορριέρης, Ἰωάννης ὀνόματι, πηγαίνοντας μὲ γράμματα, ἀναγκαιότατα ἐπάνω εἰς τὴν τωρινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τὴν κούρτην τῆς Φράντζας εἰς τὸν εἰς βασιλεύουσαν πρέσβυν τῆς Φράντζας μαρκέζε δὶ Βίλνεφ, τὸν ὁποῖον κορριέρην ὅτι ὁ ἰμπερατόρες τὸν ἐπροβόδισε μὲ ἕνα ὀφφικιάλιν ἕως εἰς τὰ σύνορα τῆς Βλαχίας εἰς τὸ Κιϊνένι, καὶ τὸν ῥακομμανδάρει διὰ νὰ τὸν περάσῃ καὶ ὁ αὐθέντης ἀσφαλῶς εἰς τὴν Τουρκίαν. Καὶ οὕτω στέλλοντας ὁ αὐθέντης εὐθὺς, τὸν ἔφερεν εἰς Βουκουρέστι, καὶ

φέροντάς τον εἰς ἀντάμωσιν, τὸν ἐξαπέστειλε μὲ καλὴν συντροφίαν εἰς βασιλεύουσαν.

ζ Ἦλθεν ὁ Ὁμὲρ ἐφένδης, κεχαγιᾶ κιατιπῆ, μὲ φερμάνια πρός τε τὸν αὐθέντην, καὶ Μουρταζᾶ πασᾶν, διὰ νὰ συμμαζωχθῇ ὁ ριαγιᾶς εἰς τὸν τόπον χωρὶς τινος φόβου, καὶ ὅτι οἱ ζαπτζῆδες νὰ κάμνουν ζάπτι τὰ νεφέριά τους, διὰ νὰ μὴ κακοποιῆται ὁ ριαγιᾶς, καὶ ὅτι ὅποιος ἀπὸ τοὺς ζαπτζήδαις ἐναντιωθῇ, νὰ στέλνεται σιδηροδέσμιος εἰς Πόλιν.

θ Δύο λεβένται τοῦ δελῆ ρετζέπη μαλλώσαντες, ἐσκότωσεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ τὸν ἔρριξεν εἰς ἕνα πηγάδι. Οἱ δὲ ἄλλοι λεβένται ἐξετάσαντες τὸν ηὗραν, καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου φονέως μαρτυρίαν λαβόντες, ἐτουφέκιασαν τὸν φονέα.

ι Ἦλθε φερμάνι εἰς τὸν Τεϊμοὺρ Σουλεϊμὰν ἀγᾶν, γεδικλῆ ζαΐμην, (γεδικλῆ ζαΐμηδες λέγονται ὅσοι ἔχουν χρέος νὰ ἔβγουν εἰς τὸ σεφέρι, μόνον ὅταν ἔβγῃ ἀτός του ὁ ἐπίτροπος), διὰ νὰ ἦναι ἰκὶ τουΐλοὺ πασᾶς καὶ μουχαφίζης εἰς τὴν Βλαχίαν· τὸ ὁποῖον ἐκατορθώθη διὰ προσπαθήσεως τοῦ αὐθέντου, ὡσὰν ὁποῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὁποῦ ἐσηκώθη ὁ αὐθέντης ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Κατάνων, εὑρέθη μαζὶ καὶ ἐτράβηξεν ὁμοῦ ὅλα τὰ μεσεκάτια, καὶ ἔδειξε μεγάλον χουλούσι. Ἦτον δὲ πρώτη τοῦ μπαϊραμίου ὅταν ἦλθε τὸ φερμάνι τοῦ πασαλικίου του, καὶ πηγαίνοντας ὁ αὐθέντης μαζί του εἰς τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν, ἐδιαβάσθη τὸ φερμάνι, παρόντων τῶν ἀγάδων, καὶ τὸν ἐφορέθη χιλάτι, καὶ ἔγεινε σενλίκι τοπίων, ἔπειτα τὸν ἔφερον εἰς τὸ κονάκι του μὲ μεγάλον ἀλλάγι· αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις μεγάλην φήμην καὶ ἔπαινον ἐπροξένησεν εἰς τὸν αὐθέντην.

ιβ Ἠκολούθησεν εἰς τὸ Βουκουρέστι καβγᾶς μεγαλώτατος μεταξὺ τῶν λεβέντων, καὶ τῶν γιανιτζάρων διὰ ἓν τουφέκι, εἰς τόσον ὁποῦ ἐπάτησαν οἱ λεβένταις τὸ ἀγᾶ καπισὶ, διὰ νὰ παραλαδίσουν τὸν χασεκὴ ἀγᾶν, τὸ ὁποῖον καὶ ἤθελαν φέρῃ εἰς ἔργον, ἂν δὲν ἐγλύτωνε μὲ φυγὴν, καὶ ἔγεινε σύγχυσις μεγαλωτάτη, καὶ αἱμοστοχυσία ἀρκετὴ μεταξὺ τούτων. Μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας δραμόντες ὁμοῦ μὲ τὸν αὐθέντην οἱ δύο πασᾶδες, Μουρταζᾶ

πασᾶς καὶ Σουλεϊμὰν πασᾶς, καὶ ὁ Χατζῆ Βελῆ ἀγᾶς ἐκαταπράϋναν τὸ πρᾶγμα, καὶ κατόπιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας κάμνοντας ζιαφέτι ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς τοὺς γιανιτζάρους καὶ λεβέντας, τοὺς ἐφιλίωσε, καὶ οὕτως ἔπαυσεν ὁ καβγᾶς καὶ ἡ μεταξύ των διχόνοια. Διὰ προσοχὴν δὲ τῶν τοιούτων ἀταξιῶν ἔφερεν ὁ αὐθέντης τὸν Χατζῆ Βελῆ ἀγᾶν μὲ μερικοὺς ἀνθρώπους του, καὶ ἐκάθισαν ὀλίγας τινὰς ἡμέρας εἰς τὴν κούρτην.

Μετὰ ταῦτα, μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν, ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ Βου-
ιδ κουρέστι ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς διὰ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ, καὶ ἐκίνησε μὲ τὸ συνειθισμένον ἀλλάγι διὰ τὸ Βιδύνι.

ιε Τῇ ἐφεξῆς δὲ ἦλθεν εἰς τὸν Χατζῆ Βελῆ ἀγᾶν πέργαμα βοϊβοδασῆ πασαλίκι δύο τουγιῶν, καὶ ἐδιαβάσθη τὸ φερμάνι εἰς τὴν κούρτην, παρόντος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ καὶ τῶν ἀγάδων· τὸν ἐδόθη καὶ μανσούπι τὸ Μερᾶς ἀγιαλέτι. Ἔγεινε δὲ σενλίκι τοπίων, καὶ τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸ κονάκι του μὲ ἀλλάγι.

ις Ἀνταμόνοντας ὁ Ῥακότζκης εἰς βασιλεύουσαν τὸν ἐπίτροπον, καὶ λαβὼν ἄδειαν διὰ τὸ κίνημά του, ἐκίνησε διὰ τὸ Τζερβένβοδα, εἰς τὸν ὁποῖον ἔστειλεν ὁ ἐπίτροπος δύο φοραὶς ἔξοδα ἀπὸ εἴκοσι πουγγία. Ἔγραψε δὲ ὁ Ῥακότζκης εἰς τὴν καπιτουλατζιόνε του (ἤτοι ἀκτεναμὲν) ὑποσχόμενος νὰ δίδῃ σαράντα χιλιάδας γρόσια τὸν χρόνον εἰς τὸ δεβλέτι, ἂν ἀποκαλα-σταθῇ, μὲ τὴν δύναμιν τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας, ῥήγας τῆς Οὐγγαρίας. Ὠνομάζετο δὲ Ἰώσηφος, υἱὸς τοῦ κράλη τῆς Οὐγγαρίας, τὸν ὁποῖον ὁ καῖσαρ Κάρολος σέξτος καταπολεμήσας καὶ νικήσας τὸν ἔκαμε καὶ ἔφυγεν ἀπὸ τῆς Οὐγγαρίας, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Φράντζας, καὶ ἐκεῖ διατρίψας μερικὸν καιρὸν ἀπῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐστάλθη παρὰ τῆς βασιλείας τῶν Τουρκῶν εἰς τὸ Ῥαιδεστὸν, εἶχε δὲ τὸν κάθε μῆνα παρὰ τῆς βασιλείας ἔλεος ἑπτὰ πουγγία διὰ ἔξοδά του. Ἐπιάσθησαν δὲ εἰς τὸν πόλεμον οἱ δύο του υἱοί, ὁ ῥηθεὶς πρίγκηψ Ἰώσηφος, καὶ ἄλλος νεώτερος, καὶ τοὺς ἐπῆγαν εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ διὰ νὰ μὴ πάρωσι μετὰ καιρὸν τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πατρός των, ἀπεφάσισεν

ὁ καῖσαρ νὰ τοὺς θανατώσῃ. Ἡ δὲ βασίλισσα εὐσπλαγχνιζομένη ἐπαρακίνησε τὸν καίσαρα νὰ τοὺς εὐνευχίσῃ, τὸ ὁποῖον μανθάνοντες αὐτοὶ ἔφυγον κρυφίως, καὶ προσέδραμον εἰς τὸν βασιλέα τῆς Φράντζας, καὶ ἐτρέφοντο ἐκεῖ βασιλικῶς τε καὶ πολυτελῶς. Θέλοντες δὲ νὰ ἰδοῦν τὸν πατέρα τους, ἐζήτησαν ἄδειαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Ῥαιδεστὸν, καὶ ηὗραν τὸν πατέρα τους. Ἀφ' οὗ δὲ ἔμειναν μερικὸν καιρὸν ἐκεῖ, τοὺς ἔστειλε πάλιν ὁ πατέρας των εἰς τὴν Φράντζαν, διὰ νὰ σπουδάζουν ἐκεῖ· καὶ ὄντες αὐτοὶ εἰς τὴν Φράντζαν, ἀπέθανεν ὁ πατέρας των εἰς τὸ Ῥαιδεστὸν γέρων καὶ πλήρης ἡμερῶν. Κηρυχθέντος δὲ τοῦ μετὰ τῶν Γερμανῶν πολέμου, εἴτε προσκληθεὶς παρὰ τῶν Τουρκῶν, εἴτε αὐτόκλητος, ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Ἰώσηφος.

κα Πάλιν ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τὸν Ἰωαννίτζαν σερμπετζὴν μὲ διακοσίους σλουζιτόρους κατὰ τῶν εἰς Περισάνι Κατάνων, μὲ τὸ νὰ ἐκτύπησαν ἕνα κοπέλι ἀρχοντικὸν, καὶ ἐπῆραν τὰ αὐθεντικὰ ἄσπρα.

κε Ὁ πίνπασης τῶν Σουμλαλήδων ἐπῆρε βιαίως μίαν κόρην ἑνὸς σεϊμένη, ὅστις ἐπῆγεν εὐθὺς καὶ εἶπεν εἰς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν τὴν ὑπόθεσιν· ὁ δὲ πασᾶς ἐπάτησε τὴν νύκτα τεπτίλι τὸν πίνπαση, καὶ παίρνοντας τὴν κόρην τὴν ἔδωκε τῷ πατρί της.

κς Ἐστάλθη ὁ Γεώργις καπετὰν ταραμπάνος εἰς βασιλεύουσαν μὲ πενῆντα πουγγία.

κη Ἦλθεν ὁ Δράκος πὰς καπικεχαγιᾶς ἀπὸ Πόλεως.

κθ Ἦλθεν εἴδησις πῶς ἐσκλάβωσαν τὸν Ἰωαννίτζαν σερπετζὴν οἱ Κατάνοι, καὶ ἔγεινε συμβουλὴ τοῦ αὐθέντου μετὰ τῶν πασάδων τί τὸ πρακτέον.

λα Ἐσκότωσεν ἕνας γιανιτζάρης ἄλλον ὄντας μεθυσμένος. διὸ ἔγεινε προσταγὴ νὰ μὴ πουλῆται πλέον χρασί.

Συμβουλῆς μεγάλης γενομένης μετὰ πάντων τῶν μεγιστάνων καὶ τοῦ βεζίρη, ἐσυμβούλευσεν ὁ ἀπὸ Φράγκους Πόννεβαλ Καραμὰν πασᾶς ὅτι νὰ γείνουν τρία μεγάλα μέρη στρατοῦ· τὸ ἓν νὰ σταλθῇ εἰς Νύσσι,

τὸ ἄλλο εἰς Πενδέρι, καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὴν Οὐγγρίαν μὲ τὸν Ῥακότζκην, καὶ εἰς Νύσσι νὰ ὑπάγῃ ὁ ἴδιος βεζίρης καὶ νὰ μὴ κινῆται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰ κινήματά τους διὰ νὰ μὴ προχωρήσουν, καὶ ἐκεῖθεν νὰ προφθάνῃ βοήθειαν εἰς Βιδύνι καὶ Βόσναν· τὸ ἄλλο μέρος τοῦ στρατοῦ ἐμβαίνοντας εἰς τὴν Οὐγγαρίαν νὰ σαστιρδίσῃ τοὺς ἐχθροὺς, ὁποῦ νὰ μὴν ἔχουν καιρὸν νὰ πατήσουν τὰ χώματα τῆς Τουρκίας· τὸ τρίτον εἰς Πενδέρι, διὰ νὰ φυλάξουν τὸ κάστρον, καὶ νὰ μὴ πέσουν εἰς ἀγῶνα εἰς τὸ νὰ πάρουν ὀπίσω τὴν Ὀζοὺ, ἀλλὰ νὰ ἀντιστέκωνται εἰς τὴν προχώρησιν τῶν Μοσχόβων, καὶ ἐν ὀλίγοις ἄλλο νὰ μὴ πασχίσῃ τὸ δεβλέτι παρὰ νὰ προλογγάρῃ τὸν πόλεμον, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θέλουν δαμασθῆ οἱ ἐχθροὶ, ἐπειδὴ οἱ Νέμτζοι δὲν ἔχουν δύναμιν νὰ βαστάξουν πόλεμον χρόνους πολλοὺς, μὴν ἔχοντες ἄσπρα.

Φεβρουάριος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ ὅτι ἔβγαλεν ἀπὸ τοὺς σουμλαλήδαις μίαν κόρην καὶ μίαν γυναῖκα. — Περὶ τοῦ Τζεφέρμπεγη ὅτι ἔκλεψεν ἄλογα τοῦ Βακαρεστίου. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τῶν τουγίων. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ πασᾶ τοῦ Ἐσρουμίου. — Περὶ τῶν σταλέντων εἰς τὴν ἀνατολὴν στρατευμάτων ἕνεκα φερμανίων. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ῥακότζκη εἰς Τζερβένβοδα. — Περὶ τῶν ἀποσταλέντων ὀφφικιάλιδων παρ' αὐτοῦ τῷ αὐθέντῃ. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μικέτζ. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ κατὰ τῶν εἰς Κραγιόβαν Γερμανῶν. — Περὶ τοῦ φερμανίου διὰ τὰ ἁμάξια. — Περὶ τοῦ Νουμᾶν πασᾶ ὅτι ἔγεινε σερασκέρης. — Περὶ τοῦ βακαρίτου. — Περὶ τοῦ Σούτζου. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Φώτι εἰς Μπενδέρι. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ρεσιδέντε τοῦ Ῥακότζκη. — Περὶ τῶν Κατάνων ὁποῦ ἐπάτησαν τὸ Πεζδάδι. — Περὶ τῆς δικαίας ἀποφάσεως τοῦ Βελῆ πασᾶ.

α ΜΙΑ γυναῖκα ἐπῆγεν εἰς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν, κλαίουσα διατὶ ἐπῆραν οἱ λεβένται τὴν κόρην της, καὶ στέλλοντας ὁ πασᾶς ἕνα τζοκαδάρην, ἠρνήσαντο ἐκεῖνοι· τὴν νύκτα δὲ ἐσηκώθη ὁ πασᾶς καὶ ἐπῆγε τεπτίλι, καὶ ἐπάτησε τὸ κονάκι τους, καὶ ἐπῆρε τὴν κόρην καὶ ἄλλην μίαν γυναῖκα, ὁποῦ πρὸ πολλοῦ τὴν εἶχαν, καὶ τὴν μὲν κόρην τὴν ἔδωκε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τὴν δὲ γυναῖκα τὴν ἔστειλεν ὁ αὐθέντης εἰς τὴν ὄκναν, μὲ τὸ νὰ ἐπῆγε θελληματικῶς.

Ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι ὁ Τζεφέρμπεγης (ἀδελφὸς τοῦ Μακτουλκιζιλπὰς Δεμίρπασα), ὅστις ἦτον ἀπεσταλμένος εἰς Βλαχίαν διὰ φύλαξιν μὲ ἑκατὸν εἴκοσι νεφέρια, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Κραγιόβαν κατὰ τὴν προσταγὴν, καὶ περνῶντας ἀπὸ τὸ Βακαρέστι, ἐκοιμήθη ἐκεῖ, εἶτα ἀναχωρῶντας ἐκεῖθεν ἐπῆρε μερικὰ ἄλογα τοῦ μοναστηρίου.

β Ἐβγῆκαν τὰ τούγια.

Ὁ Δαμὰτ Μεχμὲτ, πασᾶς τοῦ Ἐσρουμίου, ἀπέθανε, καὶ ἀπεκατέστη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Γκιοὺλ Ἀχμὲτ πασᾶς.

Ἐστάλθησαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν φερμάνια διὰ νὰ ξεκινήσουν χίλια μπαϊράκια στράτευμα, πρὸς διακοσίους ἀνθρώπους τὸ καθέν.

ι Ἔφθασεν εἰς τὸ Τζερβένβοδα ὁ Ῥακότζκης.

ιδ Ἦλθον εἰς Βουκουρέστι ὁ Μαριᾶς, ποτὲ γκενεράλις τοῦ πατρὸς τοῦ Ῥακότζκη, καὶ ὁ Μικὲτζ, γκεντιλόμος, ἀπεσταλμένοι παρὰ τοῦ Ῥακότζκη πρὸς τὸν αὐθέντην. Καὶ ὁ μὲν Μαριᾶς ἦτον διωρισμένος διὰ νὰ περάσῃ νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ Χοτίνι· ὁ δὲ Μικὲτζ, διὰ νὰ προβάλῃ μερικὰ προβλήματα εἰς τὸν αὐθέντην, καὶ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Τρανσυλβανίας, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ, τοὺς ὁποίους ὁ αὐθέντης τοὺς ὑπεδέχθη φιλοφρόνως.

ιη Ἐκίνησεν ὁ Μικὲτζ ἀπὸ Βουκουρέστι, ἐπιστρέφοντας εἰς τὸ Τζερβένβοδα.

Πληροφορηθεὶς ὑπὸ πολλῶν ὁ αὐθέντης ὅτι ἀπὸ τὴν Βλαχίαν δὲν ἔλειψαν ὁλοτέλως οἱ Γερμανοκατάνοι, ἀλλ' ὅτι εἰς τὰ σύνορα ἐπάνω εἰς τὰ χώματα τῆς Βλαχίας εἶναι σκορπισμένα ὡς ἑπτὰ ῥεγιμέντα, ἔγεινε κοινὴ συμβουλὴ μετὰ τῶν πασάδων περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ὑπάγῃ κατ' αὐτῶν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς μὲ τοὺς λεβέντας καὶ τοὺς ἐντοπίους σεϊμένηδαις, ὁ δὲ Χατζῆ Βελῆ πασᾶς νὰ μείνῃ εἰς Βουκουκζ ρέστι διὰ μουχαφεζὲν καὶ οὕτως ἐκίνησεν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν μὲ τὸ ῥηθὲν στράτευμα, ἡ ὁλότης τοῦ ὁποίου συνεποσοῦτο περὶ τὰς δύο χιλιάδας.

Ἦλθεν ἀπὸ Πόλεως μουπασίρης μὲ φερμάνι διὰ νὰ ἑτοιμασθῶσιν ἑξακόσια ἁμάξια ἀπὸ τέσσαρα βῶδια, καὶ νὰ σταλθῶσιν εἰς Πενδέρι.

Εἰς τὸ Πενδέρι ἔγεινε σερασκέρης ὁ Νουμὰν πασᾶς.

Ἐβγῆκε τὸ βακαρῖτον.

Ἔκαμεν ὁ αὐθέντης τὸν Δράκο Σοῦτζον μέγαν λογοθέτην.

Ἐστάλθη ὁ Φώτις εἰς Πενδέρι διὰ καπικεχαγιᾶς εἰς τὸν σερασκέρην. Ἐστάλθησαν μετ' αὐτοῦ καὶ τετρακόσια ἁμάξια.

κη Τῇ ἐφεξῆς δὲ ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ Τζερβένβοδα ἕνας ἄνθρωπος Ἀδὰμ Ἰόππε ὀνόματι, ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ Ῥακότζκη, διὰ νὰ εὑρίσκεται ὡς ρεσιδέντες κοντὰ εἰς τὸν αὐθέντην, καὶ νὰ γράφῃ εἰδήσεις τῷ Ῥακότζκῃ, καὶ ἄλλας συμβαινούσας ὑποθέσεις του· καθὼς καὶ ὁ αὐθέντης εἶχε στείλῃ πρὸ τούτου τὸν Μπιάτζο διὰ νὰ εὑρίσκεται κοντὰ εἰς τὸν Ῥακότζκην.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς εἰς Λόβισταν Κατάνους, μαθόντες ὅτι εἰς τὸ Πεζδάδι, χωρίον τῆς Δομβοβίτζας, ἦτον ἕνας τοῦρκος πραγματευτής, ἐπάτησαν τὸ χωρίον, καὶ αὐτὸν μὲν ἐφόνευσαν· λέγεται δὲ νὰ ἤῦραν καὶ ἕως ὀκτακόσια φλωρία ἐπάνω του· οἱ ὁποῖοι καὶ δὲν διαλείπουν τζάταις τζάταις νὰ καταπατοῦν τὰ ἄνω καδηλίκια.

Ὁ Χατζῆ Βελῆ πασᾶς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του, ὁποῦ ἐκτύπησε μὲ τὸ μαχαίρι ἕνα περκαλάμον ἑνὸς χωρίου ὄχι καιρίαν πληγήν, φέροντάς τον ἐμπρός του, ἔχωσεν ἀτός του τὸ ἴδιον μαχαίρι εἰς τὸ κορμί του τοσοῦτον, ὅσον εἶχε τὸ χώσῃ ἐκεῖνος εἰς τὸν περκαλάμον.

Μάρτιος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τοῦ χάνη ὅτι δὲν τὸν ἐδέχθησαν εἰς τὸ Κρίμι οἱ σιρινμπέηδες. — Περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ ἀσκερίου ἀπὸ Γιάσι. — Περὶ τοῦ πολέμου τῶν πασαλήδων μετὰ τῶν Κατάνων εἰς τὸ Ἄρτζες, καὶ τῆς νίκης τῶν πασαλήδων. — Περὶ τῆς συγχροτήσεως τοῦ Σουλεϊμὰν πασὰ μετὰ τῶν Κατάνων καὶ τῆς νίκης αὐτοῦ. — Περὶ τοῦ μεκτουπίου ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μαχμοὺτ πασᾶς εἰς τὸν Μεχμὲτ πασᾶν. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ καπετάνου Ἀναστάσι εἰς χάνην. — Περὶ τῶν ἀμαξίων ὁποῦ ἐπήγαιναν εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν. — Περὶ τῶν σταλέντων μανιφέστων τοῦ Ῥακότζκη. — Διὰ τὸ πὰς πογλίκι τοῦ Βελῆ πασᾶ. — Περὶ τῆς γυναικὸς ὁποῦ ἐπατήθη ἀπὸ τὸν πὰς ἀγᾶν. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ βασιλευούσης. — Περὶ τοῦ βασιλέως ὁποῦ εἰστιάθη εἰς τὸν Δαβοὺτ πασᾶ. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ γενίτζερ ἀγασῆ. — Περὶ εἰρήνης. — Περὶ τῶν ἄσπρων τῶν ἐξοδιασθέντων εἰς τὸ σεφέρι. — Περὶ τῆς νίκης τοῦ Χουσεὶν πασᾶ κατὰ τῶν Κατάνων. — Περὶ τοῦ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶ. — Περὶ τοῦ Ἀχμὲτ πασᾶ Κιουπρουλόγλου. — Περὶ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ Βελῆ πασᾶ. — Περὶ τῶν καμπανῶν. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ Δαβοὺτ πασᾶ. — Περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Οὔζιτζας ὑπὸ τῶν Τούρκων. — Περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν Μοσχόβων. — Περὶ τοῦ χάνη ὅτι ἐπῆγεν εἰς τζαπούλι. — Περὶ τῶν ἀπὸ Πόλεως σταλέντων ἄσπρων τῷ σερασκέρῃ καὶ ἄλλοις, καὶ περὶ τοῦ φερμανίου περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ. — Περὶ τῆς ἥττας τοῦ χάνη. — Περὶ τῆς ἀποστασίας τοῦ Σαριπέγιογλου. — Ὅτι τὸ δεβλέτι θέλει καταντήσῃ εἰς τὴν Νικόπολιν. — Περὶ τοῦ σαντζὰκ σεριφίου. — Περὶ τοῦ νιπτῆρος.

β ΄Ηλθεν εἴδησις ὅτι πηγαίνοντας ὁ χάνης μετὰ τοῦ πουτζὰκ ἀσκερὶ εἰς τὸ Κρίμι, δὲν τὸν ἐδέχθηκαν οἱ σιρὶν πέηδες, καὶ ἐγύρισε πάλιν εἰς τὸ Πουτζάκι, καὶ ὅτι εἶναι νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ τζαπούλι·

ὅτι τὸ ἐν Γιασίῳ ἀσκέρι τὸ ἐσήκωσαν εἰς Χοτίνι, μὲ τὸ νὰ προσεκλαύθῃ ὁ Γρηγὸρ βόδας διὰ τὰ κακὰ ὁποῦ ἔκαμαν.

TAYLOR INST. OXFORD

Πλησιάζοντας δὲ ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς εἰς τὸ Ἄρτζες, ὅπου ἦσαν οἱ περισσότεροι Νεμτζοκατάνοι, ἔστειλεν ἔμπροσθεν κατασκόπους, οἵτινες ἀπαντήσαντες ὀλίγον παρεμπρὸς ἀπὸ τὸ Ἄρτζες ἑβδομήκοντα Κατάνους, τοὺς ὁποίους εἶχε στείλῃ ἀπὸ τὸ Ἄρεφ, ἓξ ὥρας παρέκει ἀπὸ τὸ Ἄρτζες, ὁ πρωτοκαπετάνος τῶν Κατάνων Μάρκος (ὅστις ἦτον ἐκεῖ μὲ ἄλλους ἐννέα καπετάνους, ὁ καθεὶς ἐπάνω εἰς ἑβδομήκοντα, ὁποῦ συνεποσοῦτο ἡ ὁλότης ἑπτακόσιοι Κατάνοι) διὰ νὰ κατασκοπήσουν καὶ αὐτοὶ, καὶ πολεμήσαντες οἱ πασαλῆδες μετ' αὐτῶν ἐπῆραν ὀκτὼ κεφάλια, καὶ τέσσαρας ζῶντας, ἐξ ὧν ὁ εἷς καπράρης. Ἔλεγον δὲ οἱ αἰχμαλωτισθέντες ὅτι εἰς τὸ Ἄρεφ, Σαλατρούκι, Περισάνι, Κιϊνένι, Τιτέστι καὶ Κόρνετ (χωρία ὁποῦ εἶναι ἐπάνω εἰς τὰ σύνορα τῆς Βλαχίας) νὰ ἦναι ἕως δύο χιλιάδες Κατάνοι καὶ Νέμτζοι, καὶ εἰς μὲν τὸ Σαλατροὺκ ἔχουν τόπια πέντε, εἰς δὲ τὸ Κιϊνένι ἓξ, καὶ περιμένουν καὶ ἄλλην βοήθειαν, καὶ εὑρίσκονται εἰς μεγάλον φόβον διὰ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα· ὅτι ἂν πηγαίνουν στρατεύματα καὶ ἀπὸ τὴν Κραγιόβαν ἀναγκαίως ἔπεται ἢ νὰ τραβηχθοῦν οἱ Κατάνοι εἰς τὰ σύνορά τους, ἢ νὰ χαθοῦν ὅλα τους τὰ ἄλογα διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χορταρίου· ὅτι οἱ Κατάνοι εἶναι βεβαρυμένοι ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας καὶ ἕτοιμοι ἂν ἐπροσκαλοῦντο ἀπὸ τὸν Ῥακότζκην νὰ τὸν προσκυνήσουν· ὅτι τὸν Ῥακότζκην τὸν ἀγαποῦν οἱ Ἐρδελιάνοι, μάλιστα ἡ πτωχολογία, καὶ πρὸ πολλοῦ τὸν περιμένουν, διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὸν γερμανικὸν ζυγόν. Ἐφόρεσε δὲ ὁ αὐθέντης ἐκείνους ὁποῦ ἔφερον τὰ κεφάλια καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τζελέγκια, καὶ τοὺς ἐφιλοδώρησε καὶ φλωρία. Ἦτον δὲ ε' μαρτίου· τὰ δὲ κεφάλια, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς ἔστειλεν εἰς τὸ Βιδύνι εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν.

Ὁ δὲ Σουλεϊμὰν πασᾶς πηγαίνοντας καὶ ἕως εἰς τὸ Ἄρεφ ἀπαντήθη ἐκεῖ μὲ ἀρκετοὺς Κατάνους, καὶ κτυπῶντας τους ἐπῆρεν ἕνδεκα κεφάλια, καὶ τρεῖς γλώσσας, τὰς ὁποίας εὐθὺς τὰς ἔστειλε τῷ αὐθέντῃ, ὁμοῦ καὶ τὰ κεφάλια, τὰ ὁποῖα τὰ ἔστειλε πάλιν τῷ σερασκὲρ πασᾷ, ἐφιλοδώρησε δὲ καὶ ἐκείνους ὁποῦ τὰ ἔφερον.

Ἦλθεν εἴδησις ὅτι εἰς ἕνα μεκτούπι ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μαχμούτπασας ἀπὸ Πενδέρι εἰς τὸν εἰς Προΐλαβον Μεχμὲτ πασᾶν ἔγραφεν ὅτι τὸ ἀσκέρι ἄρχισε νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸ Πενδέρι, καὶ ὅτι οἱ Μόσχοι ἔχουν ὅλως διόλου σκοπὸν νὰ κινήσουν κατὰ τοῦ Πενδερίου καὶ, μετὰ τὸ πάσχα, καὶ κατὰ τοῦ Κριμίου, καὶ ὅτι τὸ ἀσκέρι πρὸ τοῦ νὰ ἰδοῦν τοὺς Μόσχους ἄρχισαν νὰ φεύγουν.

Ὅθεν ὁ Μεχμὲτ πασᾶς ἐγέμισε τὸ κάστρον τοῦ Προϊλάβου, Σάξιας καὶ Τούλζας ἀπὸ τῶν φυγάδων· μανθάνοντες δὲ οἱ φεύγοντες τοῦτο δὲν περνοῦν πλέον ἀπὸ τὸ Γαλάτζι, ἀλλὰ πηγαίνουν ἀπὸ ἄλλα μέρη.

Ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τὸν Ἀναστάσι καπετάνον μετὰ τοῦ πταλτζίπαση εἰς τὸν χάνην.

Ὁ δὲ Χατζῆ Βελῆ πασᾶς, ἀγχαλὰ καὶ εἰς τὸ ἀγαλίκι του ἐπέρασε πολλὰ καλὰ μὲ τὸν αὐθέντην, πλὴν εἰς τὸ πασαλίκι του πέφτοντας εἰς φθόνον μὲ τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν διὰ συνέρια, ἀκολούθησε πουρουδέτι μεταξὺ τοῦ αὐθέντου καὶ τούτου, καὶ δὲν ἐφέρετο ὡς καὶ πρότερον πρὸς τὸν αὐθέντην, ὅθεν καὶ εἰς πολλὰς ὑποθέσεις ἄρχισε καὶ ἐφέρετο δικινέ· ἕως τόσον ἠκολούθησε καὶ ὁ Γιάννης Σλατινιάνος βάμεσης καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ εἶχε προσταγὴν σφοδρὰν παρὰ τοῦ αὐθέντου νὰ μὴ δίδῃ καρτζουλίαις εἰς τὸ νὰ περνοῦν εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν πραγματευταὶ (ὄντας ἐμποδισμένον εἰς καιρὸν σεφερίου διὰ βασιλικοῦ φερμανίου) νὰ δώσῃ εἰς μερικοὺς πραγματευτὰς ἄδειαν νὰ περάσουν δεκαεπτὰ ἁμάξια μὲ ῥύζι, μαλλί, βαμβάκι, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, τὰ ὁποῖα ἀπαντῶντες τα περὶ τὴν Κίνπινα ἄνθρωποι τοῦ Χατζῆ Βελῆ πασᾶ, ὁποῦ ἦτον εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη διὰ φύλαξιν, τὰ ἔφερον εἰς τὸν πασᾶν· τοῦτο ἔγεινεν αἰτία νὰ ἀκολουθήσῃ μεγάλο κίλου κὰλ, καὶ κάποια διχόνοια μεταξὺ τοῦ αὐθέντου καὶ τοῦ πασᾶ. Τέλος ὅμως ἐδυσωπήθη παρὰ τοῦ αὐθέντου· ἔβαλε δὲ ὁ αὐθέντης εἰς χάψι τὸν βάμεσην διὰ τὴν ἀπείθειαν ὁποῦ ἔδειξεν εἰς τὴν αὐθεντικὴν προσταγήν.

Ὁ πρέντζιπε Ῥακότζκης ἔστειλεν εἰς τὸν αὐθέντην μερικὰ μανιφέστα διὰ νὰ σταλθοῦν διὰ τοῦ αὐθέντου εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν, τὰ ὁποῖα περιεῖχον τὸν ἐρχομόν του καὶ τὸν σκοπόν του, καὶ ἐπαρακινοῦσαν τοὺς

ἐντοπίους εἰς τὸ νὰ πιάσουν τὸ παρτίτο του, καὶ νὰ προσδράμουν εἰς αὐτὸν, ὡσὰν ὁποῦ ὁ σκοπός του εἶναι διὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν γερμανικὸν ζυγὸν, καὶ ἄλλα ὅμοια· στέλλοντάς τα δὲ ὁ αὐθέντης διὰ μέσου τοῦ καπετάνου τῆς Κίνπινας Πέτρου, καὶ κοινολογηθέντα εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν, ἐπῆραν εἴδησιν οἱ Τεδέσκοι καὶ ἔστειλαν Κατάνους μὲ πολλὴν ὁρμὴν, καὶ ἀφάνισαν τὴν Κίνπινα, καὶ ἐπίασαν τὸν ἐκεῖσε βάμεσην· ὁ δὲ καπετάνος μόλις μὲ φυγὴν ἐγλύτωσε.

ιβ Ἦλθε φερμάνι εἰς τὸν Χατζῆ Βελῆ πασᾶν ἀπὸ Βιδύνι, ἀπὸ τὸν σερασκὲρ πασᾶν, ὅτι νὰ ἦναι πὰς πὸγ ἐπάνω εἰς τὰ ἐν Βουκουρεστίῳ στρατεύματα· τὸ ὁποῖον ἐκατορθώθη μὲ ἄρζι κρυφὸν τῶν εἰς Βουκουρέστι ἀγάδων· ἔκαμε δὲ σενλίκι μὲ τόπια καὶ μεχτερχανέ.

ιδ Ὁ Χουσεὶν ἀγᾶς, Λαζὸς, πὰς ἀγᾶς εἰς ὅλα τὰ εἰς Βουκουρέστι μπαϊράκια, ἐπάτησε τὴν νύκτα ἑνὸς πραγματευτοῦ χρησίμου γυναῖκα, λείποντος αὐτοῦ, μὲ τὸ νὰ μὴν ἤθελε νὰ δουλεύσῃ εἰς τὴν κακήν του ὄρεξιν, καὶ δέρνοντάς την, τὴν ἔστειλε μὲ ἀτιμίαν μεγάλην εἰς τὸν ἄγαν. Ἐπροξένησε δὲ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις μεγάλην σύγχυσιν εἴς τε τὸν αὐθέντην καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας, καὶ πραγματευτὰς, οἱ ὁποῖοι πηγαίνοντες ὅλοι ὁμοθυμαδὸν διὰ προσταγῆς τοῦ αὐθέντου εἰς τὸν Χατζῆ Βελῆ πασᾶν ἐπαραπονέθησαν· ὁ δὲ πασᾶς φέροντας τὸν ἀγᾶν ἐμπρός του, τὸν ὕβρισε καὶ μὲ ἀπειλὰς τὸν ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ πὰς ἀγαλίκι, καὶ ἐδιόρισεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν προρρηθέντα Μεστάναγαν.

ιγ Τῇ δὲ παρελθούσῃ, ἤτοι τῇ ιγ', ἐβγῆκεν ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ βασιλευούσης μὲ ἀλλάγι μεγαλώτατον, ὁποῦ ὑπερέβη πολλὰ τὸ προπερσινὸν, καὶ πρῶτον ἐπῆγε κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ ἐπροσκύνησε τὸν βασιλέα, ἔπειτα ἐκίνησεν εἰς τὸν Δαβοὺτ πασᾶν, καὶ μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας λέγεται νὰ κινήσῃ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ.

ιε Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐβγῆκεν εἰς τὸν Δαβοὺτ πασᾶν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ ὀτάκι τοῦ ἐπιτρόπου μὲ μεγαλωτάτην παράταξιν, καὶ εἰστιάθη ἐκεῖ καὶ τὸ βράδυ ἐγύρισε πάλιν εἰς τὴν Πόλιν.

Ὁ δὲ γενίτζερ ἀγασῆ ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν Δαβοὺτ πασᾶν μὲ τοὺς γιανιτζάρους, καὶ ἐκίνησε κατὰ τὴν Ἀδριανούπολιν.

Ἡ εἰρήνη φαίνεται πῶς τρατάρεται σοττομάνο, καὶ πολλοὶ λέγουν ὅτι νὰ ἐκολαϊλαδίσθη. Ὁ ἐπίτροπος ὅμως ἔχαμε μεγάλας καὶ σφοδρὰς προσταγὰς μὲ ἀπειλὰς, νὰ μὴν ἀναφέρῃ τινὰς περὶ τούτου, διὰ νὰ μὴν ἀκουσθῇ εἰς τὸ ἀσκέρι καὶ χαυνωθῇ καὶ δὲν κινήσῃ εἰς τὸ σεφέρι.

Ὁ τευτερδὰρ ἐφέντης, μὲ ὅλον ὁποῦ ἐσύναξε τόσα καὶ τόσα ἀπὸ μπακιέδαις μουκατάδων καὶ μαλικιανέδων, καὶ ἐμάζωξε τὰ ὅσα ἐγρεωστοῦντο εἰς τὸ μιρὶ, πάλιν ἄσπρα δὲν ἔχει, ἐπειδὴ ἐξωδιάσθησαν ὅλα εἰς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ σεφερίου, καὶ εἶναι διὰ νὰ ἐβγάλουν ἄσπρα ἀπὸ τὸν βασιλικὸν χαζνὲ, διὰ νὰ σταλθοῦν εἰς λουφέδαις γιανιτζάρων, καὶ διὰ ἄλλα ἔξοδα.

Κάμνοντας ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν νίκην κατὰ τῶν Κατάνων εἰς τὸ Ἄρτζες καὶ Ἄρεφ, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, τοὺς ἠνάγκασε νὰ φύγουν ὅλοι, καὶ νὰ περάσουν πέραν τοῦ Ὄλτου, μείναντες τριακόσιοι μόνον Νέμτζοι εἰς τὴν Λόβισταν. Μανθάνοντας δὲ ὁ Χουσεὶν πασᾶς ἀπὸ Κραγιόβας ὅτι τὸ τζεμιγιέτι τῶν Κατάνων εἶναι εἰς τὴν Κέζιαν (μοναστήρι τρεῖς ὥρας παραπάνω ἀπὸ τὸ Ῥύμνικον) ἐπῆγε κατ' αὐτῶν, καὶ εὑρίσκοντας ἐκεῖ ὑπὲρ τοὺς χιλίους, συνεκρότησε πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ ἐφονεύθησαν ἕως διακόσιοι, ἐπιάσθησαν καὶ διακόσιοι αἰχμάλωτοι, ἐπνίγησαν φεύγοντες καὶ ἕως τετρακόσιοι εἰς τὸν Ὄλτον, διὰ τὸ στενὸν τῆς στράτας, καὶ ἐν ὀλίγοις ἠφανίσθησαν ἕως ὀκτακόσιοι Κατάνοι, καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐκυνήγησεν ἕως εἰς τὸ Κιϊνένι. Ταύτην τὴν νίκην φανερόνοντας διὰ μεκτουπίου ὁ Χουσεὶν πασᾶς εἰς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν, ἔστειλεν αὐτὸς εἰς τὸν αὐθέντην κατὰ τὴν κ' ἕνα τζοκαδάρην μὲ τὴν εἴδησιν αὐτὴν, στέλλοντας καὶ τὸ ἴδιον μεκτούπι τοῦ Χουσεὶν πασᾶ, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ὁ αὐθέντης τὸ ἐξαπέστειλεν εἰς βασιλεύουσαν· ὁ δὲ Σουλεϊμὰν πασᾶς καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ εἶχε σκοπὸν νὰ γυρίσῃ ὀπίσω διὰ τὴν φυγὴν τῶν ἀσκερλήδων, πλὴν γαϊρετλενδισθεὶς ἐστάθη εἰς τὸ Ἄρτζες, καὶ ἔστειλε

TAYLOR INST. OXFORD

τὸν Μεχμὲδ ἀγᾶν μὲ τετρακοσίους ὀνομάτους εἰς τὸ Περισάνι, διὰ νὰ ἀποδιώξουν τοὺς ἐκεῖσε ἐναπολειφθέντας Κατάνους. Διαδοθείσης δὲ τῆς φήμης τοῦ πηγαιμοῦ τῶν Τούρκων, οἱ εἰς Μπρασοβὸν ἄρχοντες βλάχοι, καὶ πολλοὶ τῶν ἐκεῖσε ἐγκατοίκων φοβηθέντες κατέφυγον, ὡς λέγεται, εἰς τὴν Καρολίνα, κάστρον ἀπέχον τέσσαρας ὥρας ἀπὸ τὸ Μπρασοβόν.

χβ Ἦλθεν εἴδησις ὅτι ἐδιορίσθη ὁ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς σερασκέρης εἰς τὸ Νύσσι, καὶ Ῥούμελη βαλισῆ·

ὅτι ὁ Ἀχμὲτ πασᾶς Κιουπρουλόγλους εἶναι χαφίζης εἰς τὸ Νύσσι.

Ὁ δὲ Χατζῆ Βελῆ πασᾶς, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κουρμπὰν μπαϊραμίου, ἐφόρεσε γούναις τὸν γενίτζερ ἀγασῆ, καὶ τοὺς μπινμπασήδαις, καὶ τὸν εἰς Βουκουρέστι Γκιργκιὸβ ναΐπην, χαρίζοντάς τους ξεχωριστὰ καὶ νάκτι, εἰς ἄλλον ἑκατὸν πενῆντα, καὶ εἰς ἄλλον ἑκατὸν, καὶ εἰς ἄλλους τοὺς λοιποὺς ἐχάρισεν ἁδρὰ δῶρα.

Ἐμήνυσεν ὁ Βελῆ πασᾶς τῷ αὐθέντῃ διὰ ωὰ γείνῃ προσταγὴ νὰ μὴ κτυπήσουν ταὶς καμπάναις εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας τοῦ μπαϊραμίου, καὶ οὕτως ἔγεινε.

κδ Ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς ἐμβῆκεν εἰς Βουκουρέστι, ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὸ Ἄρτζες, μὲ τὸ νὰ μὴν ἦτον δυνατὸν νὰ σταθῇ ἐκεῖ ἔτι, ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα ὁποῦ ἦτον μετ' αὐτοῦ ἔφυγον σχεδὸν ὅλα, τοῦ Βελῆ πασᾶ τοῦτο ἐνεργήσαντος διὰ τὸν φθόνον ὁποῦ εἶχεν εἰς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν διὰ τὰς ῥηθείσας γίκας, καὶ μάλιστα ὁποῦ καὶ οἱ ῥηθέντες τετρακόσιοι ὀνομάτοι, ὁποῦ εἶχον σταλθῆ εἰς τὸ Περισάνι, δὲν ἐκατόρθωσαν καμμίαν δουλειὰν διὰ τὸ δύσβατον τοῦ τόπου, καὶ μὲ τὸ νὰ εἶχαν ἐκεῖ καὶ τόπια οἱ Νέμτζοι· εἰς πρϋπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐβγῆκεν ὁ αὐθέντης, καὶ ὁ Βελῆ πασᾶς μὲ πολλὰ πομπόζο ἀλλάγι.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκίνησε καὶ ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ τὸν Δαβοὺτ πασᾶν μὲ μεγάλον ἀλλάγι, κατὰ τὴν συνήθειαν. Ἐβγῆκε δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅλον τὸ δεβλέτι εἰς τὸ νὰ προβοδήσῃ τὸ σαντζάκι σερίφι.

κε Τῇ δὲ ἐφεξῆς ἦλθεν εἴδησις εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι εἰς τὸ Νύσσι κοντὰ ἐπῆραν οἱ Τοῦρκοι μίαν παλάγκαν τῶν Νεμτζῶν Οὔζιτζαν ὀνόματι, ὀκτὼ ὧρας μακρὰν ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι, καὶ ἀφάνισαν πολὺ στράτευμα τῶν Νεμτζῶν. Ταύτην δὲ τὴν εἴδησιν τὴν ἐπῆγεν εἰς τὸ δεβλέτι, ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Τζορλοὺ, ὁ πὰς τζοκαδάρης τοῦ Ἀλῆ πασᾶ Βόσνα βαλισῆ, τὸν ὁποῖον τὸν ἐφόρεσαν καβάδι· τὴν δὲ εἴδησιν τὴν ἔστειλαν καὶ εἰς τὸν βασιλέα μὲ τὸν τελχιστζῆ τοῦ ἐπιτρόπου. Μετὰ δύο ἡμέρας ἐπρόφθασεν εἰς τὸ Καριστιράνι ὁ ἴτζ τζοκαδάρης τοῦ ῥηθέντος Βόσνα βαλισῆ καὶ μὲ τὰ κλειδία τῆς παλάγκας, καὶ ἐστάλθησαν καὶ αὐτὰ εἰς τὸν βασιλέα μὲ τὸν καρακουλάκην τοῦ ἐπιτρόπου·

κς Ἔτι δύο τάπουρα τῶν Μοσχόβων εἶναι νὰ κινήσουν, τὸ μὲν κατὰ τοῦ Πενδερέου, τὸ δὲ κατὰ τοῦ Χοτινίου, ἀπριλίου ς΄·

Ἔτι, μὲ τὸ νὰ ἦναι εἰς τὸ Κρίμι πεῖνα μεγάλη, ἐσηκώθη ὁ χάνης, καὶ ἐπῆγε νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν Καζακίαν διὰ τζαπούλι. Λαβόντα ὅμως εἴδησιν τὰ μοσχικὰ στρατεύματα ἐπῆγαν καὶ ἐκτύπησαν τοὺς Τατάρους· καὶ ὁ χάνης δὲν ἠξεύρεται ποῦ εὑρίσκεται τώρα.

κζ Ἐστάλθησαν ἀπὸ Πόλεως σαράντα πουγγία χαρισλίκι εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν καὶ πέντε εἰς τὸν Τὸζ πασᾶν, πέντε εἰς τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν καὶ πέντε εἰς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔστειλεν ὁ σερασκὲρ πασᾶς τζοκαδάρην του μὲ φερμάνι ὅτι νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι νὰ πηγαίνῃ εἰς Βιδύνι μαζὶ μὲ τὸν Γκὲντζ Ἀλῆ μπίνπαση, καὶ μὲ τοὺς λεβένταις τοῦ δελῆ ῥετζέπη· ὁ Βελῆ πασᾶς ὅμως, διὰ τὸ πρὸς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν πάθος, ἐμπόδισε τὸν Γκὲντζ Ἀλῆ, κάμνοντάς το ἀρζὶ εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν πῶς δὲν συμφέρει νὰ λείψουν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι· καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμε διὰ ῥεζαλέτι τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ, διὰ νὰ κινήσῃ μοναχός· ὅθεν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς, μὴ θέλοντας νὰ πηγαίνῃ χωρὶς τοὺς λεβένταις, ἔμεινε καὶ αὐτὸς, καὶ ἔγραψε μὲ τὸν τζοκαδάρην τὰ εἰκότα εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν, παραδίδοντας τὴν ὑπόθεσιν πῶς τρέχει.

Περὶ τοῦ χάνη ἠκούσθη ὅτι, πηγαίνοντας εἰς τζαπούλι τὸν ἀπερασμένον χειμῶνα, ἐτζακίσθη πολλὰ ἀχαμνὰ, καὶ ἐγύρισε μὲ ὀλίγους ἀνθρώπους εἰς τὸ Κρίμι.

Ἕνας ἀποστάτης ἔγεινε ζουχούρι πρὸ καιροῦ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, Σαρίπεγης ὀνόματι, ὅστις ἔχει κοντά του ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε χιλιάδας στράτευμα, καὶ ὅλο πηγαίνει εἰς αὔξησιν, καὶ κάμνει πολλὰ κακὰ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐβιόρισε τὸ δεβλέτι ἀσκέρια μὲ πασάδαις νὰ πηγαίνουν. Εἶναι νὰ διορίσουν, λέγεται, καὶ τὸν Βελῆ πασᾶν διὰ νὰ πηγαίνῃ μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα στρατεύματα, καὶ νὰ τὸν δώσουν ἄλλο ἕνα τούγι.

Τὸ δεβλέτι δὲν ἐγλενδίζει περισσότερον ἀπὸ ἓξ ἡμέρας εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, καὶ λέγεται ὅτι εἶναι νὰ καταντήσῃ εἰς τὴν Νικόπολιν.

Ὁ ἐπίτροπος, ὅταν πλησιάζῃ κοντὰ εἰς τὰ χωρία καὶ τοὺς κασαπάδαις ὅπου εἶναι νὰ γίνῃ τὸ κονάκι, παίρνει τὸ σαντζάκι σερίφι εἰς χεῖρας του ὑπὲρ μιᾶς ὥρας διάστημα, καὶ φέροντάς το πεζεύει εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, σῦσης ὡς φαίνεται τοιαύτης τῆς παλαιᾶς συνηθείας, ὅστις ἀφ' οὗ ἐκίνησεν ἀπὸ Πόλεως ρχρςρς 8 κτιτιπ πχρρ ζγςρκδ, καὶ dρρρεκϯρδ γρρκδ, καὶ καθ' ἑκάστην πςρ: δργπδγzδ φρρσςπφπε dπςπγzςρθ γκδκς γ̈ρφ̈δ κδκς όρεδγθ πς̈δ.

λ Ἔγεινεν ὁ ἱερὸς νιπτὴρ εἰς τὴν μεγάλην σπαθαρίαν ἐπάνω, καὶ ὄχι κάτω εἰς τὴν αὐλὴν κατὰ τὴν συνήθειαν διὰ τὰ ἀσκέρια.

Ἀπρίλιος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως. — Περὶ τοῦ πλευσίματος τῶν γαλιωνίων. — Περὶ τῆς προσταγῆς διὰ νὰ χύνουν τὸ χρασί. — Περὶ τοῦ κερεστὲ διὰ τὸ εἰς Νικόπολιν γεφύρι. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος λουφὲ τῶν λεβέντων. — Ὅτι ἐκυρίευσαν τὰ στρατεύματα τῆς Πόσνας μερικὸν τόπον καὶ παλάγκαις τοῦ Πελιγραδίου. — Περὶ τῶν στρατευμάτων ὁποῦ ἐστάλθησαν τῷ σερασκὲρ πασᾷ καὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ καπετὰν πασᾶ. — Περὶ τοῦ πασαλικίου τοῦ μεγάλου ἰμπροχόρη. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ὄρλεκ. — Περὶ τοῦ συμποσίου τοῦ Βελῆ πασᾶ. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν ἀρχόντων. — Περὶ τοῦ εἰς Πόλιν ἀποσταλέντος κορριέρη. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ πέγη καὶ τῶν πασάδων. — Περὶ τῶν συνελθόντων ἀσκερίων τῷ σερασκὲρ πασᾷ. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ σερασκὲρ πασᾶ εἰς τὸ ὀρδί. — Περὶ τοῦ φερμανίου, περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ Βελῆ πασᾶ, καὶ τῶν ἄλλων φερμανίων. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ μουσελίμη τῆς Νικοπόλεως κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

β Ἔγειναν ἡ ἀνάστασις πάλιν εἰς τὴν σπαθαρίαν καὶ χωρὶς τοπίων καὶ τουφεκίων, διὰ τὰ ἀσκέρια.

γ Ὁ βασιλεὺς ἐπῆγεν εἰς τὸν τερσανᾶν, καὶ ἔπλευσαν εἰς τὴν θάλασσαν δύο καινούρια γαλιώνια μὲ πολὺ σενλίκι κατὰ τὴν συνήθειαν.

δ Ἔγεινε προσταγὴ παρὰ τοῦ αὐθέντου νὰ χύνουν ὅπου εὑρίσκουν χρασί, διὰ τὰς ἀταξίας καὶ κακὰ ὁποῦ ἐγείνοντο παρὰ τῶν ἀσκερίων.

Ἔγεινε προσταγὴ εἰς ὅλα τὰ καδηλίκια νὰ κοπῇ καὶ νὰ σταλθῇ [κερεστὲς] εἰς τὴν Νικόπολιν διὰ τὸ γεφύρι.

Ἦλθον οἱ λουφέδες καὶ παχσίσια τῶν λεβέντηδων τοῦ δελῆ ρετζέπη, καὶ νὰ ἦναι ὑποτεταγμένοι εἰς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν.

ε Ἦλθεν εἴδησις εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι ἕνας Τάταρης τοῦ ῥηθέντος Ἀλῆ πασᾶ Βόσνα βαλισῆ ἐπῆγεν εἰς τὸ Βιδύνι εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν μὲ εἰδήσεις ὅτι τὰ στρατεύματα τῆς Βόσνας, καταιβαίνοντας πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πελιγραδίου, ἔκαμαν ζάπτι μερικὸν τόπον, καὶ δύο τρεῖς παλάγκαις ὁποῦ ἀπέχουν ἀπὸ τὸ Πελιγράδι ἕως ἓξ ὥρας, καὶ ὅτι βλέποντας ταῦτα ὁ ἐκεῖσε ριαγιᾶς, ἐπῆγαν εἰς τὸν γκενεράλιν τοῦ Μπελιγραδίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφώναξαν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν ὅτι εἰ μὲν καὶ δύνανται τὰ καισαρικὰ στρατεύματα νὰ τοὺς φυλάξουν ἀπὸ τὸν λεηλατισμὸν καὶ τὴν σκλαβίαν τῶν Τουρκῶν, ὁποῦ νὰ μὴ τὸ πάθουν καθὼς καὶ πέρυσι, ἤδη καλῶς, εἰ δὲ μὴ, θέλει φροντίσῃ ἑκαστὸς τὴς ἰδίας σωτηρίας· πρὸς τοὺς ὁποίους ἀποκριθεὶς ὁ γκενεράλις εἶπεν ὅτι ἂν ἡμεῖς μόλις ἠθέλαμεν δυνηθῆ νὰ φυλάξωμεν τὸν ἑαυτόν μας, πῶς ἠμποροῦμεν νὰ δώσωμεν βοήθειαν εἰς ἐσᾶς τὸν ριαγιᾶν, καὶ μόνον ὁ καθεὶς ἂς κυττάξῃ τὸ τεδαρίκι τοῦ κεφαλιοῦ του. Αὐτὴ ἡ ἀπόκρισις τοῦ γκενεράλι πολλὰ ἐκρύγιωσε τὸν ριαγιᾶν, ὅθεν καὶ λέγεται πῶς ἴσως πρὶν νὰ συναχθῶσι τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἐκεῖ, νὰ προσκυνήσουν ὅλοι.

ς Ἐστάλθησαν ἀπὸ Πόλεως εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν δύο χιλιάδες μποστανζῆδες, ἑπτὰ ὀρτᾶδες γιανιτζάροι, καὶ πέντε ὀρτᾶδες τζιμπετζῆδες, ἔτι ἄλλοι ἑπτὰ ὀρτᾶδες τῶν γιανιτζάρων, καὶ ὅλον τὸ τακίμι τοῦ ὀρδίου του, ἤτοι ὀρδοὺ καδισῆ, ὀρδοὺ ἀγασῆ, ὀρδοὺ τευτερδαρῆ, καὶ πέντε χιλιάδες Ἀρβανῖται πεζοῦρα, καὶ γίνεται μεγάλη ἑτοιμασία διὰ νὰ κινήσῃ μαζὶ μὲ τὸν Ῥακότζκην καὶ μὲ ἄλλα στρατεύματα ὁποῦ ἔχει κοντά του κατὰ τὴν Ἱρσοβαν, ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ καὶ τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν, τὸν Τοζ πασᾶν καὶ τὸν υἱόν του τὸν μπέγην μὲ πέντε χιλιάδαις στράτευμα, καὶ εἴκοσι σαΐκαις τῆς τούνας ὁμοῦ καὶ τὸν τούνα καπετανῆ εἰς τὸν Ἀδᾶ Καλιασῆ, ἤτοι εἰς τὸν Ὄστροβον καὶ Ῥουσάβαν διὰ νὰ προδιαθέσουν τὸ εἰς Ἐρδελίαν ἔμβασμα τοῦ Ῥακότζκη μετ' αὐτοῦ. Τὸν δὲ Χουσεὶν πασᾶν ἐπιστρέψαντα ἀπὸ Κραγιόβας, τὸν ἀπεκατάστησε καϊμεκάμην εἰς τὸ Βιδύνι, δίδοντάς τον τὴν Νικόπολιν εἰσόδημά του· ἔβγαλε καὶ τὸν μουσελίμην τῆς

Νικοπόλεως, καὶ ἔκαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἐμὶρ Ἀχμέδαγαν, γαμβρὸν τοῦ Λεμοντζόγλου.

Ὁ δὲ καπετὰν πασᾶς ἐβγῆκεν ἀπὸ βασιλευούσης μὲ ὅλην τὴν ἀρμάδα μὲ μεγάλην ἑτοιμασίαν καὶ λέγεται ὅτι εἶναι νὰ πηγαίνῃ εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν κατὰ τὴν Ὀζού.

Ἐβγῆκε μὲ τρία τούγια ὁ βασιλικὸς μεγάλος ἰμπροχόρης Γκιαβοὺρ Ἀχμὲδ ἀγᾶς, καὶ τὸν ἐδόθη τὸ πασαλίκι τοῦ Ἀϊδινίου, ὅστις εἶναι διωρισμένος νὰ κινήσῃ κατὰ τοῦ Σαρίπεγη, ἀποστάτου, ὁποῦ ἀνωτέρω ἐγράφῃ.

Ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ Χοτίνι ὁ Ὀρλεκ, σεκρετάριος τοῦ Μαζέππα, ποτὲ χατμάνου τῆς Καζακίας, περαστικῶς διὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς Βιδύνι, μὲ τὸ νὰ τὸν ἐστάλθη φερμάνι διὰ νὰ ἀνταμωθῇ ἐκεῖ μὲ τὸν Ῥακότζκην, καὶ συμβουλευόμενοι ὁμοῦ νὰ κάμουν χερεκέτι. Τὸν ἐδεξιώθη δὲ ὁ αὐθέντης κατὰ τὸ πρέπον, καὶ μετὰ πέντε ἡμέραις ἐκίνησεν εἰς Βιδύνι. Οὗτος, μετὰ τὸν εἰς Γαλάτζι θάνατον τοῦ Μαζέππα, ἐτιμήθη μὲ τὴν ὀνομασίαν τῆς χατμανίας, παρά τε τῆς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῆς κούρτης τῶν Σφετζῶν.

η Ὁ Βελῆ πασᾶς ἔκαμε ζιαφέτι τὸν αὐθέντην, καὶ τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν, καὶ τοὺς πινπασήδαις εἰς τὴν κολεντίναν τοῦ μεγάλου κλουτζιάρη Ἀντωνάκη μὲ μεγάλην παράταξιν.

Ἀγκαλὰ καὶ, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, μὲ τὸ νὰ εἶχεν ἐμποδίσῃ ὁ Βελῆ πασᾶς τοὺς λεβέντας, δὲν ἐκίνησεν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς εἰς Βιδύνι, πλὴν μὲ τὸ νὰ ἦλθε καὶ δεύτερον φερμάνι τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, προστάζον καὶ πάλιν σφοδρῶς ὅτι νὰ κινήσῃ ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς μὲ τοὺς λεβέντας κατὰ
κ τὸ Βιδύνι, ἐκίνησε μὲ τοὺς λεβέντας· εἰς ξεπροβόδησιν τοῦ ὁποίου ἐβγῆκεν ὁ αὐθέντης μόνον.

Οἱ εἰς Μπρασοβὸν (ὅπερ καὶ Στεφανούπολις λέγεται) ἐντόπιοι ἄρχοντες, ὁ μέγας βόρνικος, ὁ μέγας μπάνος Γρηγοράσκος, ὁ πρώην μέγας σπαθάρις Δουδέσκουλος, καὶ οἱ λοιποὶ, τοὺς ὁποίους τοὺς εἶχον φυλαγμένους οἱ Νέμτζοι ἐκεῖ, δίδοντες χίλια φλωρία τῷ Δάμνιτζ, γκενεράλι

τοῦ Μπρασόβου (ὅστις εἶναι ὑποτεταγμένος εἰς τὸν Λόπκοβιτζ, πρίγκιπα καὶ γκενεράλι τοῦ Σιπινίου) καὶ διακόσια εἰς τὴν πόρταν του, ἐξαγοράσθηκαν,
ιγ καὶ παίρνοντες ἄδειαν ἦλθον εἰς τὸ Βουκουρέστι καὶ ἐχάρη μεγάλως ὁ τε αὐθέντης καὶ ὅλοι οἱ ἐντόπιοι. Πηγαίνοντες διὰ προσταγῆς τοῦ αὐθέντου εἰς τὸν Βελῆ πασᾶν, τοὺς ἐπεριποιήθη καὶ τοὺς ἐφόρεσε φερετζέδαις σόφια.

Ἐσταλθη εἰς Κωνσταντινούπολιν κορριέρης ἐξτραορδινάριος εἴς τε τὸν Φράντζας ἐλτζὴν καὶ ἐγγλεζοφιαμέγκον μὲ γράμματα, τὰ ὁποῖα εἰπώθη νὰ περιεῖχον πῶς νὰ σταθοῦν μὲ κάθε ἐπιμέλειαν νὰ τελειώσῃ ἡ ἀγάπη, καὶ νὰ ὑποσχεθοῦν εἰς τὸ δεβλέτι ὅτι θέλουν τὴν κατορθώσῃ καὶ ὅτι ἔχουν ἄδειαν νὰ διορθώσουν κάθε δυσκολίαν· καὶ εὐθὺς ἔστειλε τὸν σεκρετάριόν του ὁ Φράντζας εἰς τὸ ὀρδὶ, καὶ συμπεραίνεται ὅτι εἶναι μεγάλη ἐλπὶς ἀγάπης.

Ἐκίνησεν ἀπὸ Βιδύνι ὁ πέγης, υἱὸς τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, καὶ οἱ δύο πασάδες μὲ ὀκτὼ χιλιάδας στράτευμα, τὸ ἥμισυ καβάλλα καὶ τὸ ἥμισυ πεζοῦρα, διὰ τὴν Ῥουσάβαν κατὰ τὴν ἀπόφασιν.

Εἰς δὲ τὸν σερασκὲρ πασᾶν ἐσυνάχθηκαν μέχρι τοῦδε στρατεύματα ἕως τριάντα χιλιάδες.

ιη Ἐμβῆκεν εἰς Βιδύνι ὁ Μεμὶς πασᾶς, μεθ' οὗ ἐβγῆκεν ὁ σερασκὲρ πασᾶς ἔξω εἰς τὸ ὀρδὶ μὲ ὅλον τὸ τακίμι, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας λέγεται ὅτι θέλει κινήσῃ, εἰς ποῖα δὲ μέρη εἶναι ἔτι ἄδηλον· μουρμουρίζεται ὅμως ὅτι κατὰ τὸ Πελιγράδι καὶ Διμισβάρι· κατὰ δὲ τὴν κη' ἔφθασεν μετὰ τοῦ Μεμὶς πασᾶ εἰς τὸ Φὲτχ Ἰσλάμι (ἀπέχον τῆς Ῥουσάβας τρεῖς ὥρας) μὲ στρατεύματα περίπου τὰς εἴκοσι χιλιάδας· ὄντας δὲ τὸ Φὲτχ Ἰσλάμι τῶν Νεμτζῶν ἐκυριεύθη ὑπ' αὐτοῦ.

Ἦλθε φερμάνι ἀπὸ τὸ δεβλέτι πρὸς τὸν Βελῆ πασᾶν διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι νὰ πηγαίνῃ εἰς Πενδέρι ὁμοῦ μὲ τοὺς λεβένταις τοῦ δελῆ ρετζέπη, τὸ ὁποῖον ἐπάσχισε μυριοτρόπως νὰ τὸ ἀποφύγῃ, προβάλλοντας πότε πῶς περιμένει τὸν λουφὲν τῶν ἀϊδινλήδων, καὶ, ἂν δὲν ἔλθῃ, δὲν κινᾷ· πότε πῶς οἱ λεβένταις, ὁποῦ εἶναι διωρισμένοι νὰ κινήσουν

μαζί του δὲν εἶναι εἰς Βουκουρέστι, πότε ἄλλα, πλὴν μὲ τὸ νὰ τὸν ἤλθε καὶ δεύτερον ἱστιτζὰλ φερμάνι, ἐκὼν καὶ ἀκων ἄρχισε νὰ πέφτῃ εἰς ἑτοιμασίαν τοῦ πηγαιμοῦ του. Ἔγραψε καὶ εἰς τοὺς λεβένταις τοῦ δελῆ ρετζέπη (οἱ ὁποῖοι εἶχον ὑπάγῃ, ὡς εἴπομεν, μετὰ τοῦ Σουλειμὰν πασᾶ, ὅστις εὑρίσκετο εἰς τὸ Κοῦλε) νὰ γυρίσουν ὅπουθεν εὑρεθοῦν, ἐπειδὴ εἶναι διωρισμένοι νὰ κινήσουν μαζί του εἰς Πενδέρι. Τὸ δὲ φερμάνι τὸ ἔφερεν ὁ Ἀλῆ ἀγᾶς, ἱκιντζὶ τζοκαδάρης τοῦ κεχαγιάπεγη, ὅστις ἔφερε καὶ δύο φερμάνια ἔτι, ἕνα ἱστιμαλετλίδικον διὰ τὸν ἐρχομὸν τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων μὲ πολλοὺς ἐπαίνους τοῦ αὐθέντου· καὶ ἄλλο χιταπὲν εἰς τοὺς καδήδαις καὶ ζαπίτηδαις τοῦ Παραδουνάβου διὰ νὰ μὴ θεωροῦνται δαβᾶδες ἐν ὅσῳ εἶναι τὸ ἰχτιλάλι τοῦ πολέμου, καὶ τοῦτο μὲ τὸ νὰ ἐζήτησεν ὁ αὐθέντης.

λ Ἔστειλεν ὁ σερασκὲρ πασᾶς τὸν πρώην μουσελίμην τῆς Νικοπόλεως μὲ τέσσαρας χιλιάδας στράτευμα νὰ πηγαίνῃ εἰς Ῥουσάβαν νὰ πάρῃ καὶ ἐκεῖθεν μερικὸν στράτευμα, καὶ ἕνα ἀπὸ τοὺς εἰρημένους πασάδαις, καὶ νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ Μεχεδίε Μπογάζι (ἓξ ὥρας παρέκει ἀπὸ τὴν Ῥουσάβαν), διατὶ εἶναι καὶ ἐκεῖ ἕνα ρεγιμέντο, ἤτοι χίλιοι Νέμτζοι, μὲ τόπια· ἐπῆραν ὅμως καὶ αὐτοὶ τόπια.

Μάϊος τοῦ αψλή'.

Περὶ τῶν χαβαδισίων. — Περὶ τῆς διατριβῆς τοῦ ὀρδίου εἰς Σόφιαν. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ Γρηγόρβοδα μετὰ τοῦ πασᾶ εἰς ὀρδί. — Ὅτι τὰ στρατεύματα τῆς ἀνατολῆς θέλουν συναχθῆ εἰς Πενδέρι. — Περὶ τῆς κατὰ τῶν Νεμτζῶν νίκης τοῦ πέγη καὶ τῶν πασάδων. — Περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τῶν μπαϊρακίων ὁποῦ ἔγραψεν ὁ αὐθέντης. — Περὶ τοῦ βασιλέως ὅτι ἐβγαίνει τεπτίλι. — Περὶ τῆς διὰ μεκτουπίου ἐρωτήσεως τοῦ ἐπιτρόπου διὰ τὸ εἰς Οὐγγρίαν ἔμβασμα τοῦ Ῥακότζκη, καὶ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ μουσαβερέ. — Περὶ τῶν Τατάρων ὁποῦ ἐπῆραν ἄλογα τῶν Μοσχόβων. — Περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Γαούτινας παρὰ τοῦ Χασὰν πασᾶ. — Περὶ τῶν φυγόντων Νεμτζῶν, καὶ περὶ τοῦ ριαγιᾶ καὶ τῶν χωρίων ὁποῦ ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν, καὶ περὶ τῆς βέρας τῶν δύο καστελλίων. — Περὶ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ ὁποῦ ἐδιορίσθη εἰς τζαπούλι. — Περὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Ἀδᾶ Καλεσῆ. — Περὶ τῶν γάμων τοῦ πεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ μουσελίμη εἰς τζαπούλι. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ ὀρδίου. — Περὶ τοῦ σηκώματος ἀπὸ Βουκουρέστι τοῦ γενίτζερ ἀγασῆ μετὰ τῶν παϊρακίων. — Περὶ τῶν γεσιρίων τοῦ μουσελίμη ὁποῦ ἐπῆρεν εἰς τὸ τζαπούλι. — Περὶ τοῦ Βελῆ πασᾶ ὁποῦ ἐπέρασεν ἀπὸ Μογδανίας χωρὶς νὰ διγνεδίσῃ τὸ φερμάνι. — Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ ὀρδίου εἰς Νύσσι, καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν ὁποῦ εἶναι. — Περὶ τῆς προσταγῆς τοῦ ἐπιτρόπου ὅτι νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ Νύσσι μητροπολίτης, καὶ περὶ τῆς μητροπόλεως ὁποῦ τὴν ἔκαμαν μεδρεσέ. — Περὶ τῶν ἀπὸ τὸ Ἀκ Γερμάνι, Κιλὶ καὶ Ἰσμαήλι μαχζαρίων. — Περὶ τοῦ εἰς τὸν ἐπίτροπον γράμματος τοῦ ἑλτζῆ τοῦ Φράντζας. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ ταπούρου τῶν Νεμτζῶν ἀπὸ τὸ Πελιγράδι καὶ τῶν σταλέντων κατὰ τὸ Νύσσι. — Περὶ τοῦ σεισμοῦ.

Τὰ χαβαδίσια ὁποῦ ἔστειλεν ὁ αὐθέντης ἐπέρασαν πολλὰ μακπούλικα καὶ εἶπεν ὁ ἐπίτροπος μεγάλους ἐπαίνους διὰ τὸν αὐθέντην, ἐπαινῶντας κατὰ πάντα τὸ μετὰ φρονήσεως τετπίρι του· Ἔγειναν δὲ τελχίσια κατὰ τὴν γ' τοῦ μαΐου καὶ εἰς τὸν βασιλέα, στελλόμενα μὲ τὸν καρακουλάκην τοῦ ἐπιτρόπου.

Ἐλθὸν τὸ ὀρδὶ εἰς τὴν Σόφιαν ἔχει σκοπὸν νὰ ἀργοπορήσῃ εἰκοσιπέντε ἡμέρας διὰ τὸ ὀτλάδισμα τῶν ἀλόγων.

Ὁ Γρηγόρβοδας μὲ τὸν Σαρῆ Ἀχμὲδ πασᾶν μὲ ὀκτὼ χιλιάδας στράτευμα ἐβγῆκεν ἔξω μὲ τζαδήρια· ἔγραψε καὶ εἰς τὸ δεβλέτι πῶς ἔχει ἀκόμη χρείαν στρατευμάτων, καὶ νὰ τὸν προφθάσουν.

Εἰς τὸ Πενδέρι κατὰ τὸ παρὸν ἄντζακ νὰ ἦναι εἴκοσι χιλιάδες στράτευμα, λέγεται δὲ ὅτι τῆς Ἀνατολῆς τὰ ἀσκέρια εἶναι νὰ καταντήσουν ὅλα ἐκεῖ· ὅπου ἐκίνησε καὶ ὁ Μεχμὲδ πασᾶς ἀπὸ τὴν Πραῖλαν, καὶ κάποιος Σινὲκ Μουσταφᾶ πασᾶς μὲ πεντακοσίους ὀνομάτους.

ζ Ἦλθεν εἴδησις εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι φθάσαντες τῇ κζ' ἀπριλίου εἰς Ῥουσάβαν οἱ δύο πασάδες καὶ ὁ Χαλήλπεγης, υἱὸς τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, μὲ στρατεύματα περίπου τὰς δέκα χιλιάδας, καὶ εὑρόντες ἐκεῖ ἕνα γκενεράλιν μὲ χιλίους Νέμτζους, ἐξ ὧν οἱ μὲν τετρακόσιοι ἦτον καβάλλα σιδηροφορεμένοι, καὶ οἱ ἑξακόσιοι πεζοῦρα, συγκροτήσαντες πόλεμον μετ' αὐτῶν ἐνίκησαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα καὶ τοὺς ἐκαταχάλασαν τοὺς Νέμτζους τόσον ὁποῦ ἀπὸ τοὺς σιδηροφορεμένους δὲν ἐγλύτωσεν οὐδὲ εἷς, ἀπὸ δὲ τοὺς ἑξακοσίους τὴν πεζοῦραν ἐπιάσθησαν αἰχμάλωτοι μὲν διακόσιοι, ἐσκοτώθησαν δὲ καὶ διακόσιοι καὶ ἐγλύτωσαν μόνον διακόσιοι· ὁ γκενεράλις ὅμως ῥίχνοντας ἕνα πιστόλι κατὰ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ, τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸ στῆθος, ξώπετζά ὅμως καὶ ἄβλαβα. Ὁ δὲ Μουρταζᾶ πασᾶς ἐξ ἐναντίας ὁρμήσας κατ' αὐτοῦ, καὶ ῥίπτοντας τὸ μισδράκι, τὸν διεπέρασε καὶ τὸν ἐσκότωσε. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων εὑρέθησαν καὶ τρεῖς καπετάνοι· τὴν δὲ Ῥουσάβαν (ἤγουν τὸν κασαπᾶν τῆς Ῥουσάβας, ὄχι τὸ εἰς νησὶ κάστρον) τὴν ἐκυρίευσαν καὶ κάθονται μέσα. Διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν ταύτην ἔστειλεν ὁ σερασκὲρ πασᾶς τῷ μὲν υἱῷ του γρόσια πεντακόσια, κερεκὲ, καὶ μαλαγματένιον τζελέγκι μὲ τζεβαχέρια· τῷ δὲ Μουρταζᾷ πασᾷ γρόσια πεντακόσια, καὶ ἕνα σπαθὶ πολλὰ ἐκλεκτὸν, μὲ τὸ νὰ ἐτζακίσθη τὸ ἐδικόν του εἰς τὸν πόλεμον, καὶ καφτάνι, καὶ τῷ Τὸζ πασᾷ γρόσια πεντακόσια καὶ καφτάνι· ἔστειλε καὶ πεντακόσια φλωρία καὶ τζελέγκια διὰ νὰ μοιρασθοῦν εἰς τὰ στρατεύματα.

Διὰ τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν κάμνοντας ὁ αὐθέντης ῥιζᾶν εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν διὰ νὰ τὸν γυρίσῃ εἰς Βουκουρέστι, εἰσηκούσθη, ὅθεν τὸν ἐστάλθη φερμάνι εἰς Κοῦλε παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ διὰ νὰ γυρίσῃ, καὶ νὰ
ια ἦναι μουχαφίζης ὡς καὶ πρότερον· καὶ ἐμβῆκεν εἰς Βουκουρέστι τῇ ια΄ μαΐου μὲ μεγάλον ἀλλάγι, εἰς προϋπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐβγῆκεν ὁ αὐθέντης.

Βλέποντας δὲ ὁ αὐθέντης ὅτι ἀπὸ τὰ ἀσκέρια ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ Βουκουρέστι, ἄλλα ἐδιορίσθησαν εἰς Βιδύνι, ἄλλα εἰς Ἰενδέρι, καὶ ἄλλα ἐσκόρπισαν, ἔγραψε σεϊμένηδαις Ἀλβανίτας παϊράκια πέντε, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι τετρακόσιοι ὀνομάτοι.

Ὁ βασιλεὺς ἔκαμε γκιότζι εἰς τὸν Δαβοὺτ πασᾶν, καὶ καθ' ἑκάστην ἐβγαίνει εἰς τεπτίλι μετὰ τοῦ καγμεκὰμ πασᾶ, καὶ περιέρχονται τὴν Πόλιν.

Ἦλθε μεκτούπι τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ πρὸς τὸν αὐθέντην, διὰ νὰ γράψῃ ὁ αὐθέντης περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ Ῥακότζκη, καὶ ἐμβάσματος εἰς τὴν Οὐγγρίαν, ὅπουθεν εἶναι καλήτερον, καὶ ἄλλα ὅσα ἠξεύρει εἰς αὐτὸν τὸν μαδέν. Ὅθεν ἔκαμεν ὁ αὐθέντης μίαν ἀπόκρισιν θαυμαστὴν, περιγράφοντας καταλεπτῶς τὰ περάσματα ὅλα καὶ τί τὸ πρακτέον ἐπάνω εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, καὶ ἐφάνη πολλὰ ἀρεστὴ, καὶ εἶπε πολλοὺς ἐπαίνους διὰ τὸν αὐθέντην. Ἔγραψε καὶ ὁ Γρηγόρβοδας περὶ τούτου ἐπειδὴ εἶχεν ἐρωτηθῇ καὶ αὐτὸς, καὶ ἐφάνη καὶ ὁ καϊμὲς αὐτοῦ ἀρεστός.
ιε Ἔγεινε μουσαβερὲς, καὶ ἐρωτηθέντων τῶν ῥιτζάληδων τί εἶναι εὐλογώτερον, νὰ ἐγλενδίσουν εἰς τὴν Σόφιαν ἕως νὰ συναχθοῦν τὰ στρατεύματα, ἢ νὰ πηγαίνουν εἰς Νύσσι. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ τζεπετζίπασης Τζιγάλογλους ὅτι πρέπει μίαν ὥραν προτήτερα νὰ κάμουν γαϊρέτι, καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ Νύσσι. Ἐπάνω εἰς τοῦτο ἐκιλδίσθη φατιχὲς, καὶ ἔγεινε δοᾶς, καὶ εὑρίσκονται ἐπάνω εἰς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ κινήματος.

Ἐπῆγεν εἴδησις εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ πῶς ὁ Χαλὴμ Γκιρέης, σερασκὲρ σουλτάνος, ἔστειλεν ἀπὸ Ἰενδέρι ἕνα μιρζᾶν μὲ ἑκατὸν Τατάρους, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ Ἀκ Σουγιοὺ νὰ κατασκοπήσουν τὰ τῶν Μοσχόβων· καὶ πηγαίνοντες ἕως εἰς τὸ Ἰοτζακλίκι, ηὗραν ἐκεῖ χίλια ἄλογα μὲ

καμμίαν εἰκοσαριὰν Μοσχόβους ὁποῦ τὰ ἐφύλαγαν, καὶ κτυπῶντες τους, ἐσκότωσαν τοὺς δεκαεπτὰ, καὶ ἐπίασαν τοὺς τρεῖς ζωντανοὺς, καὶ τὰ ἄλογα τὰ ἐσούρδισαν εἰς Πενδέρι, καὶ τὰ ἔκαμαν ἐκεῖ πάγι μεταξύ τους· ἀπὸ τὰς τρεῖς γλώσσας ὁποῦ ἔπιασαν, ἔστειλαν τὴν μίαν εἰς τὸ ὀρδὶ, τοῦ ὁποίου τὸ τακρίρι εἶναι αὐτὸ, ὅτι τὰ ρηθέντα ἄλογα εἶχαν τὰ στείλῃ ἀπὸ Περιβολόσνας ἐκεῖ εἰς τὸ Ποτζακλίκι νὰ βόσκουν ἐκεῖ, διὰ τὸ κοβάνημα τῶν τοπίων ὁποῦ ἐπερίμενον νὰ ἔλθουν μὲ τὰ στρατεύματα ὁποῦ ἦτον νὰ ἔλθουν διὰ τοῦ Οὐζοὺ Σουγιού· ὅτι, εἰς τὸ Ἄκ Σουγιοὺ ἔφτειασαν γεφύρια στερεὰ, καὶ περιμένουν ἐκεῖ πέντε ρεγιμέντα νὰ φθάσῃ ὁ Μούνιχ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου· ὅτι τὰ ρεγιμέντα τῶν Μοσχόβων, ὁποῦ ἐδιορίσθησαν διὰ τὸ Κρίμι, Πενδέρι καὶ ἄλλα μέρη, συμποσοῦνται εἰς ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδας.

Ἐπῆγε μουζδὲς εἰς τὸ ὀρδὶ ὅτι κάποιος Χασὰν πασᾶς, σολακζαδὲς ἰκὶ τουγλοὺς, ἐπῆγε δύο κονάκια ἐκεῖθες ἀπὸ τὸ Μάροβα Κιοπρουσοὺ μὲ ἓξ χιλιάδας στράτευμα, καὶ ἐπῆρε μίαν παλάγκαν τῶν Νεμτζῶν, Γαούτινα ὀνομαζομένην, καὶ ὅτι ἐκεῖθεν εἶναι νὰ ὑπάγῃ ἕως εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Πελιγραδίου.

Φεύγοντες ἕως ἑξακόσιοι Νέμτζοι ἀπὸ τὸ ἐπάνω τὸ νησὶ, ἤτοι ἀπὸ τὸ Μεχεδίε Μπογαζὶ (εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται δύο παλάγκαις μία ἀντίκρυ τῆς ἄλλης, ἀπέχουσι δὲ ἀπὸ τὸ Τεκὲ Παλαγκασὶ ὥρας δέκα), ἐσηκώθησαν οἱ ριαγιάδες ὁποῦ εὑρίσκοντο εἰς αὐταὶς ταὶς δύο παλάγκαις, καὶ σαράντα χωρία ἀπὸ τὰ πέριξ, καὶ ἦλθον εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν καὶ ἐπροσκύνησαν, ὅστις τοὺς ἐξαπέστειλε μὲ μερικὸν στράτευμα διὰ φύλαξίν τους. Τῇ δὲ ἐφεξῆς, εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς ἡμέρας, οἱ πασᾶδες μὲ τὰ στρατεύματα ὁποῦ εὑρίσκοντο ἐκεῖ ἄρχισαν καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὸ Μεχεδίε Ποναζὶ, ἕως εἰς τὰς ἑπτά· βλέποντες δὲ οἱ Νέμτζοι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν χαλασμὸν, καὶ τὸ κακόν τους τέλος, ἔκαμαν βέρα, παραδίδοντες τὰ δύο καστέλλια, ὁποῦ εὑρίσκονται ἐκεῖ εἰς τὸ ποναζὶ, μὲ δεκατέσσαρα τόπια μεγάλα, καὶ μὲ τζεπχανὲν περισσὸν, καὶ ἀρκετὸν ζαχιρὲν, εἰς τὸν Μεμὶς πασᾶν, ὅστις ἐμπῆκε μέσα μὲ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, καὶ ἔστειλε τοὺς μὲν Νέμτζους ἕως

εἰς τὸ Σέπεσι· τοὺς δὲ ριαγιάδαις ὡς τριακοσίους ὅλους Σέρβους θέλοντα τὰ στρατεύματα νὰ τοὺς σκλαβώσουν, τοὺς ἐμπόδισε ὁ πασᾶς, ἕως οὗ νὰ δώσῃ τὴν περὶ τούτων εἴδησιν τῷ σερασκέρῃ, ὅστις τὸν ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶναι εὔλογον νὰ τοὺς σκλαβώσουν, μὲ τὸ νὰ ἐπροσκύνησαν, ἀλλὰ νὰ τοὺς δοθῇ ράγι εἰς τὸ χέρι τους, διὰ νὰ ἦναι ριαγιᾶς βασιλικὸς, τὸν ἔστειλε καὶ δύο χιλιάδαις φλωρία, καὶ διακόσια τζελέγκια διὰ νὰ μοιράσῃ εἰς τὰ στρατεύματα, τὸν δὲ σιλικδάρην του, ὁποῦ ἐπῆγε μὲ τὸν μουζδὲν, τὸν ἐφόρεσε καβάδι, καὶ τὸν ἐφιλοδώρησε καὶ διακόσια φλωρία.

Τὸν δὲ Μουρταζᾶ πασᾶν ἐπρόσταξε νὰ πηγαίνῃ κατὰ τὸ Διμισβὰρ ὀβασὶ μὲ πέντε χιλιάδαις στράτευμα καβάλλα, διὰ νὰ κάμῃ τζαπούλι.

Ἀφ' οὗ ὁ σερασκέρης ἔκαμεν ὅλας τὰς ἑτοιμασίας, βάζοντας μετερίζια καὶ στήνοντας τόπια καὶ κουμπαράδαις καὶ μπαλγεμέζια καὶ σαΐνια ἕως ἑκατὸν κομμάτια διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸ Ἀδᾶ Καλεσῆ, ἐπέρασεν ἀντίκρυ
ιη εἰς τὰ μετερίζια, καὶ ἐστάθη ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ μὲ μετερίζι, καὶ οὕτω ἄρχισαν τὸν πόλεμον, καὶ ἔρριξαν κατὰ τοῦ κάστρου τόπια καὶ κουμπαράδαις ἕως ὀγδοήκοντα. Ὁ δὲ Τὸζ πασᾶς μὲ δύο χιλιάδαις στράτευμα πεζοῦρα καταιβαίνοντας τὸ κατάβραδον κάτω εἰς τὴν ἄκρην τῆς Τούνας, ἔκαμαν γιουρούσι, καὶ ἐπῆραν τὸ Σάντζι, καστελλάκι ὁποὺ εἶναι κοντὰ εἰς τὸ κάστρον ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος· εἰς τὸ ὁποῖον μέσα ἦτον ἕως ὀγδοήκοντα Νέμτζους, οἵτινες ἐμβαίνοντες εἰς ἕνα ἀτζίκι ἐσέβηκαν εἰς τὸν Καλέ. Ἐμβαίνοντας λοιπὸν ὁ Τὸζ πασᾶς εἰς τὸ Σάντζι, ἔστησε καὶ ἐκεῖθεν μετερίζια, καὶ καταιβάζοντας καὶ εἴκοσι τόπια, ἐκτυποῦσε καὶ ἐκεῖθεν τὸ κάστρον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ παρὸν κτυπᾶται ἀπὸ πέντε μέρη, καὶ εἶναι εἰς κίνδυνον.

κα Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ πεζαδὲ Ἀλεξάνδρου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου σλουτζιάρη.

κβ Ἐκίνησε καὶ ὁ Χατζῆ Μεχμέδαγας, πρώην μουσελίμης τῆς Νικοπόλεως, διὰ προσταγῆς τοῦ σερασκέρη μὲ δώδεκα χιλιάδας στράτευμα καβάλλα κατὰ τὸ Διμισβὰρ ὀβασὶ διὰ τζαπούλι.

κγ Ἐκίνησε τὸ τούγι τοῦ ὑπερτάτου.

κε Ἐκίνησε καὶ τὸ ὀρδὶ κατὰ τὸ Νύσσι, ἀφίνοντας ὁ ἐπίτροπος καὶ ὅλοι οἱ ῥιτζάληδες τὰ ἀγιρλίκιά τους, καὶ λαμπρὰ ὀτάκια, καὶ μεγάλα τζαδήρια, καὶ ὀπάδαις τους, καὶ ὅλα τὰ καλέμια, τὰ τευτέρια, καὶ χαρτία τους εἰς τὴν Σόφιαν.

κς Ἐσηκώθη ἀπὸ Βουκουρέστι ὁ γενίτζερ ἀγασῆ μὲ τὰ δώδεκα μπαϊράκια, ὁποῦ εἶχον μείνῃ ἀπὸ τὰ πρῶτα σαράντα τόσα παϊράκια διὰ μουχαφιζὲν κατὰ τὴν προσταγὴν, ὁποῦ εἶχε τοὺς ἔλθῃ, καὶ ἐκίνησαν εἰς Βιδύνι.

Ἐρρέθη ὅτι ὁ σερασκέρης μελετᾷ νὰ σηκώσῃ τὸν Ῥακότζκην, καὶ νὰ τὸν ἔχῃ μαζί του.

Ἐπῆγεν εἴδησις εἰς τὸν σερασκέρην ὅτι πηγαίνοντας ὁ μουσελίμης Μεχμὲδ ἀγᾶς, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, εἰς τὸ Διμισβὰρ ὀβασὶ, ἔκαμε τζαπούλι, καὶ ἐπῆρεν ἕως δύο χιλιάδας γεσίρια· καὶ ὅτι μανθάνοντες οἱ Νέμτζοι ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ Σέπεσι καὶ Ὀράγια, ἕως τέσσαρες χιλιάδες καβάλλα, ἑτοιμάσθηκαν διὰ νὰ προσφύγουν εἰς τὸ Διμισβάρι.

Εἰς τὸν Βελῆ πασᾶν περνῶντα ἀπὸ Ἰογδανίας διὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς Ἰενδέρι ἔστειλεν ὁ Γρηγόρβοδας ἐμπρὸς καὶ τὸν ἐμήνυσε πῶς ἔχει φερμάνι νὰ μὴ περνοῦν ἀπὸ Ἰογδανίας· καὶ μὴ διγνεδίζοντας ὁ Βελῆ πασᾶς, ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ Γιάσι μέσα, διόπερ ἐκακοφάνη τὸν Γρηγόρβοδα, καὶ μήτε ἐπῆγεν εἰς ἀντάμωσίν του, ὅθεν ἐκίνησεν ὁ ῥηθεὶς ἀπὸ ἐκεῖ, φρυάττων κατὰ τοῦ Γρηγόρβοδα, καὶ, ὡς ἐβεβαιώθη, ἐνθυμούμενος τὴν δεξίωσιν καὶ φιλοφροσύνην ὁποῦ εἶδε παρὰ τοῦ αὐθέντου.

κθ Ἔφθασεν εἰς τὸ Νύσσι τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ εἰς τὰς ἑπτὰ ὥρας τῆς ἡμέρας· καὶ ἐβγῆκεν εἰς προϋπάντησιν τοῦ ἐπιτρόπου ὅ τε Κισπρουλοὺ Ἀχμὲτ πασᾶς, καὶ ὁ σερασκὲρ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς καὶ ὁ γενίτζερ ἀγασῆ ἔξω ἀπὸ τὸ κάστρον δύο ὡρῶν διάστημα, καὶ προσκωνήσαντες τὸν ἐπίτροπον ἐκάθισαν εἰς ὀτάκι ἕως μισὴν ὥραν, ἔπειτα ἐκίνησαν ὁμοῦ πάντες, καὶ ἦλθον πλησίον τοῦ κάστρου ὥραν μίαν, καὶ ἐκάθισαν εἰς τὸ

γεμικλίκι, ὄντας ἕτοιμον παρὰ τοῦ σερασκέρη Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶ, ἔπειτα ἐκίνησεν ὁ ἐπίτροπος μὲ μεγάλην παράταξιν μὲ ἀλλαΐ τζεπετζήδων, τοπτζήδων, μισὶρ κουλούδων, καὶ ἄλλων, κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ εἰσελθὼν διὰ τῆς μιᾶς πόρτας τοῦ κάστρου, Ἰσταπὸλ καπισὶ λεγομένης, ἐξῆλθε διὰ τῆς ἄλλης, Πελιγρὰδ καπισὶ ὀνομαζομένης, γινομένου ἀπὸ τοῦ κάστρου μεγάλου σενλικίου ἕως ἑκατὸν τοπίων, καὶ ἐκόνησεν ἔξω ὅπου ἦτον τὸ ὀρδὶ στημένον· μὲ τὸ νὰ ἦτον δὲ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν ραγδαία βροχὴ (ἡ ὁποία ἐβάσταξε τρεῖς ἡμέρας κατ' ἀκολουθίαν μὲ συχνὰ καὶ φοβερὰ ἀνεμοστρόφιλα καὶ ἀστροπελέκια), καὶ ἐβράχη καὶ ἐκουράσθη πολλὰ ὁ γενίτζερ ἀγασῆ ὡς γέρων, τὸν ἠκολούθησε μία ἀσθένεια, καὶ ὡραμαΐ κινδυνεύει. Συνέρχονται δὲ καθ' ἑκάστην οἱ πασᾶδες μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ συμβουλεύονται. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐγλενδίσουν δεκαπέντε ἡμέρας εἰς τὸ Νύσσι, ἔπειτα νὰ κινήσουν κατὰ τὸ Πελιγράδι. Ἀκρίβεια εἶναι πολλὴ εἰς τὰ ἀναγκαῖα. Τὸ γέμι τὸ κριθάρι πωλεῖται δώδεκα παράδαις τὸ γέμι· τὸ χορτάρι τὸ ἁμάξι τέσσαρα καὶ πέντε γρόσια, καὶ παρομοίως καὶ τὰ ἄλλα, καὶ λέγουν πῶς θέλει περισσεύσῃ. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ριτζάληδαις καὶ ἄλλους, ἄλλοι μὲν προφασιζόμενοι ἀρρωστίαν, καὶ ἄλλοι ἄλλο ἔμειναν ἐπάνω εἰς τὴν στράταν, καθὼς καὶ ὁ μουχουρδὰρ Μουστάφαγας, προσποιούμενος τὸν ἄρρωστον, ἔμεινεν εἰς τὴν Σόφιαν.

Οἱ Νυσλῆδες τοῦρκοι ἔδωκαν τῷ ἐπιτρόπῳ ἀναφορὰν, γράφοντες τὰ κακὰ ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Νύσσης ἐκεῖ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἁλώσεως τοῦ κάστρου, καὶ ὅτι παρακαλοῦν νὰ λείψῃ πλέον μητροπολίτης ἀπὸ ἐκεῖ, εἰς τὸ ὁποῖον συγκατένευσεν ὁ ἐπίτροπος, καὶ ἐπρόσταξε τὴν ἀθλίαν μητρόπολιν, τὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου μὲ περιοχὴν μεγαλητέραν τοῦ πατριαρχείου, ἡ ὁποία ἦτον ἔξω ἀπὸ τὸ βαρούσι, καὶ τὴν ἔκαμαν μεδρεσὲ δι' ἐξόδων τοῦ ἐπιτρόπου.

Ἀπὸ τὸ Ἀκ Γερμάνι, Κιλὶ καὶ Ἰσμαήλι ἐπῆγαν εἰς τὸ ὀρδὶ μαχζάρια, ζητοῦντες βοήθειαν καὶ ἄδειαν νὰ παραμερίσουν, ἐπειδὴ γράφουν πῶς εἶναι ἐκεῖ μεγάλη ὁρμὴ τῶν Ξανθῶν.

κα' Ὁ πρέσβυς τῶν Γάλλων ἔγραψε τῷ ἐπιτρόπῳ ὅτι οἱ Ῥῶσσοι πηγαί-νει μεγάλαις δύναμες κατὰ τὸ Κρίμι, μὲ ἀπόφασιν νὰ τὸ κυριεύσουν. Ἐπῆγεν εἴδησις εἰς τὸ Νύσσι εἰς τὸν ἐπίτροπον παρὰ τοῦ ῥηθέντος σολαιζαδὲ, ὅστις εὑρίσκεται ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸ Μόροβα Κιουπρουσὶ εἰς τὴν Γαούτιναν Παλάγκαν ὁποῦ ἐκυρίευσε, πῶς ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὸ Ἰελιγράδι τὸ τάκουρον τῶν Νεμτζῶν μὲ μεγαλωτάτην ἑτοιμασίαν, καὶ ὅτι ἐστάλθησαν δώδεκα χιλιάδες Κατάνοι διὰ νὰ ἔλθουν κατὰ τὰ μέρη τοῦ Νυσσίου, ὅθεν ἐπρόσταξεν ὁ ἐπίτροπος καὶ ἐκίνησαν μὲ βίαν τζετετζῆδες ἀρκετοί.

λα Τῇ δὲ λα' ἡμέρᾳ τετράδῃ ἔγεινεν εἰς Βουκουρέστι φοβερώτατος σεισμὸς περὶ τὰς τρεῖς ἥμισυ ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ πολλὰ μέρη τῆς κυθεντικῆς κούρτης ἔσκασαν, ὁσπίτια ἐγκρέμνισαν καὶ μοναστήρια εἰς τὴν τζάραν ἄλλα ἐγκρέμνισαν, καὶ ἄλλα ἔσκασαν. Κατὰ τοῦ Μπουζέου τὰ μέρη ἔσκασεν ἡ γῆ, καὶ ἀνέβρασε νερὸν μὲ ἄμμον, καὶ ἀνέδωκε λίθους γυαλίζοντας, εἶδος μετάλλου. Ὁμοίως καὶ κατὰ τὸ Βαλιάνι ἔγεινε χάσμα μὲ ἐκατάπιεν ἡ γῆ τρεῖς γυναῖκας· καὶ ἐν ὀλίγοις τοιοῦτος σεισμὸς ἔγεινεν, ὅ τι λογῆς ὅμοιος ὀλίγοι ἐνθυμοῦνται πρὸ πολλῶν χρόνων νὰ ἔγεινεν, ὁ ὁποῖος ἐπροξένησε μεγαλώτατον τρόμον καὶ φόβον εἰς ὅλους, καὶ ἀκολούθησε κατὰ συνέχειαν ἡμέρας πολλὰς, μετριώτερος ὅμως καὶ ὄχι ὡσὰν τὸν πρῶτον. Ὁ αὐτὸς ἔγεινε καὶ εἰς τὸ Νύσσι, ὁποῦ ἦτον τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ, καὶ ἐκράτησεν ἕνα κάρτον τῆς ὥρας, καὶ εἰς Νικόπολιν, καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Παραδουνάβου, καὶ ἐγκρέμνισαν καὶ τζαμία καὶ μέρη κάστρων, καθὼς καὶ εἰς τὴν Νικόπολιν, ὅπου ἔπεσαν τζαμία τέσσερα. Ὁ αὐτὸς ἔγεινε καὶ εἰς τὸ Γιάσι, ὅπου ἔπεσε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ κουμπὲς τῆς ἐκκλησίας τοῦ μοναστηρίου τῆς Γκόλιας. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔγεινε καὶ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, καὶ τοσοῦτος, ὁποῦ πολλὰ ὁσπίτια μεγάλα καὶ ἄλλαι οἰκοδομαὶ παλαιαὶ κατηδαφίσθησαν· ἄνοιξε καὶ εἰς ἕνα μέρος ἡ γῆ, καὶ ἔκαμε χάσμα ἔξω τοῦ κάστρου.

Ἰούνιος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τοῦ ἀπὸ Βλαχίας περάσματος τοῦ κεχαγιᾶ κιατιπῆ. — Περὶ τοῦ ἀπὸ Βλαχίας περάσματος τοῦ Σέρεσλη Μεχμέτπεγη καπιτζίμπαση. — Περὶ τοῦ ὅρκου. — Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀδᾶ Καλεσῆ δύο ριαγιάδων ὁποῦ διὰ τοῦ κολύμβου ἦλθον εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν, καὶ τῶν λόγων αὐτῶν. — Ὅτι ἐδιορίσθη ὁ Μεμὶς πασᾶς διὰ τὸ Σέπεσι καὶ Λόγγοσι. — Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ μεκτουπτζῆ τοῦ τευτερδὰρ ἐφένδη, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰσοὺφ ἐφένδη, τὸν ὁποῖον ὅτι μετ' ὀλίγον τὸν ἐφόρεσαν καβάδι διὰ ἄσιλ τευτερδάρην, καὶ ὅτι τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐσήκωσαν χάψι. — Περὶ τῆς κατὰ τοῦ κασάππαση ὀργῆς τοῦ ἐπιτρόπου. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶ ἀπὸ τὸ Νύσσι καὶ τοῦ Κιοπρουλοὺ Ἀχμὲτ πασᾶ ὁποῦ ἐδιορίσθη ἀντ' αὐτοῦ μουχαφίζης. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἀναστάσι καπετάνου ἀπὸ τοῦ χάνη καὶ τῶν ὅσων εἶπε. — Περὶ τῆς κατὰ τὸ Σέπεσι καὶ Λόγγοσι νίκης τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ κατὰ τῶν Νεμτζῶν.

α Ἐπέρασεν ἀπὸ Βλαχίας ὁ πρώην κεχαγιᾶ κιατιπῆ Χατζῆ Μουσταφᾶ ἐφένδης, ὅστις γενόμενος Πενδὲρ ρεὶς βεκιλῆ ἐπῆρε καὶ μεκτούπι παρὰ τοῦ κεχαγιάπεγη διὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ Βουκουρέστι, τὸν ὁποῖον ἐφιλοδώρησεν ὁ αὐθέντης μὲ τριακοσίων γροσίων ὀπουδιγιέτι.

β Τῇ ἐφεξῆς ἐπέρασε καὶ ὁ υἱὸς τοῦ τευτερδὰρ Κιοσὲ Χαλὴλ πασᾶ, Σέρεζλη Μεχμέτπεγης, καπιτζίπασης, ὅστις εἶχε πηγαίνῃ εἰς τὴν Πραΐλαν διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν Δαμὰτ Μεχμὲτ πασᾶν, νὰ τὸν πηγαίνῃ εἰς Πενδέρι, καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφήν του παίρνοντας μεκτούπια ἀπὸ τὸν Πενδὲρ σερασκερῆ, καὶ Μεχμὲτ πασᾶν, ἐπέρασεν ἀπὸ Πογδανοβλαχίας, πηγαίνοντας εἰς τὸ ὀρδὶ, ἔλαβε δὲ καὶ αὐτὸς τριακοσίων γροσίων φιλοδώρημα.

ε Ὁ μητροπολίτης κάμνοντας λειτουργίαν μετὰ τοῦ ἁγίου Μυρέων, κυρίου Νεοφύτου, εἰς τὴν ἐπάνω ἐκκλησίαν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ αὐθέντου

καὶ πάντων τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων χάλια καὶ μανζίληδων, ἔκαμαν ἀπαξάπαντες φρικτὸν ὅρκον ἐπάνω εἰς τὰ ἄχραντα μυστήρια, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ὅτι νὰ φυλάξουν τὴν ὀφειλομένην πίστιν εἰς τὸν αὐθέντην καὶ νὰ μὴν ἔχουν κορρισπονδέντζαν ἄνευ εἰδήσεως καὶ προσταγῆς τοῦ αὐθέντου μὲ Γερμανομοσχόβους, ἐπὶ βεβαιώσει τῶν ὁποίων ὑπέγραψαν πάντες εἰς γράμμα περιέχον καταλεπτῶς ὅλα τὰ ἀρτίκολα, βάλλοντες καὶ τὴν βοῦλλαν τους.

Δύο ὀνομάτοι ριαγιᾶδες ἀπὸ τὸ κάστρον τὴν Ῥουσάβαν, ῥίχνοντες τοῦ λόγου τους εἰς τὸν Δούναβιν, ἐβγῆκαν ἔξω καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν σερασκέρην καὶ ἐπροσκύνησαν, οἵτινες εἶπον ὅτι εἰς τὸ κάστρον μέσα εὑρίσκονται Νέμτζοι καὶ Σέρβοι ὑπὲρ τοὺς χιλίους, καὶ ὅτι ζαχιρὲν καὶ τζεπχανὲν ἔχουν ἀρκετὸν, καὶ ὅτι οἱ μὲν Σέρβοι θέλουν νὰ παραδώσουν τὸ κάστρον, ὁ δὲ κομμανδάντες κατ' οὐδένα τρόπον δὲν θέλει· ὅθεν καὶ ὁ σερασκέρης ἐπρόσταξε καὶ ἔκαμαν δύο πολλὰ μεγάλα σάλια, ὁποῦ χωροῦν ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας στράτευμα, καὶ προσμένει, εἰ μὲν καὶ δὲν κάμῃ βέραν ὁ κομμανδάντες, νὰ τὰ καταιβάσῃ ἐμπρὸς εἰς τὸ κάστρον, καὶ ἐκεῖθεν κάμνοντες γιουρούσι νὰ κάμουν φέτι τὸ κάστρον.

Ἐδιόρισε καὶ τὸν Μεμὶς πασᾶν μὲ δεκαπέντε χιλιάδαις στράτευμα νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ Σέπεσι καὶ Λόγγοσι.

Ὁ ἐπίτροπος ἐξώρισεν αἰφνιδίως τὸν μεκτουπτζὴ τοῦ τευτερδὰρ ἐφένδη καλεπένδη εἰς τὸ Σάρκιοϊ· τῇ δ' ἐφεξῆς ἐφόρεσε καβάδι τὸν μαδὲν πὰς κάλφαση Ἰσοὺφ ἐφένδην διὰ μεκτουπτζῆ τοῦ τευτερδάρη· τὸν δὲ ἰκιντζὴ μαδένην Μεχμὲδ ἐφένδην τὸν ἔκαμε πὰς κάλφαν. Μετὰ τέσσαρας ὥρας ὅμως ἀφ' οὗ ἔκαμε τευτερδὰρ μεκτουπτζησὴ τὸν Ἰσοὺφ ἐφένδην, ἔστειλε καὶ τὸν ἐλάλησεν, ὅστις πηγαίνοντας κατὰ τὴν συνήθειαν πεζὸς ἀπὸ τὸ τζαδήρι του ἕως ἐμπρὸς εἰς τὸν ἐπίτροπον, εὐθὺς τὸν ἐφόρεσε δεύτερον καβάδι, κάμνοντάς τον ἄσιλ τευτερδάρην, τὸν δὲ πρὸ αὐτοῦ Ἀτὶφ ἐφένδην, τὸν ἐσήκωσε χάψι εἰς τοῦ τζαβούσπαση ἀγᾶ, κάμνοντας τὸ τίποτές του ὅλον μουσαδερὲ εἰς τὸ μιρὶ, καὶ εἶναι, λέγεται, νὰ τὸν ἐξορίσουν εἰς τὴν Κύπρον.

Πρὸ τούτου ἠκολούθησεν ἕνα μεγάλον γαζέπι κατὰ τοῦ κασάπτασῃ ἀγᾶ, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχε δώσῃ ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὰ συνειθισμένα ταΐνια καὶ τὸν ἐσήκωσε μὲ ἀπόφασιν θανάτου, λέγοντας τὸ «τζελλάτ» · παρευρεθέντες δὲ ὅ τε νισαντζῆ ἐφένδης, ὁ νέος τευτερδάρης, καὶ ὁ τζαβούσπασῃ ἀγᾶς, ἔπεσαν εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ μὲ θερμοτάτας δεήσεις ἐκατόρθωσαν καὶ ἔτυχε τῆς συγχωρήσεώς του, γλυτώσας τὴν ζωήν του, καὶ εὑρίσκεται τώρα μὲ μεγάλον φόβον διὰ τὸν μοζαεκᾶν ὁποῦ ἔχει εἰς πρόβατα καὶ ἄσπρα.

Ὁ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ Νύσσι μὲ τὰ ὀτάκιά του, καὶ ἐμβῆκεν ἀντ' αὐτοῦ διὰ μουχαφίζης ὁ Κιοπρουλοὺ Ἀχμὲτ πασᾶς.

η Ἦλθεν ὁ Ἀναστάσις καπετάνος, ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸ Ὄρι, κινῶντας ἀπὸ ἐκεῖ κατὰ τὴν ε' μαΐου, τὸν ὁποῖον εἶχε στείλῃ ὁ αὐθέντης μὲ τὸ πρὸς τὸν χάνην μουκανένικον κοτζὶ καὶ γοῦναν καὶ τὰ ἄλλα συνειθισμένα διὰ τὴν Πόρταν. Ἀπήντησε δὲ τὸν χάνην πέντε ὥρας μακρὰν ἀπὸ τὸ Ὄρ Καπισὶ, ὅστις εἶχε, λέγει, κοντά του ἕως ἑξῆντα χιλιάδας σκυθικὸν στράτευμα · εἰς τὸν Κεφὲ ἄκουσε, λέγει, πῶς εἶναι πολὺ ὀθωμανικὸν στράτευμα μὲ τὸν μόρα μουχασιλῆ Χατζῆ Ἀλῆ πασᾶν. Τοῦ χάνη ὁ πλέον οἰκεῖος καὶ μακπούλης εἶναι ὁ Κεμὰλ ἀγᾶς. Εἰς τὸ τζαπούλι ὅπου ἔκαμεν ὁ χάνης τὸν χειμῶνα, εἰς τὴν Σαμάραν, καὶ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐχάθηκαν, λέγει, ἕως πέντε χιλιάδες Τατάροι, ἐγιαραλαδίσθηκαν καὶ πολλοὶ σουλτάνοι ἐπάνω εἰς τὸ αἰφνίδιον πάτημα ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Μόσχοι εἰς τὸ ὀρδὶ τοῦ χάνη · ὅτι ἕως εἰς τὰς δεκαπέντε τοῦ μαΐου, ὁποῦ εἶχε κινήσῃ αὐτὸς ἀπὸ τὸ Ὄρι δὲν εἶχαν φανῆ μοσχικὰ στρατεύματα.

θ Ἐπῆγεν εἰς τὸν σερασκέρην ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ μὲ μουζδὲν ὅτι πηγαίνοντας ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς μὲ ὀκτὼ χιλιάδας στράτευμα καβάλλα ἕως πέντε ὥρας ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸ Μεχεδίε Ἰογάζι, κατὰ τὸ Σέπεσι καὶ Λόγγοσι, ἀντάμωσεν ἕνα ἄνθρωπον ἀπεσταλμένον παρὰ τοῦ γκενεράλι πρὸς αὐτὸν μὲ γράμμα περιέχον ὅτι νὰ ἠξεύρουν πῶς ἔρχεται καταπάνω τους. Πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπεκρίθη ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς πρὸς τὸν ἀποσταλέντα ὅτι «πήγαινε καὶ εἰπὲ τὸν γκενεράλιν σου πῶς δὲν εἶναι

ἀνάγκη νὰ ἔλθετε πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἰδοὺ ἡμεῖς ἐρχόμεθα καθ' ὑμῶν». Πηγαίνοντας δὲ ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς ἀκέμη δύο ὥρας παρέκει, ἀνταμώθη μὲ τὸν γκενεράλιν, ὅπου ἦτον τὸ τάπουρον τῶν Νεμτζῶν, ἕως δέκα χιλιάδες στράτευμα καβάλλα, ἡ δὲ πεζοῦρα, ὄντας ἕως πέντε χιλιάδες, ἦτον ὀπίσω· καὶ εὐθὺς κάμνοντες γιουρούσι κατὰ τῶν Νεμτζῶν, ἐπῆραν κεφάλια ἕως ἑπτακόσια, καὶ ζωντανοὺς σιδηροφορεμένους ἕως ἑκατὸν πενῆντα, καὶ τοὺς ἄλλους φεύγοντας διώκοντες κατόπιν, τοὺς ἔφερον ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ἡ πεζοῦρα, καὶ μὲ τὸ νὰ ἦναι· ὁ τόπος στενοῦρα, τοὺς ἐπερικύκλωσαν ἐκεῖ μέσα, καὶ τοὺς ἔχουν εἰς μουχασερέν. Διὰ ταύτην τὴν χαροποιὰν εἴδησιν τῆς νίκης ἔκαμεν ὁ σερασκέρης μεγάλον σενλίκι, καὶ ἐφιλοδώρησε τὸν μουζδετζῆν (ὅστις ἦτον ὁ σιλικδάρης τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ) φλωρία ἑκατὸν, ἔστειλε καὶ τῷ Μουρταζᾷ πασᾷ φλωρία τετρακόσια, καὶ τριακόσια τζελέγκια διὰ νὰ μοιράσῃ εἰς τοὺς γαζήδαις.

Ἰούλιος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ αὐθέντου μετὰ τῶν πασάδων καὶ τῶν στρατευμάτων εἰς ὀρδί. — Περὶ τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι περάσματος τοῦ Ἰσλὰμ Γκιρέη. — Περὶ τῆς κατὰ τὸν Μποῦχον νίκης τοῦ σερασκὲρ σουλτάνου μετὰ τοῦ Βελῆ πασᾶ κατὰ τῶν Ξανθῶν. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ὄρλικ εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ τοῦ Ῥακότζκη καὶ τοῦ κινήματος αὐτοῦ. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Ἀλῆ πασᾶ διὰ τὸ Ῥουστζούκι. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Χότζα μετὰ τῶν Ἀλβανιτῶν κατὰ τῶν Κατάνων. — Περὶ τῶν τεσσάρων Χαϊδούδων. — Περὶ τῶν τριῶν Χαϊδούδων. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ ἀπὸ Χρύσοβας τοῦ Ὀσμὰν ἀγᾶ σερδενγκετζῆ. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Χότζα, καὶ περὶ τῶν τριῶν πουλουκπασήδων τῶν πρωταιτίων τῶν κακῶν.

ε ΗΜΕΡΑ τετράδῃ ἐξῆλθεν ὁ αὐθέντης ἔξω εἰς τὸ Κοτροτζάνι, καὶ ἔστησε τὸ ὀρδὶ εἰς τὸν κάμπον· διατὶ οἱ Νεμτζοκατάνοι ὄχι μόνον πῶς δὲν ἔλειψαν παντάπασιν ἀπὸ τὰ χώματα τῆς Βλαχίας, ἀλλ' ἤρξαντο εἰς τὰ τέλη τοῦ ἰουνίου ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ συναθροίζωνται πρὸς τὰ σύνορα τῆς Βλαχίας, εἰς τὰ μέρη τῆς Γκούρα Μπουζέουλουϊ, καὶ εἰς τὰ πέριξ χωρία τοῦ Μπρασόβου· ὅθεν ὁ αὐθέντης, ὑποπτευόμενος τὴν ἀθρόαν αὐτῶν ἔφοδον καὶ καταδρομὴν ὡς καὶ πέρυσιν, ἐβγῆκεν, ὡς ἀνωτέρω, ἔξω εἰς ὀρδὶ μετά τε τῶν δύο πασάδων, καὶ τῶν Ἀλβανιτῶν ὁποῦ ὁ αὐθέντης εἶχε γράψῃ, οἵτινες συνεποσοῦντο εἰς τετρακοσίους, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσαὰκ ἀγᾶ, πίνταση τῶν Ἀλβανιτῶν τοῦ μιρίου, ὅστις εἶχεν ἔλθει εἰς Βουκουρέστι πρὸ καιροῦ, εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς ὡς τετρακοσίους.

Ὁ Ἰσλὰμ Γκιρέης, ὁ προρρηθεὶς σουλτάνος, εὑρισκόμενος εἰς τὸ Κοῦλε μετὰ δύο χιλιάδων σκυθικοῦ στρατεύματος, διὰ τὰ κακὰ καὶ τὰς ἁρπαγὰς ὁποῦ ἔκαμναν οἱ Σκῦθαι εἰς τὰ ἐκεῖσε βλάχικα χωρία, τὸν

ἐστάλθη φερμάνι διὰ προσπαθήσεως τοῦ αὐθέντου, καὶ ἐσηκώθη ἐκεῖθεν
ς καὶ ἐπέρασε ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, πηγαίνοντας εἰς τὸ Μπουτζάκι, εἰς προϋπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐβγῆκεν ὁ αὐθέντης, καὶ οἱ δύο πασάδες. Διὰ νὰ προστάξῃ δὲ τοὺς Τατάρους νὰ μὴ λεηλατήσουν τὰ χωρία ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἦτον νὰ περάσουν, τὸν ἔστειλεν ὁ αὐθέντης χίλια γρόσια, διορίζοντας καὶ τὸν βατάχον τῶν παιδίων Γεωργάκην, καὶ τὸν δεύτερον κόμισον Ἀναστάσιν νὰ συναπέλθουν μέχρι τῶν συνόρων· ὀλίγον ὅμως ὠφέλησαν, ὅτι τὸ ἐκ φύσεως οὐκ ἀφίσταται.

η Ἦλθεν ἕνας τατὰρ ἀγασῆ ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Πενδὲρ σερασκέρην Νομὰν πασᾶ διὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς ὀρδί, ὅστις ἐλθὼν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ αὐθέντου, εἶπεν ὅτι ὁ σερασκὲρ σουλτάνος, καὶ ὁ Χατζῆ Βελῆ πασᾶς μὲ τὰ περὶ αὐτὸν στρατεύματα σταλθέντες παρὰ τοῦ Πενδὲρ σερασκὲρ πασᾶ τζαρκατζῆδες εἰς τὰ μοσχικὰ στρατεύματα, ἀπήντησαν μέρος τῶν μοσχικῶν στρατευμάτων, ὁποῦ εἶχε περάσῃ τὸν Μπούχον, καὶ ἤρχετο ἐδῶθες, καὶ συγχροτήσαντες πόλεμον, ἐνίκησαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, καὶ ἐπῆραν τετρακόσια κεφάλια καὶ διακοσίας γλώσσας· διὰ ταύτην τὴν ἀγγελίαν ἔκαμεν ὁ αὐθέντης σενλίκι τοπίων, καὶ ἐφόρεσε καβάδι τὸν τάταρη.

ιβ Ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ὁ Ὄρλικ, καὶ ἀντάμωσε τὸν αὐθέντην, τὸν ὁποῖον ἀγκαλὰ, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, νὰ τὸν ἐζήτησε διὰ φερμανίου ὁ πρέντζιπε Ῥακότζκης, διὰ νὰ τὸν ἔχῃ σύμβουλον, καὶ συνεργὸν τῶν πρακτέων ὡς φρόνιμον καὶ πρακτικὸν, δυσαρεστηθεὶς ὅμως, ὡς λέγεται, εἰς τὴν γνώμην τοῦ Ῥακότζκη, ἐζήτησεν ἄδειαν, καὶ ἐσηκώθη μὲ φερμάνι διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἰογδανίαν, κἀκεῖθεν ὅπου τὸν διορίσουν, ὅστις ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ Κοτροτζάνι.

ιζ Ἐκίνησε καὶ ὁ Ἀλῆ πασᾶς, μὲ τὸ νὰ τὸν ἦλθε φερμάνι νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς Ῥουστζούκι· εἰς ξεπροβόδησιν δὲ τούτου ἐβγῆκεν ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς.

Ἐκίνησε καὶ ὁ Χότζας Ἀλῆ ἐφένδης μὲ ἑκατὸν πενῆντα Ἀλβανίτας, διὰ νὰ καταδράμῃ τοὺς Χαϊδούδαις, ὁποῦ δὲν ἔλειπαν νὰ ἐβγαίνουν ἀπὸ

ἑκατὸν, ἑκατὸν πενῆντα, καὶ νὰ κάμνουν μύρια κακὰ εἰς τὰ ἐπάνω καδιλίκια, λεηλατοῦντες τὰ ἐκεῖσε χωρία, καὶ κάμνοντες μεγάλην φθορὰν καὶ ἀφανισμὸν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

κα Ἔφερον τέσσαραις Χαϊδούδαις, τοὺς ὁποίους τοὺς ἐπίασεν ἕνας καπετάνος εἰς τὸ Μοστζέλο, ἐξ ὧν τοὺς μὲν δύο ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης καὶ τοὺς ἐκρέμασαν, τοὺς δ' ἄλλους δύο ὄντας Νέμτζους, τοὺς ἐφυλάκωσαν· ἐφιλοδώρησε δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ τοὺς ἔφερον.

κβ Τῇ ἐφεξῆς πάλιν ἔφερον τρεῖς Χαϊδούδαις, καὶ ἕνα κεφάλι, τοὺς ὁποίους τοὺς ἐπίασεν ὁ Μουσταφᾶς, πουλούκπασης τοῦ πασᾶ, ὅστις εἶχε συναπέλθει μετὰ τοῦ Χότζα. Τούτους ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὴν πουσκαρίαν, τὸν δὲ πουλούκπασην τὸν ἐφιλοδώρησε φλωρία.

κς Ἦλθεν εἰς τὸ ὀρδὶ ἀπὸ τὴν Χρύσοβαν ὁ Ὀσμὰν ἀγᾶς σερδενγκετζῆς, υἱὸς τοῦ καδῆ Μεχμὲτ ἐφένδη (τὸν ὁποῖον εἶχε φέρει ὁ αὐθέντης διὰ τὰς συμπιπτούσας χρίσεις τῶν Τουρκῶν), μὲ ἑκατὸν νεφέρια καβάλλα· τὸν ἔφερε δὲ ὁ αὐθέντης διὰ φύλαξιν τοῦ τόπου.

κθ Ἐπέστρεψεν ὁ Χότζας εἰς τὸ ὀρδὶ, μὲ τὸ νὰ ἀρρώστησε· τὸ δ' αἴτιον τῆς ἀρρωστίας λέγεται ὅτι προῆλθεν ἀπὸ τῆς λύπης, ἕνα μὲν ὅτι πιάνοντας πέντε Χαϊδούδαις, καὶ παραδίδοντάς τους εἰς τὰ χέρια τῶν Ἀλβανιτῶν, ἐγλύτωσαν καὶ ἔφυγον, ἄλλο δὲ διὰ τὰς ἁρπαγὰς ὁποῦ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀποσταλέντες Ἀλβανῖται ἔκαμαν εἰς τὰ ἐκεῖσε χωρία, καταπατοῦντες τὰς τῶν πτωχῶν οἰκίας, καὶ διαρπάζοντες τὰ πράγματά τους, παίρνοντες καὶ ἑκατοστὰς προβάτων, ἵππων τε καὶ βοῶν· τὰς ὁποίας ἁρπαγὰς μαθὼν ὁ αὐθέντης καὶ πηγαίνοντας εἰς τὸν πασᾶν, ἔγειτεν ἔρευνα περὶ τῶν τοιούτων ἁρπαγῶν, καὶ μαρτυρηθέντες τρεῖς πουλουκπασῆδες, ὡς πρωταίτιοι τῶν τοσούτων κακῶν, καὶ ὡσὰν ὁποῦ ἐφευγάτισαν καὶ τοὺς ῥηθέντας πέντε Χαϊδούδαις, ἐπρόσταξεν ὁ πασᾶς νὰ τοὺς βάλουν εἰς τὰ σίδηρα, τοὺς ὁποίους παίρνοντες οἱ λοιποὶ Ἀλβανῖται βιαίως ἀπὸ τὰ χέρια τῶν πασαλήδων, καὶ ἀντιστεκόμενοι εἰς τὴν προσταγὴν, ἐθυμώθη πολλὰ ὁ πασᾶς, καὶ καθοπλισθεὶς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, ἠθέλησε νὰ ὁρμήσῃ κατὰ τῶν

Ἀλβανιτῶν, καὶ μόλις ὁ αὐθέντης ἐκώλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐδυσώπησε, μὲ συμφωνίαν ὅμως ὅτι ἤ νὰ δώσουν ὀπίσω τοὺς πουλουκπασήδαις νὰ παιδευθοῦν, ἤ νὰ φέρῃ εἰς ἔκβασιν τὸ μελετηθέν· τοῦτο βλέποντες οἱ Ἀλβανῖται καὶ γνωρίζοντες ὅτι δὲν ἦτον ἱκανοὶ νὰ ἀντισταθοῦν, ἔδωσαν τοὺς πουλουκπασήδαις, καὶ οὕτω κατεπράϋνε τὸ πρᾶγμα.

Αὔγουστος τοῦ αψλή΄.

Περὶ τῶν ὅσων συνέβησαν μεταξὺ τῶν ὀθωμανικῶν καὶ μοσχικῶν στρατευμάτων. — Περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ἀδᾶ ὑπὸ τῶν Τούρκων. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἀκ Σεραγ μουτεσαριφῆ Σουλεϊμὰν πασᾶ. — Περὶ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ βασιλέως τῷ χάνῃ καὶ τῷ σερασκέρῃ. — Περὶ τῶν σταλέντων τῷ ἐπιτρόπῳ καὶ τῷ σερασκέρῃ καὶ τοῖς λοιποῖς πασάδαις. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ. — Περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν μετὰ τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ στρατευμάτων κατ' αὐτοῦ. — Περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν μοσχικῶν στρατευμάτων. — Περὶ τῶν ἀναφανέντων εἰς Μογδανίαν κλεπτοκατάνων. — Περὶ τῆς εἰς Κραγιόβαν κατὰ τῶν Κατάνων νίκης. — Περὶ τῶν κατὰ τῶν Νεμτζῶν ἀριστειῶν τοῦ Μόσνα βαλισῆ. — Περὶ τοῦ βασιλικοῦ σαλαχόρη ὁποῦ ἦλθε διὰ τοὺς φυγάδας.

ε ΗΛΘΕΝ ἀπὸ Πενδέρι εἴδησις εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι τῇ κβ' τοῦ ἰουλίου ἔφθασαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα εἰς τὸ Γκούρα Γκιλότζκι, δύο ὥρας ἐδῶθεν ἀπὸ τὸ Ῥάσκοβον.

κγ Ἐφάνη τὸ τάπουρον τῶν Μοσχόβων πέραν τοῦ Νίστρου εἰς τὸ Γκούρα Γκιλότζκι, μίαν ὥραν διάστημα ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἦσαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, καὶ τὴν ἰδίαν ὥραν ὥρμησεν ὁ σουλτάνος καὶ ὁ Βελῆ πασᾶς μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς στρατευμάτων κατὰ τῶν Μοσχόβων, καὶ πολεμήσαντες μίαν ὥραν, ἐπαραμέρισαν, μὴν ὑποφέροντες τὴν πολλὴν φωτιὰν τῶν κομματιῶν· τὸ δὲ τάπουρον τῶν Μοσχόβων ἐκάθισεν ἐκεῖ εἰς τὸν ἴδιον τόπον δύο ἡμέρας ἀργὸν, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῇ παντάπασι κανένα ὄργανον τοῦ πολέμου, μὲ τὸ νὰ ἐώρταζον ἐκείνας τὰς δύο ἡμέρας τὴν ἁγίαν Ἄνναν, εἰς τιμὴν τῆς βασιλίσσης, ὁποῦ καὶ αὐτὴ ὁμωνύμως ὀνομάζεται.

κς Ἐσηκώθη ἐκεῖθεν καὶ ἐκίνησε παίρνοντας τὸν κατήφορον διὰ νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸ Πενδέρι, μὲ τὸ νὰ ἦτον ὅλως διόλου ὁ σκοπός τους διὰ νὰ κτυπήσουν τὸ Πενδέρι, καὶ ἔφθασαν ἕως εἰς τὸ Μολόκι. Ὁ δὲ σουλτάνος καὶ Βελῆ πασᾶς πάλιν ἐβγαίνοντες ἐμπρὸς κατέκαψαν τὸ χορτάρι, καὶ συνεκρότησαν καὶ πόλεμον μεγάλον ἀπὸ ταὶς τέσσαραις ὥραις ἕως τὰς ὀκτώ· καὶ ἐπῆραν δεκαὲξ κεφάλια μόνον, καὶ δύο αἰχμαλώτους, καὶ τὰ ἐπῆγαν εἰς τὸν Πενδὲρ σερασκὲρ πασᾶν. Ῥίχνοντας δὲ τὸ τάπουρον τῶν Μόσχων ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν πενῆντα τόπια ἀνεχώρησαν οἱ Τατάροι μὲ μεγάλην τους φθορὰν, καὶ ἔμεινε πάλιν τὸ τάπουρον τῶν Μοσχόβων ἐκεῖ εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἄλλας δύο ἡμέρας· ὅθεν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἔχοντας καιρὸν ἔκαμαν τρία κάτια μετερίζια, καὶ ἔστησαν καὶ τὰ τόπια, καὶ τὸ ὀρδί τους εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Νίστρου, ἀντίκρυ τοῦ ὁποίου ἀπὸ τὸ πέραν μέρος ἦτον τὸ μοσχικὸν τάπουρον, τὸ ὁποῖον ἐν ὄσῳ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἡτοιμάζοντο, ἔρριχνε τόπια, καὶ ἔκαμνεν ἀρκετὴν φθορὰν εἰς αὐτὰ, τὰ ὁποῖα, μ' ὅλα τοῦτα, ἀπὸ τὸν τόπον τους δὲν ἐσάλευσαν καθόλου, μάλιστα πολλοὶ τῶν Ὀθωμανῶν, ἐμβαίνοντες μέσα εἰς λούντραις ἐπερνοῦσαν καὶ ἐπολεμοῦσαν μὲ Καζάκους, καὶ ὅλο δὲν ἔλειπον νὰ φέρνουν ἀπὸ κανένα κεφάλι καὶ κανένα αἰχμάλωτον εἰς τὸ ὀρδί τους. Καὶ ἀναμεταξὺ εἰς αὐτὰς τὰς δύο ἡμέρας τόσον τοὺς ἄφιναν, ὁποῦ ἐμβῆκαν ὅλοι οἱ γιανιτζάροι εἰς τὰ μετερίζια. Τῇ δὲ κη' τὸ κουσλούκι ἄρχισαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα νὰ ῥίπτουν τόπια εἰς τὸ τάπουρον τῶν Μόσχων, τὰ ὁποῖα ἐπερνοῦσαν τὰ μετερίζιά τους καὶ ἔπεφταν εἰς τὸ τάπουρον χωρὶς πολλὴν ζημίαν, καὶ τὸ τοπλάδισμα αὐτὸ ἐβάσταξεν ἕως μίαν ὥραν, καὶ ἐρρίφθησαν ὑπὲρ τὰ τριάκοντα τόπια· οἱ δὲ Μόσχοι δὲν ἀνταποκρίνοντο εἰς τὰ τόπια, ἐπειδὴ ἦτον μεσχούληδες εἰς τὰ στρατεύματα τοῦ σουλτάνου καὶ Βελῆ πασᾶ, ὁποῦ εἶχον στήσῃ τὸ ὀρδὶ εἰς τὸ πλάγι τους, μισῆς ὥρας διάστημα μακρὰν, καὶ παίρνοντας τὰ ὀπίσθιά τους, ἔκαμναν δὶς τὴν ὥραν χουτζούμι μὲ ἀρκετὴν ζημίαν τους. Ἀφ' οὗ δὲ ἐβράδειασεν, ἄρχισαν καὶ οἱ Μοσχόβοι νὰ ῥίχνουν τόπια, καὶ δὲν ἔπαυσαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ

ἐρρίφθησαν τὴν νύκτα ἐκείνην κατὰ τῶν ὀθωμαν[ικ]ῶν στρατευμάτων ἕως πεντακόσιοι κουμπαρᾶδες, χωρὶς ὅμως πολλὴν ζημίαν, ἐπειδὴ εὐθὺς ὁποῦ ἔπεφτεν ὁ κουμπαρᾶς, ἐσακινδίζοντο, καὶ ὅσον νὰ σκάσῃ, ἔφευγαν τὴν βλαβήν του· τὰ μετερίζια ὅμως τὰ ἔκαμαν ἄνω κάτω, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔφευγον μὲ τὸ νὰ ἦτον νύκτα καὶ δὲν τοὺς ἔβλεπε τινὰς, καὶ οὕτως ὀλίγοι ἐθανατώθησαν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὸ βράδυ ἦλθον καὶ οἱ τρεῖς οὔτζ τουγλοὺ πασᾶδες μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς στρατευμάτων ὁποῦ εἶχαν ὑπάγῃ ἐπάνω εἰς τὰ μέρη τῆς Ῥάσκοβας. Τῇ δὲ χθ' τὸ σάββατον ταχὺ πολλὰ, ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος, ἐκαταίβη ὁ σερασκὲρ πασᾶς μετὰ τῶν λοιπῶν πασάδων καὶ ὀτζακλήδων κάτω εἰς τὰ μετερίζια, διὰ νὰ δώσῃ πάλιν ὀρδινίαν εἰς τὰ στρατεύματα, καὶ, ἂν βολέσῃ, νὰ περάσῃ καὶ μερικὴν καβάλλαν μὲ τὰ κετζίτια ὁποῦ εἶχαν, καὶ εἴκοσι τόπια ἀπ' ἀντίκρυ. Ἐπάνω δὲ εἰς αὐτὰ, ἐκεῖ ὁποῦ ἐθαρροῦσαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα νὰ ἰδοῦν κανένα νέον χερεκέτι τῶν ἐχθρῶν, βλέπουν καὶ ἐμάζοναν τὰ τζαδήρια τους, καὶ ἐκίνησαν εὐθὺς, πιάνοντες τὴν στράταν τοῦ Μπούχου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦλθον. Τοῦτο τὸ αἰφνίδιον κίνημα τῶν Μοσχόβων ἐτάραξε πολλὰ τὸ ὀθωμανικὸν στράτευμα, καὶ ὑποπτευόμενοι πῶς εἶχε τὴν εἴδησιν ταύτην ὁ σερασκὲρ πασᾶς, καὶ δὲν τοὺς ἄφηκε νὰ περάσουν τὸν ποταμὸν, νὰ ἐπιπέσουν εἰς τοὺς ἐχθροὺς, ὥρμησαν πλῆθος γιανιτζάρων κατὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, διὰ νὰ τὸν κομματιάσουν. Ὁ δὲ σερασκὲρ πασᾶς ἦτον εἰς τὸ σαϊβάνι, καὶ ἐκάθητο μαζὶ μὲ τὸν καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ τοῦ βασιλέως, καὶ βλέποντας τὰ τουφέκια ὁποῦ ἔπεφταν ἐπάνω εἰς τὸ σαϊβάνι ὡσὰν βροχὴ, ἐπήδησαν καὶ οἱ δύο κάτω ἀπὸ ταὶς ποδιαὶς τοῦ σαϊβανίου μὲ τρομάραν μεγάλην, καὶ τρέχοντες ἔφθασαν καὶ ἐχώθησαν εἰς τὸν τζεπχανέν· οἱ δὲ γιανιτζάροι ἔτρεξαν κατόπιν τους διὰ νὰ τοὺς πάρουν ἀπὸ τὸν τζεπχανὲν, καὶ ἐβίασαν τοὺς τζεπετζήδαις εἰς τόσον ὁποῦ βλέποντες καὶ οἱ τζεπετζῆδες ἔβαλαν χέρι εἰς τὰ ἄρματα, καὶ ἤθελε γένῃ ἱκανὴ αἱματοχυσία, ἂν ὁ σαμψοντζίμπασης δὲν ἤθελε φθάσῃ μὲ ὅλους τοὺς ὀτζὰκ ἀγαλαρὶ, ὅστις μετὰ βίας καταπραΰνας τοὺς γιανιτζάρους, ἐπῆρε τὸν πασᾶν

ἀπὸ τὸν τζεπχανὲν, καὶ τὸν ἔφερε πάλιν εἰς τὸ σαϊβάνι, ὅπου ἐσυνάχθησαν καὶ οἱ λοιποὶ πασᾶδες, καὶ ἐρώτησαν τοὺς γιανιτζάρους τί εἶναι ὁ καβγᾶς τους, καὶ ἐφώναζαν ὅλοι τους, πῶς διατὶ δὲν τοὺς ἐπέρασεν ἀντίκρυ ὁ σερασκὲρ πασᾶς νὰ πολεμήσουν μὲ τοὺς ἐχθροὺς, μόνον τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν καὶ ἔφυγον ἀπὸ τὰ χεριά τους, καὶ πῶς εἰς δύο ἡμέρας ἂν δὲν σηκωθῇ γεφύρι νὰ περάσουν ὅλοι τους νὰ ὑπάγουν κατόπιν νὰ καταδιώξουν τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ τοὺς φθάσουν διὰ νὰ μὴ γλυτώσουν μὲ σελαμέτι ἀπὸ τὰ χέρεά τους, θέλουν τοὺς κομματιάσῃ ὅλους. Ἀφ' οὗ δὲ ἐφώναξαν αὐτὰ τὰ λόγια, εὐθὺς, χωρὶς νὰ χάσουν καιρὸν, ἐπέρασαν μὲ ταὶς λούντραις ἕως εἴκοσι χιλιάδες στράτευμα καβάλλα καὶ πεζοῦρα, καὶ τρέχοντες ἐφθάσαν τοὺς Μοσχόβους, οἱ ὁποῖοι βλέποντες ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὸ πλῆθος τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, ὁποῦ ἔτρεχε μὲ τόσην ὁρμὴν καταπάνω τους, ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸν σουλτάνον καὶ τὸν Βελῆ πασᾶν μὲ πλῆθος Τατάρων, ὡς λέγουσιν ὑπὲρ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας, ἐτραβοῦνταν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καὶ ὅλο δὲν ἔπαυον νὰ ἀπαντοῦν τόσον εἰς τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ὅσον καὶ εἰς τὰ σκυθικὰ καὶ νὰ πολεμοῦν καθ' ὅσον ἐδύναντο, καὶ ὄντες μέσα εἰς τὰ τζαρκιφιλέκια διεφεντεύοντο μὲ τόπια καὶ τουφέκια ὁποῦ μετρημὸν δὲν εἶχον, καὶ οὕτω διαφεντευόμενοι καὶ φυλαττόμενοι, ἐσύρνοντο καὶ ἀναχωροῦσαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ μὲν ὀθωμανικὰ στρατεύματα δὲν ἔλειψαν ἕνα ἡμερόνυκτον σωστὸν κατατρέχοντες καὶ καταδιώκοντες αὐτοὺς καὶ παίρνοντες κεφάλια καὶ γλώσσαις πολλότατας, τὰ δὲ σκυθικὰ ἐπήγαιναν ἐμπρὸς, καὶ ἔκαιγον τὰ χορτάρια, καὶ πολλὰ ζῶα τῶν Μοσχόβων ἐψόφησαν, καὶ ἀναμεταξὺ ἐμεταχειρίζοντο καὶ ὁρμαὶς μεγαλωτάταις, καὶ ἐσκλάβοναν καὶ ἐθανάτοναν πολλούς· τέλος δὲ μετὰ βίας, καὶ στενοχωρίας πολλῆς, καὶ μετὰ φθορᾶς οὐκ ὀλίγης, κατήντησαν οἱ Μοσχόβοι εἰς τόπον καλούμενον Γιάζουλ Πόπιη, ἀπ' ὅπου καὶ εἶχον περάσῃ ἐρχόμενοι, ἀπέχει ἀπὸ τὸν Νίστρον ἕως ἓξ ὥρας, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ τινὰς ἡμέρας τριγυρισμένοι ἀπὸ τοὺς Τατάρους εἰς τρόπον ὁποῦ νὰ σαλεύσουν δὲν ἠμποροῦν, ἐπειδὴ ἔπεφταν ἐπάνω τους οἱ Τατάροι, καὶ

τοὺς ἐπροξενοῦσαν πολλὴν ζημίαν καὶ φθοράν. Ἐφιλοδώρησε δὲ ὁ αὐθέντης τοὺς ἀγγελιαφόρους τζόχαις καὶ φλωρία.

θ Ἦλθον τρεῖς λιπκάνοι ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ παρὰ τῶν καπικεχαγιάδων μὲ μουζδὲν πρὸς τὸν αὐθέντην ὅτι τὸ νησὶ τὸ Ἀδὰ Καλιασῆ ἐκυριεύθη ἀπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τῇ δ' τοῦ αὐτοῦ. Ἐφιλοδώρησε δὲ καὶ αὐτοὺς τζόχαις καὶ φλωρία καὶ ἔγεινε καὶ σενλίκι τοπίων καὶ τουφεκίων.

Βλέποντας ὁ αὐθέντης τὰ περὶ αὐτὸν στρατεύματα ὅτι ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ὀλιγοστεύουσι καὶ διαλείπουσι, καὶ ἐξ ἐναντίας τοὺς ἐχθροὺς πληθυνομένους καὶ συναθροιζομένους, καὶ τὸν ἀπὸ τούτου προϋφορώμενος κίνδυνον, ἔγραψεν εἰς τὸ δεβλέτι καὶ ἐδιορίσθη ὁ σάπτικα Ἂκ Σερὰγ μουτεσαριφῆ Σουλεϊμὰν πασᾶς μὲ χιλίους στρατιώτας ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Θεσσαλονίκης διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Βουκουρέστι, ὅστις ἐμβῆκεν εἰς τὸ ιγ ὀρδὶ κατὰ τὴν ιγ', εἰς προϋπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐξῆλθεν ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ Τεϊμοὺρ Σουλεϊμὰν πασᾶς, ἔχων δὲ μεθ' ἑαυτοῦ καμμίαν εἰκοσαριὰν σκλάβους, τοὺς ὁποίους τοὺς ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ χώματα τῆς Ἐρδελίας, ἐχάρισε τῷ αὐθέντῃ τρεῖς ἐξ αὐτῶν, ὑπὲρ ὧν τὸν ἐχάρισε καὶ ὁ αὐθέντης ὑπὲρ τὰ διακόσια γρόσια φιλοδώρημα· τοὺς δ' ἄλλους ἀγοράζοντάς τους τοὺς ἐλευθέρωσε καὶ τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ ὑπάγουν ὅπου θέλουν.

ιη Ἐσταλθη παρὰ τοῦ βασιλέως μὲ τὸν καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ βεκιλῆ Σεχσιβάρογλου τῷ χάνῃ γοῦνα, τερκέσια, καὶ τὰ ἄλλα τὰ συνειθισμένα· εἰς δὲ τὸν σερασκὲρ πασᾶν τοῦ Κριμίου καὶ Πενδερίου γοῦνα.

Μὲ τὸν αὐτὸν ἐσταλθη τῷ ἐπιτρόπῳ διὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ νησίου κιλὶτζ καφτάνι καὶ σεργούτζι· τῷ δὲ Βιδὺν σερασκερῇ καὶ τοῖς ἐκεῖσε λοιποῖς οὔτζ τουϊλοὺ πασάδαις σαμουρόγουναις καὶ καβάδια, τοῖς ἰκὶ τουϊλοὺ κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ ὀκτὼ χιλιάδες τζελέγκια.

Ἦλθεν ἀπὸ Πενδέρι ὁ Μεχμέδαγας, καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ τοῦ βασιλέως, μετὰ τοῦ κιουτζοὺκ ἰμπροχὸρ βεκιλῆ, καὶ τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐκίνησεν ἐν βίᾳ, πηγαίνοντας εἰς τὸ ὀρδὶ μὲ τὴν εἴδησιν τῆς φυγῆς τῶν Ξανθῶν· ἐξῆλθε δὲ εἰς προϋπάντησιν αὐτοῦ ὁ αὐθέντης, καὶ τὸν ἐφιλοδώρησεν ὑπὲρ τὰ πέντε πουγγία.

Ὁ νέηλυς Σουλεϊμὰν πασᾶς ὄντας χρυσεμανὴς καὶ βαρβάρου ψυχῆς, καὶ μίαν ἡμέραν σφάττοντας μὲ τὰ ἴδιά του χέρια ἕνα του τζοκαδάρην ἐπροξένησε μεγάλον θόρυβον καὶ σύγχυσιν εἰς τὰ περὶ αὐτὸν στρατεύματα, καὶ θέλοντας νὰ κάμουν ἐπανάστασιν κατὰ τὴν ὥραν ἡσύχασαν μὲ τὸ νὰ ἦτον τρεῖς ὧραι τῆς νυκτός· τὸ δὲ πρωῒ ὄρθρου βαθέως, πρὸ τοῦ νὰ ξυπνήσῃ ὁ πασᾶς, ἐσηκώθησαν ὅλοι μικροί τε καὶ μεγάλοι εἰς τὸ ποδάρι μετὰ φωνῶν καὶ ἀλαλαγμῶν, ὑφ' ὧν διϋπνισθεὶς ὁ πασᾶς καὶ ἔντρομος γενόμενος, εὐθὺς ἀποπηδᾷ τῆς κλίνης, καὶ καβαλλικεύσας ἕνα παρατυχὸν ἄλογον ἀνυπόδητος καὶ μὲ τὴν φορεσιὰν τῆς νυκτὸς, καὶ μὲ τὸ σπαθὶ γυμνὸν εἰς τὸ χέρι, κατέφυγε δρομαῖος εἰς τὸ μοναστήριον Κοτροτζάνι, τοῦ ὁποίου ἡ πόρταις μὴν ὄντας ἀκόμη ἀνοικταὶς, ἐπῆγε καὶ ἐκρύβη εἰς τὰ πέριξ ἀμπέλια, μηδενὸς τοῦτον διώκοντος· ὁ δ' αὐθέντης στέλλοντας καπετάνους νὰ τὸν γυρεύουν μόλις τὸν ηὗραν κεκρυμμένον μέσα εἰς ἕνα ἀμπέλι, καὶ δίδοντες εἴδησιν τῷ αὐθέντῃ, ἔστειλεν εὐθὺς τὸν μέγαν ποστέλνικον, ὅστις παραλαβὼν τὸν πασᾶν, τὸν ἔφερεν εἰς τὸ μοναστήριον, ὅπου ἦτον καὶ ὁ αὐθέντης. Μετὰ δὲ τὸ γεῦμα εἰρηνοποιηθεὶς διὰ μεσολαβήσεως τοῦ αὐθέντου μετὰ τῶν ἀποστατησάντων αὐτοῦ στρατιωτῶν, ἀπῆλθεν αὐτὸς μὲν εἰς τὰ τζαδήριά του ὅπου ἦν τὸ πρότερον, τὰ δὲ στρατεύματα μετετόπισαν εἰς ἄλλον τόπον, καὶ οὕτως ἠλευθερώθησαν τῆς τυραννίδος ἐκείνου.

ις Ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Ἰενδέρι εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι τῇ ζ' τοῦ αὐτοῦ ἐσηκώθη τὸ τάπουρον τῶν Μοσχόβων ἀπὸ τὸ Γιάζουλ Πόπιη, καὶ ἐκίνησε κατὰ τὸν Μποῦχον, ἀπέχοντα εἴκοσι ὥρας, καὶ μόλις καὶ μετὰ βίας τῇ ιγ' ἔφθασεν εἰς τὸν Μποῦχον. Ὁ δὲ σουλτάνος ἐκίνησε κατόπιν μὲ ὅλον του τὸ στράτευμα, καὶ μὲ τὸν Βελῆ πασᾶν, καὶ μὲ εἴκοσι χιλιάδας καβάλλαν τούρκικον στράτευμα, ἔστειλε καὶ τὸν σουλτάνον Μπανμπὲτ μιρζᾶ μὲ εἴκοσι χιλιάδας Νογαϊλήδαις διὰ νὰ τοὺς πάρουν, ἐκεῖνοι μὲν ἀπ' ἐμπρὸς, αὐτὸς δὲ ἐξόπισθεν, ὁποῦ νὰ μὴ τοὺς ἀφήσουν νὰ ἀπεράσουν τὸν Μποῦχον ἐν εὐκολίᾳ. Οἱ δὲ Μοσχόβοι εἰς τὴν στράταν εἰς κάθε κονάκι ἔκαιγαν ἀπὸ

πενῆντα καὶ ἑξῆντα ἁμάξια ζαχιρὲν, καὶ ἐπαράχωναν εἰς τὴν γῆν μπαρούτι, τόπια, καὶ ἄλλα πολεμικὰ σκεύη, μὲ τὸ νὰ ἐψόφησαν διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χορταρίου παρὰ πολλά τους ζῶα, καὶ δὲν εἶχαν μὲ τί νὰ τραβίσουν. Ἐσκλαβώθησαν δὲ μὲ κατάστιχον δέκα χιλιάδες Μοσχόβοι καὶ Καζάκοι χωρὶς τῶν ἀναιρεθέντων εἰς τὸν πόλεμον καὶ τῶν ἀποθανόντων ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν ὁποῦ εἶχε πέσῃ εἰς αὐτούς. Τὰ δὲ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἐγύρισαν καὶ ἐπῆγαν εἰς Ἰενδέρι· ὁ δὲ σερασκέρης μὲ τοὺς λοιποὺς πασάδαις ἔμειναν εἰς τὴν Καμένκα, καρτεροῦντες ἀπόκρισιν παρὰ τοῦ σουλτάνου· τὸ δὲ ἄλλο τάπουρον τῶν Μοσχόβων ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ Ὄρι ἐχαλάσθη, καὶ ἐσκλαβώθη καὶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Λὲς γκενεράλι, πηγαίνοντας εἰς τὸ Πετρεπούργ μὲ τὰ κλειδιὰ ὁποῦ εἶχον πάρῃ τὸ ὄρι. Ἔκαψαν δὲ καὶ τὴν ἁρμάδα τους εἰς τὸ Ὀλουτὲν εἰς τὸ Ἂκ Σουγιού.

ιζ Ἐπῆγεν ἡ ἀπόκρισις τοῦ σουλτάνου πρὸς τὸν σερασκέρην πῶς οἱ Μοσχόβοι ἔφθασαν εἰς τὸν Μποῦχον, καὶ ἔστησαν τὸ γεφύρι τους καὶ ἐπέρασαν· καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐκίνησεν καὶ ὁ σερασκέρης μὲ ὅλους τοὺς πασάδαις, καὶ μὲ ὅλον τὸ ὀρδὶ ἀπὸ τὴν Καμένκα, καὶ ἦλθαν ἐδῶθες ἓξ ὥρας εἰς τὴν Ῥέμνιτζαν, ἀπ' ὅπου εἶναι ὀκτὼ κονάκια ἕως Ἰενδέρι. Ὁ δὲ σουλτάνος δὲν ἀφέθη τελείως ἀπὸ τοῦ νὰ κτυπᾷ τοὺς Μοσχόβους καὶ εἰς τὸ πέρασμα τοῦ Μπούχου, μὲ τὸ νὰ ἀδυνάτησαν τελείως τόσον αὐτοὶ ὅσον καὶ τὰ ζῶα τους, καὶ μὲ παρὰ ὀλίγα ζῶα ἔφθασαν εἰς τὸν Μποῦχον· διὰ τοῦτο ἔκαψαν καὶ πλῆθος ζαχιρὲ, ὅθεν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Μοσχόβους καὶ Καζάκους ἔστερξαν τὴν σκλαβίαν τῶν Τατάρων παρὰ νὰ ἀποθάνουν τῆς πείνας, καὶ ἐπῆραν οἱ Τάταροι χιλίους ὀκτακοσίους σκλάβους. Οἱ δὲ Λέχοι ἔδειξαν μεγαλωτάτην φιλίαν καὶ ὑποδοχὴν εἰς τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, καὶ πολλὰ εὐχαριστήθη ὅ τε σερασκὲρ πασᾶς, καὶ ὅλοι οἱ πασάδες, ταύτην τὴν φιλίαν καὶ ὑποδοχὴν τὴν ἔγραψαν καὶ εἰς τὸν ἐπίτροπον. Ἂν ὅμως δὲν ἐφέροντο οἱ Λέχοι πρὸς τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα τοιουτοτρόπως, ἐξάπαντος οἱ Τάταροι ἐρήμαζαν τὸν τόπον τους. Μετὰ ταῦτα ἑτοιμάζετο ὁ σουλτάνος διὰ νὰ κινήσῃ νὰ ὑπάγῃ ὀπίσω

εἰς Πενδέρι· ἐδιόρισε δὲ καὶ δύο μιρζάδαις διὰ νὰ κάμουν ὅ τι κάμουν διὰ νὰ εὕρουν τὰ τόπια καὶ τζεπχανὲν καὶ τὰ ἄλλα ὁποῦ ἐπαράχωσαν οἱ Μόσχοι. Ὁ δὲ Βελῆ πασᾶς ἐπῆγε προτήτερα εἰς τὸ ὀρδὶ, ἔλεγον δὲ οἱ ἀχμαλωτισθέντες Μόσχοβοι, ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν μοσχικῶν στρατευμάτων εἶναι νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Περιβολόζναν, κἀκεῖθεν εἰς τὴν Καζακίαν. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ τζαρίτζα νὰ ἔβγαλεν ἐφέτος εἰς τὸν πόλεμον ὑπὲρ τὰς τριακοσίας χιλιάδας στράτευμα, τὸ ὁποῖον διεχωρίσθη εἰς τρία μέρη, τὸ ἕνα μέρος ἦλθεν εἰς Πενδέρι ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα χιλιάδας, ὄντας σερασκέρης ὁ Μούνιχ, ἄνθρωπος φρονιμώτατος, καὶ εἰδήμων εἰς τὰ πολεμικὰ, ὅστις εἶναι ἀκόμη ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου Πέτρου· τὸ ἄλλο εἰς τὸ Κρίμι, καὶ τὸ ἄλλο ἐδιορίσθη εἰς φύλαξιν τῶν συνόρων.

κζ Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας πρὸς τὸν αὐθέντην περὶ τινων κλεπτοκατάνων ὁποῦ ἀνεφάνησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Νιάμτζου, καὶ ἔκαμαν πολλὰς ἁρπαγὰς καὶ κακὰ, ὅτι ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν βιασθέντες ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε φυλάκων ἔφυγον ἕως πεντήκοντα εἰς τὴν Λεχίαν· οἱ δὲ ἕως τριάκοντα πιασθέντες καὶ ξαρματωθέντες ἐστάλθησαν δέσμιοι εἰς τὸ Γιάσι.

κθ Ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Κραγιόβας ὅτι ἐκαταίβησαν περίπου τὰς τρεῖς χιλιάδας Βλαχοκατάνοι εἴς τινα τόπον ἀπέχοντα τῆς Κραγιόβας τέσσαρας ὥρας, κατὰ τῶν ὁποίων ἀποσταλέντες ἕως τετρακόσια νεφέρια, καὶ συγχροτήσαντες πόλεμον μετ' αὐτῶν κατετροπώσαντο αὐτοὺς, καὶ ἐπῆραν δεκαοκτὼ κεφάλια, καὶ ἓξ ζωντανοὺς, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Κραγιόβαν.

λ Ἦλθεν ἀπὸ Πόσνας εἰς τὸν αὐθέντην μεκτούπι τοῦ Πόσνα βαλισῆ Ἀλῆ πασᾶ, περιέχον ὅτι ἐμβῆκε μετὰ ἱκανῶν στρατευμάτων εἰς πολὺν τόπον τῆς Νεμτζίας· καὶ ἐπῆρε πλῆθος γεσιρίων καὶ κατέκαψε πολλὰς χώρας, καὶ κατηδάφισε καὶ δύο καστέλλια, τὸ Πέτλε καὶ τὸ Γορίτζκα.

Ἦλθεν ἀπὸ Πενδέρι ὁ Ἰσοὺφ πέγης, βασιλικὸς σαλαχόρης, μὲ μεκτούπι πρὸς τὸν αὐθέντην περὶ τῶν φυγάδων ἀσκερλήδων, ὅτι νὰ πιάνωνται καὶ νὰ στέλλωνται ὀπίσω, καὶ οἱ ἀνθιστάμενοι νὰ παιδεύωνται.

Σεπτέμβριος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ διβὰν ἐφενδησῆ τοῦ Ἰενδὲρ σερασκερῆ. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ τουρνατζίμπαση μὲ χάτι σερίφι διὰ τοὺς φυγάδας ἀσκερήδαις. — Περὶ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῷ σερασκὲρ πασᾷ. — Περὶ τῆς ἐπαναχάμψεως τοῦ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ. — Περὶ τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς τὸ Νύσσ, ἀπὸ Ἰόσνας μὲ τὰ μπαϊράκια τῶν Νεμτζῶν. — Διὰ τὸ χάτι σερίφι ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τὸν σερασκέρην διὰ τὴν Ὄζού. — Περὶ τῶν γραφέντων τῷ αὐθέντῃ παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα. — Περὶ τῆς εἰς Κραγιόβαν νίκης τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τῶν Νεμτζῶν, καὶ περὶ τῶν κακῶν τῶν Ὀθωμανῶν. — Περὶ τοῦ σουλτάνου ὁποῦ πηγαίνοντας κατὰ τῶν Μοσχόβων ἐγύρισε μὲ πλῆθος γεσιρίων. — Περὶ τοῦ μιρζᾶ ὁποῦ ᾐχμαλώτισε ζῶα τῶν Μόσχων. — Περὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τὸν βασιλέα ὅτι ἀδύνατος κατὰ τὸ παρὸν ἡ κατὰ τῆς Ὄζοῦς ἐκστρατεία, καὶ περὶ τῆς κενώσεως καὶ κατηδαφισμοῦ τῆς Ὀζοῦς παρὰ τῶν Ξανθῶν, καὶ τῶν ἀποσταλέντων ἐκεῖσε πασάδων. — Διὰ τὸ αἴτιον τοῦ τραβίγματος τῶν Μόσχων ἀπὸ τὸν Νίστρον. — Περὶ τοῦ κινδύνου τοῦ Μούνιχ. — Περὶ τῶν ζητημάτων τῆς τζαρίτζας εἰς τοὺς Λέχους. — Περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Καντεμίρη. — Περὶ τοῦ σιλιγδάρη τοῦ Ἰενδὲρ σερασκερῆ ὁποῦ ἐπήγαινεν εἰς τὸ ὀρδὶ μὲ τὴν εἴδησιν τῆς Ὄζοῦς. — Περὶ τῆς εἰς Μπρασοβὸν ταραχῆς ὁποῦ συνέβη. — Περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ ἀπὸ Βουκουρέστι. — Περὶ τῶν φερμανίων ὁποῦ ἦλθον διὰ ἑκατὸν σαράντα ἀτζίκια.. — Περὶ τῆς πρὸς κύριον ἀποδημίας τοῦ βλαδίκα. — Περὶ τῆς ἀναπαύσεως ἐν κυρίῳ τοῦ Ἀδριανουπόλεως. — Διὰ τὸν Τοῦρκον ὁποῦ ἐκρέμασεν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς. — Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἐστάλθη διὰ τὸ μανσούπι τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ. — Περὶ τοῦ κινήματος εἰς Πόλιν τοῦ νουζοὺλ ἐμινῆ. — Περὶ τῶν εἰς Κραγιόβαν Χαϊδούδων. — Περὶ τῶν ἀπὸ Κραγιόβας ἀρχόντων. — Περὶ τῶν εἰς Λόβισταν Νεμτζῶν. — Περὶ τοῦ πρίγκιπος τοῦ Σιμπινίου. — Περὶ τοῦ σέχη τοῦ ἐλθόντος ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ.

α ΗΛΘΕΝ ἀπὸ Ἰενδέρι εἰς τὸ ὀρδὶ ὁ Ἀπδουλλὰχ ἐφένδης, διβὰν ἐφενδησῆ τοῦ Ἰενδὲρ σερασκερῆ, τοῦ ὁποίου εἶχε καὶ μεκτούπι πρὸς τὸν

αὐθέντην, περιέχον τὰς κατὰ τῶν Μοσχόβων νίκας, οὗ ἕνεκα ἔγεινε σενλίκι· κατὰ δὲ τὴν γ' ἐκίνησε, πηγαίνοντας εἰς τὴν πατρίδα του.

β Ἦλθεν ὁ Χατζῆ Ἰσούφαγας, τουρνατζίπασης, μὲ χάτι σερίφι, καὶ φερμάνι περὶ τῶν φυγάδων ἀσκεριδων, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἕκαστος εἰς τὸν διορισθέντα αὐτοῦ τόπον, τοὺς δὲ ἀνθισταμένους νὰ τοὺς κάμῃ καλεπέντι. Τῇ δὲ ἐφεξῆς ἐκίνησε.

Ἐσταλθη παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ὁ πρώην καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ του, Χατζῆ Μεχμέδαγας, μὲ ἑκατὸν πουγγίων φλωρία, τέσσαρα μαλαγματένια τζελέγκια, καὶ τέσσαρα σεντούκια ἀσημένια εἰς τὸν σερασκέρην τοῦ Βιδυνίου εἰς Ῥουσάβαν, τὰ πενῆντα εἰς αὐτὸν, καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τοὺς ἐκεῖσε τριῶν τουγιῶν πασάδαις.

ς Ἐπανέκαμψε πάλιν διὰ τῆς Βλαχίας ὁ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ, τὸν ὁποῖον λέγεται ὅτι νὰ τὸν ἀζαρλάδισεν ὁ ἐπίτροπος, καὶ νὰ μὴ τὸν ἔφερε τελείως ἐμπρός του· καὶ γευματίσας, μετὰ ἱκανὴν ὥραν εὐθὺς ἐκίνησε μὲ βίαν διὰ τὸ Ἰενδέρι, μὲ προσταγὴν ὅτι νὰ σηκώσῃ τὸν Ἰενδὲρ σερασκὲρ πασᾶν μετὰ τῶν στρατευμάτων διὰ νὰ πολιορκήσωσι τὴν Ὀζού.

ζ Ἦλθεν εἴδησις ὅτι ἐπῆγεν εἰς τὸ Νύσσι ἀπὸ Ἰόσνας ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀλῆ πασᾶ Μουσταφάπεης, υἱὸς τοῦ τζεράχπαση, μὲ τρία κίτρινα μπαϊράκια πολλὰ εὔμορφα μὲ δικεφάλους μαύρους ἀετοὺς, καὶ ἐφόρεσεν ὁ ἐπίτροπος καβάδια αὐτόν τε, τὸν Φεϊζίπεγην, καὶ ἕνα τζοκαδάρην μακπούλην Χατζῆ Ἀλῆ.

η Τῇ ἐφεξῆς ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Ἰενδέρι ὅτι, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ ὁ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ, ἐστάλθη χάτι σερίφι εἰς τὸν σερασκέρην διὰ τὴν Ὀζοὺ, καὶ εἶναι εἰς τεδαρίκι ἐκστρατείας.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας εἰς τὸν αὐθέντην περὶ τῆς διὰ δέκα γεφύρων διαβάσεως τοῦ Μπούχου τῶν Μόσχων, καὶ περὶ τοῦ Μούνιχ ὅτι διαβὰς τὸν Μποῦχον διατρίβει ἐκεῖσε, περιμένων προσταγὴν παρὰ τῆς τζαρικῆς κούρτης περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ ὅτι τὸν τζεπχανὲν, τόπια, καὶ

TAYLOR INST. OXFORD

ἄλλα πολεμικὰ σκεύη ἦτον νὰ τὰ στείλουν πρὸς τὸν νίπρον· περὶ δὲ τῶν διαληφθέντων κλεπτοκατάνων ὅτι ἦτον προεστὼς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντώνι καπετάνου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους πιάνοντες οἱ Λέχοι, τοὺς πεντήκοντα δηλαδή, τοὺς ἐφυλάκωσαν, τοὺς δὲ λοιποὺς τριάκοντα ὅτι ἔγραψεν εἰς τὸν ἐπίτροπον, καὶ ἐστάλθη ἀγᾶς, καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἀπήγαγεν εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδί.

ιβ Ἦλθεν ἀπὸ Κραγιόβας εἴδησις ὅτι, κατὰ τὴν λά τοῦ παρελθόντος, ἐβγαίνοντας τὸ ὀθωμανικὸν στράτευμα ἀπὸ Ῥουσάβας εἰς τὴν ὑπώρειαν τοῦ ἐκεῖσε ὄρους, διὰ νὰ ὑπάγῃ κατὰ τῶν Κατάνων, ἐπέρασαν τὸ Μεχεδίντζι καὶ τὸ Ζίουλ δὲ Σοὺς (ζουδέτζα τοῦ πέραν μέρους τοῦ Ὄλτου) μηδένα τῶν οἰκητόρων βλάπτοντες, εὑρόντες δὲ τοὺς Κατάνους εἰς τὸ Ζίουλ δὲ Σοὺς, καὶ, συμπλοκῆς καρτερᾶς γενομένης, ἐνίκησαν τοὺς Κατάνους, καὶ ἐθανάτωσαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους διώκοντες, τοὺς ἐβίασαν ν' ἀναίβουν εἰς τὰ βουνά· μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐπιστρέφοντας τὸ ὀθωμανικὸν στράτευμα ἔκαμαν μεγάλα κακὰ εἰς τὰ ἐκεῖσε χωρία, καὶ ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν τοὺς μὲν ἄνδρας ἀποσφάλλοντες καὶ θανατόνοντες ἀνιλεῶς· τὰς δὲ παρθένους, γυναῖκας, καὶ τὰ παιδία καθυβρίζοντες καὶ αἰχμαλωτίζοντες, καὶ τόσα πολλὰ κακὰ καὶ αἰχμαλωσίαν ἔκαμαν ὁποῦ ἐρήμωσαν καὶ ἀφάνισαν ὁλοτελῶς εἰκοσιπέντε πολυάνθρωπα χωρία, πρᾶγμα ὁποῦ ἄλλοτε δὲν ἐνθυμοῦντο νὰ ἔγεινε. Μετὰ ταῦτα ὑπέστρεψαν πάλιν εἰς Ῥουσάβαν πλήρεις αἰχμαλώτων, καὶ τοσούτων πολυαρίθμων βοσκημάτων, προβάτων, ἀλόγων, καὶ βοῶν καὶ ἄλλων, ὥστε ὁποῦ μόλις ἐδύναντο νὰ τὰ περάσουν καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς μεγάλας καὶ βασιλικὰς στράτας.

Ἦλθεν ἄλλη εἴδησις καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ Κριμίου ὅτι ὁ Σελὴμ σουλτάνος, υἱὸς τοῦ Δελῆ σουλτάνου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Σααδὲτ Γκιρέη χάνη, πηγαίνοντας μὲ τζερκέζιακα καὶ νοχαϊλίδικα στρατεύματα εἰς τὰ πρὸς τὴν Τζερκεζίαν σύνορα τῶν Μοσχόβων ἐγύρισε μὲ πλῆθος γεσιρίων, καὶ ὅτι ἐκίνησε καὶ ὁ Σαχινγκιρέης σουλτάνος, υἱὸς τοῦ Ἀδὴλ Γκιρέη ἀδελφοῦ τοῦ νῦν χάνη πρὸς τὸ Σαμάρι μὲ δώδεκα χιλιάδας Τατάρους.

Ἦλθεν ἄλλη εἴδησις ἀπὸ τὸ Ἰενδέρι ὅτι ἕνας μιρζᾶς μετὰ ἱκανοῦ σωθικοῦ στρατεύματος πηγαίνοντας πέραν τοῦ Μπούχου, ἄνωθεν τῆς Ὀζοῦς, ἀπάντησεν εἰς τὸν δρόμον ἕως ὀκτὼ χιλιάδας ζῶα, ὁποῦ ἐστάλθησαν παρὰ τῆς τζαρίτζας εἰς τὰ μετὰ τοῦ μαρεσὰλ Μούνιχ στρατεύματα, διὰ νὰ φορτώσουν ὅλην τὴν πολεμικὴν αὐτῶν ἀποσκευὴν, τὰ ὁποῖα παίρνοντας ὁ μιρζᾶς συμπεριέλαβε καὶ τριακοσίους Μοσχόβους.

Ὁ Ἰενδὲρ σερασκερῆ μετὰ τῶν λοιπῶν πασάδων ἔστειλεν ἀναφορὰν εἰς τὸν βασιλέα, φανερόνοντας ὅτι ἦτον ἀδύνατον τότε νὰ κινήσουν κατὰ τῆς Ὀζοῦς, τὸ μὲν ὅτι ἦσαν ἀνέτοιμοι, τὸ δὲ ὅτι καὶ νὰ ἑτοιμασθοῦν τότε καὶ νὰ κινήσουν δὲν ἦτον βολετὸν, ἐπειδὴ τὰ ἀσκέρια διεσκορπίσθησαν, καὶ ἐβέετο τῆς ἀφέσεως κατὰ τὸ παρόν. Ἐν τούτοις ὄντων τῶν πραγμάτων, ἠκούσθη, καὶ παρὰ πολλῶν ἐβεβαιώθη ὅτι οἱ Μοσχόβοι ἀδειάζοντες τὴν Ὀζοὺ, καὶ ἐβγάζοντες τὰ τόπια καὶ πᾶσαν τὴν ἐν αὐτῇ πολεμικὴν ἀποσκευὴν, κατηδάφισαν ὅλον τὸ κάστρον, πλὴν τῆς Χασὰν πασᾶ Παλάγκας, ὡς λέγουσι, μὲ τὸ νὰ εἶχε κρημνισθῆ πρότερον ἕνα μέρος αὐτῆς ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ, καὶ γεμίζοντες τὰς πέριξ τάφρους ἀπὸ τῶν κρημνισμάτων τοῦ κάστρου, ἀνεχώρησαν. Ταύτην τὴν εἴδησιν παίρνοντας ὁ σερασκέρης πρῶτον μὲν ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Μεχμὲτ μιρζᾶ σουλτάνον, ὕστερον δὲ καὶ ἀπὸ ἄλλους, ἐδιόρισεν εὐθὺς τὸν Μεχμὲτ Γκιρέην σουλτάνον μιρζᾶ, τόν τε Χουσεὶν πασᾶν καὶ τὸν Τζιλὰκ Ἰπραχὶμ πασᾶν νὰ ὑπάγουν μὲ ἱκανὸν στράτευμα καὶ νὰ περιμένουν ἐκεῖσε· τὸ νὰ ἀφήκουν δὲ οἱ Μοσχόβοι τὴν Ὀζοὺ, ἐπροξένησε μεγάλον ἰστιγράπι εἰς ὅσους ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους τὸ ἤκουσαν, καὶ διαφόρους μανέδαις δίδουσι· πρῶτον ὅτι μὲ δυσκολίαν ἤθελαν ἠμπορέσῃ νὰ ξεχειμάσουν στρατεύματα μέσα εἰς αὐτὸ τὸ κάστρον, χαπερλέστημα, καὶ ζαχιρὲν δὲν ἤθελαν ἠμπορέσῃ νὰ στείλουν ἀπὸ αἰτίαν τῶν Τατάρων· δεύτερον λέγουσιν ὅτι ἐπειδὴ οἱ Μοσχόβοι εἶχαν ἀπόφασιν ἐπάνω εἰς τὴν ἀγάπην νὰ δώκουν ὀπίσω τὸ κάστρον τῆς Ὀζοῦ, ἐπῆραν τὰ τόπια καὶ μουχιμάτια, καὶ τὸ κατηδάφισαν διὰ νὰ πασχίσουν εἰς τὴν ἀγάπην νὰ μείνῃ ἔρημος ὁ τόπος,

ἄλλοι πάλιν τοῦτο τὸ ἀναιροῦσι λέγοντες ὅτι εἰς αὐτοὺς εἶναι χειρότερον, διατὶ μὴ ὄντας κάστρον εἰς ἐκείνας τὰς ἐρημίας δὲν θέλουν λείψῃ οἱ Τάταροι εἰς τὸ νὰ κάμουν καθ' ἑκάστην ἱστιλὲ, καθὼς ἀκολουθοῦσε καὶ εἰς τὰ σύνορα τῆς Τζερκεζίας. Οἱ φρονιμώτεροι δὲ συμπεραίνουσιν ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τους, καὶ ὅτι ἀπέκαμαν, καὶ ἐδυσκολεύθησαν ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ ἔξοδα τοῦ πολέμου, καὶ ἀπὸ τὴν δυσκολίαν τόσον τοῦ ζαχιρὲ, ὅσον τοῦ κουβανήματος τῶν ζώων, εἰ δὲ καὶ δὲν ἦτον αἱ αἰτίαι αὐταὶ, τὴν Ὀζοὺ ἤθελαν τὴν βαστάξῃ, καὶ δίδοντές την ἐπάνω εἰς τὰ σάρτια τῆς ἀγάπης ἤθελαν ὠφεληθῇ εἰς ἄλλα ζητήματά τους.

Περὶ δὲ τοῦ τραβίγματος τῶν Μοσχόβων ἀπὸ τὸν Νίστρον, καὶ ὁποῦ ἐπέρασαν μὲ βίαν τὸ Ἄκ Σουγιοὺ, λέγουσιν ὅτι τὸ αἴτιον ὁποῦ τοὺς ἐπαρακίνησεν ἦτον μὲ τὸ νὰ ἔκαψαν οἱ Τάταροι ὅλα τὰ χορτάρια, καὶ ἐτράβηξαν μεγαλώτατον ζαρουρέζι.

Πρὶν νὰ φύγουν οἱ Μοσχόβοι, εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἤρχοντο ἀπὸ τὸ Ἄκ Σουγιοὺ εἰς τὸν Νίστρον, ἐρχόμενος ὁ σερασκέρης τους Μούνιχ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ στράτευμα μὲ τριακοσίους ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἰδῇ τὴν τοποθεσίαν τοῦ κονακίου τους, ἀπήντησε τζέτα Ὀσμανλήδων καὶ Τατάρων, καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῇ ἢ νὰ πιασθῇ ζωντανὸς, καὶ νὰ μὴ τὸν ἐκατάλαβαν, προφθάσας δὲ εἰς βοήθειάν του ὁ ἀδελφὸς τοῦ δούκα τῆς Κουρλανδίας μὲ τὸ ρεγιμέντο του, ἐτραβήχθη καὶ ἐγλύτωσε.

Εἰς τὴν Λεχίαν ἐφημίσθη ὅτι ἡ τζαρίτζα ἐπιπόνως ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Λεχίαν μὲ πληρωμὴν πολλῆς ποσότητος ἄσπρων, νὰ τοὺς κάμῃ νὰ δώσουν μερικὰ χωρία, καὶ δύο τρία καστέλλια, διὰ νὰ ξεχειμάσουν ἀσκέριά της, διὰ νὰ εὑρεθοῦν κοντὰ εἰς τὰ σύνορα τὴν ἄνοιξιν, καὶ τὸ τοιοῦτον ἐπροξένησεν ἀναμεταξὺ εἰς πολλοὺς ἄρχοντας τοῦ τζουμχουρίου πολλὴν ταραχὴν, καὶ φανερὰ ἔλεγαν ὅτι ὅλη ἡ Λεχία ἐσυμφώνησε μὲ τὸν βασιλέα τους, ὅτι μὲ τέτοιαν σάρτι τὸν δέχονται, ὁποῦ ὅταν τύχῃ νὰ ἐνοχληθοῦν ἀπὸ μοσχικὰ στρατεύματα νὰ σηκωθοῦν ὅλοι μὲ ἅρματα, καὶ νὰ μὴν ἦναι χρεῶσται νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὸν κράλην τους,

ὅμως αὐτὸ τὸ κίλου κάλι, ἀφ' οὗ ἔφυγαν οἱ Μοσχόβοι καὶ ἄφησαν τὴν Ὀζοὺ, ἔπαυσε.

Τὸν μεγάλον υἱὸν τοῦ Καντεμίρη, ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Ἰγγλητέραν ἐλτζὴς, τὸν ἐπῆγεν ἐν βίᾳ προσταγὴ διὰ νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ πηγαίνῃ εἰς τὴν Φράντζαν μὲ ἐλτζηλίκι.

Ἐπέρασεν ὁ Ἀλῆ ἀγᾶς, σιλικδάρης τοῦ Πενδὲρ σερασκερῆ, πηγαίνοντας εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ μὲ τὴν εἴδησιν τῆς κενώσεως τῆς Ὀζοῦς, ὅστις ἔφερε καὶ πρὸς τὸν αὐθέντην μεκτούπι περιέχον ταύτην τὴν εἴδησιν.

Ἀπὸ τὸ Μπρασοβὸν ἦλθεν εἴδησις ὅτι κατὰ τὴν ια' τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸ πρωΐ, ἐβγαίνοντες ἀπὸ τὸ κάστρον τινὲς σολδάτοι διὰ νὰ κλέψουν πωρικὰ ἀπὸ τοὺς πέριξ κήπους, ἕνας ἄνθρωπος καταλαμβάνοντάς τους ἐφώναξε· «τούλβα», ἤγουν κλέπται· ἄλλος δέ τις ἀκούων τοῦτον τὸν λόγον καὶ νομίσας ἀντὶ τοῦ «τούλβα» «Τοῦρκοι», ἐφώναξε «Τοῦρκοι», καὶ οὕτως ἀπὸ στόμα εἰς στόμα διεδόθη εὐθέως φήμη εἰς ὅλον τὸ κάστρον ὅτι πολιορκοῦνται ὑπὸ τῶν Τουρκῶν. Αὕτη ἡ φήμη ἐπροξένησε τόσον μεγάλον φόβον καὶ τρόμον εἰς ὅλους, ὥστε ὁποῦ ἐταράχθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἐγέμισαν ἡ στράταις καὶ τὰ σοκάκια ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία, καὶ ἔκλαιον τὴν αἰχμαλωσίαν, μόλις δὲ ἀφ' οὗ ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν ἕνα καπράλην, ὡς αἴτιον τῆς τοιαύτης ψευδοῦς φήμης, ἡσύχασε τὸ πλῆθος· οἱ δὲ προεστῶτες τῶν Νεμτζῶν οἱ εἰς τὸ κάστρον ἀναγκασθέντες ἐκ τούτου, ἀπεφάσισαν, λέγεται, διὰ νὰ σηκώσουν ἐκεῖθεν τὸν Δίνουλον, πρώην μέγαν στόλνικον, τὸν ἐγγονὸν τοῦ Κωνσταντίνβοδα Βραγκοβάνου, πανοικὶ, καὶ νὰ τὸν μετατοπίσουν εἰς τὴν Μποῦδαν, ἀπέχουσαν τῆς Βιέννας ἡμέρας τρεῖς.

Βλέποντας ὁ αὐθέντης τὸ δύστροπον καὶ βάρβαρον τῆς γνώμης τοῦ νεήλυδος Σουλεϊμὰν πασᾶ, καὶ τὰ ῥηθέντα καμώματά του ἔγραψεν εἰς τὸ δεβλέτι, καὶ ἦλθε φερμάνι διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν Βλαχίαν· τὰ δὲ στρατεύματα ὁποῦ ἦλθον μετ' αὐτοῦ νὰ ἦναι εἰς τὸ μεγιγιέτι τοῦ ἐναποκβ λειφθέντος Σουλεϊμὰν πασᾶ. Ὅθεν ἐκίνησε, ξεπροβοδίσας αὐτὸν ὅ τε αὐθέντης, καὶ ὁ πασᾶς.

Ἦλθεν βεζὶρ ταταρῆ μὲ φερμάνια ἀπὸ τὸν αὐθέντην διὰ νὰ βουλευθῶσιν ἑκατὸν σαράντα οὐστοὺ ἀτζίκια· τὰ μὲν ὀγδοῆντα παρὰ τοῦ αὐθέντου, τὰ δὲ ἑξῆντα παρὰ τοῦ Μαχμούτπεγη, στέλλοντας ὁ αὐθέντης τὸν χερεστὲν, τὰ ὁποῖα τελειούμενα νὰ ἦναι ἕτοιμα διὰ τὴν ἄνοιξιν.

κγ Μετέστη τῶν τῇδε ὁ μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Στέφανος ἀπὸ τῆς λοιμώδους νόσου, ὄντας εἰς τὸ μοναστήρι τὸ Καλδουροσάνι. Οὗτος, ἐπὶ τῆς δευτέρας ἡγεμονίας τοῦ αὐθέντου, μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ Μπουζέου ἐπὶ τὴν μητρόπολιν τῆς Οὐγγροβλαχίας, θεοφιλῆ τε μετιὼν βίον, καὶ θεαρέστως ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον χρόνους ὀκτὼ, ἀνεπαύθη ἐν κυρίῳ, καὶ ἐτάφη αἰσίως ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ αὐτοῦ μητροπόλει τῇ κδ΄ τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπέθανε καὶ ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πρώην Ἀδριανουπόλεως Κλήμης πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐς γῆρας βαθὺ ἐλθὼν, εὐαγγελικὸν καὶ θεάρεστον βίον ζήσας περίπου τὰ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐτάφη.

Ἐκρέμασεν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς ἕνα Τοῦρκον ὁποῦ ἐπάτησεν τὸ σπίτι ἑνὸς Ἑβραίου, καὶ ἔκλεψε τὰ πράγματά του.

Ἦλθεν ἀπὸ τὸ ὀρδὶ ὁ πὰς τζοκαδάρης τοῦ μεκτουπτζῆ ἐφένδη μὲ φερμάνι πρὸς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν διὰ τὸ μανσούπι ὁποῦ τὸν ἐδόθη, Κὰρς λεγόμενον, κοντὰ εἰς τὰ σύνορα τῆς Περσίας, καὶ ἔγεινε σενλίκι. Ἡ δὲ περίληψις τοῦ φερμανίου ἦν αὕτη ὅτι πληροφορηθεῖσα ἡ βασιλεία τὴν ἀξιότητα καὶ μεγαλοψυχίαν του, καὶ ὅτι μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ γενναιότητος ἐφύλαξε τὸν τόπον τῆς Βλαχίας ἀκαταπάτητον ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, ἐφάνη ἄξιος βασιλικῆς εὐεργεσίας καὶ ἐλέους, καὶ ἐδόθη αὐτῷ τὸ ῥηθὲν μανσούπιον.

λ Ἐκίνησεν εἰς τὴν Πόλιν ὁ εἰς Βουκουρέστι νουζοὺλ ἐμίνης Ὀσμὰν ἐφένδης βιδαλεστήσας μετὰ τοῦ αὐθέντου, τὸν ὁποῖον τὸν ἐφόρεσε καὶ ῥησοκοιλιὰν, καὶ ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς γοῦναν.

Ἦλθεν εἴδησις [ὅτι] οἱ Νέμτζοι προστάξαντες τοὺς τὸ πέραν τοῦ Ὄλτου μέρος ληστρικῶς καταπατοῦντας Χαϊδούδαις, ἐπῆγαν εἰς τὴν Λόβισταν,

διὰ νὰ φυλάττουν ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἐξ ὧν πολλοὶ δραπετεύσαντες, ἦτον μὲ αὐτοὺς καὶ ὁ Ὀρτομπάκης, προεστὼς τῆς πεζούρας τῶν Χαϊδούδων, ἐντόπιος Βλάχος ἀπὸ τὴν Κραγιόβαν· καὶ ὅτι ᾄδεται πῶς εἰς τὴν Κόζιαν τὸ μοναστήρι πηγαίνουν Νέμτζοι διὰ φύλαξιν· ὅθεν ὁ πασᾶς ὁπού ἦτον εἰς τὴν Κραγιόβαν ἑτοιμασθεὶς νὰ κινήσῃ κατ' αὐτῶν μετὰ στρατευμάτων, ἐμποδίσθη παρὰ τῶν ἐντοπίων μέχρι τῆς συνάξεως τῶν· γεννημάτων καὶ τοῦ τρύγους τῶν ἀμπελίων.

Ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ Ἐρδελίᾳ εὑρισκομένους ἄρχοντας τοῦ πέραν μέρους οἱ περισσότεροι δι' ἀδείας τῶν Γερμανῶν ἐσηκώθηκαν πανοικὶ καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Ῥύμνικον.

Εἰς τὴν Λόβισταν περισσότεροι ἀπὸ τὰς τρεῖς χιλιάδας Νέμτζοι δὲν εἶναι· ἔχουν δὲ μεγάλον φόβον ἀπὸ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα.

Ὁ πρίγκηψ τοῦ Σιμπινίου, Λόπκοβιτζ, ὑποπτευόμενος τὴν τῶν Οὔγγρων ἐπανάστασιν, δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ Χάτζαγ, ἔχων ἕως ἓξ χιλιάδας στράτευμα.

Ἦλθεν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν αὐθέντην ὁ Σεὶδ Ἀλῆ ἐφένδης, σέχης ἄραψ, μὲ ψευδὲς μεκτούπι τοῦ σεϊχουλ ἰσλάμη συστατικόν· προσέφερε δὲ τοιαῦτα δῶρα ὅ τι λογῆς φέρουσιν οἱ προσκυνηταὶ τοῦ ἁγίου τάφου, καὶ ἐκίνησε.

Ὀκτώβριος τοῦ ᾳψλη΄.

Περὶ τοῦ Χουσεΐνη ποσνάκη. — Περὶ τῶν σταλέντων τῷ ἐπιτρόπῳ παρὰ τοῦ βασιλέως. — Περὶ τοῦ ἐμβάσματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Γρηγόρβοδα εἰς Καμένα. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ διβὰν ἐφενδησῆ διὰ τὴν Πόλιν. — Περὶ τῶν κουρριέρηδων. — Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ εἰς τὸ ὀρδὶ τοῦ Νικολάκη μὲ γράμματα. — Περὶ τοῦ πρέσβεως τῆς Περσίας. — Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Νύσσης. — Περὶ τῆς μεταξὺ Ἐγγλέζων καὶ Ἱσπανῶν διχονοίας. — Περὶ τοῦ ἐμβάσματος εἰς Πόλιν τοῦ καπετὰν πασᾶ. — Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθε διὰ νὰ σταλθοῦν τὰ ἀναγκαῖα εἰς ἀνοικοδομὴν τῆς Ὀζοῦς. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ἰωαννίτζα. — Περὶ τῆς θανῆς τοῦ πεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου. — Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθε διὰ νὰ σταλθῇ κερεστὲς εἰς τὸν Ἀδᾶ. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ ποστελνίκου. — Ὅτι ψευδὴς ἡ ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν φερμανίων, καὶ περὶ τοῦ Μαχμούτπεγη, καὶ Τὸζ πασᾶ, καὶ τῶν πολέμων αὐτῶν, καὶ τοῦ κατηδαφισμοῦ τῆς Σεμένδρας. — Περὶ τῶν σταλέντων νεφερίων εἰς Κραγιόβαν. — Περὶ τῆς προϋπαντήσεως τοῦ ἐπιτρόπου. — Περὶ τοῦ ἐμβάσματος τοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὴν Πόλιν. — Περὶ τοῦ Πάπα ὁποῦ ἔγραψε τῷ Κρακοβίου ἐπισκόπῳ διὰ νὰ παρακινήσῃ τοὺς Λέχους νὰ βοηθοῦν τοὺς Χριστιανούς, καὶ περὶ τῆς διχονοίας τῆς μεταξὺ τοῦ ρηθέντος ἐπισκόπου καὶ τοῦ πριμάτε. — Περὶ τοῦ κατὰ τοῦ Γρηγόρβοδα μίσους τοῦ ἐπιτρόπου. — Ὅτι φοβερὸς καὶ δειλὸς ὁ 8. — Ὅτι δὲν ἐπεριποιήθη τὸν καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ καὶ σιλικδάρην. — Ὅτι ὁ 31 ἐζήτησεν ἄδειαν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Αἴγυπτον. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Χουσεὶν ἀγᾶ. — Περὶ τῆς εἰς Καμενίτζαν πανούκλας. — Ὅτι οὐδὲν τῶν καταχωσθέντων μουχιματίων ηὗρεν ὁ Γρηγόρβοδας. — Περὶ τοῦ ἐμποδίσματος τοῦ περάσματος ἀπὸ Βλαχίας τοῦ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶ. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μπάνου τῆς Κραγιόβας. — Περὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἐστάλθη τῷ σερασκὲρ πασᾷ διὰ νὰ ὑποτάξῃ τὴν Κραγιόβαν εἰς τὸν αὐθέντην. — Περὶ τοῦ εἰς Τούρνοβον ξεχειμάσματος τοῦ Τὸζ πασᾶ. — Περὶ τῆς κατὰ τῶν Νεμτζῶν νίκης τῶν Σέρβων. — Ὅτι ὁ χαϊδάραγας ἐφόρεσε καβάδι διὰ πουλούκπασην. — Περὶ τοῦ μετατοπισμοῦ τοῦ ὀρδίου εἰς τοῦ Μιχάλβοδα. — Ὅτι δὲν ἄφησεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς νὰ λειτουργήσῃ ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ κονάκι του. — Περὶ τῆς πυρπολήσεως τοῦ γαλιωνίου. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μοσχικοῦ

ὀφφικιάλου. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ κορριέρη. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ τζεπετζίπαση. — Ὅτι ἔγεινεν ἰτλάκι ὁ πρώην μεκτουπτζῆ Γιατζικλήπεγης. — Περὶ τῶν σταλέντων βασιλικῶν δώρων. — Περὶ τῶν γοητειῶν διὰ τὴν πανοῦκλαν. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ῥακότζκη.

α Ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης καβάδι τὸν σερδενγκετζῆ ἀγασῆ Χουσεΐνην ποσνάκην, διὰ πεσλίαγαν.

Ἐστάλθη εἰς τὸν ἐπίτροπον ὁ σιλικτάραγας τοῦ βασιλέως εἰς Παπαζλὶ μὲ γοῦναν τοῦ δαβετίου, ὡρολόγι καὶ χαντζέρι· ἐφιλοδωρήθη δὲ σαράντα πουγγία, καὶ πέντε οἱ ἄνθρωποί του· τῇ δὲ ἐφεξῆς ἐπανέστρεψε.

β Ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ ὀρδὶ ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς μὲ τὰ στρατεύματα, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ Βουκουρέστι.

γ Ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Πενδέρι ὅτι ἐστάλθη μουπασίρης εἰς τὸν Γρηγόρβοδα, καὶ τὸν ἐσήκωσε καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὴν Καμένα, καὶ περαιτέρω, διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν παραχωσθέντων τοπίων καὶ μουχιματίων τῶν Μοσχόβων, καθὼς αὐτὸς ἔγραψε περὶ τούτων εἰς τὸ δεβλέτι. Τῆς δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποστολῆς τοῦ μουπασίρη αἴτιον ἦν ὅ τε Πενδὲρ σερασκερῆ, καὶ ὁ προρρηθεὶς καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν μῖσος, διατὶ τὰς εἰδήσεις ὁποῦ ἤτον νὰ φανερώσῃ ὁ σερασκὲρ πασᾶς εἰς τὸ δεβλέτι, τὰς ἐφανέρονε προλαμβάνων ὁ Γρηγόρβοδας.

Ὁ Ἀπδῆ ἐφέντης, διβὰν ἐφενδησῆ τοῦ αὐθέντου, ἐκίνησεν ἀπὸ Βουκουρέστι, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ Γκίργκιοβον καὶ εἰς τὸ Ῥουστζούκι, κἀκεῖθεν εἰς βασιλεύουσαν διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ὑγιείαν του ὄντας ἀσθενής.

δ Ἐπῆγεν ὁ καρακουλάκης τοῦ ἐπιτρόπου μὲ δύο κουρριέρηδαις φραντζέζους εἰς τὸ ὀρδί.

Ἐπῆγεν εἰς τὸ Μόροβα Κιοπρουσὶ ὁ Νικολάκης, υἱὸς τοῦ Τέλη, καισαρικὸς δραγουμάνος, μὲ τριάντα ἀνθρώπους, καὶ τὸν ἔστειλεν ὁ Ἀλῆ πασᾶς Ἀπδιπασόγλους εἰς τὸν ἐπίτροπον μὲ ἓξ ἀνθρώπους, ὅστις δίδοντας τῷ ἐπιτρόπῳ τὰ γράμματα, ὁποῦ ἦσαν μὲ χρυσαῖς φούνταις καὶ μὲ ἄλλαις

τζερεμόνιαις, τὰ ὁποῖα περιεῖχον ὅτι ὁ καῖσαρ ἔκαμε τὸν γαμβρόν του, τὸν δοῦκα δὲ Λορραίνα, σερασκέρην εἰς ὅλα τὰ στρατεύματα, καὶ τέλειον ἐπίτροπόν του, καὶ ἔχει τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὅῆσαι καὶ λῦσαι· ἐστάλθησαν εὐθὺς εἰς τὸν βασιλέα μὲ τὸν καρακουλάκην τοῦ ἐπιτρόπου. Γράφοντας δὲ καὶ ὁ ἐπίτροπος τὴν ἀπόκρισιν, ἔβαλε τὰ γράμματα μέσα εἰς χρυσὸν πουγγὶ μὲ μαλαγματένιον κοζονάκι, καὶ δίδοντάς τα τῷ Νικολάκῃ, τὸν ἐξαπέστειλεν· λέγεται δὲ ὅτι περιεῖχον τὰ γράμματα καὶ ὅτι ὁ καῖσαρ θέλει καὶ ἀγαπᾷ τὴν μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀγάπην, τῆς ὁποίας μεδιατόρε ἀπεκατέστησε τὸν διαληφθέντα γαμβρόν του. Ὁ δ' ἐπίτροπος ἀγκαλὰ καὶ ἐδέχθη τὴν αἴτησιν αὐτῶν, ἀλλ' οὖν ἐπειγόμενος διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς βασιλεύουσαν, τὴν μὲν περὶ εἰρήνης ὁμιλίαν ἀνεβάλετο, ἕως οὗ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔκαμε δὲ ἀνακωχὴν τοῦ πολέμου, προστάξας τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ὁποῦ ἐπολιορκοῦσαν καὶ λεηλατοῦσαν τὰ προάστεια τοῦ Πελιγραδίου, νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἴδια, καὶ οὕτως ὁ γενίτζερ ἀγασῆ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν στρατευμάτων τῇ ιθ' ἐκίνησεν διὰ τὴν Πόλιν, ὁ δ' ἐπίτροπος τῇ κα'.

Ταχρίρι ἑνὸς Ἀτζέμη.

Ὁ Ἀτζὲμ ἐλτζὴς ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόλιν διὰ τοῦ Μοσχόβου τὴν αἰτίαν. Ἐπρόβαλε πῶς ὅταν ἐκάμαμεν τὴν εἰρήνην, ἤτον τὸ κάβλι νὰ μᾶς δώσετε τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐδανείσθημεν παρὰ τῶν Μοσχόβων, διὰ νὰ ἐβγάλωμεν τὰ ῥέχνιά μας ὁποῦ ἐβάλαμεν, ἤτοι τὸ Γκιλάνι, τὸ Δεμὶρ Καπὶ, καὶ τὸ Μπακιοὺ (εἰς τὸ ὁποῖον ἐβγαίνει τὸ νὲρ γιάγι δύο λογιῶν τὸ ἕνα ἄσπρον, καὶ τὸ ἄλλο μαῦρον), καὶ ἐσεῖς ἀπεκρίθητε ὅτι τόσην ποσότητα ἄσπρων δὲν ἠμπορεῖτε νὰ δώσετε· σᾶς εἴπομεν πάλιν ἡμεῖς· λοιπὸν δώσετε τὸ Ἀζάκι κάστρον τοῦ Μοσχόβου ὁποῦ τὸ ἐπήρετε, διὰ νὰ ἐβγάλωμεν τὰ ῥέχνιά μας· οὕτω τὸ ἐστέρξετε, καὶ ἐδώσετε τεμεσούκια, τὰ ὁποῖα τὰ ἐστείλαμεν εἰς τοὺς Μοσχόβους. Πηγαίνοντες δὲ οἱ Μοσχόβοι εἰς τὸ Ἀζάκι μὲ στρατεύματα, ἐμήνυσαν τὸν πασᾶν τοῦ Ἀζακίου νὰ

εὐκαιρώτη τὸ κάστρον· ὁ πασᾶς ἐθαύμασεν εἰς τοῦτο, ἔτζι ἔστειλαν οἱ Μοσχόβοι τὸ τεμεσούκι μὲ χάτι σερίφι, λέγοντές τον· αὐτὸ εἶναι τοῦ βασιλέως σας· ὁ δὲ πασᾶς εἶπε· ναὶ, ἀληθινὰ αὐτὸ τοῦ βασιλέως μας εἶναι, ὅμως ἡμεῖς δι' αὐτὸ δὲν ἔχομεν εἴδησιν, μόνον δώσετέ μας σαράντα ἡμέρας διορίαν νὰ γράψωμεν, καὶ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν ὁποῦ μᾶς ἔλθῃ, ἔτζι θέλομεν κάμει. Ἰθάσαντα δὲ τὰ γράμματα τοῦ πασᾶ εἰς τὸν βασιλέα, ἐσυμβουλεύθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν οἰκείων του, καὶ ἀπεκρίθη ὁ λευνκιὰρ ἰμαμὴ ὅτι τὸ τεμεσούκι νὰ τὸ ἀρνηθῇ, διατὶ, ἂν τὸ πλῆθος ἤθελε τὸ μάθει, χανόμεθα· μόνον νὰ εἰποῦμεν ὅτι ἀπ' αὐτὰ τὰ τεμεσούκια δὲν ἔχομεν εἴδησιν. Ἐν ὅσῳ δὲ νὰ ἔλθῃ ἡ ἀπόκρισις, ἐκτύπησαν οἱ Μοσχόβοι, ἐπῆραν τὸ Ἀζάκι, καὶ ζητοῦσι τὰ ρέχνια τοῦ Ἀτζέμη, λέγοντές τους· ἐσεῖς μᾶς ἐγελάσετε, ἢ οἱ Τοῦρκοι ἐγέλασαν ἐσᾶς· ἡμεῖς τὸ Ἀζάκι τὸ ἐπήραμεν μὲ τὸ σπαθί μας. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπῆγεν ὁ Ἀτζὲμ ἐλτζησῆ εἰς τὴν Πόλιν, ἢ νὰ κάμουν ἀγάπην οἱ Τοῦρκοι μὲ τοὺς Μοσχόβους, ἢ θέλουν σηκωθῆ καὶ αὐτοὶ κατακάνω τους, καὶ ἂν οἱ Μοσχόβοι δὲν στέρξουν τὴν ἀγάπην, σηκονόμεθα καὶ ἡμεῖς κατ' αὐτῶν. Ἐδόθη δὲ ἀπόκρισις νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν, ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ βεζίρης εἰς τὴν Πόλιν. Αὐτὸς λέγει· ἐμένα δὲν μὲ ἔστειλεν ὁ σάχης μου νὰ κάθωμαι, διατὶ φοβοῦμαι τὸ κεφάλι μου, μὲ ἔστειλε νὰ δώσω τὸν ναμέν μου, καὶ νὰ πάρω ἀπόκρισιν. Μὲ τὸν ἐλτζὴν πασᾶν ἔρχεται ἄλλος μεγαλήτερος ἐλτζὴς διὰ τοὺς σκλάβους καὶ σκλάβαις, καὶ ὅσους Ἀτζέμηδαις εὕρῃ εἰς τὴν Πόλιν ὑπανδρεμένους, ἀνύπανδρους, ἢ ριαγιᾶν, νὰ τοὺς πηγαίνῃ εἰς τὴν Ἀτζεμίαν· εἶπε καὶ τοῦτο ὅτι τὰς νίκας ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Ἀτζέμηδες, ἦτον περισσοτέρα δύναμις τῶν Μοσχόβων· ἀμμὴ οἱ Ἀτζέμηδες ποῦ ἤξευραν τόσην τέχνην τοῦ πολέμου, καὶ ποῦ ἤξευραν νὰ ρίχνουν κουμπαράδαις. Ἐπαινοῦσε πολλὰ τὸν Ταχμάσκουλον ὅτι εἶναι φοβερὸς ἄνθρωπος καὶ ἀνδρεῖος· εἰς τὸ σῶμα εἶναι ὡσὰν ἕλλην· φωνὴ πολλὰ μεγάλη καὶ χοντρὴ, ὅστις λέγει πῶς ὁ θεὸς τὸν ἀξίωσεν αὐτὸ τὸ ἀξίωμα, τὸ νὰ ἦναι ἐπιστάτης ξηλαδὴ ἐπάνω εἰς τόσον πλῆθος, διὰ νὰ μὴ χαθῇ ἡ πατρίδα του ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς,

αὐτὸ δηλαδὴ τὸ σαχλίκι. Τὸν σάχη τὸν ἔχει εἰς ἕνα μεμλεκέτι μὲ ἀνάπαυσες, καὶ τὸν στέλνει συχνὰ χαζνὲ μὲ κανδάρια· ὅτι δύο χρόνοι εἶναι ὁποῦ ἔχει πόλεμον, ἐπῆρε τὸ Κανδαχάρι, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ Χὶδ Γιακασί· ὅτι ἐκεῖ ὁποῦ ὁρίζει ὁ μιρβεΐζης εἶναι πολὺς τόπος, καὶ πλῆθος περισσότερον ἀπὸ τοὺς Τατάρους.

ς Ἀνεπαύθη ἐν κυρίῳ καὶ ὁ Νύσσης Νεόφυτος παροναξιώτης, ὅστις ἱκανοὺς χρόνους ζήσας, καὶ πολιτευθεὶς θεαρέστως, ἐτάφη ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν ἁγίων πάντων· ὁ θάνατος δὲ, ἡ πανώλης.

Τὰ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἱσπανίας ἀνεγριώθησαν, μὲ ὅλον ὁποῦ ἡ Φράντζα ἐπάσχισε νὰ τοὺς ἰσάσῃ δὲν ἴσχυσε, καὶ σχεδὸν ὁ μεταξύ τους πόλεμος εἶναι ἄφευκτος.

η Ἐμβῆκεν ὁ καπετὰν πασᾶς μὲ τὴν ἁρμάδα, φέροντας μοσχόβια πλευσίματα εἰς εἶδος οὐστοὺ ἀτζικίων. Ἔγεινε δὲ εἰς τὴν εἴσοδόν του σενλίκι.

Ἦλθε φερμάνι εἰς τὸν αὐθέντην νὰ ἑτοιμάσῃ καὶ νὰ στείλῃ, πρὸ τοῦ νὰ ἔμβῃ ὁ χειμὼν, πεντακοσίους σαλαχόρηδαις, καὶ ἑκατὸν πενῆντα ἁμάξια, καὶ κερεστέδαις, καὶ μπολοβάνια εἰς τὴν Ὀζοὺ, διὰ νὰ φτειασθῇ τὸ κάστρον.

Ἦλθεν ἀπὸ τὸ Σιμπίνι καὶ ὁ Ἰωαννίτζας, βελτζοκαδάρης ὁ καὶ σερμπετζὴς, γλυτώσας ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Νεμτζοκατάνων μετὰ καὶ ἄλλων συντρόφων του.

Ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος πεγζαδὲς τοῦ μακαρίτου Ἰώνβοδα ὑπὸ τῆς πανώλους.

ια Ἦλθεν ὁ Χαλὴλ ἀγᾶς ζαΐμης μὲ φερμάνι πρὸς τὸν αὐθέντην διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ νὰ στείλῃ εἰς τὸν Ἀδᾶ Καλιασῆ διάφορα εἴδη κερεστέδων διὰ τὴν χρείαν τῶν τοπίων καὶ ἰγδίων.

Ἐκίνησεν ὁ μέγας ποστέλνικος Μανολάκης εἰς βασιλεύουσαν.

Ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Ῥουσάβας ὅτι ἡ ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου, ὁποῦ εἴπομεν ἀνωτέρω πῶς ἔγεινε προστάξει τοῦ ἐπιτρόπου, ὑπῆρχε ψευδὴς, ἐπειδὴ ὄχι μόνον ἀνακωχὴ καὶ παῦλα τοῦ πολέμου δὲν ἔγεινεν, ἀλλὰ

μάλιστα ἐστάλθησαν φερμάνια εἰς τὸν Βίδυν σερασκερῆ διὰ νὰ πηγαίνουν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ὅπου ἠμπορέσουν νὰ ἁρπάσουν καὶ νὰ ξεσχίσουν, ὅθεν πηγαίνοντας ὁ Μαχμούτπεγης εἰς τὴν Πάντζοβαν, κατέκαψε τὸ προάστειον αὐτῆς, καὶ μὴν εὑρίσκοντας τίποτε νὰ ἁρπάσῃ, ἐπειδὴ εἶχον προλάβει οἱ Νέμτζοι, καὶ ἐσήκωσαν τοὺς ἐκεῖσε ἐγκατοίκους εἰς τὸ Βαραδίνι, ἔμειναν ἐκεῖ τινὰς ἡμέρας, καὶ, μὴ δυνάμενοι νὰ πηγαίνουν παρεμπρὸς διὰ τὰς ἀδιακόπους βροχὰς, ὑπέστρεψαν εἰς Ῥουσάβαν. Ὁ δὲ Τὸζ πασᾶς πηγαίνοντας πλαγίως τοῦ Διμισβαρίου ἕως εἰς ἕνα μέρος, καὶ, αἰχμαλωτίσας πλῆθος ῥιαγιᾶ τῶν Νεμτζῶν, ὑπέστρεψε. Κατὰ δὲ τὴν ϛ′ τοῦ αὐτοῦ, ἀναιβαίνοντας ὁ στόλος ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν Δούναβιν, καὶ πηγαίνοντας ἕως κοντὰ εἰς τὸ Ἰπελιγράδι, καὶ μὲ τὸ νὰ ἦτον τέσσαρα γαλιώνια νέμτζικα ἀρασμένα κοντὰ εἰς τὸ τειχόκαστρον τοῦ Ἰπελιγραδίου, ὁποῦ ἐμπόδιζαν τὴν εἰς τὰ πρόσω ἀνάβασιν τοῦ στόλου, κατέβηκεν εἰς τὴν Γενὶ Παλάγκαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγάζοντες τὰ τόπια, καὶ πᾶσαν τὴν ἐν αὐτῇ πολεμικὴν ἀποσκευὴν, προστάξει τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, ἔδωσαν φωτιὰν, καὶ τὴν ἔκαψαν, μὲ τὸ νὰ μὴ ἠμποροῦσαν νὰ ξεχειμάσουν ἐκεῖ στρατεύματα, κατηδάφισαν δὲ καὶ τὴν Σεμένδραν.

Γράψας ὁ ἐν τῇ Κραγιόβᾳ μπάνος τῷ σερασκέρῃ ὅτι ἔφθασαν εἰς τὸ Κιϊνένι ἕως τέσσαρες χιλιάδες Κατάνοι, ἔστειλεν εὐθὺς πεντακοσίους καβάλλα εἰς τὸ μεγιγιέτι τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ, προστάζοντάς τον διὰ νὰ ὑπάγῃ κατ' ἐκείνων, μεθ' οὗ ἐδιορίσθη καὶ ὁ μπάνος. Ἐλέγετο δὲ ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας κινᾷ καὶ ὁ σερασκέρης πρῶτον μὲν εἰς τὴν Κραγιόβαν, κακεῖθεν, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, νὰ καταδράμῃ καὶ μέρος τι τῆς Ἐρδελίας.

Ἐβγῆκεν τὸ ῥιτζάλι καὶ ὁ καϊμεκάμης εἰς προϋπάντησιν τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ἐπῆγαν ἕως Κιουτζοὺκ Τζεκμετζὲ, ὁ ἄναξ δὲ εἰς Δαβοὺτ πασᾶν.

τγ Ἐπῆγεν ὁ βασιλεὺς μίαν ὥραν ἐκεῖθεν τοῦ Δαβοὺτ πασᾶ εἰς Ἰντζιρλὶ εἰς τὸ χὰν τζιφτιλιγὶ τοῦ Γιασὺς πασᾶ, καὶ ἐκαρσιλάνδισε τὸ σαντζάκι, καὶ εὐθὺς ἐγύρισεν εἰς Δαβοὺτ πασᾶν, ἠκολούθησε καὶ

TAYLOR INST. OXFORD

ὁ ἐπίτροπος, ὅστις φθάνοντας ἐκεῖ, τὸν ἐφόρεσε γοῦναν, καὶ τὸν ἐκράτησεν εἰς χαλβέτι τρεῖς ὥρας, εἶτα ὁ μὲν βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ὁ δὲ ἐπίτροπος ἔμεινε κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν εἰς τὸν Δαβοὺτ πασᾶ.

ιδ Τῇ ἐφεξῆς, ὥρᾳ ς′ τῆς ἡμέρας, ἐμβῆκεν ὁ ἐπίτροπος μὲ τὴν παράταξιν, ὁμοῦ καὶ ὁ μουφτὴς, καζιασκέρηδες νῦν καὶ μανζίληδες, οὐλεμᾶδες, ριτζάληδες, καϊμεκάμης, καὶ καπετὰν πασᾶς, ὁ ἐπίτροπος μὲ διαμαντένιον τζελέγκι, τὸ ριτζάλι καὶ ἐπίλοιποι ἐκστρατεύσαντες μὲ τζελέγκια ἀσημένια μεγάλα μὲ πέντε καὶ ἓξ φύλλα, ἦτον συντροφιασμένος μὲ βασιλικὸν ταχίμι, μὲ μεχτερχανὲν, μὲ ἑξακοσίους ἴτζ ἀγάδαις, μὲ ζίρχια καὶ μιζράκια, καὶ δώδεκα γεδέκια, τὰ ὀκτὼ μὲ καλκάνια. Εἰς τὸ Ἀλαγκιοσκὶ ἐκάθητο ὁ βασιλεὺς, καὶ προσκυνῶντας ἐπῆγεν εἰς τὸ σεράγι, καὶ κάμνοντας τασλίμι τὸ σαντζάγι, τὸν ἐξαναφόρεσεν ὁ ἄναξ γοῦναν. Μετὰ δὲ μίαν ὥραν ἐβγαίνοντας, τὸν ἐτράβηξαν ἄτι, καὶ καβαλλικεύοντας μὲ τὸ ἀλλάγι, ἦλθεν εἰς τὸ καινούριον πασᾶ καπισῆ τοῦ Μακτούλη Ἰπραχὴμ πασᾶ διὰ νὰ κατοικήσῃ. Εὐθὺς δὲ ὁποῦ ἀνέβη, ἐφόρεσε τοὺς ἐχλιμανσούπηδαις καβάδια κατὰ τὴν συνήθειαν, ἔδωσεν ὅλους ἄδειαν νὰ πηγαίνουν εἰς τὰ σπίτιά τους καὶ ἐπλάγιασε νὰ ἀναπαυθῇ.

Ὄντας νὰ γείνῃ σέϊμι εἰς τὴν Λεχίαν κατὰ τὴν συνήθειαν, ἔγραψεν ὁ Πάπας τῷ Κρακοβίου ἐπισκόπῳ (ὅστις ἔγεινε γαρδινάλις διὰ μεσιτείας τοῦ ῥηγὸς) ὅτι νὰ συντύχῃ μετὰ τῶν ἐπισκόπων νὰ παρακινήσουν τοὺς προεστοὺς τῶν Λέχων εἰς τὸ σέϊμι νὰ κρατοῦν τὸ μέρος τῶν χριστιανῶν, ὄχι τῶν Τούρκων. Ὁ ῥηθεὶς γαρδινάλις ζητεῖ νὰ προτιμᾶται τοῦ πριμάτε· ὁ πριμάτες δὲ μὲ τὸ νὰ προεστεύῃ πάντων τῶν τῆς Πολωνίας ἐπισκόπων, ἄρχισε μεταξύ των διχόνοια.

Οἱ αὐθένται ἔστειλαν τῷ ἐπιτρόπῳ ἀνὰ ἓξ τελιγάρια. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν καθήμενος ὁ ἐπίτροπος εἰς τὸ Ῥαδιβάνι, ὁποῦ ἦσαν τὰ ἄλογα τοῦ Γρηγόρβοδα, μὲ τὸ νὰ ἀτάκτησαν, ὕβρισε τὸν ἱμπροχόρην, προστάξας αὐτὸν νὰ μὴ τὰ βάλῃ ἄλλοτε, λέγοντας ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ μίσους, ὅτι γκιάβουρας αὐτὸς καὶ τὰ ἄλογά του.

8 φοβερώτατος, εἰς τὰ συμβεβηκότα φύσει δειλὸς, κάθε συμβεβηκὸς τὸν ἐτάραττε, τὸν ἐσύγχυζε, τινὰς νὰ ἀναφέρῃ ὑπόθεσίν τινα δὲν ἐτόλμα. Ὁ χαζνεδάρης του ἐφαίνετο πῶς εἶχε κάτι τὶ θάρρος, ἀλλ' οὔτε αὐτὸς ἐτόλμα νὰ ἀναφέρῃ τίποτες, ὅλους τοὺς ἐμαλτράταρεν· εἰς τὸν κεχαγιᾶν, τευτερδάρην ὁμοίως ἐφέρετο· καὶ ὁ κεχαγιᾶς ἐζήτει νὰ ἀφεθῇ μὴν ὑποφέροντας τὰς ὕβρεις.

Τὸν καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ 40 καὶ σιλικτάρην δὲν ἐπεριπονήθη, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς 40 κακοκαρδισμένοι.

31 εἶναι συγχυσμένος πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔχει ὑποψίαν, ὅθεν ἐζήτησεν ἄδειαν παρὰ 40 νὰ ἀπέλθῃ εἰς Αἴγυπτον διὰ μέσου τοῦ Πιριζαδὲ, πρὸς ὃν ἀπεκρίθη νὰ μὴν ἀνακατόνεται εἰς τοιαῦτα.

ιζ Ἦλθεν ὁ Χουσεὶν ἀγᾶς, ὀτζὰκ γενίτζερ τζαβουσοὺ, ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανένα μεμουριέτι, καὶ ὑποδεχθεὶς αὐτὸν ὁ αὐθέντης, καὶ φιλοδωρήσας, ἐκίνησε τῇ ἐφεξῆς διὰ τὴν Πραΐλαν.

ιθ Ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Καμενίτζας ὅτι μεγάλον θανατικὸν εἶναι καὶ μέσα εἰς τὸ κάστρον, καὶ ἔξω εἰς τὰ περίχωρα, εἰς τόσον ὁποῦ μὴ προφθάνοντες νὰ τοὺς θάπτουν, οἱ περισσότεροι κυνόβρωτοι γίνονται.

Ἀπὸ Πενδέρι ἦλθεν εἴδησις ὅτι ὁ Γρηγόρβοδας πηγαίνοντας κατὰ τὴν βασιλικὴν προσταγὴν νὰ εὕρῃ τὰ ὑπὸ τῶν Μοσχόβων καταχωσθέντα τόπια, ὡς εἴπομεν, δὲν ηὗρε τίποτες.

Μετὰ τὴν τῆς Ὀζοῦς καταδάφισιν ἐδιορίσθη ἀπὸ τὸ δεβλέτι ἐκεῖ μουχαφίζης ὁ Γκέντζ Ἀλῆ πασᾶς, πρὸς τὸν ὁποῖον διὰ προσπαθήσεως τοῦ αὐθέντου ἐστάλθη ἰσχυρὸν μεκτούπι τοῦ ἐπιτρόπου προστακτικὸν διὰ νὰ μὴ περάσῃ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, ἀλλὰ διὰ τοῦ πέραν μέρους, καὶ οὕτως ἐγένετο.

Ἀπέθανεν ὁ μπάνος τῆς Κραγιόβας, τὸν ὁποῖον ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς ζητῶντας πέντε πουγγία, δὲν ἔδιδεν ἄδειαν νὰ τὸν θάψουν.

Ὅ τε Ῥυμνίκου ἐπίσκοπος καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς Κραγιόβας ἔκαμαν ἀναφορὰν εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν, αἰτούμενοι νὰ ὑποταχθῇ ὁ τόπος εἰς

τὸν αὐθέντην, καὶ νὰ προσκολληθῇ αὖθις ἡ Κραγιόβα μετὰ τῆς Βλαχίας, ὡς πρότερον· περὶ ἧς ὑποθέσεως ἐζήτησεν ἄδειαν παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ νὰ πηγαίνῃ ἀτός του ὁ ἐπίσκοπος, τὸ ὁποῖον τὸν ἐδόθη.

Τὸν Τὸζ πασᾶν τὸν ἐδιόρισεν ὁ σερασκὲρ πασᾶς νὰ ξεχειμάσῃ εἰς τὸν Τούρνοβον, τὸ ὁποῖον λέγεται νὰ ἦναι σημεῖον ἀπεχθείας· τὸ αἴτιον ἄδηλον.

χ Ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Ῥουσάβας ὅτι τινὲς καπετάνοι σέρβοι ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ Διμισβαρίου, βεβαρυμένοι ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Γερμανῶν, ὄχι τόσον δι' ἄλλα αἴτια ὅσον διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς γενομένην συνεχῆ βίαν, εἰς τὸ ἀθετῆσαι τὰ τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἁγίας ἐκκλησίας ὀρθόδοξα δόγματα, καὶ ἀποδεχθῆναι τὰ τῆς δυτικῆς, ἐλθόντες εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν ἐπροσκύνησαν ὑποσχόμενοι ὅτι ἐὰν τοὺς δοθῇ ἄδεια, καὶ τζεπχανὲς, θέλουσι κινηθῆ κατὰ τῶν Γερμανῶν· τοὺς ὁποίους εὐμενῶς ἀποδεξάμενος ὁ σερασκέρης, καὶ βεβαιώσας αὐτοὺς, ὅτι εἰ μὲν φυλάξωσι τὰς ὑποσχέσεις των, θέλουν τιμηθῆ παρ' αὐτοῦ, ἐδιόρισε μετ' αὐτῶν τὸν πὰς ἀγᾶν Ἀπδῆ ἀγᾶν ποσνεβῆ, μὲ ἑκατὸν νεφέρια καβάλλα, καὶ προστάξας νὰ ὑπάγουν ὁποῦ ἠμποροῦν εἰς καταδρομὴν τῶν ἐχθρῶν ἐκίνησαν, καὶ πρὸ τοῦ νὰ φθάσουν εἰς τὸ Σέπες καὶ Λόγγος, ἐσυνάχθησαν Σέρβοι ὑπὲρ τοὺς χιλίους καβάλλα, καὶ καταδραμόντες τὰ πέριξ μέρη τοῦ Διμισβαρίου, καὶ πυρπολήσαντες χωρία, καὶ μοναστήρια Νεμτζῶν, καὶ λεηλατήσαντες τὰ τυχόντα, καὶ παίρνοντες πλῆθος ζώων δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰσῆλθον καὶ περαιτέρω, καὶ φθάσαντες τὸ Μάργκα Πογαζὶ (τὸ ὁποῖον λέγεται τὸ πλέον δυσδιεζήτητον στόμιον τῆς Ἐρδελίας) ἀπάντησαν μίαν στράτζαν νέμτζικην, καὶ τὴν ἐκτύπησαν, καὶ ἐπῆραν ἐννέα ζωντανοὺς Οὔγγρους, καὶ δεκαπέντε κεφάλια· μαθόντες δὲ παρὰ τῶν αἰχμαλώτων ὅτι μέσα ἀπὸ τὸ στόμιον εἶναι ἕνα σῶμα στρατεύματος, ἕως ἑξακόσιοι Οὔγγροι· τὸ ἑσπέρας μὲν ἔμειναν ἐκεῖ εἰς τὸ στόμιον, τὸ δὲ πρωὶ σηκωθέντες ἐπῆγαν ἕως ἓξ ὡρῶν διάστημα εἰς τὸ Μαρμούρι, ὄρος τῆς Ἐρδελίας, εἰς ταὶς ποδιαὶς τοῦ ὁποίου εὑρόντες τὸ ῥηθὲν σῶμα τοῦ στρατεύματος, τὸ ὁποῖον ἦτον

περικυκλωμένον διὰ χαρακωμάτων, καὶ κατησφαλισμένον μὲ κάποιαις ἄλλαις πολεμικαὶς μηχαναὶς, καὶ συγκροτήσαντες καρτερὸν πόλεμον, ἐνίκησαν τοὺς Οὔγγρους, καὶ ἐπίασαν τεσσαράκοντα δύο ζωντανοὺς, ἐπῆραν καὶ ἑκατὸν ἑβδομῆντα κεφάλια· οἱ δὲ λοιποὶ διωκόμενοι καὶ κατακοπτόμενοι ὑπὸ τῶν Σέρβων καὶ Ὀθωμανῶν, μόλις κατέφυγον εἰς μίαν παλάγκαν, καὶ μετὰ ταῦτα ὑπέστρεψαν οἵ τε Σέρβοι καὶ Ὀσμανλῆδες εἰς Ῥουσάβαν νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν, ὅστις τοὺς μὲν Ὀθωμανοὺς ἐφόρεσε καβάδια, τοὺς δὲ Σέρβους καὶ καλπάκια, ἔπειτα τοὺς ἔδωσεν ἄδειαν νὰ πουλήσουν τοὺς σκλάβους, τοὺς ὁποίους ἐπωλοῦσαν εἰς τὸ μεζάτι ἄλλους τριάντα καὶ ἄλλους σαράντα γρόσια. Τῇ δὲ ἐφεξῆς ἐφόρεσε καβάδι τὸν Ἀπδῆ ἀγᾶν, καὶ τὸν ἐτίμησε μὲ ἕνα τούγι, καὶ παγιὲν δύο τουγίων, ἀποκαταστήσας αὐτὸν μουχαφίζην εἰς τὸ τῆς Μεχεδίας στόμιον. Τοὺς δὲ καπετάνους Σέρβους φιλοδωρῶντας τους ἀνὰ πεντήκοντα γρόσια, τοὺς ἔδωκε καὶ φερμάνι νὰ ἦναι πάντῃ ἀσύδοτοι, αὐτοί τε καὶ οἱ ἀπόγονοί των.

κα Ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης καβάδι τὸν Χαϊδέραγαν καὶ τὸν ἔκαμε μπουλούκπασην τῶν αὐθεντικῶν Ἀλβανιτῶν.

κβ Μετετόπισεν ὁ αὐθέντης τὸ ὀρδὶ ἀπὸ τὸ Κοτροτζάνι, καὶ κατέβη μετὰ πάσης τῆς αὐθεντικῆς κούρτης εἰς τοῦ Μιχάλβοδα.

κγ Ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ Κραγιόβας ὅτι ὄντας κονεμένος ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς εἰς τὸ κοινὸν ὁσπίτιον, ὅπου συνερχόμενοι οἱ ἐντόπιοι ἄρχοντες συνεβουλεύοντο, εἰς τὴν αὐλὴν μέσα τοῦ ὁποίου εἶναι καὶ ναὸς, ἐζήτησεν ἄδειαν ὁ ἐπίσκοπος ἀπὸ τὸν πασᾶν διὰ νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸν ναὸν ἐκεῖνον κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, διὰ νὰ χειροτονήσῃ καί τινας Σέρβους, καὶ τὸν ἐδόθη. Τὸ δὲ πρωὶ πηγαίνοντας μετὰ τῆς συνήθους ἑτοιμασίας ὁ ἐπίσκοπος, δὲν τὸν ἄφησεν ὁ πασᾶς, γυρεύοντας ἄσπρα, ἀλλὰ τὸν ἀπέβαλεν· ὅθεν πηγαίνοντας εἰς ἄλλην ἐκκλησίαν, ἔκαμε τὴν θείαν λειτουργίαν· ἐκ τούτου ἐρρέθη λόγος ὅτι ὁ πασᾶς θέλει νὰ κάμῃ τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην τζαμί.

κδ Ἕνα γαλιώνι, ἐκεῖ ὁποῦ τὸ ἐκαλαφάδιζαν εἰς τὸν τερσανᾶ, ἐξαίφνης ἔπιασεν ἀπὸ φωτιὰν, καὶ ὄντας ὑπερβολικὸς ἄνεμος, ἔδωσε μεγάλον φόβον· προφθάνοντας δὲ ὁ ἐπίτροπος μὲ ὅλους τοὺς ζαπίτηδαις, καὶ μὲ ταὶς τρούμπαις, καὶ δένοντές το μὲ ἅλυσες, ἐβαστάχθη, καὶ δὲν ἐκινήθη εἰς κανένα μέρος. Ἀφ' οὗ δὲ ἐκάη τὸ περισσότερον, τὸ ἔσβυσαν τὸ λοιπὸν χωρὶς νὰ γένῃ ἄλλη καμμία βλάβη.

Ἕνας ὀφφικιάλις μόσχοβος ἐρχόμενος ἀπὸ Μοσχοβίας μὲ γράμματα, καὶ φθάνοντας εἰς Ἀδριανούπολιν ἐκρούσθη ἀπὸ πανούκλαν, ἕως νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Καριστιράνι ἀπέθανε· τὰ δὲ γράμματα ὁποῦ ἔφερνεν εἰς τὸ δεβλέτι, τὰ ἐπῆραν οἱ ἄνθρωποί του, καὶ πηγαίνοντάς τα εἰς τὴν Πόλιν τὰ ἐνεχείρισαν.

Ἕνας κορριέρης φραντζέζος ἀπὸ Βιέννας ἐπῆγεν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλτζὴν τῆς Φράντζας μὲ γράμματα.

Ἀπέθανεν ὁ τζεπετζίπασης Τζιγάλογλους· ἔγεινεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ τζεπετζιλὲρ κεχαγιασῆ.

κε Ἦλθεν εἴδησις ἀπὸ τὸ Ἰενδέρι τῇ κε', ὅτι τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ ἔφθασεν ἐκεῖ ἀπὸ βασιλευούσης ὁ κὸς πεκτζῆ ἀγᾶς, καὶ ἔφερε παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν σαμουρόγουναν, καὶ σπαθὶ, τοῖς δὲ λοιποῖς οὕτζ τουγλοὺ πασάδαις γούναις, καὶ τοῖς ἰκὶ τουγλοὺ καβάδια ὁμοίως, καὶ πᾶσι τοῖς ὀτζακλήδαις, καὶ ἀλλαΐ μπεϊλέρηδαις καβάδια, καὶ τριακόσια τζελέγκια, καὶ ἑπτακόσια σεργούτζια διὰ νὰ βοθοῦν εἰς τοὺς ἀσκερλήδαις, καὶ ἔγεινε σενλίκι, ἔφερε δὲ καὶ τῷ σερασκὲρ σουλτάνῳ, ὄντι εἰς τὸ Καουσάνι, γοῦναν καὶ σπαθί.

λ Μαθὼν ὁ αὐθέντης πῶς τινὲς τῶν ἐντοπίων χωριανῶν καὶ μπογιαρνάσηδων, φοβούμενοι τὸν κίνδυνον τῆς ἐνταῦθα περιπολευούσης ὀλεθρίου νόσου τῆς πανώλους, οὐ προστρέχουσιν εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ ἁγίου θεοῦ ἵνα καταπαύσῃ τὴν δικαίαν αὐτοῦ ὀργὴν, ἀλλ' ἐπωδαῖς τισὶ καὶ σατανικαῖς γοητείαις μηχανῶνται οἱ ματαιόφρονες διασκεδάσαι τὴν νόσον καὶ τοῦ κινδύνου ἀπαλλαγῆναι, συνεργούντων τούτοις καί τινων ἀμαθῶν

ἱερέων ἔπεμψεν εἰς ὅλους τοὺς καπετάνους καὶ περκαλάμπους τῶν χωρίων σφοδροτάτας προσταγὰς μετὰ ἀπειλῶν ὅτι ἢ νὰ ἀφήσωσι τὴν διαβολικὴν ταύτην ἐπίνοιαν καὶ ῥαδιουργίαν, καὶ νὰ ἐξιλεώσωσιν τὸ θεῖον λιταῖς τε καὶ δεήσεσι, νηστείαις καὶ δάκρυσιν, ἢ θέλει παιδεύσῃ μεγάλως καὶ τούτους μετὰ τῶν ῥαδιουργούντων τὰ τοιαῦτα, καὶ τοὺς συνεργήσαντας ἱερεῖς ἐκκλησιαστικῶς τε ἅμα καὶ αὐθεντικῶς ἀσυγγνώστως θέλει παιδεύσῃ.

Ἀπέθανεν εἰς τὸ Τζερβένβοδα ὁ πρέντζιπε Ῥακότζκης, ἐν τῇ μιᾷ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἀσθενὴς ὢν πρὸ πολλοῦ ἀπὸ παλαιοῦ τινὸς πάθους. Ὑποπτευόμενοι οἱ ἐν τῷ Ῥουστζουκίῳ προῦχοντες μήπως ἔγεινεν εἰς αὐτὸν δολοφονία τις ἔστειλαν καὶ ἔφερον σιδηροδέσμιον ἀπὸ Τζερβένβοδα τὸν ἰατρόν του, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς φύλαξιν.

Νοέμβριος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τοῦ ἐμβάσματος τοῦ αὐθέντου εἰς Βουκουρέστι εἰς τὴν κούρτην. — Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀρτζιντουγιάνου διὰ μπάνον εἰς τὴν Κραγιόβαν παρὰ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ. — Περὶ τῶν πιασθέντων τριῶν μοσχόβων κατασκόπων. — Περὶ τῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς ἐπιτροπικῆς τῆς μπανίας τοῦ Ἀρτζιντουγιάνου, καὶ περὶ τῆς διχονοίας τῶν ἐντοπίων. — Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν καὶ περὶ τῶν ἐρωτημάτων τοῦ σερασκέρη, καὶ περὶ τῆς συμφωνίας τῶν δοθησομένων διὰ νὰ ἑνώσῃ τὰ δύο μέρη. — Περὶ τοῦ σερασκερλικίου τοῦ Βελῆ πασᾶ, καὶ τῆς μανζιλίας τῶν ἐκεῖσε πασάδων. — Περὶ τῶν μανσουπίων ὁποῦ ἐδόθησαν. — Περὶ τῶν σταλέντων φερμανίων διὰ νὰ συναχθοῦν τὰ στρατεύματα κατὰ τὰ μέρη τοῦ Πελιγραδίου. — Περὶ τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς τῆς πὰς καδίνης. — Περὶ τῶν κατὰ τὸν Σαριπέγιογλου. — Περὶ τοῦ Τὸζ πασᾶ ὁποῦ ἐδιορίσθη εἰς τὸν Ἀδᾶ. — Περὶ τοῦ γενομένου μουσαβερέ. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰσμαὴλ πασᾶ. — Περὶ τῶν σταλέντων φερμανίων ὅτι νὰ συνέλθουν οἱ πασᾶδες μετὰ τῶν στρατευμάτων εἰς Νύσσι. — Περὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ μοσχόβου κολονέλου μὲ τὸν Γιαχγιᾶ πασᾶν. — Περὶ τῶν λεγομένων περὶ τοῦ θανάτου του Ῥακότζκη καὶ περὶ τῆς συντυχίας τοῦ ἐπιτρόπου μὲ τὸν Φράντζας ἐλτζήν. — Ὅτι περιμένεται ὁ υἱὸς τοῦ Τέλη Νικολάκης εἰς Πόλιν. — Περὶ τοῦ γενησομένου μουκιαλεμὲ μετὰ τοῦ ἐλτζῆ τῆς Φράντζας. — Περὶ τοῦ κακοκρατήματος τοῦ σάπικα κεχαγιᾶ. — Περὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Ῥακότζκη, καὶ ὅτι ἡ πόρτα του νὰ δοθῇ ἑνὶ τῶν ἐγκρίτων. — Περὶ τῶν σταλέντων φερμανίων τῷ αὐθέντῃ μὲ τὸν κεχαγιᾶν τοῦ τούνα πασασῆ διὰ σαΐκαις καὶ τζέτε καΐκια. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Δεσταρῆ Μουσταφάγα. — Περὶ τῶν κεφαλίων ὁποῦ ἔφερον εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῆς θαυματουργοῦ κάρας τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Δεσταρῆ Μουσταφάγα διὰ τὴν Πόλιν. — Περὶ τοῦ χάνη ὅτι εἶναι νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Πόλιν. — Περὶ τῶν διανεμηθέντων λουφέδων τοῖς γιανιτζάροις. — Περὶ τῶν γενομένων μουκιαλεμέδων. — Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Πόννεβαλ. — Περὶ τῆς κατὰ τοῦ Σαριπέγιογλου νίκης καὶ περὶ τοῦ κισλᾶ τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ μετὰ τῶν πασάδων κατ' αὐτοῦ. — Περὶ τῶν προβλημάτων τῶν ἐλτζήδων τῆς Περσίας. — Περὶ τοῦ Γιαντζικλῆπεγη. — Περὶ

τοῦ Γιαχγιᾶ πασᾶ. — Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κόντε Μικέλε εἰς τὸν τόπον τοῦ Ῥακότζκη. — Περὶ τῶν σταλέντων φερμανίων εἰς τὸν σερασκέρην διὰ τὸ ἄζλι τοῦ Βίδυν τευτερδαρῆ καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀμπὰρ ἐμινῆ καὶ ὅτι ἐγύρισαν ἄπρακτα. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μαχμούτπεγη. — Περὶ τῶν ψήφων τοῦ Μυρέων Νεοφύτου διὰ Οὐγγροβλαχίας. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Καρατζᾶ μὲ τὸ περὶ τῆς ἑνώσεως τοῦ Ὀλτου φερμάνι. — Περὶ τῆς προσκλήσεως τοῦ ὑποψηφίου Μυρέων καὶ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς πατερίτζας αὐτῷ παρὰ τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Μαχμούτπεγη. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Καρατζᾶ καὶ τοῦ μεγάλου πιττάρη εἰς Κραγιόβαν, καὶ περὶ τῶν σταλέντων τοῖς ἐκεῖσε ἐντοπίοις αὐθεντικῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἀρχιερατικῶν τῷ ἐπισκόπῳ.

α **ΜΕΤΟΙΚΗΣΑΣ** ὁ αὐθέντης ἀπὸ τοῦ Μιχάλβοδα εἰς τὴν κούρτην, πάντες ἐχάρησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν ἅγιον θεὸν, μὲ τὸ νὰ ἔπαυσε τὸ θανατικὸν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον λέγεται ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἰουλίου τὰς ἀρχὰς μέχρι τέλους ὀκτωβρίου, νὰ ἀπέθαναν ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας ἄνθρωποι.

γ Ἦλθεν εἴδησις ὅτι ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς ἀπεκατέστησε μπάνον τὸν Κωνσταντῖνον Ἀρτζιντουγιάνον, γαμβρὸν τοῦ πρὸ ἐτῶν σχεδὸν εἴκοσι ἀποστατήσαντος παρὰ τῆς βασιλείας Νικολάου Ῥωσσέτου· ἀντὶ δὲ καβάδι τὸν ἐφόρεσε μπινίσι μὲ ζερδαβοπατζὰν, καὶ μὲ χαμὲν, τὸν δὲ ἐπίσκοπον σόφι μπινίσι μὲ κακουμόγουναν.

Εἰς τὸ Χοτίνι ἐπιάσθησαν τρεῖς μοσχόβοι κατάσκοποι, καὶ ἐξετασθέντες εἶπον ὅτι αὐτοὶ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν Μοσχοβίαν μέσα πεντήκοντα, τοὺς ὁποίους τοὺς ἔστειλεν ἡ τζαρίτζα, δίδοντας ἑκάστῳ τούτων ἀνὰ δέκα φλωρία, καὶ ὅτι ἔγειναν δύο πουλούκια, καὶ οἱ μὲν εἰκοσιπέντε ὅτι ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν Μοσχοβίαν, τὸ ἕνα πουλούκι δηλαδή· ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο ὅτι μόνον πέντε ἦλθον εἰς Χοτίνι, ὅθεν ἔγεινε ζήτησις καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς δύο.

θ Ἦλθεν εἴδησις ὅτι ἐπιβεβαιώθη ὁ ῥηθεὶς Ἀρτζιντουγιάνος καὶ παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, μὲ πουγιουρουλδὶ, ὄχι ὅμως νὰ ἦναι καθολικὸς μπάνος, ἀλλὰ βεκίλης. Ἠκολούθησε δὲ διχόνοια μεταξὺ τῶν ἐντοπίων, ἐπειδὴ θέλοντες αὐτοὶ νὰ ἐκλέξουν ἄλλον, περὶ οὗ νὰ γράψουν καὶ τῷ αὐθέντῃ διὰ νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ μπάνον, ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς βιάσας αὐτοὺς,

ὑπέγραψαν καὶ ἄκοντες εἰς τὸ πρὸς τὸν σερασκὲρ πασᾶν γράμμα, ὅτι μὲ τὴν γνώμην καὶ θέλησιν αὐτῶν ἀπεκατέστη πάνος ὁ ῥηθείς.

ι Ἦλθεν εἴδησις ὅτι πηγαίνοντας ὁ Ῥυμνίκου ἐπίσκοπος μετὰ καὶ δέκα ἐντοπίων ἀρχόντων εἰς Βιδύνι εἰς τὸν σερασκέρην, τοὺς ἐρώτησεν ὁ σερασκέρης, ἂν τὸ παρ' αὐτῶν προπεμφθὲν μαχζάρι ἦτον διὰ κοινῆς αὐτῶν βουλῆς καὶ γνώμης· καὶ ὁμολογήσαντες τὸ ἀληθὲς καὶ παρακαλέσαντες διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἔκβασιν ἡ παρακάλεσίς των, ἐπροστάχθησαν διὰ νὰ γράψουν εἰς κατάστιχον, πρῶτον μὲν πόσην ποσότητα ἄσπρων ἐλάμβανον κατ' ἔτος οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ τῆς τζάρας αὐτῶν, καί τίνι τρόπῳ· δεύτερον δὲ, πόσα ἐσύναξαν αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀποθανόντος μπάνου μέχρι τῆς τελευτῆς ἐκείνου καὶ ποῦ ἐξωδιάσθησαν. Συμβουλευθέντες δὲ μετὰ καὶ τοῦ ἐκεῖσε καπικεχαγιᾶ Ἰακώβου, εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἀπεκρίθησαν ὅτι μὴν ἔχοντες τὰ κατάστιχα τῶν Νεμτζῶν, ἐπειδὴ φεύγοντες τὰ ἐπῆραν μεθ' ἑαυτῶν, δὲν ἠξεύρουν τὸ ἀληθές· εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἔδωκαν τὸν λογαριασμόν τους διὰ καθαροῦ καταστίχου· μετὰ ταῦτα κράζοντας ὁ σερασκὲρ πασᾶς τὸν καπικεχαγιᾶν Ἰάκωβον, ἄρχισε νὰ τὸν λέγῃ (παρόντος καὶ τοῦ κεχαγιᾶ) περὶ τῆς ἑνώσεως τοῦ τόπου, καὶ ὅτι περὶ τοῦ τόπου τούτου ἠγωνίσθη μεγάλως, καὶ ὅτι ἕως οὗ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀποβάλῃ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὸν τόπον, ὑπέτρεξαν πάμπολλα ἔξοδα καὶ ἐξωδιάσθησαν τόσα πουγγία τοῦ μιρίου, καὶ ἄλλα τοιαῦτα παρόμοια· τέλος δὲ τὸν ἐρώτησεν πόσα ἄσπρα στέργει νὰ δώκῃ ὁ αὐθέντης διὰ νὰ ἑνώσω τὸν τόπον, καὶ νὰ τὸν δώσω ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν του; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τὰ δέοντα, καὶ λογοτριβῆς ἱκανῆς γενομένης περὶ τῆς ποσότητος τῶν δοθησομένων, ἐβγῆκεν ἔξω· δὲν ἐπέρασε πολὺ καὶ ἐδόθη ἡ τελεία ἀπόφασις παρὰ τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ ὅτι τῷ μὲν σερασκέρῃ νὰ δοθῶσιν ἑκατὸν εἴκοσι πουγγία· εἰς αὐτὸν δὲ χίλια φλωρία, καὶ μία σαμουρόγουνα χιλίων γροσίων, καὶ ὅτι νὰ ἔχωσι τὴν περὶ τούτων ἀπόκρισιν παρὰ τοῦ αὐθέντου εἰς ὀκτὼ ἡμέρας· ὅθεν εὐθὺς γράφοντας ὁ καπικεχαγιᾶς εἰς τὸν αὐθέντην, ἐπρόσμενε τὴν ἀπόκρισιν·

ὁ δὲ αὐθέντης πολιᾷ φρονήσει χρώμενος, ἀφορῶν εἴς τε τὰ παρελθόντα, ἐνεστῶτα τε καὶ μέλλοντα, οὔτε εὐθέως ἐδέχθη ἄσμενος τὰ παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ λεχθέντα τε καὶ ἀπαιτηθέντα, οὔτε πάλιν τελείως ἐτραβήχθη καὶ ἀπεποιήθη, ἀλλ' εὐθὺς ἑτοιμάσας τὸν πρώην μέγαν σλουτζιάρην Κωνσταντῖνον Καρατζᾶν, καὶ δοὺς αὐτῷ φρονίμους παραγγελίας καὶ μαθήσεις ἐπάνω εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, τὸν ἐξαπέστειλεν εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν.

:β Ἦλθε τζοκαδάρης τοῦ Βελῆ πασᾶ ἀπὸ Πενδέρι μὲ μουζδὲν ὅτι ἀπεκατέστησεν αὐτὸν ἡ βασιλεία σερασκέρην τοῦ Πενδερίου, δίδοντας αὐτῷ καὶ μανσούπι τὸ Κιουταχγιέ· ἐστάλθη δὲ μὲ τὸ χάτι σερίφι τοῦ σερασκερλικίου ὁ ἀνεψιὸς τοῦ βεζὶρ κεχαγιασῆ· τὸν δὲ πρὸ αὐτοῦ Νομὰν πασᾶν, τὰ τούγιά του ῥέφι, καὶ νέφι εἰς τὸ Στάνκιογι, μετὰ δὲ παρέλευσιν ἑπτὰ ἡμερῶν πηγαίνοντας ὁ Ῥουστὲμ Σουλεϊμὰν ἀγᾶς καπιτζίπασης, ὅστις ἐστάθη καὶ ἰλκιπτάρης μὲ φερμάνι ὅτι νὰ ὑπάγῃ ὅπου βούλεται, ἐπῆγεν εἰς τὴν Σλίμνον· τὸ δὲ τίποτές του δὲν τὸ ἐπείραξαν. Τὸν Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶν, τὰ τούγιά του ῥέφι, καὶ νέφι εἰς τὴν Αἶνον μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπῆγεν ὁ Τζερκεζλῆ Χαλὴλ ἀγᾶς, γεδικλῆ ζαΐμης, ὄντας μουπασίρης εἰς τὸ τίποτές του, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὸν ἐξώρισαν εἰς τὴν Καβάλλαν· καὶ φερμάνι πρὸς τὸν Βελῆ πασᾶν ὅτι νὰ πάρῃ ὅσα πράγματα ἤθελε θελήσῃ ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος κἂν τε νάκτι, κἂν τε ἄλλα, καὶ στέλλοντας κατάστιχον τῶν ὅσων ἐπῆρε, νὰ κρατηθοῦν ἀπὸ τὸ ἰμδάδι σεφεριὲ τοῦ μανσουπίου του· τὸν Χουσεὶν πασᾶν, τὰ τούγιά του ῥέφι, καὶ νέφι εἰς τὴν Δερενδὲ πατρίδα του· τὸν Σελὴμ πασᾶν, τὰ τούγιά του ῥέφι, καὶ νέφι εἰς τὴν Λῆμνον, εἶτα εἰς τὸ Τζάγκρι μαλικιανέ του.

Τὸν δὲ Δαμὰτ Μουσταφᾶ πασᾶν καὶ τὸν Γιακοὺπ πασᾶν ἐδιόρισαν νὰ ξεχειμάσουν ὅπου φανῇ εὔλογον τῷ Βελῆ πασᾷ, ὅστις ἔστειλε διὰ τοῦ ῥηθέντος τζοκαδάρη εἰς τὸν αὐθέντην μεκτούπι πολλὰ περιποιητικὸν, ὑπεσχέθη καὶ τῷ καπικεχαγιᾷ, ὁποῦ εὑρίσκετο εἰς τὴν πόρταν του, φιλίαν καὶ ἀγάπην παντοτινὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ αὐθέντου· πρὸς ὃν ἀπεκρίθη,

ὡς εἰκὸς, ὁ αὐθέντης στέλλοντας καὶ δῶρον. Ἔμεινε καὶ ἡ ἀνοικοδομὴ τῆς Ὀζοῦ διὰ τὴν ἄνοιξιν, τὸν δὲ μουχαφίζην τῆς Ὀζοῦ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶν ἐδιόρισαν νὰ ξεχειμάσῃ εἰς τὸ Ἄκ Γερμάνι.

Ὁ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς, ἔχοντας σκοπὸν νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ χώματα τῆς Βλαχίας, μὲ τὸ νὰ ἐδιορίσθη μουχαφίζης εἰς τὴν Ὀζοὺ, ἔγραψεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸ δεβλέπι, καὶ τὸν ἐμπόδισεν, ὄντας δὲ εἰς τὴν Σιλίστραν, ἐπῆγεν εἰς Χρύσοβαν.

ὁ Μεχμὲτ Ἐμὶν ἀγᾶς ἔγεινε σιπαχιλὰρ ἀγασῆ·

ὁ Κιοσὲ Ἀλῆ ἀγᾶς σιλιχδάρης·

ὁ Σαλὶχ ἀγᾶς, πρώην τζαβούπαση βεκιλῆ, πὰς πακίκουλος·

ὁ σάπικα σιπαχιλὰρ ἀγασῆ Μουστάφαγας μιχμανδάρης εἰς τὸν ἐλτζὴν τῶν Περσῶν ὁποῦ εἶναι διὰ νὰ ἔλθῃ·

ὁ γιαζιτζιλικδὰν τζικμὰ Μουσταφᾶ ἐφένδης, ὁποῦ ἦτον ποτὲ Χότιν τευτερδαρῆ, μεγάλος ρουζναμετζὴς εἰς τὸν τόπον τοῦ τζανιπῆ·

ὁ Χαλὴλ ἐφένδης, πρώην μαλιγιὲ τεσχερετζὴς, μουκαπελετζής·

ὁ γιαζιτζιλικδὰν τζικμὰ, ποτὲ ἁρπᾶ ἐμινὴς, Ἰσμαὴλ ἐφένδης, μαλιγιὲ τεσχερετζής·

ὁ ῥηθεὶς Ἐμὶν Μεχμέδαγας ἔγεινε καὶ καπικεχαγιᾶς τοῦ Σολὰκ Μεχμὲτ πασᾶ.

Ἐγράφησαν φερμάνια διὰ νὰ πηγαίνουν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα τὴν ἄνοιξιν κατὰ τὸ Πελιγράδι. Κατὰ δὲ τὰ μέρη τοῦ Πενδερίου τελείως δὲν ἐδιορίσθησαν ἕως τώρα, καὶ συμπεραίνουν ἐκ τούτου μήπως εἶναι νὰ γείνῃ ἀγάπη μόνον μὲ τοὺς Μόσχους.

Ἀπέθανεν ἡ μητέρα τῆς πὰς καδίνης, καὶ τὴν εὑρέθησαν τρεῖς χιλιάδες πουγγία, καὶ πάμπολλα τζεβαχέρια.

Τὰ τοῦ Σαριπέγιογλου εὑρίσκονται ὅλα εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ὅθεν ἐλάλησεν ὁ ἐπίτροπος τὸν Μουσταφάπεγην, σερασκέρην τῆς ἁρμάδας, ὅστις εἶναι εἰς Ἰστιχάρι καὶ παρὰ τοῖς μέσα καὶ ἔξω, καὶ τὸν ἐδιόρισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐκίνησε. Ἐδιόρισαν καὶ ἄλλους τρεῖς ἀπὸ τοὺς ἔξω

πασάδαις διὰ νὰ ἦναι εἰς τὸ μεγιγιέτι του, καὶ αὐτὸς σερασκέρης κατὰ τοῦ Σαριπέγιογλου, ὅστις εὑρίσκεται δύο ἡμέραις ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸ Αἰδίνι καὶ κουρσεύει, καὶ λεηλατεῖ τὰ κιρβάνια τῶν πραγματευτῶν, καὶ μαζόνει τὰ ἄσπρα τῶν μαλικιανέδων τῶν ῥιτζάληδων, καὶ μοιράζει χαράτζια.

Ἐδιόρισαν τὸν Τὸζ πασᾶν διὰ μουχαφίζην εἰς τὸν Ἀδᾶ, καὶ τὸ ἀσκέρι του νὰ τὸ ἔχῃ ἔξω.

Ἔγεινε μεγάλος μουσαβερὲς περὶ τοῦ τί νὰ ἀποκριθοῦν εἰς τὸν πρέσβυν τῶν Περσῶν, καὶ τὶ πάσον νὰ κάμουν κατὰ τοῦ Σαριπέγιογλου.

Ἀπέθανεν εἰς τὰ χαϊνιὰ ὁ Ἰσμαὴλ πασᾶς, καὶ τὸ τίποτές του ἔγεινε ζάπτι ἀπὸ τὸ μιρί. Ἐδιόρισαν δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸν Κιουπρουλόγλου Ἀχμὲδ πασᾶν.

Τῇ ε' τοῦ σαπὰν ἐσταλθησαν φερμάνια εἰς ὅλους τοὺς πασάδαις ὅτι εἰς ἑκατὸν δώδεκα ἡμέρας νὰ εὑρεθοῦν ὅλοι μὲ τὰ στρατεύματά τους. εἰς τὸ Νύσσι σαχρασί.

Συγκατένευσε τὸ δεβλέτι εἰς τὸ νὰ γείνῃ μουπαδελὲς ἕνας μόσχοβος κολονέλος, ὁποῦ ἦτον πρὸ πολλοῦ εἰς τοὺς Ἑπτὰ Κουλάδαις μὲ τὸν Γιαχγιᾶ πασᾶν, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἔπασχον νὰ κατορθώσουν οἱ Μόσχοβοι.

Τὸν τοῦ Ῥακότζκη θάνατον λέγεται νὰ τὸν ἐχάρη τὸ δεβλέτι, ἐπειδὴ ὁ Φράντζας ἐλτζὴς ἐπατοῦσε ποδάρι διὰ νὰ μὴ βατζγγεστίσουν ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν καθίσουν ῥῆγα τῆς Οὐγγαρίας, μάλιστα πῶς ἦτον σάρτι καὶ τοῦτο μεταξὺ τῆς Φράντζας καὶ δεβλετίου, καὶ πῶς τώρα, λείποντος τούτου, εὐκολύνουν τὰ τῆς ἀγάπης, τόπος ὅμως μουκιαλεμὲ, οὔτε πρελιμινάρε δὲν ἐδιορίσθη ἕως τώρα. Λέγεται ὅμως καὶ παρά τινων πῶς οἱ Νέμτζοι προβάλλουν διὰ τὸ χέδμι τοῦ Ἀδᾶ, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ δεβλέτι πῶς δὲν συγκατανεύει, καὶ διὰ τὸν Ὅλτον μίαν φορὰν ὁποῦ δὲν κάμνουν ἀναφορὰν πῶς βατζγγεστίζουν οἱ Νέμτζοι.

ιδ Ἀνταμώθη ὁ ἐπίτροπος μὲ τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας εἰς τὸ Ἐγιούπι κρυφὰ, καὶ ἐσύντυχαν ἐπάνω εἰς τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία λέγουν πῶς τελειόνει μὲ τὰ ἄρματα εἰς τὸ χέρι, ἀφ' οὗ δηλαδὴ ἔβγῃ

τὸ ὀρδί. Βεβαιόνουν πῶς εἶναι νὰ ἔβγῃ μαζὶ μὲ τὸ δεβλέτι καὶ ὁ Φράντζας ἐλτζῆς, καὶ πῶς δίδουν οἱ Νέμτζοι τὸ Πελιγράδι.

Περιμένουν μετ' ὀλίγας ἡμέρας διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Πόλιν ὁ υἱὸς τοῦ τέλη Νικολάκης μὲ τὸν σεκρετάριον τοῦ ἐλτζῆ τῆς Φράντζας, καὶ πῶς νὰ εἶναι μαζί τους καὶ ἄλλος μεγαλήτερος ἐνβιάτος.

Ὁ Σαγὶδ ἐφένδης ἐπῆγε διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ σεράγι τοῦ Ἐμὶρ Μεχμὲδ ἀγᾶ, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ Φουντουκλὶ διὰ νὰ γείνῃ μουκιαλεμὲς μὲ τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας.

Τὸν σάπικα κεχαγιᾶ Πιρὶ Μουσταφᾶ ἐφένδην τὸν ἐκακοκράτησε πολλὰ ὁ ἐπίτροπος, μὲ τὸ νὰ ἔγγιξεν ὄντας κεχαγιάπεγης τὸν Γιουπρουκτζήν.

Ἔγειτε φερμάνι διὰ νὰ πιάσουν τὸν ἰατρὸν τοῦ Ῥακότζκη, μὲ τὸ νὰ ἦναι ὑποψία μήπως τὸν ἐφαρμάκωσε, καὶ ὅτι τὸ τακίμι του νὰ σταθῇ πάλιν γερλὶ γερινδὲ, καὶ οἱ λουφέδες καὶ τὰ ταίνια ὁποῦ ἐδίδοντο νὰ δίδωνται, διὰ νὰ μὴ σκορπίσουν οἱ Οὔγγροι καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐγκρίτους ὁποῦ εἶχε κοντά του νὰ σταθῇ ἀντ' αὐτοῦ προεστώς.

ιε Ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι εἰς τὸν αὐθέντην ὁ Χατζὴ Ἰμπραχήμαγας, κεχαγιᾶς τοῦ τούνα πασασῆ Ἀχμὲδ πασᾶ, μὲ δύο φερμάνια, ἐξ ὧν τὸ μὲν περιεῖχεν ὅτι νὰ ἑτοιμάσῃ καὶ νὰ στείλῃ ὁ αὐθέντης κερεστὲ διὰ κατασκευὴν εἰκοσιεννέα σαϊκῶν, καὶ σαράντα τζέτε καϊκίων· τὸ δὲ νὰ ἑτοιμάσῃ πέντε σάϊκαις μὲ ὅλην τὴν ἑτοιμασίαν καὶ ναυτικὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν δι' ἐξόδων τοῦ τόπου, οὕσης ὅθεν παλαιᾶς συνηθείας, ὅταν ἡ βασιλεία ἐκστρατεύῃ κατὰ τῆς Οὐγγαρίας. Ὁ δὲ αὐθέντης συνεικάσας τὸ ῥαδιούργημα ὅτι δηλαδὴ τὰ τοιαῦτα φερμάνια δὲν τὰ ἔλαβεν ὁ ῥηθεὶς ἀπὸ βασιλευούσης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Βίδυν σερασκὲρ πασᾶ, ἔχοντος ἄδειαν νὰ δίδῃ περὶ παντοίας ὑποθέσεως φερμάνια, πρὸς μὲν τὸν τούνα πασασῆ ἔγραψε τὰ δέοντα, ὡς μὴ συνεικάσας τάχα τὴν ἐκείνου σκευωρίαν. Εἰς δὲ τὸ Βιδύνι ἔγραψε τῷ ἀνωτέρῳ ῥηθέντι σλουτζιάρῃ Καρατζᾶ καὶ τῷ καπικεχαγιᾷ Ἰακώβῳ διὰ νὰ παρασταθοῦν ἐπιπόνως εἰς τὸν σερασκέρην διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τοιούτων φερμανίων, καὶ τὴν διόρθωσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

ιε Ἦλθεν ἀπὸ Νικοπόλεως καὶ ὁ καπιτζίπαση ἀγᾶς Δεσταρῆ Μουσταφάγας, ὅστις ἐδιορίσθη ἐκεῖ μουτασίρης διὰ νὰ παρκλαμβάνῃ τὸν παρὰ τῆς βασιλείας διορισθέντα ζαχιρὲν τοῦ κριθαρίου εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ νὰ τὸν στέλνῃ εἰς τὸ ἐν Μεχεδίε ὀθωμανικὸν στρατόπεδον, καὶ τελειώσας τὴν ὑπηρεσίαν του, ἔλαβεν ἄδειαν παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς βασιλεύουσαν, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ὅμως παρὰ τοῦ αὐθέντου, ἦλθε καὶ εἰς τὸ Βουκουρέστι, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν κούρτην εἰς ἀντάμωσιν ἐπῆγε καὶ ὁ αὐθέντης πρὸς ἑσπέρας εἰς αὐτόν.

Ἔφερον εἰς τὸν Βίδυν σερασκέρην κεφάλια Νεμτζοκατάνων ἀπὸ τὸ **Μάργκα Ἰογαζὶ** ὀγδοῆντα, καὶ πολλοὺς ζωντανοὺς, ἔγεινε δὲ πολὺς πόλεμος, ὄντες Κατάνοι μὲν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας, Τοῦρκοι δὲ ἕως πεντακόσιοι, Σέρβοι δὲ πολλοί· ἔστειλε δὲ ὁ σερασκὲρ πασᾶς πρὸς μὲν τοὺς Τούρκους καβάδια καὶ τζελέγκια, εἰς δὲ τοὺς Σέρβους καλπάκια καὶ τζόχαις, καὶ ἐξεκίνησε μαχσοὺς περὶ ταύτης τῆς νίκης εἰς βασιλεύουσαν τὸν Οὐζοὺν Ἀλῆ ἀγᾶν.

ιη Ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ἠπείρου καὶ ἡ θαυματουργὸς κάρα τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ αὐθέντου, ὡς ἀλεξιτήριος οὖσα εἰς τὴν ἀσθένειαν τῆς ὀλεθρίου πανώλους· δεξάμενοι δὲ αὐτὴν μετὰ τῆς ἀνηκούσης εὐλαβείας, εἰσήγαγον καὶ κατέθεντο εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τοῦ **Μιχάλβοδα**, ὅπου ἀπελθὼν ὁ αὐθέντης τῇ ἐπιούσῃ κυριακῇ μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐκτελέσαντες ἁγιασμὸν ᾑσπάσαντο αὐτὴν μετὰ πολλῆς τῆς εὐλαβείας.

ιθ Ἐκίνησεν ὁ ῥηθεὶς καπιτζίπασης διὰ τὴν Πόλιν· ἀπῆλθε δὲ ἀφιλοδώρητος μὴ δεχθεὶς τὰ παρὰ τοῦ αὐθέντου πεμφθέντα.

κ Ἔγραψεν ὁ χάνης εἰς τὸν βασιλέα πῶς ἔχει ἀναγκαίας ὑποθέσεις νὰ συντύχῃ, παρακαλῶντας νὰ τὸν δοθῇ ἄδεια νὰ ἔλθῃ εἰς Πόλιν, καὶ ἔγεινε χάτι σερίφι διὰ τὸν ἐρχομόν του, καὶ ἐκίνησε καὶ ἀγᾶς διὰ νὰ τὸν κάμῃ δαβέτι.

Ἐβγῆκαν δύο κίστια λουφέδων τῶν γιανιτζάρων, καὶ διεμοιράσθησαν κατὰ τὴν συνήθειαν.

Τοῦ Ἐμὶν Μεχμέδαγα τὸ κονάκι ὁποῦ εἶνάι εἰς τὸ Φουντουκλὶ, τὸ ἐδιόρισαν διὰ νὰ γείνουν ἐκεῖ οἱ περὶ ἀγάπης μουκιαλεμέδες, οἱ ὁποῖοι ἔγειναν δύο φοραὶς, καὶ ἀνταμώθη ὁ Φράντζας ἐλτζὴς ἐκεῖ μὲ τὸν ῥεὶς ἐφένδην, Ἐσὰδ μολλᾶ, Σαγὶδ ἐφένδην, καὶ ἐσύντυχαν. Λέγουν ὅμως ὅτι ἀκόμη εἶναι δύσκολα τὰ πράγματα, καὶ εὑρίσκονται ἐπάνω εἰς τὸ νὰ διορθώσουν τὰ πρελουμινάρια, καὶ οἱ Νέμτζοι προβάλλουν τὴν ἀγάπην τῆς Ποσροβίτζας, τὸ δεβλέτι καὶ τὰ βαστᾷ ὑψηλὰ, καὶ εἰς δεκαπέντε ἢ εἴκοσι ἡμέρας θέλει γείνῃ, ὡς εἴρηται, μὲ τὰ ἅρματα εἰς τὸ χέρι, ἐβγαίνοντας δηλαδὴ τὸ ὀρδί.

Ἔστειλαν καὶ ἐλάλησαν εἰς τὴν Πόρταν τὸν Πόννεβαλ κουμπαρατζίπαση, καὶ πηγαίνοντας εἰς τοῦ κεχαγιάπεγη τὸν ὀδᾶν, ἀφ' οὗ τὸν ἔβαλαν μαξιλάραν καὶ ἐκάθισε, καὶ ἐσυνομίλησεν ὀλίγον μὲ τὸν κεχαγιάπεγην, τὸν ἐσήκωσαν, καὶ τὸν ἔκαμαν νέφχι εἰς τὴν κεστέμπουλου, καὶ τὴν ἰδίαν ὥραν ἔφερον κάποιον Μιρζᾶ πασᾶν γηραλέον, ὁποῦ ἐκτυποῦσε τὸ Ἀδᾶ Καλααση, καὶ τὸν ἐφόρεσαν καβάδι διὰ κουμπαρατζίπαση, τὸν δὲ ἐξορισθέντα τὸν ἐδιόρισαν καὶ πεντακόσια ἄσπρα γεβμιγιὲ, καὶ ἀγκαλὰ λέγουν πῶς μὲ τὸ νὰ ἔρριξαν ἀρτζουχάλι οἱ κουμπαρατζῆδες κατ' αὐτοῦ νὰ τὸν ἔβγαλαν, πλὴν οἱ περισσότεροι λέγουν πῶς μὲ τὸ νὰ ἦτον ἕνα ἐγγέλι τῆς ἀγάπης διὰ παρακινήσεως τοῦ Φράντζας ἐλτζῆ τὸν ἐξώρισαν· ἐβούλλωσαν καὶ τὸ σπίτι του, καὶ ἐπρόσταξεν ὁ ἐπίτροπος τὸν δραγουμάνον νὰ πάρῃ τὰ χαρτία του εἰς τὸ σπίτι, διὰ νὰ ἰδοῦν τί περιέχουν, τὰ δὲ βιβλία του τὰ ἐχάρισε τὸν δραγουμάνον. Λέγουν μερικοὶ καὶ τοῦτο περὶ τῆς ἐξορίας του ὅτι νὰ ἦτον παλαιὸν πάθος τοῦ ἐπιτρόπου εἰς αὐτὸν, μὲ τὸ νὰ ἐσυντύχαινεν εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ ἐπήγαινεν εἰς αὐτὸν μὲ ἐλευθεροστομίαν καὶ κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου. Λέγεται καὶ πῶς τὸ ἐνήργησεν ὁ Φράντζας ἐλτζὴς, καὶ ἡ ἔχθρα τῶν Φραντζέζων κατ' αὐτοῦ νὰ ἦναι δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν. Ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ Ῥακότζκης, μὲ μεγάλην ἱστάντζαν ζητεῖ ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ τὴν Φράντζαν τὸν ἄλλον υἱὸν τοῦ Ῥακότζκη, διὰ νὰ τὸν φέρουν εἰς τὴν Πόλιν· τὸ ὁποῖον λέγουν πῶς ἀκούοντάς το ὁ Πόννεβαλ, εἶπεν ὅτι θαυμάζω διατί τὸν

ζητοῦν ἀπὸ τὴν Φράντζαν, καὶ δὲν μὲ λέγουν ἐμένα νὰ τὸν γράψω, νὰ τὸν κατζιρδίσω ἀπὸ ἐκεῖ νὰ τὸν φέρω· ἀπὸ τὸ ὁποῖον φαίνεται πῶς νὰ ἐγγίχθη πολλὰ ὁ Φράντζας ἐλτζής.

Ἔφεραν διακόσια εἴκοσι κεφάλια ἀπὸ τὸν πόλεμον, ὁποῦ ἠκολούθησε μὲ τὸν Σαριπέγιογλουν· κατόπιν ἦλθεν ἄνθρωπος τοῦ Γκιαβοὺρ Ἀχμὲδ πασᾶ, καὶ ἔγραφε πῶς ὕστερα ἀπὸ ἕνα καλὸν πόλεμον ἐτραβήχθη ὁ Σαριπέγισγλους εἰς τὸ κάστρον ὁποῦ ἔχει εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ πῶς εἶναι ἀνάγκη νὰ διορισθῇ κηόλας διὰ τὰ στρατεύματα. Μετὰ μίαν ὥραν ἦλθεν ἄνθρωπος τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Παγδὰτ βαλισῆ, ὁ ὁποῖος εἶναι Οὔρφα πασασῆ καὶ ἔγραφε πῶς ἐδαβράνδισεν ὁ Σαριπέγιογλους, καὶ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ κάστρον, καὶ ἐδαγίνδισε τὰ στρατεύματα, καὶ πάλιν ἐγύρισε, καὶ ἐγράφησαν φερμάνια διὰ τοὺς κισλάδαις, καὶ ἐδιορίσθησαν ἄνθρωποι νὰ φυλάγουν τὰ πογάζια. Ἐδιόρισαν τὸν καϊμεκὰμ πασᾶν πὰς πὸγ, καὶ τὸν ἐφόρεσαν καὶ γοῦναν, καὶ εἶναι διὰ νὰ κινήσῃ νὰ πηγαίνῃ κατ' αὐτοῦ, καὶ βεβαιόνουν πῶς εἶναι νὰ τὸν δοθῇ τὸ Αἰδίνι, ἐπειδὴ ὁ Γκιαβοὺρ Ἀχμὲδ πασᾶς δὲν εὐδοκίμησεν ἐκεῖ, ἀλλὰ ἐδυσφημήθη. Ἐδιόρισαν ἀκόμη καὶ πέντε ἓξ ἰκὶ τουΐλοὺ πασάδαις, καὶ τὸν σαμψοντζίπαση καὶ ἱκανὰ ἀσκέρια, καὶ μουχιμάτι σωστὸν, ἔδωκαν καὶ δύο τούγια εἰς κάποιον Ἀτματζὲ βασιλικὸν σαλαχόρην, δίδοντές τον καὶ τὴν Προῦσαν, καὶ τὸν ἐδιόρισαν εἰς τὸ μεγιγιέτι τοῦ ῥηθέντος καϊμεκὰμ πασᾶ, καὶ ἐκίνησε.

Οἱ ἐλτζῆδες τῆς Περσίας ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πόλιν ἐπρόβαλαν πῶς μίαν φορὰν ὁποῦ εἰς τὴν ἀγάπην, ὁποῦ ἔκαμαν μὲ τὸ δεβλέτι, ἦτον νὰ βάλουν μέσα καὶ τοὺς Μοσχόβους, καὶ μὲ τὸ νὰ ἠκολούθησαν τότε τὰ ἐχθρικὰ κινήματα τῶν Μοσχόβων, δὲν τοὺς ἔβαλαν, τώρα ὁ σάχης, ὡς μουσουλμάνος καὶ φίλος τῆς βασιλείας, μεσολαβεῖ διὰ νὰ τελειώσῃ ἡ ἀγάπη μὲ τοὺς Μοσχόβους, καὶ πῶς ἔστειλαν δύο ἐλτζήδαις εἰς τὰ σύνορα διὰ νὰ συντύχουν καὶ νὰ βάλουν εἰς τάξιν τὰ τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία εἴδησις εἶχε πηγαίνῃ καὶ ἀπὸ τὸν Ἀχμὲδ πασᾶν εἰς τὸν ἐπίτροπον, πριχοῦ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν Πόλιν· ἐρχόμενος εἰς τὴν Πόλιν ἔδωσεν εἰς τοὺς ἐλτζήδαις

τὴν ἀπόκρισιν αὐτὴν ὅτι τὴν ἀγάπην οἱ Μοσχόβοι τὴν ἐχάλασαν, τὸ δεβλέτι ἐκινήθη, καὶ ἐπῆρεν ἰμτικάμη, καὶ εὑρισκόμενον τώρα ἐπάνω εἰς νίκας εἶναι ἰρζ ἐξικλίκι νὰ στείλῃ ἐλτζήδαις, καὶ νὰ φανῇ πῶς ζητεῖ ἀγάπην. Οἱ Μοσχόβοι σὰν ἤθελαν τὸ τεβασούτι τοῦ σάχη, ἔπρεπε νὰ τὸ γράψουν εἰς τὸ δεβλέτι, ὅμως αὐτοὶ ὄχι μόνον πῶς δὲν ἔγραψαν τὶ περὶ τούτου, ἀλλὰ μάλιστα τώρα κοντὰ ἦλθεν ἄνθρωπός τους, καὶ κάμνουν μεδιατόρε τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας· ὅθεν τὸ πρᾶγμα δὲν ἀκολουθεῖ νὰ γείνῃ καθὼς τὸ προβάλλουν· ὡς τόσον δὲ ὄντας νὰ ἔλθῃ ἄλλος μεγαλήτερος ἐλτζὴς, τὸν προσμένουν, καὶ θέλουν συντύχει μὲ ἐκεῖνον.

Ὁ Γιανιτζικλήπεγγς ὁ ἐξόριστος ἦλθεν εἰς τὴν Πόλιν.

Διὰ τὸν Γιαχγιᾶ πασᾶν βεβαιόνουν πῶς ἔρχεται ἀπὸ Μοσχοβίας.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ῥακότζκη, ἀπεκατέστησε τὸ δεβλέτι εἰς τὸν τόπον τοῦ θανόντος τὸν κόντε Μικέλε Σάκη, μὲ τίτουλα γκενεραλίσσιμου γκοβερνατόρε τῆς τε Οὐγγαρίας καὶ Τρανσυλβανίας, ὅστις καὶ ἔστειλεν εὐθὺς γράμματα πρὸς τὸν αὐθέντην, δίδοντας ταύτην τὴν εἴδησιν, καὶ ἀλλάσσοντας τὸν εἰς Βουκουρέστι ρεσιδέντε τοῦ Ῥακότζκη Ἀνδρέαν, καὶ στέλλοντας εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ τὸν Γιοζέπο Οὐζόνη.

κ Πηγαίνοντας φερμάνια εἰς τὸν Βίδυν σερασκέρην διὰ τὸ ἄζλι τοῦ Βίδυν τευτερδαρῆ, καὶ τὴν ἀντ' αὐτοῦ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀμπὰρ ἐμινῆ, ὁ σερασκέρης, ἀφ' οὗ ἐδιαβάσθησαν τὰ φερμάνια, ἐφόρεσε τὸν τευτερδάρην γοῦναν, λέγοντας ὅτι τὸ φερμάνι εἶναι γιαγκλίσι, καὶ ἐπειδὴ ὁ βασιλέας μου καὶ ἐγὼ εἴμεθα εὐαρεστημένοι ἀπὸ τὴν δούλευσίν σου, ἰδοὺ ὁποῦ καὶ αὖθις σὲ ἀποκαθιστῶμεν· τὸν δὲ ἀμπὰρ ἐμινῆ τὸν ἐπρόσταξε νὰ κυττάξῃ τὴν δουλειάν του, καὶ νὰ μένῃ ἐν ᾧ ἐκλήθη.

Περὶ τῶν μανσουπίων ὁποῦ ἔγειναν τεβτζίχι εἰς ἰκὶ τουϊλούδαις.

Εἰς τὸν Τζέτετζε Ἀπδουλλὰχ πασᾶν Σιβάς.

Εἰς τὸν Σεχσιβάρογλου Χαλὴτ πασᾶ Σελεῦκε.

Εἰς τὸν Δίβρικλη Ὀμὲρ πασᾶ Μεράς.

Εἰς τὸν Γκετζέσιμ Χασὰν πασᾶ Ἀκσείρ.

Εἰς τὸν Ἐμιρζᾶ πασᾶ Κέγκρι.

Εἰς τὸν Μπρούσαλη Μεχμὲδ πασᾶν Καΐσερι.

Εἰς τὸν Μεμὶς πασᾶν Μπαλίκεσρι.

Εἰς τὸν Μαμόλογλου Ὀσμὰν πασᾶ Καρὰ Ἰσσάρ.

Εἰς τὸν Ἀλῆ πασᾶν Σουλτὰν Ἰουνί.

κγ Ἦλθεν ἀπὸ τὸ Γκίργκιοβον διὰ προσκλήσεως τοῦ αὐθέντου ὁ Μαχμούτκεγης, ὁ ἐπιστάτης τῶν ναυπηγηθησομένων οὐστοὺ ἀτζικίων, μετὰ τοῦ Γκιργκιὸβ καδησῆ Χασὶμ ἐφένδη, διὰ νὰ συντύχουν περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν οὐστοὺ ἀτζικίων.

κδ Συνελεύσεως κοινῆς γενομένης τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων ἐνώπιον τοῦ αὐθέντου, καὶ ἱκανῆς σκέψεως περὶ ἐκλογῆς προσώπου, τοῦ ἀναδεξομένου τὴν ποιμαντορίαν τῆς μητροπόλεως Οὐγγροβλαχίας μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιστάσεως καὶ τοῦ προσήκοντος στοχασμοῦ, προεκρίθη καὶ προεκλέχθη τῶν ἄλλων ὁ Μυρέων Νεόφυτος, καὶ ὡς μαρτυρημένος ἐπὶ σεμνότητι βίου, καὶ πάσῃ ἄλλῃ ἀρετῇ καὶ μαθήσει, καὶ ὡς πολλῆς τῆς πατρικῆς αὐτοῦ ἀγάπης ἀπολαύσαντες πάντες ἐν τῷ καιρῷ τῶν παρελθουσῶν ἀνωμαλιῶν, σύμψηφος δὲ γενόμενος τῇ τοιαύτῃ ἐκλογῇ καὶ ὁ αὐθέντης, εὐθὺς ἐξεκίνησε τὸν τατούναν καχβετζὴν διὰ τὴν Πόλιν μὲ γράμματα εἰς τὸν παναγιώτατον δεσπότην, δίδοντας τὴν περὶ τούτου εἴδησιν, ὡς ἔθος, διὰ νὰ σταλθῇ ἡ πατριαρχικὴ συνοδικὴ ἔκδοσις περὶ τῆς μεταθέσεως.

Οὐ μετὰ πολλὴν ὥραν ἔφθασε καὶ ὁ σλουτζιάρης Καρατζᾶς ἀπὸ τὸ Βιδύνι μὲ φερμάνι παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ ὅτι τὸ πέραν μέρος τοῦ Ὄλτου, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἡ ὀθωμανικὴ βασιλεία διὰ τῶν ἁρμάτων της παρὰ τοῦ καίσαρος νὰ ἦναι ἑνωμένον πάλιν μὲ τὸ ἐντεῦθεν μέρος τῆς Βλαχίας, καθὼς ἦτον ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ διατελῇ καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος ὑπὸ τὴν δεσποτείαν καὶ ἐξουσίαν τοῦ αὐθέντου, κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ τε ἐκεῖσε ἐπισκόπου Ῥυμνίκου, καὶ πάντων τῶν ἐντοπίων. Ὁ δὲ

τὴν ἀπόκρισιν αὐτὴν ὅτι τὴν ἀγάπην οἱ Μοσχόβοι τὴν ἐχάλασαν, τὸ δεβλέτι ἐκινήθη, καὶ ἐπῆρεν ἰμτικάμη, καὶ εὑρισκόμενον τώρα ἐπάνω εἰς νίκας εἶναι ἴρζ ἐξικλίκι νὰ στείλῃ ἐλτζήδαις, καὶ νὰ φανῇ πῶς ζητεῖ ἀγάπην. Οἱ Μοσχόβοι σὰν ἤθελαν τὸ τεβασούτι τοῦ σάχη, ἔπρεπε νὰ τὸ γράψουν εἰς τὸ δεβλέτι, ὅμως αὐτοὶ ὄχι μόνον πῶς δὲν ἔγραψαν τὶ περὶ τούτου, ἀλλὰ μάλιστα τώρα κοντὰ ἦλθεν ἄνθρωπός τους, καὶ κάμνουν μεδιατόρε τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας· ὅθεν τὸ πρᾶγμα δὲν ἀκολουθεῖ νὰ γείνῃ καθὼς τὸ προβάλλουν· ὡς τόσον δὲ ὄντας νὰ ἔλθῃ ἄλλος μεγαλήτερος ἐλτζῆς, τὸν προσμένουν, καὶ θέλουν συντύχει μὲ ἐκεῖνον.

Ὁ Γιανιτζικλήτεγης ὁ ἐξόριστος ἦλθεν εἰς τὴν Πόλιν.

Διὰ τὸν Γιαχγιᾶ πασᾶν βεβαιόνουν πῶς ἔρχεται ἀπὸ Μοσχοβίας.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ῥακότζκη, ἀπεκατέστησε τὸ δεβλέτι εἰς τὸν τόπον τοῦ θανόντος τὸν κόντε Μικέλε Σάκη, μὲ τίτουλα γκενεραλίσσιμου γκοβερνατόρε τῆς τε Οὐγγαρίας καὶ Τρανσυλβανίας, ὅστις καὶ ἔστειλεν εὐθὺς γράμματα πρὸς τὸν αὐθέντην, δίδοντας ταύτην τὴν εἴδησιν, καὶ ἀλλάσσοντας τὸν εἰς Βουκουρέστι ρεσιδέντε τοῦ Ῥακότζκη Ἀνδρέαν, καὶ στέλλοντας εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ τὸν Γιοζέπο Οὐζόνη.

κ Πηγαίνοντας φερμάνια εἰς τὸν Βίδυν σερασκέρην διὰ τὸ ἄζλι τοῦ Βίδυν τευτερδαρῆ, καὶ τὴν ἀντ' αὐτοῦ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀμπὰρ ἐμινῆ, ὁ σερασκέρης, ἀφ' οὗ ἐδιαβάσθησαν τὰ φερμάνια, ἐφόρεσε τὸν τευτερδάρην γοῦναν, λέγοντας ὅτι τὸ φερμάνι εἶναι γιαγκλίσι, καὶ ἐπειδὴ ὁ βασιλέας μου καὶ ἐγὼ εἴμεθα εὐαρεστημένοι ἀπὸ τὴν δούλευσίν σου, ἰδοὺ ὁποῦ καὶ αὖθις σὲ ἀποκαθιστῶμεν· τὸν δὲ ἀμπὰρ ἐμινῆ τὸν ἐπρόσταξε νὰ κυττάξῃ τὴν δουλειάν του, καὶ νὰ μένῃ ἐν ᾧ ἐκλήθη.

Περὶ τῶν μανσουπίων ὁποῦ ἔγειναν τεβτζίχι εἰς ἰκὶ τουϊλούδαις.

Εἰς τὸν Τζέτετζε Ἀπδουλλὰχ πασᾶν Σιβάς.

Εἰς τὸν Σεχσιβάρογλου Χαλὴτ πασᾶ Σελεῦκε.

Εἰς τὸν Δίβρικλη Ὀμὲρ πασᾶ Μεράς.

Εἰς τὸν Γκετζέσιμ Χασὰν πασᾶ Ἀκσεΐρ.

Εἰς τὸν Ἐμιρζᾶ πασᾶ Κέγκρι.

Εἰς τὸν Μπρούσαλη Μεχμὲδ πασᾶν Καΐσερι.

Εἰς τὸν Μεμὶς πασᾶν Μπαλίκεσρι.

Εἰς τὸν Μαμόλογλου Ὀσμὰν πασᾶ Καρὰ Ἰσσάρ.

Εἰς τὸν Ἀλῆ πασᾶν Σουλτὰν Ἰουνί.

κγ Ἦλθεν ἀπὸ τὸ Γκίργκιοβον διὰ προσκλήσεως τοῦ αὐθέντου ὁ Μαχμούτης, ὁ ἐπιστάτης τῶν ναυπηγηθησομένων οὐστοὺ ἀτζικίων, μετὰ τοῦ Γκεργκεδβ καδησῆ Χασὶμ ἐφένδη, διὰ νὰ συντύχουν περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν οὐστοὺ ἀτζικίων.

κδ Συνελεύσεως κοινῆς γενομένης τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων ἐνώπιον τοῦ αὐθέντου, καὶ ἱκανῆς σκέψεως περὶ ἐκλογῆς προσώπου, τοῦ ἀναδεξομένου τὴν ποιμαντορίαν τῆς μητροπόλεως Οὐγγροβλαχίας μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιστάσεως καὶ τοῦ προσήκοντος στοχασμοῦ, προεκρίθη καὶ προεκλέχθη τῶν ἄλλων ὁ Μυρέων Νεόφυτος, καὶ ὡς μαρτυρημένος ἐπὶ σεμνότητι βίου, καὶ πάσῃ ἄλλῃ ἀρετῇ καὶ μαθήσει, καὶ ὡς πολλῆς τῆς πατρικῆς αὐτοῦ ἀγάπης ἀπολαύσαντες πάντες ἐν τῷ καιρῷ τῶν παρελθουσῶν ἀνωμαλειῶν, σύμψηφος δὲ γενόμενος τῇ τοιαύτῃ ἐκλογῇ καὶ ὁ αὐθέντης, εὐθὺς ἐξεκένησε τὸν τατούναν καχβετζὴν διὰ τὴν Πόλιν μὲ γράμματα εἰς τὸν παναγιώτατον δεσπότην, δίδοντας τὴν περὶ τούτου εἴδησιν, ὡς ἔθος, διὰ νὰ σταλθῇ ἡ πατριαρχικὴ συνοδικὴ ἔκδοσις περὶ τῆς μεταθέσεως.

Οὐ μετὰ πολλὴν ὥραν ἔφθασε καὶ ὁ σλουτζιάρης Καρατζᾶς ἀπὸ τὸ Βιδύνι μὲ φερμάνι παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ ὅτι τὸ πέραν μέρος τοῦ Ὄλτου, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἡ ὀθωμανικὴ βασιλεία διὰ τῶν ἁρμάτων της παρὰ τοῦ καίσαρος νὰ ἦναι ἑνωμένον πάλιν μὲ τὸ ἐντεῦθεν μέρος τῆς Βλαχίας, καθὼς ἦτον ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ διατελῇ καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος ὑπὸ τὴν δεσποτείαν καὶ ἐξουσίαν τοῦ αὐθέντου, κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ τε ἐκεῖσε ἐπισκόπου Ῥυμνίκου, καὶ πάντων τῶν ἐντοπίων. Ὁ δὲ

αὐθέντης, εἰ καὶ ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος διὰ πολλὰ ἐνδεχόμενα, ὅμως ἐδέχθη τὴν βασιλικὴν ἐπιταγὴν καὶ ἀπελάβετο τοὺς οἴακας τῆς διοικήσεως καὶ ἐκείνου τοῦ μέρους διὰ τὸ κοινὸν ὄφελος πάντων τῶν ἐγκατοίκων.

κς Μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς θείας λειτουργίας συνελεύσεως αὖθις γενομένης τοῦ τε ἐπισκόπου Μπουζέου καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων εἰς τὴν παλαιὰν σπαθαρίαν, προκαθημένου τοῦ αὐθέντου ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτοῦ θρόνου, ἐξ δεξιῶν οὔσης τῆς πατερίτζας ἱσταμένης, ἀναστὰς ὁ μέγας λογοθέτης Κωνσταντῖνος Δουδέσκουλος καὶ προσκυνήσας, ὡς ἔθος, τὸν αὐθέντην, ἐξῆλθε καὶ προσεκαλέσατο τὸν ὑποψήφιον Μυρέων ἀπὸ τὴν μεγάλην σπαθαρίαν, ὅπου ἦν περιμένων τὴν πρόσκλησιν, καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις ὄρθιος ἱστάμενος, καὶ ἀσκεπὴς τὴν κεφαλὴν, καὶ προλογισάμενος τὰ τῇ ὑποθέσει κατάλληλα, κατῆλθεν ἀπὸ τοῦ θρόνου, μετὰ τῆς ἀνηκούσης εὐλαβείας ἐνεχειρίσατο αὐτῷ τὴν πατερίτζαν, ἀσπασάμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, εἶτα ἀσπασάμενοι καὶ οἱ ἄρχοντες, ἐξῆλθον. Οὔσης δ' ἑτοίμης τῆς τε αὐθεντικῆς καρρέτας καὶ τῆς λοιπῆς παρατάξεως, ἐμβῆκεν εἰς τὴν καρρέταν μετὰ τοῦ μεγάλου λογοθέτου, τοῦ δευτέρου λογοθέτου Κωνσταντίνου Κρετζουλέσκουλου καὶ τοῦ δευτέρου ποστελνίκου Γιαννάκη Βλαστοῦ ἐφίππων ὄντων, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς μητροπόλεως διὰ τῶν ἱερῶν κωδώνων, προπορευομένων τῶν ψαλτῶν, καὶ τῶν ἐντοπίων ἱερέων· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἐξῆλθον μετὰ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ τῶν μανουαλίων, καὶ οὕτως εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν, ψαλλόντων τῶν ψαλτῶν, ὡς ἔθος, τὸ «ἄξιόν ἐστιν», καὶ ἀσπασάμενος τὰς δεσποτικὰς εἰκόνας, καὶ εὐλογήσας πάντας, ἐξῆλθε, μὴ ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον, ὡς ἔτι ὑποψήφιος ὢν, καὶ μὴ παραγενομένης τῆς πατριαρχικῆς ἐκδόσεως, μεμολυσμένων δ' ἔτι οὐσῶν τῶν τῆς μητροπόλεως οἰκιῶν ὑπὸ τῆς πανώλους, ἀπῆλθε μετὰ τῆς παρατάξεως εἰς τοῦ Μιχάλβοδα.

κη Ἐκίνησεν ὁ Μαχμούτπεης κατὰ πάντα εὐχαριστημένος παρὰ τοῦ αὐθέντου.

Δεξάμενος δὲ ὁ αὐθέντης, ὡς ἔφθημεν εἰρηκότες, τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὅλτου, καὶ συμβουλευθεὶς μετὰ τῶν ἀρχόντων περὶ τῆς διοικήσεως ἐκείνου τοῦ μέρους, ἐδιόρισεν ἄρχοντας ἐκ τῶν πρώτων τε καὶ δευτέρων διὰ νὰ
λ ἐξαποστείλῃ ἐκεῖσε καὶ οὕτω κατὰ τὴν λ΄ ἐξαπέστειλε τὸν σλουτζιάρην Καρατζᾶν καὶ τὸν μεγάλον πιττάρην Ἀνδρονάκην, γράφοντας καὶ πρὸς τὸν ἐκεῖσε διορισθέντα πάνον παρὰ τοῦ Μουρταζᾶ Κωνσταντῖνον Ἀρτζιντογιάνον τὸν προρρηθέντα, διὰ νὰ ἦναι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἰσπράβνικος, καὶ ὄχι μπάνος, τῆς Κραγιόβας καὶ τῶν πέντε καδηλικίων· ὁ δὲ σλουτζιάρης Καρατζᾶς, ἔφορος τῶν ἐκεῖσε συμβαινουσῶν ὑποθέσεων, καὶ διαυθεντευτὴς τῶν ἐντοπίων ἀπὸ τὰς πλεονεξίας καὶ ἀδικίας τῶν ἐκεῖσε ὀθωμανικῶν στρατευμάτων· ὁ δὲ πιττάρης Ἀντρονάκης νὰ συνάξῃ τὰ δημόσια ἄσπρα μετὰ καὶ τῆς ἐπιστασίας τῶν ἐντοπίων· τὰ δὲ δοσίματα τὰ ἐδιόρισε κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ ἐδίδοντο καὶ ἐπὶ τῶν Γερμανῶν· εἰς δὲ τὰ λοιπὰ καδηλίκια ἐδιόρισεν ἀνὰ δύο ἄρχοντας δευτέρους, ἔστειλε καὶ γράμματα κοινὰ περιέχοντα κεφάλαιά τινα καὶ συνθήκας μὲ μεγάλην εὐμένειαν καὶ φιλανθρωπίαν· τῷ δὲ ἐπισκόπῳ ἔπεμψε χάριν εὐλαβείας μανδύον, σάκκον χρυσοῦν, στιχάριον καὶ ἐπιτραχήλιον.

Δεκέμβριος τοῦ αψλη΄.

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ. — Περὶ τῆς θανῆς τοῦ Σολὰκ Μεχμὲδ πασᾶ. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κεφαλιοῦ τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Ἀϊδὶν βαλισῆ. — Περὶ τοῦ κινήματος τῶν πρέσβεων τῶν Περσῶν. — Περὶ τῆς ἀποκοπῆς ὁποῦ ζητεῖ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, καὶ διὰ τὰ ὅσα ἄσπρα ἐπῆρε. — Ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν ἀκούει εἰς ὅλα τὸν ἐπίτροπον. — Ὅτι δυσκόλως ἐκβήσεται ἡ ἀγάπη. — Ὅτι πρότερον εὐκολωτέρα ἡ ἀγάπη. — Ὅτι ἐλπίζεται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν τελείωσιν τῆς ἀγάπης ὁ χάνης. — Περὶ τοῦ σταλέντος χάτι σεριφίου τῷ σερασκὲρ πασᾷ. — Περὶ τοῦ σταλέντος γεδικλῆ ζαΐμη μὲ φερμάνια. — Περὶ τοῦ δοθέντος μανσουπίου τῷ σερασκὲρ πασᾷ. — Περὶ φερμανίου ὁποῦ ἦλθε διὰ βούτυρον. — Περὶ τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι περάσματος τοῦ Ἀλῆ ἀγᾶ γεδικλῆ ζαΐμη. — Ὅτι ὁ Βελῆ πασᾶς ἐζήτησε διὰ κεχαγιᾶν του τὸν Γεγὲν Μεχμὲδ ἀγᾶ. — Περὶ τῆς γινομένης ἑτοιμασίας διὰ τὸν χάνην. — Περὶ τῆς κατὰ τοῦ πίνπαση τοῦ Σαριπέγιογλου νίκης τοῦ Ῥόκα βαλισῆ. — Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ εἰς τὸ Ἀϊδίνι. — Περὶ τῶν λεγομένων διὰ τὸ ὀρδί. — Περὶ τῆς εἰς Κραγιόβαν νίκης τοῦ Τεκελῆ κατὰ τῶν Κατάνων. — Περὶ τῶν δοθέντων νάκτι παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἀντὶ τῶν ἐθίμων τζεβαχερίων. — Περὶ τοῦ σέϊχουλ ἰσλάμη. — Περὶ τῶν λεγομένων διὰ καϊμεκάμηδαις τῆς Πόλεως. — Περὶ τῶν φερμανίων ὁποῦ ἐστάλθησαν διὰ τὸ κριθάρι καὶ βούτυρον. — Περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ Μυρέων εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῆς Οὐγγροβλαχίας.

ε Ὁ ΚΑΠΙΤΖΙΛΑΡ κεχαγιασῆ τοῦ βασιλέως ἐκίνησε τῇ ε΄ εἰς Ἀϊδίνι.

Ἐσταλθῆ βασιλικὸς σαλαχόρης εἰς τὸ Πενδέρι εἰς τὸν Σολὰκ Μεχμὲδ πασᾶν διὰ νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς βασιλεύουσαν, καὶ νὰ τὸν δοθῇ τρίτον τούγι διὰ νὰ σταλθῇ εἰς τὸ Σὰμ Ταραμπουλουσὶ, καὶ πηγαίνοντας εἰς τὸ Παπαδάγι ἀπέθανε, καὶ ἐστάλθη ἄνθρωπος νὰ παραλάβῃ τὸ τίποτές του.

Εἶχε πηγαίνῃ φερμάνι διὰ νὰ φέρῃ τὸ κεφάλι τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Ἀϊδὶν βαλισῆ· ὅμως ὁ Ἀϊδὶν βαλισῆ, πρὶν νὰ πηγαίνῃ τὸ φερμάνι, ἔστειλε τὸ κεφάλι, διὰ νὰ ἀποδοθῇ τὸ σφάλμα εἰς ἐκεῖνον.

Οἱ ἐλτζῆδες τῶν Περσῶν ἐκίνησαν, προεβγάλλοντές τους εἰς Σκούταρι μὲ κάτεργον καὶ μὲ πολλὴν τιμήν.

Ὁ ἐπίτροπος ζητεῖ νὰ τὸν δοθῇ ἀπὸ τὸν χαζνὲν μόνον ἕνα τόσον ἀποκοπὴ, καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου νὰ τὰ κάμῃ ἀπὸ λόγου του ἀπὸ τυχηρὰ εἰσοδήματα, καὶ ἀπὸ μουσαδερέδαις. Ἐπῆρε τώρα κοντὰ τρεῖς χιλιάδας πουγγία ἀπὸ τοὺς μπέηδαις τοῦ Μισιρίου, καὶ χίλια ἑξακόσια ἀπὸ τὸ μετρουκιάτι τοῦ Τζιγάλογλου, καὶ ἄλλα πάμπολλα τέτοια.

Ὡς ὁρμητικὸν τὸν ἐπίτροπον δὲν τὸν ἀκούει ὁ βασιλεὺς εἰς ὅλα, ὅστις ὅταν διαβάλλῃ ἐπὶ λεπτοῦ ἐρωτᾷ τὰ σφάλματά του, τὸν ἐρωτᾷ τὸν αἴτιον, ἂν ὅμως ὁ 31 δὲν ἐστέκετο ἐμπόδιον εἰς τὰς ὁρμάς του, ἤθελε κάμει πολλά.

Περὶ ἀγάπης τὰ βαστᾷ τὸ δεβλέτι, καὶ οἱ Νεμτζομοσχόβοι ὑψηλά, καὶ δύσκολα θέλει τελειωθῆ.

Πρὸ τοῦ κρημνίσματος τῆς Ὀζούς καὶ τοῦ παρσίματος τῆς Ῥουσάβας εὐκολωτέρα ἡ ἀγάπη.

Ἐλπίζεται πῶς πηγαίνοντας ὁ χάνης εἰς Πόλιν νὰ ὠφελήσῃ εἰς τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης, ὡς φιλήσυχος.

Ὁ Ἀχμέδαγας, βασιλικὸς σαλαχόρης ἀγᾶ τζιραγὶ, ἐστάλθη εἰς Βιδύνι εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν μὲ χάτι σερίφι μουφασάλικον, προστάζοντάς τον νὰ ἑτοιμασθῇ καὶ τὴν πρώτην ἄνοιξιν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Διμισφάρι, τοῦ ὁποίου τὴν ἅλωσιν ὅτι τὴν θέλει καὶ τὴν ἐλπίζει ἀπὸ λόγου του, τὸν δὲ ἐπίτροπον ὅτι τὸν στέλνει εἰς τὸ Πελιγράδι, καὶ ὅτι νὰ φροντίσῃ διὰ τὸν ζαχιρὲν καὶ τῶν δύο ὀρδίων, ὁ ὁποῖος νὰ κουβαληθῇ διὰ τοῦ Δουνάβεως· τὰ ὅσα δὲ τὸν χρειάζονται, στρατεύματα δηλαδὴ, χαζνὲς καὶ μουχιμάτια, νὰ τὰ κάμῃ τευτέρι, καὶ θέλουν τὸν σταλθῆ. Ἐστάλθησαν δὲ καὶ ἄλλων

γράμματα ἰλτιφατλίδικα μὲ τὸν ῥηθέντα, τὸν ὁποῖον τὸν ἐδέχθη μὲ πολλὴν περιποίησιν.

Ἐστάλθη καὶ ἕνας γεδικλῆ ζαΐμης μὲ δύο φερμάνια, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐδιόριζε τὸν Μεμὶς πασᾶν διὰ νὰ ὑπάγῃ τώρα μουχαφίζης εἰς Ἀκ Γερμάνι, τὸ δὲ τὸν Τὸζ πασᾶ μουχαφίζην εἰς τὸν Ἀδᾶ· τὰ ὁποῖα μὴ φανέντα εὔλογα εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν, ἀντέγραψε διὰ μὲν τὸν Μεμὶς πασᾶν ὅτι δὲν ἔχει τεδαρίκι νὰ μετατοπίσῃ ἀπὸ Ῥουστζούκι, ἐπειδὴ ἔχει τρεῖς χρόνους ὁποῦ ἀκολουθῶντας τὸ σεφέρι λείπει ἀπὸ τὸ μανσούπι του, καὶ, ἂν ὑπάγῃ εἰς Ἀκ Γερμάνι, θέλει σκορπίσῃ ὅλον του τὸ ἐτπάγι· διὰ δὲ τὸν Τὸζ πασᾶν ὅτι δὲν εἶναι χρεία εἰς τὸν Ἀδᾶ, μὲ τὸ νὰ ἀρκοῦν κατὰ τὸ παρὸν τὰ στρατεύματα ὁποῦ εἶναι μέσα· μὲ αὐτὰς τὰς ἀποκρίσεις ἐστάλθη ὀπίσω ὁ γεδικλῆ ζαΐμης.

Ἐδόθη τῷ σερασκὲρ πασᾷ εἰς τρόπον μαλικιανὲ τὸ τεκὲ μανσουπού, μὲ τὸ νὰ ἐστοχάσθη ὁ ἐπίτροπος ὅτι τὸ εἰσόδημα τοῦ Βιδυνίου δὲν εἶναι ἀρκετὸν εἰς τὸ νὰ κουρουδίσῃ τὰ ἔξοδά του. Εἶναι αὐτὸς ὁ τεκὲς εἰς τὴν ἀνατολὴν, πατρὶς τοῦ καϊμεκὰμ Μεχμὲτ πασᾶ, τοῦ τε ἐπιτρόπου, καὶ Τεκελῆ Μεχμὲδ ἀγᾶ λέγουσιν· ἔχει δὲ εἰσόδημα τριάντα χιλιάδας γρόσια, τὰ ὁποῖα καὶ τὰ ἔστειλεν ὁ ἐπίτροπος μετὰ τοῦ μεκτέρπαση τοῦ σερασκέρη· δὲν τὸ ἐχάρη δὲ τόσον, ἐπειδὴ ἤλπιζε περισσότερον, καὶ ὡραμάϊ μὲ μισὸν στόμα ἔκαμε τὴν εὐχαριστίαν.

ιβ Ἦλθεν ἀπὸ τὸ Νύσσι ὁ Μεχμὲδ ἐφένδης, κιατίπης τοῦ ἐκεῖσε τευτερδάρη τζανιπῆ μὲ φερμάνι διὰ τριάντα χιλιάδαις ὀκάδαις βούτυρον, καὶ ἐστάλθησαν ἄσπρα παρὰ τῆς αὐθεντίας διὰ νὰ ἀγορασθῇ.

ιδ Ἦλθεν ἀπὸ Πενδέρι ὁ Ἀλῆ ἀγᾶς, γεδικλῆ ζαΐμης, ὁ καὶ γεγένης τοῦ νῦν κεχαγιάπεγη γεδεκλῆ Μεχμὲδ ἀγᾶς, ὅστις ἀπερχόμενος ἀπὸ βασιλευούσης εἰς Πενδέρι μὲ τὸ σερασκερλίκι τοῦ Βελῆ πασᾶ, καὶ μὲ τὰ φερμάνια τῆς ἐξορίας τῶν ἐκεῖσε πασάδων, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθη, ἀπέρασεν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, πηγαίνοντας εἰς τὸ Ῥουστζούκι, τὴν πατρίδα του.

Ὁ Βελῆ πασᾶς ἔγραψεν εἰς δεβλέτι, καὶ ἐζήτησεν διὰ κεχαγιᾶν του τὸν Γεγὲν Μεχμὲδ ἀγᾶν καὶ εἰσηκούσθη, καὶ εἶναι νὰ φορέσῃ καβάδι ἀπὸ τὴν Πόλιν ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον, καὶ νὰ σταλθῇ.

Διὰ τὸν χάνην ἑτοιμάζουν φορεσιαὶς ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἐπιτρόπου· ἔστρωσαν καὶ τὸ παλαιὸν πασᾶ καπισὶ διὰ νὰ καθίσῃ.

Μὲ ἕνα πίνπαση τοῦ Σαριπέγιογλου ἐπολέμησεν ὁ Ῥάκα βαλισῆ, κεχαγιᾶς τοῦ Ἰαγδὰτ βαλισῆ, καὶ ἐνικήθη κατὰ κράτος ὁ πίνπασης, καὶ ἔφεραν κεφάλια τῶν νεφερίων του ἕως ἑκατὸν, καὶ τὰ ἔρριψαν εἰς τὸ μεϊδάνι ἔξω τοῦ βασιλικοῦ σεραγίου.

Τὸν καϊμεκὰμ πασᾶν τὸν ἔκαμαν Αἰδὶν βαλισῆ, τὸν δὲ Ἀχμὲδ πασᾶν λέγουν πῶς εἶναι νὰ τὸν στείλουν ἐξόριστον εἰς τὴν Χίον.

Τὸ ὀρδὶ λέγουν πῶς εἶναι νὰ ἔβγῃ τῇ δ' τοῦ κουρπὰν παϊραμίου εἰς τὸν Δαβοὺτ πασᾶν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κινοῦν εἰς τὰς ἐννέα, καὶ πῶς εἶναι νὰ τζαϊρλαδίσουν εἰς τὴν Ἀνδριανούπολιν, καὶ καθὼς σηκωθοῦν ἀπὸ ἐκεῖ ἔχουν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγουν ἴσια εἰς τὸ Μόροβα, ἢ εἰς τὴν Σεμέντραν, χωρὶς νὰ κάμουν ὀτουράκι εἰς κανένα ἄλλο μέρος.

Ὁ Τεκελὴς, ὄντας εἰς τὴν Κραγιόβαν, ἐδιορίσθη παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ διὰ νὰ ὑπάγῃ κατὰ τῶν κλεπτοκατάνων καὶ Χαϊδούδων, καὶ πηγαίνοντας τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων ἕως εἰς τὴν Κόζιαν τὸ μοναστήρι, τοὺς ἐκτύπησαν καὶ ἐσκότωσαν καὶ ἐπῆραν ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα. Ἀπὸ δὲ τῶν σωθέντων ἄλλοι μὲν ἔφυγον εἰς τὰ ἐκεῖσε βουνὰ, καὶ ἄλλοι ἐπέρασαν εἰς τὸ ἐδῶθεν μέρος τῆς Βλαχίας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εὑρόντες ἕνα μέρος οἱ αὐθεντικοὶ σλουζιτορέοι, ὁποῦ εἶναι διωρισμένοι διὰ νὰ φυλάγουν ταὶς ἄκραις, τοὺς ἐκτύπησαν, καὶ ἐπῆραν δύο κεφάλια, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀπεδίωξαν κακῶς ἔχοντας· ἐπνίγησαν καὶ εἰς τὸν Ὄλτον τρεῖς τέσσαρες, ἐπίασαν καὶ εἰς ἄλλο μέρος τρεῖς Χαϊδούδαις.

Τὰ τζεβαχέρια ὁποῦ εἶναι συνήθεια νὰ δίδῃ ὁ ἐπίτροπος εἰς τὸ παϊράμ πεσχέσι, ἔγεινεν ὁρισμὸς βασιλικὸς νὰ τὰ δώσῃ ἄσπρα νάκτι, καὶ ἔδωκε γρόσια ἑξηνταεπτὰ χιλιάδαις.

Περὶ τοῦ σέϊχουλ ἰσλάμη λέγεται πῶς μὲ τὸ νὰ ἀδυνάτησεν ἀπὸ τὸ γηρατεῖον, δὲν εἶναι ἄξιος νὰ ἔχῃ τὸ σέϊχουλ ἰσλαμίκι, καὶ εἶναι νὰ ἔβγῃ.

Καϊμεκάμης εἰς τὴν Πόλιν λέγεται πῶς εἶναι νὰ μείνῃ ὁ κεχαγιᾶς, καὶ ὅτι βεζὶρ κεχαγιασῆ πῶς εἶναι νὰ γείνῃ ἢ ὁ πρώην Χότιν τευτερδαρῆ, νῦν δὲ ρουζναμετζῆ γιαζιτζιλικδὰν τζικμὰ, Μουσταφᾶ ἐφένδης, ἢ ὁ νῦν τζαβούσπαση ἀγᾶς.

ιη Ἐστάλθησαν εἰς τὸν αὐθέντην φερμάνια ἰσχυρότατα διὰ τὰς προσδιορισθείσας διακοσίας χιλιάδας κοιλὰ τὸ κριθάρι, διὰ νὰ ἀπογεμισθοῦν ἀνυπερθέτως, ὁμοίως καὶ διὰ τὰς τριάντα χιλιάδας ὀκάδας τὸ βούτυρον.

κς Ἦλθεν ὁ τατούνας καχβετζὴς μὲ τὴν πατριαρχικὴν ἔκδοσιν, καὶ ἔλαβε τέλος ἡ μετάθεσις τοῦ Μυρέων.

Ἰανουάριος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τῆς διατάξεως τοῦ στόλου. — Ὅτι εἰς τὰ σύνορα τῆς Νεμτζίας περιτνέμεται ἡ πανώλης. — Περὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Ῥακότζκη ὅτι ἐβλήθη εἰς φυλακήν. — Περὶ τῆς εἰδήσεως ὁποῦ ἔδωσαν εἰς τὴν Πόρταν οἱ σφέτζοι πεηζαδέδες. — Περὶ τῆς ἄμπαρις ὁποῦ ἐχάρισαν τῷ ἐπιτρόπῳ. — Περὶ τοῦ καϊμὲ τοῦ αὐθέντου ὅτι εὑηρέστησε. — Περὶ τῶν περὶ τὸ Πελιγράδι καὶ Διμισβάρι καὶ τὰ πέριξ στρατευμάτων. — Περὶ τοῦ ἐξωσμοῦ τοῦ Μισὶρ βαλισῆ. — Περὶ τοῦ μανσουπίου τοῦ δοθέντος τῷ Μουρταζᾷ πασᾷ. — Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀλῆ ἀγᾶ εἰς τὸ μεκιαριμπασλίκι. — Περὶ τοῦ Σκέμνετζη Μουσταφᾶ ἀγᾶ. — Περὶ τῆς βίας διὰ τὸ κίνημα τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ στρατευμάτων. — Περὶ τοῦ μενεξὲ ἀγασῆ.

ε ΚΑΤᾺ τὴν ε΄ ὁ ἐπίτροπος ἐπῆγεν ἀντίκρυ εἰς τὸν τερσανᾶν, διὰ νὰ διατάξῃ τὰ τῆς ἀρμάδας, ὅσα δηλαδὴ καράβια εἶναι νὰ σταλθοῦν εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν, καὶ τοῦ Δούναβη, καὶ ὅσα ἄλλα χρειάζονται νὰ ἑτοιμασθοῦν, καὶ ἔγειναν φερμάνια διὰ κινάπι καὶ δὸν γιαγὶ ἀπὸ τὴν Βλαχοπογδανίαν.

Εἰς τὰ σύνορα τῆς Νεμτζίας εἶναι πολλὴ πανοῦκλα, καὶ μάλιστα περὶ τὸ Διμισβάρι, Τρανσυλβανίαν καὶ Πελιγράδι.

Τὰ μανσούπια.

Πακὶ ἀγᾶς πίντασης.

Γενίτζερ ἀγασῆ ἱπκά.

Σεχρέμινι Μεχμὲδ ἐφένδης ἱπκά.

Πὰς μουχασεπετζῆ Χαλὴλ ἐφένδης ὁ Φειζήπεης μανζίλης.

Μεχμὲδ Ἐμινὶν ὀγλοὺ σαὴρ ἐμινῆ.

Τζεπετζίπαση ἱπκά.

Τοπτζίπαση ἰπκά.

Ἀραπατζίπαση ἰπκά.

Καπετὰν πασᾶ ἰπκά.

Ἰγιρμὶ Σεκὶζ Τζελεπινὶν ὀγλοὺ σιπὰχ κιατιπῆ.

Ἀχμὲδ ἐφένδης σιλιχδὰρ κιατιπῆ πρώην Νύσσ τευτερδαρῆ διβὰν ἐφένδης Ἀλῆ πασᾶ Χεκὶμ ὀγλού.

Ἰὸζ ὀγλανζαδὲ νισαντζῆ ὁ Ἰσμαὴλ ἐφένδης μανζίλης.

Τευτερδὰρ ἐφένδης ἰπκά.

Γενίτζερ ἐφένδης ἰπκά.

Σιπαχιλὲρ ἀγασῆ Ἐμὶν ἀγᾶ ἰπκά.

Σιλικδὰρ ἀγασῆ Ἀλῆ ἀγᾶ ἰπκά.

Γιαντζικλήτεη τευτὲρ ἐμινῆ ὁ Νοὺχ ἐφένδης μανζίλης.

Ἰπὰς τακίκουλου ἰπκά.

Γεγὲν ἐφένδης ἀναδὸλ μουχασεπετζισῆ.

Κέσρελη Ἀχμὲδ ἐφένδης ἰπκά.

Ἀμετζῆ τζεπετζιλὲρ κιατιπῆ.

Ὁμὲρ ἐφένδης κιουτζοὺκ ρουζναμετζῆ.

Ῥαμιζαδὲ ἰπκά.

Πὶρ Μουσταφᾶ ἐφένδης νουζοὺλ ἐμινῆ.

Πὰς γιαζιτζῆ· Σεχρὶ Μεχμὲδ ἐφέντης μαβκουφάτ.

Σουλεϊμὰν ἐφένδης τεσριφὰτ πιαδὲ μουκαπελετζισῆ.

Τοπχανὲ ναζιρὶ Μουσαζαδέ.

Κετχουδάπεη ἰπκά.

Ῥεὶς ἐφένδης ἰπκά.

Τζαβούσπαση ἀγᾶς ἰπκά.

Μεκτουπτζῆ ἐφένδης ἰπκά.

Κιατὶπ ἐφένδης ἰπκά.

Τεσχερετζῆ ἐφενδιλὲρ ἰπκά.

Μολλατζηκζαδὲ ἰπκά.

Ὁ Γεώργιος Πανέτζης, τζεράχης τοῦ Ῥακότζκη, μὲ ἕνα ἰατρόν του οὔγγρον ἔγειναν χάψι εἰς τοῦ Μουχζούραγα, μὲ ὑποψίαν τάχα νὰ ἐστάθησαν αἰτία τοῦ θανάτου του, καὶ ἔγραψεν ὁ γκενεράλις Δάστη δι' αὐτοὺς πῶς δὲν εἶναι αἴτιοι, ἐπειδὴ καὶ ἦτον διὰ θάνατον, διὰ τὰς ἀταξίας ὁποῦ ἔκαμνε.

Οἱ σφέτζοι πεηζαδέδες ἔδωσαν εἴδησιν εἰς τὴν Πόρταν πῶς τοὺς ἐδόθη ἀπὸ τὸν βασιλέα τους διὰ νὰ ἔχουν χαρακτῆρα ἰνβιάτων, καὶ πῶς ἀπαντεχαίνεται ἕνα καράβι δὶ κβέρα, τὸ ὁποῖον λέγουν πῶς εἶναι νὰ προσφερθῇ εἰς τὸν βασιλέα μὲ τριάντα χιλιάδαις τουφέκια ὁμοῦ μὲ ταὶς παγιονέταις τους, εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ χρέους ὁποῦ ἐσυμφωνήθη μεταξὺ τῆς Πόρτας καὶ τοῦ βασιλέως Κάρλου δωδέτζιμου, διὰ τρεῖς χιλιάδαις πουγγία, καὶ συνηθίζεται νὰ δίδεται εἰς κάθε καιρὸν πολέμου, καὶ ὅτι περιμένεται μὲ πρῶτον καλὸν καιρὸν, ἐπειδὴ καὶ ἔφθασεν ἕως εἰς τὴν Μάλταν.

Οἱ ῥηθέντες μινίστροι ἐχάρισαν εἰς τὸν βεζίρην ἕνα κομμάτι ἄμπαριν τεσσάρων ὀκαδῶν, ὁποῦ χρήζει φλωρία χίλια, τὸ ὁποῖον τὸ ἔστειλεν ὁ βεζίρης εἰς τὸν βασιλέα.

Ὁ καϊμὲς τῶν χαβαδισίων ὁποῦ ἔστειλεν ὁ αὐθέντης ἐπέρασε πολλὰ μακπούλικος καὶ ἔγεινε τελχίσι, εἰς τὸν ὁποῖον στοχαζόμενοι τὰ ὅσα περιεῖχε περὶ Λεχίας, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐκίνησεν ὁ Μουνιφῆ ἐφένδης μεκτουπτζῆ βεκιλῆ διὰ τὴν Λεχίαν.

Ἔγραψεν ὁ σερασκὲρ πασᾶς εἰς τὸ δεβλέτι πῶς εἰς τὸ Πελιγράδι καὶ Διμισβάρι, καὶ εἰς τὰ περίχωρα αὐτῶν, εἶναι χάλια πενῆντα χιλιάδες στράτευμα.

Τὸν Μουσταφᾶ πασᾶν, Μισὶρ βαλισῆ, τὸν ἔκαμαν ἄζλι, καὶ ἔγεινεν ὁρισμὸς νὰ θεωρηθῇ ὁ λογαριασμός του. Ἔκαμαν δὲ Μισὶρ βαλισῆ τὸν Ἀδήμογλου Σουλεϊμὰν πασᾶν.

Εἰς τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν ἐδόθη μανσούπι ἡ Θεσσαλονίκη.

Μεκιαρίμπασην ἔκαμαν πάλιν τὸν περυσινὸν Ἀλῆ ἀγᾶν, πρώην χαρατζίμπασην, ἀδελφὸν τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Δαματζαδέ.

Ὁ Σκέμνετζη Μουσταφᾶ ἀγᾶς ἔγεινεν ἀραπατζίπασης.

Ἐφόρεσαν δέκα σιπαχιλὰρ τζακυσλαρὶ καβάδια, καὶ ἐστάλθησαν μὲ βίαν εἰς τὴν ἀνατολὴν διὰ νὰ σουρδίσουν τὰ στρατεύματα, καὶ εἰς τὴν ἑτοιμασίαν εἶναι μεγαλωτάτη βία ὅσον τὸ δυνατόν.

Ὁ πρώην μενεξὲ ἀγασῆ ἀγαζαδὲς Μουσταφᾶ πέγης ἔγεινε σακὶζ ἀγασῆ.

Φεβρουάριος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τοῦ ἀπὸ Πόλεως κινήματος τοῦ χάνη. — Περὶ τοῦ Μαχμουζαδὲ ἐφένδη. — Περὶ τοῦ Τζελεπιζαδέ. — Περὶ τοῦ μιρζᾶ ἐφένδη. — Περὶ τοῦ Καραγγιόζογλου. — Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Φεϊζουλὰχ μολλᾶ. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ τοῦ σεΐχουλ ἰσλάμη. — Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι ἐρχομοῦ τοῦ καχφετζίμπαση τοῦ κεχαγιάπεγη. — Περὶ τοῦ ἀζλίου τοῦ μεγάλου πορτάρι. — Περὶ τοῦ ξεκινήματος τοῦ κόμισου Δημητράσκου εἰς Γκίργκιοβον. — Περὶ τοῦ ξεκινήματος τοῦ μπάνου εἰς τὴν Κραγιόβαν. — Περὶ τῆς κατὰ τῶν Νεμτζῶν νίκης τῶν γερλὶ κουλούδων καὶ Σέρβων. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Μαχμουτπέγιογλου. — Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Γκέγκο Μαχμοὺτ πασᾶ. — Περὶ τοῦ μουκαφερίου τοῦ πρὸς τὸν Βίδυν τευτερδάρην. — Περὶ τοῦ τοπτζίπαση τοῦ Καλέ. — Περὶ τοῦ πὰς τζαούση τοῦ σερασκέρη. — Περὶ τῆς αἰτίας τῆς εἰς τὴν Πόρταν ἀποστολῆς τοῦ ὀφφικιάλι λέχου. — Περὶ τοῦ φερμανίου διὰ πεντακοσίους σαλαχόρηδαις. — Περὶ τοῦ φερμανίου διὰ νὰ μὴν ἐβγαίνῃ ἀπὸ τὴν Βλαχίαν ἀγιοκέρι καὶ ἄλλα τοιαῦτα. — Περὶ τοῦ φερμανίου διὰ τὸ πάρσιμον τοῦ Δήμου λέχου. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν τριῶν μπαϊρακίων. — Περὶ τῶν πέντε Χαϊδούδων. — Περὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν τῷ Βακαρεστίῳ παρακκλησίου. — Περὶ τῆς εἰς Χίον ἐξορίας τοῦ Ἀχμὲδ πασᾶ. — Περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀσμὰν πασᾶ. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ἐλτζῆ τῶν Περσῶν. — Περὶ τοῦ ξεκινήματος τοῦ Χότζα Ἀλῆ ἐφένδη, καὶ μεγάλου σπαθάρι εἰς τὸ ὀρδί. — Περὶ τῆς συμβεβηκυίας πυρκαϊᾶς εἰς Βουκουρέστιον.

α Τῇ α΄ ἐκίνησεν ἀπὸ βασιλευούσης ὁ χάνης, τὸν ὁποῖον πρὸ τοῦ κινήματός του ἐφίλευσεν ὁ βασιλεύς.

Ὁ Ἂκ Μαχμουζαδὲ ἐφένδης ἔγεινε Ῥούμελη καζιασκέρης·

ὁ Τζελεπιζαδὲ Μπροῦσα μολλασῆ·

ὁ Ναβιζαδὲ μιρζᾶ ἐφένδης τοῦ χάνη, ὁποῦ ἦτον μολλᾶς εἰς Σόφιαν, ἐπῆρε καὶ τὸν παγὲν τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Ἔγεινεν ὁ Καραγγιόζογλους (χωρίον τῆς Ταταρίας τὸ Καραγγιὸζ) Ἀλῆ ἀγᾶς ἰκὶ τουΐλοὺ πασᾶς διὰ μεσιτείας τοῦ χάνη, καὶ τὸν ἐδόθη τὸ Ἰκόνιον.

Τὸν Φεϊζουλὰχ μολλᾶ τὸν ἐξώρισαν εἰς Τζάγηρι, τόπον τῆς ἀνατολῆς.

Ἀπέθανεν ἀπὸ πανοῦκλαν ὁ μεγάλος υἱὸς τοῦ σέϊχουλ ἰσλάμη.

δ Τῇ τετάρτῃ ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ὁ καχβετζίμπασης τοῦ κεχαγιάπεγη Σοὺφ ἀγᾶς μὲ φερμάνι πολλὰ ἰσχυρὸν, ὅτι νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν ὁ αὐθέντης νὰ παίρνῃ ἀπ' ὅπουθεν εὑρίσκει ἀπὸ τὸ Παραδούναβον κριθάρι διὰ νὰ ἀπογεμίσῃ τὴν σοῦμμαν τῶν διακοσίων χιλιάδων κοιλῶν.

ζ Τῇ ἑβδόμῃ ἔκαμεν ὁ αὐθέντης ἄζλι τὸν μεγάλον πορτάριν Μανολάκην, ἐξ αἰτίας τοῦ ῥηθέντος καχβετζίμπαση μὲ τὸ νὰ ἐπαραπονέθη ὅτι δὲν ἔκαμεν εἰς αὐτὸν τὸ πρέπον ἰκράμι, καὶ ἐδιόρισε βεκιαλετὲν τὸν πτωχὸν Γεωργάκην, πρώην μεγάλον πορτάριν, διὰ μεσιτείας τοῦ πασᾶ· ἐφιλοδωρήθη δὲ ὁ καχβετζίμπασης εἰς τὸ κίνημά του τριακόσια γρόσια, τζοκάτλαζον, καὶ μίαν ζυγὴν πιστόλια.

θ Τῇ ἐννάτῃ ἐβγῆκαν τὰ τούγια.

Ἐξεκίνησεν ὁ αὐθέντης τὸν πρώην μεγάλον κόμισον Δημητράσκον Σοῦτζον εἰς Γκίργκιοβον εἰς τὸν Ἀχμὲδ πασᾶν περὶ τοῦ ἐξισασμοῦ τῶν πέντε ζικουδρὲτ σαϊκῶν.

ι Τῇ δεκάτῃ ἐξεκίνησε τὸν Γρηγοράσκον, μέγαν μπάνον, εἰς τὴν Κραγιόβαν εἰς τὸ ὀφφίκιόν του· ἐδιόρισε δὲ καὶ τὸν πρώην μέγαν ἀρμάσην Ἰωαννίτζαν νὰ συναπέλθῃ μετ' αὐτοῦ, διὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν καὶ νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰ τῶν ἐκεῖσε ἀσκερίων χερεκέτια· τὸν δὲ σλουτζιάρην Καρατζᾶν ἔγραψε νὰ σηκωθῇ ἐκεῖθεν νὰ ὑπάγῃ εἰς Βιδύνι εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν εἰς ἐξόρθωσιν τινῶν ὑποθέσεων.

Μετὰ τὸ μπαϊράκι ἐκίνησαν ἀπὸ Βιδύνι πεντακόσιοι γερλὶ κουλσῦδες, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Σέπεσι καὶ Λόγγοσι, ὅπου μαθόντες ὅτι ἀπὸ τὸ Διμισβάρι ἐβγῆκαν ἕως δύο χιλιάδες ῥεγουλάτον στράτευμα, καὶ ἔρχεται διὰ νὰ κτυπήσῃ τὴν Μεχαδίαν, ἔδωσαν εἴδησιν εἰς τοὺς Σέρβους, καὶ σεϊμένηδαις,

καὶ ἐσυνάχθησαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας, καὶ πιάνοντες τὴν στράταν τοῦ Διμισβαρίου, ἔφθασαν ἕως εἰς ἕνα χωρίον νέμτζικον Σρέτεστι ὀνομαζόμενον, ἔρημον ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ ἀπαντήσαντες ἁμάξια, καὶ ἕνα καπράλη μὲ δέκα Κατάνους, ὁποῦ ἐπήγαιναν διὰ νὰ ἑτοιμάσουν χορτάρι, τοὺς ἐπίασαν, καὶ σουνλετιρδίζοντές τους, ἔμαθον παρ' αὐτῶν ὅτι εἰς τὴν Βέρτζαν, χώραν μακρὰν ἀπὸ ἐκεῖ μίαν ὥραν, εἶναι δύο χιλιάδες στράτευμα, καὶ εὐθὺς ὥρμησαν νὰ ὑπάγουν κατ' αὐτῶν, καὶ πλησιάσαντες ἐκαρσιλαδίσθησαν ἀπὸ τοὺς Νέμτζους, καὶ ἄρχισαν τὸν πόλεμον ἀπὸ γ' ὥρας τῆς ἡμέρας, ἕως ἑνδεκάτης, καὶ διώχνοντες, καὶ χαλνῶντες οἱ Ὀθωμανοὶ τοὺς Νέμτζους, ἐπλησίασαν εἰς τὸ Διμισβάρι, καὶ ἐπῆραν ζωντανοὺς ὑπὲρ τοὺς διακοσίους, καὶ ἐθανάτωσαν, ὡς οἱ ἴδιοι Νέμτζοι ἔλεγον, ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους, καὶ οὕτως ἐγύρισαν μὲ νίκην οἱ Βιδυνλῆδες, ἔχοντες ὁ καθεὶς ἀπὸ δύο τρεῖς σκλάβους, καὶ ἄλλα κούρσι, καὶ ἔκαμε σενλίκι ὁ σερασκὲρ πασᾶς, ἐμοίρασε καὶ τζελέγκια, ἔστειλε καὶ εἰς τὴν Πόλιν τὴν εἴδησιν μὲ τὸν Καρᾶ Μεχμέτην τζοκαδάρην του, ἔστειλε καὶ τὸν Οὐζοὺν Ἀλῆ ἀγᾶν εἰς τὴν Μεχεδίε μὲ γοῦναν καὶ καβάδι εἰς τὸν ἐκεῖ μπέην.

Ὁ Μαχμουτπέγιογλους, ὅστις ἔγεινεν οὔτζ τουΐλοὺς, ὄντας τὸ δεβλέτι εἰς τὸ Νύσσι, ἐπῆγεν εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανιτιᾶς, διὰ νὰ κτυπήσῃ μερικοὺς κλέπτας, καὶ ἀποστατήσαντες οἱ ἄνθρωποί του, τὸν ἐθανάτωσαν.

Ἀπέθανεν ὁ Γκέγκο Μαχμοὺτ πασᾶς εἰς τὸ Μόροβα Κιοπρουσὶ μὲ φυσικὸν θάνατον.

Εἰς τὸν τευτερδάρην τοῦ Βιδυνίου ὁποῦ τὸν εἶχε κάμῃ μουκαρέρι ὁ σερασκέρης, ἦλθε φερμάνι ἐπιβεβαιωτικὸν τοῦ μουκαρερίου.

Τὸν τοπιτζίμπαση τοῦ Καλὲ τὸν ἐστάλθη φερμάνι διὰ ὀρδοὺ τοπιτζίμπαση.

Τὸν πὰς τζαούσην του ὁ σερασκὲρ πασᾶς ἔκαμεν ἀλλαϊμπεην εἰς Ῥουσάβαν.

Ἕνας ὀφφικιάλις, ὁποῦ ἐστάλθη ἐκ μέρους τῆς ρεπούμπλικας τῶν Λέχων εἰς τὴν Πόρταν, ἡ αἰτία ἦτον διὰ νὰ συντύχῃ νὰ θεραπεύσουν τὴν

ζημίαν ὁποῦ ἔγεινε πέρυσι εἰς τὰ σύνορα τῆς Λεχίας ἀπὸ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, καὶ νὰ πληροφορήσῃ διὰ τὴν ἀγάπην τὴν μεταξὺ τοῦ δεβλετίου καὶ τῆς ρεπούπλικας, καὶ πῶς ἡ ρεπούπλικα ἐφύλαξε, καὶ φυλάττει νεουτραλιτὰ εἰς τοὺς μεταξὺ τοῦ δεβλετίου καὶ τῶν Μόσχων πολέμους.

ιγ Ἦλθεν ὁ Ἀχμὲδ, τζοχαδάρης τοῦ σερασκέρη, μὲ φερμάνι διὰ πεντακοσίους σαλαχόρηδαις.

Ἦλθεν ὁ Μουσταφᾶς, τζοχαδάρης τοῦ Γιουμπρουκτζῆ Ἰσὰκ ἀγᾶ, μὲ φερμάνι διὰ νὰ μὴν ἀφίνῃ ὁ αὐθέντης ἀπὸ τὴν Βλαχίαν ἀγιοκέρι καὶ ἄλλα μεμνούτια νὰ στέλνωνται εἰς ἄλλα μέρη, ἀλλ' εἰς βασιλεύουσαν.

Ἀπὸ τὸ στράτευμα ὁποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸν μουχαφεζὲ τῆς Γιαγούτινας ἐπῆγε μία τζάτα ἀπὸ κάτω εἰς τὸν χαβαλὲ τοῦ Πελιγραδίου, καὶ εὑρόντες μερικοὺς σολδάτους ἔπιασαν ἐξ αὐτῶν δέκα μὲ τὸν καπράλη τους, ἐσκότωσαν καὶ μερικούς· τοὺς αἰχμαλωτισθέντας τοὺς ἔστειλεν ὁ Νὺσσ πασασῆ εἰς τὸ δεβλέτι.

Ἐρρέθη λόγος ὅτι ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ Πελιγράδι μία ποσότης Κατάνων μὲ σκοπὸν ὅτι νὰ πατήσουν τὴν Γιαγούτινα καὶ τὸ κιοπρὶ τῆς Μόροβας, ὅθεν ὁ πασᾶς ἐδιόρισε τὸν κεχαγιαγᾶ μὲ τὸ ἀγιαλέτι τῆς Ῥούμελης, καὶ πηγαίνοντας ἀπὸ κάτω εἰς τὸν χαβαλὲ τοῦ Πελιγραδίου ἔτυχεν ἐκεῖ αἰφνιδίως μίαν κομπανίαν Σέρβους, ἐξ ὧν ἔπιασαν ζῶντας εἰκοσιεπτὰ μὲ τὸν καπετάνον τους, καὶ ἐθανάτωσαν μερικοὺς, ἔστειλε δὲ καὶ τούτους ὁ πασᾶς εἰς τὸ ὀρδί.

Ἦλθεν ὁ Καρᾶ Μπεκίρης, δεύτερος τζοχαδάρης τοῦ ἐπιτρόπου, μὲ φερμάνι διὰ νὰ πάρῃ τὸν Δῆμον λέχον, τὸν ὁποῖον ἐφιλοδώρησεν ὁ αὐθέντης ἑξακόσια γρόσια, πιστόλια, φλίνταις, καὶ τζοκάτλαζον.

Ἦλθον τὰ τρία μπαϊράκια τῶν Ἀλβανιτῶν τοῦ Χαϊδάτρανα ἀπὸ Σλάτινας, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀπεσταλμένα ἐκεῖ διὰ φύλαξιν.

ιζ Ἔφερον ἀπὸ Ἄρτζες πέντε Χαϊδούδαις κατὰ τὴν ιζ', τοὺς ὁποίους τοὺς ἔπιασαν οἱ σεϊμένηδες.

ιη Τῇ ιη' ἔγειναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ παρακκλησίου τοῦ ἐν τῷ Βακαρεστίῳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τιμωμένου, παρόντος, συνεργοῦντος, καὶ διακονοῦντος, ὡς ἔθος, τοῦ αὐθέντου, ὡς κτήτορος.

Ὁ Γκιαβοὺρ Ἀχμὲδ πασᾶς ἐστάλθη εἰς Χίον ἐξόριστος· ἡ περιουσία του ἐδημοσιεύθη.

Διὰ τοῦ Ὀσμὰν πασᾶ τὸν υἱὸν ἔδωκαν ἀρζουκάλι οἱ Μωραΐται προσκλαιόμενοι, καὶ ἤθελε κακοπάθει, ἂν δὲν εἶχε βοηθὸν τὸν δαρισαδὲ ἀγασῆ.

Ὁ μεγάλος ἐλτζῆς τῶν Περσῶν, ὁποῦ ἤρχετο μὲ τὸν Μουσταφάπασαν, ἀπέθανεν εἰς τὴν στράταν, καὶ εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πόλιν ὁ δεύτερος ὁποῦ ἦτον μαζί του.

κς Τῇ κς' ἐξεκίνησεν ὁ αὐθέντης τὸν Χότζα Ἀλῆ ἐφένδην, καὶ τὸν μέγαν σπαθάριν Ἰωαννάκην εἰς τὴν Πόλιν, διὰ νὰ συνεξέλθουν μαζὶ μὲ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ διὰ καπικεχαγιάδαις· ἐδιόρισεν ἀπὸ Πόλεως καὶ τὸν Βασιλάκην, πρώην μέγαν πορτάριν.

κζ Κατὰ τὴν κζ', ἡμέρᾳ τρίτῃ, ὥρᾳ ἕκτῃ, ἔγεινεν εἰς τὸ Βουκουρέστι μεγάλη πυρκαϊά, ἡ ὁποία ἄρχισε ἀπὸ τὰ μεγάλα σπίτια τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀπὸ φοσκὶ τοῦ ἀχουρίου, καὶ πηγαίνουσα κατ' εὐθεῖαν, δὲν ἤθελε σταθῆ, ἀνέμου σφοδροῦ πνέοντος, ἂν δὲν ἔβγαινεν ἔξω ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, ὅπου μὴ οὔσης ὕλης, ἔσβυσεν· ἐκάη δὲ τὸ μοναστήρι τῆς Κόλτζας μὲ τὴν ἐκκλησίαν, προσέτι τρεῖς ἐκκλησίαι, δεκαὲξ ὁσπίτια ἀπὸ τὰ πρῶτα, σαρανταεννέα ἀπὸ τὰ δεύτερα, ἑβδομηνταεπτὰ ἀπὸ τὰ τρίτα, πέντε κελλία ἐκκλησιῶν, σάραντα σκαμνία τοῦ κρέατος, καὶ ἐννέα ἐργαστήρια· ἐβγῆκε δὲ ὁ αὐθέντης μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ τῶν ἐν τῇ κούρτῃ Ἀλβανιτῶν καὶ Σεϊμένηδων, καὶ ὁ πασᾶς μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν, πρὸς διόρθωσιν καὶ ἀνακαινισμὸν τῶν πυρποληθέντων μερῶν τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν (ἐπειδὴ δὲν ἐκάησαν ὁποῦ νὰ χαλάσουν καὶ νὰ κρημνισθοῦν, οὖσαι πέτριναι) ἔδωκεν ὁ αὐθέντης ἀπὸ τὴν καμάραν τρία πουγγία.

κη Τῇ ἐφεξῆς ἐστάλθη ἀπὸ βασιλευούσης εἰς τὸν αὐθέντην τὸ βασιλικὸν φερμάνι διὰ τὸ ζάπτου ῥάπτι τοῦ πέραν μέρους τοῦ Ὄλτου.

Μάρτιος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Μολλατζίκη. — Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ὁμὲρ ἀγᾶ εἰς Βλαχίαν. — Περὶ τοῦ Σαριπέγιογλου. — Ὅτι ἔγεινε δέβρι ὁ λουφές. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ μεκτέρπαση. — Περὶ τῆς ἐξώσεως τοῦ Γεγὲν πασᾶ καὶ τῶν αἰτίων ταύτης, καὶ τοῦ κινήματος τοῦ σιλικδάραγα εἰς τὸν Βίδυν σερασκερῆ μὲ τὴν βοῦλλαν. — Ὅτι ὁ κεχαγιάπεγης ἐδιορίσθη εἰς ὅλον τὸ βασιλικὸν ὁμούρι. — Περὶ τοῦ Χοτζᾶ Γεζουβᾶ ὅτι ἐβλήθη εἰς εἱρκτήν. — Ὅτι μέγας καὶ πολὺς ὁ κεχαγιάπεγης. — Περὶ τοῦ Καρατζᾶ ὅτι τὸν ἔκαμεν ὁ αὐθέντης μέγαν παχάρνικον, τὸν πιττάριν βόρνικον τοῦ Κινπουλουγκίου, τὸν σατράρην, μέγαν πιττάριν· τὸν Θανάσιν, μέγαν σατράρην. — Περὶ τῆς ἀπὸ Κραγιόβας τοῦ μπάνου ἐπιστροφῆς. — Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Πελιγραδίου καὶ Διμισβάρη. — Ὅτι ἔφθασεν ὁ σιλικδάρης εἰς Βιδύνι καὶ ἔδωσε τὴν βοῦλλαν. — Περὶ τοῦ Χουσεὶν πασᾶ ὅτι ἐδόθη αὐτῷ μανσούπι τὸ Βιδύνι. — Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Ἀκρὲπ Ὁσμὰν ἐφένδη. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Κεφὲ σερασκερῆ. — Περὶ τῆς εἰς Σεμένδραν νίκης κατὰ τῶν Νεμτζῶν. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ τουγίου. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ νέου καϊμεκὰμ πασᾶ. — Περὶ τῶν διορισθέντων χιλίων διακοσίων ἀμαξίων. — Ὅτι ἔγεινε Βίδυν σερασκερῆ ὁ Τὸζ πασᾶς. — Περὶ τῶν χαβαλέδων ὁποῦ ἐδιορίσθησαν εἰς τὴν Βλαχίαν. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ νέου ἐπιτρόπου ἀπὸ Βιδύνι. — Περὶ του φερμοῦ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ ἀπὸ Κραγιόβας, καὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῆς πορείας τοῦ ἐπιτρόπου. — Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ δαρισαδὲ ἀγασῆ μὲ τὰς ἀποκρίσεις. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ ὀρδίου. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ ὀρδίου ἀπὸ Δαβοὺτ πασᾶ. — Περὶ μανσουπίων.

β Ὁ ΜΟΛΛΑΤΖΙΚΗΣ, ἀρπὰ ἐμίνης, ἀπέθανεν· ὁ γαμβρός του Ῥαγίπης, βεζίρη μεκτουπτζῆς, ἰσιάσθη μὲ τὸ μιρί, καὶ δὲν ἐγράφη ἡ περιουσία του. Ἁρπὰ ἐμίνης δὲ ἔγεινεν ὁ υἱός του.

Ἐδιορίσθη ὁ Δελῆ Ὁμὲρ ἀγᾶς ζαΐμης διὰ νὰ περιλάβῃ τὸ κριθάρι ἀπὸ τὴν Βλαχίαν, καὶ νὰ τὸ φορτώσῃ εἰς τὰ ἀτζίκια.

Τὰ κατὰ τοῦ Σαριπέγιογλου στρατεύματα ἀφ' οὗ ἐπλησίασαν εἰς τὸ κάστρον ὁποῦ ἦτον κλεισμένον κατὰ τὸ Αἰδίνι, στενοχωρούμενος ὁ Σαριπέγιογλους ἔφυγεν εἰς τὰ βουνὰ, χωρὶς νὰ τὸν ἐννοήσουν, καὶ ἐμβῆκαν μέσα τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, καὶ ἠῦραν εὔκαιρον τὸ κάστρον· καὶ ἐρχόμεναι αὐταὶ αἱ εἰδήσεις, ἐδιόρισαν χασεκήδαις νὰ πηγαίνουν μὲ νεφιράμι εἰς τὰ βουνὰ, νὰ τὸν βάλουν εἰς τὸ χέρι. Εἶναι καὶ ἕνας λόγος πῶς ὑπεσχέθη νὰ δείξῃ τετιγιέτι εἰς τὸ δεβλέτι.

Ἔγεινε δέβρι ὁ λουφὲς, καὶ ἔφερε τὴν γοῦναν ὁ χαζνὲ κεχαγιασῆ τοῦ βασιλέως τῷ ὑπερτάτῳ.

Ἐκίνησεν ὁ μεκτέρπασης διὰ τὴν Πόλιν.

Πηγαίνοντας ὁ ἐπίτροπος εἰς τὸ βασιλικὸν σεράγι περὶ τὸ μεσημέρι, τὸν ἐκράτησαν εἰς τὸ καπὶ ἀρασῆ, καὶ τὸν ἐπῆραν τὴν βοῦλλαν. Λέγεται δὲ ὅτι ἐκ τούτου νὰ ἠκολούθησεν τὸ ἄζλι του. Αὐτὸς ἑπτὰ ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ παϊραμίου εἶχεν ὑβρίσῃ μὲ μεγάλην ἀτιμίαν, καὶ μὲ τὸ συνειθισμένον του κάτλ ἰδέριμ, τὸν ῥεὶς ἐφένδην, καὶ εἶχε τὸν διώξῃ κακῶς ἔχοντας ἔξω· ὅστις ἐπῆγε μὲ κλαύματα εἰς τὸν κεχαγιάπεγην, παραπονούμενος καὶ λέγοντας πῶς δὲν τὸ ὑποφέρει αὐτὸ, καὶ ἐπαρακαλοῦσε νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὸ νὰ τὸν ἐλευθερώσουν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὀφφίκιον. Ὁ κεχαγιάπεγης τὸν ἐπαρηγόρησε καὶ τὸν ἡμέρωσεν, ὡς τόσον ὅμως δὲν εἶδε τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιτρόπου τρεῖς ἡμέρας. Μεσολαβῶντας δὲ ὁ κεχαγιάπεγης καὶ μεκτουπτζῆ ἐφένδης εἰς τὸ νὰ τὸν συγχωρήσῃ, ὕβρισε καὶ αὐτοὺς τοὺς δύο καὶ τοὺς ἐδίωξε. Μετὰ ταῦτα ἔκαμε τελχίσι εἰς τὸν βασιλέα ὅτι ὁ ῥεὶς ἐφένδης καὶ μεκτουπτζῆ ἐφένδης νὰ ἐξορισθοῦν, καὶ ὁ κεχαγιάπεγης νὰ μείνῃ καϊμεκάμης εἰς τὴν Πόλιν, καὶ κεχαγιᾶν νὰ κάμῃ τὸν χαζναδάρην του, εἰς τὸ ὁποῖον καμμία ἀπόκρισις δὲν τὸν ἐδόθη, μάλιστα τὸν ἐμέμφθη πολλὰ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐθυμώθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεφάσισε τὸ ἄζλι του, καὶ ἐμήνυσε τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τῷ κεχαγιάπεγῃ πῶς τί τρελλὰ προβλήματα εἶναι αὐτὰ ὁποῦ προβάλλει, καὶ πόθεν παρεκινήθη; Ἀπεκρίθη καὶ ὁ κεχαγιάπεγης,

TAYLOR INST. OXFORD

φανερόνοντας τὰ πάντα πῶς τρέχουν, καὶ τὴν διεστραμμένην του γνώμην, καὶ πῶς ὅλο τὸ ριτζάλι καθ' ἑκάστην τὸ ἀτιμάζει, καὶ ὅτι δὲν ἔμεινε τινὰς οὔτε ἀπὸ τοὺς μέσα, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἔξω τῆς Πόρτας ὁποῦ νὰ μὴν ἦναι ἀτζίζης ἀπὸ λόγου του, καὶ πῶς ὁ χαζνεδάρης του, ἕνας σεφίχης, καὶ κακὸς ἄνθρωπος ἐρήμαζε τὸν κόσμον, καὶ ἀκολούθως τὸ βεκάρι του καὶ πῶς ὅλο τὸ ριτζάλι πηγαίνουν καὶ τὸν προσκυνοῦν, καὶ αὐτὸς οὔτε βλέπει κανένα, οὔτε προσσηκόνεται, οὔτε χαιρετᾷ, καὶ πῶς εἰς ὅλον τὸ ὕστερον ὅλοι ἔρχονται εἰς τοῦ λόγου του, καὶ προσκλαίονται, καὶ ἀπὸ τοὺς ριτζάληδαις ὅσοι εἶναι νὰ γείνουν σεφερλῆδες παρακαλοῦν τὸ ἔλεος τῆς βασιλείας του, ἂν ἦναι νὰ συνεκστρατεύσουν μὲ αὐτὸν νὰ τοὺς εὐσπλαγχνισθῇ καὶ νὰ τοὺς ἐβγάλῃ ἀπὸ τὰ μανσούπιά τους, ἐπειδὴ κανένας δὲν εἶναι ἐμίνης ἀπὸ τὴν ζωήν του· ἐκ τούτου ὅλοι μὲ ἕνα στόμα ἀποφασίζουν πῶς ἠκολούθησεν ὁ ἐξωσμός του, καὶ δύο τρεῖς ἡμέραις πρὸ τοῦ παϊραμίου ἀπὸ τὸν κρύον μουαμελὲν ὁποῦ ἔβλεπε, καὶ πῶς παντελῶς τίποτες δὲν τὸν μηνοῦν, ὑπωπτεύθη τὸ ἄζλι του, καὶ εὑρίσκεται παγωμένος, καὶ, διὰ νὰ δοκιμάσῃ, ἔστειλεν ἕνα δύο φοραὶς, καὶ ἠρώτησε πότε νὰ ἔβγουν τὰ τούγια· τὸν ἀπεκρίθησαν πῶς ὅταν θέλουν τὸν μηνοῦν· τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ παϊραμίου ἐζήτησε νὰ πηγαίνῃ μέσα κατὰ τὴν συνήθειαν· τὸν ἦλθεν ἀπόκρισις πῶς νὰ μὴ πηγαίνῃ, ἀλλὰ πῶς θέλουν τὸν μηνύσῃ· τῇ τρίτῃ τὸν ἐμήνυσαν, καὶ πηγαίνοντας ἠκολούθησε τὸ ἄζλι του, καὶ βάλλοντές τον εἰς κάτεργον τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ῥόδον· τῇ δευτέρᾳ δὲ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἐκίνησεν ὁ σιλιχδάραγας μὲ τὴν βοῦλλαν εἰς τὸν Ἀϊβὰζ Μεχμὲτ πασᾶν, Βίδυν σερασκερῆ.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τὸ ταχὺ ἐμηνύθη ὁ κεχαγιάπεγης, καὶ ἀντάμωσε τὸν βασιλέα· ἀφ' οὗ συνωμίλησεν ἱκανὴν ὥραν καὶ ἐβγῆκεν ἔξω, ἄρχισε μὲ μεγάλην ἐξέτασιν νὰ ἐρευνᾷ τὸ τίποτες τοῦ ἐξωσθέντος ἀπὸ τὸν χαζνεδάρην του, διατὶ λέγουν πῶς, ὅταν ἐμβῆκεν ὁ ἐξωσθεὶς εἰς τὸ κάτεργον, ἐμήνυσε πῶς τὸ τίποτές του ὁ χαζνεδάρης του τὸ ἠξεύρει, καὶ ἀπὸ αὐτὸν νὰ τὸ ἐξετάσουν, χωρὶς νὰ πειράξουν ἄλλον τινά. Καὶ

ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἕως ἑπτὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἐγείνετο μεγάλη ἐξέτασις μόνον ἀπὸ αὐτὸν τὸν χαζνεδάρην του, καὶ πῶς ἐπήγαιναν πέντε ἓξ φοραὶς τὴν ἡμέραν χαρπατζῆδες εἰς τὸ μέρος τοῦ κεχαγιάπεγη, καὶ πάλιν τὸν ἔφερναν ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τοῦ Μουχζούραγα. Αὐτὸς εἰς τὰς ἀρχὰς ἐπάσχισε κατὰ πάντα τρόπον νὰ κρύψῃ καὶ νὰ ἀρνηθῇ· ὅμως ἐβγῆκαν ἕως τώρα πολλὰ εἰς τὸ μεϊδάνι, καὶ ἐβγῆκεν εἰς πολλὰ ψεύστης, καὶ ἐδυσφημίσθη· εὑρέθησαν δὲ ἕως ἑξακόσια πουγγία νάκδι, ξεχωριστὰ τζεβαχέρια ἄλλης τόσης τιμῆς· τὸ τίποτες τοῦ χαζνεδάρη του ἐπάρθη. Ἀπὸ τὸ τεβαπί του εἶναι χάψι ὁ χαρὲμ κεχαγιασῆ γαμβρός του, καὶ σάπικα χαζνεδάρης του, καὶ ὁ ἰμπροχόρης, μὲ τὸ νὰ ἦτον ὅλως διόλου τοῦ χαζνεδάρη. Εἶναι καὶ γγιὸζ χαψὶ κοντὰ εἰς τὸν κεχαγιάπεγην ὁ χαζνεχιατιπῆ, ὁ διβιτδάρης, καὶ τὸ πὰς γιαμαγί. Εἰς τὸν ἐξωσθέντα ἔδωσαν εἴκοσι πουγγία, τρεῖς γούναις, καὶ τρεῖς φορεσιαίς· εἶχεν ἐπάνω του δύο χιλιάδαις φλωρία ὁ χαζνεδάρης, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐφούσκονεν ὁ κόλπος του, τὸ ἐννοίωσαν καὶ τὰ ἐπῆραν. Ὅλοι οἱ ριτζάληδες, δοξάζοντες τὸν θεὸν διὰ τὸ ἄζλι του, ἐσυγχαίροντο μεταξύ τους λέγοντες· «ἰρζινὶζ, βὲ μαλινὶζ μουπαρὲχ ὀλά.»

Εὐθὺς ὁποῦ ἐξώσθη ὁ Γεγὲν πασᾶς, ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν κεχαγιάπεγην, καὶ ἔκαμε μουφαββάζι εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ ὁμούρι.

Ἔβαλαν χάψι τὸν Χοτζᾶ Γεζουβᾶ, παζιργιάνπασην, διὰ τὸ τίποτές του· ὅμως δὲν θέλει ἔχει πείραξιν, ἐπειδὴ εἰς καμμίαν ἄνοστον δουλείαν του δὲν ἀνακατώθη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ παζιργιανπασλίκι μὲ ζόρι τὸν ἀνακάτωσαν, μάλιστα ἔχει νὰ πάρῃ ἑκατοσταὶς πουγγία, ὅστις εἶναι καὶ ὅλως διόλου τοῦ νῦν ἐπιτρόπου, καὶ ὅλης τῆς Πόρτας.

Ὁ κεχαγιάπεγης δευτέραν καὶ τρίτην φορὰν ἀντάμωσε τὸν βασιλέα· τὸ τρίτον ὅμως ἐπῆγε μὲ τὸν ρεὶς ἐφένδην, καὶ μεκτουπτζῆ ἐφένδην· ὁ κεχαγιάπεγης ἀγκαλὰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἐξωσθέντος νὰ ἦτον πολλὰ ριζωμένος καὶ ἰσχυρὸς ὡς τόσον καθὼς ἐφάνη ὁποῦ ἴσχυσε νὰ καταβαλῃ τὸν ἐπίτροπον, τὴν δύναμίν του δὲ τὴν ἔκρυπτε. Μετὰ τὸ ἄζλι, μὲ ὅλον ὁποῦ εἶναι καϊμεκὰμ βεκιλῆ ὁ καπετὰν πασᾶς, ὅλον τὸ ὁμούρι εἶναι

εἰς χεῖρας του. Ὅλοι οἱ ἀγᾶδες, μεγάλος ἰμπροχόρης, καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ, ταλτατζιλὰρ κεχαγιασῆ, μουτπὰγ ἐμινῆ, καὶ ὅλον τὸ μέσα καὶ ἔξω ριτζάλι ἀπὸ τὸ πουρνὸν ἕως τὸ βράδυ εἰς αὐτὸν πηγαινόέρχονται ἀδιακόπως μὲ μηνύματα ἀπὸ μέσα, καὶ χάτι σερίφια διὰ ὑποθέσεις διαφόρους. Ὁ ρεὶς ἐφένδης, ὁ μεκτουπτζὴς τὸ περισσότερον τῆς ἡμέρας εἶναι εἰς τὸν ὀδᾶ του, ὅταν ἦναι νὰ γράψουν τελχίσια καὶ ἄλλα δὲν πηγαίνουν εἰς τὸ μέρος τους, ἀλλὰ εἰς τὸν ἄλλον ὀδᾶ ὁποῦ εἶναι κοντά του· ἕνι λόγῳ εἶναι μεγάλος, ὄχι κρυφὰ, ἀλλὰ φανερὰ καὶ παρρησίᾳ· μὲ ὅλα τοῦτα ἀπὸ τὴν προτέραν ἐπιείκειαν, πρᾳότησα, καὶ ἀπὸ τὸ συνηθισμένον εὐπρόσιτον παντελῶς δὲν ἐβγῆκε.

ιβ Τὸν πρώην μέγαν σλουτζιάρην Κωνσταντῖνον Καρατζᾶν ἔκαμεν ὁ αὐθέντης μέγαν παχάρνικον· εἶτα τὸν ἐξεκίνησεν εἰς τὸ Γκίργιοβον εἰς τὸν τούνα καπετανῆ Ἀχμὲδ πασᾶν περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν πέντε ζικουδρὲτ σαϊκῶν·

τὸν μέγαν πιττάρην Ἀντωνάκην, βόρνικον τοῦ Τυργοβίστου·

τὸν μέγαν σατράρην, μέγαν πιττάρην·

τὸν πρώην γ΄ βηστιάρην Θανάσιν, ἀνεψιὸν τοῦ Πανταζῆ, μέγαν σατράρην.

ιδ Ἐπέστρεψεν ὁ Γρηγοράσκος μπάνος ἀπὸ Κραγιόβας, μὴν ἠμπορῶντας νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἀπὸ τὰ κακὰ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ, καὶ τῶν ἀσκερίων. Ἦλθεν ὁ Δελῆ Ὁμὲρ ἀγᾶς ζαΐμης ὁ ἀνωτέρω ῥηθείς.

ιε Εἰς τὸ Πελιγράδι καὶ Διμισβάρι ὀλιγώτατον στράτευμα καὶ ὑπερβολικὴ πανοῦκλα.

ιθ Ἔφθασεν εἰς τὸ Βιδύνι ὁ σιλιχδάραγας μὲ τὴν βοῦλλαν μὲ πολλὰ πομπόζον ἀλλαΐ, καὶ φθάσας εἰς τὸ σεράγι ἐβγῆκεν ὁ σερασκέρης εἰς τὸ σκαλοκέφαλον, καὶ τὸν ἐπροϋπάντησε, καὶ ἐμβαίνοντας μέσα, τὸν ἐφόρεσεν ὁ σιλιχδάραγας δύο σεργούτζια πολύτιμα, ἔπειτα σαμουρόγουναν σερασέρι, τὸν ἔζωσε τερκέσι· μετὰ ταῦτα ἔδωσε τὴν βοῦλλαν, καὶ δύο χάτι σερίφια, καὶ οὕτως ἔγεινε δοᾶς διὰ τὸν βασιλέα.

Εἰς τὰς ὀκτὼ ὥρας ἐφόρεσεν ὁ ἐπίτροπος γοῦναν σερασέρι τὸν Χουσεὶν πασᾶν, τὸν γαμβρόν του, δίδοντάς τον καὶ μανσούπι τὸ Βιδύνι.

Ὁ Ἀκρὲπ Ὀσμὰν ἐφένδης, μὲ τὸ νὰ εἶχε διορισθῇ εἰς Ἐζρούμι, ἐπάσχισε νὰ μείνῃ, ὅθεν ἦλθεν εἰς θυμὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξορίσθη μὲ χάτι εἰς Κύπρον.

Ἀπέθανεν ὁ Κεφὲ σερασκερῆ σιλιχδὰρ Μεχμὲδ πασᾶς, καὶ ἐδιορίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Μοραλῆ Ἀλῆ πασᾶς.

Ἐκτύπησαν εἰς Σεμένδραν μερικοὺς Νέμτζους, ἐξ ὧν ὅσους ἐπίασαν, τοὺς ἔστειλαν εἰς βασιλεύουσαν.

Ἐβγῆκεν ὁ κεχαγιάπεγης μὲ τὸ τούγι, καὶ τὰ ὀτάκια.

Ἦλθεν ἀπὸ Αἰδίνι ὁ νέος καϊμεκὰμ πασᾶς.

Ἦλθε φερμάνι εἰς τὸν αὐθέντην διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ χίλια διακόσια ἀμάξια διὰ τὸν σερασκέρην.

κβ Ἐφόρεσεν ὁ ἐπίτροπος γοῦναν καὶ σπαθὶ τὸν Τὸζ πασᾶν· διὰ τὸ Βίδυν σερασκερλίκι.

Ἐδιορίσθησαν εἰς τὸν αὐθέντην σαρανταένα πουγγὶ σεπὲπ ταχρίρι διὰ τοὺς ἀμελέδαις τῶν ὀγδοῆντα ἀτζικίων, ἤτοι πρὸς γρόσια τριάντα τῷ δουμετζῇ, καὶ εἰς κιουρεκτζήδαις, πρὸς γρόσια εἴκοσι πέντε, ἀπὸ ὀκτὼ κιουρεκτζήδαις εἰς τὸ κάθε ἀτζίκι.

κδ Ἐκίνησεν ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ τὸ Βιδύνι μὲ τὸν σιλιχδάρην· ἀλλαΐ ἔγετνε πολλὰ μεγάλον, τὸ ὁποῖον ἐβαστοῦσεν ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ σεραγίου ἕως εἰς τὸ Τζοπὰν Κιοπρουσὶ μιᾶς ὥρας διάστημα, καὶ τὸ ἀπέρασεν ὅλον, ῥίχνοντας φλωρία· φθάνοντας εἰς τὸ ῥηθὲν κιοπρὶ ἔκαμαν γεμικλίκι, ὅπου ἐφόρεσε πάλιν γοῦναν τὸν σερασκέρην Τὸζ Μεχμὲτ πασᾶν καὶ τὸν ἐδιόρισε νὰ κινήσῃ κατὰ τὴν κθ' τοῦ μαρτίου ἀπὸ Βιδύνι νὰ ὑπάγῃ εἰς Ῥουσάβαν, καὶ ἐκεῖ νὰ προσμένῃ ἄλλην προσταγήν.

Τὸν Μουρταζᾶ φέρνοντάς τον ἀπὸ Κραγιέβας τὸν ἐδιόρισε νὰ ὑπάγῃ τζαλκατζὴν εἰς τὸ Σέπεσι καὶ Λόγγοσι, καὶ εἰς τὸ μεγιγιέτι του τὸν πίνπαση Τεκελῆ Μεχμὲδ ἀγᾶν, χαρίζοντας εἰς τὸν καθένα ἀνὰ πέντε

πουγγία. Εἰς δὲ τὴν Κραγιόβαν ἐδιόρισε τὸν Γαζῆ πασᾶν καὶ δύο χιλιάδαις ταρακλήδαις.

κε Ἐμβῆκεν ὁ ἐπίτροπος μὲ τὸν σιλιχδάρην εἰς σαΐκαις ἀπὸ τὴν Ἀχιζὰρ Παλάγκαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Λόμισταν, καὶ ἔτζι θέλει κάμει ἕως εἰς τὸ Ῥάσκοβον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πλεῦναν.

κς Ἔφθασεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ δαρισαδὲ ἀγασῆ, ὁποῦ εἶχε κινήσῃ πρὸ τοῦ σιλιχδάραγα μὲ τὰς ἀποκρίσεις, καὶ ἔγραφεν ὁ ἐπίτροπος ὅτι τῇ κδ' ἢ τῇ κς' εἶναι νὰ κινήσῃ, καὶ νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς τὴν Ἀδριανοῦ, καὶ ἐκεῖ θέλει πάρει τὸ σαντζάγι σερίφι, ὡς τόσον δὲ νὰ ξεκινήσουν εὐθὺς τὸν μεκτουπτζῆ ἐφένδην νὰ πηγαίνῃ ἐμπρὸς διὰ νὰ ἀνταμωθῇ μὲ τὸν ἐπίτροπον ὅπου τὸν εὕρῃ, διὰ νὰ συνομιλήσουν, καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ κάθε κεγφιγιέ του ἐχβάλι· τὸ ὁποῖον καὶ ἔγεινεν ἔτζι, καὶ ἐκίνησεν ὁ μεκτουπτζῆ ἐφένδης μὲ μενζίλι, καὶ πάγει ἐμπρός.

Ἐβγῆκεν ὁ καϊμεκὰμ πασᾶς μὲ τὸ ὀρδὶ εἰς τὸν Δαβοὺτ πασᾶν.

λ Ἐκίνησεν ἀπὸ τὸν Δαβοὺτ πασᾶν τὸ ὀρδὶ, καὶ πηγαίνει εἰς τὸν Κιουτζοὺκ Τζεκμετζὲ, καὶ ἀφ' οὗ κάμῃ ὁ καϊμεκὰμ πασᾶς τεσλίμι τὸ σαντζάγι σερίφι, γυρίζει πάλιν εἰς τὴν Πόλιν· ὡς τόσον εἶναι καϊμεκὰμ βεκιλῆ ὁ καπετὰν πασᾶς·

κεχαγιᾶ βεκιλῆ, ὁ Περὶ Μουσταφᾶ ἐφένδης ὁποῦ εἶχε γείνῃ νουζοὺλ ἐμινής·

ῥεὶς βεκιλῆ, ὁ Νοὺχ ἐφένδης·

τευτερδὰρ βεκιλῆ, ὁ Σαδουλλὰχ ἐφένδης·

τζαβούσπαση βεκιλῆ, ὁ Σαλὴχ ἀγᾶς πὰς πακίκουλου·

μεκτουπτζῆ βεκιλῆ, ὁ Χατῆ ἐφένδης, ὁποῦ ἐστάθη κεχαγιᾶ κιατιπῆ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ὀσμὰν κεχαγιᾶ·

πὰς πακίκουλου ἀσαλετὲν, ὁ Ἀπδῆ ἀγᾶς μὲ τὸ ὀρδὶ, ὁποῦ ἦτον χαρὰτζ πακίκουλου.

Ἀπρίλιος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τῆς χιόνος καὶ τῆς ἀπ' αὐτῆς βλάβης. — Περὶ τοῦ σταλσίματος τοῦ Γιαννάκη εἰς Βιδύνι. — Ἔγεινε βόρνικος τοῦ Κινπουλουγκίου ὁ Νόνας. — Περὶ τοῦ περάσματος τοῦ Νουμάνμπεγη. — Περὶ τῶν δοθεισῶν ἀρχοντιῶν τῷ Γρηγοράσκῳ καὶ Ματαίῃ. — Περὶ τῶν σταλέντων ἀπὸ Νικοπόλεως δύο μπαϊρακίων. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος πεζικοῦ στρατεύματος. — Περὶ τοῦ Τζάνογλου ὅτι ἔγεινε πολκόβνικος. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ νέου μπάνου καὶ ἄγα εἰς Κραγιόβαν. — Περὶ τοῦ ἰστιτζὰλ φερμανίου. — Περὶ τοῦ ξεκινήματος τῶν εἰς Γκιρδάπι σαλαχόρηδων. — Περὶ τοῦ σταλέντος τῷ Βελῇ πασᾷ φερμανίου. — Περὶ τοῦ Μούνιχ. — Περὶ τοῦ πιασθέντος τζασίτη παρὰ τοῦ Κολτζάκη. — Περὶ τῶν ἑπτὰ μοσχόβων τζασίτων. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Τζάνογλου εἰς Κραγιόβαν. — Περὶ τῶν ἐλθόντων δορυαλώτων Ὀθωμανῶν. — Περὶ τοῦ ξεκινήματος τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς τὸν βεζὶρ ἀζέμην. — Περὶ τῶν αἰχμαλωτισθέντων κακῶς Κραγιοβάνων παρὰ τῶν ἐκεῖσε ἀσκερίων. — Περὶ τοῦ περάσματος ἐντεῦθεν τοῦ Χασᾶν πασᾶ. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ μπεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου. — Περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀσάνη ὅτι ἔγεινε δεύτερος ἀρμάσης. — Περὶ τῶν ἀποκατασθέντων ἱσπραβνίκων. — Περὶ τῆς βὲλ σάμας. — Περὶ τοῦ προβιβασμοῦ τοῦ Γιάννη λογοθέτου. — Περὶ τοῦ Γιαννάκη.

α ΤΟΣΑΥΤΗ χιὼν κατέβη ἄνωθεν μετὰ σφοδροτάτου ἀνέμου ὁποῦ μεγάλην βλάβην ἐπροξένησεν εἴς τε τὰ ζῶα, καὶ φυτὰ, καὶ εἰς τὰ ἀμπέλια, μὲ ὅλον ὁποῦ δὲν ἐβάσταξεν ἐπὶ πολὺ, μὲ τὸ νὰ διελύθη τῇ ἐφεξῆς.

β Ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τὸν βατάχον τῶν ἀπρότων Ἰωαννάκην διὰ καπικεχαγιᾶν εἰς τὸν εἰς Βιδύνι σερασκέρην.

ε Ἔχαμεν βόρνικον τοῦ Κινπουλουγκίου τὸν πολκόβνικον Ἰωαννάκην τοῦ Νόνα· τὸν δὲ Σεβινδάκην, ἱσπράβνικον τῆς Βλάσκας, φορῶντας αὐτοὺς καὶ καβάδια.

Ἐπέρασεν ἀπὸ Βουκουρέστι ὁ Νουμάνπεγης, σαλαχόραγας τοῦ ἐπιτρόπου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Πογδανίαν.

θ Ἔκαμεν ὁ αὐθέντης τὸν μπάνον Γρηγοράσκον Γρετζάνον μεγάλον βηστιάριν· μπάνον δὲ τὸν Ματαίην Μαγουράνον Καντακουζηνὸν, πρώην σερδάρην.

Ἔστειλεν ὁ Χατζῆ Κωνσταντῖνος ἀπὸ Νικοπόλεως δύο μπαϊράκια μποσναλήδων ἱππέων.

Ἔφερε καὶ ὁ μπεσλίαγας Χουσεὶν ἀγᾶς πεζικὸν στράτευμα γενιτζάρων τελιορμανλήδαις περίπου τοὺς πεντακοσίους.

ι Ἔκαμεν ὁ αὐθέντης τὸν μπουλούκπασην Δημητράκην Τζάνογλουν πολκόβνικον.

ιγ Ἐκίνησεν ὁ προρρηθεὶς νέος μπάνος μετὰ τοῦ ἄγα Κωνσταντίνου εἰς τὴν Κραγιόβαν μὲ στράτευμα βλάχικον.

Ἦλθεν ἰστιτζὰλ φερμάνι διὰ τοὺς εἰς Γκιρδάπι διορισθέντας χιλίους σαλαχόρηδαις, καὶ τὸ κουσούρι τοῦ κινατπίου.

ιε Ἐξεκίνησεν ὁ αὐθέντης τὸν Γεωργάκην, ποστέλνικον καραμανλῆ, μὲ τοὺς εἰς τὸ Γκιρδάπι σταλέντας σαλαχόρηδαις.

Ἐπῆγε βεζὶρ τζοκαδαρῆ εἰς τὸν Βελῆ πασᾶν, Πενδὲρ σερασκερῆ, μὲ φερμάνι περὶ ἀνοικοδομῆς μιᾶς πόρτας εἰς τὸν κουλᾶ, καὶ τῶν κατεπεπτωκότων μερῶν τῆς Σορόκας, καὶ διὰ νὰ γείνῃ καὶ χανδάκι· τὸ ὁποῖον ἔγεινε μὲ ἄρζι του διὰ τὸ πρὸς τὸν Γρηγόρβοδα πάθος.

Ὁ Μούνιχ, καὶ ἐδιορίσθη πάλιν φερτμαρσάλ.

Ἐπιάσθη παρὰ τοῦ Κολτζὰκ πασᾶ ὁ εἰς βασιλεύουσαν ἀπελθὼν τζασίτης τῶν Μοσχόβων, ἐπ' ὀνόματι ἐλτζῆ Καζάκων, μὲ γράμματα περιεκτικὰ ὅτι οἱ μπαραμπάσηδες οἱ Καζάκοι ζητοῦσι νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν βασιλείαν, δὲν δίδουν δὲ πίστιν, ἂν δὲν γράψῃ εἰς αὐτοὺς τὸ δεβλέτι, ὅθεν νὰ γράψῃ, καὶ εὐθὺς θέλουν φύγει καὶ περάσῃ ἐδῶθεν. Καὶ δὴ λαβὼν τὰ τοιαῦτα γράμματα ἀπὸ τὸ δεβλέτι, καὶ φιλοφρονηθεὶς, καὶ φιλοδωρηθεὶς χίλια γρόσια, ἐπανήρχετο. Τοῦτο μαθὼν

ὁ βόϊβοδα Κιόβτζκης, καὶ γράψας τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δεβλέτι, ὅτι δηλαδὴ δὲν εἶναι ἄνθρωπός του, ὡς ἐκεῖνος ἐφήμιζεν, ἐπιάσθη εἰς τὸ Χοτίνι, καὶ ἐξετασθεὶς εἶπεν ὅτι ἐστάλθη παρὰ τοῦ Μούνιχ, ὅθεν ἐβλήθη εἰς φυλακήν.

Ἐβγῆκαν ἑπτὰ Μόσχοβοι τζασῖται, καὶ διεμοιράσθησαν εἰς Χοτίνι, Πογδανίαν, Μπενδέρι, Βλαχίαν, Παραδούναβον, πέραν τοῦ Ὄλτου, ἐξ ὧν πιασθεὶς ὁ εἰς Χότινι ἐφανέρωσε τοὺς λοιπούς.

ις Ἐξεκίνησε τὸν πολκόβνικον Δημητράκην Τζάνογλουν πρὸς τὴν Κραγιόβαν μὲ σλουζιτόρους.

Ἦλθον ἀπὸ τὸ Μπρασοβὸν τρεῖς αἰχμάλωτοι ὀθωμανοί, ὁ εἷς ἦτον ὁ καπιτζιλὰρ πουλούκπασης τοῦ πρώην βεζίρη Μουσσούνουγλου, ὀνόματι Μουσταφᾶ ἀγᾶς· ὁ ἕτερος σιλικδάρης τοῦ Σολὰκ Μεχμὲτ πασᾶ, ὀνόματι Χουσεῖν ἀγᾶς· ὁ τρίτος πραγματευτὴς Ἰντζὲ Μεχμέτης τοὔνομα· οἵτινες αἰχμαλωτισθέντες, τὸ παρελθὸν καλοκαίρι, πρὸς τὰ μέρη τοῦ Μπουζέου, ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀντώνι καπετάνου, ἠλευθερώθησαν διὰ μέσου τοῦ αὐθέντου, δόντος τριακόσια φλωρία, τοὺς ὁποίους καὶ ἱκανῶς φιλοδωρήσας ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἴδια.

ιζ Ἐξεκίνησεν ὁ αὐθέντης τόν τε ἐπίσκοπον Μπουζέου, καὶ τὸν πρώην μέγαν ποστέλνικον Γαβρηλάσκον, καὶ τὸν μέγαν πιττάρην Μπραζογιάννον εἰς Ἀδριανούπολιν εἰς τὸν βεζίρην μὲ ἀναφορὰν πάντων τῶν ἐντοπίων, διὰ νὰ παρακαλέσουν νὰ γείνῃ εἰς τὸν τόπον ἔλεος, καὶ ἀνακουφισμὸς τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς βάρεων.

Ὁ ἐν τῇ Κραγιόβᾳ Γαζῆ Μεχμὲτ πασᾶς ἀκούοντας πῶς ἔγειναν περισσότερον κλέπται εἰς τὸ καδηλίκιον τοῦ Ζίουλ δὲ Σοὺς πρὸς τὸ μέρος τῶν βουνῶν, ἐδιόρισεν ἕνα μπίνπαση μὲ πεντακοσίους ταρακλήδαις, διὰ νὰ τοὺς ἀποδιώξουν, καὶ νὰ χαλάσουν τὰς κατοικίας των· ἐκεῖνοι δὲ ἀπελθόντες, δὲν ἐκατάτρεξαν τοὺς κλέπτας, ἀλλ' ἐδόθησαν εἰς ἁρπαγὰς καὶ αἰχμαλωσίας τῶν ἀνευθύνων ἐντοπίων, αἰχμαλωτίσαντες τέσσαρα πέντε χωρία, παίρνοντες ἱερεῖς, ἄνδρας, γυναῖκας, κορίτζια καὶ παιδία πάμπολλα,

καὶ πολλὰς ἀγέλας βοσκημάτων, τὰ ἐπεύλησαν τόσον τὰ ζῶα ὅσον καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Ταῦτα βλέποντες ὅ τε ἐπίσκοπος καὶ οἱ ἄρχοντες, ἐπῆγαν εἰς τὸν πασᾶν καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ προστάξῃ διὰ νὰ μὴ πουληθοῦν, ὡσὰν ὁποῦ οἱ αἰχμαλωτισθέντες ὅλοι ἦσαν ῥαγιᾶδες τῆς βασιλείας, καὶ δὲν ἔπταιον· ὁ δὲ ἀπεκρίθη ὅτι οὐ μόνον δὲν θέλει ἐλευθερώσῃ ἐκείνους, ἀλλ' ὅτι θέλει πηγαίνῃ καὶ ἀτός του μὲ τὰ στρατεύματά του νὰ λεηλατήσῃ ὅλα τὰ χωρία ἐκείνου τοῦ μέρους· ὅθεν ἐξαποστείλας ἕως διακοσίους ταρακλήδαις, ἐσκλάβωσαν τὸ Πιελέστι, χωρίον ἀπέχον τῆς Κραγιόβας ἕως μιᾶς ὥρας διάστημα, καὶ μόλις τινὲς ἐκ τούτων φεύγοντες δὲν ἐπιάσθησαν.

ιθ Ἐπέρασεν ἀπὸ Βουκουρεστίου ὁ μουχαφίζης τοῦ Κελλίου Χασὰν πασᾶς ἰκὶ τουγλοὺς, θεῖος τοῦ Βίδυν σερασκερῆ Τὸζ πασᾶ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν προϋπάντησιν ἐξελθὼν ὁ αὐθέντης μετὰ τοῦ Τεγμοὺρ Σουλεγμὰν πασᾶ, καὶ μεχτερχανὲ, ὑπεδέξαντο αὐτὸν μετὰ τῆς ἀνηκούσης φιλοφροσύνης· ὅστις καθίσας τέσσαρας ἡμέρας, καὶ φιλοδωρηθεὶς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν,

κγ τῇ κγ' ἀπῆρεν ἐντεῦθεν μετὰ τῆς αὐτῆς προπομπῆς.

κε Ἦλθεν ἀπὸ βασιλευούσης ὁ μπεηζαδὲς Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ αὐθέντου.

Ἔγεινε δεύτερος ἁρμάσης ὁ Κωνσταντῖνος, υἱὸς τοῦ καμαράση Ἀσάνη.

κς Ἀπεκατεστάθησαν δύο ἰσπράβνιτζοι εἰς δύο καδηλίκια· ὁ μὲν Μπραζογιάννος Ῥάδουλος εἰς τὸ Ἰλφόβι, ὁ δὲ Ἰσβοράνος Σερβάνος εἰς τὸ Τελιορμάνι.

κζ Ἐβγῆκεν ἡ βὲλ σάμα μὲ βούλλαις πρὸς τρία γρόσια, μὲ τζίσλαν παρέχειν ἕκαστος ἀναλόγως τὸ κατὰ δύναμιν.

κθ Ἀπεκατεστάθη βατάχος τῶν ἀπρότων ὁ Γιάννης λογοθέτης δὲ ταΐνα.

λ Ἀπεκαταστήθη ἰσπράβνικος τῆς Σλάτινας ὁ πρώην δεύτερος ποστέλνικος Ἰωαννάκης Κινπουλουγγιάνος, ἀνὴρ στολισμένος μὲ τὴν ἀρετὴν τῆς μαθήσεως.

Μάϊος τοῦ ᾳψλθ΄.

Περὶ τοῦ ἐλθόντος φερμανίου. — Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ πασᾶ, καὶ τοῦ αὐθέντου εἰς ὀρδί. — Περὶ τῆς περὶ τὴν Κραγιόβαν ἐπιδρομῆς τῶν στρατευμάτων καὶ φθορᾶς, καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν αἰχμαλωτισθέντων. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀρχόντων. — Περὶ τοῦ φερμανίου τοῦ σταλέντος τῷ Βίδυν μουχαφιζῆ. — Περὶ τοῦ κινήματος τῶν Μόσχων. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ μεγάλου ἰμπροχόρη. — Ὅτι ἐστάλθη ὁ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ προεστὼς εἰς τοὺς εἰς Ἰενδέρι πασάδαις. — Περὶ τῆς κατὰ τῶν Νεμτζῶν μερικῆς νίκης τοῦ Τὸζ πασᾶ. — Ὅτι ἔγεινε ἀναφορὰ εἰς τὸν βασιλέα περὶ τῶν βάρεων ὁποῦ εἶχεν ἡ Βλαχία. — Περὶ τοῦ εἰς τὸ δεβλέτι γράμματος τοῦ Τὸζ πασᾶ. — Ὅτι συρρέουσι τὰ στράτευματα πρὸς τὸν ἐπίτροπον. — Περὶ τοῦ Ἰσὰκ δὲ Μάϊο. — Περὶ τοῦ χαζνεδάρη τοῦ πρώην βεζίρη. — Περὶ τοῦ πρὸς τὸν ἐπίτροπον χάτι σεριφίου. — Περὶ τῶν ἐπαίνων ὁποῦ ἐρρέθησαν διὰ τὸν αὐθέντην εἰς τὸν βασιλέα. — Περὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ Σαρηπέγιογλου. — Περὶ τοῦ Καρατζᾶ πρωτοσυγκέλλου προβιβασθέντος Πεκίου. — Περὶ τοῦ ἀνταμώματος τοῦ ἐλτζῆ τῆς Φράντζας μετὰ τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ καὶ τῆς παρατάξεως αὐτοῦ. — Περὶ τῶν Ἐγγλεζοφιαμέγκων ὁποῦ πάσχουν νὰ ἀνακατωθοῦν εἰς τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης. — Περὶ τοῦ διὰ προσταγῆς βασιλικῆς ἁρματωθέντος γαλιωνίου. — Περὶ τῶν καταδρομῶν τῶν Κατάνων πρὸς τὴν Γενὶ Παλάγκαν. — Περὶ τῶν ἐκεῖσε ῥιαγιάδων ὅτι παρακαλοῦν τὸν σερασκέρην νὰ τοὺς φυλάξῃ. — Περὶ τῶν τζέτε καϊκίων ὅτι ἐνίκησαν καὶ ἐπῆραν τὰ τρία τζάμια τῶν Νέμτζων. — Περὶ τοῦ κατασκόπου κνέζου καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ. — Περὶ τῶν σταλέντων τῷ σερασκέρῃ φερμανίων παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ ὁποίου τὸ πρὸς τὸν σερασκέρην πάθος ἐσκέπασε κατὰ τὸ παρόν. — Περὶ τῆς ἀποστασίας τῶν τζιτάκηδων διὰ τὸν γιολδάσην τους καὶ τῆς ἀποδιώξεως αὐτῶν. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Σαρηπέγιογλου, καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὅτι τὴν ἔφεραν εἰς Πόλιν. — Περὶ τοῦ Ἀρκαδίας. — Περὶ τῶν τεσσάρων καλπουζάνηδων ὁποῦ ἐπιάσθησαν. — Περὶ τοῦ μπρούσαλη καλπουζάνη. — Περὶ τοῦ μοσχόβου ἐλτζῆ ταρικίλε. — Περὶ τῶν μοσχικῶν στρατῶν ὅτι ἐστάθηκαν. — Περὶ τῶν διορισθέντων χασεκήδων. — Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Ἰενδὲρ σερασκερῆ εἰς Ἰενδέρι. — Ὅτι ὁ Γρηγόρβοδας διὰ τῶν πρὸς τὸν Βελῆ πασᾶν, καὶ τὴν Πόρταν του δώρων ἐκατόρθωσε καὶ ἔγραψεν ἄρζι διὰ τὸ μένι τῆς ἀνοικοδομῆς τῆς Σορόκας. — Περὶ

TAYLOR INST.

τῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ Βελῆ πασᾶ εἰς Ἰογδανίαν. — Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ εἰς τὸ Βιδύνι τοῦ Μεχμὲδ ἀγᾶ καὶ τοῦ χάτι χουμαγιοὺν τοῦ πρὸς τὸν σερασκέρην. — Περὶ τῶν Νεμτζῶν ὅτι εἶναι εἰς τὸ Καρλοβέτζ. — Περὶ τῆς ἐνδυναμώσεως τοῦ Διμισβαρίου. — Περὶ τῶν κνέζων ὁποῦ ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν σερασκέρην. — Περὶ τοῦ Βουκουρεστίηθεν διελθόντος Μουσταφᾶ πασᾶ. — Περὶ τῶν δύο ἀρχόντων οὔγγρων ἐλθόντων εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τοῦ μοσχόβου ὀφφικιάλι ἐλθόντος εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τῶν ἐλθόντων φερμανίων εἰς τὸν αὐθέντην διὰ τὸ ζάπτι τῆς Κραγιόβας. — Περὶ τοῦ εἰς Πόλιν πηγαιμοῦ τοῦ τζοκαδάρη μὲ εἴδησιν ὅτι ἐστάθηκαν τὰ μοσχικὰ στρατεύματα. — Περὶ τῶν ἐξορισθέντων πασάδων ὅτι ἔγειναν ἰτλάκι. — Περὶ τῶν Μόσχων ὁποῦ ἀντὶ στρατῶν ἔδωσαν ἄσπρα τῷ καίσαρι. — Περὶ τῶν κινημάτων τῶν ῥωσσικῶν στρατῶν.

α Ἐκηρύχθη ὅτι ἦλθε φερμάνι εἰς τὸν ἐνταῦθα Τεγμοὺρ Σουλεϊμὰν πασᾶν μὲ τζοκαδάρην του, ὅτι νὰ ἀπέλθῃ μετὰ τοῦ αὐθέντου, καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς στρατευμάτων εἰς τὸ μουχαφιζλίκι τῆς Κραγιόβας, καὶ ἀποδίωξιν τῶν ἐχθρῶν τῆς βασιλείας ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Βλαχίας καὶ νὰ βάλωσιν εἰς καλὸν νιζάμι καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος· ἡ δὲ κρυφίως προσταγὴ διὰ νὰ καταπολεμηθῇ τὸ Περισάνι.

ε Ἐβγῆκεν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς ἔξω εἰς ὀρδὶ ἀπέναντι τοῦ Φοϊσορίου.

ζ Ἐβγῆκεν καὶ ὁ αὐθέντης μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν Ἀλβανιτῶν στρατιωτῶν, καὶ τῶν τοπίων, καὶ τζακαλοζίων εἰς τὸ Φοϊσόρι μὲ ὅλην τὴν ἀρχοντολογίαν.

Μέρος τῶν περὶ τὴν Κραγιόβαν καὶ πρὸς τὰ μέρη τῶν βουνῶν λῃστευόντων καὶ λεηλατοῦντων Χαϊδούδων ἐκτύπησαν καὶ διεσκόρπισαν τὰ περὶ τὸν Γαζῆ πασᾶν ἀσκέρια, ἄλλους μὲν κρεμάσαντες, ἄλλους δὲ παλουκώσαντες, καὶ πολλὰ ὀλίγοι ἔμειναν. Πάντες δὲ οἱ προρρηθέντες ἀδίκως αἰχμαλωτισθέντες ἐντόπιοι ἀθῶοι ῥαγιᾶδες διὰ τῆς συντόνου ἐπιμελείας τοῦ αὐθέντου καὶ ἐγγράφου ἐπιταγῆς, ἤτοι μπουγιουρουλδίου τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, ἀπηλλάγησαν τῆς δουλείας, λαβόντες πολλὰ τὰ λαφυραγωγηθέντα ζῶα καὶ πράγματά των. Οἱ δὲ ἐν τῇ Κραγιόβᾳ ἄρχοντες τοῦ αὐθέντου, καὶ οἱ ἐκεῖσε ἐντόπιοι, εὗρον ἀνακουφισμόν τινα τῶν ἐπικειμένων

αὐτοῖς βάρεων, καὶ τῆς παρὰ τῶν στρατευμάτων καθημερινῆς δεινῆς ἀπαιτήσεως τῶν ταϊνίων τους, καὶ μάλιστα τοῦ κριθαρίου.

η Ἦλθον, ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τὸ ὀρδούϊ χουμαγιοὺν, οἱ εἰς τὰ ἐκεῖσε ἀπελθόντες ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἐδόθη ἀκρόασις παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου, καὶ συγκατάβασις ἱκανὴ γέγονε τῶν παρὰ τῆς βασιλείας διορισθέντων εἰς τὸν τόπον προσταγμάτων.

ε Ἐστάλθη φερμάνι εἰς τὸν Βίδυν μουχαφιζῆ Χουσεὶν πασᾶν περὶ τῶν αἰχμαλωτισθέντων Ὀλτιάνων καὶ διὰ πουγιουρουλδίου τοῦ σερασκέρη ἐλευθερωθέντων, ὡς ἔφθημεν εἰρηκότες, ὅτι νὰ δοθῶσι πάλιν ὀπίσω εἰς τοὺς ταρακλήδαις, ὡς δικαίως δῆθεν αἰχμαλωτισθέντες καὶ παραλόγως ἐλευθερωθέντες· οὗ ἕνεκα ἔγραψαν ὅ τε αὐθέντης καὶ οἱ ἐν τῇ Κραγιόβᾳ ἄρχοντες τοῖς ἐν τῷ ὀρδίῳ ἄρχουσι καπικεχαγιάδαις, διὰ νὰ προσπαθήσουν καὶ νὰ παρασταθοῦν ἐπιπόνως εἰς ἀναίρεσιν τοῦ κατὰ ἀπάτην ἐκδοθέντος τοιούτου φερμανίου, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκατορθώθη.

Ἐρρέθη λόγος εἰς τὸ Μπενδέρι περὶ τῶν μοσχικῶν στρατευμάτων ὅτι κατὰ τὴν κε′ τοῦ παρελθόντος ἀπριλίου ἦσαν ἕτοιμα νὰ κινήσουν ἀπὸ τὸ Κίοβον, καὶ νὰ ἔλθουν πρὸς τὸ Κοὶν Γκετζιτὶ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὅτι εἶναι νὰ περάσουν, μὲ σκοπὸν νὰ πολιορκήσουν τὸ Μπενδέρι καὶ τὸ Ἄκ Γερμάνι· ὅθεν ἐστάλθη μαχζάρι εἰς τὸ δεβλέτι παρὰ τοῦ σερασκέρη τοῦ Μπενδερίου Βελῆ πασᾶ, φανερόνοντας καὶ τὴν τοῦ Μπενδερίου ἀδυναμίαν καὶ ἀνετοιμασίαν.

ιδ Ἐκίνησεν ὁ μεγάλος ἰμπροχόρης εἰς τὴν ἀνατολὴν, διὰ νὰ σουρδίσῃ ἀπ' ἐκεῖ μὲ βίαν τὰ στρατεύματα κατὰ τὸ Κρίμι καὶ Μπενδέρι.

Ἐκίνησε καὶ ὁ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ τοῦ βασιλέως Ναζίρης εἰς τὰ στρατεύματα καὶ τοὺς πασάδαις ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς Μπενδέρι.

Ὁ σερασκὲρ Τὸζ πασᾶς ἔστειλεν εἰς τὸν ἐπίτροπον καϊμὲν περιέχοντα ὅτι ἐπῆγεν εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Τιζμάνα· εὑρὼν δὲ ἐκεῖσε γερμανικὰ στρατεύματα, συγκροτήσας πόλεμον μετ' αὐτῶν ὥραν ἱκανὴν, ἐφόνευσε μὲν ὑπὲρ τοὺς χιλίους, τοὺς ἐδαγίλδισε δὲ ὅλους. Ἐγύρευσεν

ἐσνάφι ὀρδίου καὶ τοῦ ἐσταλθη εὐθύς. Ἐζήτησε μὲ μεγάλην βίαν νὰ τὸν προφθάσουν εἰς τὴν Γενὶ Παλάγκα αἱ σάϊκαις, τὰ τομπάζια, καὶ τὰ οὐστοὺ ἀτζίκια, καὶ αὐτὰ μὲν θέλουν μείνῃ εἰς τὸν Δούναβιν, ἀτός του δὲ θέλει εὑρίσκεται εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νὰ τζαλκαδίζῃ τὰ ἐκεῖσε μέρη.

Ὁ ἐπίτροπος ἔκαμε τελχίσι εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι μὲ τὸ νὰ ἦναι ὁ ριαγιᾶς τῆς Βλαχίας καθ' ὑπερβολὴν ζεδελενδισμένος, καὶ ζαΐφης ἀπὸ τοὺς χαβαλέδαις ὁποῦ εἶχαν διορισθῆ νὰ κάμῃ εἰς αὐτὸν ἔλεος· ὅθεν ὅσους μὲν ἐγνώρισε ὑπερόγκους, τοὺς ἔκαμε τενζίλι· διὰ δὲ τοὺς ἀναγκαίους ἐπρόσταξε νὰ γείνουν.

Ἔγραψεν εἰς τὸ δεβλέτι ὁ Τοζ πασᾶς ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ Διμισβάρι ὅλον τὸν ριαγιᾶν καὶ τοὺς πραγματευτὰς, καὶ τοὺς ἔστειλαν εἰς τὴν Τίσα, ἄφησαν δὲ μέσα μόνον τὰ μουχιμάτια, καὶ στρατεύματα.

Τὰ στρατεύματα ὅλο ἕνα ἀπερνοῦν ἀπὸ τὴν Καλλίπολιν καὶ πηγαίνουν κατὰ τὸ μέρος τοῦ ἐπιτρόπου.

Τὸν Ἰσὰκ δὲ Μαΐο, μπεζεργιάνμπαση τοῦ Ὀσμὰν πασᾶ, ὁποῦ εἶχε γείνῃ ἰχζάρι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Γεγὲν πασᾶ, τὸν ἔφεραν. Κατὰ πρῶτον λόγον σουϊλετιρδίζοντάς τον ὁ κεχαγιᾶ βεκιλῆ μὲ μεγάλαις φοβέραις, τὸν ἐζήτησεν ἑξακόσια πουγγία ἀπὸ τὸ τίποτες τοῦ Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶ, γαμβροῦ τοῦ Ὀσμὰν πασᾶ. Αὐτὸς χωρὶς ἐντήρησιν ἀπεκρίθη πῶς δὲν ἔχει οὔτε ὀβολὸν ἀπὸ τὸ τίποτες ἐκείνου, ἀλλὰ μάλιστα ὅτι ἔχει νὰ παίρνῃ ἀπὸ ἐκεῖνον, ὄντα ἀκόμη κεχαγιᾶ τοῦ Ὀσμὰν πασᾶ, ἕως χίλια γρόσια, καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἀφέθη ἀπὸ τὴν δούλευσιν τοῦ Ὀσμὰν πασᾶ, καὶ ἔγεινεν ἐκεῖνος πασᾶς, κανένα ἀλισβερίσι πλέον μαζί του δὲν εἶχε, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα δικαιολογήματα· ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἐλογίσθησαν, ἐπειδὴ, καθὼς λέγουν, εἶναι δαβατζῆς ὁ ἴδιος βασιλεὺς, καὶ τὸν ἐσήκωσαν εἰς τὸ χάψι τοῦ Μουχζοὺρ ἀγᾶ.

Ὁ χαζνεδάρης τοῦ Γεγὲν πασᾶ εἶναι ἀκόμη εἰς τὸν φοῦρνον, ἤτοι εἰς τὸ χάψι τοῦ μποσταντζίμπαση.

Ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς χάτι χουμαγιοὺν εἰς τὸν ἐπίτροπον, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν πολλὰ καλὰ εἰς τὸ μέρος τοῦ Μπενδερίου, τόσον ὁποῦ ἂν ἦναι δυνατὸν ἀπὸ τὸ περσινὸν τερτίπι τῶν στρατευμάτων, νὰ διορίσῃ περισσότερον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ ἔχουν καμμίαν εἴδησιν μεγάλης τινὸς ἑτοιμασίας τῶν Μοσχόβων, ἢ τίποτες κακοὺς σκοποὺς τῶν ῥηθέντων εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Ἐρρέθη λόγος, ὡς ἐδιηγήσατο ὁ σεϊμένιτασης ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, παρόντος τοῦ δαρισαδὲ ἀγασῆ διὰ τὸ τεκαγιούτι τοῦ αὐθέντου, καὶ τὴν ἀγρυπνίαν ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν δούλευσιν τῆς κραταιᾶς βασιλείας, καὶ πῶς φυλάττει ὅλας τὰς ἄκρας καὶ τὰ χουδούτια, καὶ πῶς ὅλα τὰ στρατεύματα καὶ πρῶτα καὶ τώρα ἦτον εὐχαριστημένα ἀπὸ τὸν αὐθέντην, καὶ ὅτι ἔχοντας πέρυσι τόσας χιλιάδας γιανιτζάρικο στράτευμα, τὸ ἐκυβέρνησε τόσον, ὁποῦ ἂν ἦτον καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἀγᾶδες τοῦ ὀτζακίου, ποτὲ δὲν ἤθελαν ἠμπορέσῃ νὰ τοὺς ἀναπαύσουν ὁποῦ νὰ εὐχαριστηθοῦν, καθὼς εὐχαριστήθησαν ἀπὸ τὸν Βλάχπεγην. Τούτους τοὺς λόγους ὁ βασιλεὺς τοὺς ἤκουε πολλὰ καλὰ, καὶ ὁ δαρισαδὲ ἀγασῆ ἔλεγε· «μπερχορδὰρ ὁλσοὺν, ἔτζι εἶναι, πολλὰ καλὰ τὸ ἠξεύρομεν.»

Ὁ Σαριπέγιογλους ἄρχισε νὰ ἀδυνατῇ, ἐπειδὴ τὸ στράτευμά του ὅλο ἕνα τζοζουλδίζεται καὶ τὸν ἀφίνει· ἠθέλησε νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ μέρος τῶν Ἀτζέμηδων· ὅμως, ἔχοντες οἱ Τουρκμενῆδες ὅλα τὰ μπογάζια κρατημένα, δὲν ἐτόλμησε νὰ ὑπάγῃ· τώρα πάσχει νὰ εὕρῃ τρόπον ὁποῦ νὰ καταφύγῃ μὲ πλεύσιμον εἰς τὸ Ὀτζάκι τῶν Τουνοζλούδων.

Ὁ Καρατζᾶς, πρωτοσύγκελλος, γενόμενος Πεκίου, ἀπὸ τὸ ὀρδὶ μὲ μπεράτι, διὰ συνδρομῆς τοῦ μεγάλου δραγουμάνου, μὲ συστατικὸν τοῦ ὁποίου γράμμα πηγαίνοντας εἰς τὸν παναγιώτατον πατριάρχην, καὶ ἱερὰν σύνοδον, ἐναντιώθηκαν πολλὰ, μὴ θέλοντες νὰ τὸν χειροτονήσουν, στοχαζόμενοι πῶς ὄντας τοιοῦτον ὑποκείμενον δὲν θέλει εὐδοκιμήσῃ ἐκεῖ, καὶ θέλει καταντήσῃ εἰς Πόλιν, γινόμενος ταλίπης τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ὅμως ὕστερον ἀπὸ πολλοὺς μουτζαδελέδαις, ἔκαμαν τοὺς κατὰ

νόμους παρανόμως ψήφους, καὶ τὸν ἐχειροτόνησεν εἰς τὸ Ἐγρίκαπι ὁ Τουρνόβου.

Ἀντάμωσεν ὁ ἐλτζῆς τῆς Φράντζας τὸν καϊμεκὰμ πασᾶν μὲ λαμπρὰν παράταξιν καὶ ἀλλαΐ, τοῦ ὁποίου ἡ τάξις εἶναι αὐτή· προεπορεύετο πρῶτος πάντων ὁ σούμπασης, καὶ χασάσμπασης μὲ ἕνα τακίμι γιανιτζάρων· κατόπιν εἴκοσι τζαβούσηδες· μετ' αὐτοὺς ἐπήγαινεν ὁ ἰμπροχόρης τοῦ ἐλτζῆ μὲ ὀκτὼ γεδέκια μὲ σέλλαις φράγκικαις, τὰ μὲν τέσσαρα μὲ κίτρινους κατιφέδαις κεντημένους, τὰ δὲ ἄλλα τέσσαρα μὲ κόκκινους κατιφέδαις κεντημένους, βαστῶν τὸ καθένα ἀπὸ ἕνας τζοκαδάρης τοῦ ἐλτζῆ σαρὶ δολαμαλής· κατόπιν εἰκοσιδύο τζοκαδάρηδες, περιπατοῦντες μὲ σειρὰν ἀπὸ δύο, σαρὶ δολαμαλῆδες καὶ αὐτοὶ, καὶ μὲ ποτοὺρ σαλβάρια μαβγειά· μετ' αὐτοὺς ἤρχετο ὁ κεχαγιᾶς του μὲ δύο ὀφφιτζιάλιδαις· κατόπιν καμαριέρηδες ἕξ· κατόπιν καπελλάνοι, ἤτοι ἱερεῖς, δύο μὲ τούρκικα φορέματα ὡς δραγουμάνοι· κατόπιν ὁ κολαγοὺς τζαούσης μὲ τρεῖς τζαουσάδαις μὲ πτερὰ, εἶτα τέσσαρα δὶλ ὀγλάνια· ἔπειτα ὁ διορισθεὶς τζορβατζῆς μὲ ἕνα βεζὶρ ἀγασῆ· κατόπιν ὁ τζαουσλὰρ ἐμινῆς μὲ τὸν τζαουσλὰρ κιατιπῆ· ὕστερον ὁ ἐλτζῆς, ἔχων ἀπὸ τὰ δεξιὰ τὸν τζαούσμπαση βεκιλῆ, καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ τὸν διορισθέντα καπιτζίμπαση, ἔχων καὶ δώδεκα τριγύρω του μὲ φορέματα ματζάρικα· κατόπιν ὁ σεκρετάριος ἔχων ἀπὸ τὰ δεξιὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἐλτζῆ, καὶ ἀριστερὰ τὸν φοῦνδον δραγουμάνον· κατόπιν ἡ νατζιόνε καὶ ὑποκείμενοι τῶν Φραντζέζων ἕως ἑκατὸν καβαλλάριδες. Ἐφόρεσε δὲ τὸν ἐλτζὴν ὁ καϊμεκὰμ πασᾶς κακουμόγουναν, καὶ πενῆντα καβάδια τὸ ἀπαγί του, ὅστις ἐκύτταξε καὶ ὅλο ἕνα κυττάζει τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ κινήματός του εἰς τὸ ὀρδὶ, προσμένει δὲ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἀνθρώπου του, ὁποῦ ἔστειλε διὰ Βιέννας, καὶ ἐρχομένης, ἐξάπαντος θέλει κινήσῃ.

Καπιτζίμπασης ἐδιορίσθη ὁ Σέρεζλη Ἀχμὲδ ἀγᾶς, καὶ ἕνας ὀρτᾶς γιανιτζάρων ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ μιρὶ ἑκατὸν ἑξῆντα ἀμάξια καὶ διακόσια ἄλογα· τώρα ἐπάνω εἰς τὴν ἑτοιμασίαν του ἐπρόσφεραν ὅλοι σχεδὸν οἱ

ἐλτζῆδες, καὶ πραγματευταὶ, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ριτζάληδαις, ἐπιτήδεια εἰς ὁδοιπορίαν πεσκέσια.

Βλέποντες οἱ Ἐγγλεζοφιαμέγκοι τὴν τοσαύτην περιποίησιν, τοὺς ἐκαποφάνη ὑπερβολικὰ καὶ πάσχουν μὲ τὰ δυνατά τους διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ ἀνακατωθοῦν καὶ αὐτοί. Ἐσύντυχαν τὸν καϊμεκὰμ πασᾶν, ἔστειλαν μαχσοὺς ἀνθρώπους των εἰς τὸ ὀρδὶ, καὶ ἔγραψαν εἰς τὸ μπέτζι, καὶ εἰς ταὶς κούρταις των ὅτι τὸ νὰ μὴν ἀνακατωθοῦν πρότερον εἰς τὴν ἀγάπην τῆς Φράντζας ὁποῦ ἔχαμε μὲ τοὺς Γερμανοὺς, καὶ τώρα εἰς αὐτὴν, τὸ μετροῦν διὰ μεγάλην ἀτιμίαν.

Ἐπρόσταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἀρμάτωσαν ἕνα γαλιώνι πολλὰ μουκελέτόπια, καὶ τὸ ἔχει ἀντίκρυ εἰς τὸ βασιλικὸν σεράγι, καὶ ἐμβαίνει [illegible]θε δευτέραν καὶ πέμπτην, καὶ παίζουν σαδὲ ναγαρὰ, καὶ κάμνουν τοπίων· μίαν δύο φοραὶς ἐπῆρε μέσα τὸ χαρέμι, ἐμποδίζοντας [illegible] συνήθειαν τὸ ἐκεῖθεν πέρασμα τῶν καϊκίων.

Πρὸς τὰ μέρη τῆς Γενὶ Παλάγκας καὶ Βιρσὲτζ δὲν λείπουν νὰ κάμνουν καταδρομὰς οἱ Κατάνοι· ἐπῆραν μερικοὺς ριαγιάδαις καὶ κνέζους δεσμίους εἰς τὸ Διμισβάρι, διατὶ δὲν ὑπακούουν εἰς ταὶς προσταγαὶς ὁποῦ τοὺς δίδουν.

Οἱ ἐκείνων τῶν μερῶν ριαγιᾶδες γράφουν συχνὰ πυκνὰ, καὶ παρακαλοῦν τὸν σερασκὲρ πασᾶν ἐμὰν ἓλ ἐμὰν νὰ στείλῃ ἀσκέρι ἐκεῖ διὰ νὰ τοὺς φυλάξῃ, ὅτι χάνονται ἀπὸ τῶν λεηλασιῶν τῶν Νεμτζοκατάνων.

Πηγαίνοντας μερικὰ τζέτε καϊγὶ εἰς τὰ ἐπάνω μέρη τοῦ Δουνάβεως, ἀπάντησαν εἰς τὸ Πέτκα Ἰσκελεσὶ (τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι μακρὰν τῆς Γενὶ Παλάγκας), εἰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς τρία τζάμια τῶν Νεμτζῶν, ὁποῦ εἶχαν καταίβη ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι σαΐδι διλιτζοὺν, τὰ ὁποῖα εἶχαν μέσα ἀπὸ ἑβδομῆντα Σέρβους καὶ Οὔγγρους, κάμνοντας χουτζούμι τὰ τζέτε καϊγὶ εἴκοσι ὄντα, ἔγεινε πόλεμος ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐνίκησαν τὰ τζέτε καϊγὶ, καὶ κατακιρδίζοντας τοὺς Νέμτζους, ἐκυρίευσαν δύο τζάμια, τὰ ὁποῖα παίρνοντάς τα, τὰ ἔφερον εἰς τὸν σερασκέρην, ὁμοῦ καὶ εἴκοσι

κεφάλια καὶ ἓξ γλώσσαις, ὅστις τοὺς ἐφόρεσε καβάδια καὶ τζελέγκια, ἔγεινε καὶ σενλίκι τοπίων· σουϊλετιρδίζοντας δὲ τὰς γλώσσας, εἶπαν διὰ τὸ τάπουρον τῶν Γερμανῶν ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ Βαρτζὰρ Ὀβασὶ, πλησίον τοῦ Ἰελιγραδίου, μιᾶς ὥρας διάστημα πρὸς τὸ ἐδῶθεν μέρος.

Ἐπῆγεν εἰς τὸν σερασκέρην ἕνας κνέζος (κνέζους ὀνομάζουν τοὺς περκαλάμπους), τὸν ὁποῖον εἶχαν στείλῃ οἱ κνέζοι μερικῶν χωρίων ὁποῦ εἶναι ἐδῶθεν ἀπὸ τὸ Μεχεδίε διὰ νὰ κατασκοπεύσῃ εἰς τὴν Ἐρδελίαν, καὶ ἐπαναστραφεὶς ἐκεῖθεν εἰς τέσσαρας ἡμέρας εἶπεν ὅτι πηγαίνοντας διὰ τοῦ Μάργα Μπογαζίου, ἐν σχήματι ζητιάνου, εἶδεν εἰς τὸ Μπογάζι διακοσίους Νέμτζους ὁποῦ στέκονται μέσα εἰς τὸ σάντζουρον καὶ ἑκατὸν πενῆντα Οὐγγροκατάνους ἐδῶθεν ἀπὸ τὸ σάντζουρον, οἵτινες εἶπεν ὅτι τὸν ἐρώτησαν περὶ τοῦ Ῥακόβτζογλου ποῦ εὑρίσκεται διὰ νὰ προσφύγουν πρὸς αὐτὸν, καὶ ὅτι, ἂν ὑπάγῃ ἀσκέρι τούρκικον κατ' αὐτῶν, ἔχουν σκοπὸν χωρὶς νὰ ἀντισταθοῦν νὰ προσδράμουν εἰς αὐτούς. Ἐκεῖθεν πηγαίνοντας μέσα ἕως εἰς ἕνα μέρος τῆς Ἐρδελίας εἶδεν, εἶπεν, ἕως χιλίους πεζοῦρα καὶ καβάλλα, ὁποῦ φυλάττουν εἰς τὸ ἄλλο στόμα τοῦ Μπογαζίου, καὶ ὅτι εὑρίσκονται εἰς μέγαλον φόβον, ὅτι εἶναι θανατικὸν πολὺ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη· ὅτι εἰς τὸ Σέμπεσι ἔπεσε χιὼν ὑπερβολική. Τοῦτον τὸν κνέζον τὸν ἐφιλοδώρησεν ὁ σερασκέρης.

Ἔχοντας ὁ ἐπίτροπος κάποιον πουρουδέτι πρὸς τὸν σερασκέρην διά τινας αἰτίας, δὲν ἔδειχνεν ἕως τώρα μουσαδὲν εἰς μερικὰς ὑποθέσεις ὁποῦ τὸν ἔγραφεν· ὅθεν ὁ σερασκέρης ἔστειλεν εἰς βασιλεύουσαν ἄνθρωπόν του, εἰς μὲν τὸ φανερὸν μὲ πρόφασιν ἄλλης ὑποθέσεως, εἰς δὲ τὸ κρυπτὸν μὲ γράμματα πρὸς τοὺς παρὰ τῷ βασιλεῖ ὑπερασπιστάς του, καὶ ἔφτειασε ταὶς δουλειαίς του ἐκεῖθεν, καὶ τὸν ἐστάλθησαν παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου δώδεκα φερμάνια πιρδὲν περὶ διαφόρων ὑποθέσεων ὁποῦ ἔκαμεν ἰνχὰ, καὶ δείχνει τώρα ἄλλον μουαμελὲν ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰ παρὰ τοῦ σερασκέρη γράμματα· οἱ δὲ ὑπερασπισταί του εἶναι ὁ δαρισαδὲ ἀγασῆ, ὁ σιλικδὰρ ἀγασῆ, καὶ ὁ πὰς τζοκαδάρης· ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ῥηθέντα φερμάνια, εἶναι ἕνα

διὰ τὰ χάρτζια τῶν ταγινατίων, ὅτι νὰ δίδωνται μεβτζουδουνὲ γκιορὲ, καὶ ὄχι νὰ παίρνουν διὰ χίλια νεφέρια, καὶ νὰ ἔχουν πεντακόσια, ἢ διὰ πεντακόσια ἔχοντες μόνον διακόσια, τόσον πασᾶδες ὅσον καὶ πινπασῆδες καὶ λοιποὶ ζαπίτηδες, καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμεν ὁ σερασκέρης, διὰ νὰ δείξῃ χιζμέτι τῷ βασιλεῖ.

ις Ἕνα γενίτζερην ἀπὸ τοὺς γιαμάκηδαις κλέπτην σύντροφον μὲ ἕνα Βλάχον ὀγαράρην πιάνοντές τους, τὸν μὲν γιανίτζαρην ὁ πασᾶς, τὸν δὲ Βλάχον ὁ αὐθέντης ἔβαλαν εἰς χάψι μὲ ἀπόφασιν θανάτου· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ μαθόντες τὴν κατὰ τοῦ γιολδάση των ἀπόφασιν οἱ τζιτάκηδες καὶ γιολδάσηδες ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν αἰφνιδίως, τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, κατὰ τοῦ σαπᾶ, οἱ μὲν μετὰ τῶν σπαθίων, οἱ δὲ μὲ τὰ τουφέκια, ἀλαλάζοντες καὶ φωνάζοντες ἢ τὸν γιολδάση τους νὰ δώσῃ, ἢ αὐτὸν νὰ θανατώσουν. Ὁ αὐθέντης, καθήμενος εἰς τὸν ὀμπὰν μετὰ τὴν τράπεζαν, ἀκούσας τὰς φωνὰς καὶ τὸν θόρυβον, ἐκαβαλλίκευσε, καὶ, συναθροίσας πάντας τοὺς ἐν τῷ ὀρδίῳ στρατιώτας ὀθωμανούς τε καὶ βλάχους, περιέμενε τὸ ἀποβησόμενον, ἐμποδίζοντας μόλις τοὺς περὶ αὐτὸν προθυμοτάτους ὄντας νὰ κινηθοῦν κατὰ τῶν ζορμπάδων γιαμάκηδων, οἵτινες ἰδόντες τὸ πλῆθος τῶν ἀντικειμένων, καὶ ἐννοήσαντες ὅτι ἂν ἤθελαν σηκώσῃ χέρι κατά τινος, ἔμελλον νὰ κατακιρδισθοῦν παρὰ τῶν περὶ τὸν αὐθέντην στρατιωτῶν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ὀπίσω ἄπρακτοι. Ὁ αὐθέντης, μὴ θέλοντας νὰ βαστᾷ πλέον τοιούτους ἀποστάτας τοὺς ἔδωκε τὸν δουλευμένον λουφέν τους, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοὺς ἀπεδίωξεν ἀπὸ τὸ ὀρδὶ, διορίσας νὰ ὑπάγουν μετ' αὐτῶν ἑκατὸν Ἀλβανῖται καβαλλαρέοι μέχρι τοῦ Δουνάβεως, διὰ νὰ μὴ βλάψουν τινὰ καθ' ὁδόν. Καὶ ἡ μὲν στάσις τούτων οὕτω ταχέως διελύθη· τὸν δὲ γενίτζαρην εὐθὺς ἔπνιξεν ὁ πασᾶς, καὶ τὸν ἔρριψεν ἔξω εἰς τὸ τρίστρατον (περὶ οὗ ἔλεγον πῶς κατήγετο ἀπὸ Βλάχους), ἐκρέμασαν καὶ τὸν σύντροφόν του ὀγαράρην.

κα Ἔφεραν εἰς βασιλεύουσαν τὸ κεφάλι τοῦ Σαριπέγιογλου· ὁ δὲ θάνατος τούτου ἐσυνέβη οὕτω· προκαταλαβόντες οἱ Κιούρτηδες τὰ μπένδια,

μὴν ἠμπορῶντας νὰ καταφύγῃ πλέον εἰς κανένα μέρος, ἐπέρασεν εἰς τὰ βουνά. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ῥάκα βαλισῆ Ἀχμὲδ πασᾶς, ὅστις εἶχε σταθῆ κεχαγιᾶς τοῦ Μπαγδὰτ βαλισῆ, ἐπῆγε καταπάνω του, καὶ τὸν ηὗρεν εἰς ἕνα βουνὸν μὲ ἑκατὸν πενῆντα ἀνθρώπους, ἐκεῖ ἀφ' οὗ ἐπολέμησαν ἱκανὴν ὥραν, ἐκτυπήθη ὁ Σαριπέγισγλους εἰς τὸ μέτωπον, ὅμως μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχε παραζαλισθῆ ὡς τόσον ὁποῦ νὰ χάσῃ τὰς δυνάμεις του, ἔφυγε καὶ ἐκρύφθη εἰς ἕνα καγιάν· πιάσαντες δὲ δύο ἀνθρώπους του, καὶ μαθόντες τὸ μέρος ὁποῦ ἦτον κρυμμένος, ἐπῆγαν κατεπάνω του, ὅστις ἀντεστάθη πάλιν καὶ ἐσκότωσεν ἕνα δύο ἀνθρώπους, ὡς τόσον ὅμως τὸν ἐξανακτύπησαν εἰς τὸ βυζὶ, καὶ οὕτω θανατωθεὶς, ἐπῆραν τὸ κεφάλι του, καὶ πηγαίνοντές το οἱ ἄνθρωποι τοῦ ῥηθέντος Ἀχμὲδ πασᾶ, ἐπροξενήθη μεγάλη χαρὰ τόσον εἰς τὸν βασιλέα, ὅσον καὶ εἰς ὅλους κοινῶς τοὺς ῥιτζάληδαις· ἐφόρεσεν ὁ καϊμεκὰμ πασᾶς καβάδια, καὶ ἐμοίρασε παχσίσια εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ ἔφεραν τὸ κεφάλι του, τὸ ὁποῖον ἐκοίτετο τρεῖς ἡμέρας ἐμπρὸς εἰς τὸ Μπάμπι Χουμαγιούν.

Ἔπιασαν τὸν Ἀρκαδίας, υἱὸν τοῦ Κάντζα, ὡς σαχτετζὴν χαρατζίων, καὶ τὸν ἔβαλαν χάψι εἰς τὸ Κανλικουγιοὺ, ὑποπτευθέντες μήπως καὶ αὐτὸς ἐπετηδεύθη ταῖς βούλλαις, μὲ τὸ νὰ μὴν ἠμπόρεσαν ὅμως νὰ πιάσουν καμμίαν ἄλλην μαρτυρίαν παρὰ πῶς τὰ χαρτία εὑρέθησαν εἰς ἀνθρώπους ἐδικούς του, εἰς τοὺς ὁποίους λέγει αὐτὸς πῶς τὰ ἔδωκε, παίρνοντάς τα ἀπὸ ἕνα ποσταντζήν· ὅθεν γυρεύουν νὰ εὕρουν τὸν μποσταντζήν.

Ἔπιασε καὶ ὁ σεϊμένπαση ἀγᾶς τέσσαρας καλπουζάνηδαις μὲ τὰ ἁλάτιά τους ὁποῦ ἔκαμναν ζερμαχπούπια, καὶ τοὺς ἔστειλεν εὐθὺς εἰς τὸ πασᾶ καπισὶ, τοὺς ὁποίους ἀφ' οὗ τοὺς ἔβγαλεν ὁ καϊμεκὰμ πασᾶς εἰς τὸ διβάνι του καὶ ἐβεβαιώθη τὸ καλπουζανλίκι τους, εὐθὺς ἔστειλε καὶ τοὺς ἐκρέμασαν· ἀπὸ τούτων οἱ μὲν δύο ἦσαν Ἀρμένιοι, ὁ εἷς χριστιανὸς καὶ ὁ ἄλλος Ἑβραῖος.

Ἔφερον ἀπὸ τὴν Μπροῦσαν ἕνα ἐφένδην καλπουζάνην μὲ ὅλα τὰ περιστατικὰ τοῦ καλπουζανλικίου, τὸν ὁποῖον καὶ αὐτὸν ἐκρέμασαν.

Ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Σορόκαν ἕνας μόσχοβος ἐλτζὴς ταρικεῖλε μὲ πεντὲξ ἀνθρώπους, πηγαίνοντας εἰς τὴν Πόλιν μὲ γράμματα εἰς τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας πρὸς τὸν βασιλέα· τὸν ὁποῖον, στέλλοντας ὁ Μπενδὲρ σερασκερῆ τὸν ἰκιντζὴ τζοκαδάρην, ἐπαράγγειλε νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς Γιάσι, καὶ ἐκεῖθεν νὰ σταλθῇ εἰς Πόλιν δι' ἀσφάλειαν.

Ὁ Μούνιχ ἐρχόμενος ἀπὸ τὸ Κίοβον ἐδῶθες ἕνδεκα ὥρας ἐστάθη εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ὅμως οἱ Καζάκοι καθ' ἑκάστην περνοῦν τὸ Ἄκ Σουγιοὺ ἀπὸ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι, καὶ λέγεται ὅτι εἶναι νὰ πιάσουν τὴν στράταν τῆς Ὀζοῦς· ὅθεν οἱ κατὰ τὰ μέρη τῆς Ὀζοῦς Νογάηδες ἔφυγον ἐκεῖθεν φέροντες τὰ σπίτιά τους εἰς Μπενδέρι, καὶ εἶναι διὰ νὰ συναπέλθουν τῷ σερασκὲρ σουλτάνῳ, ὅστις εἶναι νὰ κινήσῃ μὲ ὅλον τὸ μπουτζάκι καὶ μερικὸν τούρκικον ἀσκέρι κατὰ τὸ Ἄκ Σουγιοὺ, μπροστὰ εἰς τὸ τάπουρον τῶν Μοσχόβων.

Ἐδιορίσθησαν χασεκῆδες, εἰς μὲν τὸ Μπενδέρι δύο, εἰς δὲ τὸ Κρίμι ἄλλοι δύο.

Ἐπῆγεν ὁ κεχαγιᾶς τοῦ Πενδὲρ σερασκερῆ εἰς Πενδέρι μὲ χιλίους πεντακοσίους λεβέντας.

Ἄγκαλα ὁ Βελῆ πασᾶς ἔγραψεν εἰς τὸν Γρηγόρβοδα, καὶ ἔστειλεν δύο τρεῖς ἄρχοντας, καὶ τὰ χρειαζούμενα εἰς ἀνοικοδομὴν τῆς Σορόκας, μὲ ὅλον ὁποῦ ἐπάσχισε μυριοτρόπως νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, καὶ δὲν ἴσχυσε διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν γαρέζι τοῦ Βελῆ πασᾶ, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ὅμως μὲ τὸ νὰ ἔστειλεν ὁ Γρηγόρβοδας καπικεχαγιᾶν του μὲ δῶρα εἰς μὲν τὸν Βελῆ πασᾶν τριακόσια φλωρία, εἰς δὲ τὸν κεχαγιᾶν ἑκατὸν, εἰς τὸν διβὰν ἐφένδην γρόσια ἑκατὸν, εἰς τὸν χαζνεδάρην ὡρολόγι μαλαγματένιον, εἰς τὸν ἀνακδάρην ἀσημένιον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τῆς Πόρτας τζοκάτλαζα, καὶ πρὸς τούτοις ὑπεσχέθη καὶ ἄλλα. Τὸν ἔδωκεν ἄδειαν καὶ ἔστειλεν ἄρζι εἰς τὸ δεβλέτι διὰ νὰ ἐμποδισθῇ κατὰ τὸ παρὸν τὸ περὶ τῆς Σορόκας.

Ἐδιόρισεν ὁ Βελῆ πασᾶς εἰς τὴν Μπογδανίαν πεντακόσια βῶϑια, καὶ τετρακόσια ἄλογα διὰ τὰ τόπια, καὶ ἐστάλθη μουμπασίρης διὰ νὰ τὰ

φέρῃ. Ἐδιόρισεν ἔτι τριάντα χιλιάδαις κοιλὰ κριθάρι, καὶ ἐστάλθη καὶ περὶ τούτων μουμπασίρης.

κς Ἐπῆγεν ὁ χουνκιὰρ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ βεκιλῆ Σεὶδ Μεχμὲδ ἀγᾶς ἰτζερδὲν τζικμὰ, διὰ νὰ εὑρίσκεται κοντὰ εἰς τὸν Βίδυν σερασκερῆ ἕως τέλους τῆς στρατοπεδίας, ἔφερε πρὸς τὸν σερασκέρην χάτι χουμαγιοὺν ἰστικλαλίδικον πολλὰ καὶ ἐπαινετικὸν, τὸ ὁποῖον ἐδιαβάσθη μὲ διβάνι καὶ ἔγεινε σενλίκι.

Ἐστάλθη ἀπὸ τὸν πρωτόπαπα τοῦ Γκιουβερτζινλικίου γράμμα πρὸς τὸν εἰς Πορέτζαν Χαλὴλ ἀγᾶν περιέχον ὅτι δέκα τζάμια τῶν Γερμανῶν ἐκατέβηκαν διὰ τῆς Μοράβας, καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἐκεῖσε ριαγιᾶν τὸ χαράτζι τοῦ παρελθόντος χρόνου.

Τὸ τάπουρον τῶν Νεμτζῶν εἶναι εἰς τὸ Καρλοβὲτζ, τρεῖς ὥρας ἀπέχον τῆς Γενὶ Παλάγκας.

Τὸ Διμισβάρι τὸ ἐπερτριγύρισαν μὲ δύο χανδάκια, καὶ διπλᾶ σαραμπόβια, τὰ ὁποῖα ἐγέμισαν νερόν.

κζ Μερικοὶ κνέζοι μὲ μερικοὺς ριαγιάδαις ἀπὸ τὰ περίχωρα τοῦ Διμισβαρίου ἐπῆγαν εἰς τὸν σερασκέρην μὲ δῶρα καὶ ἐπροσκύνησαν, καὶ τοὺς ἔδωσε ράγι διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐνοχλήσουν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα.

Ἐπέρασεν ἀπὸ Βουκουρέστι, ἐρχόμενος ἀπὸ Πενδέρι, ὁ Νίγτελη Μουσταφᾶ πασᾶς ἰκὶ τουΐλοὺς, εἰς πρεϋπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐβγῆκαν ὅ τε αὐθέντης καὶ ὁ πασᾶς μὲ μεκτερχανέν· ἐπρόσφερε τῷ αὐθέντῃ ἄτι, φιλοδωρηθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἀμοιβαίως ἐκίνησε διὰ τὸ ὀρδί.

κη Ἦλθον ἀπὸ Τζερβένβοδα εἰς Βουκουρέστι δύο ἄρχοντες οὔγγροι, ἀπεσταλμένοι παρὰ τοῦ ἐκεῖσε πρέντζιπε Τζάκη, μεθ' ὧν καὶ ὁ Πάπαης, ἐξ ὧν οἱ μὲν δύο ἀπῆλθον ὁ εἷς εἰς τὸ Γιάσι, ὁ ἕτερος εἰς Χοτίνι· ὁ δὲ ἀσθενὴς ὢν ἔμεινε νὰ ἰατρευθῇ.

κθ Ἦλθεν ἕνας μόσχοβος ὀφφικιάλις μὲ τέσσαρας ἀνθρώπους ἀπὸ Πενδέρι μὲ τζοκαδάρην τοῦ ἐκεῖσε σερασκέρη, ὅστις μετὰ τὴν ἀντάμωσιν τοῦ

αὐθέντου ἐκίνησεν εὐθὺς πρὸς τὸ βασιλικὸν ὀρδί, συντροφευθεὶς παρὰ τοῦ αὐθέντου μὲ δύο καλαράσηδαις, καὶ τζοκαδάρην.

Βλέποντας ὁ αὐθέντης τὰς ἀταξίας καὶ τὰ κακὰ ὁποῦ ἐγίνοντο εἰς τὴν Κραγιόβαν παρὰ μὲν τοῦ ἐκεῖσε μουχαφιζῆ Γαζῆ Μεχμὲδ πασᾶ διὰ τὸ ὑπερβολικὸν ταμάχι, καὶ παρὰ τῶν ἀσκερήδων, διατὶ δὲν τοὺς ἔκαμνε ζάπτι, ἔγραψεν εἰς τὸ δεβλέτι καὶ ἦλθε τζοκαδάρης τοῦ ἐπιτρόπου μὲ λα φερμάνι πρὸς τὸν αὐθέντην χιταπὲν, ὅτι εἰς καμμίαν ὑπόθεσιν τοῦ πέραν μέρους τοῦ Ὄλτου νὰ μὴν ἀνακατόνεται ὁ Γαζῆ πασᾶς, εἰ μὴ μόνον ὁ αὐθέντης, καὶ διὰ προσταγῆς του ὁ ἐκεῖσε μπάνος, διὰ νὰ μὴν ἀδικῶνται οἱ ριαγιάδες. Ἐστάλθη περὶ τούτου φερμάνι μὲ ἀπειλὰς καὶ πρὸς τὸν Γαζῆ πασᾶν.

Ἐπῆγεν εἰς Πόλιν τζοκαδάρης τοῦ καϊμεκάμη μὲ εἴδησιν ὅτι ὁ Μούνιχ μὲ τὰ στρατεύματα περνῶντας τὸν Μποῦχον, καὶ ἐρχόμενος ἱκανῆς ὥρας διάστημα ἐδῶθεν μεταξὺ τοῦ Μπούχου καὶ Νίστρου, μὲ τὸ νὰ τὸν ἐπρόφθασαν γράμματα ἀπὸ τὴν τζαρίτζαν, εἰς τὰ ὁποῖα τὸν ἔγραφε νὰ μὴ κάμῃ περισσοτέραν κίνησιν, ἀλλὰ νὰ σταθῇ ὁποῦ εὑρεθῇ, δὲν ἐκινήθη περαιτέρω, μάλιστα πολλοὶ λέγουν πῶς νὰ ἐγύρισε καὶ ὀπίσω· αὐτὸ τὸ χερεκέτι συμπεραίνουν πῶς νὰ ἔγεινεν, ἀφ' οὗ ἔφθασαν τὰ ὑστερινὰ γράμματα τοῦ ἐλτζῆ τῆς Φράντζας.

Ὁ Σελὴμ πασᾶς, Χουσεὶν πασᾶς, Νουμὰν πασᾶς, καὶ ὁ Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶς δαμάτης τοῦ Ὀσμὰν πασᾶ οἱ ἐξόριστοι, ἔγειναν ἰτλάκι, τοῖς ἐδόθησαν καὶ τὰ τούγια τους.

Οἱ Μόσχοι ἀντὶ τῶν στρατευμάτων ὁποῦ εἶχον ὑποσχεθῆ νὰ δώσουν τοῖς Γερμανοῖς ἔδωκαν ἄσπρα, μὲ συμφωνίαν τοῦ νὰ τὰ ἐξοδιάσουν πάλιν εἰς τερδίπι στρατευμάτων.

Ἐπῆγεν εἰς Χοτίνι ἄνθρωπος ἀπὸ ἀντικρὺ καὶ λέγει πῶς τὸ μοσχικὸν τάπουρον ἄφησε τὴν ἴσιαν στράταν τῆς Καμενίτζας, καὶ ἐπῆρε τὴν ἐπάνω στράταν. Προχθὲς ἦτον εἰς τὸ Τζόρνοε Ὀστρὸβ, καὶ ἐπῆρε τὴν ἄκρην τοῦ Προύτζου ποταμοῦ καὶ ἔρχεται, τὸ ὁποῖον ποτ' ἐμβαίνει

εἰς τὸν Νίστρον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν Παλάγκαν Ὀκοπὶ, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸ Χοτίνι τρία κάρτα τῆς ὥρας, καὶ εἶναι καθὼς λέγουν καλὸν νερὸν καὶ τρέχει τζαρπλίδικα, καὶ προχθὲς τὸ βράδυ ἔμειναν εἰς τὸ Πλασκοῦρο, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸ Χοτίνι ἕως δεκατρεῖς ὥραις, καὶ ἦλθον ἀπὸ τὴν Κωνσταντίνοβα, ὅλο αὐτὴν τὴν στράταν, ἡ αἰτία ὁποῦ ἄφησαν τὴν κάτω ἴσιαν εἶναι μὲ τὸ νὰ ἦναι ὅλο μπατάκια, ἀχαμνὴ στράτα, ἀνήφοροι καὶ κατήφοροι, καὶ παλκανλίκια.

Ἰούνιος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τοῦ Φιλιππουπόλεως ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς ἐξορίας. — Περὶ τῆς ἑτοιμασίας τοῦ Ταχμάσκουλου κατὰ τῶν Λετζγγήδων. — Ὅτι ἡτοιμάσθη καὶ κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας. — Περὶ τοῦ κράλη τῆς Λεχίας ὅτι εἶναι νὰ στείλῃ εἰς τὴν Πόρταν τὸν δραγουμάνον του ὡς ἐλτζὴν διὰ τὰ κακὰ τῶν Τατάρων, καὶ ἡ βεπούμπλικα δὲν στέργει τὴν ἀποστολὴν τοῦ δραγουμάνου. — Περὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Ῥακότζκη ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ τὸ χάψι. — Περὶ τοῦ τευτερδάρη ὁποῦ ἐπαρακάλεσε καὶ ἔβγαλαν τὸν πρώην ἀπὸ τὸ χάψι. — Περὶ τῶν σταλέντων τῷ ἐπιτρόπῳ ἑκατὸν πεντήκοντα πουγγίων παράδων. — Περὶ τοῦ προβιβασμοῦ τοῦ χεκίμπαση. — Περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μπόννεβαλ ἀπὸ τῆς ἐξορίας. — Περὶ τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ ὅτι πάσχει νὰ εὐαρεστήσῃ. — Περὶ τοῦ Γκιριτλῆ ἐπανελθόντος ἀπὸ τῆς ἐξορίας. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος εἰς Βουκουρέστι παραλαβεῖν τὰ σαχίνια. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος Χουσεὶν πέγη εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τῶν Μόσχων ὅτι διῃρήθησαν εἰς τάμπουρα. — Περὶ τῆς κατὰ τῶν Γερμανῶν νίκης τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ εἰς τὸ Μάργα Μπογαζὶ καὶ Λόγγος. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος φερμανίου εἰς τὸν αὐθέντην διὰ ὀκτακοσίους σαλαχόρηδαις. — Περὶ τοῦ σταλέντος τῷ Νίγδελῃ Μουσταφᾶ πασᾷ φερμανίου. — Περὶ τοῦ κινήματος ἀπὸ Νύσσι τοῦ Μεμὶς πασᾶ. — Περὶ τοῦ γεγονότος λαίλαπος εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου παχαρνίκου Καρατζᾶ εἰς τὸ ὀρδὶ διὰ καπικεχαγιᾶν. — Περὶ τοῦ Βασιλάκη ὅτι ἀπεκαταστήθη μέγας πορτάρις. — Περὶ τοῦ σταλέντος φερμανίου τῷ αὐθέντῃ ὅτι νὰ μὴ συνεκστρατεύσῃ τῷ πασᾷ, ἀλλὰ νὰ μείνῃ εἰς τὸν θρόνον του. — Περὶ τῆς νίκης τῶν σταλέντων λεβένδων παρὰ τοῦ Γενὶ Παλάγκα μουχαφιζῆ κατὰ τῶν Κατάνων. — Περὶ τοῦ καισαρικοῦ στόλου καὶ περὶ τοῦ στρατοῦ. — Περὶ τοῦ σταλέντος Μοσχόβου εἰς Μπρασοβὸν διὰ νὰ συνάξῃ στράτευμα. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος μπίνμπαση εἰς Βουκουρέστι μετὰ τῶν σουμλαλήδων. — Περὶ τῶν Ξανθῶν ὅτι συνάζουν τροφὰς ἀπὸ τὴν Λιούπολιν. — Περὶ τοῦ βασιλικοῦ ὀρδίου ὅτι ἔφθασεν εἰς Νύσσι, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ συμβουλίου. — Περὶ τοῦ ἀπὸ Παρίσι κορριέρη. — Περὶ τοῦ καίσαρος ὅτι ἐξῆλθεν εἰς Φαβορῖτα. — Περὶ τοῦ πλήθους τῶν καισαρικῶν στρατῶν καὶ τοῦ διαστήματος ὁποῦ κρατοῦν. — Περὶ τοῦ προσφυγόντος καπράρη εἰς τοὺς Ὀθωμανούς. — Περὶ τοῦ Ῥούμελη βαλισῆ. — Περὶ τῆς εἰδήσεως ὁποῦ ἔδωσεν εἰς τὸ δεβλέτι ὁ χάνης διὰ τὸν Λὰς γκενεράλιν. —

Ὅτι τὸ μανσούπι τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ ἐδόθη ἑτέρῳ. — Περὶ τοῦ Ἰτζ μεχτέρμπαση τοῦ ἐπιτρόπου ὅτι ἐκρεμάσθη αὐτοβουλήτως. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἱόσνα βαλισῆ εἰς τὸ ὀρδί. — Περὶ τῶν Φραντζέζων ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς εἰς τὸ ὀρδί. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαβόντος τὰ σαχίνια. — Περὶ τοῦ συμβάντος σκανδάλου μεταξὺ τῶν Ἀλβανιτῶν καὶ τῶν τουφεκτζήδων τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ.

β Ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν ὁ ἐξωσθεὶς Φιλιππουπόλεως καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν ἱερὰν σύνοδον προσκλαιόμενος, καὶ ζητῶντας νὰ τὸν δώσουν τὰ ὅσα ἔξοδα ἔκαμε, καὶ τὴν ἐπαρχίαν του· τὸν ἀπεκρίθηκαν δίδοντές τον ἐλπίδας πῶς ὅλα θέλουν τοῦ τὰ κάμει· ἔχουν δὲ φερμάνι ἕτοιμον ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Γεγὲν πασᾶ, ὁποῦ ἂν ἔβγῃ εἰς τὸ μεϊδάνι νὰ τὸν ξαναπιάσουν.

Ὁ Ταχμάσκουλου ἐδιόρισεν ἕως δεκαπέντε χιλιάδας στράτευμα κατὰ τῶν Λετζγγήδων, καὶ ἔκαμε κιουπρὶ εἰς τὸν ποταμὸν ὁποῦ τοὺς διαχωρίζει ἀπὸ τοὺς Πέρσας· ταύτην τὴν εἴδησιν λαμβάνοντες οἱ Λετζγγῆδες ἐπῆγαν πλῆθος ἀναρίθμητον, καὶ προφθάσαντες ἐχάλασαν τὸ κιουπρί· κάθονται δὲ εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὰ στρατεύματα ἑκατέρου τοῦ μέρους.

Ἐκαταίβασε καὶ ἑξακόσια πλευσίματα, καὶ ἑτοιμάζετο νὰ πηγαίνῃ ἐναντίον Χίνδ παδισαχῆ· ὁ δὲ μανθάνοντάς το καὶ στοχαζόμενος πῶς ἠμπορεῖ νὰ ὑπερισχύσῃ ὁ Ταχμάσκουλου νὰ τὸν κατατροπώσῃ, καὶ νὰ πάθῃ μυρίας λεηλασίας καὶ ἀφανισμοὺς, ἔκαμε τεπιϊγιέτι, καὶ ὑπετάχθη, καὶ ἐκυρίευσεν ὁ Ταχμάσκουλου καὶ ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Ὁ Χότιν πασασῆ ἔγραψεν εἰς τὸν ἐπίτροπον ὅτι ὁ ἱστιλᾶς ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Τατάροι τώρα τὸν χειμῶνα εἰς τοὺς Λέχους τοὺς ἐσύγχυσεν ὅλους εἰς ἄκρον βαθμὸν, καὶ ὅτι κάμνοντες μουσαβερὲν, παρόντος καὶ τοῦ ῥηγός των, δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπεφάσισαν νὰ στείλουν ἐλτζὴν εἰς τὸ δεβλέτι, καὶ εἶναι διὰ νὰ στείλῃ ὁ κράλης τῆς Λεχίας ἕνα Ῥωμαῖον ἐδικόν του, ὁποῦ τὸν ἔχει εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ δραγουμανλικίου, μὲ τὸ νὰ ἦναι ὅμως συνήθεια ὅταν στέλλεται ἐλτζὴς διὰ κοινὴν ὑπόθεσιν τοῦ

τζουμχουρίου νὰ στέλλεται ἕνας ἔγκριτος ἐκ μέρους τῆς Ῥεπούπλικας, ἐπάσχισαν νὰ στείλουν κατὰ τὴν συνήθειαν ἕνα ἔγκριτον, ὅμως δὲν τοὺς ἤκουσε, καὶ εἶναι νὰ στείλῃ τὸν ῥηθέντα δραγουμάνον, εἰς τὸ ὁποῖον ὅτι δυσαρεστήθησαν οἱ Λέχοι καὶ πῶς ὁ βόϊβοδα Κιόβτζκης ἐμήνυσε τὸν Χότιν πασασῆ νὰ κάμῃ τρόπον καὶ νὰ μὴ τὸν δεχθῇ.

Ὁ ἰατρὸς τοῦ Ῥακότζκη, ὁποῦ ἦτον χάψι εἰς τοῦ Μουχζούραγα, ἔφυγε, καὶ ζητοῦν νὰ τὸν εὕρουν.

Διὰ τὸν Γιουσοὺρ ἐφένδην, πρώην τευτερδάρην, ἀφ' οὗ τὸν ἐπῆραν ὀγδοηνταπέντε πουγγία νάκδι ἄσπρα, καὶ τὸ περισσότερον μέρος τῶν ταχιμίων του, ὡσὰν ῥαχτίων, ζαρφίων, μπουχουρδανίων, καὶ ἄλλων ἀσημικῶν εἰς τὸ μιρὶ, ἐπαρακάλεσεν ὁ νῦν τευτερδάρης Ἀτὶφ ἐφένδης, καὶ τὸν ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ χάψι τοῦ μποσταντζίμπαση τῆς Ἀδριανουπόλεως, καὶ ἐκατόρθωσε καὶ τὸν ἐδόθη ἄδεια νὰ καθίσῃ ἢ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἢ εἰς τὴν Καλλιούπολιν, ὅπου ἤθελε θελήσῃ· τὸν ἀλιβέρδισεν ἀπὸ τὸ μιρὶ καὶ πέντε πουγγία διὰ χαρτζιλίκι, καὶ ἕνα μέρος τῶν ἀσημικῶν ταχιμίων ὁποῦ γράφομεν, καὶ τὰ στρωσίδια τοῦ ὁσπιτίου του.

Ἐστάλθη καρακουλάκης τοῦ ἐπιτρόπου εἰς βασιλεύουσαν, καὶ κοντὰ εἰς τοὺς ἄλλους μαδέδαις ὁποῦ ἔγραφεν, ἐζητοῦσεν ἑκατὸν πενῆντα πουγγίων παράδαις, καὶ τὸν ἐστάλθησαν.

Ὁ χεκίμπασης Χαγιατζαδὲς προεβιβάσθη μὲ παγὲν εἰς τὸ Ῥούμελη καζιασκερλίκι.

Ἐγύρισεν ὁ Μπόννεβαλ ἀπὸ τὴν ἐξορίαν, τὸν ὁποῖον τὸν ἐδόθησαν πάλιν τὰ ἴδιά του ταΐνια καὶ οἱ λουφέδες, καὶ κάθεται μουαζέζου μουκερέμης εἰς τὸ σπίτι του· τὸν ἐδόθησαν ὅλα ὅσα τὸν εἶχαν πάρῃ ἀπὸ τὸ μιρί.

Ὁ καϊμεκὰμ πασᾶς, ὅσον πηγαίνει, δείχνει σοχρέτι μεγάλον, πάσχει μὲ κάθε λογῆς τρόπον νὰ φυλάξῃ τὸ δίκαιον, ἀποφεύγει τὸ γαδιριλίκι, τοὺς κακοὺς παιδεύει, τοὺς δὲ καλοὺς δὲν ἐγγίζει παντελῶς, ἔκαμεν ὅ, τι ἔκαμεν ἐπρόφθασε κρέας καὶ εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ κασαπία

καὶ πωλεῖται πρὸς εἴκοσι ἄσπρα, ἀνέβασε δέκα δράμια εἰς τὸ ἀσπριάρικον ψωμί, καὶ κοντολογῆς χερβέτζχιλε πάσχει νὰ εὐαρεστήσῃ καὶ τῷ κόσμῳ καὶ τῷ αὐθέντῃ του, καὶ ὡραμαΐ τὸ ἐκατόρθωσε.

Ἐγύρισεν ὁ Γκιριτλὴς ἀπὸ τὴν ἐξορίαν.

Ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ βασιλευούσης ὁ Ἀχμέδαγας, ἄνθρωπος τοῦ σαχιντζίμπαση, διὰ νὰ παραλάβῃ ἐντεῦθεν, ὡς ἔθος, τὰ ἐτήσια σαχίνια, προσκομίσας τῷ αὐθέντῃ παρὰ τοῦ σαχιντζίμπαση τὰ εἰθισμένα δῶρα.

γ Ἦλθεν ὁ Χουσεΐνμπεγης ζαΐμης, υἱὸς τοῦ ποτὲ κασάππαση Μεχμέδαγα, μουμπασίρης διὰ τὸ εἰς τὸν Βίδυν σερασκὲρ πασᾶν διορισθὲν κριθάρι, ὅπερ περιποιηθεὶς καὶ φιλοδωρήσας ὁ αὐθέντης ἐξαπέστειλε.

Οἱ Μόσχοβοι ἑτοίμασαν τέσσαρα τάπουρα, τὰ μὲν δύο διὰ τὸ Κρίμι καὶ Γενὶ Καλέν· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τὸ Μπενδέρι καὶ Χοτίνι· τὰ τόπια καὶ τὸν τζεπχανὲν τὰ ἔχουν ἀπὸ πέρυσι παραχωμένα εἰς τὰ χώματα τῆς Λεχίας.

η Πηγαίνοντας ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς Τζαρκατζὴς, ἐφάνηκαν εἰς τὸ Μάργα Πογαζὶ ὡς χίλιοι Κατάνοι, καὶ εἰς τὸ Λόγγος ὅπου ἦτον ὁ Ἀπδήπεγης, ἐξάδελφος τοῦ Μπόσνελη Μεχμέτπασα, ἄλλοι τόσοι· ὅθεν ἔγραψεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς πρὸς τὸν σερασκέρην νὰ σταλθῇ βοήθεια, καὶ εὐθὺς ὁ σερασκέρης ἐξεκίνησε μερικὸν ἀσκέρι, ὡς τόσον ὅμως ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς καὶ ὁ Ἀπδήμπεης συνεκροτήθησαν μὲ τοὺς Κατάνους, τοὺς ὁποίους ἐκαταχάλασαν καὶ εἰς τὰ δύο μέρη, ἐσκότωσαν πολλοὺς, καὶ ζωντανοὺς ἔπιασαν.

θ Ἦλθε τζοκαδάρης τοῦ ἐπιτρόπου μὲ σφοδρὸν φερμάνι εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι εἰς διάστημα εἴκοσι ἡμερῶν νὰ προφθάσῃ εἰς τὴν Ῥουσάβαν ἔτι ὀκτακοσίους σαλαχόρηδαις· ὁ δὲ αὐθέντης εἰς τρεῖς τέσσαρας ἡμέρας τοὺς μὲν πεντακοσίους πεντήκοντα ἀπὸ Βουκουρέστι, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπὸ τὰ καθηλίκια κάμνοντάς τους, μὲ τὸ νὰ ἔδωκεν ἀδροτέρους μισθοὺς, τοὺς ἐξεκίνησε.

Τῷ προρρηθέντι Νίγδελῃ Μουσταφᾷ πασᾷ ἰκὶ τουγλοὺ διελθόντι ἀπὸ Βουκουρέστι, καὶ ἀφικομένῳ μέχρι Νικοπόλεως, ἐστάλθη φερμάνι καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Μπενδέρι.

ιδ Ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ Νύσσι ὁ Μεμὶς πασᾶς καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ Ἰχράμι, τόπον ἀπέναντι τῆς Νέας Παλάγκας μὲ ἱκανὸν στράτευμα διὰ φύλαξιν.

ιε Κατὰ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς νυκτὸς, σάββατον ξημέρωμα, τοσοῦτος λαῖλαψ καὶ ἀνεμοστρόφιλος ἔγεινε μετὰ ῥύμης, καὶ σφοδρότητος συνεχῶν τε βροντῶν καὶ ἀστραπῶν, ὥστε ἀπὸ τὰ τζαδήρια ἄλλα μὲν διερράγησαν, καὶ ἄλλα κατέπεσον· σκεπάσματα ἐκκλησιῶν καὶ ὁσπιτίων εἰς τὸ Βουκουρέστι κατεκρημνίσθησαν, καὶ δένδρα πολλότατα καὶ μεγάλα ἐξερριζώθησαν, καὶ ἐν ὀλίγοις τοιοῦτον ἄλλοτε οὐδεὶς ἐνεθυμήθη νὰ ἔγεινε. Μετὰ δ' ἥμισυ ὥραν ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἡ ἄφατος ἐκείνη ταραχὴ εἰς νηνεμίαν ἐτράπη.

Ἐξαπέστειλεν ὁ αὐθέντης τὸν μέγαν μαχάρνικον Κωνσταντῖνον Καρατζᾶν εἰς τὸ ὀρδούϊ χουμαγιοὺν διὰ καπικεχαγιᾶν.

Ἐφόρεσε καβάδι τὸν Βασιλάκην, καπικεχαγιᾶν, ἐλθόντα ἀπὸ ὀρδί, διὰ μεγάλον πορτάριν.

Προδιορισθεὶς διὰ μεκτουπίου τοῦ ἐπιτρόπου ὁ αὐθέντης νὰ συναπέλθῃ μετὰ τοῦ πασᾶ, καὶ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ στρατευμάτων εἰς τὸ Περισάνι διὰ νὰ ἀποδιώξῃ ἐκεῖθεν τοὺς Νεμτζοκατάνους καὶ νὰ ἐβγάλῃ τὸ ποδάρι τους τελείως ἀπὸ τὸν τόπον, καὶ προβλέποντας τὰ ὅσα κακὰ ἔμελλον νὰ συνέβουν εἰς τὸ Βουκουρέστι παρὰ τῶν ἀσκερλήδων, ἀπαίρων τοῦ Βουκουρεστίου, ἔγραψεν εἰς τὸ δεβλέτι, στέλλοντας καὶ ἄρζι μαχζάρι τῶν ἐντοπίων, παρακαλῶντας νὰ μὴ γείνῃ τοῦτο, ἀλλὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ μόνον ὁ πασᾶς μετὰ τῶν ἀσκερίων· ὁ δὲ αὐθέντης νὰ μείνῃ εἰς μουχαφεζὲν τοῦ
ιη τόπου· ὅθεν ἐστάλθη φερμάνι ὅτι ὁ μὲν αὐθέντης νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν θρόνον του διὰ τὴν κυβέρνησιν, καὶ τὸ σιανέτι του ριαγιᾶ· ὁ δὲ πασᾶς μετὰ τῶν στρατοπέδων νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τὸ Περισάνι.

κ Μὲ τὸ νὰ ἐφάνησαν ἕως τετρακόσιοι Κατάνοι ἑπτὰ ὥραις μακρὰν ἀπὸ τὴν Γενὶ Παλάγκαν, ἔστειλεν ὁ Γενὶ Παλάγκα μουχαφιζῆ Μεχμὲδ πασᾶς τριακοσίους λεβέντας, οἵτινες ἀπελθόντες τοὺς ἐχάλασαν, καὶ ἐπῆραν εἴκοσι ζωντανοὺς, καὶ σαράντα κεφάλια. Ἀπὸ τοὺς ζωντανοὺς ἐστάλθησαν τῷ σερασκέρῃ δύο, τοὺς ὁποίους τοὺς ἔστειλεν εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδί.

Εἰς τὸν Δούναβιν, ἀντίκρυ τοῦ Πελιγραδίου, εἶναι ἡ ἀρμάδα τοῦ καίσαρος, ἐνενῆντα σαΐκαις καὶ ἄλλα μικρὰ πλευσίματα, καὶ ἓξ μεγάλα καράβια, τὸ καθένα ἔχει σαράντα τέσσαρα τόπια· τὸ τάπουρον εὑρίσκεται εἰς τὸ Ζέμνε Ὀβασὶ, ἀπέναντι τοῦ Πελιγραδίου, τριάντα σαράντα χιλιάδες, ὡς λέγεται. Τὸ Πελιγράδι ἔχει πολλὰ ὀλίγον στράτευμα, ὡς λέγεται, πέντε ἓξ χιλιάδαις μόνον.

Εἰς τὸ Μπρασοβὸν ἐστάλθη τὶς Μόσχοβος, Ὄμπροστε ὀνόματι, διὰ νὰ συνάξῃ στράτευμα, καὶ ἐπήγαιναν πάρα πολλοὶ καὶ ἐγράφοντο, μὲ τὸ νὰ τοὺς ἔδιδεν ἑπτὰ φλωρίντζια τὸν μῆνα, καὶ ἑπτὰ καπίκια τὴν ἡμέραν διὰ φαγὶ, ἀπὸ ἄλλην ὅμως φυλὴν δὲν ἐδέχετο παρὰ Ῥωμαίους, Βλάχους, καὶ Σέρβους, ὅλο δηλαδὴ χριστιανοὺς ὀρθοδόξους.

κε Ἐστάλθη ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ ὁ Μεχμέδαγας Τζαβουσζαδὲς Σουμλαλὴς, ἀνεψιὸς τοῦ Σερὶφ ἐφένδη, μπίνπαση, μὲ πεντακόσια νεφέρια Σουμλαλήδαις πεζοῦρα διὰ νὰ συναπέλθωσι μετὰ τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ πρὸς τὸ Περισάνι, τῶν ὁποίων ὅ τε λουφὲς, τὰ ταγίνια, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἐδόθησαν ἀπὸ τὸ μιρί.

Οἱ Μοσχόβοι μαζόνουν ζαχιρὲν ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Λιουπόλεως· ἀγόρασαν ἕως τώρα τεσσάρων χιλιάδων γροσίων, καὶ τὸν ἐκίνησαν κατὰ τὴν Οὐγγαρίαν μὲ τριακοσίους Καζάκους.

κς Ἦλθεν εἰς Νύσσι τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ, τῇ ἐφεξῆς ἔγεινε μουκιαλεμὲς, ἀπεφασίσθη τῇ ἐπιούσῃ νὰ κινήσουν τὰ ὀτζάκια, καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦ ἰουλίου ὁ ἐπίτροπος. Ἔχουν σκοπὸν νὰ δώσουν πᾶσιν ἀπὸ εἴκοσι ἡμερῶν ζαχιρὲν, καὶ νὰ κινήσουν κατ' εὐθεῖαν τοῦ Πελιγραδίου, νὰ κτυπήσουν τὸ ἐκεῖσε τάπουρον.

Ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ κορριέρης ἀπὸ Παρίσι, καὶ περνῶντας ἀπὸ Βιέννης τὸν ἐδόθησαν γράμματα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν Φράντζας ἐλτζήν.

Ὁ καῖσαρ εἶναι ἔξω τῆς Βιέννης εἰς Φαβορῖτα.

Τὸ καισαρικὸν τάπουρον κρατεῖ ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ Πελιγραδίου ἕως εἰς τὸν Γεμικλὶκ Τζεσμὲ καὶ Ὀρμάνι, ὁποῦ εἶναι δύο ὥραις μεϊδάνι.

Προσέφυγεν εἰς τὸ ὀθωμανικὸν ὀρδὶ ἕνας καπράρης, ὅστις εἶπεν ὅτι ἔχουν σκοπὸν νὰ καθίσουν εἰς τὸ Πελιγράδι οἱ Νέμτζοι τρεῖς μῆνας, ἐν ὅσῳ νὰ ἰδοῦν ἂν κάμνουν ἀγάπην μὲ τὸ δεβλέτι, σκοπὸν δὲ νὰ ἔβγουν ἀπὸ τὰ σύνορά τους δὲν ἔχουν, ὅτι περισσότεροι ἀπὸ σαράντα χιλιάδαις δὲν εἶναι, καὶ ἕως τέσσαραις χιλιάδαις γυναίκαις.

Ὁ Ῥούμελη βαλισῆ ἀκολουθᾷ μὲ τὸ σαντζάγι σερίφ.

Ἔγραψεν ὁ χάνης εἰς τὸ δεβλέτι πῶς ὁ Λάσης πρὸ εἴκοσι ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς Πιλέπατρα, μακρὰν ἀπὸ τὸν Κεφὲ εἰκοσιτέσσαρες ὥραις, καὶ ὁ σκοπὸς διὰ μουχασερὲν τοῦ Κεφέ.

Τὸ μανσούπι τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ ἐδόθη τῷ Γιουσοὺφ πασᾷ ἐντοπίῳ.

Ἐκρεμάσθη αὐτοβουλήτως ὁ ἴτζ μεκτέρπασης τοῦ ἐπιτρόπου, διὰ τὸ ζαμέτι ὁποῦ ἔτυχεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ τὸ ἐζήτησε, καὶ δὲν τοῦ τὸ ἔδωσε.

Ἐσταλθη φερμάνι τῷ Πόσνᾳ βαλισῆ διὰ νὰ σηκωθῇ ἐκεῖθεν, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ὀρδούϊ χουμαγιούν.

Ἔστειλεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς εἰς τὸ δεβλέτι τέσσαρας Φραντζέζους ἀπὸ τὸ Μάργα Πογαζὶ, οἱ ὁποῖοι εἶπον ὅτι περισσότεροι ἀπὸ δώδεκα χιλιάδας Νέμτζοι δὲν εἶναι εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.

Ὁ προρρηθεὶς Ἀχμέδαγας, ἄνθρωπος τοῦ σαχιντζίμπαση, λαβὼν τά τε συνεθισμένα δώδεκα σαχίνια καὶ τὸ ἀβαγιέτι του ἐκίνησεν εἰς βασιλεύουσαν.

Πρὸς ἑσπέραν συνέβη σκάνδαλον μεταξύ τινων Ἀλβανιτῶν τοῦ Χαϊδάραγα καὶ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ τουφεκτζήδων γιανιτζάρων, ἐξ ὧν καὶ δύο τρεῖς ἐλαβώθησαν· τὸ ὁποῖον ἐπροξένησεν οὐκ ὀλίγην ταραχὴν καὶ βιλλὰν εἴς τε τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸ πλῆθος· ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν κατέπαυσεν ὁ θόρυβος καὶ ἡσύχασαν, μὲ τὸ νὰ ἐπρόφθασεν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς καὶ Χαϊδάραγας καὶ τοὺς εἰρήνευσαν.

Ἰούλιος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τῆς καταπαύσεως τοῦ σκανδάλου. — Περὶ τοῦ Φιλιππουπόλεως ὅτι ἐσυγχωρήθη. — Περὶ τῶν στελλομένων εἰς Ἰενδέρι. — Περὶ τῶν γιασακίων ὅτι πάλιν ἀνανεώθησαν. — Περὶ τῶν Λετζγγήδων ὅτι φαίνονται γαλίμπηδες τῶν Περσῶν. — Περὶ τῶν γραφέντων ὁρισμῶν διὰ νὰ γείνωνται δοβάδες. — Περὶ τοῦ βασιλέως ὅτι ἀσθενεῖ. — Περὶ τῆς δοθείσης ἀδείας τῷ Βελῆ πασᾷ διὰ τὸ νιζάμι τῶν ἐν Ἰενδερίῳ στρατῶν καὶ πραγμάτων. — Περὶ τοῦ σταλέντος γράμματος τοῦ Γρηγόρβοδα τῷ Βελῆ πασᾷ ἐπαινοῦντος τοὺς ἄρχοντας. — Περὶ τῶν Καζάκων ὅτι ἐπάτησαν τὴν Σορόκαν. — Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἔγραψε τῷ Βελῆ πασᾷ περὶ τῶν μοσχικῶν κινημάτων. — Περὶ τοῦ Βελῆ πασᾶ ὁποῦ ἐθύμωσε κατὰ τοῦ Γρηγόρβοδα διὰ τὴν ἄργηταν τῆς ἀποστολῆς τῶν σαλαχόρηδων. — Περὶ τοῦ βόϊβοδα Κιόβτζκη ὅτι ἔγραψε τῷ Βελῆ πασᾷ περὶ τῶν Μόσχων. — Περὶ τῆς διαιρέσεως εἰς δύο τοῦ μοσχικοῦ στρατοῦ. — Περὶ τοῦ τευτζιχατίου ὅτι ἐδόθη τῷ Βελῆ πασᾷ. — Περὶ τῆς ἀπὸ Βουκουρέστι κατὰ τοῦ Περισανίου ἐκστρατείας τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ μετὰ τῶν στρατῶν. — Περὶ τῆς εἰς Πόλιν ἀποδημίας τοῦ μπεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. — Περὶ τῆς τῶν ἐν τῇ πουσκαρίᾳ ἀποδράσεως. — Περὶ τῆς μετοικεσίας τοῦ αὐθέντου εἰς τὴν κούρτην. — Περὶ τῆς ἑνώσεως πάλιν τῶν Μόσχων. — Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἔγραψε τῷ Βελῆ πασᾷ περὶ τῶν Μόσχων ὅτι ἄφησαν τὴν εὐθεῖαν στράταν, καὶ ἐπῆραν τὴν ἄκρην τοῦ Μπρούτου, καὶ πῶς εἶναι νὰ σταλθῇ ὁ ἀποστατήσας μπεηζαδὲς εἰς Μπογδανίαν. — Περὶ τοῦ σερασκὲρ σουλτάνου ὅτι ἑτοιμάζεται νὰ περάσῃ ἀπὸ Χοτίνι ἀντίκρυ. — Περὶ τοῦ Σαρῆ Ἀχμὲδ πασᾶ ὅτι ἐμποδίσθη παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα ἀπὸ τοῦ νὰ σταλθῇ εἰς Σορόκαν. — Περὶ τοῦ σταλέντος παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα διὰ νὰ σηκώσῃ τοὺς εἰς Γαλάτζι Τούρκους. — Περὶ τοῦ μπίνμπαση ὁποῦ ἐπέρασεν ἀπὸ Γαλάτζι μὲ πεντακοσίους ἀνθρώπους δ·ὰ τὸ Ἰενδέρι. — Περὶ τοῦ σηκώματος ἀπὸ Βιδύνι τοῦ σερασκέρη. — Περὶ τῶν Μόσχων ὅτι ἐγύρισαν ὀπίσω κατὰ τὰ μέρη τῆς Ποτόλιας. — Ὅτι ἀμφιβάλλεται ἴσως ὑπάγουν εἰς βοήθειαν τῶν Γερμανῶν. — Περὶ τοῦ Μούνικ ὅτι ἐπρόσταξε τοῖς Λέχοις νὰ ἀδειάσουν τὴν Καμινίτζαν, καὶ δὲν ὑπήκουσαν. — Περὶ στρατῶν ὅτι νὰ προφθάσῃ ὁ Βελῆ πασᾶς εἰς Χοτίνι. — Ὅτι ἐχωρίσθη μέρος τῶν Μόσχων, καὶ λέγεται ὅτι ὑπάγει εἰς βοήθειαν τῶν Νεμτζῶν. — Περὶ τοῦ ἀπὸ Ἰενδέρι σηκώματος τοῦ σερασκέρη. — Περὶ τοῦ

ἀπὸ Πετρεμπούργ ὀφφικιάλι. — Περὶ τῶν σταλέντων κατέργων διὰ τὸ εἰς Πόλιν ἔμβασμα τοῦ βενετζιάνου ἐλτζῆ. — Περὶ τοῦ χαζνεδάρη τοῦ Γεγένη ὅτι ἔγεινεν ἰτλάκι. — Περὶ τοῦ εἰς Πόλιν ἀπὸ Κρίμι ἐν τέσσαρσιν ἡμέραις φθάσαντος καραβίου. — Περὶ τῶν ἀπὸ Πέτζι σταλέντων γραμμάτων τοῖς Ἐγγλεζοφιαμέγκοις. — Περὶ τῆς μετοικήσεως τοῦ βασιλέως εἰς Μπεσίκτασι. — Περὶ τῶν ἀπὸ Κινπουλούγκι σταλέντων τῷ αὐθέντῃ δύο αἰχμαλώτων γερμανῶν. — Περὶ τῶν Κατάνων ὅτι κατέβησαν εἰς Κινπουλούγκι, καὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι φόβου καὶ ταραχῆς, καὶ τῆς τοῦ αὐθέντου οἰκονομίας. — Περὶ τῆς φυγῆς τούτων ἀπὸ τὸ Κινπουλούγκι, καὶ τοῦ πηγαιμοῦ ἄλλων ἑξακοσίων καὶ ἑκατὸν σιδηροφορεμένων Νέμτζων. — Περὶ τῶν εἰς Κίνπιναν κακῶν τῶν Κατάνων. — Περὶ τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι περάσαντος Μοσχόβου. — Περὶ τῶν Κατάνων ὅτι ἐκαταίβησαν καὶ εἰς τὸ Τυργόβιστον, καὶ τοῦ ξεκινήματος εὐθὺς τοῦ διβὰν ἐφένδη μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ τοῦ αὐθέντου κατ' αὐτῶν. — Περὶ τῶν εἰς Τυργόβιστον Κατάνων ὅτι ψευδὴς ἡ εἴδησις καὶ περὶ τῆς προνοίας τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀράπη. — Περὶ τῶν ἀσεβειῶν τῶν Κατάνων ὁποῦ ἔκαμαν εἰς τὸ ἐν Σινᾷ μοναστήριον. — Περὶ τῆς ποσότητος τῶν εἰς τὰ σύνορα Κατανογερμανῶν. — Περὶ τῆς εἰδήσεως τῆς κατὰ τῶν Γερμανῶν νίκης τοῦ βεζιραζέμη. — Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ ἐπιτρόπου εἰς Πελιγράδι, καὶ ὅτι νύκτα καὶ ἡμέραν πολεμοῦν τὸ κάστρον, καὶ τῆς ἑτοιμασίας διὰ νὰ ἀναίβουν εἰς τὰ τείχη. — Περὶ τοῦ εἰς Πάντζοβαν κινήματος τοῦ Βίδυν σερασκερῆ. — Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ σερασκέρη εἰς Πάντζοβαν, καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ πολέμου, καὶ νίκης τῶν Γερμανῶν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν. — Περὶ τῆς φυγῆς τοῦ σερασκέρη καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ, καὶ τῆς φυγῆς αὐτοῦ πάλιν. — Περὶ τοῦ μεγάλου ἰμπροχόρη τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ σταλέντος τῷ Βίδυν σερασκερῆ μὲ φερμάνι. — Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ Πόσνα βαλισῆ. — Περὶ τῶν δοάδων τῶν Ἑβραίων. — Περὶ τοῦ ἐμβάσματος εἰς Πόλιν τοῦ βενετζιάνου ἐλτζῆ. — Περὶ τῶν ἐπαίνων ὁποῦ εἶπαν οἱ τζοχαδάρηδες τοῦ καϊμεκάμη διὰ τὸν αὐθέντην. — Περὶ τῆς ἥττης τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πασᾶ ἀπὸ Περισάνι εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τῶν ἀπὸ Σιλύστρας δύο μπαϊράκιων. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ διβὰν ἐφένδη. — Περὶ τῶν Μοσχόβων ὅτι ἐπέρασαν τὸ Ποτλόκι. — Περὶ τοῦ κινήματος τῶν ὀθωμανικῶν καὶ σκυθικῶν στρατευμάτων κατὰ τῶν Μόσχων, καὶ τῆς νίκης τῶν Τατάρων κατὰ τῶν Καζάκων. — Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ζητήσαντος βοήθειαν παρὰ τοῦ Βελῆ πασᾶ καὶ δὲν ἐδόθη. — Περὶ τῶν ἁρπαγῶν ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Κατάνοι μετὰ τοῦ Μάνου εἰς χωρίον Νεγρέστι. — Περὶ τοῦ βορνίκου Ἀντρονάκη ὅτι ἐφέρθη μὲ τράπατον, καὶ ἐσφαλίσθη εἰς τὴν βηστιαρίαν. — Περὶ τοῦ πνιγμοῦ τοῦ Κίουρτ Τζερὶτ Μεχμέδαγα. — Περὶ τοῦ Ἀνδρονάκη ὅτι ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ χάψι. — Περὶ τῶν σταλέντων Ἀλβανιτῶν εἰς Σλάτιναν.

α Τὸ τῇ πρστεραίᾳ συμβὰν σκάνδαλον μεταξὺ τῶν Ἀλβανιτῶν καὶ τουφεκτζήδων ἀναζωπυρηθὲν καὶ αὖθις πρὸ τοῦ γεύματος, ἔδραμεν ὁ κεχαγιᾶς

τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ μὲ μερικοὺς καβάλλα, καὶ ἄλλους μὲν φοβερίζοντας, ἄλλους δὲ παρακινῶντας, ἐμπόδισε τοῦ νὰ προχωρήσῃ μᾶλλον τὸ σκάνδαλον.

β Τὸν Φιλιππουπόλεως τὸν ἐσυγχώρησεν ἡ ἐκκλησία, καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ὅπου ἦτον κρυμμένος, ὑποσχεθεὶς νὰ λείψῃ ἀπὸ καταδρομάς.

Στέλλεται πολὺ παξιμάδι εἰς Πενδέρι καὶ Κρίμι, καὶ γίνεται πάρα πολὺ τεκαγιούτι καὶ ἐπιμέλεια εἰς κάθε λογῆς ἑτοιμασίαν.

Ἔγειναν πάλιν φοβερὰ γιασάκια κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ εἶχαν γείνῃ καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Γεγὲν πασᾶ.

Οἱ Λετζγγῆδες ὅλο ἕνα πολεμοῦν μὲ τοὺς Πέρσας, καὶ φαίνονται γαλίπηδες.

Ἐγράφησαν ὁρισμοὶ διὰ νὰ γείνωνται δέησες εἰς τὰ τζαμία καὶ εἰς ταὶς στράταις.

Ὁ βασιλεὺς εἶναι ἄρρωστος ἀπὸ παροξυσμόν.

Μὲ τὸ νὰ ἔγραψεν ὁ Κολτζὰκ πασᾶς εἰς τε τὴν Πόρταν καὶ τὸν Πενδὲρ σερασκερῆ τοσάκις μὲ ἐλεεινολογίαις ὅτι τὸ μοσχικὸν τάμπουρον ἔρχεται, καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει δύναμιν νὰ ἀπαντήσῃ, ἂν κινηθοῦν κατὰ τοῦ Χοτινίου, ἔγραψε καὶ ὁ Πενδὲρ σερασκερῆ περὶ τούτου εἰς τὴν Πόρταν· ἐστάλθη αὐτῷ ὁρισμὸς ὅτι καθὼς εὕροι εὔλογον νὰ κάμῃ· ὅθεν καὶ ἑτοιμάζεται μετὰ πέντε ἓξ ἡμέραις νὰ σηκωθῇ ἀπὸ Πενδέρι, καὶ νὰ κινήσῃ κατὰ τὴν Σορόκαν, καὶ ἐκεῖθεν, ἂν τὸ καλέσῃ ἡ χρεία, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Χοτίνι μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν στρατοπέδων· προσμένει δὲ εἴδησιν ἀπὸ τὸ Χοτίνι περὶ τῶν ῥωσσικῶν στρατευμάτων, ἂν ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὸ Μιζιμπόζι (ὅπου εὑρίσκετο καὶ εἶχε στήσῃ καὶ τὰ γεφύριά του διὰ νὰ περάσῃ τὸν ποταμὸν) ἢ ὄχι. Διὰ τοῦ ῥηθέντος ὁρισμοῦ ἐδιορίσθη εἰς τὴν ὑποταγήν του καὶ ὁ Γρηγόρβοδας, ὁποῦ, ἂν κάμῃ χρεία, νὰ τὸν φέρῃ εἰς Πενδέρι καὶ νὰ τὸν πάρῃ μαζί του εἰς Χοτίνι.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας εἰς τὸν Βελῆ πασᾶν παρακαλῶντας ὅτι γράφοντας εἰς αὐτὸν νὰ ἀναφέρῃ περὶ τῶν ἀρχόντων, νὰ τοὺς ἐπαινέσῃ ὅτι εἶναι πιστοὶ εἰς τὴν κραταιὰν βασιλείαν, καὶ ὅτι νὰ ἦναι εὐπειθεῖς

αὐτῷ· ὅθεν καὶ ἔστειλεν αὐτῷ τὸ τοιοῦτον γράμμα ὁ Βελῆ πασᾶς κατὰ τὴν παρακάλεσίν του.

Ἐπάτησαν οἱ Καζάκοι τὴν Σορόκαν, καὶ ἐσκότωσαν τὸν καπετάνον ὁποῦ ἦτον διωρισμένος ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Γρηγόρβοδαν μὲ μερικοὺς σλευζιτόρους, τοὺς ὁποίους καὶ αὐτοὺς ἐφόνευσαν, καὶ ἐπῆραν τὸ τίποτές των. Ὄντας δὲ ἐκεῖ καὶ ἕνας ἄρχοντας Ῥωμαῖος, αὐτὸς μὲν ἔφυγε, τὰ δὲ κοπέλια του πιάσαντές τα τὰ ἐφόνευσαν. Οἱ Καζάκοι ἦσαν ἕως τριακόσιοι καὶ ἐπάτησαν τὴν Σορόκαν ὥρᾳ μεσημερίου· οὐδεὶς δὲ τῶν Τουρκῶν εὑρέθη ἐκεῖ. Ἐλθούσης ταύτης τῆς εἰδήσεως εἰς τὸν Βελῆ πασᾶν ἐδιόρισε νὰ ὑπάγουν δέκα σερδενγκετζτὶ μπαϊράκια καὶ δύο τζεμπετζὶ ὀρτασὶ καὶ ἕνα τοπτζὶ ὀρτασὶ μὲ πέντε τόπια, ἅπαντες ἕως τρεῖς χιλιάδες· ἔλεγε νὰ στείλῃ καὶ δύο πασάδαις μετ' αὐτῶν, καὶ ταῦτα μὲν ἐδιόρισε διὰ τὴν Σορόκαν, εἰς δὲ τὸ Χοτίνι, ἀφ' οὗ ἔστειλε τὸν σερασκὲρ σουλτάνον, ἐξεκίνησε δέκα σερδενγκετζτὶ παϊράκια μὲ ἕνα πασᾶν.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας τῷ Βελῆ πασᾷ πῶς τὸ ῥωσσικὸν τάπουρον ἦλθε δεκαπέντε ὥραις κοντὰ εἰς τὸ Χοτίνι, εἰς τόπον λεγόμενον Τζηγκαουτζὶ, καὶ πῶς μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἶναι νὰ κινήσουν κατὰ τὸ Χοτίνι, καὶ ὅτι τὴν Ὀκοπὶ Παλάγκαν, ὁποῦ εἶναι πλησίον τοῦ Χοτινίου, τὴν ἐκένωσαν οἱ Λέχοι, τὸ αἴτιον δὲ ἄδηλον.

Ἐσταλθη τῷ Βελῆ πασᾷ ὁρισμὸς διὰ νὰ δώσῃ τριακοσίους σαλαχόρηδαις· ὁ δὲ τὸν ἔστειλε τῷ Γρηγόρβοδᾳ διὰ νὰ τοὺς ἐξαποστείλῃ ἐκεῖθεν, καὶ μὲ τὸ νὰ ἄργησαν νὰ ἔλθουν, ἐθύμωσεν ὁ Βελῆ πασᾶς καὶ ἔκαμε πουγιουρουλδὶ διὰ νὰ φέρῃ τὸν Γρηγόρβοδαν, λέγων ὅτι ἐπειδὴ δὲν θέλει νὰ στείλῃ τοὺς σαλαχόρηδαις ἐκεῖνος, ἐγὼ φέρω αὐτὸν, καὶ τὸν βάλλω καὶ δουλεύει ὅπου χρειάζεται· μεταμεληθεὶς ἔπειτα, δὲν ἔστειλε τὸ πουγιουρουλδὶ, ὄντας δὲ ἄρρωστος ἔγραψε νὰ τὸν στείλῃ ἰατρὸν, ὅστις σταλθεὶς ἀνέλαβε τὴν ὑγείαν του.

Ἔγραψεν ὁ βόϊβοδα Κιόβτζκης τῷ εἰς Πενδέρι καπικεχαγιᾷ του ὅτι τὸ τάπουρον τῶν Μόσχων εἶναι διὰ νὰ κινήσῃ κατὰ τὴν Σορόκαν, καὶ

ὄχι εἰς τὸ Χοτίνι· ὁ δὲ ἀπαγγείλας ταῦτα τῷ Βελῇ πασᾷ, δὲν ἐσηκώθη πρότερον, πρὸ τοῦ νὰ μάθῃ τὸ κίνημά των κατὰ ποῖα τῶν μερῶν γίνεται, καὶ νὰ πληροφορηθῇ, εἶτα νὰ κινηθῇ καὶ αὐτὸς κατ' αὐτῶν.

Ἔτι ἔγραψεν ὁ βόϊβοδα Κιόβτζκης πῶς ἐχωρίσθη τὸ μοσχικὸν τάμπουρον εἰς δύο, τὸ μὲν διὰ Χοτίνι, τὸ δὲ διὰ τὴν Σορόκαν.

Ἐγράφη παρὰ τῆς Πόρτας τῷ Βελῇ πασᾷ ὅτι ἐδόθη τὸ τευτζιχάτι, καὶ μετὰ πεντὲξ ἡμέρας τὸν στέλλεται, καὶ ἐχάρη ὁ Βελῆ πασᾶς.

ε Ἐκίνησεν ἀπὸ Βουκουρέστι ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς μετὰ τῶν στρατευμάτων τῶν τε ὀθωμανικῶν καὶ ἐντοπίων, καὶ τῶν διορισθέντων ἀρχόντων παρὰ τοῦ αὐθέντου, τοῦ μεγάλου σερδάρη Ῥάδουλου Κομανιάνου, τοῦ μεγάλου ἀρμάση Παλαιολόγου, καὶ τοῦ Ἰωαννίτζα πρώην μεγάλου ἀρμάση, καὶ ἑτέρων δευτέρας τάξεως εἰς τὸ Περισάνι, συμπαραλαβὼν καὶ πέντε τόπια, τὰ τρία μεγάλα, καὶ δύο μικρά· συνεποσοῦντο δὲ τὰ στρατεύματα περίπου τὰς δύο χιλιάδας.

Ἐκίνησεν ὁ πεηζαδὲς Ἀλέξανδρος, ὁ Βηθλεὲμ Ἀνανίας, καὶ ὁ πρώην μέγας σπαθάρις Ῥαμαδάνης διὰ τὴν Πόλιν, μετὰ συντροφίας αὐθεντικῶν ἀνθρώπων.

Ἔφυγον ἀπὸ τὴν πουσκαρίαν διὰ τοῦ ἀποπατείου ἕνδεκα ὀνομάτοι, ἐξ ὧν μέχρι τοῦ νῦν ἐπιάσθηκαν οἱ πλείους.

ζ Μετοίκησεν ὁ αὐθέντης μετὰ πάσης τῆς αὐθεντικῆς κούρτης εἰς τὴν μητρόπολιν, διά τε τὸν ἐκεῖσε εὐκραέστερον καὶ ὑγιεινότερον ἀέρα, καὶ ἀσφαλέστερον καὶ πλέον περιμαζωκτὸν τόπον.

Ἔγραψεν ὕστερον ὁ βόϊβοδα Κιόβτζκης ὅτι ἡνώθησαν τὰ διαχωρισθέντα τάπουρα τῶν Μοσχόβων εἰς ἓν πάλιν καὶ ἐπῆρε τὴν κατ' εὐθὺ στράταν τοῦ Χοτινίου.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας τῷ Βελῇ πασᾷ περὶ τῶν Ξανθῶν ὅτι ἡ καβάλλα των εἶναι εἰς ἕνα τόπον λεγόμενον Κέναρι, ἕως ὀκτὼ χιλιάδες Καζάκοι καὶ Καλμοῦκοι μεθ' ἑξ τοπίων· τὸ δὲ Κέναρι τόπος μεταξὺ του Ἂκ Σουγιοὺ καὶ Νίστρου· τὸ δὲ τάμπουρον ὅτι ἐρχόμενον ἀπὸ τὸ

Μίζι Μπόζι ἴσια εἰς τὴν Καμενίτζαν ἐκατήντησεν ἕως εἰς τὸ Τζόρνο Ὄστροβ, καὶ ἐκεῖθεν ἀφίνοντας τὴν ἴσιαν στράταν διὰ τὸ δύσβατον, ἐπῆρε τὴν ἄκρην τοῦ Μπρούτου ποταμοῦ, ὅστις εἰσβάλλει εἰς τὸν Νίστρον πλησίον τῆς Ὀκοπὶ Παλάγκας· ἀπ' ἐκεῖ ὁποῦ ἄφησε τὴν ἴσιαν στράταν μέχρι τοῦ Νίστρου εἶναι δεκατέσσαρες ὧραι, καὶ ὅτι μελετᾷ νὰ στείλῃ καὶ στράτευμα εἰς τὴν Μπογδανίαν μετὰ τοῦ ἀποστατήσαντος πεηζαδὲ Δημητράσκου Καντεμίρη.

Ἔγραψεν ὁ Κολτζὰκ πασᾶς τῷ Βελῇ πασᾷ, καὶ ἐρωτοῦσε νὰ περάσῃ τὸν σερασκὲρ σουλτάνον πέραν (διότι ἐὰν ἀφεθῇ ὁ ἐχθρὸς καὶ πιάσῃ τὸν Νίστρον, ὕστερον δυσκόλως ἐβγάλλεται, καὶ πρέπει νὰ ἀντικρυσθῇ παρὰ τοῦ σουλτάνου) ἢ ὄχι· καὶ ἀπεκρίθη δίδοντας ἄδειαν νὰ τὸν περάσῃ.

Θέλοντας ὁ Χατζῆ Βελῆ πασᾶς νὰ σηκώσῃ τὸν Γιὰς μουχαφιζῆ Σαρῆ Ἀχμὲδ πασᾶν, νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὴν Σορόκαν, ἐπαρακάλεσεν ὁ Γρηγόρβοδας, καὶ δὲν ἐσήκωσε, γράφοντας ὅτι μὲ τὸ νὰ ἦναι νὰ καταίβῃ εἰς Ἰσγδανίαν ὁ Καντεμίρης μετὰ δυνάμεως ξανθιχῆς, ὡς ἐρρέθη, πρέπει νὰ εὑρίσκεται πασᾶς εἰς τὸ Γιάσι.

Ὁ Γρηγόρβοδας ἔστειλεν τζαούσην μὲ σουρέτι φερμανίου τῷ Βελῇ πασᾷ διὰ νὰ σηκώσῃ ὅλους τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ φέρῃ ἄλλους μὲν εἰς τὸ Γιάσι, ἄλλους δὲ εἰς Ἰενδέρι, καὶ ἄλλους εἰς Χοτίνι, καὶ ἐν ὀλίγοις τινὰς τῶν Τουρκῶν νὰ μὴν ἀπομείνῃ, ἀλλὰ νὰ πηγαίνουν ὅλοι.

Ἀπὸ τὸ Γαλάτζι ἐπέρασεν ἕνας μπίνμπασης μὲ πεντακοσίους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι λέγουν πῶς νὰ ἦσαν ἀπὸ τὰ περὶ τὸν Σαριπέγιογλουν στρατεύματα· ἐπήγαιναν δὲ πρὸς τὸ Ἰενδέρι· εἶναι νὰ ἔλθῃ καὶ ἄλλο ἀσκέρι ἀπὸ τὴν Πόλιν νὰ ἔβγῃ εἰς τὸ Ἰσμαήλι.

Ἐσηκώθη ἀπὸ Ῥουσάβας ὁ Βίδυν σερασκερῆ καὶ εἶναι νὰ κινήσῃ κατὰ τὴν Γενὶ Παλάγκαν, διὰ τοῦ χείλους τοῦ Δουνάβεως τὴν πορείαν ποιούμενος· τὰ περὶ αὐτὸν στρατεύματα εἶναι περίπου τὰς δέκα χιλιάδας. Προσμένει δὲ νὰ τὸν σταλθῶσιν ἐκ μέρους τοῦ βασιλικοῦ ὀρδίου εἴκοσι χιλιάδας στράτευμα.

η Ἔγραψεν ὁ βόϊβοδα Κιόβτζκης τῷ Βελῆ πασᾷ πῶς τὸ τάπουρον τῶν Μοσχόβων ἐγύρισεν ὀπίσω κατὰ τὰ μέρη τῆς Ποτόλιας, καὶ ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ Χοτίνι ὥραις ὡς τριάντα.

Εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὁποῦ εἶναι τὸ τάπουρον εἶναι σύνορα τῆς Οὐγγαρίας, καὶ λέγεται ἴσως νὰ πάγῃ εἰς βοήθειαν τῶν Νεμτζῶν, διότι ἡ στράτα τοῦ Χοτινίου ἀπέμεινεν ὀπίσω καὶ ὅσοι Καζάκοι ἦσαν εἰς τὰ μέρη τῆς Σορόκας καὶ τοῦ Μεβηλόβη ὅλοι ἐγύρισαν εἰς τὸ τάπουρον.

Ὁ Μούνικ ἐμήνυσεν εἰς τὴν Ῥεπούμπλικαν τῶν Λέχων ὅτι νὰ ἀδειάσουν τὴν Καμινίτζαν. Ἀπεκρίθησαν πῶς ἡμεῖς τὴν Καμνίτζαν δὲν τὴν δίδομεν, μόνον ἂς κυττάξῃ τὴν δουλειάν του· εἰ δὲ καὶ θέλει νὰ πολεμήσῃ καὶ μὲ ἡμᾶς, πολλὰ καλά. Καὶ εὐθὺς ἐσφάλισαν οἱ Λέχοι ταὶς πόρταις, καὶ τὴν ἐγέμισαν μὲ πέτραις, καὶ ἄφησαν μόνον τὴν μικρὰν πόρταν. Ταῦτα ἀκούοντας ὁ Μούνικ δὲν εἶχε τί νὰ κάμῃ· τὴν ἄφησε καὶ ἐπῆρε τὴν κατὰ τὴν Ὀκοπὶ Παλάγκαν, ὡς ἐρρέθη. Τώρα ἄφησεν καὶ ἐκείνην, καὶ ἐπῆγεν ἀκόμη μέσα εἰς τὰ μέρη τῆς Ποτόλιας.

ι Ἔγραψεν ὁ Κολτζὰκ πασᾶς πρὸς τὸν Βελῆ πασᾶν, ἐλεεινολογούμενος ὅτι τὸ τάπουρον ἐγύρισε πάλιν κατὰ τὰ μέρη τοῦ Χοτινίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπλησίασεν ὥραις δώδεκα, καὶ νὰ στείλῃ ὅσον τάχος βοήθειαν στρατευμάτων εἰς τὸ Χοτίνι.

Ἔγραψαν τῷ αὐτῷ ἀπὸ Λεχίας ὅτι ἐξεχώρισε μερικὸν στράτευμα ἀπὸ τὸ τάπουρον, καὶ ἐκίνησε κατὰ τὰ σύνορα τῆς Οὐγγαρίας, τὸ ὁποῖον ὅτι εἶναι ἕως τριάντα χιλιάδες, καὶ ὅτι βεβαιόνουν πῶς πηγαίνουν εἰς βοήθειαν τῶν Γερμανῶν.

Ἐσηκώθη ἀπὸ Πενδέρι ὁ Βελῆ πασᾶς διὰ νὰ ὑπάγῃ κατὰ τὸ Τομπασάρι, καὶ νὰ διατρίψῃ ἐκεῖ ἐν ὅσῳ νὰ τὸν ἔλθῃ εἴδησις ἀπὸ Χοτίνι, καὶ τότε νὰ κινηθῇ κατὰ τὴν χρείαν.

Ἔγραψεν ὁ Μούνικ πρὸς τὸν Βελῆ πασᾶν μὲ ἕνα ὀφτικιάλιν, ὁποῦ ἦλθεν ἀπὸ τὸ Πετρεμπούργ ἀπὸ τὴν τζαρίτζαν, πηγαίνοντας μὲ γράμματα εἰς βασιλεύουσαν πρὸς τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας, καὶ ἐπαρακαλοῦσεν ὅτι

νὰ στείλῃ τὸν ῥηθέντα χωρὶς τινος ἀναβολῆς ἀσφαλῶς, ἐπειδὴ τὰ γράμματα εἶναι διὰ τὴν ἀγάπην· καὶ εὐθὺς ὁ Βελῆ πασᾶς συντροφεύοντάς τον μὲ τζοκαδάρην του, τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν Γρηγόρβοδαν, διὰ νὰ τὸν ἐξαποστείλῃ ἐκεῖθεν μὲ συντροφίαν ἀνθρώπων.

ια Ἐστάλθησαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως δύο κάτεργα διὰ νὰ φέρουν τὸν βενετζιάνον ἐλτζῆν, ἐπειδὴ τὰ βενέτικα καράβια τοῦ πολέμου εἶναι παλαιὰ συνήθεια νὰ μὴν ἐμβαίνουν μέσα, ἀλλὰ νὰ μένουν ἔξω εἰς τὴν Τένεδον.

Ἐπῆγαν δύο φοραὶς εἰς τὴν Πόρταν τὸν χαζνεδάρην τοῦ Γεγὲν πασᾶ ἀπὸ τὸ χάψι, ἀφ' οὗ τὸν ἐσουϊλετίρδισαν ἱκανὴν ὥραν, ἐπῆραν ὑπόγραμμα ὅτι ἀπὸ ἐδῶ καὶ δέκα χρόνους ἂν ἴσως καὶ ἀκουσθῇ πῶς ἔχει περισσότερον τίποτες ἐδικόν του ἢ τοῦ αὐθέντσυ του, νὰ τὸν παιδεύουν μὲ ὅ, τι λογῆς παιδείαν θελήσουν· καὶ οὕτω τὸν ἔκαμαν ἰτλάκι· ἐπῆρε καὶ ἄδειαν διὰ νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸν αὐθέντην του.

Ἐπῆγεν εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς τέσσαρας ἡμέρας ἕνα καράβι ἀπὸ τὸ Κρίμι, καὶ εἶπον ὅτι οἱ Μόσχοβοι ἀκόμη εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη δὲν ἐφάνησαν.

Ἀπὸ τὸ Πέτζι ἐστάλθησαν γράμματα εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεῖς τῶν Ἐγγλεζοφιαμέγκων· τοὺς γράφουν ὅτι κατὰ τὸ παρὸν περὶ ἀγάπης λόγος δὲν εἶναι, ὁποῦ νὰ διορισθοῦν μουτεβασίτηδες, ὅμως ὅτι οἱ Γερμανοὶ τοὺς θέλουν· μένει μόνον τὸ νὰ τοὺς θελήσῃ καὶ τὸ δεβλέτι.

Ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀνημπορίαν τοῦ παροξυσμοῦ ἔκαμε γκιότζι εἰς τὸ Πεσίκτασι, ὅπου πηγαίνοντας τὸν ἐπέρασεν ὁ παροξυσμὸς, καὶ εἶναι καλήτερα.

Δύο αἰχμάλωτοι γερμανοὶ ἐστάλθησαν ἀπὸ τὸν εἰς Κινπουλούγκι ἰσπράβνικον σιδηροδέσμιοι, οἵτινες φυγόντες ἀπὸ τὸν αὐθέντην τους Μουσταφᾶ καπιτζίμπαση μουμπαγιαατζῆ ἀπὸ Ῥουστζούκι, ἐπήγαιναν εἰς τὴν πατρίδα των· ὁ δὲ αὐθέντης, φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος, ἐκράτησεν αὐτοὺς εἰς τὴν δούλευσίν του, καὶ πληρώσας τὴν τιμήν των ἀπελευθέρωσεν αὐτούς.

Ἐλθούσης εἰδήσεως ἀπὸ τὸ Κινπουλούγκι ὅτι κατέβησαν ἐκεῖ τινὲς Κατάνοι, ἐπροξενήθη μεγάλη ταραχὴ εἰς τὸ Βουκουρέστι· μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐλθὸν γράμμα παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ἰσπραβνίκου Νόνου δηλοποιοῦν ὅτι οἱ καταβάντες Κατάνοι οὐκ ἦσαν πλείους τῶν ἑξήκοντα μὲ τὸν καπετάνον, καὶ ὅτι εἰς διάστημα δύο ὡρῶν ἁρπάσαντες βῶδια, ἅλογα, καὶ ἄλλα πράγματα, φονεύσαντες ἕνα ἱερέα καὶ μίαν καλογραΐαν, καύσαντες πολλὰ ὁσπίτια καὶ ὅλα τὰ παρευρεθέντα βουτζία τῶν ἐγχωρίων, ἐρημώσαντες καὶ καταφλογίσαντες τό τε Δραγομιρέστι καὶ Ῥούκαλον χωρία, καὶ ἐν ὀλίγοις ἀφανίσαντες πάντα τὰ παρατυχόντα κινητὰ, καὶ θύσαντες καὶ ἀπωλέσαντες, ἀνεχώρησαν, κατευνάσθη ἡ ταραχὴ, καὶ ἡσύχασεν ἡ πόλις, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὅλοι ἐπάνω εἰς τὰ ἅρματα, φοβούμενοι μὴν ἔλθωσι καὶ εἰς τὸ Βουκουρέστι. Ἀλλ' ὁ αὐθέντης, βουλόμενος ἀσφαλίσασθαι τὰ ἐνταῦθα, ἐπρόσταξε νὰ καθοπλισθῶσιν ἅπαντες καὶ νὰ ἦναι ἁρματωμένοι καὶ ἕτοιμοι πάντοτε εἰς τὸ νὰ ἀντιπολεμήσουν τοὺς Κατάνους, ἂν ἤθελε τύχει νὰ ἔλθουν, καὶ οἱ μὲν ἔγκριτοι καὶ πρῶτοι τῶν ἀρχόντων νὰ ἦναι περιεζωσμένοι τὸ σπαθὶ μόνον, καὶ εἰς τὰ ἅλογά τους νὰ ἔχουν ἀπὸ μίαν ζυγὴν πιστόλια, καὶ οὕτω νὰ πηγαινοέρχωνται εἰς τὴν μητρόπολιν, τῶν ὑπηρετῶν αὐτῶν ὄντων καθωπλισμένων· οἱ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως, ναὶ μὴν καὶ πάντες οἱ πραγματευταὶ, καὶ λοιποὶ ἀγοραῖοι καὶ βάναυσοι, σύμπαν τὸ στρατιωτικὸν, καὶ ἁπλῶς ὅλος ὁ λαὸς ἔνοπλος, καὶ διὰ παντὸς ἕτοιμος εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐναντίων, καὶ ὁ λόγος ἔργον ἐγένετο, καὶ ἁρματώθησαν ὅλοι ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, μικροί τε καὶ μεγάλοι, κατὰ τὴν προσταγήν· εἶτα ἐπρόσταξε τὸν σάρωστα τῶν πραγματευτῶν, Μόσχον ὀνόματι, νὰ συνάξῃ ὅλους τοὺς πραγματευτὰς ἐντοπίους τε καὶ ξένους εἰς τὴν μητρόπολιν διὰ νὰ τοὺς δοκιμάσῃ εἰς τὰ ἅρματα· καὶ δὴ συναθροισθέντες πάντες, ὄντες περίπου τοὺς ἑκατὸν, ἔφιπποί τε καὶ ἔνοπλοι, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῶν ἀρχόντων, ἄρχισαν κατὰ τάξιν ἕνας πρὸς ἕνας νὰ ῥίχνῃ τὸ τουφέκι καὶ τὰ πιστόλιά του, ἕως οὗ ἐτελείωσαν, καὶ ἀνεχώρησεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. Τοῦ γυμνασίου τούτου οὕτω διαπραχθέντος, ἠθέλησεν ὁ ἡγεμὼν

νὰ γυμνάσῃ καὶ τοὺς εὐγενεῖς νεωτέρους τῶν ἐντοπίων, τοὺς ὁποίους βάλλοντας κατὰ τάξιν ὁ γυμνασιάρχης, πρῶτον μὲν μετὰ τῶν αὐθεντικῶν σεϊμένηδων καὶ καπετάνων, τοὺς ἐδίδασκε τὰ πολεμικά· ὕστερον δὲ μόνους τοὺς υἱοὺς τῶν ἀρχόντων πρώτης τε καὶ δευτέρας τάξεως, τοὺς ὁποίους ἐφιλοδώρησεν ὁ αὐθέντης πενῆντα φλωρία, καὶ σωματοφύλακας κατέστησε νὰ φυλάττουν ἀνὰ δύο καθ' ἑκάστην τὴν αὐθεντικὴν πόρταν, πρᾶγμα οὐδέποτε ἄλλοτε μνημονευόμενον, οὐδ' ἐν τοῖς ἱστορικοῖς. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγίνετο, καὶ ἐδιδάσκοντο ὁσημέραι τὰ πολεμικὰ κατὰ τὸν γερμανικὸν τρόπον, καὶ ἐφύλαττον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς μὲ τὸ τουφέκι εἰς τὸ χέρι, ὡσὰν τζοκαδάρηδες· οὐ μόνον δὲ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀρχόντων διέταξεν οὕτως, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς πατέρας ἐδιόρισε νὰ φυλάττουν· ὅθεν δύο μὲν ἐξ αὐτῶν διανυκτερεύοντες ἐφύλαττον τὴν αὐθεντικὴν πόρταν διὰ παντὸς, ἕτεροι δὲ δύο μὲ μπογιαρνάσηδαις καὶ ἱκανοὺς σλουζιτόρους ἐγύριζαν ὁληνύκτα τὸ Βουκουρέστι, φυλάττοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς, τόσον ὅμως αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἄρχοντες ὅσον καὶ οἱ υἱοί των μετὰ χαρᾶς καὶ πολλῆς τῆς προθυμίας ἐτέλουν τὰ προσταττόμενα, μαχόμενοι ὑπέρ τε τοῦ αὐθέντου αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος των.

ιβ Φυγόντες οἱ ῥηθέντες κλεπτοκατάνοι ἀπὸ τὸ Κινπουλούγκι, μετ' ὀλίγον ἔφθασαν ἐκεῖ ἄλλοι ἑξακόσιοι, καὶ ἑκατὸν Νέμτζοι σιδηροφορεμένοι, οἱ ὁποῖοι καθίσαντες ἕως πέντε ὥραις, καὶ μηδένα βλάψαντες, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ὀπίσω.

ιδ Πηγαίνοντες εἰς τὴν Κίνπιναν ἕως ἑβδομῆντα Κατάνοι μετὰ τῶν καπετάνων αὐτῶν, τοῦ τε Μάνου, υἱοῦ Ζαφίρη στάρωστα, καὶ τοῦ Δημητρίου ἀπὸ τὸ Σκέϊ, ἐπῆραν ἵππους, βόας, ῥουχικὰ, καὶ πάμπολλα ἄλλα, τέλος καύσαντες τὸ ὁσπίτιον τοῦ πρώην μεγάλου κομίσου Κωνσταντίνου Τζοράνου καὶ τῆς ἀρχοντίσσης Κινπινιάνκας, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθον εἰς λεηλασίαν καὶ ἄλλων μερῶν.

ιε Ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι περαστικῶς ἕνας μπαρὼν ἀπὸ τὸ τάμπουρον τῶν Μοσχόβων, ἀπερχόμενος βιαίως μὲ γράμματα εἴς τε τὸν ἐπίτροπον

FLORINA

καὶ εἰς τὸν πρέσβυν τῶν Γάλλων, καὶ ἐλθὼν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ αὐθέντου, κατελθόντος εἰς τὴν κούρτην, τῇ ὑστεραίᾳ ἐκίνησε.

ις Ἐλθούσης εἰδήσεως πρὸς ἑσπέραν ὅτι κατέβησαν καὶ εἰς τὸ Τυργόβιστον Κατάνοι, ἐταράχθη πᾶσα ἡ πόλις, καὶ παρευθὺς ὁ αὐθέντης ἐξεκίνησε τὸν διβὰν ἐφένδην μετὰ ὀθωμανῶν καὶ βλάχων στρατιωτῶν καὶ πογιαρνάσηδων, συμποσουμένων πάντων περίπου τοὺς τριακοσίους, ὁμοῦ καὶ τὸν Κιουτζοὺκ Μεχμέτην Γκιουρτζῆ, σαλαχόρην τοῦ βεζίρη, ὁποῦ εἶχε φέρει εἰς Βουκουρέστι τοὺς σουμλαλήδαις κατὰ τῶν ῥηθέντων Κατάνων· εἰς δὲ τὴν μητρόπολιν συναθροίσας τοὺς ἄρχοντας καὶ πᾶσαν τὴν πεζικὴν στρατιὰν, ἐδιόρισε τινὰς τῶν ἀρχόντων συμπαραλαβόντας ἱκανοὺς σλουζιτόρους νὰ πηγαίνουν νὰ φυλάττουν φυλακὰς τῆς νυκτὸς εἰς τὰ πέριξ τοῦ Βουκουρεστίου.

ιζ Τὸ δὲ πρωὶ ἦλθε πάλιν ἀπὸ τὸ Τυργόβιστον εἴδησις ὅτι οἱ ἐκεῖσε φανέντες δὲν ἦσαν Κατάνοι, ἀλλ' Ὀθωμανοὶ, οἱ ὁποῖοι ὄντες ἕως τριάκοντα καὶ πηγαίνοντες εἰς τὸν ἐν Περισανίῳ Σουλεϊμὰν πασᾶν, καὶ ὄντες ἐνδεδυμένοι μὲ φορέματα ποσνάκικα καὶ οὔγγρικα ἐνομίσθησαν ὅτι εἶναι Κατάνοι, τοὺς ὁποίους ὅτι καὶ περιποιηθεὶς ὁ ἐκεῖσε πολκόβνικος, καὶ δοὺς αὐτοῖς τροφὰς, ἐκίνησαν πρὸς τὸ Περισάνι, μηδένα τῶν ἐκεῖσε βλάψαντες. Ἄγκαλα δὲ ἡ τοιαύτη εἴδησις περὶ Κατάνων ἦτον κατὰ λάθος, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, ὁ αὐθέντης ὅμως θέλοντας νὰ καταστήσῃ τὰ πράγματα εἰς ἀσφάλειαν, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς ὅλον τὸ ὑπήκοον, ὅποιος θέλῃ οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως νὰ ὑπάγῃ νὰ πολεμήσῃ τοὺς κλεπτοκατάνους, καὶ φέρῃ κατάνικον ἢ νέμτζικον κεφάλι, νὰ παίρνῃ χάρισμα παρὰ τοῦ αὐθέντου φλωρία πενῆντα· ὅποιος δὲ φέρῃ τὸ κεφάλι τοῦ προρρηθέντος Μάνου, καπετάνου τῶν Κατάνων, φλωρία τριακόσια· καὶ οὕτω πολλοὶ τόσον ἀπὸ τοὺς τζοκαδάρηδαις, σατίρηδαις, καὶ οἰκειακοὺς δούλους τοῦ αὐθέντου, καὶ ἀπὸ τοὺς σλουζιτόρους, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν ἐγράφησαν σχεδὸν ὑπὲρ τοὺς ἑξακοσίους· εἰς πολλοὺς δὲ ὁποῦ δὲν εἶχαν ἄρματα, ἔδωκεν ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴν καμάραν, καὶ ἔτζι ἐκίνησαν.

Ἕνας ἀράπης ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν φονευθέντα ἀποστάτην Σαριπέγιογλουν, αἱμοβόρος λύκος, καὶ ληστὴς πολυθρύλλητος διὰ τοὺς περίπου διακοσίους (ὡς αὐτὸς ὡμολόγησε) φόνους ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐζητεῖτο παρὰ τῆς βασιλείας νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὸ χέρι, οὗτος λοιπὸν ὁ ἀλιτήριος ἐλθὼν εἰς Βουκουρέστι, μαζὶ μὲ ἄλλους δύο Τούρκους συντρόφους καὶ ὁμοτρόπους του, διὰ νὰ γραφθῇ εἰς τὰ ἐνταῦθα μπαϊράκια τῶν λεβέντων ὁποῦ ὁ αὐθέντης ἄνοιξε, μίαν τῶν ἡμερῶν ἐμβῆκαν εἰς καπηλεῖον, ὅπου μεθυσθέντες καὶ λογομαχήσαντες, ἐξελθόντος τοῦ ἀράπη εἰς χρείαν του, φονεύει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· ἐλθὼν δὲ ὁ ἀράπης καὶ ἰδὼν τὸν σύντροφόν του νέκρὸν καὶ γεμάτον αἵματα, ἐρώτησε τίς τὸν ἐφόνευσε καὶ τί τὸ τοῦ φόνου αἴτιον· ὁ δὲ φονεύσας, μηδὲν δειλιάσας, ὡμολόγησεν ὅτι αὐτὸς τὸν ἐφόνευσε καὶ ὅτι δύναται νὰ φονεύσῃ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἄραβα· ὁ ἀράπης κτυπῶντας τον μὲ τὸ σπαθὶ ἐφόνευσε τὸν φονέα. Ἐν τούτοις φθάσαντες οἱ εἰς φύλαξιν περιερχόμενοι γενιτζάροι καὶ πιάσαντες αὐτὸν, τὸν ἔφερον εἰς τὸν ὀτζὰκ τζαούσην, ὅστις ἠξεύροντας πάντα τὰ κατ' αὐτὸν, τὸν ἔπνιξεν εἰς τὴν κούρτην, καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὸ τρίστρατον ἔξω, καὶ οὕτως οἱ τρεῖς ῥηθέντες συντρόφοι κακηγκάκως ἀπώλοντο.

Οἱ προρρηθέντες Κατάνοι, ὁποῦ ἐλεηλάτησαν τὴν Κίνπινα καὶ ἄλλα μέρη, εἰς τὸ γύρισμά τους ἐπῆγαν καὶ εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Σινᾶ. Ὁ ἡγούμενος, μαθὼν τὸν ἐρχομόν τους, ἐκρύβη μετὰ τῶν πατέρων εἰς τοὺς πλησίον λόγκους, ἀφίνοντας εἰς τὸ μοναστήρι μόνον τρεῖς ὑπεργήρους καλογήρους. Εἰσελθόντες δὲ οἱ Κατάνοι ἄρχισαν νὰ ἁρπάζουν καὶ νὰ ἐρευνοῦν ταὶς καμάραις, τὴν ποίμνιτζαν, καὶ ταὶς κρυψιώναις, καὶ ἁρπάσαντες τὰ παρατυχόντα, τόσον τὰ μοναστηριακὰ ὅσον καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν ὁποῦ ἦσαν ἐκεῖ δι' ἀσφάλειαν, ἐμβῆκαν οἱ πάντολμοι καὶ εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἔσκαπταν καὶ ἐγύρευαν θησαυρούς· ἐκρήμνισαν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὸ ἅγιον ἀρτοφόριον μετὰ τοῦ θείου ἄρτου ῥίψαντες εἰς τὸ ἔδαφος διεσκόρπισαν οἱ παμμίαροι· καὶ οὐ μόνον

τὴν τοσαύτην ἀσέβειαν ἔδειξαν οἱ δυσσεβεῖς καὶ θεόσυλοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς τρεῖς ἐκείνους γέροντας καλογήρους δεινῶς ἐμαστίγωσαν καὶ ἐπαίδευσαν, διὰ νὰ φανερώσουν τὰ μοναστηριακὰ χρήματα καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν πράγματα· ἐκεῖνοι δὲ μετὰ τόσας βασάνους μηδὲν ὁμολογήσαντες, ἔφυγον οἱ Κατάνοι παραλαβόντες καὶ τὰ ἁρπασθέντα πράγματα, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Σλόνουλ δὲ Πιάτρα, πλησίον τοῦ Τιμισίου.

Βεβαιοῦται παρὰ πολλῶν ὅτι δὲν εἶναι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα Γερμανοκατάνοι περισσότεροι παρὰ μόνον χίλιοι πεντακόσιοι· πεντακόσιοι εἰς τὸ Βάμα τοῦ Μπουζέου, ἑξακόσιοι εἰς τὸ Μπράνον, τριακόσιοι εἰς τὸ Μπρασοβὸν, καὶ ἑκατὸν εἰς τὰ Σετζέλε.

Μετὰ τὸ ἄριστον ἦλθεν ἕνας τζοκαδάρης τοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ πρὸς τὸν αὐθέντην μὲ μεκτούπι περιέχον τὴν κατὰ τῶν Γερμανῶν πλησίον τοῦ Χισσαρτζικίου νίκην τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, καὶ ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης τὸν τζοκαδάρην φερετζὲν μὲ σαμουροπατζὰν, φιλοδωρῶντας τον καὶ πεντακόσια γρόσια, τὸν δὲ ὑπηρέτην αὐτοῦ γρόσια τριάκοντα καὶ τζόχαν· εἶτα ὁ τζοκαδάρης ἐκίνησε διὰ τὴν Πογδανίαν καὶ πρὸς τὸν Γρηγόρβοδαν, πρὸς τὸν ὁποῖον προφθάσας ὁ αὐθέντης τὴν εἴδησιν (διότι ἦλθον τῇ προτεραίᾳ πρὸ τοῦ τζοκαδάρη γράμματα παρὰ τῶν καπικεχαγιάδων) ἐξαποστέλλοντας ἐξεπίτηδες τὸν Γιαννάκην, δεύτερον κόμισον, τὸν ἐφιλοδώρησεν ὁ Γρηγόρβοδας φλωρία ἑκατόν· ἐκίνησεν ὁ αὐθέντης εὐθὺς μὲ τὴν αὐτὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν καὶ ἄλλον εἰς τὸ Μπενδέρι πρὸς τὸν Βελῆ πασᾶν, καὶ εἰς τὸ Χοτίνι πρὸς τὸν Κολτζὰκ πασᾶν.

Μετὰ τοῦ ῥηθέντος τζοκαδάρη ὄντας καὶ ἄλλος διωρισμένος νὰ ὑπάγῃ εἴς τε τὸν σερασκὲρ σουλτάνον καὶ Κολτζὰκ πασᾶν μετὰ τῆς αὐτῆς εἰδήσεως, ἐφόρεσε καὶ αὐτὸν ὁ αὐθέντης κερεκέν.

Ἡ μετάφρασις τῆς πρὸς τὸν αὐθέντην ῥηθείσης ἐπιστολῆς τοῦ ἐπιτρόπου, μετὰ τὸν συνειθισμένον τίτλον, ἐστιν αὕτη·

Μὲ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, τῇ ε′ τοῦ ρεμπίουλ ἀχὶρ ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὸ Νύσσι μὲ σκοπὸν διὰ νὰ πηγαίνωμεν νὰ ἐκδικηθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς

τῆς κραταιᾶς βασιλείας· τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ κινήματός μας φθάσαντες εἰς τὴν Σεμένδραν, ἐστήσαμεν ἐκεῖ τὸ ὀρδί μας, καὶ ἦτον διὰ νὰ σταθῶμεν μίαν ἡμέραν, ὅσον νὰ φθάσουν τὰ μεγάλα τόπιά μας, καὶ μερικὴ πολεμικὴ ἑτοιμασία, μὲ τὸ νὰ μᾶς ἦλθεν ὅμως εἴδησις ἀπὸ τὸν Ῥούμελη βαλισῆ Ἀλῆ πασᾶν (ὅστις εἶχε σταλθῆ ἐμπρὸς διὰ τζαρχατζῆς) πῶς οἱ ἐχθροὶ ἐκινήθησαν μὲ ἀλαζονείαν, καὶ διὰ νὰ δείξουν δῆθεν τὴν δύναμίν τους, καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον δυοήμισυ ὥρας κοντὰ εἰς τὸ Χισσαρτζίκι, ἔστησαν τὸ ὀρδί τους· ἐστείλαμεν ἐμπρὸς τὸν Καραμὰν βαλισῆ Μεμὶς πασᾶν, ἐξεκινήσαμεν πρὸς τὸ γιατζὶ καὶ τὸ ὀτζάκι τῶν γιανιτζάρων, ἐκινήσαμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ταὶς ἓξ ὥραις, καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς στράτας, πρὸς τὴν αὐγὴν ὥρμησαν κατά τε τοῦ πασᾶ καὶ τῶν γιανιτζάρων τριάντα χιλιάδες πεζοῦρα καὶ καβάλλα τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο μὲ σκοπὸν νὰ μᾶς πατήσουν τὴν νύκτα, καὶ ἐκεῖ συγκροτηθέντες μὲ τὰ ἐδικά μας στρατεύματα, ἄναψεν ἡ φλὸξ τοῦ πολέμου. Βλέποντες οἱ ἐχθροὶ τὸν ἀφανισμὸν ὁποῦ τοὺς γίνεται, ὅσοι δὲν ἔγειναν ξίφους παραπάλωμα, ἄρχισαν νὰ γυρίζουν ὀπίσω, καὶ νὰ ἀνακατόνωνται μὲ τὸ ὀλίγον στράτευμα ὁποῦ εἶχε μείνῃ κοντὰ εἰς τὸ Χισσαρτζίκι, καὶ ἐκεῖ νὰ ἐμβαίνουν μέσα εἰς τὰ μετερίζιά τους, ὁποῦ φθάσαντες καὶ ἡμεῖς μὲ τὰ στρατεύματά μας, καὶ στήσαντες τὸ σαντζάγι σερίφι εἰς τόπον ἀπέχοντα ἀπὸ τὰ μετερίζιά τους ὅσον νὰ φθάνῃ τόπι, ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ὥρας τῆς νυκτὸς τῆς τετράδης ἕως τῆς ἑσπέρας τῆς πέμπτης, ὥραις σωσταὶς δεκαεπτὰ, μὲ πόλεμον φρικτὸν τοπίων καὶ τουφεκίων, ἐδοκίμασαν οἱ ἐχθροὶ τὸ πικρὸν ποτήριον τοῦ θανάτου, καὶ ὁρμήσαντες οἱ ἐδικοί μας ἅπαξ καὶ δὶς καὶ πολλάκις μέσα εἰς τὰ τζαρκιφελέκια, τοὺς ἐκτύπησαν εἰς τρόπον ὁποῦ ἔρρευσαν ποταμοὶ αἱμάτων, καὶ ἐσωρεύθησαν πλήθη θνησιμαίων σωμάτων. Ἀπὸ στρατεύματα καὶ ἀξιωματικοὺς ἔπεσαν ὑπὲρ τὰς δώδεκα χιλιάδας, αἰχμαλωτίσθησαν καὶ περίπου τὰς ὀκτώ. Ὡμολόγησαν αἱ γλῶσσαι ὁποῦ ἐπιάσαμεν πῶς ἔπεσαν τέσσαρες ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους γκενεράλιδαις, καὶ διὰ τὸν ὑπερήφανον προεστῶτα τους Βάλης ἄλλοι εἶπον πῶς ἐπληγώθη, ἄλλοι πῶς ἐφονεύθη, κοντολογῆς τὸ

τριτημόριον σχεδὸν τοῦ στρατεύματός τους, ὁποῦ ἐλέγετο πῶς εἶναι ἑξήκοντα χιλιάδες, μὲ θάνατον καὶ αἰχμαλωσίαν ἠφανίσθη. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, μὲ τὸ νὰ ἐφάνη καλήτερα ἡ φθορὰ καὶ ὁ ἀφανισμός τους, ἐπῆγε κατόπι τους ὁ ῥηθεὶς Ῥούμελη βαλισῆ μὲ μερικὸν στράτευμα, καὶ ἀπὸ ὅσους ἔφθασαν ἄλλους ἔπιασαν, ἄλλους ἐφόνευσαν, καὶ παίρνοντες οἱ νικηταὶ τὰ τζαδήριά τους, καὶ τὰ ὅσα εἶχον μείνῃ ἐκεῖ, τοὺς ἐκυνήγησαν ἕως εἰς τὰ χαντάκια τοῦ Πελιγραδίου, καὶ ἐπανῆλθον μὲ ἀρκετὰ λάφυρα· ἀπὸ δὲ τὰ ἐδικά μας στρατεύματα οἱ φονευθέντες μόλις νὰ ἦναι τριακόσιοι, οἱ πληγωμένοι περίπου τοὺς τετρακοσίους, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν ἀξίᾳ ἔπεσε μόνον ὁ Δέλβινε πασασῆ Ταχὶρ πασᾶς· μὲ τὸ νὰ ἐστάθη λοιπὸν αὐτὴ μία ἀπὸ τὰς θαυμασίας καὶ ἀξιομνημονεύτους νίκας, σὲ τὴν περιγράφομεν εἰς δόξαν θεοῦ, καὶ ἀκούοντάς την θέλεις ῥίξῃ τόπια καὶ τουφέκια εἰς σημεῖον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, καὶ φανερόνοντες ἡμεῖς ὅλους τοὺς πέριξ, θέλεις παρακαλέσῃ ἐκ καρδίας τὸν δοτῆρα τῆς νίκης διὰ τὴν μακροημέρευσιν τοῦ κραταιοτάτου ἡμῶν ἄνακτος.

Περιγραφὴ πλατυτέρα τοῦ συγκροτηθέντος ὀθωμανικοῦ πολέμου μετὰ τῶν Γερμανῶν συναχθεῖσα ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν αὐθέντην γραμμάτων τῶν καπικεχαγιάδων.

Κατὰ τὴν θ' τοῦ ἰουλίου ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Σεμένδραν, κάστρον εἰς τὸ περιγιάλι τοῦ Δουνάβεως, ὀκτὼ ὥρας κάτωθεν τοῦ Βελιγραδίου. Κατὰ τὴν ι' ἔστειλεν ὁ ἐπίτροπος τὸν Ἀλῆ πασᾶν, Ῥούμελη βαλισῆ μὲ ὅλον τὸ Ῥούμελη ἀγιαλέτι καὶ τὸν Μεμὶς πασᾶν μὲ πέντε ἓξ χιλιάδαις στράτευμα λεβέντων ἐμπρὸς τζαρκατζήδαις, καὶ πρὸς τὸ βράδυ τὸν γενίτζερ ἀγασῆ μὲ τὰ ὀτζάκια, οἱ ὁποῖοι ἐπῆγαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ Χισσαρτζίκι τέσσαρας ὥρας ἄνωθεν τῆς Σεμένδρας, περὶ τὸ χεῖλος τοῦ Δουνάβεως· ὅπερ μαθόντες οἱ Γερμανοί, ἔστειλαν τὴν νύκτα ἐκείνην δεκαπέντε χιλιάδας στράτευμα καβάλλα νὰ πατήσουν ἔξαφνα τὸ ὀθωμανικὸν ὀρδὶ, καὶ φθάσαντες πρὸς τὸ ξημέρωμα τῆς ια' εἰς τὸ ῥηθὲν Χισσαρτζίκι, δὲν ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ, ἐπειδὴ ὁ Ἀλῆ πασᾶς, ὡς πρακτικὸς καὶ ἔμπειρος

τοῖς πολεμικοῖς, εὑρέθη ἄγρυπνος καὶ ἕτοιμος, καὶ ἐρχομένων τῶν Νεμτζῶν, ἄρχισεν μὲ μεγαλωτάτην ἀνδραγαθίαν νὰ πολεμᾷ μετ' αὐτῶν, καὶ χαλῶντας τους ἐγύρισαν ὀπίσω. Ἔφθασεν ὡς τόσον καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα τῶν Νεμτζῶν, καὶ καθολικὸν τάπουρον, καὶ πολεμούντων, ἔφθασεν ἐπίτροπος, ὅστις εἰς τὰς ἑπταήμισυ ὥρας τῆς νυκτὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκίνησεν ἀπὸ Σεμένδρας, καὶ εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν τὸ πουρνὸν ἔφτασεν εἰς τὸ Χισσαρτζίκι ἴσια τὴν ὥραν ὁποῦ ἄναψεν ὁ φρικτὸς πόλεμος, καὶ ἐδέετο βοηθείας τὸ ὀθωμανικὸν στράτευμα. Βλέποντας ὁ ἐπίτροπος τὴν τοιαύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἐστάθη ὀλίγον, καὶ βάλλοντας εἰς πολεμικὴν τάξιν τὰ στρατεύματα, καὶ διορίζοντας τὸ καθὲν εἰς τὸν τόπον του, ὥρμησεν ὡς ἀνδρειότατος ἥρως, καὶ παίζοντας ὁ μεχτερχανὲς, ἐπῆγε κατὰ τῶν Νεμτζῶν, καὶ, σταθεὶς ὡς κάρτον τῆς ὥρας ἐδῶθεν ἀπὸ τὸν πόλεμον μὲ τὸ σαντζάγι σερίφ, ἔστελνεν εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν τὰ στρατεύματα μὲ τάξιν, καὶ μὲ τέτοιον τρόπον ἐπολέμησαν ἕως ἑσπέρας ὅλο μὲ φθορὰν καὶ ἀφανισμὸν τῶν Νεμτζῶν, ἀφ' οὗ ἐνύκτωσε καὶ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος, καὶ ἡσύχασαν κουρασθέντα καὶ τὰ δύο μέρη ἤὗραν καιρὸν οἱ Νέμτζοι καὶ εἰς τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς ἔφυγον καθὼς αὐτοὶ δὲν ἤθελον, ἀφήσαντες τὰ τζαρκιφελέκιά τους. Μαθόντες τοῦτο οἱ Ὀθωμανοὶ ἔπεσαν κατόπιν των, καὶ κυνηγῶντες τους ἕως εἰς τὸ Γεμικλὶκ Τζεσμεσὶ, τοὺς ἐκατακίρδισαν εἰς τὸν δρόμον φονεύοντές τους, ἐπῆραν καὶ ζωντανοὺς πολλοὺς, ὁ Ἀλῆ πασᾶς Ῥούμελη βαλισῆ τοὺς ἐπῆρε κατόπιν, ἕως ὁποῦ τοὺς ἔκαμε καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ μετερίζι. Τὸ μέρος ὅπου συνεκροτήθη ὁ πόλεμος ἐκρατοῦσε μιᾶς ὥρας διάστημα, καὶ ἐκοίτοντο ὡς χίλια σώματα νεκρῶν Νεμτζῶν εἰς τὸ πέρασμα ὁποῦ ἐπεράσαμεν, καὶ ὡς δέκα δεκαπέντε μόνον Τουρκῶν· οἱ πέριξ λόγκοι εἶναι γεμάτοι σώματα Νεμτζῶν, ὅπου φεύγοντας τοὺς ἐθανάτωσαν. Ὁ πόλεμος συνεκροτήθη εἰς ἕνα δυσκολώτατον τόπον, ὄχι εἰς μεϊδάνι καὶ κάμπον ὁποῦ νὰ δουλεύῃ ἄτι, καὶ μιζράκι, καὶ ὁποῦ νὰ ἠμπορῇ νὰ γείνῃ ὁρμὴ, ἀλλὰ μέσα εἰς τὰ ἀμπέλια εἰς ἕνα κατήφορον ἐστέκοντο οἱ Νέμτζοι μὲ τὰ τζαρκιφελέκιά τους, ἀντίκρυ τους δὲ οἱ

Ὀθωμανοὶ καὶ εἰς τὴν μέσην τους δερὲς, καὶ τοῦτο ἐμπόδισε τὴν ὁρμὴν τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ἀργοπόρησε τὸν πόλεμον, ὅστις ἐβάσταξε δεκαεπτὰ ὥρας, ἀπὸ ταὶς ἑπτὰ ὥραις δηλαδὴ τοῦ πουρνοῦ ἕως ταὶς δώδεκα τὸ βράδυ· εἶχαν καὶ ἔνδειαν νεροῦ, ἐπειδὴ ὁ Δελὴ Χουσεὶν πασᾶς ἀλβανίτης, ὁποῦ ἐφύλαξε τὸν χειμῶνα τὴν Γιαγουτίνα Παλάγκα, ἔπιασε τὸ μέρος τοῦ Δούναβη καὶ τοὺς ἔκοψε τὸ νερόν· ἦταν καὶ μεγαλωτάτη καῦσις ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ ἀδυνάμησαν ἐκ τούτου πολλὰ τὰ καισαρικὰ στρατεύματα. Εἰς τὸ τούρκικον ὀρδὶ ἔπεσον ὀλίγοι, πληγωμένοι ὅμως εἶναι πολλοὶ, μάλιστα εἰς τοὺς Ἀλβανίτας, μὲ τὸ νὰ ἀντιπολέμησαν εἰς ταὶς πρώταις ὁρμαὶς τῶν Νεμτζῶν.

Ἡ γλώσσαις ὁποῦ ἐπιάσθηκαν λέγουν ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν Νεμτζῶν εἶναι νὰ ἔμβουν, φεύγοντες ἀπὸ ἐδῶ εἰς τὰ μετερίζια ὁποῦ ἔχουν εἰς τὸ Βρατζάρι, τόπον δύο ὥραις ἐδῶθεν ἀπὸ τὸ Βελιγράδι, διὰ νὰ ξαναπολεμήσουν μὲ τοὺς Ὀθωμανοὺς, καὶ, ἂν κινηθοῦν καὶ ἐκεῖ, νὰ ἔμβουν εἰς τὸ Βελιγράδι, νὰ τὸ διαυθεντεύσουν. Καθὼς δείχνουν ὅμως τὰ σημάδια, παίρνεται τὸ Βελιγράδι, ἐπειδὴ οὔτε τὸ ἥμισυ τῶν μεβτζούτικων ὀθωμανικῶν στρατευμάτων δὲν ἐπρόφθασε νὰ πολεμήσῃ. Προφθάνουν καὶ κάθε στιγμὴν καὶ ὥραν ἀπὸ κάθε μέρος πεζικὰ καὶ καβάλλα στρατεύματα, ἀπὸ Ἀνατολῆς δηλαδὴ καὶ Ῥούμελης. Ἐπῆραν μεγάλον θάρρος οἱ Τοῦρκοι καὶ πολὺν φόβον οἱ Νέμτζοι· ὄντως μεγάλον κατόρθωμα ἐστάλθη αὐτὸ τῶν Ὀθωμανῶν νὰ πολεμήσουν μὲ ἑξῆντα χιλιάδας νεμτζικον στράτευμα ὅλον ρεγουλάτον, καὶ ἡ καβάλλα του ὅλη σιδηρωμένη, καὶ μὲ τοῦτα ὅλα νὰ νικήσουν. Ἀναμεταξύ τους ἕνας Κάτανας ἢ Σέρβος δὲν ἦτον, ὅλοι Νέμτζοι ρεγουλάτοι, καὶ ὅμως ἐπολέμησαν δεκαεπτὰ ὥραις οἱ Ὀθωμανοὶ, πρᾶγμα ὁποῦ εἰς τοὺς καιρούς μας δὲν ἠκούσθη νὰ συνέβῃ ἄλλοτε, καὶ τέλος πάντων ἐνίκησαν, καὶ ἐφάνηκαν τροπαιοῦχοι μὲ ὀλιγωτάτην ζημίαν ἐδικήν τους.

Ἐζωγρήθη εἰς τὸν πόλεμον ὁ βίτζε κολονέλος τῶν γρανατιέρων, τὸν ὁποῖον τὸν ἔχουν εἰς τὸ τζαδήρι τοῦ μεγάλου δραγουμάνου· ἐξετασθεὶς δὲ εἶπεν ὅτι ὁ Βάλης, ἀκούοντας ὅτι ἔρχεται τζαρκατζὴς τῶν Ὀθωμανῶν,

ἐστοχάσθη νὰ στείλῃ ἐμπρὸς τὴν καβάλλαν νὰ κτυπήσῃ ἔξαφνα τοὺς τζαρκατζήδαις, ἐλπίζοντας νὰ ἦναι ὀλίγοι, καὶ νὰ ἦναι πολλὰ μακρειὰ ἀπὸ τὸ ὀρδί· ἀφ' οὗ χαλασθῇ ὁ τζαρκατζὴς νὰ ὁρμήσῃ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα μὲ ρέγουλα νὰ ἀντικρύσῃ τὸ βασιλικὸν ὀρδί, τὸ ὁποῖον εὑρίσκοντάς το φοβημένον ἀπὸ τὸ χάλασμα τοῦ τζαρκατζῆ των καὶ τεταραγμένον, νὰ τὸ κτυπήσουν καὶ νὰ τὸ χαλάσουν· ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὸ Χισσαρτζίκι, καὶ εὑρίσκοντες ἄγρυπνον καὶ πολυάριθμον τὸ ὀθωμανικὸν στράτευμα, μὲ τὸ νὰ εἶχε φθάσῃ τότε ὀλίγον κατόπιν καὶ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ μὲ τόσον πλῆθος στρατευμάτων, ἐχαλάσθηκαν. Ὁ γκενεράλις Βάλης εἶπεν ὅτι ἦτον καὶ αὐτὸς μέσα εἰς τὸ στράτευμα· τὸ στράτευμα, εἶπε, τοῦ Μπελιγραδίου ἦτον σαράντα χιλιάδες, αἱ δεκαπέντε καβάλλα καὶ εἰκοσιπέντε πεζικὸν, καὶ ἦλθεν ὅλον ἐδῶ· εἶναι καὶ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ Νεϊμπούρκ, γκενεράλι τοῦ Διμισβαρίου· ἦτον νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὸ νὰ ἀνταμωθῇ μὲ τὸν Βάλης, δὲν ἠξεύρω ὅμως ἂν ἐπρόφθασεν, ἐπειδὴ ἐπιάσθηκα, εἶπεν, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου.

Εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν ἦτον, λέγει, δώδεκα δεκατρεῖς χιλιάδες στράτευμα· ἐκαρτεροῦσαν ἔτι ἀπὸ Ἰταλίας τέσσαρας πέντε χιλιάδας στράτευμα, ἀπὸ τοὺς δεζερτόρους τῆς Τρανσυλβανίας, ὁποῦ τοὺς ἔστειλαν κολονίαν εἰς τὴν Ἰταλίαν· ἦτον, λέγει, εἰς τὸ τάπουρον τοῦ Βελιγραδίου ὁ Κάρολος, πρέντζιπε δὶ Λουτερὶν, ἀδελφὸς τοῦ δουκὸς τῆς Τοσκάνας, γκενεράλις εἰς ἕνα ρεγιμέντο. Ὁ δούκας τῆς Τοσκάνας λέγει ὅτι εἶχεν ἔλθει προλαβόντως εἰς τὸ Τιρόλον· εἶχεν ἔλθει καὶ ἡ μητέρα του ἐκεῖ, καὶ παίρνοντας τὴν εὐχήν της ἀνεχώρησαν, ὁ μὲν εἰς τὴν Τοσκάναν, ἡ δὲ εἰς τὸ Λορρένο. Τὸ ἐζέρτζιτο ἀουξιλιάρε εἶπεν ὅτι εἶναι ὡς ὀκτὼ χιλιάδες. Ὁ Βάλης ἦτον, λέγει, μπράβος καβαλλιέρης, καὶ τολμηρὸς πολλὰ, ὁρμητικὸς ὅμως καὶ βιαστικὸς, ἦτον μεγαλήτερος ἀδελφὸς τοῦ Βάλης ὁποῦ ἀπέθανε, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ὁ Βάλης ἦτον ἕως ἑβδομῆντα χρονῶν. Εἶπεν ὅτι εἶχαν δύο γαλιώνια μεγάλα, καὶ μικρότερα ἄλλα μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἔβαλαν ἀπὸ τριακοσίους πολεμάρχους· τὸ μεγαλήτερον, ὁποῦ

ὀνομάζεται ἰλ καβάλλο, τραβᾷ σαράντα τόπια, τὰ ἄλλα ἀπὸ εἰκοσιπέντε καὶ τριάντα, ἐξ ὧν τὰ μὲν δύο τὰ εἶχαν ἄνωθεν τοῦ Βελιγραδίου, τὰ τρία κάτωθεν καὶ πλησίον· τὰ δὲ πέντε τὰ ἔστειλαν εἰς τὸ Χισσαρτζίκι, ὅπου συνεκροτήθη ὁ πόλεμος διὰ νὰ συμπολεμήσουν καὶ αὐτὰ, καὶ νικῶντες τοὺς Ὀθωμανοὺς, καθὼς ἤλπιζον, νὰ καταίβουν εἰς τὸ Ἀδᾶ Καλασῆ διὰ νὰ τὸ πολεμήσουν. Εἶχαν, εἶπε, μέσα εἰς τὰ γαλιώνια μουχιμάτι κισπρίου διὰ νὰ τὸ στήσουν ἐπάνω εἰς τὸν Δούναβιν, ἂν τὸ καλέσῃ ἡ χρεία. Αὐτὰ τὰ πέντε γαλιώνια τὰ ἐβίωξαν οἱ Ὀθωμανοὶ ὀπίσω, ἐπειδὴ ἐτράβηξαν τόπια εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Δούναβη, καὶ τὰ ἐτοπλάδισαν, καὶ ἀγκαλὰ νὰ τὰ βουλίσουν δὲν ἠμπόρεσαν, τὰ ἐβίασαν ὅμως νὰ γυρίσουν ὀπίσω εἰς τὸ Μπελιγράδι.

Ἄφερον ἄλλην γλῶσσαν, ὁ ὁποῖος ἐξετασθεὶς εἶπεν ὅτι ἦτον σεκρετάριος τοῦ γκενεράλι Μαρούλη ἰταλιάνου, καὶ ὅτι τὸ ρεγιμέντο τους ἦτον χίλιοι τριάντα ὀνομάτοι, καὶ ἔμειναν μόνον διακόσιοι, καὶ ὅτι ἀπὸ τριανταὲξ ὀφφικιάλιδαις ἔμειναν πέντε μόνον γεροὶ, οἱ λοιποὶ πληγωμένοι καὶ δύο τρεῖς σκοτωμένοι. Ἐπληγώθη, εἶπεν, ὁ ἀδελφὸς τοῦ δουκὸς τῆς Τοσκάνας, ὁ προρρηθεὶς πρέντζιπε δὶ Λουτερὶν, ὁ γκενεράλις Μαρούλης εἰς τὸ ποδάρι μὲ βόλι, δὲν εἶναι ὅμως θανατηφόρος ἡ πληγή. Ὁ γκενεράλ Λέρνης ἔπεσεν εἰς τὸν πόλεμον, ἔπεσε καὶ ἄλλος· δὲν ἠμπορέσαμεν ὅμως νὰ κάμωμεν ζάπτι τὸ ὄνομά του. Κοντολογῆς, τοῦτος ἐδιηγήθη ὡς δέκα γκενεράλιδαις, πριντζίπους, καὶ καπετανέους πῶς ἦτον πληγωμένοι, ὀφφικιάλιδες παρακάτω εἶπεν ὅτι ἐχάθηκαν πολλοί. Ὁ Βάλης εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου ἐχάθη ὡς τέσσαραις ὥραις, δὲν ἤξευρε νὰ μᾶς εἰπῇ ποῦ, ἔπειτα ἦλθε καὶ ηὗρε τὸν γκενεράλιν Νεϊμποὺρκ (ὅτι τότε εἶχε φθάσῃ καὶ αὐτὸς μὲ τὸ στράτευμά του), καὶ συμβουλευθέντες ηὗραν εὔλογον τὴν φυγὴν, καὶ οὕτως ἔφυγον, καὶ ἐπῆγαν εἰς ταὶς λινιαίς τους. Τὸ Βελιγράδι εἶπεν ὅτι ἦτον τόσον δυναμωμένον ὁποῦ ἐλόγιαζε διὰ ἀδύνατον τὸ νὰ παρθῇ, εἰ μὴ ἂν στενοχωρηθῇ ἀπὸ μουνιτζιόνε καὶ ζαχιρὲν καὶ παραδοθῇ. Ὁ γκενεράλ Βάλδεκ, γκενεράλις εἰς τὸ κόρπο τῆς Μπαβιέρας, εἶπεν

ὅτι ἦτον θανατηφόρως πληγωμένος· ἐπληγώθη καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὄχι ὅμως θανασίμως. Εἶπεν ὅτι ἄκουσεν ἀπὸ τὸν γκενεράλ Μαρούλην, ὁποῦ ἐδιηγεῖτο καὶ λυπούμενος ἔλεγεν ἐξ εἰκασμοῦ ὅτι νὰ ἐχάθηκε δέκα δώδεκα χιλιάδες στράτευμα μὲ τοὺς ἀποθανόντας, πληγωθέντας καὶ σκλαβωθέντας. Αὐτὸς ἔλεγε διὰ βέβαιον ὅτι ὅλον τὸ στράτευμα τῶν Γερμανῶν ἦτον ἑκατὸν δύο χιλιάδες· ἑξηντατέσσαρες εἰς τὸ Μπελιγράδι, εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Βάλης καὶ ὑποταγήν· εἴκοσι χιλιάδες εἰς τὸ Διμισβάρι, εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ Νεϊμποὺρκ· δώδεκα εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν καὶ ὀκτὼ εἰς τὴν Κροάτζιαν. Ὁ Βάλης ἀπὸ ταὶς ἑξηντατέσσαραις χιλιάδαις ἄφησε τὰς ἑπτὰ εἰς τὸ Μπελιγράδι διὰ φύλαξιν, τὸ δὲ λοιπὸν τὸ ἔφερε μαζί του.

Τὸ καισαρικὸν στράτευμα, ἀφ' οὗ ἐχαλάσθη εἰς τὸ Χισσαρτζίκι καὶ ἔφυγεν, ἦλθεν εἰς τὸ Πελιγράδι καὶ ἄφησεν εἰς τὸ κάστρον μέσα τὸ ἀναγκαῖον στράτευμα διὰ φύλαξιν, τὸ ἐπίλοιπον τὸ ἐπέρασαν πέραν τοῦ Δούναβη, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον εἶχαν κουρδισμένα δύο γεφύρια· εἶτα τὰ ἐχάλασαν, καὶ ἔστησαν τζαδήρια ἀντίκρυ εἰς τὸ κάστρον καὶ ἐφύλαττε μακρόθεν. Ἔστειλαν καὶ μερικὸν στράτευμα εἰς τὸ Ζέμιν Ὀβασὶ, τὸ ὁποῖον εἶναι μεταξὺ τοῦ Δούναβη καὶ Σάβα.

Κατὰ δὲ τὴν δεκάτην πέμπτην ἔφθασεν ὁ ἐπίτροπος εἰς Πελιγράδι μετὰ τῶν στρατοπέδων· ἐπῆραν εὐθὺς μετερίζι εἰς τὸ Βαρούσι (ὁποῦ οἱ Νέμτζοι πρὸ χρόνων ἐτράβηξαν τεῖχος καὶ τὸ ἔνωσαν μὲ τὸ κάστρον) καὶ παίρνοντες κάθε νύκτα καινούρια μετερίζια, ἐπλησίασαν εἰς τὸ κάστρον, καὶ τὸ ἐτοπλάδιζαν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἔρριχναν καὶ οἱ Νέμτζοι τόπια μέσα ἀπὸ τὸ κάστρον, ὀλίγοι ὅμως ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐβλάπτοντο. Τὸ μετερίζι τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐκρατοῦσεν ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ Δουνάβεως, ἕως τὸ χεῖλος τοῦ Σάβα ποταμοῦ, καὶ ὅλο ἐπροχωροῦσαν, πλησιάζοντες εἰς τὸ κάστρον, καὶ πάσχοντες νὰ περάσουν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ τόπια. Ἑτοίμασαν δώδεκα χιλιάδας δεμάτια τζαλιὰ, διὰ νὰ γεμίσουν τὸ χαντάκι τοῦ κάστρου, νὰ ὁρμήσουν, ἑτοίμασαν καὶ σκάλαις διὰ νὰ

ἀναίβουν εἰς τὰ τοιχειά· ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Δούναβη ἐπῆραν μετερίζι οἱ γιανιτζάροι μὲ τὴν τάξιν τους· ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Σάβα τὰ ἄλλα ὀτζάκια.

Ἀπάρας ὁ Βίδυν σερασκερῆ Τὸζ πασᾶς τῆς Ῥουσάβας, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Γενὶ Παλάγκαν κατὰ τὸν πρὸς αὐτὸν σταλέντα ὁρισμὸν, ἐστάλθη αὐτῷ ἕτερος ὁρισμὸς ὅτι νὰ μὴ σταθῇ τελείως, ἀλλὰ νὰ ὑπάγῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν Πάντζοβαν, ἀπέχουσαν τῆς Γενὶ Παλάγκας ὥρας δεκαπέντε· ἔθεν ἐκίνησεν εὐθὺς, χωρὶς ὅμως ἀρκετὸν στράτευμα, χωρὶς τόπια καὶ ζαχιρὲν, ἐπειδὴ τὸ μὲν στράτευμά του παράνω ἀπὸ δέκα χιλιάδας δὲν ἦτον, τὰ δὲ τόπια καὶ ὁ ζαχιρὲς τόσον διὰ τοῦ ὕδατος ὅσον καὶ διὰ ξηρᾶς ἀκόμη δὲν εἶχαν ἔλθει ἀπὸ Ῥουσάβας.

ιζ Φθάσας λοιπὸν εἰς Πάντζοβαν εἰς τὸν Τίμις ποταμὸν ἀντίκρυ εἰς τὸ Μπελιγράδι, καὶ μὴν εὑρίσκοντας γεφύρι νὰ περάσῃ, ἐταπούρωσεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον τόπον καταιβαίνοντας στράτευμα
ιθ τῶν Νεμτζῶν, συνεκροτήθη πόλεμος κατὰ τὴν ιθ', καὶ κατὰ πρώτην προσβολὴν ἐνίκησαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα καὶ ὥρμησεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς ὁμοῦ μετὰ τοῦ Τζεφέρμπεη καὶ Τεκελῆ μὲ τρεῖς χιλιάδας στράτευμα κατὰ τῶν Νεμτζῶν, οἵτινες ἦσαν περίπου τὰς εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἠνδραγάθησε μεγάλως, ὕστερον δὲ τὸ μετὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ ἀναχωρῆσαν καὶ τραβηχθὲν ὀπίσω, ἐγκαταλειφθεὶς ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς μόνος μετὰ τῶν ῥηθέντων ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ μόλις γλυτώσαντες ἔφθασαν τοὺς ἄλλους· ἐκ τῶν ἐναντίων ἔπεσον πολλοὶ, ἀπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ὀλίγοι· ἐστάθη ὁ πόλεμος περίπου τὰς δύο ὥρας.

Περιπατήσαντες δύο ὡρῶν διάστημα, ἔφθασαν ἄνθρωποι τοῦ Τὸζ πασᾶ ὁποῦ εἶχον μείνῃ ὀπίσω, καὶ ἐκήρυξαν ὅτι ἰδοὺ ὁποῦ ἔρχεται βοήθεια ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον εἴκοσι χιλιάδες στράτευμα, καὶ ὅποιος εἶναι Τοῦρκος νὰ γυρίσῃ ὀπίσω κατὰ τῶν Νεμτζῶν· ὅθεν ἐπιστρέψαντες, καὶ ἀπελθόντες μίαν ἥμισυ ὥραν, ἦλθεν εἴδησις ὅτι οἱ Νέμτζοι ἔβαλαν εἰς τάξιν τὸ τάπουρόν τους καὶ ἔρχονται κατὰ τῶν Τουρκῶν. Τότε ἔγεινεν ἡ ἐσχάτη

πλάνη χείρων τῆς πρώτης, καὶ ἐκ δευτέρου εἰς φυγὴν τραπέντες καὶ περιπατήσαντες ἕως ἑσπέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, μὲ τὸ νὰ ἔχασαν τὴν στράταν διὰ τὸ σκότος καὶ ἐπεριπλανῶντο ἔνθεν κἀκεῖσε, μόλις τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν τὸ δειλινὸν ἔφθασαν λαγωοὶ ὀπίσω βλέποντες, κατὰ τὴν παροιμίαν, εἰς Γενὶ Παλάγκαν.

κ Καταντήσαντες εἰς τὴν Γενὶ Παλάγκαν, ἦλθεν ὁ μέγας ἰμπροχόρης τοῦ ἐπιτρόπου μὲ φερμάνι ὅτι νὰ σηκωθῇ πάλιν ὁ Τὸζ πασᾶς νὰ κινήσῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὅτι στέλλει ἐκεῖθεν βοήθειαν εἴκοσι χιλιάδας στράτευμα πεζικὸν, καὶ δέκα τόπια· ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ὁρισμοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων καὶ συμβουλευθέντων περὶ τοῦ πρακτέου, ἐκρίθη εὔλογον νὰ περιμείνουν δύο τρεῖς ἡμέρας ἕως νὰ ἔλθουν καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ Ῥουσάβας τά τόπια καὶ ὁ ζαχιρὲς, ἔπειτα νὰ κινήσουν πάλιν εἰς Πάντζοβαν.

Ἔφθασεν ὁ Πόσνα βαλισῆ Ἀλῆ πασᾶς εἰς τὸ Πιουρδελένι, δώδεκα ὥρας ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑβραῖοι μὲ δόσιν ἄσπρων ἐκατόρθωσαν καὶ τοὺς ἐδόθη ἄδεια νὰ κάμνουν δοάδαις, ὅθεν ἐπερνοῦσαν ἀπὸ ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν πενῆντα παιδία, φωνάζοντα εἰς ταὶς στράταις καὶ καΐκια, καθὼς καὶ τὰ Τουρκόπουλα. Μίαν ἡμέραν περνῶντες ἀπὸ τὴν εἰς τὸν Μπαλατᾶν ἀρμένικην ἐκκλησίαν, ἔτυχε νὰ ἦναι μία χαρὰ, καὶ ὄντες οἱ Ἀρμένιοι μεθυσμένοι, μὴν ὑποφέροντες νὰ βλέπουν τοὺς Ἑβραίους, ἐπιάσθηκαν, καὶ ἔγεινε καβγᾶς μεγάλος μεταξὺ Ἀρμενίων καὶ Ἑβραίων. Ἔφθασαν ἀπὸ τὰ πουλεύκια, καὶ ἔπιασαν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς Ἀρμενίους, παίρνοντές τους εἰς τὴν Πόρταν· ἐπρόφθασαν εὐθὺς καὶ ἀπὸ τὴν Πόρταν ἄνθρωποι καὶ πατήσαντες τὴν ἐκκλησίαν, ἐπῆραν τρεῖς τέσσαρας παπάδαις, καὶ τοὺς προεστοὺς, ἐβούλλωσαν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοὺς ἐσήκωσαν εὐθὺς εἰς τὸ τουμπρούκι· ἐπάσχισε πολλὰ ὁ χοτζᾶ σαχπόζης καὶ ἄλλοι τῶν ἐγχριτωτέρων αὐτῶν νὰ τοὺς ἐλευθερώσουν ὑπισχνούμενοι καὶ ἱκανὴν ποσότητα ἄσπρων, ὅμως δὲν ἠμπόρεσαν, ἀλλὰ τοὺς ἐπέρασαν εἰς τὸ κάτεργον. Οἱ δοᾶδες ἠκολούθησαν

μερικαὶς ἡμέραις, ὕστερον τοὺς ἔγεινε προσταγὴ νὰ ἀφεθοῦν· ἐπῆραν πάλιν ἄδειαν, καὶ καθ' ἑκάστην κάμνουν.

Ἦλθεν εἰς τὴν Πόλιν ὁ βενετζιάνος ἐλτζής.

Οἱ τζοκαδάρηδες τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ Βουκουρέστι εἰς τὴν Πόλιν, ἔλεγον μυρίους ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια διὰ τὸ γαϊρέτι καὶ τὸν ζῆλον τοῦ αὐθέντου, καὶ ὅτι ἔκαμαν δύο ἡμέρας εἰς Βουκουρέστι τεπδίλι, καὶ εἶδαν καὶ ἐγνώρισαν καλώτατα, χωρὶς νὰ τοὺς γνωρίσουν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀρχὰς, τὴν προθυμίαν καὶ τὸ σαδακάτι του πῶς μὲ ἐδικά του ἄσπρα γράφει κιουτακιοὺτ στρατεύματα, δίδοντας ἀδρὰ μπαχσίσια καὶ λουφέδαις, καὶ παραστέκεται μόνος του· πῶς ἦλθον καὶ αὐτοὶ διὰ νὰ γραφοῦν καὶ τοὺς ἔδωκεν ἀπὸ πέντε φλωρία μπαχσίσι μὴν ἠξεύροντας πῶς εἶναι τζοκαδάρηδες τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ, καὶ ἠθέλησε νὰ τοὺς κάμῃ μπουλουκμπασήδαις· πῶς μικροὶ, μεγάλοι, τζοκαδάρηδες, πραγματευταὶ, ζαΐμηδες, ὅσοι καὶ ἂν ἔλθουν τοὺς κρατεῖ, καὶ εὐθὺς τοὺς ξεκινᾷ εἰς πόλεμον κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς βασιλείας· πῶς τὸ γαϊρέτι αὐτὸ ἂν τὸ εἶχεν ἕνας βεζίρης ποτὲ πρόσωπον δὲν ἤθελαν εὕρει οἱ ἐχθροὶ, καὶ πῶς αὐτὰ τὰ λέγουν λίλλαχι, καὶ ὄχι διὰ κανένα ἰκράμι τους, καὶ ἄλλα τοιαῦτα μὲ γεμάτον στόμα παρρησίᾳ ἔλεγον εἴς τε τὸν καϊμεκάμην, καὶ τὸν κεχαγιᾶ βεκιλῆ καὶ εἰς ὅσους ῥιτζάληδαις καὶ ἀγάδαις ἤρχοντο εἰς τὴν Πόρταν· τὰ ὁποῖα ἀκούοντάς τα ὁ καϊμεκάμης, τοὺς ἔστειλεν εἰς τὸν κεχαγιᾶ κιατιπῆ, καὶ ἐγράφη τὸ τακρίρι τους μὲ ὅλα τὰ ἀνωτέρω γεγραμμένα καὶ ἐστάλθη μέσα εἰς τὸν βασιλέα.

κα Ἦλθεν εἴδησις ὅτι ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς ἀπελθὼν εἰς Περισάνι κατὰ τῶν ἐκεῖσε Γερμανοκατάνων ἐνικήθη παρ' αὐτῶν καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ Βουκουρέστιον.

Περιγραφὴ διεξοδικωτέρα τῆς εἰς τὸ Περισάνι ἐκστρατείας τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ.

Ἀπάρας του Βουκουρεστίου κατὰ τὴν ε' ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, ἐκστρατεύσαι κατὰ τῶν ἐν Περισανίῳ Γερμανοκατάνων,

καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ Δραγομιρέστι, τὸ πρωὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν μετὰ πάσης τῆς ἀποσκευῆς, μετὰ πάντων τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν διορισθέντων ἀρχόντων, παίζοντος τοῦ μεκτερχανὲ, ἔφθασαν τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Φλωρέστι, ὅπου στήσαντες ὅλον τὸ ὀρδὶ εἰς τὸν κάμπον, ἔμειναν τὴν νύκτα ἐκεῖ. Ὁ δὲ πασᾶς περιδιαβάζων τὰ ὀσπίτια καὶ τὸ περιβόλι τοῦ Ἀνδρονάκη, μεγάλου κλουτζιάρη, μετὰ τῶν ἀρχόντων, ἐκάθισαν εἰς τὸ φοϊσόρι τοῦ νεροῦ, καὶ ἔπιε καχβέν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἄλλο τί δὲν ἐπείραξαν πάρεξ πωρικὰ καὶ λαχανικὰ, τὰ δὲ ὀσπίτια καὶ τὸ περιβόλι ἐφυλάττοντο ὑπὸ δύο στρατιωτῶν.

Τὸ δὲ πρωὶ κινῆσαν ἅπαν τὸ ὀρδὶ μετὰ τάξεως, ἔχοντας ὁδηγοὺς ἕνα καπετάνον μὲ δέκα σλουζιτόρους, ἀπῆλθον ἕως εἰς τὸ χωρίον Κρόβικα Λούμενον, ὅπου ὄντας τὰ τζαδήρια προσευτρεπισμένα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἄρτζες ποταμοῦ, ἐκόνευσαν ῥίπτοντας καὶ ἕνα τόπι. Ἐρχόμενος δὲ ἀπὸ Νικοπόλεως ἕνας Ῥουμοῦνος μὲ ἀλογάμαξον, ἔλαβον οἱ στρατιῶται βιαίως τὰ ἄλογα· τοῦτο μαθόντες οἱ ἄρχοντες ἔδραμον, καὶ λαβόντες τοὺς ἵππους παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπέδωκαν αὐτοὺς τῷ Ῥουμούνῳ.

Ἀπὸ τὸ κονάκι αὐτὸ πέμψας τὴν νύκτα τζαρκατζήδαις μέχρι τοῦ Περισανίου τὸν Σουλεϊμάναγα σαρδενγκατζῆ ἀγασῆ μετὰ πεντήκοντα στρατιωτῶν, μηδὲ οὗτοι ἔκαμαν ἐνόχλησίν τινα καθ' ὁδὸν, μήτε ἕως ἑνὸς βόλου ψωμὶ, μὲ τὸ νὰ εἶχαν πρὸς αὐτάρκειαν τὴν διωρισμένην τῶν τροφῶν χορηγίαν.

Μὲ τὴν αὐτὴν εὐταξίαν κινήσαντες ἀπὸ τὸ Κρόβι ἀπῆλθον εἰς χωρίον Πετρόγια, καὶ κονεύσας εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ὁ πασᾶς, ἐρρίφθησαν αἱ βομβάρδαι, ἁρπαγὴ δὲ οὐδεμία παρ' οὐδενὸς γέγονε. Ἐκεῖθεν πέμψας ὁ πασᾶς ἔμπροσθεν κονακτζήδαις εἰς χωρίον Ποπέστι, ἐκίνησεν ὕστερον καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν στρατευμάτων, καὶ φθάνοντας ἐξαπλώθη τὸ ὀρδὶ εἰς τὸ στόμιον τῶν Τοπολοβένιλορ· ἐκεῖθεν χωρισθέντες τινὲς τῶν στρατιωτῶν ἐγύρισαν πρὸς τὸ βουνὸν, ὅπου εἶναι ἀμπέλια, καὶ ἀπαντήσαντες ἕνα ἁμάξι φορτωμένον τζουκάλια, ῥακὶ καὶ κρασὶ, καὶ ἁρπάσαντες τὰ τζουκάλια, καὶ

γεμίσαντές τα κρασὶ καὶ ῥακὶ ἐπανέστρεψαν εἰς τὸ ὀρδὶ μεθυσμένοι· δίδοντες οἱ ἄρχοντες τὴν περὶ τούτων εἴδησιν τῷ κεχαγιᾷ τοῦ πασᾶ, ἔστειλεν εὐθὺς ἀνθρώπους τοῦ πασᾶ καὶ σλουζιτόρους, οἱ ὁποῖοι ἐβγαλάντες ἀπὸ τὰ χέριά τους τὸ ῥακὶ καὶ τὸ κρασὶ, τὸ ἔδωκαν εἰς τὸν οἰκοκύρη.

Τῇ δεκάτῃ κινήσαντες ἐκεῖθεν πρὸς τὸ Πιτέστι, ἐστήθη τὸ ὀρδὶ εἰς τὴν λούνκαν, ὅπου ἑνοῦται ὁ Ἄρτζες ποταμὸς μὲ τὸν Ῥίουλ Δόμνη· φθάνοντας καὶ ὁ πασᾶς εἰς τὸ ὀρδὶ, ἔρριψαν πάλιν τὰς βομβάρδας, ὡς ἔθος· διατρίβοντες δ' ἐκεῖ, ἦλθε γράμμα παρὰ τοῦ βορνίκου τοῦ Κινπουλουγκίου περιέχον ὅτι οἱ Κατάνοι ἐκτύπησαν τὸ Κινπουλούγκι, ἔκαυσαν καὶ ἐφόνευσαν μερικοὺς ἀνθρώπους. Ταῦτα εἰπόντες οἱ ἄρχοντες τῷ πασᾷ, ἠπίστησε τοῖς λεγομένοις. Πρὸς ἑσπέρας ἐλθὼν καὶ ὁ βόρνικος τοῦ Κινπουλουγκίου καὶ λέγων διὰ ζώσης φωνῆς τῷ πασᾷ τὰ περὶ τῶν Κατάνων, ἐθυμώθη κατ' αὐτοῦ ὁ πασᾶς καὶ ἐπρόσταξε νὰ γυρίσῃ εὐθὺς ὀπίσω, καὶ νὰ στείλῃ τοὺς χωριανοὺς νὰ ἀνοίξουν τὰ πλάγια τοῦ μέρους ἐκείνου. Μετὰ ταῦτα, συναγαγὼν τοὺς προεστοὺς τῶν Ὀθωμανῶν, συνεβουλεύετο μετ' αὐτῶν διὰ νὰ ἐκλέξουν τριακοσίους ὀνομάτους νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ Κινπουλούγκι, κἀκεῖθεν νὰ ἔμβουν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἐρδελίας, καὶ νὰ πυρπολήσουν τὸ χωρίον Μογέτζι, ἀλλ' οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀγάδων ἠθέλησεν ἀπελθεῖν.

Ὄντας τὸ ὀρδὶ τοῦ πασᾶ πλησίον τῆς ἀγορᾶς τοῦ Πιτεστίου, ἄρχισαν οἱ στρατιῶται νὰ διαρπάζουν καὶ νὰ ἐμβαίνουν εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ λεηλατοῦν· οἱ ἄρχοντες δίδοντες εἴδησιν τῷ κεχαγιᾷ τοῦ πασᾶ, Ἀχμὲδ ἀγᾷ, ἐκαβαλλίκευσε μόνος του, καὶ ὁρμήσας κατὰ τῶν διαρπαζόντων στρατιωτῶν ἐδίωξε καὶ τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ παζάρι.

Ἐκεῖ παραμείνας μίαν ἡμέραν ὁ πασᾶς ἦλθαν καὶ οἱ ἀπὸ τὸ Φλωρέστι πεμφθέντες τζαρκατζῆδες, οἱ ὁποῖοι μὴ πηγαίνοντες ἕως τοῦ Περισανίου, ἀλλὰ μόνον ἕως εἰς τὸ Σαλατρούκι, ὑπέστρεψαν ἄπρακτοι.

Ἐνταῦθα ἐλθὼν καὶ ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου Ἄρτζες μετὰ καὶ ἑτέρων μπογιαρνάσηδων ἐκ τῶν πέριξ ἐπρόσφεραν τῷ πασᾷ δῶρα μετὰ

τῆς προσηκούσης ὑποκλίσεως. Παραμείναντες δὲ κἀκεῖσε ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῆς τετράδης, οὐδεμία ἄλλη ζημία προεξενήθη τινὶ ἐκ μέρους τοῦ στρατεύματος.

Τῇ ιβ', τὸ πρωΐ, ἀπάραντες ἐκεῖθεν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τάξιν, ἐστήθη τὸ ὀρδὶ κάτωθεν τοῦ χωρίου Ζερνέστι, εἰς τὸ στόμιον τοῦ νεροῦ Βιλσάνου, ὅπου ἐμβαίνοντας ὁ πασᾶς εἰς τὸ τζαδήρι, ἐρρίφθησαν πάλιν τὰ τόπια, κατὰ τὴν συνήθειαν.

Τῇ· ἐφεξῆς κινήσαντες ἀπῆλθον εἰς τὸ Ἀρτζες μοναστήριον, καὶ στήσαντες εἰς τὸν κάμπον τὸ ὀρδὶ ἄνωθεν τοῦ μοναστηρίου ἔφθασε καὶ ὁ πασᾶς, καὶ ἐρρίφθησαν αἱ βομβάρδαι. Τὸ ἑσπέρας πηγαίνοντες οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν πασᾶν, εἶπον αὐτῷ νὰ διατρίψῃ ἐκεῖ δύο τρεῖς ἡμέρας διὰ νὰ ἐξετάσουν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἴσως πιάσουν καὶ γλῶσσαν, καὶ ὅτι νὰ ἀφήσῃ ἐκεῖ μερικὸν ζαχιρέν· μόλις κατεπείσθη ὁ πασᾶς καὶ ἔμεινε μίαν μόνην ἡμέραν· ζαχιρὲν τελείως δὲν ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ.

Κατὰ τὴν ιε' τὸ πρωΐ κινήσασα ἔμπροσθεν πᾶσα ἡ ἱππικὴ στρατιά, ἠκολούθησε καὶ ἡ πεζικὴ ὄπισθεν εὐτάκτως μετὰ τῶν βομβαρδῶν, τοῦ τε τζεπχανὲ καὶ ζαχιρὲ, μετὰ τούτους ὁ κεχαγιᾶς τοῦ πασᾶ μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου μόλις κατέβηκαν εἰς τὸ πλάγι τὸ πρὸς τὸ Τοπολὸγ, ἔνθα στήσαντες τὸ ὀρδὶ, ἔφθασεν ὁ πασᾶς εἰς τὰς σκηνὰς, καὶ ἐρρίφθησαν πάλιν αἱ βομβάρδαι. Εὑρισκόμενοι ἐκεῖ ἦλθεν ἕνας μαρταλόγος ἀπὸ τὸ Σαλατρούκι, λέγων πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὅτι εἰς τὸ μονοπάτι τοῦ Σπίναλ, καὶ εἰς τὸ πλάγι τοῦ Σαλατρούκι εἶναι τετρακόσιοι Χαϊδούδες μετὰ Γερμανῶν διὰ φύλαξιν. Τοῦτο ἀναγγείλαντες οἱ ἄρχοντες τῷ πασᾷ, οὐ μόνον δὲν ἐπίστευσεν, ἀλλὰ καὶ μὲ θυμὸν τοὺς ἔβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν, λέγων ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶναι ὅλα ψεύδη, καὶ τὰ λέγουν μόνον διὰ νὰ κάμουν σύγχυσιν, καὶ ὅτι ἐὰν καὶ δέκα χιλιάδες Νέμτζοι ἤθελαν εἶσται, αὐτὸς θέλει κινηθῇ κατ' αὐτῶν. Ταῦτα μεγαλορρημονήσας, εὐθὺς ἐδιάλεξεν ἀπὸ ὅλα τὰ μπαϊράκια διακοσίους πεζοὺς μὲ μερικοὺς Ἀλβανίτας, διορίζοντας ποδηγέτην τὸν Χατζῆ Στόϊκαν καπετάνον

μὲ πέντε μαρταλόγους, καὶ τοὺς ἐξαπέστειλε νὰ ὑπάγουν πλησίον τοῦ Περισανίου, διὰ νὰ πιάσουν γλώσσας. Ἐκεῖνοι ἀπελθόντες μόνον ἕως τὸ Σαλατρούκι, καὶ ἀπαντήσαντες δεκαπέντε Χαϊδούδαις ὁποῦ ἐσκότωναν ὄρνιθας καὶ χοίρους τοῦ χωρίου, ἐπίασαν ἐξ αὐτῶν ἕνα, τὸν ὁποῖον φέροντες εἰς τὸν πασᾶν, καὶ ἐρωτήσαντες περὶ τῶν Νεμτζοχαϊδούδων, οὕτω καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη ὅτι εἶναι τετρακόσιοι διὰ φύλαξιν τοῦ πλαγίου ἐκείνου τοῦ μέρους.

Τῇ ις′ κινήσαντες ἀπὸ τὸ Τζεμπὰρ μὲ τὴν αὐτὴν εὐταξίαν, ἦλθον καὶ ἔστησαν τὸ ὀρδὶ εἰς τὸ Σαλατρούκι, ὅπου φθάσας καὶ ὁ πασᾶς, ἐρρίφθησαν πάλιν τὰ τόπια, καὶ καθίσαντες ἐκεῖ μέχρι τοῦ γεύματος τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, οὐδένα παρηνώχλησαν οἱ στρατιῶται.

Μετὰ τὸ γεῦμα τῆς ιζ′, κινηθὲν ἐκεῖθεν ἅπαν τὸ στράτευμα μετὰ τοῦ πασᾶ, ἔστησαν τὸ ὀρδὶ εἰς τὸ Ῥίουλ Ἄλμπουλ, μιᾶς ἥμισυ ὥρας διάστημα ἀπέχον τοῦ Περισανίου· ἐκεῖ ἀναπαυθέντες ὀλίγον, καβαλλικεύσας ὁ πασᾶς μετὰ μερικῶν στρατιωτῶν καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων ἐπῆγαν εἰς τὸ Περισάνι· ἐκεῖθεν ἀναβάντες εἰς κορυφὴν ἑνὸς βουνοῦ, ἐκύτταζεν ὁ πασᾶς μὲ μακροσκόπιον τὰς τάφρους τῶν Γερμανῶν, στοχαζόμενος καὶ εἰς ποῖον μέρος ἐκείνου τοῦ τόπου νὰ στήσῃ τὸ ὀρδί· διατρίψας δ' ἐκεῖ περισσότερον ἀπὸ μίαν ὥραν, ἐπανῆλθεν αὖθις εἰς τὸ ἐν τῷ Ῥίουλ Ἄλμπουλ ὀρδίον.

Τὸ πρωὶ κινήσαντες πανστρατὶ μὲ ὅλην τὴν ἑτοιμασίαν, ἔλαβε πλησίον αὐτοῦ ὁ πασᾶς ὅλον τὸν ζαχιρὲν, καὶ πηγαίνοντες ἴσια εἰς τὸ χαντάκι τῶν Νεμτζῶν, ἔστησαν τὸ ὀρδὶ ἐκεῖ πλησίον καὶ ἰσιάζοντες τὰ τόπια εἰς ἕνα μετερίζι τοῦ δάλου ἐκείνου, ῥίπτοντές τα δύο φοραὶς ἐπέτυχαν μίαν νέμτζικην καλύβαν, καὶ ἐχάρισε τῷ τοπτζίμπαση ὁ πασᾶς φλωρία δέκα· τότε καὶ οἱ ἐναντίοι ἰσιάσαντες δύο μικρὰ τόπια κατὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ ὀρδίου, καὶ ῥίψαντες, ἐκτύπησε τὸ ἕνα πλησίον τοῦ τζαδηρίου τοῦ πασᾶ, ἀλλ' οὐδένα ἐκ τῶν παρευρεθέντων ἔβλαψε, καὶ ῥίπτοντες καὶ ἄλλα καθεξῆς ἀδιακόπως ἐπερνοῦσαν τὰ βόλια ἄνωθεν τοῦ ὀρδίου, χωρὶς νὰ βλάψουν ἄνθρωπον, εἰ μὴ ἓν ἄλογον. Τρέξαντες δὲ ἕως εἴκοσι

Χαϊδοῦδες διὰ νὰ φυλάξουν ἐκεῖνο τὸ μετερίζι τῶν Γερμανῶν ὁποῦ ἦτον πρὸς τὸν λόγκον, ἐκαβαλλίκευσαν διὰ προσταγῆς τοῦ πασᾶ μερικοὶ στρατιῶται, καὶ ὥρμησαν κατ' αὐτῶν· τούτους ἰδόντες οἱ Χαϊδοῦδες, καὶ μὴ δυνάμενοι ἀντιστῆναι, ἐτραβήχθησαν ὀπίσω εἰς ἄλλο ἐδικόν τους μετερίζι, καὶ ἄρχισαν νὰ ῥίχνουν τόπια κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ἀμοιβαίως καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ κατ' αὐτῶν, ἀπὸ μίαν κορυφὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐστέκοντο· μετὰ τοῦτο ὁρμήσαντες ἐκεῖθεν οἱ Ὀθωμανοὶ ἀνέβησαν εἰς ἕνα μετερίζι τῶν Νεμτζῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ τουφέκια ἐσκότωσαν μόνον δύο τῶν Ὀθωμανῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπιδραμόντες ἐμβῆκαν πλησίον τοῦ μετεριζίου καὶ ἔστησαν ἐκεῖ μπαϊράκι· οὕτω δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τῆς τετράδης πυροβολούμενα ἑκάτερα τὰ μέρη μέχρις ἑσπέρας, ἐλαβώθησαν τινὲς τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀφέντες τὸ μετερίζι εἰσῆλθον εἰς τὴν μεγάλην αὐτῶν τάφρον. Παραλαβόντες δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ τοῦτο, ἠῦραν ἐκεῖ ἕως ἑκατὸν γιαπιντζέδαις, ψωμία, καὶ εἴτι ἄλλο εἶχασιν οἱ Γερμανοί, καὶ τὰ ἐπῆραν· βλέποντες δὲ ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν συστρατιωτῶν αὐτῶν ἀπήρχετο εἰς συμμαχίαν, ἐγύρισαν καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀφήσαντες εἰς φύλαξιν τοῦ μετεριζίου τοὺς βλάχους στρατιώτας.

Λίαν πρωὶ τῆς ἐπιούσης πέμπτης, κατὰ τὴν δεκάτην ἐννάτην, θέλοντας ὁ πασᾶς νὰ ἀναιβάσῃ τὰ τόπια εἰς τὸ μετερίζι ἐκεῖνο, εὑρέθη μία στράτα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀναβιβάσας ἓν μόνον τόπι, ἄρχισε νὰ ῥίπτῃ κατὰ τοῦ ἑτέρου γερμανικοῦ μετεριζίου καὶ νὰ χαλᾷ τὰ κοφίνια ὁποῦ ἦσαν βαλμένα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ μετεριζίου γεμάτα χῶμα, οἱ Νέμτζοι μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ κόπου διορθόνοντες τὰ κοφίνια, τὰ ἔσταιναν πάλιν εἰς τοὺς τόπους των, καὶ οὕτω δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο μέρος ἠγωνίζοντο πυροβολούμενα, οἱ μὲν Ὀθωμανοὶ ἐκ τοῦ ὄρους, οἱ δὲ Γερμανοὶ ἀπὸ τὴν ποδιὰν τοῦ βουνοῦ, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι οὔτε οὗτοι ἠδυνήθησαν φανῆναι νικηταί, καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ ἂν ἤθελον οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ καύσουν μὲ τὰ τόπια τὰς καλύβας τῶν Νεμτζῶν, πολλὰ εὔκολα ἤθελαν τὰς κρημνίσῃ καὶ ἀφανίσῃ· ἀμμὴ δὲν ἠθέλησαν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας διορίσας ὁ πασᾶς τζαούσην νὰ κηρύξῃ εἰς τὸ ὀρδὶ πῶς ὅποιος θέλει νὰ γραφῇ σερδενγκετζὴς διὰ τὴν εἰς τὴν αὔριον ἐσομένην ἐπιδρομὴν κατὰ τῶν Γερμανῶν, ἂς ἔλθῃ καὶ νὰ παίρνῃ χάριν γρόσια δέκα, πολλοὶ ἐκλέχθησαν, καὶ ἐγράφησαν καὶ μετὰ τῶν παϊρακίων τους ἐπῆγαν εἰς τὸν πασᾶν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὰ ὑποσχεθέντα δέκα γρόσια, ὅθεν ἑτοιμασθέντες, καὶ παραλαβόντες τὰ σακκία ὁποῦ ἦσαν γεμάτα μαλλί, ἐπερίμενον τὴν αὔριον εἰς τὴν ὁποίαν ἔμελλον, ὄρθρου βαθέως, νὰ κάμουν τὴν ἐπιδρομήν· ἕνας ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀγάδαις τοῦ πασᾶ λέγοντας εἰς τὸν πασᾶν ὅτι εἶναι ἀπαίσιον νὰ γείνῃ ἡ ἐπιδρομὴ εἰς τὴν παρασκευὴν, ἡμέραν ἑορτάσιμον, ἔμεινε νὰ γείνῃ τὸ πρωῒ τοῦ σαββάτου· λοιπὸν ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς παρασκευῆς σχολὴν ἄγοντες οἱ Ὀθωμανοὶ, καὶ πολλοὶ περιδιαβάζοντες εἰς τὰς πέριξ γραδίνας, λαχανικὰ καὶ πωρικὰ γυρεύοντες, ἔβαλαν εἰς τὸ χέρι οἱ Γερμανοὶ μίαν γλῶσσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μαθόντες τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν Ὀθωμανῶν, πεζεύσαντες ἅπαντες Γερμανοὶ καὶ Χαϊδούδηδες ἄρχισαν νὰ ἐβγαίνουν ἀπὸ ὅλας τὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν, καὶ δραμόντες ὁμοθυμαδὸν μετ' ἀλαλαγμοῦ εἰς τὸ μετερίζι, ὁποῦ ἦτον τὸ τόπι, καὶ ἐφυλάττετο παρὰ τῶν βλάχων στρατιωτῶν, συνεχροτήθη πόλεμος, οἱ βλάχοι στρατιῶται ἕως κάρτον τῆς ὥρας γενναίως πολεμοῦντες καὶ ἀντιτασσόμενοι μὲ τὰ τουφέκια, καὶ κράζοντες τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ τρέξουν εἰς βοήθειάν των, ὡς εἶδεν ὁ τοπιτζίμπασης (ὅστις ἦν μετὰ τῶν σλουζιτόρων συναγωνιζόμενος) πῶς τινὰς δὲν ἔρχεται εἰς συμμαχίαν καὶ βοήθειαν, ἀλλὰ καβαλλικεύουν ἄλλοι μὲ σέλλας καὶ ἄλλοι χωρὶς, καὶ φεύγουν ἀπὸ τὸ ὀρδὶ, ἀφίνοντας καὶ ἐκεῖνος τὸ τόπι, ἔφυγε μετὰ τῶν σλουζιτόρων, καὶ οὕτως οἱ Γερμανοὶ παρέλαβον τὸ τόπι.

Ὁ πασᾶς βλέποντας τοὺς οἰκείους αὐτοῦ στρατιώτας φεύγοντας ἀπὸ τὸ ὀρδὶ, ἔστειλε τὸν κεχαγιᾶν του διὰ νὰ τοὺς γυρίσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλ' εἰς μάτην, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι, ὡς ἀνυπότακτον ἔθνος, κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἠθέλησαν. Ἔδραμε καὶ ὁ ἴδιος πασᾶς ὄπισθεν αὐτῶν, καὶ ἐκτύπησε μὲ τὸ μισδράκι δύο τρεῖς ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ μηδὲν καὶ οὗτος ἀνύσας ἔφυγε

πρὸς τὸ Σαλατρούκι. Ταῦτα ὁρῶντες οἱ ἐναντίοι, ἄρχισαν νὰ κράζουν τοὺς ρεϊτάρηδαις νὰ ἔβγουν ἀπὸ τὸ σάντζουρον, τὸ ὁποῖον ἦτον κοντὰ εἰς τὴν στράταν. Οἱ δὲ αὐθεντικοὶ Ἀλβανῖται μετὰ τοῦ Χαϊδάραγα μπουλούκμπαση καὶ τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ, ἄλλοι ἔρριπτον τουφέκια κατὰ τῶν ρεϊτάρηδων, καὶ ἄλλοι σύρνοντες τὰ τόπια, καὶ ζεύξαντες τοὺς ἵππους, τὰ ἔστελναν πρὸς τὸ Σαλατρούκι. Ὁ Χαϊδάραγας μετὰ τῶν νεφερίων του βιαιότερον ὁρμήσας κατὰ τῶν ρεϊτάρηδων, εἷς τῶν Ὀθωμανῶν ἐκτύπησε τὸ καλκάνι ἑνὸς Νέμτζου μὲ τὸ σπαθί, καὶ αὐτὸν μὲν ἀπὸ τὸ ἄλογον ἐκρήμνισεν, τὸ δὲ καλκάνι ὡς σιδηροῦν ἔμεινεν ἀρραγὲς, καὶ τὸ σπαθὶ κατεθλάσθη, καὶ ἁρπάσας τὸ ἄλογον τοῦ ρεϊτάρη καὶ τὸ καλκάνι ἐτράπη κακεῖνος εἰς φυγήν. Ὁ Χαϊδάραγας φονεύσας δύο Γερμανοὺς, καὶ ἰδὼν ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὸς μόνος μετὰ τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν νὰ ἀντισταθῇ πλέον τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν ὁποῦ συνηθροίσθη, ἐσύρθη εἰς τὰ ὀπίσω πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα, ἐλπίζων τινὰ βοήθειαν. Καταιβάσαντες δὲ καὶ τὰ τόπια καὶ ξεκινήσαντές τα ἦλθαν οἱ σουμλαλῆδες, καὶ κόπτοντες τὰ χάμουρα ἐπῆραν τὰ ἄλογα, ὄντες πεζοῦρα, καὶ ἔφυγον. Ὅθεν μείναντα ἀκίνητα, ἐλθόντες οἱ Γερμανοὶ ἔβαλαν χέρι εἰς αὐτὰ, καὶ οὕτω τὰ ἐκωρίευσαν, μὴ ἀρκεσθέντες δὲ εἰς αὐτὰ ἀλλ' ἐλθόντες ἔτι ἔμπροσθεν καὶ εὑρόντες τὴν καμάραν τοῦ πασᾶ, καὶ αὐτὴν χωρὶς ἄλογα καὶ γεμάτην διάφορα πράγματα, παρέλαβον καὶ αὐτήν· εἶτα δραμόντες πρὸς τὸ ὀθωμανικὸν ὀρδὶ, ἔλαβον ὅλα τὰ τζαδήρια, τὸν ζαχιρὲν καὶ τὰ ζῶα τῆς σλουτζαρίας μὲ τὴν ὁλότην, καὶ εἴτι ἄλλο εὑρέθη ἐκεῖ ἡρπάγη παρὰ τῶν Γερμανῶν, καὶ οὕτως ἐπιστρέψαντες εἰσῆλθον αὖθις εἰς τὸ σάντζουρον, καὶ ταῦτα μὲν οὗτοι, ὁ δὲ πασᾶς φθάνοντας μὲ μερικοὺς στρατιώτας εἰς τὸ Ἄρτζες μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ ἄλλων τινῶν εἰς τὸ Πιτέστι, ἐκίνησε πρὸς τὰ ὧδε.

κδ Ἔφθασεν ὁ πασᾶς εἰς τὸ Βουκουρέστι, τὸν ὁποῖον ὑποδεξάμενος ὁ αὐθέντης ἔξω μετὰ τοῦ μεχτερχανὲ καὶ γευματίσαντες εἰς τὸ Κοτροτζάνι, τὸ μὲν περὶ αὐτὸν στράτευμα ἄφησεν ἐκεῖ, τὸν δὲ πασᾶν μετὰ τοῦ ἐλπαγίου του ἐκόνευσαν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Μιχάλβοδα.

κς Ἦλθον ἀπὸ Σιλίστρας δύο μπαϊράκια γιανιτζάρων.

Ἐπέστρεψεν ὁ διβὰν ἐφένδης ἀπὸ τὸ Τυργόβιστον μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν στρατιωτῶν καὶ τῶν σταλέντων ἀρχόντων διὰ προσκλήσεως τοῦ αὐθέντου.

Δίδοντας εἴδησιν ὅ τε σερασκὲρ σουλτάνος καὶ Κολτζὰκ πασᾶς τῷ Βελῇ πασᾷ ὅτι κατὰ τὴν κβ' τοῦ αὐτοῦ ἔβαλε τὰ γεφύρια ὁ ἐχθρὸς εἰς τὸ Ποτλόκι, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναμεταξὺ Τζερνεσύτζι καὶ Οὐνούτι, καὶ ἐπέρασε τὸ περισσότερον στράτευμα μὲ τὸν Μίνικ καὶ ἄλλον γκενεράλιν, καὶ ὅτι ὄντας παραπίσω καὶ ἄλλος γκενεράλις μὲ μερικὸν στράτευμα καὶ μὲ ἀγιρλίκι, ἐπρόφθασε καὶ ἐκεῖνος, καὶ ἐπέρασεν ὅμως ὅτι ὁ τόπος ὁποῦ ἐπέρασεν εἶναι δύσκολος καὶ μπαλκανώδης, ἐβιάσθη ὁ Βελῆ πασᾶς νὰ κινήσῃ, διὰ νὰ προλάβῃ τοὺς Μοσχόβους ὁποῦ νὰ μὴν ἔβγουν ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸν δύσκολον τόπον καὶ πηγαίνουν ὅπου θελήσουν, ἐπειδὴ ἐξετάζοντας δύο γλώσσαις, ὁποῦ τότε εἶχε ταὶς στεῖλῃ ὁ σουλτάνος, εἶπεν ὁ μὲν ὅτι οἱ Μόσχοι εἶναι νὰ ἀπέλθουν κατὰ τοῦ Χοτινίου· ὁ δὲ ὅτι εἶναι νὰ κινήσουν τὸν κατήφορον διὰ νὰ πιάσουν τὸν Προῦτον, ἐρωτούμενοι διὰ τοῦ στρατεύματος τὴν ποσότητα, ἀπεκρίθησαν πῶς εἶναι ἕως ὀγδοῆντα χιλιάδες, δέκα χιλιάδες Καζάκοι, ἑπτὰ χιλιάδες Καλμοῦκοι, καὶ χωρὶς τούτων εἶναι καὶ Μπογδάνοι καβάλλα, καὶ ὅτι ἄρχισαν νὰ κάμνουν γεδέκια νὰ χωθοῦν εἰς τὸ χῶμα.

Ἀφ' οὗ ἔδωσαν ταύτην τὴν εἴδησιν οἱ ῥηθέντες τῷ Βελῇ πασᾷ, ἐκίνησαν μὲ τὰ εὑρεθέντα ἀσκέρια εἰς τὸ Χοτίνι, καὶ ὅλους τοὺς Τατάρους, καὶ ἐβγῆκαν εἰς ἀπάντησιν τῶν Μοσχόβων, εἶχον φθάσῃ καὶ ἄλλα ἀσκέρια ἐκ μέρους τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, καὶ κατὰ πρῶτον ἕνα μέρος τῶν Τατάρων ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀτματζὲ πασᾶν, καὶ μὲ τὸν Κατιρτζόγλου, καὶ μὲ τοὺς λιπκάνους τοῦ Χοτινίου ὥρμησαν κατὰ τῶν Καζάκων, καὶ ἔγεινε φρικτὸς πόλεμος· τέλος κατετρόπωσαν τοὺς Καζάκους, παίρνοντες πάρα πολλοὺς ζωντανοὺς, οἱ δὲ λοιποὶ ἐσύρθηκαν κατὰ τὸ καθολικὸν τάμπουρόν τως, οἱ Τατάροι ἐπῆραν τὸ μέρος τοῦ κάμπου κατὰ τὸν Μπροῦτον, καὶ σχεδὸν ἐπεριτριγύρισαν καὶ τὸ καθολικὸν τάπουρον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὴν

ὄχθην τοῦ Νίστρου, εἰς τόπον λογκώδη καὶ πετρώδη, ὡς εἴπομεν, καὶ ἐκτάνθησαν οἱ Τατάροι κατὰ τὸ Κοτζμὰν, καὶ ἕως εἰς τὴν Χοροδίνκα, ὡς τόσον εἶχε φθάσῃ καὶ ὁ Γκέντζ Ἀλῆ πασᾶς μὲ δέκα χιλιάδας στράτευμα, καὶ μὲ τοὺς εἰς τὴν Σορόκαν δύο πασάδαις μὲ τρεῖς χιλιάδας στράτευμα, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ σερασκὲρ πασᾶ, τοῦ ὁποίου φθάνοντος μετ' ὀλίγον εἰς Χοτίνι, μέλλουν νὰ ἐφορμήσουν πανστρατὶ κατὰ τῶν Ξανθῶν.

Ὁ Γρηγόρβοδας ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ Ποδοσιάνι, καὶ ἐπῆγε κατὰ τὸ Δοροχόϊ, ἔγραψεν εἰς τὸν σερασκέρην ζητῶντας μερικὸν στράτευμα, ὅστις ἀπεκρίθη ὅτι ἰδοὺ ὁπού ἡμεῖς μὲ τὴν ὁλότην πηγαίνομεν, τὸ ἀσκέρι τί τὸ θέλει, στράτευμα δὲν ἠμποροῦμεν, χρείας οὔσης, νὰ ξεχωρίσωμεν ἀπὸ τὸ ὀρδὶ, καὶ νὰ στείλωμεν. Ὁ δὲ Γρηγόρβοδας ἐζήτησε βοήθειαν, ἀκούσας πῶς νὰ ἐχώρισεν ἕνα σῶμα Καζάκων καὶ Κατάνων μὲ τὸν Κωνσταντῖνον Καντεμίρην, καὶ ἔχει σκοπὸν νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ Γιάσι.

Τρία μπαϊράκια Κατάνοι μὲ τὸν Μάνον ἐκαταίβηκαν εἰς τὸ Κριτζνόβι, εἰς χωρίον Νεγρέστι, καὶ εὑρίσκοντες ἐκεῖ μπεζένιαις ἀπὸ διάφορα μέρη ὡς σαράντα καὶ πενῆντα ἁμάξια μπογιαρνάσηδων καὶ ἄλλων ἐγχωρίων, ἐλεηλάτησαν καὶ ἥρπασαν πᾶσαν τὴν παρευρεθεῖσαν περιουσίαν αὐτῶν, καὶ τελείως τοὺς ἐγύμνωσαν, φονεύσαντες καὶ ἕνα Κατζίβελον. Ὄντας δ' ἐκεῖ εἰς τὰς μπεζένιας καὶ ὁ Γιαννάκης τοῦ Νόνου, ἱσπράβνικος τοῦ Κινπουλουγκίου, μετὰ τοῦ Σάββα καπετάνου, αὐτοὶ μὲν ἔφυγον, τὰ δὲ πράγματα αὐτῶν καὶ ἄλογα τὰ ἐπῆραν οἱ Κατάνοι, φονεύσαντες καὶ ἕνα δοῦλον τοῦ Νόνου, ἄλλους δὲ τέσσαρας δούλους του καὶ τὸν ἀνέψιόν του Σερβάνον συλλαβόντες ᾐχμαλώτισαν.

Ἀπελθόντος τοῦ διβὰν ἐφένδη εἰς Τυργόβιστον μὲ ἱκανὴν ποσότητα στρατιωτῶν, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, ὁ ἐκεῖσε βόρνικος Ἀνδρονάκης οὐδὲν φροντίσας οὔτε περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ διβάν ἐφένδη, οὐδὲ διὰ τὸν ἀναγκαῖον ζαχιρὲν διὰ τόσον πλῆθος ἀνεχώρησεν εἰς ἕνα χωρίον ἐκεῖ πλησίον. Μηνύσας δ' αὐτὸν ὁ διβὰν ἐφένδης νὰ ἔλθῃ εἰς τοῦ λόγου του, διὰ νὰ

συνομιλήσουν τόσον διὰ τὸν ζαχιρὲν ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Κατάνων, μόλις τῇ ὑστεραίᾳ, μετὰ δευτέραν καὶ τρίτην πρόσκλησιν ἦλθεν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ διβὰν ἐφένδη, καὶ ἐρωτηθεὶς. διὰ ζαχιρὲν, ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἔχει πόθεν καὶ οὕτως ἐγύρισεν εἰς τὸ κονάκι του, χωρὶς νὰ δείξῃ καμμίαν εὐπείθειαν καὶ ὑπουργίαν εἰς μίαν τοιαύτην ἀναγκαιοτάτην ὑπόθεσιν. Ταῦτα μαθὼν παρὰ τοῦ διβὰν ἐφένδη (ἐπιστρέψαντος εἰς Βουκουρέστι) ὁ αὐθέντης, καὶ ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ, ἔστειλεν εὐθὺς, καὶ κη τὸν ἤφεραν μὲ ποδοκόπι πενῆντα γροσίων, καὶ τὸν ἐσφάλισεν εἰς τὴν βηστιαρίαν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἀπεκατέστησε βόρνικον τὸν Κωνσταντῖνον Μπραζογιάνον, μέγαν πιττάρην· ἐπειδὴ δὲ τὴν αὐτὴν ἀψηφισίαν ἔδειξε καὶ ὁ τῆς ἐκεῖσε μητροπόλεως δικαῖος, Μεθόδιος τοὔνομα, καὶ ἐκρύβη, ἐσταλθη παρὰ τοῦ αὐθέντου εἰς τὸ Συναγώβι.

Φημιζομένων τῶν Κατάνων ὅτι εἰς διάφορα μέρη κάμνουν ἐπιδρομὰς καὶ λεηλασίας, καὶ ἀποφάσεως γενομένης παρά τε τοῦ αὐθέντου καὶ τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ, διὰ νὰ σταλθῶσιν ἀπὸ ἑκατὸν ἢ καὶ πλείονες στρατιῶται ὀθωμανοὶ εἰς καταδρομὴν καὶ καταπολέμησιν αὐτῶν, ὁ κίουρτ τζερὶτ Μεχμέδαγας, μπουλούκπασης τῶν μιρὶ λεβένδων, ὁποῦ ἦσαν εἰς τὸν πασᾶν μὴ πειθόμενος εἰς τὴν προσταγὴν ταύτην, ἔπασχε μὲ μυρίους τρόπους νὰ κινήσῃ στάσιν καὶ ζορμπαλίκι, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς λεβέντας ἀπὸ τὴν τοιαύτην κατὰ τῶν Κατάνων ἐκστρατείαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ πασᾶς τὸν ἐφυλάκωσε καὶ τὴν νύκτα ἔπνιξεν αὐτὸν, καὶ τὸ πρωῒ τὸν ἔρριψεν ἔξω εἰς τὸ τρίστρατον, πρὸς σωφρονισμὸν καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοτρόπων του.

λ Ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ χάψι ὁ αὐθέντης τὸν ῥηθέντα Ἀνδρονάκην.

λα Ἐστάλθησαν πενῆντα Ἀλβανῖται εἰς Σλάτιναν διὰ φύλαξιν ἐκείνου τοῦ μέρους μετὰ τεσσάρων ζαπτζήδων, οἵτινες Ἀλβανῖται ὄντες πεζοὶ, ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐκ τῆς αὐθεντείας ἵπποι σελλοχαλινωμένοι καὶ ἐγίνοντο ἱππεῖς.

Αὔγουστος τοῦ ᾳψλθ'.

Περὶ τῶν τζοκαδάρηδων τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ τῶν ἐλθόντων μὲ μεκτούπι εἰς τὸν αὐθέντην. — Περὶ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ ὀρδί, καὶ περνῶντας τὸν Σάβαν τοπλαδίζει τὸ κάστρον. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Τὸζ σερασκὲρ πασᾶ. — Περὶ τοῦ Πελιγραδίου ὅτι σφοδρῶς ἐπολιορκήθη καὶ κινδυνεύει. — Περὶ τοῦ πεμφθέντος κολονέλου παρὰ τοῦ Βάλης μὲ γράμματκ εἰς τὸν ἐπίτροπον. — Περὶ τῆς ἄκρας ἐπιμελείας καὶ μεγαλοψυχίας τοῦ ἐπιτρόπου. — Περὶ τῆς ἐλθούσης φεργάδας εἰς Πόλιν ἀπὸ Κρίμι, καὶ τῶν ὅσων εἶπε. — Περὶ τοῦ κινηθησομένου πολέμου τῆς Ἰγγλιτέρας κατὰ τῆς Ἱσπανίας καὶ τῶν αἰτίων αὐτοῦ. — Περὶ τῆς ἑτοιμασίας τῶν Σβέκων κατὰ τῶν Ῥώσσων. — Περὶ τοῦ στόλου τῆς Σβεκίας. — Περὶ τοῦ σφέτζου μπάρων ὅτι τὸν ἐφόνευσαν Μοσχόβοι καὶ ἐπῆραν τὰ γράμματα ποῦ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Σφετζίαν. — Περὶ τῶν πριντζίπων καὶ γκενεράλιδων ὁποῦ ἐφονεύθησαν εἰς τὸν ἐν Χισσαρτζὶκ πόλεμον. — Περὶ τῶν καέντων γερμανικῶν γαλιωνίων. — Περὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ Μπελιγράδι. — Περὶ τοῦ πρίγκιπος Λόπκοβιτζ. — Περὶ τοῦ Λουπογιάνου ὅτι ἔγεινε πολκόβνικος. — Περὶ τῶν γιανιτζάρων ὁποῦ διέφθειραν τὴν κόρην. — Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ ἑλτζῆ εἰς τὸ ὀρδί. — Περὶ τῶν ὅσων εἶπεν ἡ γλῶσσα ὁποῦ ἐξετάσθη παρὰ τοῦ Βελῆ πασᾶ. — Περὶ τῶν ἐξετασθεισῶν δύο γλωσσῶν παρ' αὐτοῦ. — Περὶ τοῦ Βελῆ πασᾶ στειλαντος στράτευμα διὰ νὰ κόψῃ τὸν ζαχιρὲν τῶν Μόσχων. — Περὶ τῶν ἐλθόντων εἰς τὸν αὐθέντην δύο Τατάρων μετὰ δύο γλωσσῶν. — Περὶ τοῦ ἀποστάτου Καντεμίρη. — Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Γρηγόρβοδα. — Περὶ τοῦ Λὰς γκενεράλι ὅτι ἐτραβήχθη ὀπίσω. — Περὶ τοῦ μακροσκοπίου ὁποῦ ἔδωσεν ὁ Μιχάλβοδας τῷ βασιλεῖ. — Περὶ τῶν σταλέντων Ἀλβανιτῶν παρὰ τοῦ αὐθέντου κατὰ τῶν εἰς Τελιορμάνι λῃστευόντων Χαϊδούδων. — Περὶ τῶν σταλέντων σεϊμένηδων εἰς Πιτέστι. — Περὶ τῶν εἰς Λουτέστι φόνων καὶ λεηλασιῶν τῶν Κατάνων. — Περὶ τῆς τοῦ Νέϊμπουρκ συνομιλίας περὶ ἀγάπης μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου. — Περὶ τοῦ κατὰ τοῦ Μπελιγραδίου ἀκαταπαύστου πολέμου τῶν Ὀθωμανῶν. — Ὅτι δὲν ἔγεινεν ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου. — Περὶ τῆς ψευδοῦς εἰδήσεως διὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Πελιγραδίου. — Περὶ τῶν ὀφφικίων ὁποῦ ἐδόθησαν παρὰ τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ βακαρίτου. — Περὶ τῶν εἰς Σλάτιναν κακῶν τῶν Χαϊδούδων.

TAYLOR INST. OXFORD

— Περὶ τοῦ ὅτι ἐδιορίσθη κατ' αὐτῶν ὁ Χαϊδάραγας μπίνμπασης. — Περὶ τοῦ νέου σερασκέρη Μεμὶς πασᾶ. — Περὶ τοῦ συγκροτηθέντος πολέμου τῶν Ὀθωμανῶν μετὰ τῶν Μόσχων καὶ νίκης τῶν Ὀθωμανῶν. — Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Κρὸφ γκενεράλι. — Περὶ τῶν γραφέντων τῷ Μούνικ παρὰ τοῦ Βάλης. — Περὶ τῶν σταλέντων κλεπτοκατάνων καὶ μιᾶς κεφαλῆς. — Περὶ τῶν σταλέντων βασιλικῶν δώρων τῷ ἐπιτρόπῳ καὶ τοῖς πασάδαις διὰ τὴν νίκην. — Περὶ τῶν καθημερινῶν συμβουλιῶν. — Περὶ τοῦ ἐμποδίσματος τῶν ἑβραϊκῶν δοάδων. — Περὶ τοῦ πρώην βενετζιάνου ἐλτζῆ ὅτι ἐζήτησεν ἄδειαν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Βενέτζιαν. — Περὶ τῶν ἀποκατασταθέντων τῶν μπουλουκμπασήδων παρὰ τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ Κατζιβέλου καὶ Βλάχου τῶν προδοτῶν ὅτι τοὺς ἐκρέμασαν. — Περὶ τοῦ χαζνὲ ὁποῦ ἐστάλθη τῷ Βελῇ πασᾷ. — Περὶ τῶν κλεπτοκατάνικων κεφαλίων ὁποῦ ἐστάλθησαν ἀπὸ τὸ Τελιορμάνι. — Περὶ τοῦ σταλέντος στρατεύματος μετὰ τοῦ Χαϊδάραγα καὶ μπουλούκμπαση Φώτι εἰς Πιτέστι. — Περὶ τοῦ μολέματος τοῦ ἐν βασιλευούσῃ αὐθεντικοῦ παλατίου. — Περὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν τροφῶν καὶ τοῦ φόβου τοῦ Γρηγόρβοδα ἀπὸ τὸν Καντεμίρην. — Περὶ τῶν σταλέντων ἁμαξίων μὲ τροφὰς εἰς τὸ ρωσσικὸν τάμπουρον. — Περὶ τῶν γραμμάτων ὁποῦ ἔγραψαν τῷ Βελῇ πασᾷ οἱ Λέχοι ζητοῦντες βοήθειαν. — Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Στεφανάκη. — Περὶ τῆς εἰς Πόλιν ἐπιστροφῆς τοῦ μεγάλου ἰμπροχόρη. — Περὶ τῆς ἐν τῷ Κρίμι ἐλλείψεως καὶ στενοχωρίας τῶν τροφῶν. — Περὶ τοῦ γεγονότος μεγάλου συμβουλίου περὶ τῆς ἀποτελειώσεως τῆς ἀγάπης. — Περὶ τοῦ ἐπιτρόπου ὅτι ἀρρώστησε. — Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ βασιλικοῦ χαζνεδάραγα εἰς τὴν Ῥουσάβαν. — Περὶ τοῦ ἄγα Κωνσταντίνου ὅτι ἐτιμήθη μὲ τὸ ὀφφίκιον τῆς μεγάλης κομισίας. — Περὶ τοῦ τιμωρηθέντος Βλάχου διὰ νὰ μαρτυρήσῃ ἂν ἦναι κατάσκοπος. — Περὶ τῆς σὺν θεῷ ἀποτελειώσεως τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν Γερμανῶν καὶ Ὀθωμανῶν. — Περὶ τοῦ Σέμπες καὶ Λόγγος ὅτι δὲν ἔστερξαν οἱ Γερμανοὶ νὰ τὸ δώσουν. — Περὶ τοῦ Ῥούμελη βαλισῆ ὅτι ἐδιορίσθη Μπελιγραδ μουχαφιζῆ. — Περὶ τοῦ ἀζλίου τοῦ Ἰσταμπὸλ ἐφένδη. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Στεφανάκη ἀπὸ τὴν ἐξορίαν. — Περὶ τῶν ἀπὸ Μπουζέου σταλέντων Νεμτζῶν. — Περὶ τοῦ Ἰωαννίτζα ἁρμάση καὶ Κανέλου Γεωργάκη ὅτι ἐφέρθησαν μὲ ποδοκόπι καὶ ἐβάλθησαν εἰς τοὺς σεϊμένηδαις. — Περὶ τοῦ βηστιάρι Φχιέρα ὅτι ἀπεκαταστήθη ἰσπράβνικος τοῦ Κινπουλουγκίου. — Περὶ τοῦ τάταρη ὁποῦ ἐπρόφθασε καὶ ἔδωσε τὴν εἴδησιν τῆς ἀγάπης εἰς τὸν καϊμεκάμην. — Περὶ τοῦ τζοκαδάρη ὁποῦ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόλιν καὶ αὐτὸς μὲ τὴν αὐτὴν εἴδησιν. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ χαζνεδάρη καὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα γραμμάτων τοῦ ἐπιτρόπου. — Περὶ τῶν εἰς Πόλιν ἑτοιμασθέντων σενλικίων. — Περὶ τῶν σταυροδρομιτῶν Φράγκων ὅτι δυσπιστοῦν εἰς τὴν ἀγάπην. — Περὶ τῶν Μοσχόβων ὅτι πολεμησάντων μετὰ τῶν ὀθωμανικῶν καὶ σκυθικῶν στρατοπέδων ἐνίκησαν κατὰ κράτος τοὺς Ὀθωμανούς. — Περὶ τῆς ποσότητος Ὀθωμανῶν, Σκυθῶν καὶ Μοσχόβων. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Βελῇ πασᾶ κατὰ τὸ Πενδέρι καὶ τῶν λοιπῶν πασάδων. — Περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Χοτινίου παρὰ τῶν

Μόσχων, οἱ ὁποῖοι ἐπῆραν καὶ τὸν μουχαφὶζ Κολτζὰκ πασᾶν. — Περὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Βελῆ πασᾶς εἰς τὸ δεβλέτι. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀτμαζᾶ πασᾶ εἰς βοήθειαν τοῦ Γρηγόρβοδα. — Περὶ τῆς εἰς κούρτην μετοικήσεως τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ Ἰωαννίτζα ἀρμάση καὶ Κανέλου ὅτι ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ χάψι. — Περὶ τῆς εἰς Κραγιόβαν ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου κομίσου Κωνσταντίνου. — Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸν αὐθέντην διὰ νὰ στείλῃ χιλίους σαλαχόρηδαις καὶ ἑκατὸν χιλιάδας σφόραις εἰς Γκιρδάπι. — Περὶ τῶν ἀποσταλέντων βορνίκων εἰς τὰ καθηλίκια τῆς Κραγιόβας. — Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἀποκαταστήσας καϊμεκάμηδαις εἰς τὸ Γιάσι, καὶ διαβὰς τὸ Μπαλκάνι ἦλθεν εἰς τὸ Μπεχλούϊ. — Περὶ τῶν ἀποσταλέντων εἰς Πόλιν διὰ νὰ φέρουν τὰς δόμνας εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τοῦ κατὰ τὰς κρίσεις διορισμοῦ τῶν ἀρχόντων παρὰ τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ Ἰακώβου ὅτι ἐστάλη εἰς Γκίργκιοβον.

α ΗΛΘΟΝ ἀπὸ βασιλευούσης δύο τζοκαδάρηδες τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἦλθε πρὸς τὸν αὐθέντην μὲ μεκτούπι ἐπαινετικὸν διά τινας εἰδήσεις ὁποῦ ἔγραψεν πρὸ ἡμερῶν τῷ καϊμεκὰμ πασᾷ. Ὁ δὲ ἀπήρχετο πρός τε τὸν Κολτζὰκ πασᾶν, καὶ Γρηγόρβοδα μετὰ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, οὓς περιποιηθεὶς ὁ αὐθέντης καὶ φιλοδωρήσας, ἐκίνησαν ἀμφότεροι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπενδερίου, μὲ τὸ νὰ εἶχεν ὁ πρὸς τὸν αὐθέντην ἐλθὼν τζοκαδάρης μεκτούπι καὶ πρὸς τὸν σερασκὲρ Βελῆ πασᾶν.

Ἡ δὲ μετάφρασις τοῦ μεκτουπίου ἔχει οὕτω·

Μὲ τὸ νὰ μᾶς ἦλθε τούτην τὴν φορὰν μετὰ τῶν ἡμετέρων τζοκαδάρηδων ἡ πεμφθεῖσα ἐπιστολή σου μετὰ τοῦ καϊμὲ, μανθάνοντες ἐξ αὐτῆς κάθε κατάστασιν, καὶ ὅτι ὁ Δεμοὺρ Σουλεϊμὰν πασᾶς, ὁ διωρισμένος εἰς φύλαξιν τῆς Βλαχίας, ἐκινήθη εἰς τὸ Περισάνι, τὸ ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ μέρους τοῦ Κινπουλουγκίου μὲ μερικὰς χιλιάδας στρατεύματος κατὰ τῶν ἐκεῖσε Νεμτζοκατάνων, καὶ ὅτι γράφονται καὶ ἄλλα στρατεύματα μὲ ἐπιμέλειαν εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ γίνεται πρεπόντως φύλαξις τοῦ ὑπηκόου, καὶ δαπανᾶται περὶ τούτου ἐπιμέλεια πολλὴ, τὰ ὁποῖα αὐτὰ βεβαιωθέντες καὶ ἀπὸ ζώσης φωνῆς τῶν διαληφθέντων τζοκαδάρηδων, μεγάλως ἐχάρημεν, καὶ ἐπειδὴ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐλπίζομεν εἰς τοῦ λόγου σου, καὶ παρατηροῦμεν σαδακάτι καὶ ἱστικαμέτι, ἤγουν πίστιν καὶ

προθυμίαν, διὰ τοῦτο ἐγράφη ἡ παροῦσα ἐπιστολή μας, καὶ ἐστάλθη, ἡ ὁποία φθάνουσα αὐτοῦ σὺν θεῷ, νὰ ἐξοδιάζῃς καὶ εἰς τὸ ἑξῆς γαϊρέτι καὶ ἐπιμέλειαν, καὶ σαδακάτι καὶ ἰστικαμέτι, καὶ νὰ καταγίνεσαι μὲ τὸν πρέποντα ἀγῶνα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ γράφῃς τόσον πρὸς ἡμᾶς ὅσον καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ, τὰ ὅσα ἀκολουθοῦν χρειώδη καὶ ἀναγκαῖα εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως.

Μετάφρασις ἑτέρου μεκτουπίου τοῦ αὐτοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ.

Διὰ νὰ ἦναι γνωστὴ εἰς τὸν κραταιότατον ἡμῶν ἄνακτα ἡ κατάστασις τῶν μερῶν αὐτῶν, καὶ πρὸς τούτοις τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως, διὰ τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ προσταγῆς στέλλονται τούτην τὴν φορὰν οἱ τζοκαδάρηδές μας οὗτοι, Ἰμπραχίμης καὶ ἕτερος Ἰμπραχίμης, μὲ τοὺς ὁποίους ἐγράφη καὶ ἐστάλθη ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ, διὰ νὰ στέλνῃς ἀδιακόπως εἰδήσεις περὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως, εἰς ποῖον μέρος κατὰ τὸ παρὸν εὑρίσκονται, εἰς ποῖον ἀγῶνα καὶ εἰς τὶ διαλογισμοὺς, καὶ ἀκολούθως νὰ γράψῃς καὶ νὰ μᾶς σημειώσῃς ὅλην τὴν κατάστασιν, καὶ τὰ συμβεβηκότα τούτων τῶν μερῶν μὲ τοὺς ῥηθέντας τζοκαδάρηδαις μὲ μίαν ἡμέραν, προτήτερα, καὶ αἱ εἰδήσεις σου νὰ ἦναι ἐξηκριβωμέναι καὶ μὲ ἐπιμέλειαν καὶ δικάτι πολύ· τοῦτο ζητοῦμεν νὰ κάμῃς ἐξάπαντος.

Μετάφρασις ἄλλης ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ.

Μὲ τὸ νὰ ἀνηγγέλθη ὅτι τὰ εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ εὑρισκόμενα νικηφόρα στρατεύματα ἔγειναν τροπαιοῦχα, τὸ δὲ τάμπουρον τῶν Νεμτζῶν ἐξ ἐναντίας ἔμεινε καταφρονεμένον καὶ βεβλαμμένον, ὁ κραταιότατος ἡμῶν βασιλεὺς λαμβάνων ταύτην τὴν εἴδησιν, νύκτα καὶ ἡμέραν ἔχει τὸν διαλογισμὸν καὶ τὴν φροντίδα του ὅλην εἰς τὰ στρατεύματα ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, προσμένων νὰ λάβῃ τὴν εἴδησιν καὶ τῆς νίκης αὐτῶν· ὅθεν διὰ νὰ γράψῃς κατὰ τὸ πρέπον, καὶ νὰ σημειώσῃς εἰς τί μέρος εὑρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὶ ἔργον καταγίνονται, καὶ ὅσα ἄλλα συμβεβηκότα γίνονται ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν, καὶ

ὅτι ἄλλας εἰδήσεις ἤθελαν τύχει, ἐστάλθη ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ, ἡ ὁποία σὺν θεῷ φθάνουσα εἰς τὰ αὐτόθι, νὰ σημειώσῃς τὰ πάντα καταλεπτῶς τόσον τὰ ἐνεστῶτα, ὅσον καὶ τὰ ἐσόμενα, καὶ μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας νὰ φυλάξῃς τὸ ὑπήκοον.

Μετάφρασις τῆς πρὸς τὸν αὐθέντην ἐπιστολῆς τοῦ κεχαγιᾶ βεκιλῆ.

Ἀναγγέλλεταί σοι ὅτι ἡ διὰ τῶν τζοκαδάρηδων τοῦ αὐθέντου ἡμῶν πεμφθεῖσα ἀναφορὰ καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολή σας ἦλθον, ὅθεν δοθείσης τῆς ἀναφορᾶς τῷ αὐθέντῃ ἡμῶν, καὶ φανερόνοντες πῶς καταγίνεσθε μὲ ποδιαὶς ἀνασκουμπωμέναις, ἤγουν μὲ ἄκραν ἐπιμέλειαν, εἰς τὴν φύλαξιν τοῦ ὑπηκόου, καὶ εἰς τὴν δούλευσιν τῆς κραταιᾶς βασιλείας, τὰ ὁποῖα αὐτὰ μὲ τὸ νὰ ἐβεβαιώθησαν καὶ ἀπὸ τὸ τακρίρι τῶν ῥηθέντων τζοκαδάρηδων, πολλὰ τὸ ἐχάρη ὁ αὐθέντης μας, καὶ ἐπειδὴ ἐσὺ ἄνωθεν, καὶ ἐξ ἀρχῆς εἶσαι τῆς βασιλείας ἕνας πιστὸς δοῦλος κατὰ τὸ γαϊρέτι καὶ τὸ ἰστικαμέτι σου, ἐλπίζομεν ἐκ μέρους σου καὶ καθεξῆς δούλευσιν εἰς τὸ ὀγούρι τῆς βασιλείας μόνον ἀδιακόπως νὰ μᾶς σημειόνῃς καὶ διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ τόπου, καὶ δι' ὅσα ἀκολουθοῦν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως· οὗ ἕνεκα ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν καὶ ἐστάλθη, τὸ ὁποῖον φθάνοντας αὐτοῦ σὺν θεῷ νὰ μᾶς σημειόνῃς ὅλην τὴν κατάστασιν τῶν ἐχθρῶν ποῦ εἶναι, καὶ εἰς τί ἔργον εὑρίσκονται.

Ἔφθασεν ὁ Ἀλῆ πασᾶς Χεκίμογλους πρώην βεζίρης ἀπὸ Βόσνας μὲ τριάντα χιλιάδας στράτευμα εἰς τὸν ἐπίτροπον, ὅστις τὸν ἐδέχθη μὲ μεγάλην τιμὴν, ἐβγαίνοντας ἀντίκρυ, κάμνοντάς τον καὶ γεμικλίκι· ὁ ῥηθεὶς ἐπέρασε τὸν Σάβαν ποταμὸν, καὶ ἔστησε τὸ τάμπουρόν του εἰς τὸ Ζέμιν Ὀβασὶ, καὶ ἐκεῖθεν ἐτοπλάδιζε τὸ Πελιγράδι, ὄντας ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος χαβαλὲς, καὶ ἠμποροῦσε νὰ τὸ χαλάσῃ εὐκολώτερα, μάλιστα τὸ καθολικὸν καὶ παλαιὸν κάστρον τοῦ Πελιγραδίου.

Ἐπιστρέψαντος τοῦ Τὸζ σερασκὲρ πασᾶ ἀπὸ τὴν Πάντζοβαν, ἐστάλθη ὁ μέγας ἰμπροχόρης τοῦ ἐπιτρόπου μὲ φερμάνι εἰς τὸν Ἀχμὲδ πασᾶν τούνα καπουδανῆ καὶ μεκτούπι πρὸς τὸν σερασκέρην, ὅτι μὲ τὸ νὰ ἦλθεν ὁ ἀδελφός

μας Ἀλῆ πασᾶς Χεκίμογλους νὰ σηκωθῇς νὰ ἔλθῃς ἐδῶ πρὸς ἡμᾶς διὰ νὰ κάμωμεν μουσαβερέν· ὁ τούνα καπουδανῆ ἐγχειρισθεὶς τὸ φερμάνι, ἐσηκώθη εὐθὺς καὶ συναπῆλθεν τῷ ἰμπροχόρῃ εἰς τὴν Πάντζοβαν εἰς τὸν σερασκέρην, ὅστις πιστεύσας εἰς τὸ σταλὲν αὐτῷ γράμμα τοῦ ἐπιτρόπου, ἐσηκώθη εὐθὺς μὲ ὀλίγους ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ ἐκίνησε μετὰ τῶν ῥηθέντων· εἰσελθόντες εἰς μίαν σαΐϊκαν ὁποῦ τὸν ἐπερίμενε, καὶ ὄντες εἰς τὴν μέσην τοῦ νεροῦ ἐσηκώθη ὁ τούνα καπουδανῆ, καὶ ἐφίλησε τὸ χέρι του, λέγοντας ὅτι ἡ βασιλεία σὲ ἔχει ἐξόριστον μὲ δύο μόνον ἀνθρώπους σου εἰς τὴν Γενὶ Παλάγκαν· ὁ σερασκέρης ἐναντιωθεὶς καὶ λέγων ὅτι μὲ ὅλον του τὸ ἐπταγὶ πηγαίνει, εἶπεν ὁ καπετὰν πασᾶς ὅτι εἶναι φερμάνι διὰ τὸ κεφάλι του, καὶ τὸ ἔβγαλε, καὶ τὸ ἀνέγνωσε. Τότε εἶπεν ὁ Τὸζ πασᾶς νὰ τὸν δώσουν νερὸν νὰ πάρῃ ἀπδέστι· πλὴν μὴ θέλοντες νὰ τὸν δώσουν καιρὸν, ἐτράβηξεν εὐθὺς τὸ χαντζέρι, καὶ ἐσήκωσε νὰ κόψῃ τὸν τούνα πασασῆ· παραμερίσας δ' ἐκεῖνος, ἀποτυχὼν τοῦ σκοποῦ, τὸν ἐλάβωσεν εἰς τὸ χέρι, ὁμοῦ καὶ ἕνα τζοκαδάρην. Μετὰ ταῦτα ἔχοντας λόγον ὁ τούνα πασασῆ τοὺς ἀνθρώπους του ἔρριξαν τουφέκια κατὰ τοῦ Τὸζ πασᾶ, καὶ θανατόνοντές τον, ἐπῆραν τὸ κεφάλι του, τὸ ὁποῖον λαβὼν ὁ ἰμπροχόρης, τὸ ἐπῆγεν εἰς τὸν βεζίρην. Τὰ πράγματά του εὐθὺς ἔγειναν ζάπτι ἀπὸ τὸ μιρί· τὸν κεχαγιᾶν, χαζνεδάρην, σιλικδάρην, μουχουρδάρην, διβὰν ἐφένδην, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἔβαλαν. χάψι, ζητῶντας παρ' αὐτῶν τὸ τίποτές του. Ὁ θάνατός του ἠκολούθησε διὰ τὸν προρρηθέντα χαλασμὸν ὁποῦ ἔπαθεν εἰς τὴν Πάντζοβαν, καὶ διότι εἰς τὸν πόλεμον ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Νέμτζοι μὲ τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν, δὲν τὸν ἔδωσε βοήθειαν, μάλιστα ἔφυγε, καὶ τὸν ἄφησε μοναχὸν, καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς εἶχε νικήσῃ τοὺς Νέμτζους εἰς τὴν ἀρχὴν, τὸν ἐνίκησαν ὕστερον οἱ Νέμτζοι, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, εὑρίσκοντές τον μοναχὸν καὶ χωρὶς βοήθειάν τινος. Τὸ δὲ καθ' αὐτὸ αἴτιον διὰ τὸ προ . . . τὸν ἀρχῆθεν πάθος τοῦ ἐπιτρόπου.

Ὁ ἐπίτροπος δίδει σφοδρὰς προσταγὰς νὰ τοπλαδίζουν ἀκαταπαύστως τὸ κάστρον μὲ μπαλγαμέζια καὶ κουμπαράδαις, ὅθεν τὸ ἔκατατρύπησαν

εἰς πολλὰ μέρη· μὲ τὸ νὰ ἦναι ὅμως χτισμένον μὲ τοῦβλα καὶ κιρέτζι, δὲν ἔπεσε κανένα μέρος· τὰ μετερίζια τῶν Ὀθωμανῶν ἔφθαναν πολλὰ κοντὰ εἰς τὸ κάστρον, εἰς τόσον ὁποῦ καὶ μὲ τουφέκια ἠμποροῦσαν νὰ πολεμήσουν· εἶχαν ἕτοιμα τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ ἐφορμήσουν, σκάλαις, κάντζαις, χαράρια γεμάτα χορτάρι καὶ μαλλί, καλάθια μεγάλα στρογγυλὰ, καπλαδισμένα ἀπὸ μέσα μὲ προβιαὶς, διὰ νὰ τὰ ἔχουν μετερίζι καὶ γιουβαρλαδίζοντάς τα νὰ πηγαίνουν ἕως εἰς τὸ κάστρον μὲ αὐτὰ, νὰ γεμίσουν τὰ χαντάκια, καὶ νὰ τὰ περάσουν, ἔπειτα νὰ τὰ βάλουν ἐπάνω ἐπανωτὰ, νὰ τὰ μεταχειρισθοῦν διὰ σκάλαν.

β Πέμπτης ξημέρωμα ῥίχνοντας ἀπὸ τὸ ὀρδὶ ὁλονυκτὶς τόπια καὶ κουμπαράδαις πολλοὺς κατὰ τοῦ Πελιγραδίου, τοὺς ἐν αὐτῷ Νέμτζους περιέλαβε φόβος καὶ τρόμος· εὐθὺς ὁποῦ ἐξημέρωσεν, ἔδειξαν ἀπὸ τὸ κάστρον μπαϊράκι διὰ νὰ σταθῇ τὸ τοπλάδισμα, νὰ ἐβγάλουν νὰ στείλουν ἐλτζῆν διὰ νὰ συντύχῃ τὰ περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κάστρου, καὶ οὕτως ἔπαυσαν τὰ τόπια ἑκατέρωθεν ἕως πέντε ὥρας, ὁποῦ ἐπῆγεν ὁ ἐλτζῆς, ὅστις ἦν κολονέλος, ἀπὸ τὸν Βάλης μὲ γράμματα εἴς τε τὸν ἐπίτροπον καὶ ἐλτζῆν τῆς Φράντζας. Εἰς τὸν ἐπίτροπον ἔγραφε ζητῶν τὴν ἀγάπην, ὑποσχόμενος νὰ δώσῃ τὸ Πελιγράδι μόνον καὶ μὲ αὐτὸ νὰ τελειώσῃ, χωρὶς νὰ ζητῇ περισσότερον τὸ δεβλέτι· ὁ ἐπίτροπος ἀπεκρίθη μὲ γράμμα ὅτι τὸ Μπελιγράδι εἶναι εἰς σφοδρὰν πολιορκίαν καὶ ἐλπίζει εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ νὰ τὸ κάμῃ φέτχι· θέλει γείνῃ ὅμως μεγάλη αἱματοχυσία, τὸ ὁποῖον διὰ νὰ μὴ συνέβῃ, ἂς τὸ δώσῃ μὲ βέραν· ἀφ' οὗ δοθῇ δὲ θέλει γείνῃ μουκιαλεμὲς εἰς τὸ Ζέμιν Ὀβασὶ, καὶ θέλει τελειώσῃ ἡ ἀγάπη μὲ ὅποιον τρόπον εὑρεθῇ εὔλογον· ἐπῆγε μὲ αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν ὁ κολονέλος, καὶ πάλιν ἦλθε μὲ ἀπόκρισιν ὅτι τοῦτο δὲν γίνεται, μόνον νὰ διορισθοῦν τὰ πρελιμινάρε τῆς ἀγάπης, καὶ τότε νὰ δοθῇ τὸ Πελιγράδι· ἀπεκρίθη ὁ ἐπίτροπος ὅτι ἄλλο πρελιμινάρε δὲν εἶναι παρὰ νὰ κοπῇ τὸ χουδούτι ὁποῦ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Χουσεῖν πασᾶ ἐκόπη εἰς τὸν μουκιαλεμὲ τῆς Καρλοβίτζας, μὲ τοιαύτην ἀπόκρισιν ἀπέπεμψε τὸν κολονέλον ὀπίσω.

Ἕνας τζοκαδάρης τοῦ ἐπιτρόπου βλέποντας τὸ μπαϊράκι καὶ τὸν ἐλτζὴν ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς τὸν ἐπίτροπον, μὴ περιμείνας τὸ τέλος, ἔτρεξεν εἰς τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν μὲ τὰ συγχαρίκια τῆς παραδόσεως τοῦ κάστρου, ὁ πασᾶς ἐβγάλοντας ἀπὸ τὴν ῥάχιν του τὴν γοῦναν του, τὴν ἐφόρεσεν αὐτὸν, φιλοδωρῶντας τον καὶ εἴκοσι φλωρία.

Ὁ ἐπίτροπος μεγάλην ἐπιμέλειαν εἶχε καὶ μὲ τόσην μεγαλόψυχον γνώμην ἐφέρετο, ὁποῦ ἔστησεν ἕνα σαϊβάνι, καὶ ἕνα γιατὰκ τζαδηρὶ ὀλίγον ὀπίσω ἀπὸ τὰ μετερίζια τῶν γιανιτζάρων, καὶ ἐκεῖ ἐκάθετο ἡμέραν καὶ νύκτα. Οἱ ἄλλοι ῥιτζάληδες τὴν ἡμέραν συνευρίσκοντο ἐκεῖ, τὴν νύκτα δὲ ἐπήγαινεν ὁ καθεὶς εἰς τὸ τζαδήρι του καὶ ἐκοιμᾶτο.

Ἦλθε μία φεργάδα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Κριμίου εἰς τὴν Πόλιν· καὶ ὄντας ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ γιαλὶ τοῦ Γγκιοὺλ Ἀχμὲδ πασᾶ, βλέποντάς την, ἔστειλε καὶ τὴν ἔφερεν ἐκεῖ, καὶ ἐβγάλοντας τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ ἦτον μέσα, τὸν Μαχμούδαγαν, τζοκαδάρην τοῦ Νουμὰν πασᾶ, ἕνα τζοκαδάρην τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ, καὶ ἕνα χασεκῆ, ὅστις εἶχε σταλθῆ μὲ ἄλλον ἕνα ἀπὸ τὴν Πόλιν εἰς τὸ Κρίμι, καὶ σουϊλετιρδίζοντάς τους, τοὺς ἐφόρεσε καβάδια· ἐκεῖνα δὲ ὁποῦ εἶπαν εἶναι αὐτά· «πῶς ὄντος τοῦ καπετὰν πασᾶ κατὰ τὰ μέρη τοῦ Ἀραπατίου, εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Κινίτζκι Πογαζὶ, ἐφάνησαν πέντε ἓξ χιλιάδες καβάλλα τῶν Μοσχόβων, διὰ νὰ δοκιμάσουν τὸ ἐκεῖθεν πέρασμα, ὁποῦ εἰ δυνατὸν νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ Κρίμι τὸ κιουλετλίδικον στράτευμα, τοὺς ὁποίους ὅτι βλέποντάς τους ὁ καπετὰν πασᾶς, ἔβγαλεν εὐθὺς ἀρκετὸν στράτευμα, καὶ πολεμοῦντες ἱκανὴν ὥραν ἀπεδίωξαν τοὺς Μοσχόβους πιάνοντες πολλοὺς ζωντανοὺς καὶ θανατόνοντες οὐκ ὀλίγους· κατόπιν ὅτι ἐφάνησαν μερικὰ πλευσίματα Μοσχόβων, τὰ ὁποῖα τὰ κατεπόντισαν· ἀπὸ τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ἔστειλε δύο εἰς τὴν Πόλιν καὶ δύο εἰς τὸ ὀρδὶ, οἱ ὁποῖοι βεβαιόνουν τὸ τουτούλδισμα τοῦ τζεπχανὲ τοῦ Ἀζακίου, ὅπου εἶπαν πῶς εἶναι ὀλιγώτατον στράτευμα, καὶ ὅτι ἂν πηγαίνουν ὀθωμανικὰ στρατεύματα μὲ μεγάλην εὐκολίαν ἠμποροῦν πάλιν νὰ τὸ ὑποτάξουν· τοὺς ῥηθέντας τρεῖς ἐρχομένους μὲ τὰ καβάδια

εἰς τὸ πασᾶ καπισί, τοὺς ἐφόρεσε καὶ ὁ καϊμεκὰμ πασᾶς, καὶ ἔγεινε σενλίκι.

Ἡ Ἱσπανία ἑνωμένη μετὰ τῆς Φράντζας κινεῖ πόλεμον κατὰ τῆς Ἰγγλιτέρας, καὶ ἡ Ἰγγλιτέρα ἑτοίμασεν ἑκατὸν ἑπτὰ καράβια τοῦ πολέμου μὲ μεγάλαις πληρωμαὶς τῶν μαρινάρων· τὰ μὲν διὰ φύλαξιν τοῦ τόπου των, τὰ δὲ διὰ ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν· καὶ δεκαεπτὰ ἀπὸ αὐτὰ ἐδιορίσθησαν νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἴσοδον τῶν φραντζέζικων καραβίων, ὁποῦ μέχρι τοῦδε ἐστάλθησαν ἔξ, καὶ ἑτοιμάζονται καὶ ἄλλα. Τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης ἀλληλομαχίας εἶναι μὲ τὸ νὰ ἐπῆραν οἱ Ἱσπανοὶ πέρυσιν ἕνα καράβι ἐγγλέζικον εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰνδίας, περὶ οὗ ἔγεινε σύγχυσις καὶ εἶχε καταντήσῃ τὸ πρᾶγμα νὰ διορθώσουν οἱ Ἱσπανοὶ τὴν ὑπόθεσιν μὲ δόσιν ἄσπρων· τὰ ὁποῖα μὲ τὸ νὰ μὴ τὰ ἔδωσαν, οἱ Ἐγγλέζοι ὡς ἀπατηθέντες ἔχοντες καὶ τὴν ὑποψίαν τοῦ πρετενδέντε, ἄρχισαν μὲ βίαν νὰ ἑτοιμάζωνται, παρακινούμενος μάλιστα εἰς τοῦτο ὁ ῥήγας τῆς Ἰγγλιτέρας, εἰς τὸ νὰ κινήσῃ δηλαδὴ τὸν κατὰ τῶν Ἱσπανῶν πόλεμον ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὁ ὁποῖος θέλει ἀνάψῃ μεγάλην φλόγα εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἑτοιμάζονται καὶ οἱ Σβέκοι, καὶ λέγεται πῶς ἔχουν ἕως σαράντα χιλιάδας εἰς τὸ ποδάρι, καὶ πῶς ἔχουν αὐτοὶ μὲν ὑπερασπιστὰς τοὺς Φραντζέζους, οἱ Μόσχοβοι δὲ τοὺς Ἐγγλέζους, καὶ ἡ καθ' αὐτὸ αἰτία ὁποῦ οἱ Ἐγγλέζοι βοηθοῦν τοὺς Μοσχόβους, καὶ ἐνώθησαν εἰς αὐτὸν τὸν μαδὲν εἶναι, φοβούμενοι νὰ μὴ προχωρήσουν οἱ Φραντζέζοι εἰς τὰ μέρη τῆς Βαλτικῆς καὶ χάσουν οἱ Ἐγγλέζοι τὸ ἀλισβερίσι τους.

Ἡ Σβετζία ἑτοιμάζει ἀρμάδα εἰς τὴν Βαλτικὴν, καὶ οἱ Φραντζέζοι μελετοῦν νὰ στείλουν δονανμᾶν διὰ νὰ ἑνωθῇ μὲ τῶν Σβεκῶν, καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις θέλει ἀνακατώσῃ Ἰγγλιτέραν, Δανιμάρκαν, Προυσσίαν καὶ Μοσχοβίαν.

Ἕνας σφέτζος μπάρων Σλίγκερ περνῶντας ἀπὸ τὴν Λεχίαν, διὰ νὰ πηγαίνῃ μὲ γράμματα εἰς τὴν Σφετζίαν ὁμοῦ μὲ ἕνα πραγματευτὴν φραντζέζον, ἀπαντήσαντές τον δύο ὀφφικιάλιδες μοσχόβοι εἰς τὰ σύνορα τῆς

Λεχίας καὶ Σαξωνίας, καὶ γυρεύοντές τον τὰ γράμματα, μὲ τὸ νὰ ἐναντιωθῇ ὁ Σλίγκερ, καὶ μάλιστα ἐτράβηξε καὶ πιστόλι εἰς ἕνα, τὸν ἐφόνευσαν καὶ ἐπῆραν τὰ γράμματα τόσον αὐτοῦ, ὅσον καὶ τὰ τοῦ Φραντζέζου, ἀφίνοντές τον αὐτὸν ζωντανόν. Καὶ εὑρίσκονται πολλὰ περίλυποι οἱ ἐλτζῆδες τῶν Σβέκων μὲ τὸ νὰ ἐπιάσθησαν τὰ γράμματά τους καὶ νὰ ἔμαθαν τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ κινήματά τους.

Ἀναμεταξὺ τῶν ἐπισήμων ὁποῦ ἔπεσον εἰς τὸν μετὰ τῶν Γερμανῶν πόλεμον τῶν Ὀθωμανῶν εἶναι καὶ ὁ πρίγκηψ δὶ Βάλδεκ, ὁ πρίγκηψ Χιλεπουργκοζὲν, ὁ πρίγκηψ Κάρλος δὶ Λορραΐνα, ὁ γκενεράλις Παλλαβιτζίνι· ὁ γκενεράλις Μαρούλη ἐπληγώθη εἰς τὸ βυζί, καὶ ὁ σερασκὲρ ὁ Ἀλῆς, ὅστις εὑρίσκεται ὡς τρεῖς τέσσαραις ὥραις μακρὰν ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι πρὸς δυσμὰς μὲ τὰ στρατεύματα.

Τρία γαλιώνια τῶν Γερμανῶν εἶχαν ἀπομείνῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ Χισσαρτζίκι, τρεῖς ὥραις κάτω ἀπὸ τὸ Πελιγράδι, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ ἐμποδίσουν τὸν ὀθωμανικὸν δονανμᾶν νὰ μὴ ἀναίβῃ ἐπάνω εἰς τὸ Πελιγράδι· ὁ ἐπίτροπος ἔστειλεν ἰσχυρὸν φερμάνι εἰς τὸν τούνα καπετανῆ προστάζοντάς τον ἢ νὰ κάψῃ καὶ νὰ βουλίσῃ τὰ γαλιώνια, ἢ κόπτει τὸ κεφάλι του· ὅθεν ἔπεσεν εὐθὺς ἐπάνω εἰς τὰ γαλιώνια μὲ ὅλην τὴν ἀρμάδα, βλέποντες οἱ Γερμανοὶ ὅτι νὰ κινδυνεύουν νὰ παρθοῦν τὰ γαλιώνια μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχαν τρόπον νὰ φύγουν, μὴ βοηθῶντας τους ὁ καιρὸς, ὄντας καὶ τὰ νερὰ τραβηγμένα, ἐβγῆκαν ὅλοι εἰς τὴν ξηρὰν, ἔδωκαν φωτίαν, καὶ ἔκαψαν τὰ γαλιώνια μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Βάλης. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἐχύθηκαν εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἐπίασαν πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ναύτας ὁμοῦ καὶ ἕνα καπετάνον μελτέζον.

Ἔφθασεν ὁ ὀθωμανικὸς δονανμᾶς εἰς τὸ Πελιγράδι· ἐφόρεσεν ὁ ἐπίτροπος τὸν καπετὰν πασᾶν κακουμόγουναν σερχατί· τὸν ἔδωσε καὶ δύο πουγγία νὰ δώσῃ παχσίσι εἰς τὴν ἀρμάδα.

Ἐρρέθη ὅτι ὁ πρίγκηψ Λόπκοβιτζ ἦτον νὰ καταίβῃ εἰς τόπον καλούμενον Βαδιένι, δεκαὲξ ὥρας ἀπέχοντα τῆς Κραγιόβας, μετὰ πέντε χιλιάδων Γερμανῶν καὶ πεντακοσίων Χαϊδούτηδων.

Ἔκαμεν ὁ αὐθέντης τὸν Κωνσταντῖνον Λουπογιάνον, πολκόβνικον τοῦ μπαϊράκιου τῶν γραφέντων σλουζιτόρων λεβέντων· οὗτος διδάσκει τὰ τακτικὰ τῶν πολέμων τοὺς σλουζιτόρους μετὰ καὶ ἄλλων τριῶν φυγάδων γερμανῶν εἰδότων τὴν πολεμικὴν ταύτην μέθοδον.

Ἓξ γιανιτζάροι γκιργκιοβλῆδες βιάσαντες εἰς τὸ ἐξωπάζαρον μίαν κόρην, διέφθειραν αὐτὴν (ἡ ὁποία μετὰ δύο ἡμέρας ἀπέθανεν), εἶτα καβαλλικεύσαντες ἐπῆγαν εἰς μίαν κίρτζιμαν, καὶ ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν. Ἐν τοσούτῳ λαβὼν εἴδησιν ὁ πασᾶς καὶ πηγαίνοντας εἰς τὸ χωρίον, ὁποῦ ἦσαν ἐκεῖνοι, μετὰ ἱκανῶν λεβέντων, εὗρεν αὐτοὺς μεθύοντας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐναντιωθέντας ἐλάβωσεν ὁ πασᾶς τοὺς δύο, καὶ δένοντάς τους ὅλους τοὺς ἔφερεν εἰς τὸ κονάκι του· ἀφ' ὧν τοὺς μὲν τρεῖς μαρτυρηθέντας αὐτουργοὺς τοῦ ἀνοσιουργήματος παρέδωκε τῷ γενίτζερ τζαβουσῇ, καὶ τὴν νύκτα τοὺς ἔπνιξε καὶ εἰς τὸ τρίστρατον ἔρριψε· τοὺς δὲ ἄλλους τρεῖς ὡς συνεργοὺς τοῦ κακοῦ ἀπέστειλεν ἐξορίστους καὶ δεσμίους εἰς τὸ κάστρον τῆς Νικοπόλεως.

δ Ἔφθασεν ὁ ἐλτζῆς τῆς Φράντζας εἰς τὸ ὀρδί· τὸν ἐκόνευσαν κοντὰ εἰς τὸν ῥεῖς ἐφένδην. Τῇ ἐφεξῆς ἀντάμωσε τὸν ἐπίτροπον.

Ἐξετάζοντας ὁ Βελῆ πασᾶς μίαν γλῶσσαν μόσχοβον ὁποῦ τοῦ ἐπῆγαν, εἶπε πῶς εἰς τὸ τάπουρον λέγεται διὰ νὰ σηκωθοῦν τῇ δεκάτῃ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ νὰ κινήσουν διὰ τὸ Χοτίνι, καὶ ὅτι ἂν δὲν σηκωθοῦν, οὐδὲ τότε ἔχουν σκοπὸν νὰ κάμουν ἀγάπην· ἐρωτηθεὶς διὰ ζαχιρὲν, ἀπεκρίθη ὅτι ἕως τώρα εἴχομεν, μᾶς ἔχουν καὶ οἱ Λέχοι, ὅμως τώρα δὲν θέλουν νὰ μᾶς δώσουν οἱ Λέχοι, καὶ ἔχομεν μεγάλην χρείαν ἀπὸ ζαχιρέν· ἐρωτηθεὶς ἂν ἄφησεν ὁ Μούνιχ στράτευμα πέραν ἢ τὸ ἐπέρασεν ὅλον, ἀπεκρίθη ὅτι ἄφησεν εἰς τὸ Γκετζίτι ἕως τρεῖς χιλιάδας, οἵτινες κάμνοντες χανδάκια κάθονται ἐκεῖ διὰ φύλαξιν τοῦ Γκετζιτίου· ἐρωτηθεὶς ἂν ἠκούσθη εἰς τὸ τάπουρον πῶς ἐχάλασαν οἱ Τοῦρκοι τοὺς Νέμτζους, ἀπεκρίθη πῶς ἠκούσαμεν τὸ ἐναντίον, ἤγουν πῶς ἐχάλασαν οἱ Νέμτζοι τοὺς Τούρκους, καὶ ἐπῆραν τόσα τόπια καὶ τόσα πράγματα τῶν Τουρκῶν, καὶ ἐκάμαμεν

TAYLOR INST. OXFORD

σενλίκι μίαν ήμέραν καὶ μίαν νύκτα. Ἐρωτηθεὶς ἂν ἔδωσαν οἱ Μοσχόβα βοήθειαν εἰς τοὺς Νέμτζους, ἀπεκρίθη ὅτι ἔδωσαν ὀκτὼ χιλιάδας· ἔστειλαν καὶ οἱ Νέμτζοι ἑξακοσίους Σέρβους ὁποῦ ἔγραψαν μὲ ἄσπρα τῶν Μοσχόβων.

Ἐφέρθησαν ἔτι τῷ Βελῆ πασᾷ δύο γλῶσσαι, ὁ μὲν Γκιουρτζῆς ὁ δὲ Ἰταλός· καὶ ἐξετασθέντες ἂν ἦναι εἰς τὸ μοσχικὸν τάμπουρον καὶ ἄλλοι ὁμόφυλοί των, εἶπαν ὅτι εἶναι ἕως πεντακόσιοι Γκιουρτζῆδες καὶ πεντακόσιοι Ἰταλοί· εἶπαν προσέτι πῶς τὸ πλῆθος ἐπανέστη κατὰ τοῦ φέρτμαρσαλ Μούνιχ, λέγοντες· «ἕως πότε μᾶς παιδεύεις καὶ μᾶς φέρνεις καὶ μᾶς χώνεις εἰς τέτοιον τόπον καὶ μᾶς σκλαβόνεις, καὶ δὲν μᾶς ἀφίνεις νὰ πολεμήσωμεν ἢ νὰ χαθῶμεν, ἢ νὰ κερδήσωμεν;» Πρὸς τοὺς ὁποίους ὅτι ἀπεκρίθη ὁ φέρτμαρσαλ πῶς ἔχετε ἔτι ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ εἰς δέκα ἡμέρας, ἢ πηγαίνομεν εἰς τὸ Χοτίνι, ἢ κάμνομεν ἀγάπην, καὶ γυρίζομεν.

Ἀκούσας ὁ Βελῆ πασᾶς πῶς ὁ Μόσχοβος στέλνει καὶ συνάζει ζαχιρὲν ἀπὸ τὴν Λεχίαν, εὐθὺς ἐδιόρισε νὰ περάσουν ὀκτὼ χιλιάδες στράτευμα σκωθικὸν καὶ μερικὸν ὀθωμανικὸν, καὶ μερικοὶ Λιπκάνοι, διὰ νὰ κόψουν τὸν ζαχιρέν του καὶ ἀπὸ πέραν.

Ἦλθον εἰς τὸν αὐθέντην δύο τατάροι, ἀπεσταλμένοι παρὰ τοῦ σερασκὲρ σουλτάνου διὰ νὰ ἀπέλθουν εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν δύο γλώσσας, Μόσχοβον καὶ Κάζακον, τοὺς ὁποίους, σταλέντας ἀπὸ τὸ τάπουρον διὰ χορτάρι, ἔπιασαν. Οὗτοι ἐξετασθέντες εἶπον ὅτι εἶναι ἑκατὸν χιλιάδες στράτευμα ὁμοῦ μὲ τὸν Μούνιχ, καὶ ὅτι εἶναι πέραν τοῦ Νίστρου ἕως εἴκοσι χιλιάδες Κάζακοι καὶ Μόσχοι.

Ὁ πεζαδὲς Δημητράσκος Καντεμίρης ἀποστατήσας ἀπὸ Πογδανίας, καὶ προσφυγὼν εἰς τὸν Μούνιχ ἐπῆγεν εἰς τὸ Τζερνεούτζι μὲ πογδάνικον στράτευμα· εἶχε τὸν μεκτερχανὲν τοῦ Γιαχγιᾶ πασᾶ, καὶ ἐφορεῦσε σαμουρόγουναν καμπανίτζαν.

Ὁ Γρηγόρβοδας εὑρίσκετο εἰς Ἰσνοβίτζι, ἔχων μεγάλην ἔνδειαν τροφῶν, μὲ τὸ νὰ τὰς ἅρπασαν οἱ Τατάροι, καὶ μερικὰς ἡμέρας δὲν εἶχε παντελῶς ψωμί. Οἱ μανζίληδες πογδάνοι ἄρχισαν νὰ διασκορπίζωνται

ἀπὸ κοντά του· οἱ τζαράνοι ἀνεγριώθησαν, καὶ δὲν ἐπείθοντο αὐτῷ· ἦτον εἰς φόβον πολὺν, καὶ μήτε νύκτα μήτε ἡμέραν δὲν ἐστέκετο εἰς κανένα τόπον, μὲ τὸν χατμάνον Κωνσταντῖνον ἦτον συγχισμένος, καὶ πολλὰς ἡμέρας δὲν ἀνταμώθη μετ' αὐτοῦ. Τὸν πεηζαδέν του ὁμοῦ καὶ τὸν τοῦ Μιχάλβοδα τοὺς ἐκίνησε μὲ πολὺ ἀγιρλίκι τριάντα ἀμάξια εἰς τὴν Πόλιν· φθάσαντες εἰς τὸ Γαλάτζι τοὺς ἔγραψε νὰ κάμουν μύξι, μὲ τὸ νὰ ἦτον πανοῦκλα εἰς τὸ Γαλάτζι, καὶ ἐτραβήχθηκαν πλησίον εἰς ἕνα χωρίον.

Ἀπὸ Κρίμι ἀπέρασεν ἕνας χασεκὴς μὲ δύο γλώσσας μοσχόβους, τοὺς ὁποίους ἐρευνῶντες, εἶπον ὅτι ὁ Λάσης γκενεράλις μὲ σαράντα χιλιάδας στράτευμα πεζικὸν καὶ καβάλλα ἐρχόμενος εἰς ἕνα μέρος, δέκα ὥρας ἐδῶθεν ἀπὸ τὸ Κρίμι, καὶ ταπουρόνοντας ἐστάθη δύο ἡμέρας· μετέπειτα διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χορταρίου, καὶ τὰς ἀσθενείας, ἐτραβήχθη ὀπίσω.

ε Ὁ βασιλεὺς ἐζήτησεν ἕνα μακροσκόπιον ἀπὸ τὸν ἀρχιϊατρὸν, ὁ δὲ ἔχοντας φιλίαις μὲ τὸν Ἡρακλείας, τὸν εἶπε νὰ τὸν εὕρῃ ἕνα ἄξιον διὰ βασιλέα, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Μιχάλβοδας ἔχει ἕνα ἐξαίρετον, καὶ ἂς στείλῃ ἐκ μέρους του νὰ τὸ ζητήσῃ· ἀκούοντάς το ὁ Μιχάλβοδας τὸ ἔδωσε μαζὶ μὲ μίαν ἀναφορὰν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαρακαλοῦσε νὰ προστηχθοῦν κάποιοι χρεωφειλέται ὁποῦ τὸν ἐβίαζαν νὰ μὴ τὸν ἐνοχλοῦν, καὶ ἔγεινεν ὁρισμὸς εἰς τοὺς χρεωφειλέτας, καὶ ἀφέθησαν.

Φανέντες ὡς ἑβδομήκοντα Χαϊδοῦδες εἰς τὸ καθηλίκιον τοῦ Τελιορμανίου, ἁρπάζοντες καὶ λεηλατοῦντες τὰ πράγματα τῶν πτωχῶν ἐντοπίων ληστρικῶς, ἔπεμψεν ὁ αὐθέντης πενῆντα διαλεκτοὺς ἱππεῖς ἀλβανίτας μετὰ τοῦ καπετάνου αὐτῶν Γιαννάκη εἰς καταδρομὴν ἐκείνων.

Ἐστάλθησαν εἰς τὸ Πιτέστι ἑκατὸν σεϊμένηδες μετὰ τοῦ Ἰωαννίτζα ἀρμάση, καὶ τοῦ Γεωργάκη Κανέλου διὰ φύλαξιν ἐκείνου τοῦ μέρους.

ζ Τρία μπαϊράκια Κατάνοι ἐκαταίβησαν εἰς τὸ χωρίον τοῦ πρώην μεγάλου κομίσου Μιχάλη Μπαρμπατέσκουλου Λουτέστι καλούμενον, καὶ λεηλατήσαντες πάντα τὰ ζῶα τά τε ἀρχοντικὰ καὶ τῶν ἐγχωρίων, ἐφόνευσαν καὶ τὸν ἱερέα, καὶ τὸν περκαλάμπον τοῦ χωρίου, κἀκεῖθεν ἀπελθόντες

εἰς τὸ μοναστήριον Μπουτόγι, καὶ λεηλατήσαντες καὶ ἐκεῖνο ἐπῆραν τὸν ἡγούμενον δέσμιον, καὶ τὸν ἐπῆγαν ἕως εἰς τὸ Δραγοέστι, ὅστις δοὺς αὐτοῖς τετρακόσια γρόσια ἠλευθερώθη τοῦ κινδύνου, εἶτα διαρπάσαντες τὰ ζῶα τοῦ χωρίου καὶ τοῦ δευτέρου λογοθέτου Κωνσταντίνου Κρετζουλέσκουλου, ἀπῆλθον μετὰ τῶν λαφύρων πρὸς τὴν κούρτην τοῦ Ἄρτζες.

Ἀφ' οὗ πολλάκις πολλοὶ τῶν ὀφφικιαλίδων γερμανῶν ἀντάμωσαν τὸν ἐπίτροπον, ἐπῆγεν ὁ Νέϊμπουρκ, κομμανδάντες τοῦ κάμπου, ὁποῦ εἶναι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Διμισβαρίου, ἔχων μαζί του τὸν σινιὸρ Μούμαρς, δραγουμάνον τῶν Νεμτζῶν, ὁμοῦ καὶ τὸν σεκρετάριον τοῦ Τάλμαν, τὸν ὁποῖον ἐδέχθησαν μὲ τὴν προσήκουσαν περιποίησιν, ἔστησαν τζαδήρια κοντὰ εἰς τὸ σαϊβάνι τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τὸν ἔβαλαν. Ἔδειξεν ὁ Νέϊμπουρκ ρουχσατναμὲ διὰ νὰ τρατάρῃ τὰ τῆς εἰρήνης. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀνταμώθη μὲ τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας, καὶ τρατάρουν τὴν εἰρήνην μὲ τρόπον ὅμως μυστικόν. Ἄδεται δὲ ὅτι οἱ Γερμανοὶ ζητοῦν νὰ τρατάρουν εἰρήνην, μὲ τὸ ὅ, τι εὑρέθη ὁ καθένας, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς οἱ πλείονες λέγουσι καὶ δοξάζουσι, συμπεριέχεται καὶ τὸ Μπελιγράδι, ἐπειδὴ τὰ ἔξω τῶν τειχῶν ἦσαν εἰς χεῖρας τῶν Ὀθωμανῶν· οἱ Ὀθωμανοὶ ζητοῦν νὰ τρατάρουν τὴν εἰρήνην μὲ τὰ τρακτάτα τῆς Καρλοβίτζας, ἓν καὶ μόνον προσθέτοντες, τὸ νὰ βαλθῇ κράλης εἰς Ἐρδελίαν ἐκ μέρους τῆς Πόρτας· ἐλπίδες ἀγάπης ὅμως εἶναι μεγάλαις.

Τὸ κάστρον ἦτον ὅλο μουχασερὲν, καὶ ὅλο ἔρριχναν ἀκαταπαύστως τόπια ἡμέρα καὶ νύκτα, καὶ κουμπαράδαις ἐκατέρωθεν· διπλᾶ ὅμως ἔρριχναν οἱ Ὀθωμανοί.

Ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου δὲν ἔγεινε, διὰ νὰ μὴ σκορπίσουν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ἔχοντας ὡς βεβαίαν τὴν εἰρήνην.

η Ἦλθεν εἴδησις εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι ἐκυριεύθη τὸ Πελιγράδι μὲ βέραν· ὅθεν ἔγεινε χαρὰ μεγάλη, καὶ ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης τοὺς ἀγγελιαφόρους λιπκάνους, καὶ τὸν ὑπηρέτην τοῦ βατάχου Ἰωαννάκη (ὅστις εἶχε στείλῃ ταύτην τὴν εἴδησιν) μπινίσι, φιλοδωρῶντας τους καὶ φλωρία, ἀγκαλὰ

αὕτη ἡ εἴδησις ἦτον ψευδὴς, ὅμως ἐστάλθη, διὰ τὴν προρρηθεῖσαν αἰτίαν, τοῦ βεζὶρ τζοκαδάρη, ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς τὸν Μουρταζᾶ πασᾶν, μὲ ταύτην τὴν ἀγγελίαν, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, ὅπου ὄντας ὁ βατάχος Ἰωαννάκης καὶ μὴ περιμείνας τὴν ἐπιβεβαίωσιν, τὴν ἐπρόφθασεν εὐθὺς εἰς τὸν αὐθέντην.

Ἔκαμεν ὁ αὐθέντης τὸν μεγάλον κόμισον Σερβάνον Γκινδέσκουλον μεγάλον παχάρνικον· τὸν δεύτερον λογοθέτην Κωνσταντῖνον Κρετζουλέσκουλον ἄγαν· τὸν δεύτερον βηστιάρην Στέφανον Βακαρέσκουλον δεύτερον λογοθέτην· τὸν τρίτον βηστιάρην Φχιέραν δεύτερον βηστιάρην· τὸν βατάχον τῶν ἀπρότων Ἰωάννην τρίτον βηστιάρην καὶ βατάχον τῶν ἀπρότων τὸν Ῥάδουλον Μπραϊλόην Ὀλτιάνον· κλουτζιάρην τῆς ἄριας τὸν Κωνσταντῖνον Ἀρτζιντουγιάνον ἐπιτροπικῶς χρηματίσαντα μπάνον τῆς Κραγιόβας· καπετάνον τῶν ταραμπάνων τὸν Γεώργιν Σέρβον, καὶ λογοθέτην τῆς βηστιαρίας τὸν Σερβάνον Γρετζάνον.

Ἐβγῆκε τὸ βακαρῖτον.

θ Καταβάντες μερικοὶ κλεπτοκατανοχαϊδοῦδες εἰς τὴν Σλάτιναν καὶ διαρπάσαντες τὰ παρατυχόντα πράγματα καὶ ζῶα, τέλος πυρπολήσαντες καὶ τὴν χώραν ἀνεχώρησαν.

Ἐξ αὐτῶν ἀπελθόντες εἰς τὸ καθηλίκιον τῆς Βλάσκας, καὶ πηγαίνοντες ἕως εἰς τὸ Κόρμπι καὶ εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Γλαβατζοῦ, διαρπάσαντες κακεῖθεν ζῶα καὶ ἄλλα πράγματα ἐκυνήγησαν καὶ δύο μπογιαρνάσηδαις καὶ ἓν ἰτζογλάνι αὐθεντικὸν, ὁποῦ περιήρχοντο διὰ τὴν σύναξιν τοῦ ζαχιρέ· ὅθεν ὁ αὐθέντης ἐδιόρισε τὸν Χαϊδάραγαν, μπίνμπασην τῶν Ἀλβανιτῶν, μετὰ τῶν στρατιωτῶν του, καὶ ἑτέρων καπετάνων καὶ σλουζιτόρων ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν, διὰ νὰ ἀπέλθουν κατὰ τῶν κλεπτοκατάνων.

Ἐπῆγεν ὁ νέος σερασκὲρ Μεμὶς πασᾶς πέραν τοῦ Δουνάβεως, καὶ ἑταπούρω σενάντικρυ εἰς τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ μὲ εἴκοσι χιλιάδαις στράτευμα, τοῦ ὁποίου οἱ τζαρκατζῆδες ἔφθασαν ἕως εἰς τὸ Σλαμκάμιν καὶ εἰς ὅλα τὰ πέριξ τοῦ Διμισβαρίου.

Κινηθὲν τὸ μοσχικὸν τάμπουρον αὐγούστου δευτέρᾳ ἀπὸ τὸν διαληφθέντα τόπον, τὸν μεταξὺ Νίστρου καὶ Προύτου, καὶ ἐρχόμενον κατὰ τοῦ Χοτινίου, ἐσηκώθη ὁ σερασκὲρ Βελῆ πασᾶς, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶν, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον τὸ ὀρδί του, καὶ συμβουλευθέντες ὅτι νὰ μὴν ἀφήσουν τοὺς Μοσχόβους νὰ ἔλθουν ἴσια, μόνον νὰ τοὺς ἀντικρύσουν, ἐγύρισεν ὁ Βελῆ πασᾶς εἰς τὸ Χοτίνι. Τῇ ἐφεξῆς ἐπῆγεν ὁ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς ἐμπρὸς εἰς τὸ τάπουρον τῶν Μοσχόβων, καὶ συγκροτήσας πόλεμον μετ' αὐτῶν ἕως δύο ὥρας, ἐκέρδησεν ὁ Ἀλῆ πασᾶς, κατατροπώσας τὸν τζαρκατζὴν τῶν Μοσχόβων, ὁποῦ ἤρχετο ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ καθολικὸν τάπουρον· παίρνοντες καρδίαν ἐκ τούτου τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἐφώρμησαν καὶ κατὰ τοῦ μεγάλου στρατεύματος, τὸ ὁποῖον παίρνοντάς το εἰς τὴν μέσην ἀπὸ ἕνα μέρος ὁ σερασκὲρ σουλτάνος, ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ Κολτζὰκ πασᾶς, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς τὸ κατεπολέμησαν, καὶ πολλοὺς ἐφόνευσαν, παίρνοντες τρία μεγάλα τόπια καὶ ὀκτὼ μικρά, καὶ γλώσσας παμπόλλους, μεθ' ὧν ἦσαν ὀφφικιάλιδες, λέγεται ὅτι καὶ ἕνας γκενεράλις ἐγγλέζος. Ὁ Μούνιχ μὲ τὰ στρατεύματα ἐστάθη πέντε ὥραις ἐκεῖθεν μακρὰν ἀπὸ τὸ Χοτίνι.

Εἶπαν ἡ γλώσσαις ὁποῦ ἐπιάσθησαν ὅτι ἐθανατώθη εἰς τὸν πόλεμον ὁ Κρὸφ γκενεράλις.

Κατατροπωθέντες οἱ Γερμανοὶ ὑπὸ τῶν ὀθωμαν[ικ]ῶν ὅπλων, ἔγραψεν ὁ Βάλης τῷ Μίνιχ ὅτι μὲ τὸ νὰ ἐπολεμήσαμεν χωρὶς μετερίζια, διὰ τοῦτο ἐνικήθημεν, καὶ ἐχάθησαν καὶ τόσοι γκενεράλιδες, ὅθεν ἐσεῖς νὰ φυλαχθῆτε νὰ μὴ πολεμήσετε ὡσὰν καὶ ἡμᾶς χωρὶς μετερίζια.

ιβ Ἀπὸ τὸ καθηλίκιον τοῦ Ὄλτου ἐστάλθησαν δύο κλεπτοκατάνοι καὶ ἕνα κεφάλι· οὗτοι ἦσαν ἕως δέκα καὶ καταβάντες εἰς τὸ χωρίον Σερβανέστι, διαρπάσαντες τὰ πρόβατα τοῦ μεγάλου βορνίκου Κρετζουλέσκουλου, ἀπῆλθον καὶ εἰς τὸ χωρίον Φλόρε, πλησίον τοῦ Σερβανεστίου· τούτους καταδιώξας ὁ ἱσπράβνικος τῆς Σλατίνας Ἰωαννάκης ποστέλνικος, καὶ ὁ τῶν Ἀλβανιτῶν καπετάνος Γιαννάκης μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν σλουζιτόρων, καὶ νυκτὸς οὔσης,

μόλις ἐπίασαν τοὺς δύο, καὶ τὸν ἕνα ἀπεκεφάλισαν, τοὺς ὁποίους εὐθὺς κρεμάσας ἐπάνω εἰς τὸν λόφον τῆς μητροπόλεως, ἔστειλεν ὁ αὐθέντης δῶρα τῷ μὲν ἱσπραβνίκῳ τζόχαν, ἀτλάζι, καναβάτζον καὶ σόφι, τῷ δὲ καπετάνῳ μπινίσι, ἀτλάζι, τριάντα γρόσια καὶ τζελέγκι, καὶ τὰ νεφέριά του πενῆντα γρόσια, καὶ τοὺς ζαπτζήδαις πρὸς πέντε γρόσια, τὸν δὲ ὀδάπασην, ὁποῦ ἔφερε τοὺς κλέπτας, ἐφόρεσε μπινίσι καὶ τζελέγκι, δοὺς αὐτῷ καὶ πέντε γρόσια, καὶ τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ σλουζιτόρους πρὸς πέντε γρόσια καὶ τζελέγκι.

Ἔφθασεν ὁ χαζνεδάρης τοῦ βασιλέως εἰς τὸ ὀρδὶ, καὶ ἔφερε τῷ μὲν ἐπιτρόπῳ γοῦναν καὶ σπαθὶ, τοῖς δὲ οὔτζ τουΐλοὺ πασάδαις γούναις καὶ ἔξοδα, καὶ ἐφόρεσαν οὐμοὺν καφτανὶ ὅλοι οἱ συνευρεθέντες ριτζάληδες εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Χισσαρτζικίου· εἰς τὸν Πόσνα βαλισῆ δὲν ἔφερε τίποτες, ἐπειδὴ δὲν εἶχε μάθει τὸν ἐρχομόν του· ἔφερε δύο χάτι σερίφια, ἕνα διὰ τὸ βεζαρέτι τοῦ Χουσεὶν πασᾶ, γαμβροῦ τοῦ ἐπιτρόπου, τὸ ἄλλο διὰ τὸ καπτζιπασλίκι τοῦ Χαλήλπεη, δευτέρου υἱοῦ τοῦ ἐπιτρόπου.

Μουκιαλεμὲς ἀδιακόπως καθ' ἑκάστην ἐγίνετο ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ρεὶς ἐφένδη, ὀρδουκαδησῆ, καὶ μεκτουπτζῆ ἐφένδη, εἰς ἕνα τζαδήρι ὁποῦ ἐξεπίτηδες ἐκουρδίσθη μεταξὺ τοῦ ρεὶς ἐφένδη καὶ τοῦ ἑλτζῆ τῆς Φράντζας.

ιγ Οἱ δοᾶδες τῶν Ἑβραίων μὲ τὸ νὰ ἐγίνοντο τώρα ὕστερα μὲ πολὺ ἐδεπσιζλίκι, ὡς τόσον ὁποῦ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐγίνοντο οἱ δοᾶδες, ἔπαιρναν μὲ φούσκαις ῥακὶ, καὶ ἐπωλοῦσαν εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ ἀκολουθοῦσαν συχνοὶ καβγᾶδες, ἐμποδίσθησαν τελείως. Ἀναμεταξὺ εἰς τοὺς ἄλλους καβγάδαις ἦτον ἕνας καὶ αὐτός· ὁ Χοτζαδαβούτης, πεζεργιάνμπασης τοῦ ὀτζακίου, εἶχεν ἕνα υἱὸν, ὁ ὁποῖος ὄντας τρελλοϋπερήφανος νέος, καὶ εἰς τοὺς δοάδαις αὐτοὺς φορένοντας τοὺς ἀνθρώπους του γενιτζάρικον κιαφέτι, βάνοντας καὶ αὐτὸς τζατὰλ σαριγὶ, καὶ ἄλλα τούρκικα φορέματα, ἐπέρασεν μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ παραϋτὸς τῆς χατιτζὲ σουλτάνης ἀπὸ τὸ ὄκ μεϊδάνι, ὅπου ἐγίνοντο οἱ δοᾶδες, καὶ δίδοντας σελάμι εἰς τοὺς Τούρκους, μὴν ἠξεύροντας πῶς εἶναι αὐτὸς Ἑβραῖος, ἔδωκε καὶ εἰς αὐτὸν τὸ ἴδιον

σελαμέτι· τοῦτο βλέποντές το μερικοὶ Τοῦρκοι τὸν εἶπαν πῶς δὲν πρέπει νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν, ὄντα Ἑβραῖον, τὸ αὐτὸ σελάμι ὁποῦ δίδει εἰς τοὺς Τούρκους. Ταῦτα ἀκούσας ἐκεῖνος, βλέποντας καὶ τὸ κιαφέτι του, ἔβαλε τοὺς ἀνθρώπους του καὶ τὸν ἔδειραν· ἐβγῆκαν καὶ οἱ ποσταντζῆδες ἀπὸ τὸ βασιλικὸν σεράγι, καὶ τὸν ἐρήμαξαν ἀπὸ ταὶς ξυλιαὶς, καὶ μόλις μερικοὶ ὀτζακλῆδες, ὁποῦ εὑρέθησαν ἐκεῖ, τὸν ἐλευθέρωσαν.

Πηγαίνοντας ὁ βενετζιάνος ἐλτζὴς εἰς Πόλιν ἐζήτησεν ἄδειαν ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν καϊμεκάμην διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ· τὸν ἀπεκρίθη ὁ καϊμεκάμης ὅτι ἂν δὲν παρθοῦν τὰ κρεδιντζιάλε γράμματα (τὰ ὁποῖα ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ πάρῃ αὐτὸς ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπιτρόπου), δὲν ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ἄδειαν εἰς αὐτὸν νὰ κινήσῃ, ὅθεν ἔστειλαν ἄνθρωπον εἰς τὸ ὀρδὶ, καὶ προσμένουν νὰ τοὺς ἔλθῃ ἡ περὶ τῶν γραμμάτων ἀπόκρισις.

Ἀπεκατέστησεν ὁ αὐθέντης ἑτέρους δύο μπουλουκμπασήδαις τῶν νεολέκτων στρατιωτῶν, τόν τε Ἀναστάσιν, τὸν καὶ βόρνικον τῆς δόμνης χρηματίσαντα, καὶ ἕτερον Ἀναστάσιν Ἰωαννίτην, Μόρον ἐπικαλούμενον.

Ἕνας Κατζίβελος τοῦ μοναστηρίου Βάλε καλσυμένου, οὐ πόρρω τοῦ Κινπουλουγκίου, μετὰ ἑνὸς βλάχου ἐργάτου τοῦ μοναστηρίου πηγαίνοντες καὶ εὑρίσκοντες πέντε κλεπτοκατάνους, τοὺς ἔφερον εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ δένοντες τὸν ἡγούμενον, καὶ δέρνοντες ἥρπασαν ὅλα τὰ παρευρεθέντα πράγματα, καὶ εὑρόντες καὶ μίαν κρυψιῶνα γεμάτην ἀπὸ μοναστηριακὰ πράγματα καὶ ἱερὰ σκεύη τὴν ἄδειασαν· καὶ οὕτως οἱ μὲν Κατάνοι ἐπῆγαν εἰς τὰς κατοικίας των, γεμάτοι κούρση, οἱ δὲ προδόται καὶ δοῦλοι τοῦ μοναστηρίου χωρὶς νὰ κερδήσουν ἢ νὰ πάρουν τίποτες, ἔφυγον πρὸς τὰ δάση τῆς Ὄκνας Τελέγας, τοὺς ὁποίους μαθόντες οἱ καμαράσηδες τοὺς ἔπιασαν καὶ τοὺς ἔστειλαν δεσμίους εἰς τὴν αὐθεντικὴν κούρτην, καὶ τῇ ἐπαύριον τοὺς ἐκρέμασαν.

Εἰς τὸν Βελῆ πασᾶν ἐστάλθη χαζνὲς ἑκατὸν πουγγία, διὰ τὰ ἔξοδα τῶν εἰς Πενδέρι καὶ Χοτίνι στρατευμάτων.

ιδ Ἐστάλθησαν ἀπὸ τὸ Τελὶ Ὀρμάνι παρὰ τοῦ Παρασκευᾶ καπετάνου μὲ τὸν ὀδάμπασην τῶν Ἀλβανιτῶν, καὶ δύο νεφέρια, πέντε κεφάλια

κλεπτοκατάνων, ὅθεν ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης τὸν ὀδάμπασην μπινίσι καὶ τζελέγκι δίδοντάς τον καὶ δέκα γρόσια καὶ τζελέγκι. Ἔστειλε καὶ τῷ καπετάνῳ Παρασκευᾷ μπινίσι, τζελέγκι καὶ τριάντα γρόσια, καὶ ἑξῆντα τοῖς ὑπ' αὐτὸν στρατιώταις· τῷ δὲ ἰσπραβνίκῳ τοῦ Τελὶ Ὀρμανίου Σερβάνῳ Ἰσβοράνῳ τζοκάτλαζον.

ιε Ἐσταλθη παρὰ τοῦ αὐθέντου πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πιτεστίου, ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον ὁ Ἰωαννίτζας ἀρμάσης καὶ ὁ Γεωργάκης Κανέλος, καὶ ἄλλο στράτευμα Ἀλβανιτῶν καὶ σεϊμένηδων ὑπὲρ τοὺς διακοσίους μετὰ τοῦ Χαϊδάραγα καὶ τοῦ μπὰς μπουλούκμπαση Φώτι διὰ νὰ καταδιώξουν τοὺς ἐκεῖσε περιτριγυρίζοντας Κατάνους καὶ διαρπάζοντας τὰ χωρία.

Ἐκτυπήθησαν ἀπὸ πανοῦκλαν μέσα εἰς τὸ ἐν βασιλευούσῃ παλάτιον τοῦ αὐθέντου δύο σκλάβαις, ὅθεν εὐθὺς ἡ δόμναις ἀνεχώρησαν μετὰ παντὸς τοῦ ἐπάγίου των εἰς τὰ Θεραπειά.

Ὁ Γρηγόρβοδας εὑρίσκετο εἰς τὸ Δραγκουσάνι χωρίον, ἔχων μεγάλην ἔλλειψιν ζαχιρὲ, καὶ φόβον πολὺν ἀπὸ τὸν πεηζαδὲ Καντεμίρην, ὅστις ἦτον εἰς Τζερνεούτζι μὲ δώδεκα χιλιάδας στράτευμα Καζάκων.

Ἐσταλθησαν εἰς τὸ τάπουρον τῶν Μοσχόβων σαράντα χιλιάδες ἁμάξια τροφαὶ, διὰ φύλαξιν τῶν ὁποίων ἦτον εἰς κάθε ἁμάξι ἀπὸ ἕνα τζακαχόζι καὶ ἕνας Κάζακος· ὥρμησαν μερικοὶ Τατάροι διὰ νὰ κυριεύσωσι τὰ ἁμάξια καὶ μόλις ἐπῆραν ἐξ αὐτῶν ἕως ἑκατὸν εἴκοσι, τὰ ὁποῖα βλέποντές τα ὅλα φορτωμένα μὲ ἄσπρο, καθαρὸν ψωμὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον ὅτι «μὲ ὅλον ὁποῦ οἱ Μοσχόβοι τρώγουν καὶ πίνουν καλὰ, πάλιν ἡμεῖς θείᾳ βοηθείᾳ τοὺς νικῶμεν.»

Τινὲς τῶν ἀρχόντων λέχων ἔγραψαν τῇ η' τοῦ αὐτοῦ τῷ σερασκὲρ Βελῇ πασᾷ ὅτι ἐπειδὴ τὰ μοσχικὰ στρατεύματα διερχόμενα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Λεχίας καὶ οὐ μόνον ἁρπαγὰς καὶ λεηλασίας εἰς τὸν τόπον τους ἔκαμαν, ἀλλ' ἥρπασαν καὶ ἐξ θυγατέρας παρθένους ἐπισήμων ἀρχόντων, καὶ ἐπροξένησαν εἰς αὐτοὺς μεγάλην καταισχύνην, διὰ τοῦτο καὶ αὐτοὶ ἐσηκώθησαν κατὰ τῶν Μοσχόβων, καὶ φυλάττοντες τὴν πρὸς Ὀθωμανοὺς

φιλίαν σίγουρην καὶ ἄδολον, ἔχουσι καὶ ἕως εἴκοσι χιλιάδας ἕτοιμον νὰ στείλωσι πρὸς βοήθειαν τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ὅτι δὲν θέλουν ἀφήσῃ πλέον οὔτε σπειρὶ ζαχιρὲ νὰ πηγαίνῃ ἀπὸ τὸν τόπον τους εἰς τοὺς Μοσχόβους, μόνον νὰ στείλῃ ὁ σερασκέρης εἰς αὐτοὺς τοὺς Λέχους μερικὸν στράτευμα Σκυθῶν καὶ Λιπκάνων, διὰ νὰ τοὺς ἔχουν συμμάχους καὶ ὁδηγοὺς εἰς ταύτην τὴν κατὰ τῶν Μοσχόβων ἐκστρατείαν. Τοὺς κομιστὰς τῶν τοιούτων γραμμάτων ἐφόρεσεν ὁ σερασκέρης καβάδια καὶ τοὺς ἐδεξιώθη, καὶ διὰ μὲν τὴν φιλίαν ὁποῦ ἔδειξαν οἱ Λέχοι τοὺς ἐπῄνεσε· διὰ δὲ τὸ στράτευμα ὁποῦ ὑπόσχοντο νὰ δώσουν, εἶπεν ὅτι ὅταν ἤθελε τὸ χρειασθῇ τότε θέλει τὸ ζητήσῃ· περὶ δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ σκυθικοῦ ὁποῦ ἐζητοῦσαν οἱ Λέχοι ἀπεκρίθη ὅτι κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ δώσῃ, ὄντας πρὸ ὀφθαλμῶν ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἀπέστειλε τοὺς γραμματοκομιστάς.

Ὁ Στεφανάκης Κρεμμύδης, κλουτζιάρης δὲ ἄρια, μὲ τὸ νὰ ἐτόλμησε καὶ ἐπῆρε βιαίως ἕνα σεϊμένην ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴν στράζαν, ἐξωρίσθη πέραν τοῦ Δουνάβεως εἰς τὸ Τουρτουκαΐ.

Ἦλθεν εἰς τὴν Πόλιν ὁ μεγάλος ἰμπροχόρης, ἐπιστρέψας ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, ὅπου ἦτον διωρισμένος διὰ σουρουτζής.

Ἐπῆγεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ Κρίμι, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ὁ Λὰς γκενεράλ μὲ τὰ στρατεύματα ἐτραβήχθη, καὶ πῶς κατὰ τὸ παρὸν τὸ Κρίμι εἶναι ἀκίνδυνον, καὶ πῶς ἄλλην στενοχωρίαν δὲν ἔχουν παρὰ ἀπὸ ζαχιρέν· ἔστειλαν καὶ ψωμιὰ, καὶ παξιμάδια διὰ νὰ τὰ ἰδοῦν, καὶ παρακαλοῦν βοήθειαν κατὰ τοῦτο.

ιη Ἔγεινεν ἕνα πούπλικον κογκρέσο ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δύο Ἀλῆ πασάδων βεζιράδων, καὶ ἄλλων ριτζάληδων, πλὴν τοῦ ἐπιτρόπου, καὶ ἀπεφασίσθη ἡ εἰρήνη ἐπὶ συμφωνίᾳ τοιαύτῃ· τὸ πέραν τοῦ Ὄλτου, ὁ Ἀδᾶς, ἡ Χίρσοβα, τὸ Μεχεδίε, τὸ Μπελιγράδι, τὸ Πουγιουρδελένι (τὸ ὁποῖον εἶναι παλάγκα δώδεκα ὥραις ἐπάνω ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι, εἰς τὸ ἐδῶθεν μέρος τοῦ Σάβα), τὸ Σέμπες, τὸ Λόγγος, καὶ ὅλον τὸ Ζέμιν Ὀβασὶ, νὰ ἦναι τῆς ὀθωμανικῆς

ἐπικρατείας· τὸ δὲ Διμισβάρι τῶν Νεμτζῶν, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πρελιμινάρε ἐπάνω εἶναι νὰ τελειώσῃ ἡ ἀγάπη· ἀπέμειναν δὲ ἕνας δύο νιζᾶδες ἀναμεταξύ τους, οἱ ὁποῖοι εἶναι μουχτάτζηδες εἰς ἄλλον ἕνα μουκιαλεμὲν ἀκόμη, καὶ οὕτω νὰ τελειώσῃ τὸ πρᾶγμα. Ἐλέγετο ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν νὰ ἐτρατάρετο καὶ ἡ μετὰ τῶν Μοσχόβων εἰρήνη.

Ὁ ἐπίτροπος ἦτον ἄρρωστος· ἔλεγον ὅτι ἔχει λοιμικὴν ἀσθένειαν· ἔκαμε βεκίλην του τὸν Πόσνα βαλισῆ Ἀλῆ πασᾶν νὰ κάμῃ εἰς τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ἐκεῖνο ὁποῦ εὕρῃ εὔλογον.

Ὁ βασιλικὸς χαζνεδάραγας ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ ὀρδί, καὶ μὲ τὸ νὰ εἶχε προσταγὴν παρὰ τοῦ βασιλέως νὰ ὑπάγῃ καὶ εἰς τὸ Ἀδᾶ Καλααση νὰ τὸ ἰδῇ, διὰ νὰ τοῦ τὸ περιγράψῃ, ἐδιάβη μὲ καΐκι διὰ τὸ Δούναβι.

ιθ Ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης καβάδι τὸν ἄγαν Κωνσταντῖνον Ζαγοριανὸν, τιμῶντας τον μὲ τὸ ὀφφίκιον τῆς μεγάλης κομισίας.

κ Ἕνας Βλάχος, ἠξεύροντας καὶ ἰταλικὰ, ἐλθὼν ἀπὸ τὸ Μπρασοβὸν εἰς Βουκουρέστι διά τινος ἀσυνήθους στράτας, ἐπιάσθη ὡς κατάσκοπος καὶ ἐβλήθη εἰς φυλακήν· τιμωρηθεὶς δὲ καὶ δαρθεὶς οὐ μετρίως, δὲν ἐμαρτύρησεν ἄλλο τι παρὰ ὅτι εἰς τὸ Μπρασοβὸν γραφθεὶς εἰς μπαϊράκι Μοσχόβων, καὶ μεταμεληθεὶς ὕστερον ἔφυγε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του.

κα Ἐτελείωσε θείῳ ἐλέει ἡ μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Νεμτζῶν εἰρήνη. Εἰς ταὶς τέσσεραις ὥραις τῆς ἡμέρας ἐφόρεσαν γούναις ὁ οὐρδοὺ καδησῆ, ὁ ρεὶς ἐφένδης, ὁ μεκτουπτζῆ ἐφένδης, ὁ κόντε Νέϊμπεργ, ὁ ἐλτζὶς τῆς Φράντζας, καὶ ὁ μέγας δραγουμάνος Ἀλέξανδρος Γκίκας, οἱ λοιποὶ καβάδια, καὶ διαβάζοντες ταὶς καπιτουλατζιόνες, ἐδόθησαν αἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν συνήθεις ὁμολογίαι, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ κάστρον τοῦ Μπελιγραδίου ὁ Ῥούμελη βαλισῆ ἕως ὁποῦ εὐκαίρωσαν τὸ κάστρον, καὶ τότε ἐδόθησαν τὰ κλειδία.

Τὸ Σέμπες καὶ Λόγγος μὲ κανένα τρόπον νὰ τὰ δώσουν οἱ Νέμτζοι δὲν ἠθέλησαν, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα· τὸ δὲ ἀγιαλέτι τοῦ

Διμισβαρίου νὰ μείνῃ εἰς τοὺς Νέμτζους· αἱ παλάγκαι ὁποῦ εἶναι ἐπάνω εἰς τὸν Δούναβιν εἰς τὰ χώματα τοῦ Διμισβαρίου νὰ γκρεμνισθοῦν, χωρὶς νὰ ξαναφτειασθοῦν εἰς τὸ ἑξῆς.

Τὸν Ῥούμελη βαλισῆ Ἀπτιπασαζαδὲ Ἀλῆ πασᾶν τὸν ἐφόρεσεν ὁ ἐπίτροπος γοῦναν, καὶ τζεβαχερένιον τζελέγκι, καὶ τὸν ἐδιόρισε Πελιγρὰδ μουχαφεζεσῆ, χωρὶς νὰ τὸν πάρῃ τὸ Ῥούμελη βαλισλίκι· τὸν ἐχάρισε καὶ ὅλα τὰ νέα τεβτζιχάτια τούτου τοῦ ἀγιαλετίου, καὶ εὐθὺς ὁποῦ εὐκαιρώσουν οἱ Νέμτζοι τὸ κάστρον, ἦτον νὰ ἔμβῃ μέσα πρὸς τοὺς ὁποίους ἔδωκαν χίλια ἀμάξια διὰ νὰ κουβανίσουν τὸ ἀγιρλίκι τους.

Ἔβγαλαν τὸν Ἰσταπὸλ ἐφένδην, μὲ τὸ νὰ εἶχε δεῖρῃ ἀπὸ τριακόσιαις ξυλιαὶς δεκατέσσαρας ψωμάδαις ἀπὸ τοὺς τριάντα ὁποῦ εἶχαν δώσῃ ἀρζουχάλι εἰς τὸν καϊμεκάμην, προσκλαιόμενοι ἀπὸ τὸν Ἰσταπὸλ ἐφένδην, διατὶ ἀνέβασε τὸ ψωμὶ, καὶ ἐπουγιουρουλδίσθη τὸ ἀρζουχάλι, ὅτι νὰ θεωρήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ὁ Ἰσταμπὸλ ἐφένδης, καὶ νὰ τὴν διορθώσῃ, καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔδειρεν. Ἔκαμαν ἀντ' αὐτοῦ τὸν Μπεκιρζαδὲ ἐφένδην κιαμπετὲν μααζούλ.

κδ Ἦλθεν ὁ Στεφανάκης Κρεμμύδης ἀπὸ τῆς ἐξορίας δι' ἀδείας τοῦ αὐθέντου.

Ἀπὸ τὰ πλάγια τοῦ Μπουζέου ἔστειλεν ὁ ἰσπράβνικος Ἀλέξις δύο φυγάδας Νέμτζους ἀπὸ τὸ ρεγιμέντο τοῦ Φίστιν Μπούργ· ὁ εἷς βίτζε καπράρης, καὶ ὁ ἄλλος μοσκατήρης, τοὺς ὁποίους πρὸς ὥραν ἔστειλεν εἰς φύλαξιν ὁ αὐθέντης εἰς τὸ Βακαρέστι.

Ἔστειλεν ὁ αὐθέντης καὶ ἔφερον μὲ ποδοκόπι καὶ ἔβαλαν εἰς τοὺς σεϊμένηδαις τὸν Ἰωαννίτζαν ἀρμάσην, καὶ Γεωργάκην Κανέλον, μὲ τὸ νὰ ἐδειλίασαν καὶ ἔφυγον, ἀκούσαντες πλῆθος Νεμτζοκατάνων ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς τὸ Ἄρτζες, καὶ δὲν ἐστάθησαν νὰ ἰδοῦν ἂν ἦτον ἔτζι τὸ πρᾶγμα, ὄντες ἀπεσταλμένοι ἐκεῖσε διὰ φύλαξιν τῶν μερῶν ἐκείνων· ἀντ' ἐκείνων δὲ ἔστειλε τὸν καπετάνον τῶν ταραμπάνων Γεώργιν μετὰ ἱκανῶν στρατιωτῶν ὀθωμανῶν καὶ βλάχων.

κε Ἀπεκατέστησεν ὁ αὐθέντης τὸν δεύτερον βηστιάρην Φχιέραν ὡς ἰσπράβνικον τοῦ Κινπουλουγκίου, καὶ τοῦ καδηλικίου Μουστζέλου, καὶ ἐκίνησεν εἰς τὰ ἐκεῖσε τῇ ὑστεραία.

κς Ὄντος τοῦ καϊμεκάμη τετάρτῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας εἰς τὸ διβάνι, ἔφθασε μὲ μεγαλωτάτην βίαν ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ ἕνας τάταρης τοῦ Μπαγδὰτ βαλισῆ, ὁ ὁποῖος εὑρέθη διὰ ὑποθέσεις τοῦ πασᾶ του εἰς τὸ ὀρδὶ, καὶ ὄντας ἕτοιμος διὰ νὰ κινήσῃ ἀπὸ ἐκεῖ· ἐπαραδόθη τὸ Βελιγράδι τοῖς Ὀθωμανοῖς, καὶ ἐμβῆκεν εὐθὺς ὁ γενίτζερ ἀγασῆ, καὶ ἔκαμαν ζάπτι οἱ μὲν γιανιτζάροι ταὶς πόρταις, ὁ δὲ τζεπετζίμπασης τὸν τζεπχανὲν, καὶ ὁ τοπτζίμπασης τὰ τόπια. Ταῦτα ἀκούοντας ὁ καϊμεκάμης, εὐθὺς ἐχάλασε τὸ διβάνι, καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσουϊλετίρδισε δὶς καὶ τρὶς, καὶ ἐβεβαιώθη οὕτως ἔχουσαν τῇ ἀληθείᾳ τὴν ὑπόθεσιν, τὸν ἔστειλεν ἐκείνην τὴν ὥραν μὲ τὸν ταλχιστζήν του εἰς τὸν βασιλέα. Πληροφορηθεὶς καὶ βεβαιωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔδωκε μπακσίσι τῷ μὲν τατάρῃ πουγγία πέντε διορίζοντάς τον καὶ εἴκοσι ἄσπρα γεβμιγιὲν, τῷ δὲ ταλχιστζῇ ἕνα πουγγὶ, καὶ εὐθὺς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔγεινε σενλίκι τοπίων· μεγάλην χαρὰν ἐπροξένησεν αὐτὴ ἡ χαροποιὰ ἀγγελία εἴς τε τοὺς αὐθέντας καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς μικρούς τε καὶ μεγάλους, δὲν ἔμεινε τζοκαδάρης εἰς τὴν πόρταν· ἔτρεχαν ὅλοι ἐπάνω κάτω σκιρτῶντες καὶ ἀγαλλιώμενοι, συγχαίροντες καὶ συγχαιρόμενοι διὰ τὴν τοιαύτην χαροποιεστάτην εἴδησιν.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἔφθασε καὶ ἕνας τζοκαδάρης τοῦ μεκτουπτζῆ ἐφένδη, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ ὀρδὶ τὴν ἴδιαν ἡμέραν, καὶ ἐξώδιασε τριακόσια γρόσια εἰς τὰ μενζίλια εἰς τὴν στράταν, καὶ εἶπε καὶ αὐτὸς λισανὲν καὶ χωρὶς γράμμα ἀπαραλλάκτως τὴν ἐπιβεβαίωσιν.

Ἔφθασε καὶ ὁ χαζνεδάρης τοῦ βασιλέως ὁποῦ εἶχε κινήσῃ πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ Μπελιγραδίου· εἶχε δὲ γράμματα πρὸς τὸν βασιλέα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔγραφεν ὁ ἐπίτροπος ἐπὶ λεπτοῦ κάθε λογῆς ὑπόθεσιν, ἡ περίληψις ὅμως εἶναι αὐτή· ὅτι τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἔφθασεν ὁ ἐλτζὴς τῆς Φράντζας, ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ κάστρον ἕνας κολονέλος μὲ ἕνα σὶρ κιατιπῆ, καὶ ἐζητοῦσαν

ἐπιπόνως τὴν ἀγάπην· ἀνταμόνοντές τον δὲ ἡμεῖς, καὶ φέροντες τὸν ἐλτζῆν τῆς Φράντζας, ἀφ' οὗ ἐσυνομιλήσαμεν ἱκανὴν ὥραν, δίδοντές τους τὰς προσφόρους ἀποκρίσεις, τοὺς ἐστείλαμεν πάλιν μέσα, οἱ ὁποῖοι πάλιν ἐβγῆκαν ἔξω, ζητοῦντες ἐπιπόνως καὶ λέγοντες νὰ τελειώσῃ ἐξάπαντος ἡ ἀγάπη μὲ τὴν δόσιν τοῦ Μπελιγραδίου, καὶ φανερόνοντες πόσον ραγπέτι καὶ κλίσιν ἔχει εἰς αὐτὸ ὁ καῖσαρ, καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἔκαμαν τρεῖς μουκιαλεμέδαις περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐσυνομίλησαν καὶ τὰ δύο μέρη τὰ δέοντα, καὶ ἔφεραν γράμματα τοῦ καίσαρος βουλλωμένα μὲ τὴν βοῦλλαν του, τὰ ὁποῖα ἦτον πρὸς τὸν Βάλης γκενεράλιν, καὶ τὸν ἔκαμνε τέλειον μουραχάσην του εἰς τὸ νὰ τελειώσῃ τὴν ἀγάπην, ἔγεινεν ἀπόφασις νὰ δοθῇ τὸ Μπελιγράδι, καὶ ὅτι ἐζήτησεν ὁ ἐπίτροπος τὰ χουδούδια κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· ἀπὸ τὸ κάτω μέρος ἕως τὸ Σέπες, Λόγγος καὶ Μεχεδίε, καὶ ἀπὸ τὸ ἄνω ἕως τὸ Μπουγιουδερὲν Παλαγκασὶ, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ μείνουν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς κραταιᾶς βασιλείας ὅσαις παλάγκαις εἶναι μεταξὺ τούτων καὶ τῶν πέριξ αὐτῶν, χωρὶς νὰ κρημνίσουν καμμίαν· διὰ δὲ τὴν τῶν Μοσχόβων ἀγάπην, ὅτι δείχνοντας ὁ ἐλτζῆς τῆς Φράντζας γράμματα τοῦ Ὄστερμαν καὶ Μούνιχ, εἰς τὰ ὁποῖα τὸν ἀπεκατέστησαν τέλειον μουραχάσην, καὶ νοικοκύριν, ἐπῆρεν ἐπάνω του νὰ τελειώσῃ καὶ αὐτὴν εἰς διάστημα ἡμερῶν δεκαπέντε μὲ τὴν τιμὴν τῆς κραταιᾶς βασιλείας· καὶ ὅτι ἐσυνομίλησαν πολλάκις καὶ περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως.

Ἑτοίμασαν διὰ νὰ κάμουν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν σενλίκια, δενὶζ δονανμᾶ μὲ κανδήλαις ἐπάνω εἰς τὰ σάλια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα παιγνίδια· ἐπρόσταξαν καὶ εἰς τοὺς ὀδάδαις τῶν γιανιτζάρων νὰ τοὺς δονατίσουν μὲ δάφναις καὶ ἄλλα τέτοια.

Οἱ Φράγκοι τοῦ Σταυροδρομίου εὑρίσκοντο πολλὰ τεθορυβημένοι καὶ δὲν ἔδιδαν πίστιν, καὶ ἔπλατταν μὲ τὸν νοῦν τους διαφόρους μαλιχουλιγέδαις· ὅμως ὅσοι συναναστρέφοντο μὲ αὐτοὺς, τοὺς ἔκαμναν θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας νὰ τὸ πιστεύσουν.

Ἦλθεν εἴδησις εἰς τὸν αὐθέντην ὅτι κατὰ τὴν ις' τοῦ παρόντος αὐγούστου, συγκροτήσαντος τοῦ σερασκὲρ Βελῆ πασᾶ πόλεμον μετὰ τοῦ Μούνικ, ἐνικήθησαν κατὰ κράτος τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἀκροβολιζόμενα μετὰ τῶν μοσχικῶν· ὅλο ἐνικοῦσαν καὶ ἔβγαιναν κερδεμένα, ὅθεν παίρνοντας θάρρος καὶ καταφρονῶντας τοὺς Μοσχόβους, ὥρμησαν πανστρατὶ μετ' ἀλαλαγμοῦ, ὡς ἔθος, κατ' αὐτῶν, στήσαντες μετερίζια καὶ τὸ ὀρδί τους κοντὰ ἀντίκρυ τῶν Μοσχόβων. Οἱ Μόσχοβοι, ἰδόντες τὴν κατ' αὐτῶν ὁρμὴν τῶν Ὀθωμανῶν, δὲν ἐπῆγαν ἴσια κατ' ἐπάνω τους, ἀλλὰ ἐπῆραν ἄλλην στράταν, καὶ ἐλθόντες ἐξόπισθεν αὐτῶν, τοὺς ἔβαλαν εἰς τὴν μέσην· οἱ Ὀθωμανοὶ, μὴν ἔχοντες τί ἄλλο νὰ κάμουν, ἐφώρμησαν ἀλαλάζοντες πεζοῦρα καὶ καβάλλα κατὰ τῶν Μοσχόβων, οἱ ὁποῖοι τὸ μὲν πρῶτον ἄρχισαν καὶ ἔρριχναν ἀπὸ δύο τρεῖς κουμπαράδαις κατὰ τῶν Τουρκῶν, βλέποντες δὲ ὁποῦ ἐπλησίαζαν, ἔρριχναν ἀπὸ διακοσίους καὶ τριακοσίους, τέλος ἰδόντες ὅτι τοὺς ἐπλάκωσαν, ἔρριξαν μίαν φωτίαν ὁποῦ ἔφριξεν ἡ γῆ, καὶ ἐβάσταξεν ὥραις, ὡσὰν νὰ ἦτον μία συνεχὴς βροντή. Ταύτην τὴν καταδίκην τρομάξαντες οἱ Ὀθωμανοὶ, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ πηγαίνοντες εἰς τὸ ὀρδί τους ἄρχισαν νὰ συμμαζόνουν τὰ τζαδήριά τους· τότε ἀπὸ τὸ μοσχικὸν τάμπουρον διαχυθέντες Καλμοῦκοι, Κάζακοι καὶ Κατάνοι, καὶ διώκοντες τοὺς Ὀθωμανοὺς, κατέκοπτον αὐτοὺς φεύγοντας, καὶ ἐκυρίευσαν τὸ ὀρδὶ ὅλον, τὸν τζεπχανὲν, καὶ τὰ τόπια, γλυτώσαντες οἱ Ὀθωμανοὶ ἀπὸ αὐτὰ μόνον πέντε ἓξ, τὰ δὲ λοιπὰ καὶ τὰ τζαδήρια τοῦ σερασκέρη καὶ τῶν ἄλλων πασάδων ἔμειναν εἰς τὰ χέρια τῶν Μοσχόβων, οἱ καρακουλουκτζῆδες μόνον μόλις προφθάσαντες καὶ φορτωθέντες εἰς τοὺς ὤμους των τὰ καζάνια τῶν ὀτζακίων, τὰ ἐγλύτωσαν.

Τὸ ὀθωμανικὸν στράτευμα ἦτον τριάντα ὀρτᾶδες γιανιτζάρων ὅλοι χίλιοι πεζοῦρα, μποσταντζῆδες χίλιοι, ἑκατὸν ὀγδοῆντα μπαϊράκια τῶν σερδενγκετζτήδων, διακόσιοι ἀτὶκ ἀγᾶδες μὲ ὀλίγα νεφέρια, πέντε μπαϊράκια μιρὶ λεβέντων, ταραγκλῆδες χίλιοι, γιανιτζάροι καβάλλα χίλιοι, λιπκάνοι τριακόσιοι, τρεῖς πασᾶδες τριῶν τουγιῶν, Βελῆ πασᾶς σερασκέρης,

Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς καὶ Κολτζὰκ πασᾶς· τρεῖς πασάδες μὲ δύο τούγια, Ἰμπραχὴμ πασᾶς, Σινὲκ πασᾶς, καὶ Ἀτματζᾶ πασᾶς· ὅλον τὸ ὀθωμανικὸν στράτευμα χιλιάδες δώδεκα, ἦσαν καὶ ὀγδοῆντα χιλιάδες Τατάροι· τόπια εἶχαν ἑβδομῆντα· οἱ Νοχαϊλῆδες Τατάροι δὲν ὑποτάσσουντο εἰς τὸν σουλτάνον, ἀλλὰ οἱ Μπουτζακλῆδες· ἀπὸ τοὺς μποσταντζήδαις καὶ πεζοὺς γιανιτζάρους δὲν ἔμειναν οὔτε ἑκατόν.

Τὸ στράτευμα τῶν Μοσχόβων ἦτον ὀγδοῆντα χιλιάδες· δεκατρεῖς ἡμέρας ἐκάθισαν εἰς τὸ περὶ Τροῦλαν γεφύρι, εἰς τὸ Τζερνεούτζι· εἰς δέκα ἡμέρας ἦλθον πλησίον τοῦ Χοτινίου.

Νικηθεὶς ὁ Βελῆ πασᾶς, καὶ φυγὼν, τῇ κ′ τοῦ αὐγούστου κατήντησεν εἰς τὴν Ῥεζίναν παράνω, κοντὰ εἰς τὸν Κόδρον, καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶς μετὰ τῶν λοιπῶν πασάδων ἐπέρασεν ἐκεῖθεν τῇ ιθ′ ὀψὲς, καὶ μείνας ἐκεῖ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, τὸ πουρνὸν ἐκίνησε κατὰ τὸ Μπεντέρι, καὶ ὅτι ὁ σερασκὲρ σουλτάνος ἔρχεται κατόπιν.

Ἐκεῖ ἔφθασαν Λιπκάνοι εἰς τὸν Βελῆ πασᾶν ἀπὸ τὸ Χοτίνι, καὶ ὁ Γερλὶ ἀγᾶς τοῦ Χοτινίου μὲ τὴν εἴδησίν τοῦ πῶς τῇ ιζ′ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἤτοι τῇ ἐφεξῆς, ἀφ' οὗ ἐχάλασαν τοὺς Τούρκους, ἐμβῆκαν οἱ Μοσχόβοι εἰς τὸ Χοτίνι καὶ παρέλαβον αὐτὸ, παραδοθὲν μὲ βέραν παρὰ τοῦ Μουχαφὶζ Κολτζὰκ πασᾶ, μὴν ὄντος ἀξιομάχου εἰς ἀντιπαράταξιν, τὸν ὁποῖον ἐπῆραν οἱ Μόσχοβοι μὲ τὸ χαρέμι του καὶ τὸ ἐπαγί του, καὶ τὸν ἐπέρασαν ἀντίκρυ εἰς τῆς Λεχίας τὰ χώματα.

Μετὰ ταῦτα ἔφθασεν ὁ Βελῆ πασᾶς εἰς τὸ Ἰενδέρι τῇ κε′ τοῦ αὐγούστου, ὅπου ηὗρε καὶ τοὺς ἄλλους πασάδαις, μεθ' ὧν ἔκαμεν ἀναφορὰν τὰ γενόμενα, καὶ τὴν ἔστειλεν εἰς τὸ δεβλέτι, καὶ ἐπρόσμενεν ἀπόκρισιν ἔντρομος, καὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ φόβου, διὰ τὴν φθορὰν ὁποῦ ἔπαθε παρὰ τῶν Μόσχων. Ὁ σερασκὲρ σουλτάνος ἐπέρασεν εἰς τὰ χώματα τῆς Μολδαβίας.

Ἐν τούτοις ὄντων τῶν ἐκεῖσε πραγμάτων, ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας τῷ Βελῇ πασᾷ ζητῶν βοήθειαν διὰ τὸν φόβον τοῦ Καντεμίρη, καὶ ἐστάλθη αὐτῷ ὁ Ἀτμαζᾶ πασᾶς μετὰ ἱκανοῦ στρατεύματος.

κζ Μετοίκησεν ὁ αὐθέντης ἀπὸ τῆς μητροπόλεως εἰς τὴν κούρτην μετὰ παντὸς τοῦ ἐτταγίου του.

Ἐβγαλαν δι' αὐθεντικῆς προσταγῆς ἀπὸ τοὺς σεϊμένηδαις τοὺς προρρηθέντας δύο ἄρχοντας, τὸν Ἰωαννίτζαν ἀρμάσην καὶ τὸν Γεωργάκην Κανέλου.

κθ Ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τὸν μέγαν κόμισον Κωνσταντῖνον εἰς τὴν Κραγιόβαν διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ διευθέτησιν τῶν ἐκεῖσε πραγμάτων καὶ ὑποθέσεων, μετὰ κοινῆς συμβουλῆς τοῦ τε ἐπισκόπου Ῥυμνίκου, καὶ μπάνου, μεθ' οὗ ἔπεμψε τῷ ἐπισκόπῳ χάριν εὐλαβείας μίτραν, ὠμοφόριον, καὶ δύο κηροπήγια ἀργυρᾶ, τρικήριον καὶ δικήριον.

λ Ἦλθεν εἰς τὸν αὐθέντην βεζὶρ τζοκαδαρῆ μὲ φερμάνι περιέχον ὅτι νὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὸ Γκιρδάπι ἄνευ ἀναβολῆς χιλίους σαλαχόρηδαις, καὶ ἑκατὸν χιλιάδαις παπούσαις σφόραν, διὰ χρείαν τῶν εἰς τὸ κάστρον τοῦ Βελιγραδίου ἀπελευσομένων καραβίων μὲ ζαχιρέν.

Ἔστειλεν ὁ αὐθέντης εἰς τὰ πέντε καδηλίκια τοῦ πέραν μέρους τοῦ Ὄλτου πέντε βορνίκους· εἰς μὲν τὴν Βούλτζαν τὸν Γεωργάκην Κανέλου· εἰς τὸ Ῥουμουνάτζι τὸν Κωνσταντῖνον Χιώτην, πρώην δεύτερον ἀρμάσην· εἰς δὲ τὸ Ζίγιουλ δὲ Ζὸς τὸν καπετάνον Ἠλιάσκον· εἰς τὸ Μεχεδίντζι τὸν πρώην ἱσπράβνικον τοῦ Πλοεστίου Ῥάδουλον· καὶ εἰς τὸ Ζίγιουλ δὲ Σοὺς τὸν Λεονάρδον ποστέλνικον.

Εὑρισκόμενος ὁ Γρηγόρβοδας εἰς τὸν κάμπον τοῦ Γαλατᾶ ἔγραψε τῷ σερασκὲρ σουλτάνῳ διὰ νὰ τὸν προφθάσῃ βοήθειαν, καὶ προσμένοντας νὰ τὸν ἔλθῃ, ἐμηνύθη αὐτῷ ὅτι τὸ καραβούλι ὁποῦ εἶχε κατὰ τὸ Ἰσνοβέτζι (ἐπειδὴ εἶχε διωρισμένα εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Προύτου καραβούλια), ἐκτυπήθη μὲ τὸ καραβούλι τοῦ Καντεμίρη καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Γρηγόρβοδα ἐσκοτώθησαν δύο, καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκείνου. Πιάσαντες ὅμως τὸ καραβούλι τοῦ Γρηγόρβοδα γλῶσσαν, φέροντές την τῷ Γρηγόρβοδᾳ, καὶ σουϊλετιρδίζοντάς την (ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τοὺς Μογδάνους τοῦ Καντεμίρη), εἶπεν ὅτι προχθὲς ὁ Καντεμίρης μὲ Καζάκους, Μοσχόβους, καὶ

μὲ ἄλλους δεβσιρμέδαις, καὶ μὲ τοὺς Ἰογδάνους ὁποῦ ἔχει κοντά του, ἐπέρασε τὸν Προῦτον κατὰ τὸ Ἰσνοβέτζι, καὶ ὁ μαρεσὰλ Μίνικ μὲ τὸ τάπουρον ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, καὶ ἦτον νὰ πάρῃ τὸν κάτω δρόμον κατὰ τὸ Στεφανέστι· ὁ δὲ Καντεμίρης ἦτον νὰ ἔλθῃ ἴσια εἰς τὸ Γιάσι. Λαμβάνοντας ταύτας τὰς εἰδήσεις ὁ Γρηγόρβοδας καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ καραβούλιά του, καὶ μὴν ἔχων ἐξαρκοῦσαν δύναμιν εἰς ἀντίστασιν, καὶ ἀντιπαράταξιν, ἐπαραμέρισεν ἀπὸ τὸ Γιάσι, διορίσας καϊμεκάμηδαις τόν τε μέγαν λογοθέτην Στούρζαν, καὶ τὸν μέγαν βόρνικον Καντακουζηνὸν, καὶ διαβὰς τὸ Ἰαλκάνι, ἐπῆγε μεταξὺ Σκεντέϊ καὶ Βασλούϊ, δοὺς δὲ τὴν περὶ τούτων εἴδησιν τῷ τε σερασκὲρ Βελῇ πασᾷ καὶ σερασκὲρ σουλτάνῳ, ἐπρόσμενεν, ἐκεῖσε διατρίβων, τὰς ἀποκρίσεις.

Ἀναλαμψάσης τῆς μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τοῦ καίσαρος εἰρήνης, καὶ τοῦ κόσμου ἐφησυχάσαντος, καὶ ἀναλαβόντων τῶν πραγμάτων τὴν προτέραν κατάστασιν, ἀνὰ χεῖρας οὔσης καὶ ἐνεργουμένης καὶ τῆς μετὰ τῶν Μοσχόβων διαλλαγῆς καὶ τῶν εἰς Βλαχίαν ἀνωμαλιῶν καὶ δεινῶν καταπραϋνθέντων ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν, σκοπὸν ἔθετο ὁ αὐθέντης ἵνα φέρῃ τὰς δόμνας μετὰ παντὸς τοῦ ὁσπιτίου του εἰς τὸ Βουκουρέστι· ἔθεν ἐξεκίνησεν εἰς βασιλεύουσαν τὸν μέγαν βάμεσην Χρυσόσκουλον Βλαστὸν, τὸν Πασχάλην πρώην πολκόβνικον, τὸν Δημητράκην Τζάνογλουν, καὶ τὸν μπὰς μπουλούκμπασην Ἀναστάσιν, μετὰ πάσης τῆς ἀναγκαίας ἑτοιμασίας, καὶ συντροφίας ἱκανῶν σεϊμένηδων, διὰ νὰ κινήσουν ἀπὸ Πόλεως μετὰ πάσης τῆς ῥηθείσης συνοδίας αἱ δόμναι.

Μὲ τὸ νὰ ἠσχολεῖτο καὶ νὰ ἐκαταγίνετο ὁ αὐθέντης εἰς ἄλλας ἀναγκαίας φροντίδας τῶν ὁσημέραι ἐρχομένων βασιλικῶν προσταγῶν, ἐδιόρισε δυοκαίδεκα μεγάλους ἄρχοντας (πλὴν τοῦ μεγάλου βορνίκου, καὶ μεγάλου λογοθέτου, καὶ βηστιάρη, διὰ τὸ ἐνασχολεῖσθαι αὐτοὺς εἰς ἄλλας ἀναγκαιοτέρας ὑπηρεσίας τῆς αὐθεντίας) ἀπὸ τέσσαρας εἰς δύο ἡμέρας ἑκάστης ἑβδομάδος, νὰ κρίνουν καὶ νὰ θεωροῦν τὰς τυχούσας καὶ συμβαινούσας ὑποθέσεις καὶ διαφορὰς τοῦ ὑπηκόου, καὶ νὰ ἀποφασίζουν κατὰ

τὸ δίκαιον, καὶ νὰ δίδουν εἰς τοὺς κρινομένους τὰ ἀποφασιστικὰ αὐτῶν τῆς κρίσεως γράμματα, καὶ ὁ διορισμὸς, καὶ ἡ κυβέρνησις αὕτη παρὰ πάντων ἐπαινεῖται καὶ ἐγκωμιάζεται.

Ἐστάλθη ὁ Ἰάκωβος εἰς Γκίργκιοβον, διὰ νὰ κάμῃ ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς διορισθέντας χιλίους σαλαχόρηδαις, καὶ ταὶς σφόραις, καὶ νὰ ταὶς ἐξαποστείλῃ εἰς τὸ Γκιρδάπι.

Σεπτέμβριος τοῦ ᾳψλθ΄.

Περὶ τῆ, ἐπιστροφῆς τοῦ τζοχαδάρη τοῦ ἐλθόντος μὲ τὸ φερμάνι. — Περὶ τῶν ἀποσταλέντων χρημάτων τῷ Ἰακώβῳ. — Περὶ τῆς καταδρομῆς τοῦ Γρηγόρβοδα παρὰ τῶν Μόσχων, καὶ τῶν παθῶν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐπῆγεν εἰς Γαλάτζι. — Περὶ ἀποκαταστάσεως ἱσπραβνίκου τοῦ Κινπουλουγκίου. — Περὶ τῶν Νεμτζοκλεπτοκατάνων ὅτι ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν τζάραν. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἄρθρων εἰς τὸν αὐθέντην τῆς ἀγάπης. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Παλαιολόγου πρὸς τὴν Μπογδανίαν. — Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι ἐρχομοῦ τοῦ γκενεράλι Μίκες. — Περὶ τῆς εἰς Μπραΐλαν ἀποστολῆς τοῦ πορτάρι Βασιλάκη, καὶ τοῦ Μόρου εἰς τὸ Φωξάνι. — Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν. — Περὶ τῶν εἰς τὸν αὐθέντην φερθέντων κλεπτῶν καὶ ἑνὸς Κατάνου. — Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι ἐρχομοῦ τοῦ Ὄρλικ. — Περὶ τῶν εἰς τὸν αὐθέντην καταφυγόντων Νεμτζῶν. — Περὶ ἀποκαταστάσεως ἱσπραβνίκου εἰς τὸ Τυργόβιστον. — Περὶ τῆς σὺν θεῷ ἀποτελειώσεως καὶ τῆς μετὰ τῶν Ῥώσσων ἀγάπης. — Περὶ τοῦ ἐλθόντος βεζὶρ ἀγασῆ μὲ φερμάνι περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν δοθέντων ἄσπρων εἰς τοὺς σουμλαλήδαις. — Περὶ τῶν φερθέντων κλεπτῶν βλάχων. — Περὶ τῆς γεγονυίας προσθήκης νέων ἄρθρων εἰς τὰ μετὰ τῶν Μόσχων. — Περὶ τῶν εὐγενῶν Γερμανῶν ὁποῦ ἔφερεν ὁ ἐπίτροπος διὰ ἐνέχυρα τῆς ἀγάπης. — Περὶ ἀποκαταστάσεως τευτερδάρη εἰς Πελιγράδι. — Περὶ τοῦ μεγάλου δραγουμάνου ὅτι πάσχει νὰ ὀνομασθῇ ἐξ ἀπορρήτων. — Περὶ τοῦ αὐτοῦ ὅτι μόλις ἐκατόρθωσε νὰ τὸν δοθῶσιν ὀκτὼ πουγγία ἀπὸ Βλαχομπογδανίας. — Περὶ τῶν δοθέντων ἀλόγων τῷ πρέσβει τῆς Γαλλίας. — Περὶ τοῦ γενίτζερ ἀγασῆ. — Περὶ τῆς δυσαρεστείας τοῦ βασιλέως διὰ τὴν μετὰ τῶν Ῥώσσων ἀγάπην. — Περὶ τῶν ριτζάληδων ὅτι ἐφόρεσαν γούναις καὶ τζελέγκια, καὶ περὶ τοῦ δραγουμάνου ὅτι δὲν τοῦ τὸ ἐφόρεσαν. — Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ βασιλικοῦ σιλικδάρη εἰς ὀρδί. — Περὶ τοῦ Μεμὶς πασᾶ ὅτι ἐδιορίσθη εἰς Σιλίστραν. — Περὶ τοῦ θανάτου τῆς βαλεδές. — Περὶ τοῦ μετατοπισμοῦ τοῦ Γεγὲν πασᾶ. — Περὶ τοῦ μεγάλου δραγουμάνου κατορθώσαντος ὅτι μὲ τὸ ἄρζι αὐτοῦ νὰ γίνωνται οἱ δραγουμάνοι τοῦ στολοῦ. — Περὶ τοῦ Στεφανάκη Δημάκη. — Περὶ τῆς εἰς Ἱπενδέρι ἀποστολῆς τοῦ χαζνὲ καὶ τῶν μουχαρερίων. — Περὶ τῆς εἰς Κρίμι κατὰ τῶν Μοσχόβων νίκης. — Περὶ τῶν κακῶν ὁποῦ ἔκαμαν

οἱ Μοσχοβοκαζάκοι εἰς Ἰογδανίαν. — Περὶ τοῦ Μούνικ ὅτι ἐφιλεύθη παρὰ τῶν Ἰογδάνων καϊμεκάμηδων. — Περὶ τῆς προσταγῆς τοῦ Μούνικ. — Περὶ τῶν εἰς Γιάσι χανταχίων. — Περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Μούνικ ἀπὸ Γιάσι, καὶ ὅτι ἄφησεν ἐκεῖ τοὺς ἀποστάτας μπεηζαδέδαις. — Περὶ τῆς φυγῆς τῶν περὶ τὸν Γρηγόρβοδα. — Περὶ τῆς ὁδοιπορίας τοῦ Μούνικ μετὰ τῶν στρατῶν. — Περὶ τῶν διοριζομένων παρὰ τῶν μπεηζαδέδων. — Περὶ τῶν Τατάρων αἰχμαλωτισάντων μπεζένιαις ἰογδάνικαις. — Περὶ τῶν ἀπατηθέντων Ἰογδάνων παρὰ τῶν μπεηζαδέδων. — Περὶ τῶν Κατάνων τοῦ Κολτζὰκ πασᾶ. — Περὶ τῶν γραφέντων παρὰ τοῦ βοϊβοδα Κιόβτζκη εἰς Πενδέρι περὶ τῶν Ξανθῶν. — Περὶ τῶν Ῥώσσων ὅτι συνάζουν τροφὰς οὐδενὸς ἀνθισταμένου. — Περὶ τῶν αὐτῶν ὅτι λεηλατοῦν τὰ χωρία. — Περὶ τῶν εἰς Πενδέρι καὶ Μπουτζάκι κοσεβήδων καὶ Χαϊδούδων. — Περὶ τῶν ἀποστατησάντων Μπογδάνων ὅτι φονεύουν τοὺς παρατυχόντας. — Περὶ τοῦ Σταύρου ὁποῦ ἐβασάνισαν οἱ Καζάκοι. — Περὶ τῶν εἰς τὴν Λοῦγκαν Καζάκων, καὶ λεηλασιῶν αὐτῶν. — Περὶ τοῦ μπεηζαδὲ Δημητράσκου ὁποῦ ἐπῆγε νὰ πάρῃ τὴν ἀδελφήν του. — Περὶ τοῦ φόβου καὶ τῆς φυγῆς τῶν Ἰογδάνων διὰ τὴν φήμην τῆς αἰχμαλωσίας. — Περὶ τῶν Κατζιβέλων ὁποῦ ἐγυμνώθησαν παρὰ τῶν Καζάκων. — Περὶ τῶν Καζάκων ὅτι ἐπῆραν ζῶα μπογδάνικα. — Περὶ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ αὐθέντου εἰς Γρηγόρβοδα. — Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἔγραψε τῷ αὐθέντῃ παρακαλῶντας νὰ ἀφήσῃ νὰ συνάξῃ τροφὰς ἀπὸ τὴν Βλαχίαν. — Περὶ τῆς εἰς Πόλιν ἀποδημίας τοῦ Δράκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. — Περὶ τοῦ μανιφέστου ὁποῦ ἐπιάσθη εἰς Ἐρδελίαν τοῦ Μούνικ. — Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸν αὐθέντην διὰ βουβάλια. — Περὶ τῶν ἀποσταλέντων Νεμτζῶν παρὰ τοῦ Ἰσπραβνίκου τοῦ Ἄρτζες. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν Καντεμιρήδων εἰς Φωξάνι καὶ τῆς διὰ τούτους εἰς Βουκουρέστι ταραχῆς. — Περὶ τῆς ἐπιβεβαιώσεως τοῦ ἐρχομοῦ αὐτῶν, τῆς φυγῆς τοῦ Ἰσπραβνίκου Γεωργίτζα καὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀδελφῆς του καὶ τοῦ Παυλάκη. — Περὶ τῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ αὐθέντου ἀρχόντων διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ εὑρίσκωνται κοντὰ εἰς τὸν Γρηγόρβοδα, καὶ τῆς Ἰσπραβνιτζίας τοῦ Παλαιολόγου. — Περὶ τῆς συμβουλῆς τοῦ αὐθέντου μετὰ τῶν ἀρχόντων διὰ τοὺς Μοσχόβους, καὶ τῆς γεγονυίας ἀποφάσεως. — Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθε τῷ αὐθέντῃ διὰ τὸ κουσούρι τοῦ διορισθέντος ζαχιρέ. — Περὶ τῶν ἐλθόντων αὐτομόλων Νεμτζῶν. — Περὶ τῶν λεηλασιῶν καὶ ἁρπαγῶν τῶν Μοσχόβων καὶ τῆς φυγῆς αὐτῶν ἀπὸ Φωξάνι. — Περὶ τῶν ἐλθόντων Κατάνων. — Περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Παυλάκη καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ἰσπραβνίκου. — Περὶ τῆς κοινῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἔγραψαν τῷ αὐθέντῃ οἱ ἐν τῷ Φωξανίῳ διὰ τοὺς Μοσχοβοκαζάκους. — Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Γρηγόρβοδα ἀπὸ Μαξινένι εἰς Γαλάτζι. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Βασιλάκη εἰς Κραγιόβαν. — Περὶ τῶν προσφυγόντων εἰς τὸν αὐθέντην Οὔγγρων τῶν περὶ τὸν Ῥακότζκην. —

Περὶ τῆς ἐκ δευτέρου ἀποστολῆς τοῦ Ἰακώβου εἰς Γκίργκιοβον.

α Ὁ ΠΡΟΡΡΗΘΕΙΣ βεζὶρ τζοκαδαρῆ Μεχμὲδ ἀγᾶς, φιλοδωρηθεὶς παρὰ τοῦ αὐθέντου τριακόσια γρόσια, ὡρολόγιον, μίαν ζυγὴν πιστόλια, καὶ τζοκάτλαζον, ἐκίνησεν εὐχαριστημένος.

β Μὴν ὄντας τρόπος νὰ γείνῃ ἡ ἑτοιμασία τῶν χιλίων σαλαχόρηδων καὶ τοῦ κιναπίου εἰς Γκίργκιοβον, ἀπῆλθεν ὁ Ἰάκωβος εἰς τὴν Ῥουσάβαν περὶ τῆς αὐτῆς ἑτοιμασίας, πρὸς ὃν ἐπέμφθησαν ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν δύο χιλιάδες καὶ πεντακόσια γρόσια, τὰ πάντα πουγγία ἐννέα, ἔξω ἀπὸ τὰ ἄλλα πέντε πουγγία ὁποῦ ἔλαβεν ἐντεῦθεν ὅταν ἐκίνησε.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας εἰς τοὺς πεηζαδέδαις του διὰ νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ . . . . . (1) νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ Γαλάτζι, καὶ ὅτι αὐτὸς ἤτον εἰς τὸ Φαλτζί, καὶ ἐκίνησε κατὰ τὸ Γαλάτζι. Οἱ αὐθεντικοὶ βιζατέοι καὶ δοῦλοι ὅλοι ἔφυγαν καὶ τὸν ἄφησαν, ὁμοίως καὶ τῶν μπογιαρνάσηδων, ὅθεν εἰς τὰ ἁμάξια ἔβανε μπογιαρνάσηδαις ἀντὶ βιζατέους, καὶ ἐδίωχναν τὰ ἄλογα. Τὸν ἐκωνήγησαν οἱ Μοσχόβοι ἕως εἰς τὸ Βασλούϊ, ζητοῦντες νὰ τὸν βάλουν εἰς τὸ χέρι, καὶ μόλις μὲ φυγὴν ἐγλύτωσε, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ Πουτζένι, καὶ ἐκεῖθεν ἐπῆρε τὴν στράταν τοῦ Γαλατζίου, καὶ οἱ Μοσχόβοι ἐμβῆκαν εἰς τὸ Γιάσι.

Τευτέρι τοῦ τερτιπίου τοῦ στρατεύματος ὁποῦ ἐδιορίσθη διὰ τὸ Πενδέρι.

« Πού σενέϊ μουπαρεκιεδὲ Πενδὲρ τζανιπινὲ τερτὶπ ὁλουνὰν ἀσακιρὶν δεφτερίδιρ.

Τζανίπι μιριδὲν ταχρὶρ ὁλουνατζὰκ λεβενδὰτ σουβαρὶ πὲς πὶθ.

Βουλάτι μίρι μιρανὶν καπουλερὶ χαλκί.

Πενδὲρ σερασκιερὶ βεζίρι μουκιερὲμ Βελῆ πασᾶ χαζρετλερὶ νεφὲρ πὶθ ἰκὶ γιούζ.

(1) Le mot a été laissé en blanc dans les deux manuscrits.

Ὀζοὺ βαλισὴ βεζὶρ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶ χαζρετλερὶ σεκὶζ γιούζ ἐλί.

Μιρὰς βαλισὴ βεζὶρ Μουσταφᾶ πασᾶ χαζρετλερὶ πὲς γιούζ.

Νἶδε μουτεσαριφὶ Ἰπραχὶμ πασᾶ γιούζ.

Τζουροὺμ μουτεσαριφὶ Ἰπραχὶμ πασᾶ γιούζ.

Ἀλαγιγιὲ μουτεσαριφὶ Ἰπραχὶμ πασᾶ γιούζ.

Ἀβλόνιγια μουτεσαριφὶ Μαχμοὺδ πασᾶ γιοὺζ ἐλί.

Καρὰ Χισὰρ μουτεσαριφὶ Ὁμὲρ πασᾶ γιοὺζ ἐλί. Κὶ μετζμούϊ οὔτζ πὶθ πὲξ γιοὺζ ἰδέρ.

Πουλουκιάτι ἐρπαὰ νεφερατὶ πὲρ βέτζχι ταχμὶν σεκὶζ γιούζ.

Ζουαμὰ βὲ ἐρπάπι τιμὰρ ἀσκιερὶ πὲρ βέτζχι ζαχμίν.

Ἀγιαλέτι Ἀναδολὶ πὶθ δὸρτ γιοὺζ ἐλί.

Ἀγιαλέτι Σιρὰς ἀλτὶ γιοὺζ ἀλτμίξ.

Ἀγιαλέτι Καραμὰν οὔτζ γιοὺζ ἐλί.

Ἀγιαλέτι Διγιάρπεκιρ γεδὶ γιοὺζ γετμίξ.

Ἀγιαλέτι Χαλὲπ οὔτζ γιούζ.

Ἀγιαλέτι Οὐζοὺ πὲξ γιοὺζ γελμὶξ κίμετζ μουϊ δὸρτ πὶθ γιοὺζ ἐλὶ ἰδέρ. » Αὐτὸ ὅλον τὸ στράτευμα καβάλλα συμποσοῦται εἰς δώδεκα χιλιάδας ἐννεακοσίους ἑξήντα.

Πιγιαδεγγιάν.

« Τζανίπι μουχριδὲν ταχρὶρ ὀλουνατζὰκ λεβενδάτι μιριγιὲ δὸθ πίθ.

Ἔλ γιὲβμ πενδερδὲ μουβτζοὺτ δεργγιάλι ἀλὶ καπουκουλλαρὶ δὸθ πίθ.

Γιενίτζαρι σερδενγκετζτιλερὶ παϊρὰκ ἐλὶ γιοὺζ γιγριμισερδὲν ἀλτὶ πίθ.

Ἀναδολουνὶν σὸλ κολουνδὰν ἰχρὰτζ ὀλουνατζὰκ σερδὰρ παγρακλαρινὶν νισφὶ πὲρ βέτζχι ταχμὶν πὲξ πίθ.

Ῥουμιλινὶν σὰγ κολουνδὰν κιεζάλικ σερδὰρ παϊρακλαρὶ πὲρ βέτζχι ταχμὶν πὲξ πίθ.

Ἀνδὲ ὀλανδὰν μααδὰ πού τζανιπτὲν τερτίπου ἰρσὰλ ὀλουνατζὰκ τζεπετζὶ, βὲ τοπτζὶ, βὲ ἀρεπετζὶ, βὲ κουμπαρετζὶ, βὲ λαγιμτζὶ πὲρ βέτζχι ταχμὶν πὶθ πὲξ γιούζ. »

Ἡ ὁλότης τῆς πεζούρας τριανταεπτὰ χιλιάδες πεντακόσιοι.

δ Ἀπεκαταστήθη ἰσπράβνικος τοῦ Κινπουλουγκίου ὁ Σερβάνος Γρετζάνος, καὶ ἐνεδύθη παρὰ τοῦ αὐθέντου καβάδι.

Ἐβγῆκαν τελείως, θείῳ ἐλέει, διὰ τὴν γεγονυῖαν ἀγάπην μετὰ τῶν Νεμτζῶν ἀπὸ τὴν πολυπαθῆ τζάραν τῆς Βλαχίας οἱ Νεμτζοκλεπτοκατάνοι, ἀπό τε τοῦ Περισανίου δηλαδὴ, ἀπὸ τὸ Ῥύμνικον, καὶ ἀπὸ τὰ πέραν τοῦ Ὄλτου πέντε καδηλίκια, καὶ ἐφησύχασεν ὅ τε αὐθέντης, καὶ οἱ ἐντόπιοι, δοξάσαντες καὶ εὐχαριστήσαντες τὸν θεόν.

ς Ἐστάλθησαν τῷ αὐθέντῃ τὰ ἄρθρα τῆς μεταξὺ τοῦ καίσαρος καὶ τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας, τὰ ὁποῖα περιέχονται εἰς τὴν παροῦσαν μεταφρασθεῖσαν ὁμολογίαν, ὡς ἐπὶ λέξεως φαίνονται.

ΜΕΤΆΦΡΑΣΙΣ τῆς ὁμολογίας ὁποῦ περιέχει τὰς συνθήκας τοῦ πρελιμινάρε ὁποῦ ἐδόθη τῇ κραταιᾷ βασιλείᾳ, ὑπογραφέντος καὶ σφραγισθέντος παρὰ τοῦ γκενεράλε Νέουμπερ, πλενιποτεντζιαρίου τοῦ καίσαρος, καὶ παρὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Φράντζας, τοῦ καὶ πλενιποτεντζιαρίου καὶ μεσάζοντος.

Μὲ τὸ νὰ εἶχε χαλάσῃ διὰ μερικὰ περιστατικὰ ἡ μεταξὺ τῆς γερμανικῆς καὶ ὀθωμανικῆς βασιλείας ἀγάπη, ὁ γαληνότατος ἰμπεράτωρ, Κάρολος ἕκτος, ἐπιθυμῶντας νὰ ἐμποδισθῇ ἡ εἰς τὸ ἑξῆς γενησομένη αἱματοχυσία καὶ νὰ μεταβληθῇ ἡ μεταξὺ διχόνοια εἰς εἰρήνην, ἐδέχθη τὴν μεσολάβησιν τῆς γαλλικῆς βασιλείας, καὶ, κατὰ τὴν δοθεῖσαν παρᾶ τοῦ διαληφθέντος καίσαρος ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν, ἄρχισε νὰ ἐνεργῇ ὡς μεσάζων εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ὁ παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ γαλλικὸς πρέσβυς ἐξοχώτατος μαρκὶζ δὲ Βιλενόφ. Ὅμως ἐν τοσούτῳ μὲ τὸ νὰ εὑρέθῃ τὸ ὀθωμανικὸν στράτευμα ἀπὸ κάτω ἀπὸ Πελιγράδι, ἐπιθυμῶντας ὁ καῖσαρ νὰ ἔλθῃ εἰς ἔκβασιν τὸ συντομώτερον ἡ εἰρήνη, καὶ νὰ ἡσυχάσουν οἱ τόποι τῆς βασιλείας του, μὲ ἔδωσε τελείαν ἐξουσίαν διὰ νὰ ἐκτελέσω αὐτὸ τὸ

ἔργον καὶ κατὰ τὴν ἄδειαν ὁποῦ ἔχω, ἐρχόμενος ἀτός μου εἰς τὸ βασιλικὸν ὀθωμανικὸν ὀρδί, ἀνταμώθην μὲ τὸν διαληφθέντα ἐλτζῆν τῆς Φράντζας, τὸν καὶ μεσάζοντα, καὶ μὲ τὴν γνώμην καὶ θέλησιν τοῦ νῦν ὑπερτάτου ἐπιτρόπου τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας Μεχμὲτ πασᾶ, καὶ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ προεπιτροπεύοντος Μπόσνα βαλησῆ, ὑψηλοτάτου Ἀλῆ πασᾶ καὶ τοῦ Ῥούμελη βαλησῆ ὑψηλοτάτου Ἀλῆ πασᾶ, καὶ τοῦ γενίτζερ ἀγασῆ ἐνδοξοτάτου Χασὰν ἀγᾶ, καὶ τοῦ τευτερδάρη Ἀτὶφ Μουσταφᾶ ἐφένδη καὶ τῶν λοιπῶν ἀγάδων τῶν ὀτζακίων, τῶν ἱππικῶν καὶ πεζικῶν στρατευμάτων, συνομιλήσαντες πολλάκις τὰ περὶ εἰρήνης μὲ τὸν ἐνδοξότατον Ἐσὰδ μολλᾶ, ὁποῦ εἶναι τό γε νῦν ἔχον μὲ παγὲν τὴν ἀναδὸλ καζιασκερὶ, καὶ μὲ τὸν ἐνδοξότατον ῥεὶς ἐφένδην Μουσταφᾶ καὶ μεκτουπτζῆν τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου Ῥαγὶπ Μεχμὲτ ἐφένδην, ἐκυρώθησαν τὰ κατωτέρω γραφησόμενα ἄρθρα ὡς θεμέλια, μὲ τὴι ἐγγύην τοῦ χριστιανικωτάτου βασιλέως τῆς Φράντζας καὶ τὴν μεσολάβησιν τοῦ ῥηθέντος πρέσβεώς του.

α ἄρθρον.

Μὲ τὸ νὰ ἐπάρθη κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν δέκατον ἕβδομον ἔτος δι' ἐπιδρομῆς τὸ Μπελιγράδι ἀπὸ τὸν ἰμπερατόρε, τώρα νὰ εὐκαιρωθῇ, καὶ νὰ δοθῇ τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ κατὰ τὴν παλαιὰν περιφέρειαν, μὲ τὰ μερεμέτιά του καὶ τὰς πλησιαζούσας αὐτῷ ἐνδυναμώσεις· νὰ δοθῇ προσέτι καὶ ὁ τερσανᾶς, καὶ τὰ μαγαζία τοῦ τζεπχανὲ, καὶ αἱ κατοικήσεις τῶν στρατιωτῶν, καὶ αἱ οἰκοδομαὶ τῶν μεγιστάνων, καὶ τοῦ κοινοῦ λαοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν χώραν τοῦ Βαρουσίου· αἱ δὲ λοιπαὶ νέαι ἐνδυναμώσεις ὁποῦ εὑρίσκονται εἴς τε τὴν χώραν καὶ τὸ κάστρον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μπεδένια καὶ τὰ σάνσα ὁποῦ εἶναι ἀντίκρυ εἰς τὸν Δσύναβιν καὶ τὸν Σάβαν, ἕως εἰς τοὺς τόπους ὁποῦ ὀνομάζονται Σεγκερδὲμ καὶ Σὲβ, νὰ κρημνίζωνται μὲ τρόπον, ὁποῦ ἀπὸ τὸ κρήμνισμά τους νὰ μὴ βλάπτωνται παντελῶς οἱ τόποι ὁποῦ ἔμειναν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν.

β.

Νὰ δοθῇ ὁμοίως τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ τὸ κάστρον Σιμπάτζι, ἤγουν τὸ Μπουγιουρδελένι, ὅμως ἡ καθολική του κατάστασις νὰ ἦναι κατὰ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας τοῦ Μπελιγραδίου, καὶ τόσον τὰ τόπια ὅσον καὶ ὁ ζαχιρὲς καὶ ὁ τζεπχανὲς, καὶ ἄλλα ὁποῦ ἠμποροῦν νὰ μετατοπισθοῦν, ὡσαύτως καὶ τὰ καράβια, καὶ ἄλλα πλευσίματα ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς τὸν Δούναβιν καὶ Σάβαν νὰ μείνουν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ καίσαρος, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν δοθέντων δύο κάστρων, Μπελιγραδίου δηλαδὴ καὶ Μπουγιουρδελενίου.

γ.

Διδομένου παρὰ τοῦ καίσαρος τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ τοῦ ἀγιαλετίου τῆς Σερβίας μὲ τὸ Μπελιγράδι, οἱ δύο ποταμοὶ Δούναβις καὶ Σάβας νὰ ἦναι σύνορα μεταξὺ τῶν ἀγιαλετίων τῶν δύο βασιλειῶν, καὶ τὰ μέρη τῆς Μπόσνας νὰ περιορίζωνται κατὰ τὰς συνθήκας τῆς ἀγάπης τῆς Καρλοβίτζας.

δ.

Ὅλη ἡ γερμανικὴ Βλαχία μὲ τὰ βουνά της νὰ δίδεται τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ ἐκ μέρους τοῦ καίσαρος, καὶ νὰ κρημνίζεται τὸ σάνσο ὁποῦ ἔγεινεν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς εἰς τὸ Περισάνι, διδόμενον εἰς τὴν ὀθωμανικὴν βασιλείαν ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ μὴ γείνῃ ἐκεῖ νέα οἰκοδομή.

ε.

Τὸ Ἀδὰ Καλεσὶ, τὴν Ἴρσοβαν, καὶ τὸ σάνσο ὁποῦ ὀνομάζεται Ἐλιζαμπέτα νὰ μείνουν ὁλόκληρα ὑπὸ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας· καὶ τὸ Τιμισβάρι μὲ ὅλα, ἕως τὰ σύνορα τῆς γερμανικῆς Βλαχίας, νὰ μείνουν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ καίσαρος· ὁ δὲ μικρὸς ὀβᾶς ἢ ἄλλως γλῶσσα ὁποῦ εἶναι ἀντίκρυ εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἴρσοβας καὶ ἀπὸ μὲν τὸ ἓν μέρος τῆς Μεχεδίγιας συνορίζεται μὲ τὸν ποταμὸν Ζέρνε, ἀπὸ δὲ τὸ

ἄλλο μὲ τὸν ποταμὸν, ὁποῦ εἶναι σύνορον τῆς γερμανικῆς λεγομένης Βλαχίας, καὶ ἀπὸ τὸ τρίτον μὲ τὰ βουνὰ, ὁποῦ εἶναι ἐμπρὸς εἰς τὸ Τιμισβάρι, ἀντίκρυ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν νῆσον, ἀπὸ τὸν ἕνα ποταμὸν ἕως οὗ νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸν ἄλλον, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὰς ποδίας τῶν βουνῶν, ὁποῦ εἶναι ἀντίκρυ τῆς νήσου Ἴρσοβας, μὲ τὸ χώρισμα ὁποῦ εἶναι εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ὅσον νὰ φτειασθῇ εἰς τοὺς ῥηθέντας δύο ποταμοὺς νὰ ἔλκεται μία γραμμὴ, καὶ ὁ ὀβᾶς, ἤγουν ἡ πεδιὰς, ὁποῦ χωρίζεται μὲ αὐτὴν τὴν γραμμὴν, ὁποῦ εἶναι μία γλῶσσα, νὰ μείνῃ ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας· προσέτι εὑρέθη εὔλογον ἀπὸ τὰ δύο μέρη ὅτι ἂν ἴσως ἡ ὀθωμανικὴ βασιλεία δώσῃ ἐξ ὁλοκλήρου στράταν εἰς τὸν Ζέρνε ποταμὸν ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος κατὰ τὸ πλάγι τῆς παλαιᾶς Ἴρσοβας· τότε ἔξω ἀπὸ τὸν τόπον ὁποῦ πλησιάζει εἰς τὴν παλαιὰν Ἴρσοβαν, μὲ τὸ νὰ ἐγγίζῃ ὁ τόπος αὐτὸς μὲ τὴν ῥηθεῖσαν γλῶσσαν νὰ μένῃ ὑπὸ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅμως τοῦ νὰ φτειάνεται κάστρον εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ διὰ νὰ δοθῇ στράτα εἰς τὸν ῥηθέντα ποταμὸν νὰ ἦναι διορία χρόνος εἷς ὁλόκληρος, καὶ ἂν δὲν δοθῇ στράτα, ἡ ῥηθεῖσα παλαιὰ Ἴρσοβα νὰ μείνῃ ὑπὸ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ καίσαρος. Προσέτι δὲ αἱ ἐνδυναμώσεις ὁποῦ εἶναι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μεχεδίε κατὰ τὰ ῥηθέντα σύνορα, μὲ τὸ νὰ ἦναι διὰ νὰ μείνουν εἰς τὴν δεσποτείαν τοῦ καίσαρος νὰ κρημνίζωνται ἄνευ ἀναβολῆς ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν βασιλείαν καὶ νὰ μὴν ἀνεγείρωνται πλέον ἀπὸ τὸν ἰμπερατόρε, οὔτε αὐταὶ, οὔτε τὰ σάνσα ὁποῦ κεῖνται εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν Δουνάβεως καὶ Σάβα· καὶ κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ ἀπεφασίσθη εἶναι διὰ νὰ μείνουν ὑπὸ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ καίσαρος καὶ νὰ κρημνισθοῦν.

Ἄρθρα παρενειρόμενα ἤτοι προσθῆκαι.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὁποῦ ὑπογραφῇ τὸ παρὸν νὰ κοπῇ ἑκατέρωθεν ἡ ἔχθρα, καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν δοσιμάτων, καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὅσοι ἐξ ἀγνοίας αἰχμαλωτισθοῦν νὰ ἐπιστρέφωνται, καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν

αὐτὴν ἡμέραν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ δοθῇ προσταγὴ διὰ νὰ τραβηχθοῦν ὀπίσω τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ὁποῦ εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀγιαλέτι τοῦ Τιμισβαρίου κατὰ τὰ διάφορα μέρη, καὶ τὰ στρατεύματα ὁποῦ ἐδιορίσθησαν νὰ κρημνίσουν τὸ Μεχεδίε, ἀφ' οὗ τελειώσουν τὸ προσταχθὲν νὰ ἐπανέλθουν χωρὶς διαταγμὸν, καὶ νὰ προσταχθοῦν σφοδρῶς νὰ μὴ πατήσουν εἰς τὴν ἐπάνεδον παντελῶς τὸν ῥιαγιᾶν τοῦ καίσαρος· καὶ ἂν ἴσως εἰς τὸ διάστημα τοῦ πολέμου ὁ ῥιαγιᾶς τοῦ ἑνὸς μέρους ἔδειξε κλίσιν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ μάλιστα οἱ ἐγκάτοικοι τοῦ Μεχεδίε καὶ τῶν πέριξ, νὰ συγχωροῦνται· καὶ μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὁποῦ ἐδόθη ἡ ὁμολογία τῶν συνθηκῶν τοῦ παρόντος πρελιμινάρε, νὰ γείνῃ ἀρχὴ συνομιλίας ὁποῦ νὰ ἔμβουν εἰς τάξιν τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἄρθρα καὶ νὰ γείνῃ τὸ τρατάτο τῆς ἀγάπης, καὶ νὰ δοθοῦν καὶ νὰ παρθοῦν ἑκατέρωθεν αἱ ἐπιβεβαιώσεις κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, καὶ ἀφ' οὗ ὑπογραφῇ τὸ παρὸν πρελιμινάρε τῆς μεταξὺ τοῦ καίσαρος καὶ Ὀθωμανῶν βασιλείας ἀγάπης, εὐθὺς νὰ γείνῃ μετ' ἐπιμελείας συνομιλία καὶ περὶ τῆς μεταξὺ τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας καὶ τῆς τζαρίτζας τῶν Μοσχόβων εἰρήνης μὲ τὴν μεσολάβησιν τοῦ διαληφθέντος πρέσβεως τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἐξουσίαν.

Ἀφ' οὗ ὑπογραφῇ τὸ παρὸν πρελιμινάρε μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν νὰ ἀρχίζωμεν κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, νὰ κρημνίζωμεν χωρὶς διακοπὴν, καὶ δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν νὰ διορισθοῦν ἐκ μέρους τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας ἀπὸ κάθε τάγμα πιστοὶ προεστῶτες, καὶ συνδιασκεπτόμενοι καὶ συμβουλευόμενοι μὲ μαθηματικοὺς νὰ τελειώσουν τὰ κρημνίσματα ἕως εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν, κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ εὑρεθῇ εὔλογον, καὶ ὅσον νὰ φτειάσῃ ὁ ῥηθεὶς καίσαρος τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ παρόντος πρελιμινάρε νὰ δοθοῦν τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ ἐνέχυρα ἐκ μέρους τοῦ καίσαρος ἀξιωματικὰ πρόσωπα καὶ τότε νὰ ἔμβουν εἰς τὴν χώραν τοῦ Μπελιγραδίου οἱ ἐκ μέρους τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας διορισθησόμενοι ἐπιστάται, καὶ ὅσον νὰ τελειώσουν τὰ συμφωνηθέντα κρημνίσματα, νὰ στέκωνται κοντὰ εἰς τὸν ἐπίτροπον τὰ

ρηθέντα ἐνέχυρα· καὶ ἀφ' οὗ κατηδαφισθοῦν αἱ οἰκοδομαὶ ὁποῦ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν πόρταν ὀνομαζομένην Βίρτεμπερκ, ἡ ρηθεῖσα πόρτα νὰ δίδεται εἰς ἕνα βεζίρην διὰ νὰ καθίσῃ μὲ πεντακοσίους ἀνθρώπους εἰς τὸ σπίτι τοῦ πρίντζιπε Ἀλεξάνδρου καὶ εἰς τοὺς σολδατχανάδαις, καὶ ἀπὸ τὸ ρηθὲν σπίτι καὶ τοὺς σολδατχανάδαις ἕως εἰς τὰ τείχη τοῦ κάστρου νὰ τραβηχθῇ ἕνας περδὲς καὶ μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν νὰ χωρίζῃ αὐτὸς ὁ τόπος ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη καὶ νὰ διορισθοῦν ἐκατέρωθεν κουλούκια διὰ νὰ μὴν ἀνακατόνωνται τὰ στρατεύματα τῶν δύο μερῶν καὶ ὅσον νὰ κρημνισθοῦν τὰ συμφωνηθέντα μέρη, ἔξω ἀπὸ τοὺς προεστῶτας νὰ μὴν ἐμβαίνῃ μέσα εἰς τὸν περδὲν ἄλλος τινὰς ἀπὸ τοὺς ρηθέντας πεντακοσίους ἀνθρώπους καὶ ἕως οὗ νὰ λάβῃ τέλος τὸ κρήμνισμα καὶ τὸ εὐκαίρωμα· ἡ τάξις ὁποῦ ἐβάλθη μέσα εἰς τὸ σέχρι νὰ φυλάττεται καὶ ἔξω κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον.

ζ Ἐστάλθη παρὰ τοῦ αὐθέντου ὁ μέγας ἀρμάσης Παλαιολόγος πρὸς τὸ μέρος τῆς Μογδανίας μὲ αὐθεντικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἦλθεν ἀπὸ τὸ Γιάσι εἰς Βουκουρέστι ὁ γκενεράλις Μίχες, καὶ προσμένει προσταγὴν παρὰ τῆς βασιλείας, ποῦ νὰ ἀπέλθῃ εἰς κατοίκησιν αὐτοῦ.

η Ἐπέμφθη εἰς Μπραΐλαν ὁ μέγας πορτάρις Βασιλάκης εἰς αὐθεντικὴν ἐκδούλευσιν,

ὁμοίως καὶ ὁ μπουλούκμπασης Ἀναστάσις Μόρος εἰς τὸ Φωξάνι.

Ἦλθε φερμάνι εἰς τὸν ἐνταῦθα Δεμοὺρ Σουλεϊμὰν πασᾶν διὰ νὰ παίρνῃ ἀπὸ ἑκατὸν χάρτζια τὴν ἡμέραν (κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ὀθωμανῶν) πρὸς κωβέρνησίν του.

Περατωθείσης τῆς ἀγάπης καὶ ἐξελθόντων τῶν Γερμανοκατάνων ἀπὸ τὴν Βλαχίαν, ὅσοι ἐγχώριοι Βλάχοι εἶχαν σηκώσῃ ἅρματα, καὶ ἐλεηλάτουν τὸν τόπον, τὴν πατρίδα τους, οἱ μὲν μὲ σχῆμα Κατάνων, ἄλλοι δὲ λῃστεύοντες καὶ κλέπτοντες, μείναντες τέλος πάντων, ὡς κολοιοὶ ἄπτεροι, ἐσυλλαμβάνοντο ὁσημέραι παρὰ τῶν αὐθεντικῶν ἀρχόντων καὶ στρα-
ι τιωτῶν πάμπολλοι, ἀφ' ὧν ἔφερον σήμερον τέσσαραις καὶ ἕνα ρεγουλάτον

TAYLOR INST. OXFORD

Κάτανον. Τοῦτον μὲν ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης καὶ ἄφησαν ἐλεύθερον, τοὺς δὲ ἔβαλαν εἰς φυλακήν.

Ἦλθεν ὁ χάτμανος Ὄρλικ ἀπὸ Μολδαβίας, καὶ ἐκόνευσεν εἰς τοῦ Ῥάδουλ βόδα τὸ μοναστήριον, ὅστις ἐλθὼν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ αὐθέντου, ἐδέχθη αὐτὸν μετὰ τῆς ἀνηκούσης φιλοφροσύνης, καὶ συνομιλήσαντες ἐπὶ πολλὴν ὥραν περὶ διαφόρων πραγμάτων καὶ ὑποθέσεων, ἀπῆλθεν εἰς τὸ καταλυμα.

ια Ἦλθον καταφυγόντες εἰς τὸν αὐθέντην ἀπὸ τὸ Ῥύμνικον τὸ πέραν τοῦ Ὄλτου ὀκτὼ Νέμτζοι, τῶν ὁποίων τὴν δυστυχίαν καὶ ἀθλιότητα εὐσπλαγχνιζόμενος ὁ αὐθέντης ἔλαβεν αὐτοὺς εἰς τὴν δούλευσίν του.

ιε Ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης καβάδι τὸν πρώην μέγαν κόμισον Μιχάλην Μπαρμπατέσκουλον ἀποκαθιστῶντας αὐτὸν ἱσπραβνικὸν τοῦ Τυργοβίστου.

Καθημένου τοῦ αὐθέντου εἰς τὴν τράπεζαν τῇ ὥρᾳ τοῦ γεύματος, ἦλθεν ἀπὸ τὸ Ὀρδούϊ χουμαγιοὺν ὁ Σερβάνος, πρώην μέγας ἀρμάσης, καὶ καπικεχαγιᾶς τοῦ Γρηγόρβοδα, υἱὸς τοῦ ποτὲ Μπαλασάκη μουσελίμη, καὶ ἐρχόμενος εἰς προσκύνησιν τοῦ αὐθέντου, εὐηγγελίσατο καὶ τὴν θείᾳ χάριτι ἀποτελείωσιν καὶ τῆς μεταξὺ τῶν Μοσχόβων καὶ Ὀθωμανῶν ἀγάπης. Ταύτην τὴν ποθητὴν ἀγγελίαν ἀκούσας ὁ αὐθέντης καὶ δοξάσας τὸν τῆς εἰρήνης βραβευτὴν ἅγιον θεὸν, καὶ μεγάλως χαροποιηθεὶς, ἐφόρεσε τὸν ῥηθέντα ἀγγελιαφόρον κοντόσι μὲ σαμουρόπατζαν. Μετὰ ταῦτα εὐθὺς χωρὶς τινὸς ἀναβολῆς ἐκίνησε βιαίως καὶ ἀπῆλθε πρὸς τὸν αὐθέντην του Γρηγόρβοδα, διατρίβοντα οὐ πόρρω τοῦ Φωξανίου, διὰ τὸν εἰς τὸ Γιάσι πηγαιμὸν τῶν Μοσχόβων.

Τὰ μεταξὺ τῆς ῥωσσικῆς καὶ ὀθωμανικῆς βασιλείας ἀγάπης ἄρθρα εἰσὶ τάδε.

Μετάφρασις τῶν συνθηκῶν ὁποῦ ἔγειναν διὰ δεσμὸν τῆς μεταξὺ τῆς ῥωσσικῆς καὶ ὀθωμανικῆς βασιλείας ἀγάπης, ὄντος πλενιποτεντζαρίου ἐκ μέρους τῆς ῥωσσικῆς βασιλείας τοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν διατρίψαντος πρέσβεως τῆς Φράντζας.

Ἀρχόμενοι μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ καὶ πλάστου τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τῆς πηγῆς τῶν χαρίτων, ἁγίου θεοῦ, φανερόνομεν ὅτι ἀφ' οὗ ἄρχισεν ὁ τοσαύτης αἱματοχυσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ὑπηκόου τῶν δύο μερῶν πρόξενος πόλεμος μεταξὺ τῆς ἰμπερατρίτζης καὶ αὐτοκρατορίσσης πάσης Ῥωσσίας, καὶ Μοσχοβίας, καὶ Κιοβίου, καὶ Βλαδιμηρίας, καὶ Νοβαγροδίας, τζαρίτζας τῆς Καζακίας, Ἐξδρεχανίου καὶ Σιβηρίας, κυρίας τοῦ Πίσκογια, καὶ μεγάλης δουκέσσας τῆς Σμολένσκας, καὶ Οὐστούνιας, καὶ Λοβίνας, καὶ Καρέλιας, καὶ Νουβερομπούργκου, καὶ Μπαβίρμιας, καὶ Βεμπανίκιας, καὶ Βουλγαρίας, Νοβαγκόδιας, καὶ Τζερνεκόβιας, καὶ Ῥεζὰν, καὶ Ῥεστόβιας, καὶ Γιαροσλάβιας, καὶ Μπελόζιας καὶ Φοντερίας καὶ τῶν δυτικῶν μερῶν, πρεντζιπέσσας κατὰ κληρονομίαν τῶν τζάριδων τῆς Καρταλιπίνας καὶ Γρούσνιας, καὶ βασιλίσσης ὁμοίως τῶν πριτζίπων τῶν Καμπαρβίνων, καὶ Τζερκεζῶν, καὶ Γκιουρτζήδων, καὶ ἄλλων τόπων, μεγαλοπρεπεστάτης καὶ ἰσχυροτάτης Ἄννης, καὶ τοῦ μεγαλητέρου τῶν βασιλέων, τοῦ διαυθεντευτοῦ τοῦ Μεχὲ καὶ Μεδινὲ καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ βασιλέως πολλῶν εὐρυχωροτάτων τόπων, τῆς Ῥούμελης, καὶ Ἀνατολῆς, καὶ ἄσπρης καὶ μαύρης θαλάσσης, γαληνοτάτου καὶ κραταιοτάτου σουλτὰν Μαχμοὺτ, υἱοῦ τοῦ σουλτὰν Μουσταφᾶ· μὲ τὸ νὰ ἐφάνη εὔλογον νὰ γείνῃ ἑκατέρωθεν ἡ προσήκουσα ἐπιμέλεια εἰς τὸ νὰ ἀκολουθήσῃ πάλιν ἡ θεῷ δεκτὴ εἰρήνη καὶ ἡ τελεία ἡσυχία εἴς τε τὸ ὑπήκοον, καὶ εἰς τοὺς τόπους, καὶ τὰ σύνορα τῶν δύο μερῶν, καὶ μὲ δεσμὸν παντοτεινῆς ἀγάπης νὰ δοθῇ πέρας εἰς τὴν αἱματοχυσίαν, καὶ νὰ ἤλθεν εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν ἡ τοιαύτη ὠφέλιμος καὶ αἰσία ὑπόθεσις, μὲ τὴν μεσολάβησιν τοῦ βασιλέως τῆς Φράντζας, ὁ ἐκ μέρους τῆς ἰμπερατρίτζης Ῥωσσίας διορισθεὶς ἐξοχώτατος μεγάλος ἐλτζὴς καὶ σύμβουλος τῆς βασιλείας τῆς Φράντζας μαρκὶζ δὲ Βιλενὸφ, ἀφ' οὗ ἐσυνομίλησε μὲ τοὺς ρητζάληδαις τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας ἐκυρώθη καὶ ἀπεφασίσθη ἡ μεταξὺ τῶν δύο βασιλειῶν στερεὰ καὶ ἀκλόνητος εἰρήνη, μὲ τὸν ὑπέρτατον ἐπίτροπον Χατζῆ Μεχμὲτ πασᾶ, κατὰ τὰς κατωτέρω γραφησομένας συνθήκας.

α.

Ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ διαλύεται καὶ νὰ ἐξαλείφεται ἡ μεταξὺ μάχη καὶ τὸ μῖσος καὶ νὰ παραδίδεται εἰς τὸ ἐξῆς τελείᾳ λήθῃ· ἡ ὅση ἔχθρα ἠκολούθησεν ἀπὸ αἰτίαν τοῦ πολέμου ἢ ἄλλην, καὶ ἀντὶ τῆς προτέρας διχονοίας νὰ σώζεται διά τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης σταθερὰ, καὶ ἀδιάσειστος εἰρήνη, καὶ αἱ μεταξὺ τῶν δύο βασιλειῶν γινόμεναι συνθῆκαι νὰ φυλάττωνται ἀπαρατρέπτως καὶ σταθερῶς ἐκ μέρους τῆς ἰμπερατρίτζης τῆς Ῥωσσίας, καὶ τοῦ βασιλέως τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ τῶν διαδόχων καὶ κληρονόμων τους, καὶ τῶν ἐγκατοίκων καὶ ὑπηκόων τους· καὶ εἰς τὸ μετέπειτα φανερῶς ἢ ἀφανῶς νὰ μὴν ἀκολουθῇ καμμία διχόνοια.

β.

Διὰ μεγαλητέραν ὠφέλειαν τῶν δύο βασιλειῶν καὶ τοῦ ὑπηκόου ἡ στερεὰ αὕτη ἀγάπη νὰ φυλάττεται ἀσυγχίστως, καὶ οἱ συνορῖται νὰ φέρωνται μὲ καθαρότητα, καὶ νὰ πάσχῃ τὸ ἕνα μέρος διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἄλλου, καὶ μίαν φορὰν ὁποῦ διὰ νὰ μὴ προξενῆται ἐκ μέρους τῶν δύο βασιλειῶν κανένα ἐμπόδιον εἰς τὴν ἄνεσιν, ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν τοῦ ὑπηκόου, ἔγεινε μὲ καθαρότητα αὐτὴ ἡ στερεὰ ἀγάπη, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ φυλάττεται χωρὶς τινὰ παρατροπὴν, καὶ σύγχυσιν τῶν δύο βασιλειῶν· τὰ σύνορα νὰ ἦναι κατὰ τὸν τρόπον τῶν συνθηκῶν ὁποῦ εἶχον γείνῃ πρὸ τούτου, ἐπὶ τοιαύτῃ ὅμως συμφωνίᾳ ὅτι τὰ ῥηθέντα σύνορα μὲ σύμφωνον γνώμην τῶν δύο μερῶν νὰ φανερόνωνται, καὶ νὰ σαφηνίζωνται εἰς αὐτὰς τὰς τωρινὰς συνθήκας.

γ.

Τὸ κάστρον τοῦ Ἀζακίου νὰ κατεδαφίζεται, καὶ διὰ στερέωσιν τῆς ἑκατέρωθεν πεθουμένης εἰρήνης νὰ μένῃ ὁ τόπος κενὸς, ἔξω τῆς ἐξουσίας τῶν δύο μερῶν, μεταίχμιον τῶν δύο βασιλειῶν, μὲ τὸ σύνορον τοῦ χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἔτους, ἤγουν τοῦ δεκάτου τρίτου, ὡς φαίνεται κατὰ τὸ τούρκικον, καὶ ἀντὶ τούτου νὰ ἦναι ἄδεια νὰ ἀνεγείρεται κάστρον ἐκ θεμελίων

κοντὰ εἰς τὴν ἐν τῷ Τάναϊ ποταμῷ νῆσον Τζικάρσκι, ὁποῦ εἶναι σύνορον τῆς ῥωσσικῆς βασιλείας, εἰς τόπον ὁποῦ εἶναι κατὰ τὸ μέρος τοῦ Ἀζακίου εἰς τὸ σύνορον τοῦ Κουμπάν· καὶ ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιτηδείων μερῶν εἰς ἀνέγερσιν αὐτῶν τῶν κάστρων θέλει ἀφεθῆ εἰς τὴν διάκρισιν ἐκείνων ὁποῦ διορισθοῦν νὰ κόψουν τὰ σύνορα. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸ πρὸ τούτου κρημνισθὲν κάστρον τοῦ Ταγιγανίου νὰ μὴν ἀνεγείρεται, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Ἀζακίου καὶ τὴν Μαύρην θάλασσαν νὰ μὴ φτειάνωνται καράβια ἐκ μέρους τῆς βασιλείας τῶν Μοσχόβων.

δ.

Διὰ νὰ ἔχῃ τελείαν εἴδησιν τὸ ὑπήκοον τῶν δύο μερῶν μὲ τὶ τρόπον ἀπεφασίσθησαν τὰ σύνορα, ἀφ' οὗ ἐπικυρωθοῦν αἱ παροῦσαι συνθῆκαι, νὰ στέλνωνται ἐκ μέρους τῶν δύο βασιλειῶν διορισταὶ τῶν συνόρων μὲ τελείαν ἄδειαν καὶ μὲ ἱκανὰς παραγγελίας, χωρὶς νὰ ἀκολουθήσῃ κἀμμία δυσκολία, καὶ ἀφ' οὗ ἀνταμωθοῦν νὰ διορίσουν εὐθὺς χωρὶς ἀναβολὴν τὰ μεταξὺ τῶν δύο βασιλειῶν σύνορα κατὰ τὰς παρούσας συνθήκας, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ ἦναι εἰς τὸ ἑξῆς πάντοτε διωρισμένα, νὰ βαλθοῦν σημεῖα εἰς τοὺς ἁρμοδίους τόπους, καὶ νὰ γραφοῦν ἑκατέρωθεν ὁμολογίαι διὰ τὸν διορισμὸν τῶν συνόρων δηλωτικαί, ὅτι ἀφ' οὗ δοθοῦν, καὶ παρθοῦν τὰ ἐπικυρωτικὰ γράμματα μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν κατὰ τὴν συνήθειαν, νὰ λαμβάνῃ τέλος τῶν συνόρων ἡ τάξις.

ε.

Οἱ Καζάκοι καὶ Καλμοῦκοι καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποκείμεναι τῇ ῥωσσικῇ βασιλείᾳ φυλαὶ νὰ μὴ πειράζουν, καὶ ἐνσχλοῦν, καὶ ζημιόνουν τοὺς ὑποκειμένους τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ Τατάρους τοῦ Κριμίου, καὶ τοὺς λοιποὺς Τατάρους, ἀλλὰ νὰ ἡσυχάζουν, καὶ νὰ μὴ φέρωνται ἐναντίοι εἰς αὐτὴν τὴν αἰσίαν ἀγάπην, καὶ ἂν ἴσως τολμήσουν νὰ πειράξουν, νὰ παιδεύωνται μὲ αὐστηρότητα. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὑπήκοον τῆς Ὀθωμανῶν βασιλείας καὶ οἱ Κριμλῆδες Τατάροι καὶ ἑνὶ λόγῳ ἁπαξάπαντες οἱ ὑποκείμενοι

αὐτοῖς νὰ μὴ πειράζουν οἱῳδήτινι τρόπῳ κρυφὰ ἢ φανερὰ τὰς ὑποκειμένας τῇ τῶν Μοσχόβων ἰμπερατρίτζῃ πόλεις, χωρία καὶ τόπους, καὶ τὸ ὑπήκοόν της ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν μεγάλην καὶ μικρὴν Ῥωσσίαν, καὶ τὰς χώρας, καὶ κατοικίας τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ Καζάκων, καὶ τοὺς ἐν τῷ Βορυσθένει καὶ Τάναϊ λιμένας, καὶ τὸ μικρὸν κάστρον, καὶ τοὺς ἐγκατοίκους των, καὶ ἁπλῶς τὰ διορισθησόμενα σύνορα τῆς βασιλείας τῶν Μοσχόβων οὔτε νὰ ἔχουν ἄδειαν νὰ τὰ αἰχμαλωτοῦν καὶ νὰ λεηλατοῦν τὰ ζῶα καὶ νὰ συγχύζουν τοὺς ἐγκατοίκους, καὶ ἂν ἴσως τινὲς ἤθελαν πειράξῃ ἢ ἐνοχλήσῃ, οἱ τοιοῦτοι νὰ μὴ διαυθεντεύονται, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τὴν συνήθειαν, κατὰ τὸ σφάλμα τους αὐστηρῶς νὰ παιδεύωνται καὶ ὅ τι παρθῇ καὶ λεηλατισθῇ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, γινομένης ἀκριβοῦς ἐρεύνης νὰ εὑρίσκεται, καὶ νὰ ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς οἰκοκυρούς τους.

ς.

Περὶ τῶν ἐγκατοίκων τῆς μικρῆς καὶ μεγάλης Καμπάρτας εὑρέθη ἑκατέρωθεν εὔλογον αἱ ῥηθεῖσαι νὰ μείνουν ἐλεύθεροι, ἤτοι νὰ μὴν ἦναι ὑποκείμεναι οὔτε τῇ μοσχοβικῇ, οὔτε τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ, ἀλλὰ μεταίχμιον τῶν δύο βασιλειῶν, καὶ τόσον αἱ ὑπὸ τῇ κραταιᾷ βασιλείᾳ ὀθωμανικαὶ καὶ σκυθικαὶ φυλαί, ὅσον καὶ αἱ ὑπὸ τῇ ῥωσσικῇ βασιλείᾳ νὰ μὴ συγχίζουν τὰς ῥηθείσας Καμπάρτας, οὔτε νὰ ἀνακατόνωνται καὶ νὰ ἦναι ἐπιτετραμμένον διὰ νὰ ἔχουν ἡσυχίαν ἀπὸ τοὺς Καπαρταλήδαις, νὰ παίρνωνται καὶ ἐνέχυρα τόσον ἐκ μέρους τῆς μοσχοβικῆς ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας, καὶ ἂν ἴσως ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας ἤθελε δοθῇ αἰτία παραπόνου εἰς μίαν ἀπὸ τὰς δύο βασιλείας νὰ ἦναι ἄδεια νὰ τοὺς σωφρονίζῃ καὶ νὰ τοὺς παιδεύῃ.

ζ.

Οἱ ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ, καὶ πρὸ τούτου αἰχμαλωτισθέντες καὶ οἱῳδήτινι τρόπῳ κρατηθέντες τόσον στρατιωτικῆς τάξεως ὅσον καὶ οἱ

λοιποὶ, ὅποιοι καὶ ἂν ἦναι, ἔξω ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ εἰς τὴν μοσχοβικὴν ἐπικράτειαν ἔγειναν χριστιανοὶ, καὶ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν βασιλείαν ἄλλαξαν θρησκείαν, ἀφ' οὗ ἔλθῃ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης ἀγάπης, ὅλοι οἵ τε παρόντες καὶ οἱ μετὰ ταῦτα ἐλευσόμενοι νὰ ἐλευθεροῦνται ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ χωρὶς ἀπαίτησιν τιμῆς, καὶ ἀνταλλάγματος, ἢ ἐξαίρεσιν καὶ νὰ ἦναι ἐλεύθεροι καὶ αὐτεξούσιοι εἰς τὸ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς τόπους των, καὶ νὰ σταλθοῦν ἰσχυροὶ ὁρισμοὶ μὲ προσταγὰς σφοδρὰς, ὁποῦ νὰ κηρυχθοῦν εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας τῶν δύο βασιλειῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ῥηθέντων, ὁποῦ νὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ προσταγαὶ χωρὶς ἀργοπορίαν καὶ δυσκολίαν· καὶ ὅσοι αἰχμαλωτισθοῦν μετὰ τὰς παρούσας συνθήκας, ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἀγάπης, καὶ εὑρεθοῦν εἰς τὸ Κρίμι, Μπουτζάκι, Κουμπάνι εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ Τατάρους, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑποκειμένους τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ, νὰ ἐπιστρέφωνται χωρὶς ἀπαίτησιν τιμῆς· καὶ ὅσοι σταλθοῦν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τῶν Μοσχόβων μὲ γράμματα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀπὸ ὅσα μέρη περάσουν μὴ κάμνοντες καμμίαν ἀταξίαν νὰ μὴν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τινὰ, καὶ ἂν ἴσως τινὰς ἐναντίον τῆς κρίσεως τοὺς πειράξῃ, νὰ παιδεύεται.

η.

Ἀφ' οὗ λάβῃ τέλος ἡ ἀγάπη καὶ ἔλθουν αἱ ἐπιβεβαιώσεις, ἂν ἴσως ἀπὸ τὸ ὑπήκοον τῶν δύο μερῶν ἀπειθήσουν τινὲς, καὶ ἀποστατήσουν, καὶ τραβηχθοῦν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ δύο μέρη, νὰ μὴν ἦναι δεκτοὶ, οὔτε νὰ διαυθεντεύωνται· μᾶλλον δὲ διὰ νὰ μὴ προξενηθῇ ἐκ τούτων καμμία ψυχρότης εἰς αὐτὰ τὰ δύο βασίλεια, ἄνευ ἀναβολῆς, νὰ ἐπιστρέφωνται, ἢ νὰ διώχνωνται ἀπὸ τὸν τόπον τῆς βασιλείας ὁποῦ κατέφυγον, καὶ ἔξω ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἀλλάξουν τὴν θρησκείαν τους, καὶ ἀφήσουν τὸν τόπον τους, ὅσοι ἀπὸ τοὺς ὑποκειμένους μιᾷ τῶν δύο βασιλειῶν φύγουν, καὶ γυρευθοῦν νὰ δίδωνται.

θ.

Μὲ τὸ νὰ ἦναι ἡ πραγματεία ἕνας ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς ἀγάπης, καὶ αἰτία ὠφελείας εἴς τε τὰς βασιλείας καὶ τὸ ὑπήκοον, οἱ πραγματευταὶ τῆς Ὀθωμανῶν βασιλείας νὰ ἐνεργοῦν τὴν πραγματείαν τους εἰς τὴν μοσχοβικὴν ἐπικράτειαν μὲ ἐλευθερίαν καὶ μὲ τόσον δόσιμον, ὅσον πληρόνουν οἱ πραγματευταὶ τῶν λοιπῶν βασιλειῶν, καὶ παρομοίως μὲ τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν νὰ πραγματεύωνται εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν· καὶ οἱ τῇ μοσχοβικῇ βασιλείᾳ ὑποκείμενοι πραγματευταὶ, καὶ νὰ ἦναι ἐπιτετραμμένη ἡ πραγματεία τῶν ἐν τῇ Μαύρῃ θαλάσσῃ εὑρισκομένων Ῥωσσῶν μὲ τὰ καράβια τοῦ ὑπηκόου τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας.

ι.

Ἀκολουθούσης τῆς μεταξὺ τῶν δύο βασιλειῶν ἀγάπης, ἂν τύχῃ καμμία διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ὑπηκόου τῶν δύο μερῶν, οἱ κριταὶ καὶ προεστῶτες, ὁποῦ εὑρεθοῦν εἰς τὰ σύνορα, νὰ ἐξετάζουν τὸ πρᾶγμα μὲ ἀκρίβειαν καὶ δικαιοσύνην καὶ διὰ τὸ ἀτάραχον, καὶ ἀσκανδάλιστον τῆς μεταξὺ τῶν δύο βασιλειῶν ἀγάπης, νὰ διορθόνουν μὲ εὔλογον τρόπον τοὺς διαφερομένους, καὶ αἱ μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς συνόροις ὑπηκόων ἀναφυόμεναι διαφωνίαι καὶ ἔριδες νὰ μὴν ἀναφέρωνται καὶ ἀποδίδωνται εἰς ἔχθραν, ἀλλὰ μᾶλλον χωρὶς σύγχυσιν νὰ ἐπιμελῶνται τὰ δύο βασίλεια, νὰ φυλάττουν τὴν ἡσυχίαν καὶ ἠρεμίαν.

ια.

Τὸ ὑποκείμενον τῇ ῥωσσικῇ βασιλείᾳ ἱερατικὸν τάγμα, καὶ οἱ λοιποὶ νὰ ἔχουν ἄδειαν νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὰ ἄλλα προσκυνήματα, καὶ ἀπὸ τοὺς τοιούτους περιηγητὰς ἔχι μόνον νὰ μὴ ζητῆται φόρος, ἢ ἄλλο δόσιμον ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν βασιλείαν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ τοὺς δίδωνται τὰ ἀναγκαῖα πασσαπόρτα, καθὼς γίνεται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Εὐρωπαίους, καὶ ἐν ὅσῳ εὑρίσκονται εἰς τοὺς ὀθωμανικοὺς τόπους νὰ μὴν ἐνοχλῶνται παρά τινος ἐναντίον τῆς κρίσεως.

ιβ.

Μὲ τὸ νὰ ἔγεινε πολλάκις φιλικῶς ἀναφορὰ ἐκ μέρους τῆς μεγαλοπρεπεστάτης τζαρίτζας περὶ τοῦ τίτλου τῆς ἰμπερατρίτζας, καὶ μὲ τὸ νὰ ἁρμόζῃ εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς διαληφθείσης, μὲ εὐαρέστησιν καὶ τῶν δύο μερῶν νὰ γείνῃ ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις.

ιγ.

Νὰ ἦναι ἐπιτετραμμένον νὰ εὑρίσκωνται παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ ἀξιωματικὰ πρόσωπα ἐκ μέρους τῆς μεγαλοπρεπεστάτης τζαρίτζας μὲ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας ὁποῦ ἤθελαν εὕρει εὔλογον, καὶ μὲ τὰ προνόμιά τους, διὰ νὰ ἐπιστατοῦν εἰς τὰς συμπιπτούσας ὑποθέσεις, διὰ σύστασιν καὶ φύλαξιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο βασιλειῶν ἀγάπης καὶ εἰς τοὺς ῥηθέντας νὰ γίνεται ἡ τιμὴ καὶ δεξίωσις ὁποῦ συνηθίζεται εἰς τοὺς λοιποὺς μεγιστάνους τῶν μεγάλων βασιλέων.

ιδ.

Διὰ νὰ στερεωθῇ ἡ μεταξὺ τῶν δύο βασιλειῶν φιλία καὶ ἀγάπη, νὰ στέλνωνται ἑκατέρωθεν κατὰ τὴν συνήθειαν μεγάλοι ἐλτζῆδες εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἤθελε διορισθῇ καὶ φανῇ ἁρμόδιος, καὶ τοὺς ῥηθέντας πρέσβεις κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον νὰ τοὺς ἀνταλλάσσουν εἰς τὰ σύνορα, καὶ νὰ τοὺς δέχωνται μὲ τιμὴν, καὶ νὰ τοὺς γίνεται ἡ περιποίησις καὶ δεξίωσις ὁποῦ συνηθίζεται εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν λοιπῶν μεγάλων βασιλειῶν, καὶ εἰς σημεῖον τῆς μεταξὺ φιλίας νὰ προσφέρωνται μὲ τὸ μέσον τῶν ῥηθέντων πρέσβεων ἁρμόδια δῶρα τῇ μεγαλοπρεπεστάτῃ ἰμπερατρίτζῃ τῶν Μοσχόβων, καὶ τῷ γαληνοτάτῳ, καὶ τῷ κραταιοτάτῳ ἄνακτι τῶν Ὀθωμανῶν.

ιε.

Αἱ ἐπικυρώσεις ὁποῦ εἶναι διὰ νὰ ἔλθουν μετὰ τρεῖς μῆνας, ἀφ' οὗ ὑπογραφῇ τὸ παρὸν νὰ ἀνταλλάσσωνται μὲ τὸ μέσον τοῦ ἐξοχωτάτου ἐλτζῆ τοῦ βασιλέως τῆς Φράντζας.

Ἐπίλογος.

Αἱ συνθῆκαι τῆς παρούσης ἀγάπης εἶναι τεθεμελιωμέναι ἐπάνω εἰς δεκαπέντε ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἐστέρχθησαν ἑκατέρωθεν καὶ ὑπεγράφθησαν, καὶ ξεχωριστὰ ἀπὸ τὰ σύνορα ὁποῦ μέλλει νὰ διορισθοῦν εἰς τὸ μετέπειτα μὲ τὴν πρέπουσαν ἀκρίβειαν, νὰ φυλάττωνται ἀπαραχαράκτως, καὶ νὰ ἐνεργῶνται αἱ παροῦσαι συνθῆκαι, χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ κῦρος τὰ ἄρθρα ὁποῦ εἶχον γείνῃ πρότερον· καὶ διὰ βεβαίωσιν τῶν προγραφέντων κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ περιέχει τὸ δ' ἄρθρον νὰ ἐπιστατήσῃ ὁ ὑψηλότατος χάνης ἐπάνω εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶναι νὰ σταλθοῦν ἐκ μέρους τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας διὰ τὸν διορισμὸν τῶν συνόρων τῶν δύο βασιλειῶν, καὶ ἂν ἀκολουθήσουν μερικά τινα, ἔξω ἀπὸ τὰ ἄρθρα ὁποῦ ἐσυμφωνήθησαν εἰς αὐτὴν τὴν εἰρήνην καὶ μεσολαβήσῃ τι ὁποῦ νὰ συγχύσῃ τὴν εὐταξίαν τῆς παντοτεινῆς ἀγάπης νὰ γίνεται ἑκατέρωθεν ἡ δυνατὴ ἐπιμέλεια εἰς τὸ νὰ θεραπεύεται καὶ νὰ διορθόνεται ἄνευ ἀναβολῆς μὲ εὐθύτητα καὶ δικαιοσύνην, καὶ διὰ νὰ φυλαχθοῦν, καὶ νὰ ἐνεργηθοῦν εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ τὰ δύο μέρη τὰ ῥηθέντα ἄρθρα, καὶ αἱ συνθῆκαι, ἐπάρθη τὸ παρὰ τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου εἰς ὀθωμανικὴν διάλεκτον κατὰ τοῦτο τὸ ὕφος γραφὲν συμφωνητικὸν γράμμα, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ κατὰ τὸ ἴδιον ὕφος ἔγραψεν ὁ ἐξοχώτατος ἐλτζὴς τῆς Φράντζας εἰς ἰταλικὴν διάλεκτον, κατὰ τὴν ἄδειαν τῆς μεσολαβήσεως ὁποῦ εἶχεν, ἐδόθη τῷ διαληφθέντι ἐπιτρόπῳ, καὶ ἂν ἴσως στερχθοῦν τὰ παρόντα ἄρθρα, καὶ ἔλθῃ ἡ ἐπικύρωσίς των, τότε κατὰ τὴν ἐξουσίαν ὁποῦ ἔδωσεν ὁ γαληνότατος βασιλεὺς τῆς Φράντζας εἰς τὸν διαληφθέντα ἐλτζήν του, θέλει γραφῇ καὶ τὸ ἄρθρον τῆς ἐγγυήσεώς του· ὑπογραφὴ τοῦ ἐλτζῆ τῆς Φράντζας·

— Ἀφ' οὗ ἔγειναν διάφοροι συνομιλίαι μὲ τοὺς μεγιστάνους τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας, μὲ τὸ νὰ ἐφάνησαν ἀρεστὰ τὰ ῥηθέντα ἄρθρα τῆς μεταξὺ εἰρήνης, ἡμεῖς ὁ Λοδοβὶκ Σαλβατὸρ μαρκὶζ δὲ Βιλενὸφ, εἷς τῶν συμβούλων τοῦ βασιλέως τῆς Φράντζας, καὶ νῦν μεγάλος ἐλτζὴς παρὰ

τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν τελείαν ἐξουσίαν παρὰ τῆς μεγαλοπρεπεστάτης τζαρίτζης πάσης Ῥωσσίας, καὶ ἀναφερθεῖσαν τῇ ὀθωμανικῇ βασιλείᾳ, φανερόνομεν πῶς ἐκυρώθησαν τὰ προγραφέντα ἄρθρα μεταξὺ τῆς διαληφθείσης τζαρίτζας καὶ τοῦ ὑπερτάτου Χατζῆ Μεχμὲτ πασᾶ, ἐπιτρόπου τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας μου ὡς κεκυρωμένα καὶ ἠσφαλισμένα παρὰ τοῦ διαληφθέντος ὑπερτάτου ἐπιτρόπου εἰς ὀθωμανικὴν διάλεκτον, ἐδώσαμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδίας συνθήκας ἰταλιστὶ ὑπογράφοντες εἰς γαλλικὴν διάλεκτον, καὶ βεβαιόνοντές την μὲ τὴν σφραγῖδα μας, καὶ ἂν ἔλθῃ παρὰ τῆς μεγαλοπρεπεστάτης τζαρίτζας ἡ ἐπικύρωσις, ὑποσχόμεθα τὴν ἐγγύησιν τοῦ βασιλέως τῆς Φράντζας, χωρὶς νὰ ὑποβιβασθῇ τελείως τὸ ὕφος, καὶ τὸ μεγαλεῖον του· ἐν ἔτει ᾳψλθ′, τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἐγιλοὺλ, εἰς τὸν σαχρᾶν τοῦ Μπελιγραδίου, εἰς τὸ τζαδήρι τοῦ μουκιαλεμὲ ἐγράφη τὸ παρόν.

Τὰ παρόντα τρία ἀρτίκολα ὁποῦ προσετέθησαν εἰς τὸ ἀνωτέρω τρατάτον τῶν Μοσχόβων εἰς Νύσσι, καθὼς κατὰ τὴν ις′ τοῦ παρόντος φαίνεται παρακατιὼν, εἶναι ὑπεξηγήσεις ἕως ἀρτικούλου περιεχομένου εἰς τὰ τρατάτα.

α) Ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Βορυσθένους πρὸς τὴν Λεχίαν τὰ σύνορα διαμένουσι διωρισμένα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὁποῦ ἐδιωρίσθησαν καὶ διετάχθησαν εἰς τὴν συμφωνίαν τοῦ 1705 ἔτους εἰς τὰς εἴκοσι δύο τοῦ ὀκτωβρίου.

β) Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Βορυσθένους, δηλαδὴ πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἀρχινῶντας ἀπὸ τὴν πηγὴν, ἤτοι ἀρχὴν τοῦ ποταμοῦ Σαλίβα Κονσκίκβοδι θέλει τραβηχθῆ μία γραμμὴ εὐθεῖα μέχρι τῆς πηγῆς, ἤτοι δυτικῆς ἀρχῆς τοῦ ποταμοῦ Μπέρδα τοῦ μείζονος, καὶ ὅλοι οἱ τόποι καὶ νερὰ περιεχόμενα εἰς τὴν μεταξὺ τῶν ῥηθέντων ποταμῶν Βορυσθένους, Σαλίβα Κονσκίκβοδι περισχὴν, μεταξὺ τῆς ῥηθείσης γραμμῆς καὶ ποταμοῦ Μπέρδα τοῦ μείζονος θέλουν διαμείνῃ τῷ ὀθωμανικῷ κράτει, καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ τόποι καὶ νερὰ

ὁποῦ εὑρίσκονται ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, δηλαδὴ ἔξω τῶν ῥηθέντων ποταμῶν καὶ γραμμῶν θέλουν διαμείνῃ τῷ κράτει ὅλης τῆς Ῥωσσίας, ἐξηρημένου ἐκείνου ὁποῦ ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον δηλαδὴ τρίτον.

γ) Ὅσον συντείνει εἰς τὸν τόπον κείμενον μεταξὺ τοῦ ῥηθέντος ποταμοῦ Μπέρδα τοῦ μείζονος μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Μίνυτζε, τὰ σύνορα θέλουν διαμείνῃ διωρισμένα, καθὼς διετάχθησαν εἰς τὴν συνθήκην τῆς ἀγάπης τελειωθείσης μεταξὺ τῶν δύο μοναρχιῶν, κατὰ τὸ ἔτος 1700.

Ἐπειδὴ οἱ εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Περισανίου ἀπελθόντες πεντακόσιοι γιανιτζάροι σουμλαλῆδες ἐφάνησαν τηνικαῦτα ἀπειθεῖς, καὶ λειποτάκται, ὡς ἀνωτέρω ἔφθημεν εἰρηκότες, καὶ ἔγειναν αἴτιοι τοσαύτης ζημίας καὶ καταισχύνης· τὸ ὁποῖον τοῦτο ἔγραψε καὶ ἐφανέρωσε τῷ ἐπιτρόπῳ ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς ἐπιστρέψας εἰς Βουκουρέστι· ἦλθεν βεζιραγασῆ μὲ φερμάνι, καὶ ἐπίασε τὸν χιλίαρχον αὐτῶν Μεχμέδαγαν ἐμίρην, ὄντα ἔτι εἰς Βουκουρέστι, καὶ ἀπαιτοῦσε παρ' αὐτοῦ ὅλα τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐδόθησαν παρὰ τοῦ μιρίου εἰς ἐκείνους διὰ τὸν λουφὲν, καὶ ταίνια, καὶ μπαξίσιά τους, συμποσούμενα περίπου τὰ ἑξηνταπέντε πουγγία· ὅθεν περιπεσὼν εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν ὁ χιλίαρχος, ἔπασχε γράφοντας παρακαλεστικὰς ἀναφορὰς, διὰ νὰ γένῃ παρὰ τῆς βασιλείας συγκατάβασις τῶν ἀπαιτουμένων.

Ἔφερεν ὁ καπετάνος Παγώνης ἀπὸ τὸ καδηλίκι τοῦ Ἄρτζες τρεῖς κλέπτας ἐντοπίους βλάχους, καὶ ἐβάλθησαν εἰς τὴν πουσκαρίαν.

Ἐρχομένων ἐπιστολῶν παρὰ τῆς τζαρίτζης εἰς Νύσσι, ἔγεινεν ἑτέρα συνέλευσις περὶ ἀγάπης, καὶ γράψας προσθήκην νέων ἄρθρων ὁ ἀπὸ Μοσχοβίας ἐλθὼν μετὰ τῶν ῥηθεισῶν ἐπιστολῶν μπαρὼν Κανόνι, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια, τιμηθεὶς παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου μὲ ἔνδυμα γούνας.

Μετὰ τοῦ στρατοῦ ἔφερεν ὁ ἐπίτροπος εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐνέχυρα τῆς μετὰ τοῦ καίσαρος διαλλαγῆς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις ῥηθέντα ἀξιωματικὰ πρόσωπα, πέντε εὐγενεῖς τῶν Γερμανῶν.

Ὁ Ἀχμὲτ ἐφένδης, νουζοὺλ ἐμινὴς, ἀπεκαταστήθη τευτερδάρης τοῦ Μπελιγραδίου· ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἔγεινεν ὁ Ἀπδῆ ἀγᾶς πὰς πακίκουλου.

Ὁ βασιλικὸς δραγουμάνος Ἀλέξανδρος Γκίκας πάσχει ζητῶντας τὴν τοῦ πάππου αὐτοῦ ἀξίαν, τὴν ἐξ ἀπορρήτων δηλαδὴ, πρετενδέρων τοῦτο μὲ τὸ νὰ ἐστάθη καὶ αὐτὸς, ὡς ὁ πάππος του, διερμηνευτὴς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγάπης· ἕως τανῦν δὲ οὐκ ἔτυχε τοῦ ποθουμένου· ἐς τοσοῦτον ὅμως ζητῶν ἐφιλοτιμήθη τὸ εἰσόδημα τῆς μητροπόλεως τοῦ Βελιγραδίου, καὶ τοῦ ἐδόθη ὁ βασιλικὸς ὁρισμὸς ὁποῦ δίδεται εἰς τὸ ποιμαντικὸν ἀξίωμα, τοὺς ἀρχιερεῖς δηλαδὴ, καὶ ἐπιτροπικῶς ἔμεινεν εἰς τὴν διοίκησίν του τοῦτο τὸ ἀπολωλὸς πρόμνιον.

Ἔτι δὲ, ὡς ἔθος, ἐδίδετο τοῖς ἑρμηνευταῖς, ὥσπερ τῷ πάππῳ καὶ τοῖς θείοις αὐτοῦ, βασιλικὸν ἔλεος διὰ τὰ τῆς ἐκστρατείας χρειώδη, αὐτὸς δὲ εἰς τετραετῆ ὁδοιπορίαν ἀποτυχὼν, μετὰ πολλῆς τῆς ἐλεεινολογίας, ἔλαβεν ὁρισμὸν παρὰ τῶν κρατούντων νὰ δοθῶσιν αὐτῷ ἀπὸ Ἠογδανίας παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ, καὶ ἀπὸ Βλαχίας ἀνὰ τέσσαρα τάλαντα πρὸς ἀνακουφισμὸν τῶν πολλῶν ἐξόδων του.

Ἀποκάμνοντας τὰ ἄλογα τῶν ἁμαξίων τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας, ἔδωκαν διὰ προσταγῆς οἱ καπικεχαγιάδες τῆς Βλαχίας.

Ὁ γενίτζερ ἀγασῆ ἐτιμήθη μὲ τρία τούγια.

Ἐρρέθη ὅτι ὁ βασιλεὺς δυσαρεστήθη εἰς τὴν μετὰ τῶν Ῥώσσων ἀγάπην, ὡς τάχα θέλοντας νὰ ἐκδικηθῇ, διατὶ ἐπροχώρησαν ὡς τόσον οἱ Ξανθοὶ, καὶ ἐτζαλαπάτησαν τοὺς τόπους τῆς βασιλείας.

Φθάσαν τὸ δεβλέτι τῇ ιδ' εἰς Νύσσι, ἐφόρεσαν γούναις οἱ ριτζάληδες, καὶ τζελέγκια. Ἐγύρευσε καὶ ὁ ῥηθεὶς δραγουμάνος νὰ τὸν φορέσουν τζελέγκι, μεταχειριζόμενος μέσα μὲ ριτζάδαις· δὲν τὸ ἐκατόρθωσεν ὅμως νὰ τοῦ τὸ φορέσουν, ἀλλὰ τὸν ἐστάλθη.

Ἔφθασεν ὁ βασιλικὸς σιλικδάρχας εἰς τὸ ὀρδὶ, διὰ νὰ προσκαλέσῃ ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως τὸν ἐπίτροπον εἰς τὴν Πόλιν.

Ὁ Μεμὶς πασᾶς ἐδιορίσθη εἰς Σιλίστραν μετὰ στρατευμάτων, ὁποῦ ἂν δὲν ἤθελε στερχθῇ καὶ ἐπιβεβαιωθῇ ἡ μετὰ τῶν Ξανθῶν ἀγάπη, νὰ τὰ μεταχειρισθῇ εἰς φύλαξιν τῆς Μπογδανίας.

Ἀπέθανεν ἡ βαλεδὲ, καὶ ἐλύπησε μεγάλως τὸν βασιλέα, καὶ ἀπὸ τὴν λύπην του ἐσηκώθη ἀπὸ τὰ σεράγια τοῦ Μπεσίκταση καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ παλάτι.

Τὸν Γεγὲν πασᾶν πρώην ἐπίτροπον τὸν ἐδιόρισαν μερχαμετὲν ἀπὸ τὴν Ῥόδον εἰς Χίον.

Ἔγεινε φερμάνι ὅτι μὲ τὸ ἄρζι τοῦ βασιλικοῦ δραγουμάνου (μεταχειρισθέντος μέσα καὶ κατορθώσαντος τοῦτο) νὰ γείνωνται εἰς τὸ ἑξῆς οἱ δραγουμάνοι τοῦ στόλου.

Ὁ Στεφανάκης Δημάκης, ἰατρὸς τοῦ Ῥούμελη βαλισῆ Ἀλῆ πασᾶ, ἐπῆρε τὸ δραγουμανλίκι τοῦ Μπελιγραδίου.

Τὸν Σαχσιβαρζαδὲ μπέην τῶν βασιλικῶν σαλαχόρηδων, τὸν ἐδιόρισαν εἰς τὸ Μπενδέρι μὲ χαζνὲ, καὶ μουκαρέρια εἰς τοὺς πασάδαις.

Ἔφθασεν εἰς τὸ ὀρδὶ ὁ Ἰσούφπεγης, βασιλικὸς σαλαχόρης, μὲ τὸν μουζδὲν τῆς νίκης ὁποῦ ἔγεινε κατὰ τῶν Μοσχόβων εἰς τὸ Κρίμι.

ιζ Ἐμβαίνοντας τὰ Μοσχοβοκαζακοκαλμουκοστρατεύματα εἰς τὸ Γιάσι, τὰς ὅσας λεηλασίας, ἁρπαγὰς, ἀδικίας, καὶ ληστρικὰς ἐπιδρομὰς ἔκαμαν, ἀγκαλὰ καὶ εἶναι γραφῇ ἀπερίληπταις καὶ δὲν ἠμποροῦμεν ἀρκετὰ νὰ τὰς περιγράψωμεν, καὶ νὰ τὰς διηγηθῶμεν, ὡς ἐν περιλήψει ὅμως εἰσὶν αὗται. Τῶν ἀρχόντων τὰ ὁσπίτια ἐγύμνωσαν καὶ ἐδιαγούμισαν τὰ παρευρεθέντα χρήματα καὶ πράγματα· τὰ ζῶα αὐτῶν ἐλεηλάτησαν· ὅθεν οἱ ἄρχοντες ἀπωλέσαντες πᾶσαν τὴν κινητὴν περιουσίαν των, ἀπὸ τὰς συζύγους των μακρυνθέντες, καὶ τὰ τέκτα των ὑστερηθέντες, ἔπεσον εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν καὶ ἀπορίαν μὴ εἰδότες τὸ τέλος τῆς τῶν Μοσχόβων τοιαύτης καταδρομῆς, καὶ πολλοὶ ἐξ ἐκείνων ἐπεθυμοῦσαν καὶ ἀναστενάζοντες ἔλεγον· ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Βλαχίαν εἰς τοῦ αὐθέντου τὴν ἐπίσκεψιν.

Ὁ φέλτ μαρεσὰλ γκενεράλ Μίνικ πηγαίνοντας εἰς τὸ Γιάσι, ἐστάθη μόνον ἡμέρας δύο, καὶ φιλεύσαντές τον οἱ καϊμεκάμηδες μεγαλοπρεπῶς, ἐπῆγεν εἰς τὸ ὀρδί του· ἐδιόρισεν εἰς τὸ Γιάσι δόσιμον ὀκτὼ χιλιάδας

φλωρία, ἐξ ὧν ἔδωσαν οἱ Ἑβραῖοι τὰς δύο χιλιάδας, διὰ τὰ ἐναπολειφθέντα ἐβούλλωσε τὰ μοναστήρια μέχρι τῆς τελείας ἀποπληρώσεως αὐτῶν.

Ἔδωσε σφοδρὰν προσταγὴν μήτε νὰ γράφῃ τινὰς εἰς κανένα μέρος, μήτε ἄνθρωπόν του νὰ στείλῃ, ὅτι θέλει παιδευθῇ μὲ κεφαλικὴν τιμωρίαν.

Ἔσκαψαν χαντάκια εἰς τὰ πέριξ τοῦ Γιασίου, τὸ πλάτος πήχεις ὀκτὼ, καὶ τὸ βάθος δώδεκα.

Ἀναχωρῶντας ὁ Μίνιχ ἀπὸ τὸ Γιάσι, ἄφησε δύο χιλιάδας στράτευμα μὲ ἕνα κομμανδάντε, καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Δημητράσκου βόδα καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Δουκουλέτζου, οἱ ὁποῖοι ἐδιαφέροντο καὶ ἐφιλονεικοῦσαν ἀναμεταξύ τους τίς ἐξ αὐτῶν νὰ αὐθεντεύσῃ τὴν Μπογδανίαν, τὴν Βλαχίαν, Παραδούναβον, καὶ τὸ Μπουτζάκι.

Τὰ ἰτζογλάνια τοῦ Γρηγόρβοδα, καὶ οἱ καλαράσηδες, καὶ οἱ τῶν ἀρχόντων ὑπηρέται ἔφυγον, καὶ ἐπῆγαν εἰς τοὺς ῥηθέντας μπεηζαδέδαις, καὶ ἔμεινεν τὸ ὀρδὶ τοῦ Γρηγόρβοδα μὲ ὀλίγους στρατιώτας μπογδάνους καὶ τούρκους.

Ὁ Μίνιχ ἐπῆγεν εἰς τὸ γεφύρι τοῦ Γκέρμαν καὶ ἐπεριπατοῦσε μὲ τὰ στρατεύματα μόλις δύο ὥρας τῆς ἡμέρας.

Οἱ διαληφθέντες μπεηζαδέδες μὲ ἁπλᾶ λόγια ἐδιόριζαν στρατεύματα εἰς Μπενδέρι, Μπράϊλαν, καὶ Μπουτζάκι.

Τινὲς Σκῦθαι καταβαίνοντες πρὸς τὸ Μπουτζάκι καὶ ἀπαντήσαντες Μπογδάνων μπεζένιαις, τοὺς ἐσκλάβωσαν, καὶ ἐπῆραν τὰ ζῶα τους· μαθὼν ὁ Γρηγόρβοδας τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ τὰ χέριά τους διὰ μέσου τοῦ σερασκὲρ σουλτάνου, καὶ ἐπαιδεύθησαν καί τινες ἐξ αὐτῶν.

Διὰ παρακινήσεως τῶν μπεηζαδέδων τούτων πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Μπογδάνους ἀπατηθέντες ἐνώθησαν μὲ τοὺς Μοσχόβους.

Εἴκοσι Κατάνοι τοῦ Κολτζὰκ πασᾶ ἐνωθέντες μετὰ τῶν Μοσχόβων, καὶ φυγόντες καὶ ἀπὸ αὐτοὺς διὰ νὰ ἀπέλθουν εἰς Οὐγγαρίαν, ἐπῆγαν πρὸς τὸ Νέμτζον, καὶ ἐπάτησαν εἰς τὰ ἐκεῖσε βουνὰ ἕνα μοναστήρι· ἀλλ' ἐπιάσθησαν παρὰ τῶν πλαγιάσηδων, καὶ ἐστάλθησαν εἰς τὸν Γρηγόρβοδα.

Ἔγραψεν ὁ βόϊβοδα Κιόβτζκης εἰς Μπενδέρι ὅτι ὁ παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν προλαβόντως αἰχμαλωτισθεὶς Μπιροὺν γκενεράλις, καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Χοτινίου λυτρωθεὶς τῆς αἰχμαλωσίας, ἐπέμφθη παρὰ τοῦ Μούνιχ εἰς τὸ Κίοβον μετὰ τοῦ Κολτζὰκ πασᾶ καὶ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ὀθωμανῶν· εἰς δὲ τὸ Χοτίνι ἀφίνοντας τρεῖς χιλιάδας στρατιωτῶν ὁ Μούνιχ ἦλθεν εἰς τὸν Προῦτον, ἀπέχοντα τοῦ Χοτινίου ἕως ὀκτὼ ὥρας, καὶ ἐκεῖ κάμνοντας χανδάκια ἔμεινεν· εἰς δὲ τὴν Τζοτζόραν ἔστειλεν ἕως δεκαπέντε χιλιάδας καβάλλαν, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ. Ταῦτα καὶ παρ' ἄλλων μαθόντες οἱ ἐν τῷ Μπενδερίῳ καὶ φοβηθέντες μὴν ἔλθῃ καὶ κατὰ τοῦ Μπενδερίου, ἐπειδὴ ἐπλησίασεν εἰς τὸ Καλαράσι, καὶ εἰς τὸ Κισνόβι, μεγάλως ἐταράχθησαν, καὶ εἰς τόσον φόβον ἐνέπεσον, ὥστε ἤθελαν νὰ ἀφήσουν καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα, καὶ νὰ φύγουν οἱ ἐγκάτοικοι· τὸ δὲ στράτευμα, ὁποῦ ἦτον ἐκεῖ διὰ φύλαξιν, μηδὲν ἄλλο περιμένοντες, ἐξ αὐτῆς τῆς ὥρας ἔφυγον.

Ἔγραψαν ἔτι οἱ Λέχοι περὶ τῶν Μοσχόβων ὅτι ζαχιρὲν ὅσον χρειάζονται, τὸν ἀγοράζουν μὲ ἄσπρα ἀπὸ τὴν Λεχίαν, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ τοὺς ἀντισταθῇ.

Τὰ χωρία εἴτε λέχικα, εἴτε τοῦ χάνη, εἴτε τοῦ Μπενδερίου, τὰ καταπατοῦσι, καὶ τὰ λεηλατοῦσιν οἱ Καζάκοι.

Οἱ Κοσεβῆδες ἐγέμωσαν τὰ μέρη τοῦ Μπενδερίου καὶ Μπουτζακίου, καὶ ἀνεφάνησαν καὶ ἐκεῖσε πολλοὶ Χαϊδοῦδες.

Οἱ ἀποστατήσαντες Μπογδάνοι ἄρχισαν καὶ ἐφόνευαν τοὺς παρατυχόντας· ὅθεν ἔστειλεν ὁ σερασκὲρ πασᾶς κατ' αὐτῶν μερικὸν στράτευμα.

Ἀπελθόντες εἰς τὸ Ὀρπένι τινὲς Καζάκοι ἐπίασαν κάποιον Σταῦρον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητοῦντες πουγγία δέκα, πικρῶς ἐβασάνισαν.

Ὄντες τριάντα Καζάκοι εἰς τὴν λοῦγκαν τοῦ Τουρτουσίου ἐλεηλατοῦσαν τὰ ἐκεῖσε χωρία.

Ὁ μπεηζαδὲς Δημητράσκος ἐπῆγεν εἰς τὸ Νέμτζο διὰ νὰ καταιβάσῃ τὴν ἀδελφήν του δομνίτζαν καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχοντίσσας ὁποῦ ἦσαν ἐκεῖ φυλαγμέναι.

Οἱ ἐγκάτοικοι ἐγχώριοι τοῦ Φωξανίου ἀκούσαντες παρά τινων ὅτι ἐπῆγε βασιλικὸν φερμάνι εἰς τὸν σερασκὲρ σουλτάνον διὰ νὰ σκλαβώσῃ τὴν Ἰογδανίαν, ὡς τάχα ἀποστατήσαντας τοὺς Μπογδάνους, μεγάλως ἐφοβήθησαν, καὶ ἔφυγεν εἰς τὰ βουνὰ ὅλη ἡ ἄκρη τῆς Ἰογδανίας.

Δεκαπέντε Καζάκοι ἀπερχόμενοι εἰς τὸ Μπακόβι, ἐγύμνωσαν μερικοὺς Κατζιβέλους ρουδάρηδαις, καὶ τοὺς ἐπῆραν ἑκατὸν γρόσια.

Ἀπῆλθον ὡς σαράντα Καζάκοι εἰς τὸ Ῥώμανον, εὑρόντες μερικὴν ποσότητα ζώων, τὰ ἐπῆραν, προφασιζόμενοι πῶς εἶναι τούρκικα· ἐγύμνωσαν καὶ μερικοὺς Μπογδάνους καραούσηδαις.

Ὁ αὐθέντης συγγενικὰ καὶ γειτονικὰ καθήκοντα ἐκπληρῶν, ἔστειλε δῶρον τῷ Γρηγόρβοδᾳ, πλησιάζοντι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Φωξανίου, διὰ τὴν τῶν Μοσχόβων κατ' αὐτοῦ ἐπιδρομὴν, καὶ ἔχοντι μεγάλην ἔλλειψιν τροφῶν, ἀλεύρι κοιλὰ πεντακόσια, κριθάρι κοιλὰ χίλια, ἀγελάδας πενῆντα, πρόβατα ἑκατὸν, καὶ βούτυρον ἑξακοσίας ὀκάδας.

Συναθροιζομένων ὅμως ὀθωμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὸν Γρηγόρβοδα πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ, καὶ στενοχωρούμενος, ὡς εἴπομεν, κατὰ πολλὰ διὰ τὴν στέρησιν τῶν τροφῶν, ἔγραψεν εἰς τὸν αὐθέντην, παρακαλῶντας νὰ δώσῃ ἄδειαν νὰ ἀγοράσῃ ἀπὸ τῆς Βλαχίας τὸ Φωξάνι μίαν ποσότητα ζαχαρέ· ὁ αὐθέντης μετὰ χαρᾶς ἀποδεχθεὶς τὴν ἀξίωσίν του, ἔγραψε τῷ ἰσπραβνίκῳ τοῦ Φωξανίου Γεωργίτζα, καὶ τῷ καπετάνῳ Παυλάκῃ ἐκεῖσε διατρίβοντι, νὰ ἀφήσουν τὸν παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα σταλέντα ἄνθρωπον ἐκεῖσε νὰ ἀγοράσῃ ὅσον χρειάζεται, καὶ οὕτως ἐγένετο.

ιθ Ἐκίνησεν εἰς βασιλεύουσαν ὁ πρώην μέγας λογοθέτης καὶ πρῶτος καπικεχαγιᾶς τοῦ αὐθέντου Δράκος Σοῦτζος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δημητράσκου, πρώην μεγάλου κομίσου, καὶ τοῦ Κωνσταντίνου, πρώην μεγάλου κομίσου, υἱοῦ τοῦ ποτὲ Γεωργάκη, σλουτζιάρη.

κβ Εἰς τὴν Ἐρδελίαν ἐπιάσθη ἓν μανιφέστον τοῦ Μούνιχ, καὶ τοῦ Λὲς ἐπ' ὀνόματι τῆς βασιλίσσης διαλαμβάνον οὕτω· «ὅστις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ἄλλων φυλῶν βούλεται ἀπελθεῖν εἰς Μολδαβίαν ἢ κατοικῆσαι

ἐκεῖ, ἢ νὰ συμπολεμήσῃ μαζὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς Μοσχόβους, θέλει ἔχει μεγάλαις ἀμοιβαὶς, καὶ ὅσοι μὲν κατοικήσουν καὶ μείνουν εἰς Μολδαβίαν, νὰ ἦναι ἀσύδοτοι τέσσαρας χρόνους, καὶ ἀκαταζήτητοι ἀπὸ κάθε λογῆς δόσιμον· ὅσοι δὲ ἤθελαν συμπολεμήσῃ, νὰ ἦναι ἀσύδοτοι ἐφ' ὅρῳ ζωῆς αὐτῶν.» Καὶ οὕτω πλεῖστοι προσέδραμον καὶ μάλιστα Γερμανοὶ καὶ Κατάνοι πάμπολλοι.

κγ Ἦλθον δύο τζοκαδάρηδες, ὁ εἷς τοῦ Βίδυν μουχαφιζῆ Χουσεὶν πασᾶ, ὁ ἄλλος τοῦ τευτερδάρη μὲ φερμάνι εἰς τὸν αὐθέντην διὰ νὰ πάρῃ εἰς λογαριασμόν του ἑκατὸν ζεύγη βουβάλια, καὶ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς τὸ μιρὶ πρὸς πενῆντα γρόσια τὸ ζεῦγος.

Ἔστειλεν ὁ Ἰωαννίτζας, ἰσπράβνικος τοῦ καθηλικίου τοῦ Ἄρτζες, πέντε Νέμτζους φυγάδας, καὶ αὐτομόλους ἄνευ ἀρμάτων· τοὺς ἐδιόρισεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸ μπαϊράκι τοῦ Λευπογιάνου.

κδ Ἐλθοῦσα εἴδησις ἀπὸ μέρους τοῦ Φωξανίου πρὸς ἑσπέραν ὅτι οἱ δύο αὐτάδελφοι Καντεμίρηδες, ὅ τε Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Δημητράσκος ἐπῆγαν εἰς τὸ Φωξάνι, κατὰ τὴν κβ' τοῦ ἐνεστῶτος, τὸ πρωΐ, μετὰ ἱκανῶν Μοσχοβοκαζάκων, καὶ ὅτι ἐλεηλάτησαν μοναστήρια, ἐκκλησίας, πραγματευτὰς, καὶ τοὺς ἐγκατοίκους, καὶ ἐπῆραν αἰχμαλώτους τὸν ἐκεῖσε ἰσπράβνικον Γεωργίτζαν, μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ῥωξάνδρας, τόν τε καπετάνον Παυλάκην, καὶ τὸν βάμεσην Κανάκην· καὶ ὅτι ἐκυνήγησαν τὸν Γρηγόρβοδα ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Μπογδανίας, ἀπὸ χωρίον Σερβανέστι, καὶ μόλις ἔφυγε, καὶ ἀπέρασεν εἰς τὸ ἐδῶ μέρος τῆς Βλαχίας εἰς τὸ Μαξινένι, μεγάλην ταραχὴν καὶ σύγχυσιν προεξένησεν αὕτη ἡ ἀπροσδόκητος ἀγγελία τῷ τε αὐθέντῃ, τοῖς ἄρχουσι, καὶ παντὶ τῷ ὑπηκόῳ.

κε Τὸ πρωὶ ἐλθὼν ἕνας ὑπηρέτης τοῦ ἰσπραβνίκου Γεωργίτζα μετὰ γραμμάτων του πρὸς τὸν αὐθέντην ἐβεβαιώθη ἡ ἐψεσινὴ εἴδησις, καὶ ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν Μπογδάνοι, καὶ ὅτι ἀπελθόντες εἰς τὸ κονάκι τοῦ ἰσπραβνίκου, αὐτὸς φεύγοντας ἀπὸ ἕνα παράθυρον, καὶ ἐμβαίνοντας εἰς ἕνα μπουρδεΐ, καὶ ἀλλάξας τὰ φορέματά του, ἐνδυθεὶς μοζίκι ἀνεχώρησε

πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ὀδομπεστίου· τὸν δὲ Παυλάκην φεύγοντα μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἰσπραβνίκου πρὸς τὸ μέρος τῆς Βλαχίας συλλαβόντες, τοὺς ἐπῆγαν εἰς τὸ Ὀδομπέστι ὅπου ἦτον τὸ ὀρδί τους, καὶ ὅτι περιμείναντες εἰς τὸ Φωξάνι μέχρι δείλης ἑσπέρας, καὶ ἁρπάσαντες πάντα τὰ παρευρεθέντα, ὑπέστρεψαν εἰς τὸ Ὀδομπέστι, ἀφήσαντες μίαν στράζαν εἰς τὸ παζάρι μὲ τέσσαρα τόπια.

Ὁ αὐθέντης ἐνηχηθεὶς τήν τε ἔφοδον τούτων τῶν μπεηζαδέδων καὶ καταδρομὴν καὶ τὸν εἰς Μαξινένι ἐρχομὸν τοῦ Γρηγόρβοδα, εὐθὺς ἐδιόρισε δύο ἄρχοντας, τόν τε βόρνικον τοῦ Τυργοβίστου Ἀνδρονάκην, καὶ τὸν βάμεσην Γεωργάκην ἀδριανουπολίτην, καὶ ἐξαπέστειλεν (ἀποστολικῶς ποιῶν ὁ αὐθέντης· ἀδελφοὶ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν) αὐτοὺς, διὰ νὰ εὑρίσκωνται κοντὰ εἰς τὸν Γρηγόρβοδα, καὶ νὰ ἀναπληρῶσι πᾶσαν προσταγήν του καὶ χρείαν του· τὸν δὲ μεγάλον ἀρμάσην Παλαιολόγον, ὄντα προαπεσταλμένον εἰς τὸν Γρηγόρβοδα, καὶ συνδιατρίβοντα αὐτῷ, ἀπεκατέστησεν μέγαν ἰσπράβνικον τῆς ἄκρης.

Περὶ δὲ τῆς τῶν Μοσχοβοκαζάκων ἐπιδρομῆς καὶ εἰς τὰ χώματα τῆς Βλαχίας συμβουλευθεὶς ὁ αὐθέντης μετὰ τῶν ἐγκρίτων ἀρχόντων, οὕτως ἐφάνη πᾶσιν εὔλογον καὶ ἀρεστὸν, ὅτι ἐὰν προχωρήσωσι, καὶ πλησιάσωσιν εἰς τὸ Βουκουρέστι οἱ ἐχθροὶ, τὰς μὲν ἀρχοντίσσας νὰ τὰς ὑπάγουν εἰς τὴν Κραγιόβαν, ὡς εἰς τόπον ἀκίνδυνον καὶ ἀσφαλῆ· οἱ δ' ἄρχοντες πρώτης τε καὶ δευτέρας τάξεως μετὰ παντὸς τοῦ ὑπηκόου καὶ τῶν αὐθεντικῶν στρατιωτῶν, ὄντες μὲ τὰ ἄρματα εἰς τὸ χέρι ἀγρύπνως καὶ προσεκτικῶς, νὰ περιμένωσι τὸ ἀποβησόμενον, ὁποῦ ἂν τύχῃ νὰ ἐκτανθοῦν παρεμπρὸς οἱ ἐχθροὶ καὶ νὰ ἐφορμήσουν κατὰ τοῦ Βουκουρεστίου νὰ ἠμποροῦν νὰ διαυθεντεύσουν τὴν ζωὴν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν· ἐγράφησαν καὶ γράμματα εἰς ὅλην τὴν τζάραν, φανερόνοντας τὴν ἀπόφασιν ταύτην διὰ νὰ ἦναι καὶ ἐκεῖνοι ἄγρυπνοι καὶ προσεκτικοὶ, καὶ ἕτοιμοι εἰς ἀπάντησιν καὶ ἀντιπαράταξιν τῶν ἐχθρῶν.

κς Ἦλθεν ὁ Ἀλῆ ἐφένδης, κεσεδάρης τοῦ πρώην μπὰς μπακίκουλου Ἀπδήγα μὲ φερμάνι πρὸς τὸν αὐθέντην διὰ τὸ ἐναπολειφθὲν τοῦ πέρυσι διορισθέντος κριθαρίου.

Ἦλθον δύο Νέμτζοι αὐτόμολοι φυγάδες· ἐδιορίσθησαν εἰς τὸ μπαϊράκι τοῦ Λουπογιάνου.

κζ Ἦλθεν εἴδησις ὅτι οἱ ῥηθέντες κλεπτομοσχοβοκαζάκοι λεηλατήσαντες, ὡς εἴπομεν, πάντα τὰ ἐν τῷ Φωξανίῳ, καὶ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ Ὀδομπέστι, τοὺς ἐπῆγε προσταγὴ εἴτε παρὰ τοῦ Μούνιχ, εἴτε παρ' ἑτέρου αὐτῶν προεστοῦ, διὰ νὰ γυρίσουν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ λοιπὸν γυμνώσαντες καὶ τὸ μοναστήριον Μύρα καλούμενον, παραλαβόντες καὶ τοὺς ἐκεῖσε διὰ φύλαξιν εἰσελθόντας ἄρχοντας καὶ τὰς ἀρχόντισσάς των, τῇ κδ' τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἑσπέραν ἐκίνησαν ἀπὸ τὸ Ὀδομπέστι, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸ Ῥώμανον, πλήρεις λαφύρων. Μὴ προφθάσαντες δὲ νὰ τρυγήσουν καὶ τὰ ἐν τῷ Ὀδομπεστίῳ ἀμπέλια (ἐπειδὴ ἐτρύγησαν καὶ ἄλλα πάμπολλα) ἔβαλαν μέσα καὶ ἀπόλυσαν ἕως δύο χιλιάδας βῶδια καὶ ἄλογα, καὶ ἀφάνισαν ὄχι μόνον τὰ σταφύλια, ἄλλα καὶ αὐτὰ τὰ κλήματα. Ταῦτα καὶ ἕτερα πλείονα ἀδικήσαντες οἱ κλεπτομοσχοβοκαζάκοι, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰ χώματα τῆς Βλαχίας, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν πέντε τούρκους σκλάβους, τοὺς ὁποίους ἔπιασαν εἰς τὸ Φωξάνι. Τούτων προεστῶτες ἦσαν Ἰβὰν Βασίλοβιτζ μπρεγαδέρης, Βασιλάκης Ῥωμαῖος Λαζὸς, πολκόβνικος τῶν Καζάκων, Συμεὼν, πολκόβνικος τῶν Καλμούκων, Στέφανος, πολκόβνικος τῶν Κατάνων, οἵτινες ἦσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ῥηθέντων δύο αὐταδέλφων πεηζαδέδων.

Ἦλθον μερικοὶ Κατάνοι εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ αὐθέντου ἐκ τῶν περὶ τὸν Ῥακότζκην.

κη Ἦλθεν ἕνας ὑπηρέτης τοῦ καπετάνου Παυλάκη πρὸς τὸν αὐθέντην δηλοποιῶν τὴν ἐλευθερίαν, ἢ μᾶλλον τὴν ἐξαγορὰν αὐτοῦ μετὰ ἱκανῆς ποσότητος ἄσπρων ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Μοσχοβοκαζάκων, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἱσπραβνίκου.

Σὺν τούτῳ παρεγένοντο καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸ Φωξάνι μετα κοινοῦ γράμματος πάντων τῶν ἐν τῷ Φωξανίῳ, δηλοποιούντων μετα πλείστης ἐλεεινολογίας τὰς συμφορὰς αὐτῶν, καὶ τὰς βασάνους ὁποῦ ἔπαθον παρὰ τῶν Μοσχοβοκαζάκων, καὶ ὅτι εὐθὺς ὁποῦ αἰφνιδίως ἐπάτησαν τὸ Φωξάνι, ἔρριψαν τέσσαρα τόπια, τὰ ὁποῖα ἔφερον μαζί τους καὶ ἔκαμαν ἀλαλαγμὸν καὶ ταραχὴν μεγάλην, ῥίπτοντες τουφέκια, καὶ τρέχοντες καβαλλαρέοι ἔνθεν κακεῖθεν. Ταῦτα δὲ ἐποίουν νομίζοντες πῶς εἶναι ἐδῶ εἰς τὸ Φωξάνι ὁ Γρηγόρβοδας μὲ ὀθωμανικὸν στράτευμα καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον θέλοντες νὰ τὸν φοβήσουν, καὶ νὰ τοὺς κάμουν νὰ φύγουν· ἀλλ' ἐδῶ ἦσαν μόνον πενῆντα Τοῦρκοι μὲ ἕνα τζαούσην, τοὺς ὁποίους εἶχε στείλῃ ὁ ἐν τῇ Μπραΐλᾳ Σαρὶ Μεχμὲτ πασᾶς διὰ φύλαξιν, καὶ ἄλλοι τόσοι πραγματευταὶ τοῦρκοι, καὶ ἀκούσαντες τὸν αἰφνίδιον ἀλαλαγμὸν αὐτῶν, εὐθὺς ἐκαβαλλίκευσαν καὶ ἔφυγον, τοὺς ὁποίους διώκοντες, μόλις ἔπιασαν πέντε, καὶ τοὺς ἐθανάτωσαν· καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα, ἀφ' οὗ ἐδόθη προσταγὴ νὰ διαγουμισθῇ τὸ παζάρι τοῦ Φωξανίου, διήρπασαν καὶ κατερήμαξαν τὸν κόσμον, ἐπάτησαν τὰ ἀρχοντικὰ σπίτια, καὶ τὰ κατωτέρω, καὶ ἐπῆραν τὰ παρευρεθέντα, ἕως ἑκατὸν ἐργαστήρια πραγματευτῶν, χριστιανῶν, ἀρμενίων καὶ ἑβραίων, τὰ διαγούμισαν, εἶτα δέρνοντες καὶ βασανίζοντες τοὺς ἀνθρώπους, ἐζητοῦσαν καὶ ἄσπρα· καὶ ὅτι ἐπῆγαν ὅλοι ἱερεῖς τε καὶ πραγματευταὶ, προσπίπτοντες εἰς τοὺς πόδας τοῦ μπεηζαδὲ, καὶ τῶν πολκοβνίκων, παρακαλοῦντες νὰ κάμουν ἔλεος εἰς αὐτοὺς, καὶ νὰ ἀποδώσουν ἀπὸ τὰ πράγματά τους ὅ τι ἤθελε τοὺς βαστάξῃ ἡ καρδία· καὶ ὄχι μόνον πῶς δὲν τοὺς ἔδωσαν τίποτες, ἀλλὰ οὔτε τοὺς ἐκύτταζαν, ὀνομάζοντές τους ἀποστάτας καὶ χαΐνηδαις, ἐπειδὴ δὲν ἐβγῆκαν εἰς προϋπάντησίν των μὲ ζαχιρὲ, ἀλλὰ τὸν ἔστειλαν εἰς τὸν Γρηγόρβοδα καὶ εἰς τοὺς Τούρκους· καὶ ὅτι τὸ μοναστήριον τοῦ Φωξανίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκάθοντο καὶ ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν, ὤμνυον φρικτοὺς ὅρκους ὅτι δὲν θέλουν τὸ πειράξῃ, οὐδὲ θέλουν βάλει χέρι εἰς πρᾶγμα τοῦ μοναστηρίου, ἀλλ' εἰς τὸ κίνημά τους ἐπῆραν ὁλόκληρους τοὺς χεργκελέδαις οἱ ἐπίορκοι, καὶ ἱερόσυλοι· τοὺς

Ἑβραίους μετὰ τῶν τέκνων τους, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀρμενίων αἰχμαλώτους ἀπήγαγον, καὶ κοντολογῆς τοιαύτην λεηλασίαν καὶ ἁρπαγὴν καὶ ἀφανισμὸν ἔκαμαν ὁποῦ ἄλλοτε δὲν ἐστάθη παρόμοιος· καὶ ὅτι ἀναχωρησάντων τῶν Μοσχοβοκαζάκων, καὶ διελθόντων τὸ ἐκεῖθεν μέρος τῆς Πούτνας, ἔμειναν ἐξ αὐτῶν ἕως ἑκατὸν πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀμπελίων καὶ διήρπασαν παράνω ἀπὸ χίλια ζῶα τινῶν χωρίων, καὶ τὰ ἐπῆγαν εἰς τὸ τάπουρόν τους, καὶ ἐγύμνωσαν πολλοὺς ὁποῦ ἐπῆγαν νὰ τρυγήσουν τὰ ἀμπέλιά τους, καὶ ἔκαμαν καὶ αὐτοὶ ἱκανὴν φθοράν.

χθ Μαθὼν ὁ Γρηγόρβοδας τὸ ἀπὸ Φωξάνι σήκωμα τῶν Μοσχοβοκαζάκων, καὶ τὴν διὰ προσταγῆς τοῦ Μίνιχ ἐπάνοδον τῶν λοιπῶν ῥωσσικῶν στρατευμάτων, λαβὼν θάρρος, ἐγύρισεν ἀπὸ τὸ Μαξινένι εἰς τὸ Γαλάτζι.

Ἐστάλθη εἰς Κραγιόβαν ὁ μεγάλος πορτάρις Βασιλάκης, τὸ μὲν διὰ νὰ συστείλῃ ὀλίγον τὴν ἄλογον καὶ ἀκάθεκτον ὁρμὴν, τὰ κακὰ, καὶ ζουλούμια τοῦ ἐκεῖσε Γαζῆ πασᾶ· τὸ δὲ διὰ νὰ θεωρήσῃ τὸν λογαριασμὸν τῶν δοθέντων ταϊνίων τοῖς ἐκεῖσε ἀσκερίοις, καὶ νὰ πάρῃ τοὺς ἀναγκαίους τεσχερέδαις παρὰ τοῦ ῥηθέντος πασᾶ.

Οὔγγροι τοῦ Ῥακότζκη, μείναντες ἀπροστάτευτοι, προσέβραμον εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ αὐθέντου, ὁ ὁποῖος φιλοδωρῶντας τους φλωρία, τοὺς ἐδιόρισεν εἰς τὸ μπαϊράκι τοῦ Λουπογιάνου.

Ἐπιστρέψας ὁ Ἰάκωβος εἰς Βουκουρέστι, ἐστάλθη αὖθις εἰς Γκίργκισβον διὰ ἀναγκαίους λογαριασμοὺς τοῦ γκιρδὰπ ἀγασῆ, καὶ ἄλλας τοπικὰς ὑποθέσεις, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐδόθησαν πεντακόσια γρόσια καὶ γράμμα παρὰ τοῦ αὐθέντου, διὰ νὰ προσφέρῃ τῷ Μεμὶς πασᾷ, μέλλοντι νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ Ῥουστζούκι.

Ὀκτώβριος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τῶν προσδραμόντων εἰς τὸν αὐθέντην Γερμανοκατάνων. — Περὶ τῶν φυγόντων μεκτέρηδων τοῦ Γρηγόρβοδα. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Γκίργκιοβ καδησῆ εἰς Γκίργκιοβον. — Περὶ τῆς φυγῆς καὶ τοῦ φόβου ὁποῦ ἐπροξενήθη εἰς τὰς ἄκρας διὰ τὴν φήμην τῶν Μοσχόβων. — Περὶ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ ὅτι ἐμποδίσθη παρὰ τοῦ αὐθέντου νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Βλαχίας. — Περὶ τῶν φανέντων πάλιν δύο μπαϊρακίων τῶν Μοσχοβοκαζάκων εἰς Γκινδέστι, καὶ τῆς εἰς Βουκουρέστι ταραχῆς καὶ οἰκονομίας. — Περὶ τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ καὶ Γιάγκουλου μπεηζαδὲ ὅτι ἐβγῆκαν εἰς τὸ Ἀφουμάτζι. — Περὶ τοῦ διορισθέντος πασᾶ μετὰ στρατευμάτων παρὰ τοῦ Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶ πρὸς καταδρομὴν τῶν κλεπτοκαζάκων. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἰατροῦ ἵνα ἐπισκέψηται τὸν Μεμὶς πασᾶν. — Περὶ τῆς ἀποσταλείσης τῷ αὐθέντῃ ἐπιστολῆς παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου περὶ τῶν Μοσχόβων, καὶ τῆς συμβουλῆς τοῦ αὐθέντου μετὰ τῶν ἀρχόντων. — Περὶ τῶν γιανιτζάρων ὁποῦ ἐκτύπησαν καὶ ἅρπασαν τὰ πράγματα καὶ ἄσπρα τοῦ Ἑβραίου. — Περὶ τῶν ἀλλαχθέντων ὀφφικίων. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Βουκουρέστι τοῦ Χότζα ἀπὸ ὀρδί. — Περὶ τῆς σταλείσης βοηθείας παρὰ τοῦ Μεμὶς πασᾶ εἰς Βουκουρέστι, καὶ τῆς πρὸς τὸν αὐθέντην ἐπιστολῆς. — Περὶ τῆς ἀδείας ὁποῦ ἔδωκεν ὁ αὐθέντης τῷ λαῷ, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ μεγάλου παχαρνίκου Γκινδέσκουλου διὰ σερδάρης τῶν μετ' αὐτοῦ ἀπελθόντων στρατῶν κατὰ τῶν Μόσχων. — Περὶ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ αὐθέντου κατὰ τοῦ μεγάλου σλουτζιάρη Μπαρμπουτζάνου. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς ἐκ τρίτου τοῦ Ἰακώβου εἰς Γκίργκιοβον διὰ τὸ ἐμπόδισμα τῶν ἀσκερίων ὁποῦ ἐμελετοῦσαν νὰ ἔλθουν εἰς Βλαχίαν. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ σαράτζπαση τοῦ ἐπιτρόπου ὁποῦ ἦλθε μὲ τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοῦ φιλοδωρήματος αὐτῷ. — Περὶ τῶν γλωσσῶν ὁποῦ ἔφερον. — Περὶ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ ὅτι ἐμποδίσθη παρὰ τοῦ αὐθέντου νὰ ἔλθῃ εἰς Βλαχίαν. — Περὶ ἑτέρων γλωσσῶν ὁποῦ ἔφερον. — Περὶ τῆς φυγῆς τῶν κλεπτοκαζάκων μεθ' ὧν ὅτι ἔφυγε καὶ ὁ Μπουζέου. — Περὶ τοῦ Τὸτ κομιστοῦ τῶν ἐπιβεβαιωτικῶν γραμμάτων τῆς ἰμπερατρίτζης περὶ τῆς ἀγάπης. — Περὶ τοῦ ζητηθέντος ἅλατος ἀπὸ Βλαχίας παρὰ τοῦ Μπελιγραδ μουχαφιζῆ. — Περὶ τῶν ἐλθόντων Λετζγγήδων εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τῆς ἀνταμώσεως τοῦ προεστοῦ αὐτῶν μετὰ τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τῶν ὅσων ἔγραψεν

ὁ Κωνσταντῖνος Γκινδέσκουλος τῷ αὐθέντῃ περὶ τῶν Καζάκων. — Περὶ τοῦ Ζατράνου Δημητράσκου ὅτι ἔγεινε λογοθέτης τῆς βηστιαρίας. — Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ μεγάλου σπαθάρι εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ ὀρδί. — Περὶ τοῦ Τζεφέρμπεη ὁποῦ ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι μετὰ τῶν δύο ἀγιαλετίων. — Περὶ τῶν σκλάβων. — Περὶ τοῦ Ὁμὲρ ἀγᾶ ὅτι ἐκίνησε διὰ τὴν Πόλιν. — Περὶ τοῦ στεγάρη τῶν ἰτζογλανίων ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸν αὐθέντην μὲ γράμμα τοῦ Γρηγόρβοδα. — Περὶ τοῦ διωγμοῦ τῶν Ἰογδάνων κατὰ τοῦ Καντεμίρη. — Περὶ τῶν φυγόντων ἀρχόντων ἰογδάνων μετὰ τῶν Μοσχόβων. — Περὶ τῆς πείνας τῆς εἰς Ἰογδανίαν. — Περὶ τοῦ μεγάλου σπαθάρι τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἐστάλθη νὰ φέρῃ τοὺς μπεηζαδέδαις. — Περὶ τῶν μπουγιουρουλδίων τοῦ Μεμὶς πασᾶ ὁποῦ ἔστειλεν διὰ νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ Βουκουρέστι τὰ ἀγιαλέτια. — Περὶ τῶν γάμων τοῦ Πούρβουλου, υἱοῦ τοῦ μπάνου. — Περὶ τοῦ σηκώματος καὶ κινήματος τῶν Λετζγγήδων. — Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι ἐρχομοῦ τοῦ Ῥυμνίκου ἐπισκόπου καὶ τῆς ἀνταμώσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ μπουγιουρουλδίου τοῦ Μεχμὲτ πασᾶ διὰ τὸ σήκωμα τῶν ἀλλαϊμπεήδων ἀπὸ Βουκουρέστι. — Περὶ τοῦ ἀρραβωνίσματος τοῦ πὰς πακίκουλου. — Περὶ τῶν διορισθέντων διὰ νὰ κόψουν τὰ μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ Νεμτζῶν σύνορα. — Περὶ τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἀκτεναμέδων τῆς ἀγάπης. — Περὶ τοῦ διορισθέντος ἐλτζῆ εἰς Βιένναν. — Περὶ τῶν ἀποδοθέντων σκλάβων νεμτζῶν. — Περὶ τοῦ Μούμαρς διορισθέντος ἀπελθεῖν εἰς καίσαρα μετὰ τῶν ἀκτεναμέδων. — Περὶ τῶν ἄρθρων τῆς μετὰ τῶν Γερμανῶν ἀγάπης ὅτι ἀνεγνώσθησαν εἰς τὸν βασιλέα.

α ΤΡΙΆΝΤΑ γυμνοὶ καὶ ἄποροι Γερμανοκατάνοι, μετὰ τοῦ προεστοῦ αὐτῶν, ἐκ τῶν περὶ τὸν Ῥακότζκην, ἐλθόντες εἰς τὸ σκέπος τοῦ αὐθέντου, φιλανθρωπευόμενος ἐδέχθη αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐδιόρισεν εἰς τὸ μπαϊράκι τοῦ Λουπογιάνου.

Φεύγοντας ὁ Γρηγόρβοδας ἀπὸ τὸ Σερμπανέστι, καὶ ἐρχόμενος πρὸς τὸ Μαξινένι διὰ τὴν καταδρομὴν τῶν Μοσχοβοκαζάκων, ὡς εἴπομεν, ἔφυγον τέσσαρες μεκτέρηδές του ζουρνατζῆδες καὶ μποραζάνηδες, περὶ ὧν γράψας τῷ αὐθέντῃ παρακαλεστικῶς διὰ τὴν εὕρεσιν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς τὰ ἐκεῖσε ἀποστολήν των, διὰ προσταγῆς τοῦ αὐθέντου εὑρέθησαν οἱ δύο, καὶ πιασθέντες ἐστάλθησαν δέσμιοι.

β Προσκαλέσας ὁ αὐθέντης ἀπὸ τὸ Γκίργκιοβον τὸν ἐκεῖσε καδῆ, διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τινὰς ἀναγκαίας ὑποθέσεις τῆς τζάρας, εἰς τὸ γύρισμα τὸν ἐφιλοδώρησεν τριακόσια γρόσια, δύο χρυσᾶ χεταγιὰ, καὶ τζοκάτλαζον,

τὸν δὲ ναΐπην του τριάντα γρόσια καὶ μίαν τζόχαν, καὶ ἀπῆλθον ἀμφότεροι εὐχαριστημένοι.

γ Φήμης διαδοθείσης εἰς τὴν ἄκρην τοῦ Φωξανίου ὅτι οἱ Μοσχοβοκαζάκοι γυρίζουσι πάλιν εἰς διαρπαγὴν ἐκείνου τοῦ μέρους, καὶ ἔχοντες τὴν τρομάραν ἀπὸ τὴν προτέραν ἐπιδρομὴν αὐτῶν, διεσκορπίσθησαν ἀπό τε τὸ Φωξάνι καὶ ἀπὸ τὸ Ῥύμνικον ὅλοι, καὶ ἐκρυβήθησαν εἰς τὰ πέριξ ὄρη καὶ δάση. Οἱ δὲ Τοῦρκοι ὁποῦ ὕστερα ἀπὸ τὸν πηγαιμὸν τῶν Μοσχόβων ἐδιορίσθησαν παρὰ τοῦ αὐθέντου, καὶ ἐστάλθησαν ἐκεῖ διὰ φύλαζιν ἐκείνου τοῦ μέρους μετὰ καὶ τῶν ἀρχόντων, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ Ῥύμνικον, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Μπουζέον, καὶ γράψαντες τῷ αὐθέντῃ τὰ φημισθέντα, καὶ τὸν διασκορπισμὸν τῆς ἄκρης, ἔγεινε πάλιν μεγάλη σύγχυσις ἐδῶ εἰς τὸ Βουκουρέστι.

ε Μαθὼν ὁ αὐθέντης ὅτι ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς ἐδιορίσθη εἰς τὴν Μπραΐλαν, ὑφορώμενος μήπως καὶ θελήσῃ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν Βλαχίαν (τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπιζήμιον εἰς τὸν τόπον), προλαμβάνων ἔγραψεν αὐτῷ φιλικὴν ἐπιστολὴν, πέμψας αὐτῷ καὶ δῶρον ἓν μαλαγματένιον ὡρολόγι, καὶ οὕτως ἀπῆλθε διὰ τοῦ Δουνάβεως εἰς τὴν Μπραΐλαν.

ζ Ἐλθόντα γράμματα ἀπό τε τὸν κεχαγιᾶν τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ (ὄντα προαπεσταλμένον εἰς τὸ Μπουζέον μὲ ἱκανοὺς Τούρκους διὰ φύλαξιν) καὶ τὸν μέγαν ἱσπράβνικον τῆς ἄκρας Παλαιολόγον, τὰ ὁποῖα ἐφανέροναν ὅτι εἰς τὸ χωρίον Γκινδέστι, ἀπέχον τοῦ Μπουζέου ἕως μιᾶς ἡμίσεως ὥρας, ἐφάνησαν δύο μπαϊράκια Μοσχοβοκαζάκων, οὐ μικρὰ σύγχυσις καὶ αὖθις ἔγεινεν ἐδῶ εἰς τὸ Βουκουρέστι, μάλιστα μὲ τὸ νὰ ἔφυγεν ἀπὸ τὸ Μπουζέον ὁ ῥηθεὶς κεχαγιᾶς καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γεργίτζαν, εἶτα καὶ εἰς τὸ Βουκουρέστι· ὅθεν ὁ αὐθέντης συμβουλευθεὶς μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τὴν συνήθη αὐτῷ προμήθειαν ποιήσας, ἐξαπέστειλεν εὐθέως τὸν Γεώργιν, καπετάνον τῶν ταραμπάνων, μετὰ τοῦ Κωστάκη, καὶ ἱκανῶν ἱππέων σλουζιτόρων, διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὰ ἐκεῖσε, καὶ καθὼς τὸ καλέσῃ ἡ χρεία νὰ κινηθοῦν· κατόπιν ἔστειλε τὸν διβὰν ἐφένδην μετὰ ἱκανῆς συντροφίας. Ἐδῶ εἰς τὸ

Βουκουρέστι ἔδωσε σφοδρὰν προσταγὴν πᾶσι τοῖς ἄρχουσι, καὶ τοῖς λοιποῖς ὑπηκόοις, διὰ νὰ ἦναι ὅλοι ἀρματωμένοι καὶ ἕτοιμοι· ἐδιόρισεν ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους πραγματευτὰς καὶ ἀγοραίους νὰ περιέρχωνται τὰ πέριξ τοῦ Βουκουρεστίου νὰ φυλάττουν τὰ μεγάλα γεφύρια καὶ τὰς στράτας, καὶ οὕτως ἐγένετο, φυλλάττοντας φυλακὰς τῆς νυκτὸς, καὶ περιερχόμενοι νύκτα τε καὶ ἡμέραν.

η Τῇ ἑφεξῆς ἐβγῆκεν εἰς τὸ χωρίον Ἀφουμάτζι καὶ ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς καὶ ὁ μπεηζαδὲς Γιάγκουλος μετὰ ἱκανῶν στρατεύματος ὀθωμανικοῦ τε καὶ ἐντοπίου, φυλάττοντες τὰς ἐκεῖσε ὁδοὺς, καὶ, ἂν τὸ καλέσῃ ἡ χρεία, νὰ κινηθῶσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

Ταῦτα βλέπων ὁ αὐθέντης ἔγραψε τῷ εἰς Πραΐλαν Σαρῇ Μεχμὲτ πασᾷ, παρακαλῶν νὰ ἐξαποστείλῃ βοήθειαν· ὁ δὲ εὐθὺς ἐδιόρισε τὸν Χαμζᾶ Ἀτματζᾶ πασᾶν καὶ Ἐμὶρ Μουσταφᾶ πασᾶν, καὶ ἦλθε τζοκαδάρης τοῦ Ἀτματζᾶ πασᾶ μὲ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν αὐθέντην, δηλοποιοῦσαν τὸν διορισμὸν τούτων, καὶ ὅτι ἐπῆγαν εἰς τὸ Φωξάνι, διὰ νὰ φυλάξουν ἐκεῖνο τὸ μέρος, καὶ ἐὰν τύχῃ ἐπιδρομή τις τῶν ἐχθρῶν, νὰ ἀντιπαραταχθῶσιν εἰς πόλεμον. Ἔφερεν ὁ ῥηθεὶς τζοκαδάρης καὶ μπουγιουρουλδὶ τοῦ διαληφθέντος Μεχμὲτ πασᾶ πρὸς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν, καὶ τὸν κεχαγιᾶν του, ἵνα καὶ οὗτοι ἐκστρατεύσωσι μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς στρατευμάτων, καὶ ἀπέλθωσιν εἰς συμμαχίαν τοῦ τε Ἀτματζᾶ πασᾶ, καὶ Ἐμὶρ Μουσταφᾶ πασᾶ.

Ἦλθε τζοκαδάρης τοῦ Μεμὶς πασᾶ μὲ ἐπιστολὴν περιποιητικὴν εἰς τὸν αὐθέντην, ζητῶν ἰατρὸν εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ, καὶ εὐθέως ἀπεστάλη ὁ Πετράκης Δεμπάστες.

Ἦλθεν ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ ὁ σαράτζμπασης τοῦ βεζὶρ κεχαγιασῆ μὲ ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὸν αὐθέντην περιέχουσαν ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔγεινεν ἀναφορὰ εἰς τὸ δεβλέτι ἀπὸ μέρους τῶν ἐν τῇ Μολδαβίᾳ πασάδων καὶ τοῦ Γρηγόρβοδα, πῶς οἱ ἐχθροὶ τῆς βασιλείας καταπατοῦσιν ἀδιακόπως ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἐδιορίσθησαν σοῦτζ τουΐλοὺ καὶ ἰκὶ τουΐλοὺ πασάδες μετὰ πολλῶν στρατευμάτων εἰς τὸ νὰ τοὺς κατατρέξωσι, καὶ νὰ τοὺς ἀποδιώξωσι,

καὶ ὅτι ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς καὶ ὁ αὐθέντης μετὰ πάσης τῆς ἀρχοντολογίας νὰ ἦναι ἕτοιμοι καὶ ἄγρυπνοι τόσον εἰς τὴν φύλαξιν τῆς Βλαχίας, ὅσον καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν, ἐὰν ἐκτανθῶσι καὶ ἕως αὐτοῦ, καὶ μάλιστα, ἐὰν τὸ ἀπαιτήσῃ ἡ χρεία, ὅτι ἐδόθη προσταγὴ καὶ τῷ ἐν Βιδυνίῳ Χουσεὶν πασᾷ, ἵνα κινηθῇ κἀκεῖνος εἰς τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν. Ταῦτα περιεῖχεν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ βεζίρη, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὁποίας συμβουλευθεὶς ὁ αὐθέντης μετὰ τῶν ἀρχόντων περὶ τοῦ πρακτέου, ἐκρίθη εὔλογον ἵνα ὁ αὐθέντης μείνῃ ἀσάλευτος καὶ νὰ μὴν ἔβγῃ ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, διὰ πολλὰ ἐμποδοστατοῦντα, καὶ ἐπὶ πλέον διὰ νὰ μὴ ταραχθῇ ὁ λαός· τὴν νύκτα δὲ νὰ ἐβγαίνῃ καὶ ὁ αὐθέντης μετὰ πάντων τῶν ἐγκρίτων ἀρχόντων νὰ περιτριγυρίζῃ τὸ Βουκουρέστι· ὅθεν κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν τῆς νυκτὸς ἐβγαίνοντας ἀπὸ τὴν κούρτην μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ δορυφόρων, ἐγύρισεν ὅλους τοὺς ἔσω καὶ ἔξω μαχαλάδαις καὶ παζάρια τοῦ Βουκουρεστίου ἕως τῆς δωδεκάτης ὥρας μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν, ἐξετάζοντας τοὺς φυλάσσοντας φυλακὰς τῆς νυκτός.

Κατὰ ταύτην τὴν νύκτα τρεῖς γιανιτζάροι ἀπαντήσαντες ἔξω ἕνα Ἑβραῖον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ ἀπερχόμενον μὲ ἁμάξι πρὸς τὸ Γκίργκιοβον, διὰ τὸν φόβον τῶν Μοσχοβοκαζάκων, καὶ λαβώσαντες αὐτὸν οὐ θανασίμως διήρπασαν πάντα τὰ ἐν τῇ ἁμάξῃ παρευρεθέντα πράγματα, καὶ ἄσπρα νάκδι ὄντα παράνω ἀπὸ δύο πουγγία· ὅθεν γυρίσας ὁ Ἑβραῖος καὶ ἐλθὼν ὅπου ἦν ὁ αὐθέντης μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ ὀλοφυρμῶν ἀνήγγειλε τὴν συμφορὰν αὐτοῦ. Εὐθὺς ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης, καὶ ἐκίνησαν μερικοὶ Τοῦρκοι μετὰ τοῦ καπετάνου τῶν Λιπκάνων Μουσταφᾶ διὰ νὰ εὕρουν τοὺς ῥηθέντας ἐσκιάδαις, ἐξ ὧν τοὺς μὲν δύο ἐπίασαν καὶ τοὺς ἔφερον δεμένους, τὸν δὲ τρίτον οὐχ εὗρον, καὶ τὰ μὲν πράγματα τοῦ Ἑβραίου εὑρέθησαν καὶ ἐδόθησαν, τὰ δὲ ἄσπρα καὶ τζεβαχερικὰ δὲν εὑρέθησαν.

ι Ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης καβάδια, καὶ ἀπεκατέστησε τὸν μὲν Ἀντρονάκην, βόρνικον τοῦ Τυργοβίστου, μέγαν κόμισον· τὸν δὲ Κωνσταντῖνον

Ἀρτζιντουγιάνον μεγάλον πιττάρην, καὶ τὸν Κωνσταντῖνον Μπρασογιάνον ἀπὸ μέγαν πιττάρην μεγάλον ἀρμάσην, καὶ τὸν Ἰωαννίτζαν Μπαλιάνον πολκόβνικον τῶν βουνατόρων.

Ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ ὁ Χότζα Ἀλῆ ἐφένδης καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Βουκουρέστι· εὐαρεστήσας τῷ αὐθέντῃ εἰς τὴν ἐπιστασίαν τοῦ καπικεχαγιαλικίου ὁποῦ τὸν εἶχε διορίσῃ.

Ὄχι μόνον εἰς τὸν εἰς Μπραΐλαν Μεχμὲτ πασᾶν ἔγραψεν ὁ αὐθέντης ζητῶν βοήθειαν, ὡς προείπομεν, ἀλλὰ ἐν ταὐτῷ καὶ εἰς τὸν Μεμὶς πασᾶν, ὄντα εἰς τὴν Δρύστραν, ὅθεν ἐστάλθη παρ' αὐτοῦ ὁ Γραμάδας Ἀχμέδαγας μὲ ἑκατὸν ὀνομάτους, ἐδιόρισεν ἔτι καὶ δύο ἀγιαλέτια· ἔστειλεν ἐξεπίτηδες καὶ τζοκαδάρην μὲ ἐπιστολὴν περιέχουσαν ὅτι διὰ τὴν πρὸς τὸν αὐθέντην εὔνοιαν αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς πίστιν καὶ εἰλικρίνειαν τοῦ αὐθέντου, τὴν ὁποίαν πάντοτε δείχνει μετὰ πάσης προθυμίας εἰς τὴν δούλευσιν τῆς κραταιᾶς βασιλείας, οὐ μόνον τόσην βοήθειαν θέλει ἔχῃ παρ' αὐτοῦ ὅσην ἐδιόρισεν, ἀλλ' ἐὰν τὸ καλέσῃ ἡ χρεία καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος σωματικῶς θέλει ἔλθει μετὰ πάντων τῶν περὶ αὐτὸν στρατευμάτων εἰς συμμαχίαν καὶ φύλαξιν τοῦ τόπου.

ιβ Ὁ δ' αὐθέντης οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτοις, ἀλλὰ ἐπιθυμῶντας, εἰ δυνατὸν, νὰ ἐξοστρακίσῃ καὶ νὰ ἐβγάλῃ τελείως τὸ ποδάρι τῶν κλεπτῶν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Βλαχίας εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, μὲ τὸ νὰ ἄκουεν ὁσημέραι τὰς συχνὰς ἁρπαγὰς καὶ λεηλασίας τούτων· οἱ ὁποῖοι ἐπῆγαν καὶ ἕως εἰς τὸ καθηλίκιον τοῦ Σακογιανίου, καὶ εἰς τὰ πέριξ ἀμπέλια, γυμνόνοντες ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ἄρχοντας καὶ ἀρχοντίσσας ἕως εἰς τὸ ὑποκάμισον, ἔδωκεν ἄδειαν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις, ἵνα ὅστις ἔκ τε τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων θελήσῃ νὰ πηγαίνῃ κατὰ τῶν κλεπτῶν, καὶ φέρῃ κεφάλι, νὰ ἔχῃ χάρισμα, εἰ μὲν ἄρχων εἴῃ γρόσια διακόσια, εἰ δὲ ἐκ τῶν κατωτέρω ἑκατόν· πολλοὶ οὖν ἐγκαρδιωθέντες ἐγράφθησαν, εἶτα εὐθὺς ἑτοιμάσας κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ὄντα μπαϊράκια δέκα, καὶ πεντακοσίους σλουζιτόρους βλάχους καὶ ἀλβανίτας καὶ

οὐγγροκατάνους, δίδοντας τὸν λουφέν τους, φιλοδωρῶντας τους, καὶ ἀποκαταστήσας σερδάρην καὶ προεστόν τους τὸν μεγάλον παχάρνικον Σερβάνον Γκινδέσκουλον, φορῶντας τον καὶ καβάδι, ἄνευ ἀναβολῆς ἐκίνησεν αὐτούς, καὶ οὗτοι μὲν ὡσαύτως. Ὁ δὲ προρρηθεὶς Ἀτμαζᾶ πασᾶς μετὰ τοῦ Ἐμὶρ Μουσταφᾶ πασᾶ, καὶ τοῦ Κατιρτζόγλου ἀπὸ τὸ Μπουζέον ἐκινήθησαν κατὰ τῶν κλεπτοκαζάκων τούτων πρὸς τὸ μοναστήριον τοῦ Βιντίλα βόδα, ὅπου ἦν τὸ ὁρδί τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ τῶν παρὰ τῆς βασιλείας διορισθέντων στρατευμάτων, χρείας τυχούσης, κατὰ τὴν περίληψιν τῆς πρὸς τὸν αὐθέντην ἀνωτέρω ῥηθείσης ἐπιστολῆς τοῦ ἐπιτρόπου·

«Δώδεκα χιλιάδες νεφέρια ἀπὸ τὰς ἄκρας τοῦ Δουνάβεως.

«Δέκα χιλιάδες καβάλλα μὲ τὸν Σελανὶκ μουτεσαριφῆ Μουρταζᾶ πασᾶν, μὲ τὸν Σιβὰζ μπεηλέρμπεην Ἀπδουλλὰχ πασᾶν, μὲ τὸν Ἔγγιουρι μουτεσαριφῆ Μεχμὲτ πασᾶν, μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Τιμοὺρ πασᾶ Τζεβχὲρ πασᾶν, καὶ μὲ τὸν σιρβανλῆ γιούζμπασην.

«Τέσσαρες χιλιάδες μὲ τὸν σιπὰχ καὶ σιλικδὰρ τερεκελί.

«Πέντε χιλιάδες πενῆντα σερδενγκετζὶ μπαϊρακλαρὶ, τοπτζῆδες, τζεμπετζῆδες καὶ γιανιτζάροι.

«Δύο χιλιάδες πεζοῦρα μὲ τὸν Μεχμὲδ πασᾶν.

«Τριαντατρεῖς χιλιάδες σοῦμμα.

«Ὅλοι οἱ Σκῦθαι μὲ τὸν Μπουτζὰκ σερασκέρην σουλτάνον· μὲ τὸν Ἰογδάνπεην τὸ περὶ τὸν Μεμὶς πασᾶν στράτευμα.»

Οὗτοι πάντες ἐδιορίσθησαν ἵνα ὦσιν ἕτοιμοι, χρείας κατεπειγούσης, νὰ κινηθοῦν κατὰ τῶν Μοσχόβων.

Τὸν μέγαν σλουτζιάρην Μπαρμπουτζάνον ἐναντιούμενον εἰς τὰς αὐθεντικὰς ἐπιταγὰς περὶ τῆς συνήθους διανομῆς τοῦ κρέατος ἀγανακτήσας ὁ αὐθέντης ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τοὺς σεϊμένηδαις, εἶτα μετ' οὐ πολὺ τὸν ἔβγαλεν.

TAYLOR INST. OXFORD

Μαθὼν ὁ αὐθέντης ὅτι μελετοῦν οἱ γιανιτζάροι ὁποῦ ἦσαν εἰς τὸ Ῥουστζούκι νὰ ἔλθουν εἰς Βουκουρέστι διὰ καταδρομὴν τῶν Μοσχόβων, καὶ προβλέποντας τὸν ἀφανισμὸν ὁποῦ ἔμελλον νὰ κάμουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον, ἔστειλε τὸν Ἰάκωβον καὶ τοὺς ἐμπόδισε, λέγοντας ὅτι ἀρκετὰ στρατεύματα ἐδιορίσθησαν κατὰ τῶν Μοσχόβων καὶ δὲν χρειάζονται ἄλλα.

Ὁ προρρηθεὶς σαράτζμπασης τοῦ κεχαγιάμπεγη ὁποῦ ἦλθε μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιτρόπου, φιλοδωρηθεὶς παρὰ τοῦ αὐθέντου πεντακόσια γρόσια καὶ τζοκάτλαζον, καὶ μὴ εὐαρεστηθεὶς, μόλις διὰ χιλίων γροσίων ἐδυσωπήθη, καὶ λαβὼν τὰς ἀποκρίσεις ἐγύρισεν εὐχαριστημένος.

ιδ Ἤφερον τρεῖς γλώσσας ἀπὸ τοὺς κλεπτοκαλμουκοκαζάκους, ἢ ὁποίαις ἐξετασθεῖσαι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἶπον καὶ τοῦτο, ὅτι τρεῖς χιλιάδες ἐμβῆκαν εἰς τὴν τζάραν διὰ νὰ λεηλατήσουν· εἶτα τοὺς ἔστειλεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸ ὀρδί.

Ἔγραψεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς τῷ αὐθέντῃ ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ ἔλθῃ εἰς καταδρομὴν τῶν ἐχθρῶν, μόνον καρτερεῖ ἀπόκρισιν, ἀλλ' ὁ αὐθέντης ἐμφρόνως ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἐμπόδισε τὸν ἐρχομόν του.

ιε Ἤφερον ἀπὸ τὰ πλάγια ἔτι δύο γλώσσας, ὁ ἕνας μόσχοβος, στεγάρης τῶν δραγούνων, καὶ ὁ ἄλλος μπόγδανος, οἱ ὁποῖοι ἐξετασθέντες ἐμαρτύρησαν καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ κλεπτοκαζάκοι κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος ἔφυγον περάσαντες ταὶς φριντούραις, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν Ἐρδελίαν διὰ τοῦ τιμισίου, φοβηθέντες τὸν κατ' αὐτῶν πηγαιμὸν τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, καὶ ἀκούσαντες ὅτι ἐβγῆκε καὶ ὁ αὐθέντης πρὸς τὸ Ἀφουμάτζι μὲ στρατεύματα, καὶ ἐκίνησε κατ' αὐτῶν, καὶ ὅτι μόνον οὗτοι οἱ δύο μεθυσθέντες εἰς τὴν τελέγαν, καὶ χάσαντες τὰ ἄλογά τους ἐπιάσθησαν.

Ἦλθον καὶ γράμματα ἐκ διαφόρων μερῶν δηλοποιοῦντα τὴν εἰς Ἐρδελίαν φυγὴν τούτων τῶν κλεπτῶν, καὶ ὅτι καὶ ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Μπουζέου Μισαὴλ βλάχος ἠκολούθησε τοὺς ῥηθέντας Μοσχοβοκαζάκους οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως, καὶ ἔφυγε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐφάνη προδότης τῆς πατρίδος του καὶ τῆς ἐπισκοπῆς του χωρὶς τινὸς ἀνάγκης.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας τῷ αὐθέντῃ ὅτι δεχθεῖσα ἡ τζαρίτζα τὴν μετὰ τῆς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν ἀγάπην ἔγραψε τῷ Μίνικ ἀρχιστρατήγῳ της, διὰ νὰ γυρίσῃ πανστρατὶ εἰς τὰ ἴδια· καὶ ὅτι μετὰ τῆς εἰδήσεως ταύτης ἀπῆλθεν εἰς βασιλεύουσαν ἕνας μπεηζαδὲς φραντζέζος ὀνόματι Τὸτ, πεμφθεὶς πρὸ ἡμερῶν παρὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας εἰς τὸν Μίνικ διὰ ταύτην καὶ μόνον τὴν ὑπόθεσιν· τὸν ὁποῖον καὶ ὅτι ἔστειλεν ὁ Γρηγόρβοδας εἰς Πόλιν μετὰ συντροφίας ἀνθρώπων.

Ἦλθε τζοκαδάρης τοῦ Μπελιγρὰδ μουχαφιζῆ Ἀπδῆ πασᾶ μὲ φερμάνι, ζητῶν παρὰ τοῦ αὐθέντου δέκα χιλιάδας ὀκάδαις ἅλας, καὶ νὰ πληρωθῇ παρὰ τοῦ Μπελιγρὰδ τευτερδαρῆ πρὸς ἐναήμισυ ἄσπρον ἡ ὀκά, καὶ νὰ σταλθῇ ἀπὸ Βλαχίας μὲ ἁμάξια ἕως εἰς τὴν Ῥουσάβαν, κακεῖθεν νὰ τὸ περιλάβῃ ὁ Πελιγρὰδ τευτερδαρῆ, καὶ νὰ τὸ ὑπάγῃ ἕως εἰς τὸ Πελιγράδι, τὸ ὁποῖον ὅτι θέλει εἶσθαι διὰ τὸ ψωμὶ τῶν ταϊνίων τῶν ἐκεῖσε ὄντων ἀσκερίων· καὶ οὕτως ἐστάλθη.

ις Ἦλθον διακόσιοι πενῆντα λεβένταις ὀθωμανοὶ λετζιγῆδες, διὰ νὰ καταδράμουν καὶ οὗτοι τοὺς κλεπτοκαζάκους· μὲ τὸ νὰ ἔβρεχε δὲ τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἐμβῆκαν, καὶ δὲν τοὺς ἄρεσε τὸ κονάκι ὁποῦ τοὺς ἐδιορίσθη, ὥρμησαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς αὐθεντικῆς κούρτης, τῇ ὥρᾳ τοῦ γεύματος, ἀλαλάζοντες καὶ οὐκ ὀλίγον θόρυβον ποιοῦντες, ὡς γένος βάρβαρον· ἀλλ' εὐθέως ὁ Χότζα Ἀλῆ ἐφένδης τοὺς ἐκπαπραΰνε, καὶ οὕτως ἐπῆγαν καὶ ἐκόνευσαν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

ιζ Ἦλθεν ὁ προεστὼς τῶν βαρβάρων τούτων ὀνόματι Χασήμπεγης εἰς ἀντάμωσιν τοῦ αὐθέντου, τὸν ὁποῖον περιποιηθεὶς ἐφόρεσεν αὐτὸν κοντόσι μὲ ἀλεποκοιλιὰν, φιλοδωρήσας καὶ τῷ ἀδελφῷ του τζοκάτλαζον.

ιη Ὁ Κωνσταντῖνος Γκινδέσκουλος, υἱὸς τοῦ μεγάλου παχαρνίκου Σερβάνου, πιασθεὶς ἀπὸ τοὺς κλεπτοκαζάκους, καὶ λυτρωθεὶς ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἔγραψε τῷ αὐθέντῃ, ὅτι ἀγκαλὰ δὲν ἦσαν πολλοὶ οἱ ῥηθέντες, οὔτε περισσότεροι τριῶν χιλιάδων, τόσον ὅμως ἀφανισμὸν καὶ ἁρπαγὰς ἔκαμαν, ὁποῦ ἀδυνατεῖ ἄνθρωπος νὰ τὰς περιγράψῃ, ἄλογα ἐπῆραν ἕως

Μαθὼν ὁ αὐθέντης ὅτι μελετοῦν οἱ γιανιτζάροι ὁποῦ ἦσαν εἰς τὸ Ῥουστζούκι νὰ ἔλθουν εἰς Βουκουρέστι διὰ καταδρομὴν τῶν Μοσχόβων, καὶ προβλέποντας τὸν ἀφανισμὸν ὁποῦ ἔμελλον νὰ κάμουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον, ἔστειλε τὸν Ἰάκωβον καὶ τοὺς ἐμπόδισε, λέγοντας ὅτι ἀρκετὰ στρατεύματα ἐδιορίσθησαν κατὰ τῶν Μοσχόβων καὶ δὲν χρειάζονται ἄλλα.

Ὁ προρρηθεὶς σαράτζμπασης τοῦ κεχαγιάμπεγη ὁποῦ ἦλθε μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιτρόπου, φιλοδωρηθεὶς παρὰ τοῦ αὐθέντου πεντακόσια γρόσια καὶ τζοκάτλαζον, καὶ μὴ εὐαρεστηθεὶς, μόλις διὰ χιλίων γροσίων ἐδυσωπήθη, καὶ λαβὼν τὰς ἀποκρίσεις ἐγύρισεν εὐχαριστημένος.

ιδ Ἔφερον τρεῖς γλώσσας ἀπὸ τοὺς κλεπτοκαλμουκοκαζάκους, ἡ ὁποίαις ἐξετασθεῖσαι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἶπον καὶ τοῦτο, ὅτι τρεῖς χιλιάδες ἐμβῆκαν εἰς τὴν τζάραν διὰ νὰ λεηλατήσουν· εἶτα τοὺς ἔστειλεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸ ὀρδί.

Ἔγραψεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς τῷ αὐθέντῃ ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ ἔλθῃ εἰς καταδρομὴν τῶν ἐχθρῶν, μόνον καρτερεῖ ἀπόκρισιν, ἀλλ' ὁ αὐθέντης ἐμφρόνως ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἐμπόδισε τὸν ἐρχομόν του.

ιε Ἔφερον ἀπὸ τὰ πλάγια ἔτι δύο γλώσσας, ὁ ἕνας μόσχοβος, στεγάρης τῶν δραγούνων, καὶ ὁ ἄλλος μπόγδανος, οἱ ὁποῖοι ἐξετασθέντες ἐμαρτύρησαν καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ κλεπτοκαζάκοι κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος ἔφυγον περάσαντες ταὶς φριντούραις, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν Ἐρδελίαν διὰ τοῦ τιμισίου, φοβηθέντες τὸν κατ' αὐτῶν πηγαιμὸν τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, καὶ ἀκούσαντες ὅτι ἐβγῆκε καὶ ὁ αὐθέντης πρὸς τὸ Ἀφουμάτζι μὲ στρατεύματα, καὶ ἐκίνησε κατ' αὐτῶν, καὶ ὅτι μόνον οὗτοι οἱ δύο μεθυσθέντες εἰς τὴν τελέγαν, καὶ χάσαντες τὰ ἄλογά τους ἐπιάσθησαν.

Ἦλθον καὶ γράμματα ἐκ διαφόρων μερῶν δηλοποιοῦντα τὴν εἰς Ἐρδελίαν φυγὴν τούτων τῶν κλεπτῶν, καὶ ὅτι καὶ ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Μπουζέου Μισαὴλ βλάχος ἠκολούθησε τοὺς ῥηθέντας Μοσχοβοκαζάκους οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως, καὶ ἔφυγε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐφάνη προδότης τῆς πατρίδος του καὶ τῆς ἐπισκοπῆς του χωρὶς τινὸς ἀνάγκης.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας τῷ αὐθέντῃ ὅτι δεχθεῖσα ἡ τζαρίτζα τὴν μετὰ τῆς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν ἀγάπην ἔγραψε τῷ Μίνικ ἀρχιστρατήγῳ της, διὰ νὰ γυρίσῃ πανστρατὶ εἰς τὰ ἴδια· καὶ ὅτι μετὰ τῆς εἰδήσεως ταύτης ἀπῆλθεν εἰς βασιλεύουσαν ἕνας μπεηζαδὲς φραντζέζος ὀνόματι Τὸτ, πεμφθεὶς πρὸ ἡμερῶν παρὰ τοῦ πρέσβεως τῆς Γαλλίας εἰς τὸν Μίνικ διὰ ταύτην καὶ μόνον τὴν ὑπόθεσιν· τὸν ὁποῖον καὶ ὅτι ἔστειλεν ὁ Γρηγόρβοδας εἰς Πόλιν μετὰ συντροφίας ἀνθρώπων.

Ἦλθε τζοχαδάρης τοῦ Μπελιγρὰδ μουχαφιζῆ Ἀπδῆ πασᾶ μὲ φερμάνι, ζητῶν παρὰ τοῦ αὐθέντου δέκα χιλιάδας ὀκάδαις ἅλας, καὶ νὰ πληρωθῇ παρὰ τοῦ Μπελιγρὰδ τευτερδαρῆ πρὸς ἐναήμισυ ἄσπρον ἡ ὀκὰ, καὶ νὰ σταλθῇ ἀπὸ Βλαχίας μὲ ἀμάξια ἕως εἰς τὴν Ῥουσάβαν, κακεῖθεν νὰ τὸ περιλάβῃ ὁ Πελιγρὰδ τευτερδαρῆ, καὶ νὰ τὸ ὑπάγῃ ἕως εἰς τὸ Πελιγράδι, τὸ ὁποῖον ὅτι θέλει εἶσθαι διὰ τὸ ψωμὶ τῶν ταϊνίων τῶν ἐκεῖσε ὄντων ἀσκερίων· καὶ οὕτως ἐστάλθη.

ις Ἦλθον διακόσιοι πενῆντα λεβένταις ὀθωμανοὶ λετζγῆδες, διὰ νὰ καταδράμουν καὶ οὗτοι τοὺς κλεπτοκαζάκους· μὲ τὸ νὰ ἔβρεχε δὲ τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἐμβῆκαν, καὶ δὲν τοὺς ἄρεσε τὸ κονάκι ὁποῦ τοὺς ἐδιορίσθη, ὥρμησαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς αὐθεντικῆς κούρτης, τῇ ὥρᾳ τοῦ γεύματος, ἀλαλάζοντες καὶ οὐκ ὀλίγον θόρυβον ποιοῦντες, ὡς γένος βάρβαρον· ἀλλ' εὐθέως ὁ Χότζα Ἀλῆ ἐφένδης τοὺς ἐκατεπραΰνε, καὶ οὕτως ἐπῆγαν καὶ ἐκόνευσαν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

ιζ Ἦλθεν ὁ προεστὼς τῶν βαρβάρων τούτων ὀνόματι Χασήμπεγης εἰς ἀντάμωσιν τοῦ αὐθέντου, τὸν ὁποῖον περιποιηθεὶς ἐφόρεσεν αὐτὸν κοντόσι μὲ ἀλεποκοιλιὰν, φιλοδωρήσας καὶ τῷ ἀδελφῷ του τζοκάτλαζον.

ιη Ὁ Κωνσταντῖνος Γκινδέσκουλος, υἱὸς τοῦ μεγάλου παχαρνίκου Σερβάνου, πιασθεὶς ἀπὸ τοὺς κλεπτοκαζάκους, καὶ λυτρωθεὶς ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἔγραψε τῷ αὐθέντῃ, ὅτι ἀγκαλὰ δὲν ἦσαν πολλοὶ οἱ ῥηθέντες, οὔτε περισσότεροι τριῶν χιλιάδων, τόσον ὅμως ἀφανισμὸν καὶ ἁρπαγὰς ἔκαμαν, ὁποῦ ἀδυνατεῖ ἄνθρωπος νὰ τὰς περιγράψῃ, ἄλογα ἐπῆραν ἕως

χίλια, βώδια ὑπὲρ τὰ πεντακόσια, κρασὶ καὶ ῥακὶ βουτζία γεμάτα ὅπου εὕρισκαν, ἄλλο ἔχυσαν, ἄλλο ἔπιναν, καὶ ἄλλο ἔπαίρναν. Ἔφευγαν ἔχοντας ὁ καθεὶς ἀπὸ δύο τρία ἄλογα φορτωμένα καλδάρια, ῥουχικὰ, ὑποκάμισα, πανιὰ, καὶ ἄλλα διάφορα εἴδη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὅσα ἦτον καλὰ καὶ ἀκριβὰ, καὶ ἄλλα ψιλὰ πράγματα τὰ ἐπῆραν οἱ προεστοί των, ὁμοίως καὶ ἄσπρα ὅσα εὑρέθησαν εἰς αὐτοὺς, τὰ δὲ λοιπὰ τὰ καμπάδικα τὰ ἐχάρισαν εἰς ἐκείνους· καὶ οὕτω γεμάτοι ἀπὸ ἁρπαγὰς καὶ κούρση ἐπέρασαν τὸ σύνορον, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν Οὐγγρίαν, θέλοντες νὰ ὑπάγουν εἰς Μπρασοβὸν, καὶ ἐκεῖθεν νὰ περάσουν νὰ ὑπάγουν νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὸ μεγάλον τάμπουρον τῶν Μοσχόβων. Φθάνοντες ὅμως εἰς τὸ Βάμα, δὲν τοὺς ἄφησαν οἱ ἐκεῖσε διωρισμένοι Νέμτζοι νὰ ἔμβουν, ἕως νὰ γράψουν εἰς τὸ πρέντζιπε εἰς τὸ Σιμπίνι, καὶ νὰ τοὺς ἔλθῃ ἀπόκρισις.

κ Ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης καβάδι τὸν Ζατρένον Δημητράσκον Ὀλτιάνον καὶ τὸν ἔκαμε λογοθέτην τῆς βηστιαρίας.

Ἦλθεν ὁ μέγας σπαθάρις Ἰωαννάκης ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ, καὶ ἐδέχθη αὐτὸν ὁ αὐθέντης μετὰ τῆς προσηκούσης εὐμενείας, ὡσὰν ὁποῦ εὐηρέστησεν εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ καπικεχαγιαλικίου ὁποῦ ἐδιορίσθη, ὡς εἴπομεν, μετὰ τοῦ Χότζα Ἀλῆ ἐφένδη.

κβ Ἦλθεν ὁ Τζαφέρμπεγης μετὰ τῶν προρρηθέντων δύο ἀγιαλετίων καὶ ἐκόνευσαν εἰς τοὺς μαχαλάδαις, ὁ ὁποῖος τῇ ἐφεξῆς ἦλθεν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ αὐθέντου μαζὶ μὲ ἄλλους τέσσαρας ἀλαϊμπέηδαις, τοὺς ὁποίους περιποιηθεὶς, τὸν μὲν Τζαφέρμπεην ἐνέδυσε κοντόσι μὲ ἀλεποκοιλιὰν, τοὺς δὲ καβάδια.

κδ Γράψας ὁ ἐν τῷ Σιμπινίῳ πρίγκηψ Λόπκοβιτζ τῷ αὐθέντῃ ὅτι ἔχει οὐκ ὀλίγους τούρκους σκλάβους, καὶ θέλει νὰ τοὺς κάμῃ ἀλλαγὴν μὲ νέμτζους σκλάβους, εὐθὺς ἔγραψε τοῦτο ὁ αὐθέντης εἰς τὸν ἐπίτροπον καὶ εἰς τοὺς πέριξ τρεῖς βεζίρηδαις, τὸν ἐν τῇ Σιλίστρα Μεμὶς πασᾶν, τὸν ἐν τῇ Μπραΐλᾳ Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶν, καὶ τὸν ἐν τῷ Βιδυνίῳ Χουσεὶν πασᾶν, στέλλοντας καὶ τὰ τῶν αἰχμαλώτων ὀνόματα.

Ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι διὰ τὴν Πόλιν ὁ Δελῆ Χατζῆ Ὁμὲρ ἀγᾶς, ὄντας κατὰ πολλὰ εὐχαριστημένος παρά τε τοῦ αὐθέντου καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ τὸν ἐξεπροβόδισαν μὲ τὴν συνήθη αὐθεντικὴν παράταξιν.

Πρὸς ἑσπέραν ἦλθεν ἀπὸ Μολδαβίας ὁ στεγάρης τῶν ἰτζογλανίων μετὰ γραμμάτων τοῦ Γρηγόρβοδα πρὸς τὸν αὐθέντην, δηλοποιούντων ὅτι κατὰ μὲν τὴν ιγ' τοῦ ἐνεστῶτος ἀνταμώθη μὲ τὸν σερασκὲρ σουλτάνον ἓξ ὥρας μακρὰν ἀπὸ τὸ Γιάσι, εἰς τὴν ἄκρην τοῦ Προύτου, καὶ ἀπεφασίσθη ὅτι ὁ σουλτάνος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Καουσάνι, καὶ ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐβγῆκαν οἱ Μοσχόβοι καὶ ἀπὸ τὸ Γιάσι, γεμίσαντες μὲ χῶμα τὰ σάντζουρα ὁποῦ εἶχον κάμει. Κατὰ δὲ τὴν ιε' ἐμβῆκεν ὁ Γρηγόρβοδας εἰς τὸ Γιάσι εἰς τὸν θρόνον του, στέλλοντας ἐμπροστήτερα τὸν Σαρῆ Ἀχμὲτ πασᾶν πρὸ τριῶν τεσσάρων ἡμερῶν, καὶ τὸν μέγαν βηστιάριν Παλάτιν μὲ Τούρκους, μὲ Τατάρους, μὲ Λιπκάνους τοῦ Χοτινίου, καὶ μὲ Μπογδάνους συμποσουμένους ὅλους περίπου τοὺς χιλίους, ὁποῦ ἐβγαίνοντες οἱ Μοσχόβοι ἀπὸ τὸ Γιάσι, εὐθὺς νὰ ἔμβουν αὐτοὶ μέσα, καὶ νὰ δώσουν αὐτῷ τὴν εἴσησιν, οὗ ἕνεκα χαροποιηθεὶς ὁ αὐθέντης ἐδωρήσατο τῷ γραμματοκομιστῇ στεγάρῃ ἑξῆντα γρόσια καὶ μίαν τζόχαν.

Ἐβγαίνοντας ὁ μπεηζαδὲς Καντεμίρης ἀπὸ τὸ Γιάσι μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν μοσχοβοκαλμουκοκαζάκικων στρατευμάτων, καὶ ἱκανῶν ἀποστατῶν μπογδάνων, ἔπεσαν τὸ κατόπιν, διώκοντες καὶ κυνηγοῦντες τους οἱ Λιπκάνοι τοῦ Χοτινίου, πτωχοὶ Μπογδάνοι ἄνδρες γυναῖκες, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἱερέων, καὶ πολλοὺς Καλμούκους καὶ Καζάκους ὁποῦ ἐπρόφθασαν τοὺς ἐθανάτωσαν· ὁ δὲ Καντεμίρης ἐφοβήθη φόβον μέγαν, καὶ ἔφευγεν ὅσον ἐδύνετο ἕως οὗ μόλις ἐγλύτωσεν, ἠξεύροντας ὅτι αὐτὸν ἐκατάτρεχαν, καὶ ἐγύρευαν νὰ τὸν βάλουν εἰς τὸ χέρι, εἰς ἐκδίκησιν τῶν πολλῶν κακῶν, ἁρπαγῶν καὶ ἀδικιῶν ὁποῦ ἔκαμεν εἰς τὴν Μπογδανίαν. Αὐτὸς κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα ἐπάτησε καὶ τὸν Γαλατᾶν, μοναστήρι ὑποκείμενον τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, καὶ ἀνοίγοντας τὴν κρυψῶνα ἐπῆρε πάμπολλα καὶ διάφορα ἀξιόλογα πράγματα ἀρχόντων καὶ πραγματευτῶν ἐναποκείμενα ἐκεῖσε διὰ φύλαξιν.

Ηὗρε καὶ δεκαπέντε πουγγίων φλωρία νάκδι τοῦ μητροπολίτου Προϊλάβου, ὁποῦ εἶχε τὰ στείλῃ, καὶ ἐβάλθησαν ἐκεῖ δι' ἀσφάλειαν, καὶ τὰ ἐπῆρε καὶ ἐκεῖνα.

Ὁ μητροπολίτης Σίδης, πνευματικὸς τοῦ Γρηγόρβοδα, καὶ λίαν τιμώμενος παρ' αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος ὑπὲρ πάντας, Πελοποννήσιος, ἠκολούθησε τοῖς Μοσχόβοις μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Σταύρου, δευτέρου βηστιάρι, καὶ τοῦ γαμβροῦ του Λούπουλου, μεγάλου σερδάρη, καὶ ἔφυγε μετ' αὐτῶν· ὁμοίως καὶ ὁ ἄγας, υἱὸς τοῦ βόρνικου Λούπουλου, ὁ Ἰωαννίτζας, μέγας βάμεσης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἄρχοντες πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἠκολούθησαν τοῖς Μοσχόβοις.

Μεγαλωτάτη πεῖνα εἰς τὴν Μπογδανίαν· ἡ μίρτζα, ἤτοι τὸ κοιλὸν τὸ βλάχικον, εἰκοσιπέντε γρόσια.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας τὸν σπαθάριν του τὸν μεγάλον νὰ ὑπάγῃ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν Ἰσάκτζαν τοὺς μπεηζαδέδαις, ὁποῦ διὰ τὰς ἀνωμαλίας τοὺς εἶχε στείλῃ ἐκεῖ, καὶ νὰ φέρῃ καὶ τὸ ἀγιρλίκι του ὅλον ἀπὸ τὸ Γαλάτζι εἰς τὸ Γιάσι.

κζ Ἦλθον μπουγιουρουλδία παρὰ τοῦ σερασκὲρ Μεμὶς πασᾶ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα προεστοὺς τῶν ῥηθέντων δύο ἀγιαλετίων, διὰ νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Μπραΐλαν. Τοῦτο δ' ἐνεργήθη παρὰ τοῦ αὐθέντου διὰ τὰς ἁρπαγὰς καὶ κακίας ὁποῦ εὐθὺς ἄρχισαν νὰ κάμνουν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐντοπίους.

κη Ἐστεφάνωσεν ὁ αὐθέντης ἰδίαις χερσὶν εἰς τὴν ἐπάνω αὐθεντικὴν ἐκκλησίαν τὸν Πούρβουλον, υἱὸν τοῦ μεγάλου μπάνου Ματθαίου Καντακουζηνοῦ· εἶτα ἐπῆγε καὶ εἰς τὴν τράπεζαν, ἡ ὁποία ἔγεινεν εἰς τὰ σπίτια τοῦ μεγάλου βηστιάρι Γρηγοράσκου Γρετζάνου, μετὰ πάντων τῶν ἐγκρίτων ἀρχόντων.

κθ Ἐλθόντες οἱ προεστοὶ τῶν προρρηθέντων Λετζγγήδων εἰς τὴν κούρτην, καὶ ἀποχαιρετήσαντες τὸν αὐθέντην, ἐκίνησαν ἅπαντες, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸ Τορτοκαΐ.

Ἐλθὼν ἀπὸ Κραγιόβας ὁ Ῥυμνίκου ἐπίσκοπος μετὰ τῶν ἐκεῖσε ἐγχρετοτέρων ἡγουμένων τῶν μοναστηρίων, ἦλθε καὶ εἰς προσκύνησιν τοῦ αὐθέντου, τὸν ὁποῖον ὡς ἄξιον εὐλαβείας ὑποδεξάμενος εὐμενῶς καὶ ἱλαρῷ τῷ προσώπῳ περιεποιήθη· εἶτα προσελθόντες καὶ οἱ ἡγούμενοι, κἀκείνους φιλοφρόνως ἀπεδέχθη καὶ τοὺς ἐπληροφόρησεν ὅτι θέλουν ἔχῃ πασᾶν αὐθεντεκὴν ἐπίσκεψιν καὶ περίθαλψιν.

Ἦλθεν ὁ ἰτζ τζοχαδάρης τοῦ ἐν τῇ Μπραΐλᾳ Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶ μὲ μπουγιουρουλδὶ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἀλαϊμπέηδαις τῶν ἀγιαλετίων διὰ νὰ συνοδεύσουν εἰς τὴν Μπραΐλαν κατὰ τὴν βασιλικὴν προσταγήν.

Ὁ πὰς πακίκουλου ἀρραβωνίσθη μὲ τὴν κόρην τοῦ ἐπιτρόπου.

Ἐδιορίσθησαν ὁ Μεχμὲδ ἐφένδης μεβκουφατζὴς διὰ νὰ κόψῃ τὰ σύνορα ἀπὸ τὸ Μεχεδίε ἕως εἰς Μπελιγράδι, ὁ δὲ Σαγὶδ ἐφένδης, σιπαχιλὰρ κιατιπὴς, ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι ἕως εἰς τὴν Μπόσναν.

Κατὰ τὴν κε′ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔκαμεν ὁ ἐπίτροπος ζιαφέτι μεγάλον τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας εἰς τὸν τερσανᾶν· ἐπῆγεν ὁ τζαβούσμπασης καὶ τὸν ἔφερε, καὶ προεπορεύετο τοῦ ἐλτζῆ· ἦτον μαζὶ καὶ τὰ πέντε ἐνέχυρα οἱ εὐγενεῖς Νέμτζοι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἐλτζῆ. Ὕστερα ἀπὸ ἱκανὴν συνομιλίαν, ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν ὁ ἐλτζὴς μὲ τὸν ἐπίτροπον καὶ τὸν πρώην καϊμεκάμην, νῦν νισαντζῆ πασᾶν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἐλτζῆ εἰς ἄλλην τράπεζαν, μὲ τὸν καπετὰν πασᾶν καὶ μὲ τὸν γενίτζερ ἀγασῆ· εἰς τρίτην τράπεζαν τὰ ἐνέχυρα μὲ τὸν τευτερδὰρ ἐφένδην, ῥεὶς ἐφένδην, καὶ μεκτουπτζῆ ἐφένδην. Μετὰ τὸ ζιαφέτι, καὶ ταὶς συνειθισμέναις τζερεμόνιαις, ἔδωκεν ὁ ἐλτζὴς τῷ ἐπιτρόπῳ τὸ τρακτάτον τῆς ἀγάπης ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ καίσαρος, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τὸ ἴδιον τρακτάτον ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν ὅσῳ ἐγίνετο ἡ ἀλλαγὴ τῶν τρακτάτων, ἐρρίπτοντο τόπια καὶ ἐγίνετο χαρά. Μετὰ ταῦτα ἐφόρεσαν τὸν ἐλτζὴν σαμουρόγουναν καπλαδισμένην εἰς σερασέρι, τὸν μέγαν δραγουμάνον γοῦναν, καὶ ὅλους τοὺς περὶ τὸν ἐλτζὴν χιλάτια.

Τῇ ἑξῆς, ἤτοι τῇ κς', ἐδιορίσθη διὰ ἐλτζῆς εἰς τὴν Βιένναν ὁ Τζανιπῆ Ἀλῆ ἐφένδης.

Ἐπῆγεν εἰς τὸν ἐλτζὴν ὁ δραγουμάνος τοῦ στόλου Γεωργάκης Ῥαμαδάνης μὲ σαρανταένα σκλάβους νέμτζους, καὶ κατόπιν μὲ ὀκτὼ, καὶ τοὺς ἔδωκε.

Περιγραφὴ πλατυτέρα τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐλτζῆ, καὶ τῆς ἀλλαγῆς τῶν τρακτάτων.

Ἐλθὼν ὁ βεζιραζέμης μὲ τὸν πρώην καϊμεκὰμ πασᾶν εἰς τὸν τερσανᾶν, ἔστειλε τὸν μέγαν δραγουμάνον Ἀλέξανδρον νὰ προσκαλέσῃ τὸν πρέσβυν τῆς Φράντζας εἰς τὸ συμπόσιον, ἔπειτα εἴκοσι τζαουσάδαις, κολαγοὺς τζαούσην, τζαουσλὰρ ἐμινῆ, δύο ὀρτάδαις τῶν γιανιτζάρων, τὸν καπιτζίμπαση, καὶ τὸν τζαβούσμπαση μὲ ἑκατὸν πενῆντα σελλοχαλινωμένα ἄλογα. Μὲ τοιαύτην προπομπὴν, μὲ τοὺς πέντε καισαρικοὺς εὐγενεῖς, μὲ τὸν Μούμαρς, καὶ μὲ ὅλαις ταὶς νατζιόνες του, ἐπῆγεν εἰς τὸν τερσανᾶν, ὅπου ἦν ὁ ἐπίτροπος, καὶ ἐφιλεύθη. Μετὰ τὸ γεῦμα, ἔβγαλεν ὁ βεζιραζέμης τὴν βασιλικὴν βοῦλλαν ἀπὸ τὸν κόλφον του, καὶ καταφιλῶντας την, τὴν ἔδωκε τῷ τζαβούσπασῃ, ὁ τζαβούσμπαση κρατῶντας την εἰς τὴν κεφαλήν του τὴν ἔδωκε τῷ ῥεὶς ἐφένδῃ, καὶ εὐθὺς φέροντες νερὸν εἰς κεσὲν, ἐβάπτισεν αὐτὴν μέσα, ἔπειτα φέροντες καπνιστερὸν μὲ ἄμπαρην, καὶ καπνίζοντες αὐτὴν, ἐβούλλωσε τοὺς βασιλικοὺς ἀκτεναμέδαις, εἶτα ἐγχειρίσας τούτους τῷ βεζιραζέμῃ, ὁ βεζιραζέμης κρατῶντας τους μὲ τὸ δεξιὸν χέρι, καὶ ὁ ἐλτζὴς τῆς Φράντζας μὲ τὸ ἀριστερὸν τοὺς καισαρικοὺς ἀκτεναμέδαις, ἀμοιβαίως ἐνεχειρίσθησαν, καὶ ὁ μὲν βεζιραζέμης τοὺς ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν μαξιλάραν, ὁ δὲ ἐλτζὴς τῆς Φράντζας τοὺς ἔδωκε τῷ Μούμαρς. Μετὰ ταῦτα ἐφορέθησαν ἡ γούναις, τὸν υἱὸν τοῦ ἐλτζῆ ἐφόρεσαν καικουμόγουναν.

Ἐδιορίσθη ὁ Μούμαρς νὰ κινήσῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν καίσαρα μὲ τοὺς βασιλικοὺς ἀκτεναμέδαις.

Πρὸ τούτων ὅμως πάντων τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ πηγαίνοντας ὁ βεζιραζέμης εἰς τὸν βασιλέα, ἀνέγνωσεν ὁ ῥεὶς ἐφένδης τὰ ἀρτίκολα τῆς τῶν Γερμανῶν ἀγάπης, καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἐτελείωσε, τὸν ἐφόρεσε σαμουρόγουναν.

ΣΎΝΤΟΜΟΣ περίληψις τῆς ἐπιστολῆς τοῦ καίσαρος, ἣν ἔπεμψεν εἰς τοὺς πρέσβεις αὐτοῦ, τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὰς τῆς Εὐρώπης χριστιανικὰς αὐλὰς, δι' ἧς δηλοποιεῖ αὐτοῖς τίνες ἐστάθησαν αἴτιοι τῆς τε ἥττης τοῦ γερμανικοῦ στρατεύματος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῆς παραδόσεως τοῦ κάστρου Βελιγραδίου, καὶ τῆς ἐπιζημίου γεγονυίας ἀγάπης μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν.

Προβάλλει τοίνυν πρῶτον αἴτιον τῆς ἥττης τὸν κόντε Βάλες φὲλτ μαρσάλον, διὰ τὴν παρακοὴν ὁποῦ ἔδειξεν εἰς πάσας τὰς καισαρικὰς προσταγὰς καὶ παραγγελίας, αἵτινές εἰσιν αὗται·

«Ἐδιορίσθη νὰ πηγαίνῃ πρῶτον εἰς τὴν Μόροβαν, αὐτὸς ἄφησε τὸν ἐχθρὸν, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Σεμένδραν, καὶ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ἠκολούθησαν πᾶσαι αἱ μετέπειτα δυσκληρίαι καὶ ἀποτυχίαι.

«Ἐπροστάχθη, ἐὰν κινηθῇ κατ' αὐτοῦ ὁ βεζίρης νὰ δώσῃ πόλεμον μὲ ὅλον τὸ στράτευμα καὶ ὄχι μὲ μέρος· αὐτὸς ἐναντίον τῆς προσταγῆς συνεπλάκη τοῖς ἐχθροῖς μὲ τὸ ἐδικόν του μόνον ἱππικὸν καὶ μὲ δεκαοκτὼ κουμπανίαις γρανατίρηδων.

«Ἡ διάταξις τούτου εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν συμπλοκὴν ὑπῆρχεν ὅλη ἐναντία τῆς στρατιωτικῆς διατάξεως· καὶ ποῖος ἤθελε προστοχασθῇ πῶς θέλει ἀκολουθήσῃ τηλικοῦτον πταῖσμα ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον γκενεράλιν ἔμπειρον καὶ πρακτικὸν τῶν πολεμικῶν;

«Ἡ ἀτυχία τοῦ εἰς τὴν Κρόσκαν πολέμου συνέβη ἀπὸ τὴν ἀστοχασίαν τοῦ Βάλες, καὶ ὄχι ἀπὸ ἀνανδρείαν τοῦ γερμανικοῦ στρατεύματος.

«Εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον ἦσαν δύο καὶ δέκα χιλιάδες στράτευμα τοῦ Νεουμπέργ, καὶ τὸ περισσότερον ἀπωλέσθη ἀπὸ τῆς συνεχοῦς ὁδοιπορίας, ἢ ὑπὸ τοῦ πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν ἀποθαμμένοι καὶ λαβωμένοι ἓξ χιλιάδες.

«Ἀπὸ τὰς ὅσας εἰδήσεις ἔγραφεν ὁ Βάλες, καμμία ἀλήθεια δὲν συνεπεραίνετο.

«Ἔπταισεν ἐπὶ πλέον καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀγάπης, ὅτι δὲν ἐμεταχειρίσθη τὴν ὅσην ἐξουσίαν καὶ δύναμιν ἔλαβε παρὰ τοῦ καίσαρος, ἀλλ' ἐξηπλώθη καὶ εἰς τὰ μὴ προσήκοντα αὐτῷ, καὶ ἔκαμνεν ὅ τι ἤθελεν· ὅθεν καὶ ὁ καῖσαρ λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὴν τοιαύτην ἐξουσίαν, δέδωκε ταύτην τῷ κόντε Νεουμπέργ, ὡς ἀξίῳ καὶ συνευρεθέντι καὶ εἰς τὴν τῆς Μποζοροβίτζας ἀγάπην.

«Ἀλλὰ πρὸ τούτου συνομιλήσας ὁ Βάλες μετὰ τοῦ βεζίρη περὶ πραγμάτων ὅλως ἀνοικείων, ἔγραφεν εἰς ἕνα αὐτοῦ φίλον ὅτι πάντες οἱ γκενεράλιδες καὶ ὀφφικιάλιδες, ὄντες ἀπεγνωσμένοι, συμφέρει παραδοθῆναι τὸ Βελιγράδι, ἵνα ἀγορασθῇ ἡ ἀγάπη ἄνευ ἀναβολῆς.

«Ἔγραψε καὶ τῷ καίσαρι ὅτι εἰς τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης οὐχ ἡμέραι ἀλλ' οὔτε ὧραι νὰ περάσουν· εἰς τὰ ὁποῖα διαπιστῶν ὁ καῖσαρ ἔγραφε τοῖς λοιποῖς γκενεράλιδαις, ζητῶν παρ' ἐκείνων μαθεῖν τήν τε ἀλήθειαν καὶ τὴν γνώμην αὐτῶν.

«Εἰ καὶ ἐδόθη ἄδεια τῷ Νεουμπέργ νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἀπὸ ὅσα ὑπεσχέθη ὁ Βάλες νὰ δοθῇ μέρος, καὶ ὄχι ὅλα.

«Ἔσφαλε καὶ ὁ Νεουμπέργ ὅτι ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὀθωμανικὸν ὀρδὶ ἄνευ προσταγῆς τοῦ καίσαρος, καὶ μόνος παρεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

«Τὴν εἴδησιν ταύτην τῆς εἰς τὸ ὀθωμανικὸν ὀρδὶ ἀποδημίας τοῦ Νεουμπέργ, τὴν ἐφανέρωσεν ὁ Βάλες τῷ καίσαρι, θαυμάζων καὶ οὗτος εἰς τὸ παράστρατον κίνημα τοῦ Νεουμπέργ.

«Μὲ τὸ νὰ ἔγραψε δὲ τῷ καίσαρι καὶ ὁ πρέσβυς τῶν Γάλλων, μαρκέζης δὲ Βιλενὸφ, ὅτι ὁ Νεουμπέργ εὐθὺς ὁποῦ ἄρχισε νὰ ὁμιλῇ μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν περὶ τῆς ἀγάπης, ὑπεσχέθη αὐτοῖς τὸ κάστρον Βελγραδίου ὅλον χρημνισμένον, ἐπῆρε καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰ περὶ τῆς ἀγάπης, ὡς μὴ φυλάξαντα τὸ μέτρον τῆς δοθείσης αὐτῷ ἐξουσίας, οὔτε τὴν παραγγελίαν τοῦ καίσαρος, ἥτις ἦν ὅτι ὅταν δὲν μείνῃ πλέον καμμία

ἐλπὶς ἐλευθερίας τοῦ Βελγραδίου, τότε νὰ δοθῇ ἐπὶ συμφωνίᾳ ἵνα κρημνισθῇ ἡ Ῥουσάβα τελείως, ἀλλ' ἐκεῖνος μὴ περιμείνας τὴν ἀπόκρισιν παρὰ τοῦ καίσαρος διὰ τὴν ὀλιγότητα τῆς διορίας ὁποῦ ἔλαβεν, ἐτελείωσε τὴν ἀγάπην, καὶ ὑπέγραψε, δοὺς τοῖς Ὀθωμανοῖς οὐ μόνον τὸ Βελγράδι, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τόπους παρὰ τὴν προσταγὴν τοῦ καίσαρος, οὐχ ὡς πρέσβυς, ἀλλ' ὡς αὐτόμολος αἰχμάλωτος τῶν Ὀθωμανῶν.

«Ἐπαινεῖ τὸν γκενεράλιν Σούκοβ, κομμενδάντον τοῦ κάστρου Βελγραδίου, ὡς πιστὸν καὶ εἰλικρινῆ θεράποντα τῆς ἀουστριακῆς οἰκίας, καὶ ὅτι ἔγραφε τῷ καίσαρι πῶς ἠδύνατο διαφεντεῦσαι τὸ κάστρον ἀπὸ ιδ' τοῦ αὐγούστου ἕως τέλους τοῦ σεπτεμβρίου, ἅτε τῶν πραγμάτων προχωρούντων ἐπὶ τὸ κρεῖττον.

«Τεκμαίρεται ὁ καῖσαρ καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν περιστατικῶν πῶς δὲν ἠμποροῦσαν οἱ Ὀθωμανοὶ μὲ πόλεμον νὰ ὑποτάξουν τὸ κάστρον· διατὶ ὁ βεζίρης ἔστερξεν εὐθὺς, καὶ τὸ ἐδέχθη νὰ ἦναι καὶ κρημνισμένον.

«Πρὸ τοῦ νὰ γνωρισθῇ εἰς τὸν καίσαρα ὁ τρόπος τῆς ἀποτελειώσεως τῆς ἀγάπης, ἔδωσεν ὁ Νεουμπὲργ τοῖς Ὀθωμανοῖς μίαν πόρταν τοῦ κάστρου.

«Ἦτον ἡ συμφωνία ἀπὸ τὰς ἐξ τοῦ σεπτεμβρίου νὰ γείνῃ ἀρχὴ τοῦ κρημνισμοῦ τοῦ τείχους, καὶ οὔτε ἐκείνην τὴν διορίαν ὁ Νεουμπὲργ ἐφύλαξε.

«Ἐστοχάσθη ὁ καῖσαρ ὅλα τὰ κεφάλαια τῆς ἀγάπης, καὶ δὲν ηὗρε μήτε ἕνα νὰ ἦναι κατὰ τὴν προσταγὴν ὁποῦ ἔδωσε τῷ κόντε Νεουμπέργ.

«Καθὼς φαίνεται ἐν τῷ β' κεφαλαίῳ, ἐδόθη, φησὶν, ἀληθῶς αὐτῷ ἄδεια νὰ δώσῃ τοῖς Ὀθωμανοῖς τὸ κάστρον Σαμπάτζι, ἀλλὰ πρῶτον νὰ κρημνισθῇ ὁλοτελῶς, καὶ ἐπομένως νὰ κρημνίσουν καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ ἐκ βάθρων τὸ κάστρον τῆς Ῥουσάβας καὶ νὰ βαστάξωσι καὶ πάλιν οἱ Γερμανοὶ τὸ κάστρον Βελγράδι, καθὼς εἶχε συνομιλήσῃ καὶ ὁ πρέσβυς τῶν Γάλλων μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ἀλλ' ὁ κόντε Νεουμπὲργ ἔκαμεν ὅλον τὸ ἐναντίον, καὶ οὐ μόνον τὸ κάστρον τῆς Ῥουσάβας ἄφησεν εἰς τοὺς

Ὀθωμανοὺς εἰς τὴν κατάστασιν ὁποῦ εὑρίσκεται, ἀλλὰ ἔδωσεν αὐτοῖς καὶ τὸ κάστρον Σαμπάτζι μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν καὶ μὲ τοὺς χάνδακας, ὁποῦ ὁ βεζίρης ἦτον εὐχαριστημένος μὲ μόνον τὸ Βελγράδι, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ τὴν τιμήν του, καθὼς ὑπεσχέθη ὅτι θέλει πάρει τὸ Βελγράδι, καὶ τὰ λοιπὰ νὰ τὰ παραλάβῃ κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ καίσαρος.

«Ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἀναφέρει καὶ περὶ τῶν συνόρων τῆς Μπόσνας, περὶ οὗ οὔτε ὁ καῖσαρ ἐμνήσθη ἐν ἅπασι τοῖς πρὸς αὐτὸν γράμμασιν, οὔτε οἱ Ὀθωμανοὶ εἶχον σκοπὸν νὰ τὰ ζητήσουν.

«Ἐν τῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ, περὶ τῆς Βλαχίας, τῆς πέραν τοῦ Ἀλούτα ποταμοῦ, εἶπεν ὁ καῖσαρ νὰ δοθῇ τοῖς Ὀθωμανοῖς, ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ τοιαύτῃ, ἵνα οἱ ἀνοιχθέντες δρόμοι ἐκεῖσε, κατὰ τὰς ἐν Μποζοροβίτζᾳ συνθήκας, χαλασθῶσι καὶ ἕτεροι καθεξῆς μὴ ἀνοιχθῶσιν· ὁ δὲ Νεουμπέργ κἀντούτῳ παραβὰς τὴν καισαρικὴν προσταγὴν, οὐδεμίαν μνήμην περὶ τῶν ἀνοιχθέντων δρόμων ἐποιήσατο.

«Τὸ μεγαλήτερον σφάλμα τοῦ κόντε Νεουμπέργ ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἠκολούθησεν εἰς τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τῶν συνθηκῶν καὶ περὶ τῆς μετὰ τῶν Μοσχόβων ἀγάπης, ἐπειδὴ, λέγει, ὑπεσχέθη εἰς διορίαν πέντε ἡμερῶν νὰ τελειώσῃ καὶ τὴν μετ' ἐκείνων ἀγάπην καὶ εἰς ἄλλας δέκα ἡμέρας νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ ἐλλείποντα τῆς διαλλαγῆς, ἅπερ ἔθος ἐστὶν μὲ πολυκαιρίαν κατόπιν νὰ διορίζωνται.

«Αὕτη, φησὶν, ἡ ταχεῖα καὶ βιαία ἐξόρθωσις τῆς ἀγάπης λίαν πταίστην ἀποφαίνει τόν τε κόντε Νεουμπέργ, καὶ τὸν κόντε Βάλες, ὅστις, μὴ περιμείνας τὴν καισαρικὴν προσταγὴν, ἤρξατο κενῶσαι καὶ κρημνίσαι τὸ κάστρον Βελγραδίου, δοὺς καὶ μίαν πόρταν τοῦ κάστρου τοῖς Ὀθωμανοῖς, ἔργον διόλου ἐναντίον τῇ στρατιωτικῇ διατάξει καὶ τῇ καισαρικῇ ἐπιταγῇ.

«Ἡ βία αὕτη τῶν ῥηθέντων ματαίας ἀνέδειξε πάσας τὰς καισαρικὰς συμβουλὰς, καὶ προεξένησεν οὐ τὴν τυχοῦσαν ζημίαν τῇ τε καισαρικῇ ἐπικρατείᾳ καὶ πάσῃ τῇ χριστιανοσύνῃ.

«Τὴν εἰρήνην ταύτην ἐὰν δὲν ἤθελε τὴν δεχθῇ ὁ καῖσαρ, δὲν ἔπρεπε, λέγει, νὰ κακοφανῇ τοῖς Ὀθωμανοῖς, ἐὰν ἤθελαν στοχασθῇ κατὰ τὸ δίκαιον τὰ ἀνωτέρω σημειωθέντα περιστατικὰ, ἐπειδὴ καὶ συνεπεράνθη ἀπὸ ἕνα, ὅστις πλέον ἦν αἰχμάλωτος παρὰ πρέσβυς.

«Τέλος πάντων ἐπειδή, φησι, τὰ ἅπαξ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται παραβλέψας ὅλα τὰ μεσολαβήσαντα ἐναντία περιστατικὰ, ἐδέχθη καὶ ἀκουσίως τὴν γεγονυῖαν ἀγάπην, καὶ τὰ γραφέντα κεφάλαια τῶν συνθηκῶν ἐκύρωσε καὶ ἐπιβεβαίωσεν ἐν εἰλικρινεῖ πίστει καὶ ἀληθείᾳ τοῦ εἶναι καθεξῆς ἀμετάθετα καὶ ἀμεταποίητα καὶ ὡσὰν νὰ ἦσαν τὰ πάντα πρὸς ὄφελος τῆς καισαρικῆς αὐτοῦ ἐπικρατείας, οὗ ἕνεκα ἀξιοῖ καὶ τὸν μαρκέζην δὲ Βιλενὸφ, πρέσβυν τῶν Γάλλων, νὰ δώσῃ τὴν χρειώδη πίστιν, καὶ ἐπιβεβαίωσιν τῶν συνθηκῶν τῇ ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ ἄνευ τινὸς διαταγμοῦ.

«Ὁμοίως ἐπρόσταξε καὶ τῷ κόντε Νευμπέργ παρομοίως νὰ πιστώσῃ τοὺς Ὀθωμανούς.

«Ἔδωσε τοίνυν τὴν εἴδησιν πάντων τούτων τῶν συμβεβηκότων εἰς πάσας τὰς χριστιανικὰς αὐλὰς καὶ ἰδίως εἰς τὴν τζαρίτζαν τῆς Μοσχοβίας, καὶ ὅτι ὁ κόντε Νευμπέργ οὐ μόνον ὑπερήλασε τὸ μέτρον τῆς παρὰ τοῦ καίσαρος δοθείσης αὐτῷ ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἐναντία τῇ καισαρικῇ προσταγῇ, καὶ τῇ συγκλήτῳ βουλῇ, ἥτις ἐστὶν ἀμέτοχος καὶ ἄπταιστος εἰς τὰ τοιαῦτα συμβεβηκότα, καὶ ὅτι ἐν καιρῷ πρσήκοντι δὲν θέλει ἀφήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἄνευ ἐκδικήσεως κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον.»

Νοέμβριος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τοῦ ἀλόγου ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μεμὶς πασᾶς τῷ αὐθέντῃ. — Περὶ τῶν ἐλθόντων ἰατρῶν. — Περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ Γαζῆ πασᾶ ἀπὸ Κραγιόβας. — Περὶ τῶν εἰς Μπραΐλαν συναχθέντων στρατευμάτων. — Περὶ τῶν κλεπτοκαζάκων ὅτι δὲν τοὺς ἄφησαν νὰ περάσουν ἀπὸ Οὐγγρίας. — Περὶ τοῦ μουσιοὺ Τὸτ ὅτι τὸν ἐπεριποιήθη ἡ Πόρτα. — Περὶ τῆς κλεψίας τῶν αὐθεντικῶν ἄσπρων τοῦ Μπρατασάνου. — Περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς Κουμπίας ὅτι τοὺς ἔβγαλαν εἰς τὸ διβάνι, καὶ τῆς ἐξορίας αὐτῶν εἰς Συναγώβι. — Περὶ τῶν γραφέντων τῷ Σαρῆ πασᾷ περὶ τοῦ Χοτινίου παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα. — Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ῥεμεντζὸκ εἰς τὸν τόπον τοῦ Μούνικ. — Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι κάθεται εἰς τοῦ Στούρζα τὰ σπίτια. — Περὶ τῶν λεγομένων παρὰ τῶν Φωξανιάνων διὰ τοὺς Μοσχόβους. — Περὶ τῆς ἐπιστολῆς ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μεμὶς πασᾶς τῷ αὐθέντῃ. — Περὶ τοῦ Ἰακώβου ὅτι ἐπέμφθη εἰς Γκίργκιοβον. — Περὶ τῶν γραφέντων τῷ αὐθέντῃ παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα περὶ τοῦ Μούνικ. — Περὶ τοῦ Ταλιάνου ὅτι τὸν ἐσφάλισεν ὁ Γρηγόρβοδας. — Περὶ τοῦ Μολδαβίας φυγόντος ὅτι τὸν ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας νὰ ἐπιστρέψῃ. — Περὶ τῆς μετοικεσίας τοῦ Γρηγόρβοδα εἰς τὴν κούρτην. — Περὶ τοῦ δώρου ὁποῦ ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τῷ Μεμὶς πασᾷ. — Περὶ τοῦ ἱεροδιακόνου ὁποῦ ἐπιάσθη πῶς ἔκαμνε βούλλαις. — Περὶ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα νὰ φέρουν τὴν δόμναν. — Περὶ τῶν ἀπελθόντων εἰς Κωνσταντινούπολιν ὀφφικιάλων ῥώσσων μετὰ γραμμάτων. — Περὶ τῆς ἀπαρεσκείας τῆς Πόρτας διὰ τὰ γράμματα, καὶ τοῦ ἐλτζῆ τῆς Φράντζας, καὶ τῶν ὅσων λέγονται ἐπάνω εἰς τοῦτο. — Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ λουφὲ, καὶ ὅτι ἡ Πόρτα ἔχει βεβαιότητα διὰ τὴν ἀγάπην. — Περὶ τοῦ πέρσου ἐλτζῆ ὅτι τὸν ἀργοποροῦν νὰ τὸν βάλουν εἰς Κωνσταντινούπολιν. — Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Εὐπραγιώτου, καὶ τοῦ ὀφφικίου του. — Περὶ τοῦ Φιλιππουπόλεως ὅτι βαρκαρίζοντάς τον νὰ τὸν ἐξορίσουν, ἔβειρε, καὶ ἔφυγε καὶ ἐκρύβη. — Περὶ τοῦ εἰς Γιάσι πασᾶ ὅτι ἐδιορίσθη Χότιν μουχαφιζῆ. — Περὶ τοῦ ἱσπραβνίκου τοῦ Τελιορμανίου ὅτι τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τοὺς σεϊμένηδαις, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κορμπάνου. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου ποστελνίκου εἰς προϋπάντησιν τῶν δομνῶν. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ἰατροῦ Σκορδίλη. — Περὶ τῶν πρωτευόντων εἰς τὸ Μπουζέον καὶ

τῶν βατάχων τῶν πλαγιῶν ὅτι ἐβλήθησαν εἰς φυλακήν. — Περὶ τῶν σὺν θεῷ ἐρχομοῦ τῶν δομνῶν εἰς Βουκουρέστι. — Περὶ τοῦ Ῥάδουλου κλουτζιάρη ὅτι ἀπεκατέστη ἰσπράβνικος τῆς Γιαλομίτζας. — Περὶ τῶν γραφέντων παρὰ τοῦ Βίδυν μουχαφιζῆ καὶ κεχαγιᾶ του τῷ αὐθέντῃ. — Περὶ τῆς συγχωρήσεως τοῦ ἡγουμένου καὶ τοῦ Μπρατασάνου. — Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸν αὐθέντην διὰ τὴν κατὰ Γερμανῶν νίκην καὶ τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης.

α Ἐπιστρέφοντος τοῦ ἰατροῦ Δεπάστε ἀπὸ τὴν Σιλίστραν, ἔστειλεν ὁ σερασκὲρ Μεμὶς πασᾶς τῷ αὐθέντῃ ἕνα ἄτι μὲ μίαν ἐπιστολὴν ἐπαινετικὴν καὶ εὐχαριστικήν.

Ἦλθον ἀπὸ Μπρασοβὸν δύο ἰατροί, διὰ προσκλήσεως τοῦ αὐθέντου, ὅ τε Ζείλερ Φονόζης, υἱὸς τοῦ ποτὲ Ζουδέτζου καλβῖνος, καὶ ὁ Μπόλτος, σάξων παπιστάσης, ἀμφότεροι ἐπίσημοι.

γ Ἦλθεν εἰς τὸν αὐθέντην ἐπιστολὴ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου, περιέχουσα ὅτι ἐπειδὴ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κυβερνήσεως τῶν πέντε καϑηλικίων τῶν πέραν τοῦ Ὄλτου, ἐπῆρεν ἐπάνω του μὲ ὑπόσχεσιν ὅτι νὰ φυλάξῃ ἀνέπαφα καὶ ἀκαταπάτητα ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐκεῖσε Χαϊδούδων καὶ κλεπτῶν, ἰδοὺ κατὰ τὸ ζήτημά του, ἐσήκωσεν ἀπὸ τὴν Κραγιόβαν τὸν ἐκεῖσε εὑρισκόμενον Γαζῆ πασᾶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐστάλθη ξεχωριστὸς ὁρισμὸς τοῦ βεζίρη, προστάζοντάς τον νὰ σηκωθῇ ἐκεῖθεν ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ νὰ ἀπέλθῃ ὅπου ἐδιορίσθη· καὶ τοῦτο ἐκατορθώθη παρὰ τοῦ αὐθέντου, διατὶ βλέποντας τὰς καθημερινὰς ἁρπαγὰς καὶ ἀδικίας ἐκείνου, ἔπεμψεν ἀναφορὰν τῷ ἐπιτρόπῳ, παρακαλῶντας διὰ νὰ τὸν σηκώσῃ, καὶ οὕτως ἐγένετο.

Εἰς τὴν Μπραΐλαν ἐσυνάχθηκαν περίπου τὰς δεκαπέντε χιλιάδας στράτευμα ὀθωμανικὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶ, διὰ νὰ ἦναι ἕτοιμοι εἰ μὲν καὶ τύχῃ χρεία νὰ κινηθοῦν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, εἰ δὲ μὴ, νὰ ἀπέλθῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

Πηγαίνοντες οἱ κλεπτοκαλμουκοκαζάκοι διὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν Οὐγγρίαν, καὶ μὴν ἀφίνοντές τους, οἱ εἰς τὰ σύνορα διωρισμένοι ἕως οὗ νὰ τοὺς ἔλθῃ ἀπόκρισις, ὡς προείπομεν ἀνωτέρω. Ἀπεκρίθη ὁ γκενεράλις

τοῦ Σιμπινίου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔγραψαν νὰ μὴ τοὺς ἀφήσουν κατ' οὐδένα τρόπον· στενοχωρηθέντες ἐκεῖνοι ἐπῆραν τὸν δρόμον τῆς Μπογδανίας, διὰ νὰ περάσουν εἰς τὸ Χοτίνι. Μαθὼν ὁ Γρηγόρβοδας ἔστειλε τὸν ἀλλαΐμπεην τοῦ Χοτινίου μὲ τριακοσίους Λιπκάνους, διακοσίους σπαχῆδαις, καὶ διακοσίους Τατάρους, καὶ ἄρχοντας μὲ τριακοσίους Μπογδάνους· καὶ ἀντικρύζοντές τους, δὲν ἐτόλμησαν οἱ Καζάκοι νὰ καταίβουν εἰς τὴν Μπογδανίαν, μόνον ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ βουνὰ μὲ μεγάλην δυσκολίαν ἐκαταίβηκαν εἰς τὴν Μπάγια, καὶ ἐπῆραν τὸν δρόμον τοῦ Τζιριμουρίου κατὰ τὸ Κούτιρι τῆς Λεχίας, καὶ οὕτω μόλις ἠνώθησαν μὲ τὸ μεγάλον τάμπουρον.

Τὸν μουσιοὺ Τὸτ ἀπελθόντα εἰς βασιλεύουσαν, καὶ δόντα τὰ γράμματα τῆς τζαρίτζας εἰς τὸ δεβλέτι, τὸν ἐπεριποιήθησαν, καὶ τὸν ἐφόρεσαν χιλὰτ, καὶ τὸν μέγαν δραγουμάνον γοῦναν· ἀπὸ τὸ ὁποῖον συμπεραίνεται ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει ἔλθει παρὰ τῆς ἰμπερατρίτζης ἡ ἐπιβεβαίωσις τῶν ἄρθρων, καὶ θέλει λάβει τέλος σὺν θεῷ ἡ ποθουμένη καὶ μεταξὺ τῶν Ξανθῶν εἰρήνη.

ε Ὁ τζαούσης τῶν ἀπρότων, Γρηγοράσκος Μπρατασάνος, ὄντας διωρισμένος εἰς τὸ χιζμέτι τοῦ βακαρίτου καὶ δισμαρίτου, καὶ θέλων νὰ σφετερίσῃ τὰ συναχθέντα χρήματα, ἦλθε μίαν ἡμέραν ἔξαφνα, καὶ λέγει τῷ αὐθέντῃ ὅτι μὲ ἐπάτησαν οἱ κλέπται τὴν νύκτα, καὶ τὰ συναθροισθέντα αὐθεντικὰ ἄσπρα διήρπασαν, καὶ τὰ βουλλωμένα καὶ τυπωμένα περὶ τοῦ βακαρίτου ῥαβάσια κατέκαυσαν, καὶ ὅτι μόλις σωθεὶς καὶ φυγὼν αὐτὸς μετὰ ἑνὸς δύο ὑπηρετῶν του ἦλθε τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὁ αὐθέντης εἴτε ἀπὸ τῆς ἐμφύτου αὐτοῦ φρονήσεως, εἴτε ἀπὸ θεοῦ (ἄγει γὰρ τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην), μὴ δοὺς πίστιν εἰς τὰ λεγόμενα, δὲν ἐκινήθη βιαίως εἰς τὴν περὶ τούτων ἔρευναν καὶ ἀναζήτησιν, ἀλλὰ μὲ καιρὸν καὶ μὲ γνῶσιν ἐξετάζοντας, ἔμαθε καὶ ἐβεβαιώθη τὴν πονηρίαν τοῦ ἄφρονος νεανίου, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος τὰ ἔκλεψεν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἴδιος· ὅθεν στέλλοντας αὐθεντικὸν γράμμα, ἔφερε τινὰς τῶν ἐκεῖσε ἐγχωρίων ὅπου ἐνόησαν τὴν δολιότητα καὶ κακομηχανίαν του, καὶ ἐβγάλλοντάς τους εἰς τὸ διβάνι,

καὶ χρίνοντάς τους μαζὶ καὶ τὸν κλέπτην τζαβούσην, οἱ μὲν ἐβόων ὅτι ἀδικοῦνται παρ' αὐτοῦ (ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἔλεγεν αὐτοὺς κλέπτας) καὶ ὅτι αὐτὸς ἔχει τὰ αὐθεντικὰ ἄσπρα· ὁ δὲ ἠρνεῖτο· τέλος διαβάζοντες καὶ ἕνα ῥαβάσι ἑνὸς ὑπηρέτου του, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐφανερόνετο ἡ δολιότης καὶ κλεψία αὐτοῦ, ἐβλήθη διὰ προσταγῆς εἰς τὴν φυλακήν. Θέλοντας δὲ ὁ αὐθέντης νὰ τὸν κάμῃ νὰ τὰ ὁμολογήσῃ καὶ ἀτός του, ἐπρόσταξε τοὺς ἄρχοντας νὰ τὸν ἐξετάσουν κατ' ἰδίαν· καὶ ἐξετασθεὶς ὡμολόγησεν ἰδίῳ στόματι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὅτι τὰ ἄσπρα καὶ ἡ βούλλαις εἶναι εἰς τὸ σπίτι του. Ἀναφανείσης τῆς ἀληθείας, ἐδιόρισεν ὁ αὐθέντης τὸν δεύτερον λογοθέτην Στέφανον Βακαρέσκουλον, καὶ τὸν δεύτερον ἀρμάσην Κωνσταντῖνον Ἀσάνογλουν, καὶ ἐπῆγαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ παρέλαβον τὰς βούλλας καὶ τὰ παρευρεθέντα ἄσπρα (διότι τὰ περισσότερα εἶχε τὰ προεξοδιάσῃ), καὶ τὰ ἔφερον εἰς τὸν αὐθέντην· τὸν δὲ τζαούσην ἔβαλαν πάλιν εἰς τοὺς σεϊμένηδαις.

ς Τῇ αὐρινῇ ἡμέρᾳ, ἔχων οὗτος ὁ Μπρατασάνος συμβούλους καὶ συνεργοὺς εἰς τὴν ἐπιβουλὴν καὶ κλεψίαν ταύτην τὸν ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου τῆς Κουμπίας ὀνομαζομένου, καί τινας ὑπηρέτας τοῦ ὀσπιτίου του, συνέλαβον ἅπαντας, καὶ ἐβγαίνοντας ὁ αὐθέντης εἰς τὸ διβάνι ἔφερον αὐτούς τε καὶ τὸν Μπρατασάνον, κρατῶντα εἰς τὰ χέριά του διὰ ὄνειδος καὶ καταισχύνην του περισσοτέραν τὰς βούλλας καὶ τὰ ἄσπρα. Ἀνακρίνας ὁ αὐθέντης τοὺς ῥηθέντας συμβούλους, καὶ ὁμολογήσαντες αὐτοὶ τὸ πταῖσμα αὐτῶν, τὸν μὲν ἡγούμενον ὡς ἱερομόναχον παρέδωκε τῷ βλαδίκᾳ, ἵνα κατὰ νόμους παιδεύσῃ αὐτὸν τῇ ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ πρῶτον, εἶτα νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὴν φυλακὴν ὡς συμμέτοχον τῆς κλεψίας τῶν δημοσίων χρημάτων (ὄντων κοντὰ δύο χιλιάδων πεντακοσίων), καὶ τῶν αὐθεντικῶν σφραγίδων. Τὸν δὲ Μπρατασάνον ἔδωκεν εἰς τοὺς καπετάνους τῶν σλουζιτόρων, διὰ νὰ λάβουν παρ' αὐτοῦ τὴν ῥηθεῖσαν σφετερισθεῖσαν ποσότητα τῶν ἄσπρων, καὶ νὰ τὰ διαμοιράσουν εἰς τοὺς μηνιαίους λουφέδαις των, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἄσπρων ἔγεινε καὶ αὐθεντικὸν γράμμα καὶ

ἐπουλήθησαν αἱ μουσίαι του. Τοὺς ὑπηρέτας του ἔβαλαν εἰς τὴν πουσκαρίαν. Ὄντων δὲ τοῦ τε Μπρατασάνου, καὶ ἡγουμένου εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ γενομένου αὐθεντικοῦ γράμματος περὶ τῆς ἐξορίας των, κατὰ τὴν β' ὥραν τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν ὁ διορισθεὶς καπετάνος μὲ τὸ ἁμάξι, καὶ τοὺς ἐσήκωσε καὶ τοὺς δύο, καὶ τοὺς ἐπῆγεν εἰς τὸ Συναγώβι, κατὰ τὸ πρόσταγμα.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας τῷ εἰς Μπραΐλαν πασᾷ ὅτι κατὰ τὴν κε' τοῦ παρελθόντος ὀκτωβρίου ἐβγῆκεν ὁ Μούνικ ἀπὸ τὸ Χοτίνι, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ τάπουρον (ὄντας τοῦτο εἰς τὰ χώματα τῆς Λεχίας) διὰ νὰ τὸ πηγαίνῃ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ ἐδιορίσθη νὰ ξεχειμάσῃ, κακεῖθεν ὅτι εἶναι νὰ κινήσῃ διὰ τὸ Πετρεμπούργ, μὲ τὸ νὰ τὸν ἤλθε τοιαύτη προσταγὴ παρὰ τῆς ἰμπερατρίτζης· ὅτι ἄφησεν εἰς τὸ Χοτίνι χιλίους σολδάτους πεζοὺς μὲ ἕνα μαγιόρον, ὁποῦ εἶχεν ὑπάγει καὶ εἰς τὸ Γιάσι, δίδοντάς τον παραγγελίαν νὰ καθίσῃ εἰς τὸ Χοτίνι, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὸ δεβλέτι ἄνθρωπος διωρισμένος νὰ τὸ παραλάβῃ, καὶ νὰ τὸ κάμῃ ζάπτι, καὶ ἐρχομένου τοῦ διωρισμένου ἀνθρώπου, νὰ μὴν ἔμβῃ μέσα, ἀλλὰ νὰ καθίσῃ ἕως οὗ νὰ γράψῃ ὁ μαγιόρος τῇ ἰμπερατρίτζῃ καὶ νὰ τὸν ἔλθῃ ἀπόκρισις, καὶ οὕτω νὰ παραδώσῃ τὸ κάστρον· ὅτι τὰ μπαλγεμέζια μὴν ἠμποροῦντες νὰ τὰ πάρουν μεθ' ἑαυτῶν οἱ Μοσχόβοι διὰ τὸ βάρος των, τὰ γέμισαν μπαρούτι, καὶ παραχώνοντες τὰ στόματά των μέσα εἰς τὴν γῆν, καὶ δίδοντές τα φωτίαν, ἐκατασυντρίφθηκαν, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα παρέλαβον· ὅτι τὸ κάστρον ἀγκαλὰ δὲν τὸ κατηδάφισαν, ὅμως τὸ ἔκαμαν τοιούτης λογῆς ὁποῦ μερεμέτι καὶ διόρθωσιν δὲν δέχεται, καὶ εἶναι ἕτοιμον νὰ πέσῃ· ὅτι τὸ σεράγι τοῦ πασᾶ, καὶ τὰ σπίτια τῶν ἐντοπίων τὰ ἐκατάσκαψαν, καὶ τὰ ἐκατατρύπησαν, ζητοῦντες νὰ εὕρουν τίποτες παραχωμένα, καὶ ὅτι τὸν ριαγιᾶν τοῦ Χοτινίου ὅλους σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, τοὺς ἐπέρασαν ἀντίκρυ εἰς τὴν Λεχίαν, καὶ ἐμοιράσθησαν τοὺς περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν διὰ σκλάβους.

Στέλλουσα ἡ ἰμπερατρίτζα, καὶ παίρνουσα τὸν Μίνικ εἰς τὸ Πετρεμπούργ, ὡς ἐγράφη, ἐδιόρισεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ῥεμεντζὸκ προεστῶτα

ὅλων τῶν στρατοπέδων, ὅστις εἶναι φύσει Μοσχόβος, καὶ κατὰ τὸ ὀφφίκιον δεύτερος τοῦ Μούνιχ.

Ὁ Γρηγόρβοδας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὁποῦ ἐμβῆκεν εἰς τὸ Γιάσι μέχρι τῆς παρούσης, κάθεται ὅλο εἰς τοῦ Στούρζα τὰ σπίτια, διατὶ οὖσα χαλασμένη ἡ κούρτη παρὰ τῶν Μοσχόβων, δὲν εὗρισκε μαστόρους μήτε ζῶα νὰ κοβανίσουν ὕλην νὰ τὴν διορθώσουν, εἰς τοιαύτην κατάστασιν κατήντησεν τὸ Γιάσι, μόλις, ἂν ἔβγαζε τότε βακαρῖτον, ἐσύναζε τριάντα πουγγία. Τινὰ τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων ἢ ἀρχομένων δὲν ἐπαιδευσε μόνον τὸν καπετάνον τῶν βουνοτόρων μὲ τὸ νὰ ἐπαράδωκεν εἰς τοὺς Μοσχόβους τὸν τζεπχανὲν ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ Γιάσι, τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν τέμνιτζαν.

Οἱ Φωξανιάνοι καὶ ὅλη ἡ ἄκρη τόσον Βλάχοι ὅσον καὶ Μπογδάνοι λέγουν ὅτι καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου Πέτρου τοῦ βασιλέως ἐπατήθη παρὰ τῶν Μοσχόβων ἡ Μπραΐλα, ὅμως δὲν ἐπειράχθη τινὰς οὔτε Βλάχος οὔτε Μπόγδανος, οὔτε ἐνωχλήθη παρὰ τῶν Μοσχόβων, ἀλλὰ ὅλα μὲ διπλῆν τιμὴν τὰ ἀγόραζαν διὰ νὰ μὴν ἀδικήσουν τοὺς ἐντοπίους, ἀμμὴ τώρα τόση φθορὰ καὶ ἀφανισμὸς ἐπροξενήθη, ὁποῦ ἄλλοτε δὲν ἐνθυμοῦνται νὰ ἔγεινε.

ζ Ἦλθεν ἕνας τζοκαδάρης τοῦ Μεμὶς πασᾶ μὲ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν αὐθέντην δηλοποιοῦσαν τὸν εἰς βασιλεύουσαν πηγαιμὸν τοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τὴν παρὰ τοῦ βασιλέως γεγονυῖαν πρὸς αὐτὸν εὐμενεστάτην καὶ μεγαλοπρεπῆ ἀποδοχὴν, προσέτι καὶ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς μετὰ τῶν Γερμανῶν ἀγάπης καὶ ἄλλας τινὰς εἰδήσεις. Ὁ αὐθέντης φιλοδωρήσας τὸν τζοκαδάρην σαράντα γρόσια, καὶ τζοκάτλαζον, ἐξαπέστειλεν αὐτὸν μετὰ τῆς εὐχαριστηρίου ἀποκρίσεως.

Ἐπέμφθη ὁ Ἰάκωβος εἰς Γκίργκιοβον διὰ νὰ θεωρήσῃ τὸν μετὰ τοῦ τούνα καπετανῆ λογαριασμὸν διὰ ὅσα ἐδόθησαν παρὰ τῆς αὐθεντείας διὰ προσταγῆς εἰς χρείαν τῆς βασιλικῆς ἐκστρατείας, καὶ ἐτελείωσε τὸν λογαριασμόν.

Ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας τῷ αὐθέντῃ ὅτι ὁ μαρεσὰλ Μούνιχ μὲ ὅλα τὰ μοσχικὰ στρατεύματα ἐπέρασε τὸν Νίστρον, καὶ χωρὶς νὰ ξεχειμάσῃ τελείως μοσχικὸν στράτευμα εἰς τὴν Λεχίαν ἐκίνησεν ἴσια εἰς τὰ σύνορά τους· καὶ ὅτι τοὺς ἄρχοντας μπογδάνους, ὁποῦ εἶχον πάρει οἱ Μόσχοβοι, ἀφ' οὗ τοὺς ἐπῆγαν ἕως εἰς τὸ Χοτίνι, τοὺς ἄφησε καὶ ἐγύρισαν εἰς τὴν Μπογδανίαν.

Ἐξ αὐτῶν μόνον τὸν Καντακουζηνὸν Γεωργάκην Ταλιάνον ἐσφάλισεν ὁ αὐθέντης ὁ Γρηγόρβοδας, καὶ ἐδιόρισε δύο τζοχαδάρηδαις καὶ σεϊμένηδαις ὁποῦ τὸν ἐφύλαγαν, μὲ τὸ νὰ ἐφάνῃ εἰς πολλὰ συγκοινωνὸς τῶν Μοσχόβων καὶ ἐναντίος τῷ Γρηγόρβοδᾳ. Μετὰ δύο ἡμέρας τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ χωρίον του τὸ Ταλιένι.

Τὸν βλαδίκα τῆς Μπογδανίας, φυγόντα καὶ τοῦτον μετὰ τῶν Μοσχόβων, τὸν ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας μὲ ὅρκον ὅτι νὰ ἔλθῃ ὀπίσω εἰς τὸν ἀρχιερατικόν του θρόνον, χωρίς τινα φόβον καὶ δειλίαν· ὁμοίως τὸν ἔγραψαν καὶ οἱ ἄρχοντες.

Ὁ Γρηγόρβοδας μετοίκησεν εἰς τὴν κούρτην.

η Ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τῷ Μεμὶς πασᾷ δῶρον ἕνα κοτζὶ μὲ τέσσαρα ἄλογα διὰ τοῦ Θεολόγη.

ιδ Ἐπιάσθη ἕνας κοσμικὸς ἱεροδιάκονος βλάχος ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Κίνπινας, ὁποῦ ἔκαμνεν αὐθεντικαὶς τυπωμέναις βούλλαις τοῦ βακαρίτου, ἤγουν καλπουζάνης, τὸν ὁποῖον καθήρας ὁ βλαδίκας ἐπὶ μαρτυρίᾳ δύο κοσμικῶν ἱερέων, καὶ κουρεύσας τὰ μαλλία του, ἔβαλαν εἰς τὴν πουσκαρίαν.

Ἔστειλεν ὁ Γρηγόρβοδας τὸν μέγαν κόμισον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Νετζέλου, μὲ ἓξ ραδιβάνια, καὶ ὀκτὼ καμάραις, καὶ εἴκοσι σεϊμένηδαις διὰ νὰ φέρῃ ἀπὸ βασιλευούσης εἰς τὸ Γιάσι τὴν δόμναν καὶ τὴν μητέρα του.

ιε Ἐπῆγαν εἰς Κωνσταντινούπολιν δύο ὀφφικιάλοι ῥοῦσσοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας ἦτον ἐκεῖνος ὁποῦ εἶχε πηγαίνῃ μαζὶ μὲ τὸν Τὸτ κατὰ τὴν ζ' τοῦ σεπτεμβρίου ἀπὸ Ἰπελιγράδι εἰς τὸν Μούνιχ μὲ τὰς ἀποκρίσεις τῶν γραμμάτων ὁποῦ ἐγράφησαν ἐκ μέρους τοῦ δεβλετίου, καὶ τὸν ἔστειλεν

ὁ Μούνιχ εἰς τὸ Πετρεμποῦργκο, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συντροφιασμένοι μὲ τζοκαδάρην τοῦ Βελῆ πασᾶ, καὶ μὲ κάποιον Ἰμποὺ ὀνόματι, ποτὲ τζόβινε δὶ λίγκβα τοῦ Φράντζα, ὁποῦ εἶχε κάμει ἰντισάπι εἰς τὸν Γρηγόρβοδαν. Αὐτοὶ λοιπὸν πηγαίνοντες ἐθαρροῦσαν ὅλοι πῶς νὰ ἦναι ἡ ρατιφικατζιόνε, καὶ τελεία ἀπόκρισις τῆς ἰμπερατρίτζης, δὲν ἦτον ὅμως ἔτζι, ἀλλ' ἡ τζαρίτζα, ὅ, τι εἶχε νὰ ἀποκριθῇ, τὸ ἔγραψεν εἰς τὸν Μούνιχ, καὶ ὁ Μούνιχ ἔγραψεν εἰς τὸν ἐλτζὴν τῆς Φράντζας, ὡς ἐκ μέρους του χωρὶς κανένα νετιτζέ, ἀλλὰ πῶς ἐλπίζει ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἔλθῃ ἡ τελεία ἀπόκρισις καὶ ἀπόφασις ἀπὸ τὴν τζαρίτζαν, καὶ ὅτι ἐτράβιξε τὰ εἰς Μπογδανίαν ἀσκέρια εἰς τοὺς κισλάδαις, καὶ πῶς εἶναι νὰ ὑπάγῃ καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸ Κίοβον, καὶ πῶς μέσα εἰς τὸ Χοτίνι καμμίαν ἑξακοσαριὰν Μοσχόβους μὲ ἕνα κομμανδάντε, καὶ νὰ διορίσουν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ δεβλέτι διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ Χοτίνι. Πρὸς τούτοις ἐπαρακαλοῦσε τὸν ἐλτζὴν νὰ σταθῇ νὰ τοὺς ἀλιβερδίσῃ ἕνα λιμάνι εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν κατὰ τὸ μέρος τοῦ Γκελεντζὶκ Μπογαζί. Τοῦτο τὸ ἐπρόβαλεν εἰς τὸ δεβλέτι ὁ ἐλτζὴς, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸ ἀκούσουν. Ἀφ' οὗ ἐπῆγαν τὰ τοιαῦτα γράμματα, ἐτζαλκαδίσθη ἡ ὑπόθεσις τῶν Μοσχόβων μεταξὺ ρεὶς ἐφένδη, καὶ μεκτουπτζῆ, καὶ μεγάλου δραγουμάνου, καὶ τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ ἔγραψαν ἀποκριτικὰ γράμματα, καὶ ἐγιολάδισαν τὸν ῥηθέντα ἄνθρωπον.

Ἀπαραστήθησαν πολλὰ τὸ δεβλέτι ἀπὸ τὰ τοιαῦτα ἀμφίβολα γράμματα τῶν Μοσχόβων, μάλιστα εἰς τὸν πρέσβυν τῶν Γάλλων πολλὰ ἐκακοφάνη τὸ πρᾶγμα, μίαν φορὰν ὁποῦ ἦτον γκαράντες, καὶ εἶχε πάρῃ τὴν δουλειὰν ἐπάνω του (ὅτι λέγουν τώρα ὕστερα, ὑστερώτερα δηλαδὴ ἀπὸ τὰ πρῶτα πρελιμινάρια, εἰς τὰ ὁποῖα τὸν κεφιλεμέν του καὶ τὴν ὑπογραφήν του ὁ ἐλτζὴς δὲν εἶχε, νὰ ἐστάλθησαν κατόπιν ἀπὸ Νύσσι, ἀλλὰ μὲ τὴν ὑπογραφήν του) καὶ συμπεραίνουν πῶς ἂν δὲν δοθῇ τέλος εἰς τὰ πράγματα, ἐγγίζεται ἡ Φράντζα, καὶ ἀκολούθως ἰντερεσσάρεται διὰ νὰ κάμῃ σιανέτι τὸ ὀνόρε της, καὶ θέλει βάλει τέλος πάντων τὰ δυνατά της διὰ

νὰ ἀναγκασθῇ νὰ συγκατανεύσῃ ἡ τζαρίτζα εἰς τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης· μόνον πῶς μίαν φορὰν ὁποῦ τὸ Χοτίνι ἐπάρθη ὕστερον ἀπὸ τὰ πρελιμινάρια εἰς τὰ ὁποῖα περιείχετο ἡ δεμολιτζιόνε τοῦ Ἀζακίου, κάμνει χρεία ἢ νὰ μείνῃ τὸ Ἀζάκι εἰς τοὺς Μοσχόβους, ἢ ἂν πατήσῃ ποδάρι ἡ Πόρτα νὰ κρημνισθῇ τὸ Ἀζάκι κατὰ τὰ πρῶτα τρακτάτα, νὰ κρημνισθῇ καὶ τὸ Χοτίνι. Μὲ ἕνα τέτοιον μέσον ἀποφασίζουν οἱ περισσότεροι πῶς θέλει λάβει τέλος ἡ εἰρήνη. Ἀγκαλὰ ὁ μέγας δραγουμάνος βάλλει τὰ δυνατά του μὲ τὸ μέσον τοῦ ἐλτζῆ νὰ κρημνισθῇ τὸ Χοτίνι, καὶ ὁ Γρηγόρβοδας ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μὲ ὑποσχέσεις ἄδρας εἰς τὸν Μοὺνιχ διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν Μπογδανίαν τὸ Χοτίνι, ὅμως τῶν περισσοτέρων ἡ δόξα εἶναι πῶς μείνει τὸ Χοτίνι εἰς τὸ δεβλέτι, καὶ τὸ Ἀζάκι εἰς τοὺς Ξανθοὺς, καὶ οὕτω τελειόνει τὸ πρᾶγμα.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἔγεινε τὸ γιαζί· σήμερον ἐμοιράσθη ὁ λουφὲς, καὶ πλέον ἐπειδὴ δὲν ἔγεινε καὶ ἀπόφασις διὰ νὰ σταλθοῦν φερμάνια κατὰ τὴν συνήθειαν διὰ ἑτοιμασίαν τῶν στρατευμάτων, ἀκολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἡ Πόρτα κάποιαν κρυφὴν βεβαιότητα καὶ ἀπόφασιν περὶ τοῦ τέλους, ὅτι τὸ ῥαμαζάνι μεγάλον διβάνι δὲν γίνεται, καὶ τοῦτο εἶναι συνήθεια νὰ ἀποφασίζεται εἰς κοινὸν διβάνι μὲ συνέλευσιν ὅλων τῶν παλαιῶν τῶν ὀτζακίων.

Τὸν πέρσην ἐλτζὴν πλησιάσαντα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸν ἀργοποροῦσαν ἔξω, διὰ νὰ τὸν βάλουν εἰς τὴν Πόλιν τὸ ῥαμαζάνι, εἰς καιρὸν ὁποῦ δουλειὰ δὲν κυττάζεται, καὶ οὕτω νὰ μείνῃ τὸ πρᾶγμα μετὰ τὸ μπαϊράμι, καὶ νὰ περνᾷ ὁ καιρὸς, καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμναν στοχαζόμενοι μήπως καὶ ἔχῃ νὰ προβάλῃ τίποτε δύσκολα αἰτήματα, ἐπάνω εἰς τὴν τωρινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων.

Ὁ Δημητράκης Εὐπραγιώτης, πενθερὸς τοῦ μεγάλου δραγουμάνου καὶ μέγας χαρτοφύλαξ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἀπέθανε· τὸν εὑρέθησαν δεκαπέντε πουγγία νάκδι, μὲ τὰ σπίτια καὶ ἄλλα του πράγματα, κοντὰ ἕως ἑκατὸν πουγγία· τὸ ὀφφικιόν του τὸ ἐπῆρεν ὁ πρώην μέγας σπαθάρις τοῦ αὐθέντου Μιχαλάκης Ῥωσέτος.

Τὸν Φιλιππουπόλεως μὴ θέλοντα ἡσυχάσαι, ἀλλὰ σκανδαλίζοντα πάλιν τὴν τοῦ Χριστοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν, ἔκαμεν ἄρζι ὁ πατριάρχης διὰ τὴν ἐξορίαν του βάλλοντάς τον εἰς τὸ καράβι, καὶ θέλοντα νὰ ἔβγῃ νὰ φύγῃ κρυφίως, τὸν ἀπείκασαν τινὲς, οἱ ὁποῖοι πηγαίνοντες νὰ τὸν πιάσουν, ἐκεῖνος δέρνοντάς τους καλὰ, ἔφυγε καὶ ἐκρύβη εἰς τὸ Σταυροδρόμι.

Ὁ εἰς Μολδαβίαν μουχαφίζης Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶς ἐδιορίσθη Χότιν μουχαφιζῆ.

ιζ Μαθὼν ὁ αὐθέντης περὶ τοῦ ἰσπραβνίκου τοῦ Τελιορμανίου Ἰσβοράνου Σερβάνου ὅτι δὲν φυλάττει τὰς αὐθεντικὰς προσταγὰς, ἀλλ' ἀδικεῖ τοὺς ἐκεῖσε ἐγχωρίους, τοῦτον μὲν ἔξωσε τῆς ἰσπραβνιτζίας, καὶ ἔφερεν εἰς Βουκουρέστι μὲ ποδοκόπι. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἀπεκατέστησεν ἰσπράβνικον τὸν Χορμπτάνον Κωνσταντῖνον· ἀνακρίνας δὲ τὸν Ἰσβοράνον μετὰ τῶν ἐγχωρίων ἐπὶ πολλὴν ὥραν, καὶ εὑρὼν αὐτὸν ὑπεύθυνον ἔβαλεν εἰς τοὺς σεϊμένηδαις.

ιθ Ἐστάλθη ὁ μέγας ποστέλνικος Δημητράσκος εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν μετὰ τῆς πρεπούσης αὐθεντικῆς ἑτοιμασίας καὶ παρατάξεως, διὰ νὰ ἀποδεχθῇ τὰς δόμνας.

Ἐμηνύθη ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ῥυμνίκου νὰ κάμῃ σαρανταλείτουργον ὑπὲρ τοῦ αὐθέντου εἰς τὴν αὐθεντικὴν ἐκκλησίαν τῆς κούρτης· ὅθεν ἄρχισε καὶ ἱερουργεῖ.

κγ Ἦλθεν ἀπὸ βασιλευούσης διὰ προσκλήσεως τοῦ αὐθέντου ὁ ἰατρὸς Νικόλαος Σκορδύλης Παριανός.

κδ Μερικοὺς πρωτεύοντας εἰς τὸ Μπουζέον, καὶ ἄλλους βατάχους τῶν πλαγιῶν, ὁποῦ δὲν ἔδωσαν εἴδησιν εἰς τὴν αὐθεντίαν διὰ τὴν προλεχθεῖσαν καταδρομὴν τῶν Καζάκων, ἔφερεν ἐδῶ ὁ αὐθέντης, καὶ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακήν.

κε Κυριακῇ ἡμέρᾳ, τῇ ἑορτῇ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, ἦλθον σὺν θεῷ εἰς τὸ μοναστήριον Βακαρέστι ἡ δόμναις, ἥ τε μητρυιὰ δηλαδὴ τοῦ αὐθέντου Σμαράγδα, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Αἰκατερίνα μετὰ τῶν δύο αὐτῶν

δομνιτζῶν, καὶ τοῦ πεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς δομνίτζας Σουλτάνας ἀδελφῶν τοῦ αὐθέντου, καὶ πάντων τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν, καὶ πάσης τῆς κατ' οἶκον ὑπηρεσίας καὶ φαμελίας· ὅθεν ὁ αὐθέντης ἐβγαίνοντας καὶ πηγαίνοντας εἰς τὸ Βακαρέστι μετὰ πάσης τῆς ἀρχοντολογίας καὶ τῆς λοιπῆς δορυφορίας καὶ παρατάξεως καὶ μετὰ τοῦ μεχτερχανὲ, ἐδέχθη λαμπρῶς καὶ περιχαρῶς τὰς δόμνας, καὶ ἔγεινε κοινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις παρὰ πάντων, καὶ οὕτω πάλιν ὑπέστρεψεν εἰς τὴν αὐθεντικὴν κούρτην, δοξάζων καὶ εὐχαριστῶν τῷ παναγάθῳ θεῷ ὁποῦ ἠξιώθη πάλιν τῆς ἀπολαύσεως τῶν φιλτάτων του· κατόπιν τοῦ αὐθέντου ἐκίνησαν καὶ αἱ δόμναις συντροφιασμέναις μὲ ὅλαις ταὶς ἀρχόντισσαις, ὁποῦ ἐβγῆκαν εἰς προϋπάντησίν των, καὶ ἦλθον καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν κούρτην.

κϛ Ἀπεκατέστησεν ὁ αὐθέντης ἱσπράβνικον τῆς Γιαλομίτζας τὸν πρώην δεύτερον κλουτζιάρην Ῥάδουλον, ἐνδύσας αὐτὸν καὶ καβάδι.

κζ Ἔγραψεν ὁ Βίδυν μουχαφιζῆ Χουσεὶν πασᾶς τῷ αὐθέντῃ, τρόπῳ δῆθεν μεσιτείας, διὰ νὰ πωλήσῃ τὰ βάματα τοῦ πέραν μέρους τοῦ Ὄλτου εἰς τὸν σερδενγκετζτῆ ἀγασῆ Μεχμέδαγαν διὰ πέντε χιλιάδας γρόσια τὸν χρόνον. Ἔγραψε καὶ ὁ κεχαγιᾶς αὐτοῦ ὅτι κανὼν ἐστάθη φιτιχτάνμπερι νὰ δίδῃ τὸ πέραν μέρος τῆς Βλαχίας εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς μουχαφίζηδαις τοῦ Βιδυνίου κατ' ἔτος χίλια πεντακόσια ἁμάξια ξύλα, πεντακόσια ἁμάξια χορτάρι, χίλιαις ὀκάδαις μέλι, καὶ χίλιαις πεντακόσιαις ὀκάδαις βούτυρον. τὰ ὁποῖα αὐτὰ ὅτι ζητεῖ τώρα καὶ ὁ πασᾶς, ὡς εἰθισμένα, καὶ διδόμενα τοῖς πρὸ αὐτοῦ. Ὁ αὐθέντης εἰς μὲν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πασᾶ ἀπεκρίθη ὅτι θέλει καταλάβει ἀπὸ στόματος τοῦ εἰς τὰ ἐκεῖσε πεμφθέντος αὐθεντικοῦ ἀνθρώπου, ὅτι δηλαδὴ δὲν τὰ πωλεῖ· εἰς δὲ τοῦ κεχαγιᾶ ἀπεκρίθη ὅτι τὰ τοιαῦτα ζητήματα τοῦ πασᾶ δὲν ἠμπορεῖ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ τὰ δεχθῇ καὶ νὰ τὰ κάμῃ, ἐπειδὴ καὶ οὔτε εἶναι δυνατὸν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον τῆς βασιλείας νὰ ὁρίζῃ ἕνας τοιοῦτος βεζίρης καὶ ὁ αὐθέντης ὁμοῦ. Ἔπεμψε δ' ἐκεῖ μὲ τὰ ἀποκριτικὰ ταῦτα γράμματα τὸν Μάνον.

κη Ἐπικαμφθεὶς ὁ αὐθέντης εἰς τὰς δεήσεις καὶ συχνὰς παρακαλέσεις τῶν συγγενῶν καὶ πιστοτάτων αὐτοῦ ἀρχόντων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ συγχωρήσεως τοῦ Γρηγοράσκου Μπρατασάνου, ἐπρόσταξε καὶ ἔφερον αὐτόν τε καὶ τὸν ἡγούμενον ἐκ τῆς ἐξορίας τοῦ Συναγώβου, καὶ ἐπῆγεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

Κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας ἦλθε φερμάνι εἰς τὸν αὐθέντην δηλοποιοῦν εἰς πλάτος τήν τε τῶν Γερμανῶν νίκην, καὶ τὴν ἅλωσιν τοῦ κάστρου Μπελιγραδίου καὶ ἄλλων μερῶν καὶ τόπων τῆς καισαρικῆς ἐπικρατείας, καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἔλαβε τέλος ἡ ἀγάπη μεταξὺ τῆς ὀθωμανικῆς καὶ γερμανικῆς βασιλείας, δηλονότι μὲ τὸ νὰ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τῶν μεγιστάνων, καὶ μετὰ δακρύων ἐπαρακάλεσεν ὁ Νεουμπέρκ φὲλτ μαρσάλος, καὶ μὲ τὸ νὰ ἔγεινεν ἐγγυητὴς ὁ βασιλεὺς τῆς Φράντζας δι' ὁμολογίας ἐνυπογράφου καὶ ἐνσφραγίστου.

Δεκέμβριος τοῦ αψλθ΄.

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Χότζα καὶ τοῦ Ἰακώβου διὰ τὸ κρήμνισμα τῶν τουρκικῶν ὁδάδων. — Περὶ τοῦ εἰς τὸ αὐθεντικὸν χαρέμι μολέματος, καὶ τῆς μετοικεσίας τοῦ αὐθέντου. — Περὶ τοῦ ἀποσταλέντος εἰς Λικιρέστι παρὰ τοῦ Μεμὶς πασᾶ διὰ τοὺς ἐσκιάδαις. — Περὶ τῆς αἰτίας τῶν εἰς Γιάσι κακῶν τῶν Μοσχόβων. — Περὶ τῶν χαρατζοχαρτίων ὁποῦ ἔβγαλεν ὁ Γρηγόρβοδας. — Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Βασιλάκη εἰς Βιδύνι. — Περὶ τῆς μετοικεσίας τῶν δομνῶν εἰς τοῦ Ῥάδουλ βόδα. — Περὶ τοῦ εἰς τὸ χαρέμι τοῦ πεηζαδὲ Γιάγκουλου μολέματος. — Περὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἔστειλεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸ δεβλέτι. — Περὶ τοῦ ἀναιρεθέντος Βλάχου μετὰ τοῦ κορασίου του παρὰ τῶν Τουρκῶν. — Περὶ τῶν εἰς Κραγιόβαν κακῶν τῶν Χαϊδούδων, καὶ περὶ τῆς διὰ ταῦτα κοινῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸν αὐθέντην, καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ αὐθέντου πρὸς ἀποβολὴν τῶν Χαϊδούδων καὶ τῆς ἐπιστολῆς ὁποῦ ἔγραψεν εἰς αὐτούς. — Περὶ τῶν ταϊνίων ὁποῦ ἐδόθησαν παρὰ τοῦ αὐθέντου τοῖς βασιλικοῖς στρατεύμασι, καὶ τοῦ χαρατζίου τῆς Κραγιόβας, καὶ περὶ τῆς μετὰ τῶν Ξανθῶν ἀγάπης. — Περὶ τῶν Κραγιοβγιάνων ὁποῦ ἐφόρεσαν καβάδια. — Περὶ τῆς ἐπιστολῆς ὁποῦ ἔγραψεν ὁ αὐθέντης τοῖς κατακρατοῦσι βίᾳ Ὀθωμανοῖς πολλὰ χωρία τῆς Κραγιόβας. — Περὶ τοῦ καπετάνου τῶν Χαϊδούδων ὁποῦ ἐφόνευσεν ἕνα Τοῦρκον καὶ ἕνα σεϊμένην. — Περὶ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ αὐθέντου καὶ ἀφέσεως τῶν συνειθισμένων δώρων προσφέρεσθαι κατὰ τὰ Χριστούγεννα. — Περὶ τῆς συγκαταβάσεως, καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ χαρατζίου τῆς Κραγιόβας, καὶ περὶ τοῦ μουκαρερίου ὁποῦ ἤθελε νὰ κάμῃ ὁ βεζιραζέμης ὅτι ἐμποδίσθη παρὰ τῶν καπικεχαγιάδων. — Περὶ τῆς δόσεως τοῦ βασιλικοῦ μπαϊράμ πεσχεσίου. — Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ Βισνοβίτζκη εἰς βασιλεύουσαν μετὰ τῶν ἀκτεναμέδων τῆς τζαρίτζας περὶ τῆς ἀποτελειώσεως τῆς ἀγάπης. — Περὶ τοῦ εἰς Πόλιν ἐμβάσματος τοῦ πέρσου ἐλτζῆ, καὶ τῶν προβαλλομένων ὑπ' αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ Ταχμάσχουλου. — Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν διδασκάλων εἰς προσκύνησιν τοῦ αὐθέντου, ὡς ἔθος, καὶ τῆς ἐκφωνήσεως τῶν ἐγκωμίων. — Περὶ τοῦ εἰς τοὺς ἐν Μπραΐλᾳ πασάδαις σταλέντος φερμανίου. — Περὶ τῶν Μοσχοβοκαζάκων ὁποῦ ἐπῆραν τὰ εἰς Λεχίαν ἀναποτεθέντα πράγματα τῶν Μπογδάνων, καὶ τοῦ Καντεμίρη, ὁποῦ ἐζήτησε παρὰ τοῦ κομμανδάντε τὰ αὐθεντικὰ πράγματα. —

Καταλλαγὴ τῶν αὐθεντῶν. — Ἐπιστολὴ τοῦ ἐξ ἀπορρήτων περὶ τῆς καταλλαγῆς. — Ἀπάντησις τοῦ αὐθέντου. — Ἔκθεσις τῶν τῆς καταλλαγῆς κεφαλαίων. — Ἐρχομὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτζου μετὰ φερμανίων. — Βασιλικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐθέντην. — Ἐρχομὸς γεδικλῆ ζαΐμη μετὰ φερμανίων. — Φερμάνι πρὸς τὸν Χουσεὶν πασᾶν. — Ἕτερον πρὸς τὸν αὐτόν. — Φερμάνι πρὸς τὸν πασᾶν καὶ τευτερδάρην τοῦ Ἀδᾶ. — Φερμάνι πρὸς τὸν καδῆ τῆς Νικοπόλεως. — Φερμάνι πρὸς τοὺς κριτὰς τοῦ Παραδουνάβου. — Φερμάνι πρὸς τὸν αὐθέντην. — Ἕτερον πρὸς τὸν αὐθέντην. — Ἕτερον πρὸς τὸν αὐτόν. — Περιγραφὴ τοῦ παΐρὰμ πεσχεσίου.

α ΜΕ τὸ νὰ ἐπροξενοῦσαν οὐκ ὀλίγην ζημίαν εἰς τὴν βηστιαρίαν, καὶ βλάβην εἰς τοὺς ἐντοπίους οἱ τούρκικοι ὀδᾶδες ὁποῦ ἦσαν ἐπάνω εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τὸν Χότζα Ἀλῆ ἐφένδην, καὶ Ἰάκωβον εἰς τὰ ἐντεῦθεν μέρη τοῦ Παραδουνάβου, εἰς τὴν Γιαλομίτζαν διὰ νὰ τοὺς ἐγκρεμνίσουν ὁποῦ νὰ λείψουν τελείως.

δ Μὲ τὸ νὰ ἐκτυπήθησαν εἰς τὸ αὐθεντικὸν χαρέμι τρεῖς σκλάβαις ἀπὸ πανοῦκλαν ἐν μιᾷ νυκτὶ, ὁ μὲν αὐθέντης μετοίκησεν εὐθὺς πρὸς ὥραν εἰς τὸ σπίτι τοῦ μεγάλου ποστελνίκου Δημητράσκου· αἱ δὲ δόμναι, μετὰ τῶν δομνιτζῶν καὶ μπεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου, ἀπῆλθον εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Βακαρεστίου.

ε Ἔστειλεν ὁ σερασκὲρ Μεμὶς πασᾶς εἰς τὸ ἐντεῦθεν μέρος τοῦ Λικιρεστίου ἕνα του δελίμπασην μὲ τρίαντα ἀνθρώπους, καὶ ἐπίασαν δύο ὀθωμανοὺς ἐσκιάδαις, τὸν Κιουβερτζὶκ Χασάνην, καὶ τὸν Τζολὰκ Ὀμέρην Δουδίνες, καὶ τοὺς ἐπῆγαν εἰς τὸν πασᾶν.

ς Τὰς δσας ἁρπαγὰς καὶ λεηλασίας ἔκαμαν προλαβόντως τὰ μοσχικὰ στρατεύματα εἰς τοὺς ἐντοπίους Μολδοβάνους, διὰ τὴν πρὸς τὸν Γρηγόρβοδα ἀπέχθειαν αὐτῶν, τὰς ἔκαμαν δι' ἣν αἰτίαν ἐκρήμνισαν ὁλοτελῶς καὶ τὰ σπίτια τῆς Φουρμοσίκας καὶ τοῦ Γαλατᾶ· ἠβούλοντο κρημνίσαι καὶ τὴν Βρύσιν, καὶ τὸν Πύργον τοῦ Ὡρολογίου, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασαν.

Ἔβγαλεν ὁ Γρηγόρβοδας τὰ χαρτία τριῶν στάσεων· ἡ πρώτη στάσις πρὸς ἓξ φλωρία (τὸ φλωρὶ πρὸς δύο γρόσια καὶ ἄσπρα δεκαοκτὼ), καὶ ἐδόθησαν αὐτὰ εἰς ἰτζογλάνια, εἰς καπετάνους, εἰς ἀπρότους, εἰς

ἀρμασέλους, καὶ εἰς ἄλλους τοιούτους ὁποῦ ἔφυγαν ἀπὸ αὐτὸν εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Μοσχόβων· ἡ δευτέρα στάσις τεσσάρων φλωρίων, καὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς τζαράνους· ἡ τρίτη δύο, καὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς σλουζιτόρους.

η Μὲ τὸ νὰ ἐκαταπατῆτο τὸ πέραν μέρος τοῦ Ὄλτου ἀπὸ τοὺς προεστοὺς τοῦ Ἀδᾶ Καλασῆ, καὶ ἀπὸ τοὺς γιανιτζάρους τοῦ Βιδυνίου, καὶ ἀπὸ ἄλλους διαφόρους Τούρκους, καὶ ἐπροξενῆτο οὐκ ὀλίγη βλάβη εἰς τοὺς ἐντοπίους, ἔστειλεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸν μουχαφίζην τοῦ Βιδυνίου, Χουσεὶν πασᾶν, τὸν μεγάλον πορτάριν Βασιλάκην διὰ τὴν περὶ τούτου διόρθωσιν.

θ Μετοίκησαν αἱ δόμναι ἀπὸ τὸ Βακαρέστι, καὶ κατέβησαν εἰς τοῦ Ῥάδουλ βόδα τὸ μοναστήριον, ὅπου πηγαίνοντας καὶ ὁ αὐθέντης, ἐγίνετο ἡ κούρτη καὶ συνέλευσις τῶν ἀρχόντων.

Ἀπέθανε καὶ μία σκλάβα τοῦ μπεηζαδὲ Γιάγκουλου ἀπὸ τὴν πανοῦκλαν.

ι Ἔγραψεν ὁ αὐθέντης ἀρζουχάλι εἰς τὸ δεβλέτι, φανερόνοντας τὴν κατάστασιν τοῦ τε πέραν μέρους, καὶ τοῦ ἐντεῦθεν κακῶς ἔχουσαν, ὑπὸ αἰτίας τοῦ τε Βίδυν μουχαφιζῆ, καὶ τοῦ Ἀδᾶ πασασῆ, καὶ τῶν λοιπῶν παραδουναβιωτῶν Ὀθωμανῶν, καὶ παρακαλῶντας νὰ γείνουν φερμάνια διὰ τὴν ἔξωσιν τῶν τοιούτων, καὶ τελείως ἀποχήν.

ιβ Ἕνας Βλάχος πηγαίνοντας εἰς τὴν Γιαλομίτζαν νὰ σηκώσῃ μερακὸν σιτάρι, ὁποῦ εἶχεν εἰς μίαν γρόπαν, ἐπῆρε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ κοριτζάκι του· γυρίζοντας δὲ εἰς τὸ σπίτιόν του, ἀπαντήσαντές τον Τοῦρκοι κατέκοψαν αὐτὸν καὶ τὸ κοριτζάκι του δώδεκα χρονῶν, καὶ τοὺς ἐκομμάτιασαν.

Οἱ πέραν τοῦ Ὄλτου εἰς τὸ καδηλίκι τοῦ Ζίουλ δὲ Σοὺς εὑρισκόμενοι ἐντόπιοι καπετάνοι τῶν Χαϊδούδων μήτε μετὰ τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης θέλοντες νὰ ῥίψουν τὰ ἅρματα, καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ αὐθέντου, μὲ ὅλον ὁποῦ τοὺς ἐσυγχώρησε μὲ ὑπόσχεσιν Ὅτι νὰ μὴν ἐνθυμηθῇ παντελῶς τὰ ὅσα κακὰ ἔκαμαν, περιτριγυρίζουν μὲ ὀκτὼ δέκα

συντρόφους κλέπτας, καὶ θύουσι καὶ ἀπολλύουσι, καίοντες ἀνθρώπους καὶ λεηλατοῦντες τὰ παρατυχόντα, καὶ ζῶα καὶ πράγματα καὶ φορέματα τῶν ἀθλίων ἐντοπίων μπογιαρνάσηδων καὶ τζαράνων. Ἔκαυσαν μίαν χήραν ἀρχόντισσαν, Μπιμπάσκαν τοὔνομα, εἰς χωρίον Κουρμπένι, καὶ ἕνα ἱερέα εἰς τὸ χωρίον Κοροσόλουλ· ἐγύμνωσαν καί τινας πραγματευτὰς εἰς τὸ χωρίον Στεφανέστι, τοὺς ὁποίους τόσον ἐκατάκαυσαν οἱ ἀνόσιοι, ὁποῦ ἐφάνησαν καὶ τὰ ἐντερά τους. Οὗτοι τὴν μὲν ἡμέραν κάθονται εἰς τὰ ὁσπίτιά των, ὡς ἀμέτοχοι τῶν τοιούτων κακῶν καὶ αἱματοχυσιῶν· τὴν δὲ νύκτα, ἐνδυόμενοι τὰ ληστρικὰ φορέματα καὶ ὅπλα, ἐξέρχονται εἰς τὰς ἁρπαγὰς καὶ μιαιφονίας. Ταῦτα βλέποντες οἱ ἐγκάτοικοι δύο καθηλικίων τῆς τε Βούλτζας καὶ τοῦ Ζίουλ δὲ Σοὺς, καὶ μὴν ἠμποροῦντες πλέον νὰ ὑποφέρουν τὰ κακὰ τούτων τῶν Χαϊδούδων, ἔγραψαν ἀναφορὰν κοινὴν τῷ ἀθέντῃ μετὰ πολλῆς τῆς ἐλεεινολογίας, παρακαλοῦντες μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ προφθάσῃ εἰς αὐτοὺς τὸ αὐθεντικὸν ἔλεος, νὰ στείλῃ ἀνθρώπους νὰ βάλῃ εἰς χεῖρας τούτους τοὺς κλέπτας καὶ ἐχθροὺς τῆς πατρίδος των, καὶ νὰ προστάξῃ νὰ ἐπιστρέψουν τὰ πράγματα ὁποῦ ἔκλεψαν, ὅτι ἂν δὲν γείνῃ τώρα τὸν χειμῶνα εἰς αὐτοὺς ἡ προσήκουσα τιμωρία καὶ παίδευσις, τὴν ἄνοιξιν θέλουν αὐξήσῃ καὶ θέλουν κάμει χειρότερα καὶ περισσότερα κακά, καὶ εἰς τὴν βηστιαρίαν θέλει προξενηθῆ οὐ μικρὰ ζημία, τὸ ὁποῖον παρρησίᾳ οἱ κλέπται τὸ καυχῶνται καὶ τὸ φωνάζουν. Ταῦτα ἀναγνοὺς ὁ αὐθέντης καὶ συμβουλευθεὶς μετὰ τῶν ἐγκρίτων ἀρχόντων, ἐδιόρισε τὸν μεγάλον μπάνον Ματθαῖον Καντακουζηνὸν (ὄντα ἐδῶ εἰς Βουκουρέστι), τὸν μεγάλον ἀρμάσην Μπραζογιάνον (ὄντα εἰς τὴν Κραγιόβαν μὲ τὰ χαρτία), μετὰ τριῶν μεγάλων καπετάνων, καὶ τετρακοσίων ὀνομάτων καβάλλα καὶ πεζοῦρα διὰ νὰ ὑπάγουν κατὰ τῶν κλεπτῶν· ἔγραψε καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐγκατοίκους πρὸς τὸ μέρος τῶν βουνῶν, ὅπου ἦσαν οἱ κλέπται, προστάζοντάς τους διὰ νὰ ἦναι ἕτοιμοι καὶ ἄγρυπνοι καὶ μετὰ τῆς ἀποσταλείσης αὐθεντικῆς δυνάμεως νὰ κινηθοῦν κατ' ἐκείνων τῶν Χαϊδούδων, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔδωκε πάλιν καιρὸν μετανοίας· ὅσοι δηλαδὴ

TAYLOR INST. OXFORD

ἀπὸ τοὺς κλέπτας εἰς διάστημα δέκα ἡμερῶν ῥίψουν τὰ ἅρματα, καὶ ἔλθουν εἰς προσκύνησιν τοῦ αὐθέντου, οὐ μόνον νὰ ἦναι συγχωρημένοι διὰ τὰ δσα κακὰ ἔκαμαν, καὶ ἐλεύθεροι πάσης τιμωρίας καὶ παιδεύσεως, ἄλλα θέλουσιν ἔχῃ παρὰ τῆς αὐθεντίας ἔλεος καὶ ἐπίσκεψιν· εἰ δὲ καὶ μείνουσιν ἀμετάτρεπτοι ἀπὸ τὴν κακίαν τους, ὄχι μόνον θέλει δώσῃ ἄδειαν εἰς τοὺς ἀποσταλέντας ἄρχοντας καὶ στρατιώτας νὰ κινηθοῦν κατ' αὐτῶν, καὶ ὅσους πιάσωσι νὰ τοὺς κρεμάσουν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος αὐθέντης μεθ' ἑτέρας στρατιωτικῆς δυνάμεως θέλει ὑπάγει κατ' αὐτῶν, καὶ πρὸς τούτοις θέλει ἐξαποστείλῃ καὶ τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν μετὰ πλήθους ὀθωμανικοῦ στρατεύματος, ὁποῦ καὶ τοὺς ἀποστάτας ἐκείνους θέλει ἐξολοθρεύσῃ, καὶ τὰ χωρία των εἰς τὰ ὁποῖα κατοικοῦν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις θέλει σκλαβώσῃ. Ταῦτα καὶ ἕτερα πλείονα γράψας ὁ αὐθέντης διὰ τὴν σύστασιν, καὶ κοινὴν ὠφέλειαν, ἐξεκίνησε τοὺς διορισθέντας ἄρχοντας μετὰ τῶν στρατευμάτων.

ιδ Ἦλθε γράμμα τῶν καπικεχαγιάδων εἰς τὸν αὐθέντην, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη εἰς ὑπήκοον τῶν ἀρχόντων, μὲ τὸ νὰ περιεῖχε τὰς δύο μεγάλας καὶ ἀναγκαίας ὑποθέσεις, ἤγουν τὸν περὶ τοῦ ζαχιρὲ ὁποῦ ἐδόθη εἰς τὰ ταΐνια τῶν βασιλικῶν ἀσκερίων ὁποῦ ἦσαν εἰς Βουκουρέστι διὰ φύλαξιν τοῦ τόπου, καὶ τὴν περὶ τοῦ χαρατζίου τῆς Κραγιόβας, καὶ περὶ μὲν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ἐξοδευθέντος ζαχιρὲ, ἀγκαλὰ καὶ ὁ τευτερδὰρ ἐφένδης, προτήτερα ἔκαμε πολὺν ξεπεσμὸν, ἀλλ' σὺν φιλοδωρηθεὶς δύο χιλιάδας φλωρία ζερμαχπούπια, ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ προσθήκην καὶ νὰ δείξῃ τὴν δυνατὴν βοήθειαν. Περὶ δὲ τοῦ χαρατζίου τῆς Κραγιόβας, μὲ τὸ νὰ εἶχεν ἀποφασίσῃ ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ὁ ἐπίτροπος νὰ ἦναι τριακόσια πουγγία παρακαλέσαντες θερμῶς τὸν τευτερδὰρ ἐφένδην νὰ τοὺς βοηθήσῃ καὶ κατὰ τοῦτο, καὶ νὰ συντύχῃ τὸν ἐπίτροπον νὰ γείνῃ συγκατάβασις, τοὺς εἶπεν ὅτι νὰ τὸ ἀναφέρῃ ἀτός του δὲν ἠμπορεῖ, ὡσὰν ὁποῦ ἀναφέρεται εἰς ζημίαν τοῦ μιρίου, καὶ δίδει ὑπόληψιν δωροληψίας, μόνον νὰ δώσουν ἀναφορὰν εἰς τὸν βεζίρην, ἔχοντες προδιαθεμένον καὶ καλοχαρδισμένον πρότερον τὸν κεχαγιάμπεγην, καὶ δὲν θέλει λείψῃ καὶ αὐτὸς κατὰ τὸ

δυνατὸν νὰ συντύχῃ πρὸς βοήθειάν των· ὅθεν οἱ καπικεχαγιᾶδες γράψαντες τὴν ἀναφοράν, καὶ παραλαβόντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τρεῖς χιλιάδας φλωρία ζερμαχπούπια, ἐπῆγαν εἰς τὸν κεχαγιάμπεγην, ὅστις ἐμβάζοντάς τους μέσα, προσκυνήσαντες, ὡς εἰκὸς, οἱ καπικεχαγιᾶδες τὸν ἐπίτροπον, ἐνεχείρισαν αὐτῷ τὴν ἀναφοράν, καὶ προσέφερον τὰ δῶρα, ἤτοι τὰ φλωρία. Ἀναγνοὺς ὁ ἐπίτροπος τὴν ἀναφοράν, ἠρώτησε τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἠμπορεῖ ὁ μπέγης νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ποσότητα τοῦ χαρατζίου ἤτοι τὰ τριακόσια πουγγία. Ἀπεκρίθησαν οἱ καπικεχαγιᾶδες τὰ δέοντα, προβάλλοντες τὰς προλαβούσας λεηλασίας, αἰχμαλωσίας, καὶ τὸν ὅσον ὄλεθρον προεξένησαν εἰς τὴν Κραγιόβαν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὰ ὀθωμανικὰ καὶ σκυθικὰ ἀσκέρια, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὰ γερμανικὰ, λέγοντες καὶ τοῦτο ὅτι ἂν τὸ χαράτζι τῆς Βλαχίας, ὁποῦ εἶναι τριακόσια ἑβδομῆντα πουγγία, καὶ καθηλίκια δώδεκα μόλις ἠμποροῦν καὶ τὸ ἀπογεμίζουν, πολλῷ μᾶλλον τριακόσια πουγγία ἀπὸ πέντε λεηλατισμένα καὶ γεγυμνωμένα καθηλίκια. Πρὸς ὃν ἐναντιούμενος ὁ βεζίρης, καὶ ἀναιρῶντας τὰ ὅσα οἱ καπικεχαγιᾶδες ἐπρόβαλαν, ἔλεγεν ὅτι καὶ ὀκτακόσια πουγγία ἠμπορεῖ νὰ συνάξῃ ὁ μπέγης κατ' ἔτος ἀπὸ ἐκεῖ διὰ τὴν πολυανθρωπίαν τοῦ τόπου, καὶ διατὶ εἶναι καὶ ἡ μεγάλη ὄχνα τοῦ ἅλατος, καθὼς ἐβεβαιώθην παρὰ πολλῶν, εὑρισκόμενος εἰς Βιδύνι μὲ τὸ σερασκερλίκι· εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαντῶντες οἱ καπικεχαγιᾶδες, εἶπον ὅτι ἀληθινὰ ἡ μεγάλη ὄχνα ἐκείνη εἶναι, πλὴν ἐὰν δουλευθῇ αὐτὴ, ἀκολουθεῖ νὰ κλεισθῶσιν ἐκεῖναι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Βλαχίαν. Τέλος εἶπεν ὁ βεζίρης· «ὄχι ἡ ποσότης τοῦ βασιλικοῦ χαρατζίου προξενεῖ εἰς τὸν μπέγην τὴν τόσην στενοχωρίαν καὶ ἀνάγκην, ἀλλὰ τὰ καθημερινὰ φιλοδωρήματα ὁποῦ δίδει ἐπὶ ματαίῳ εἰς τοὺς πέριξ πασάδαις, καὶ εἰς τοὺς πηγαινοερχομένους ἀγάδαις καὶ τζοκαδάρηδαις, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπεσχέθη πῶς θέλει τὸ διορθώσῃ.» Μετὰ ταῦτα τοὺς ἐπρόσταξε νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν τευτερδάρην νὰ συνομιλήσουν καὶ μετ' αὐτοῦ περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τοῦ χαρατζίου καὶ θέλει γείνῃ τοῦ πράγματος ἡ διόρθωσις. Διελάμβανε τὸ γράμμα καὶ περὶ τῆς μετὰ τῶν Μοσχόβων ἀγάπης ὅτι ἐτελειώθη καὶ

ὅτι τὸ τῆς τζαρίτζας γράμμα, δι' οὗ ἐδηλοποίει τὴν ἀποδοχὴν τῶν συνθηκῶν, ἔστειλεν ὁ ἐλτζὴς τῆς Φράντζας τῷ ἐπιτρόπῳ μετὰ τοῦ δραγουμάνου του, καὶ ἐφιλοδώρησεν αὐτῷ ὁ ἐπίτροπος φλωρία διακόσια· πλὴν ἔτι προσμένεται ὁ Βισνοβίτζκης ὀφφικιάλις μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἔμβῃ εἰς βασιλεύουσαν μὲ τοὺς ἀκτεναμέδαις τῆς τζαρίτζας περὶ τῆς ἀγάπης.

ιε Ἐφόρεσεν ὁ αὐθέντης καβάδια τρεῖς ἄρχοντας κραγιοβιάνους, τὸν μὲν Κωνσταντῖνον Ὀμπεδάνον ἀπεκατέστησεν ἰσπράβνικον τοῦ Ζίουλ δὲ Ζός· τὸν Ῥάδουλον Μπραΐλόην, τὸν καὶ βατάχον τῶν ἀπρότων, καὶ τὸν Ζατράνον Μπάρμπουλον ἰσπραβνίκους τοῦ Ζίουλ δὲ Σούς.

Εἰκοσιπέντε χωρία τῆς Κραγιόβας ἔχοντάς τα εἰς τὴν ἐξουσίαν του ὁ Μπεκὶρ, πασᾶς τοῦ Ἀδᾶ Καλασῆ, ὁ ἐκεῖσε τευτερδάρης, ὁ γενίτζερ ἀγασῆ καὶ ὁ καδὴς, καὶ ἔχοντες διωρισμένους σουμπασήδαις, καὶ συνάζοντες τὰ δοσίματα, ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ αὐθέντης νὰ σηκώσωσι τὸ χέρι τους ἀπὸ τὰ ῥηθέντα χωρία καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος, ὅτι ἡ βασιλεία διὰ τὰ πέντε ἐκεῖνα καδηλίκια ἐδιόρισε τριακόσια πουγγία χαράτζι, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ αὐθέντου. Λαβόντες οἱ ῥηθέντες τὰ γράμματα, θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες, ἐσήκωσαν τοὺς σουμπασήδαις ἀπὸ τὰ χωρία, καὶ οὕτως ἔμεινεν ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐλεύθερον, καὶ ἀκατατάτητον ἀπὸ τῶν πέριξ Ὀθωμανῶν, καὶ εὗρον οἱ οἰκήτορες πολλὴν ἄνεσιν.

Ἕνας Κραγιοβάνος, καπετάνος τῶν Χαϊδούδων, ὀνόματι Πάνος Ῥοσιάνος, ὄντας εἰς τὸν τόπον τῆς Ἐρδελίας, ἐπέρασεν εἰς τὸ ἐδῶθεν μέρος, ἤτοι εἰς τὴν Κραγιόβαν μὲ μερικοὺς συντρόφους του κλέπτας, καὶ πηγαίνοντας εἰς τὸ Ῥοῦγκο χωρίον, καὶ ἀνταμωθεὶς μὲ μερικοὺς φίλους του, ἐμβῆκαν εἰς καπηλεῖον, καὶ ἕως ἑσπέρας πίνοντες, καὶ μεθυσθέντες ἐβγῆκαν, καὶ μαθόντες ὅτι εἰς ἕνα ὁσπίτιον εἶναι κονεμένοι δύο Τοῦρκοι πραγματευταὶ μὲ δύο σεϊμένηδαις κραγιοβιάνους ἀπῆλθον ἐκεῖ, καὶ εὑρόντες αὐτοὺς κοιμωμένους, τὸν μὲν ἕνα Τοῦρκον, καὶ τὸν σεϊμένην ἐθανάτωσαν· οἱ δ' ἄλλοι δύο φεύγοντες ἀπηλλάγησαν τοῦ κινδύνου. Ἐσταλθὴ δὲ προ-

σταγὴ εἰς τοὺς ἐκεῖσε παρὰ τοῦ αὐθέντου, διὰ νὰ πασχίσουν νὰ βάλουν τοὺς φονεῖς εἰς τὸ χέρι, καὶ νὰ τοὺς στείλουν σιδηροδεσμίους.

κδ Συνηθείας οὔσης ἀρχαίας νὰ προσφέρουν εἰς τὸν αὐθέντην οἱ ἄρχοντες, κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, δῶρα, κούπαις μεγάλαις ἀσημένιαις, ἤτοι ποτήρια, καὶ πεύκια καὶ ῥήσους, ὁ μὲν αὐθέντης, τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ ἐλευθεριότητι καὶ μεγαλοπρεπείᾳ χρησάμενος, τὴν μὲν προαίρεσιν αὐτῶν ἀπεδέχθη, τὰ δὲ δῶρα αὐτοῖς ἐδωρήσατο. Ἡ δὲ δόμνα (οὔσης συνηθείας νὰ προσφέρωνται καὶ εἰς τὴν δόμναν ἐκ μέρους τῶν ἀρχοντισσῶν τὰ αὐτὰ) τὰ ἐπῆρε.

Ἦλθον καλαράσηδες ἀπὸ Πόλεως μὲ γράμματα τῶν καπικεχαγιάδων, τὰ ὁποῖα ἀναγνωσθέντα πάλιν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀρχόντων, ἔγεινε κοινὴ χαρὰ εἰς ὅλους, διότι ὁ ἐπίτροπος ζητῶντας πρότερον, ὡς ἀνωτέρω ἐγράψαμεν, ὄχι μόνον νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν περὶ τῶν τριακοσίων πουγγίων ἀπόφασίν του, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπερασμένων τριῶν χρόνων (ἀφ' οὗ δηλαδὴ ἐκωριεύθη ἡ Κραγιόβα παρὰ τῶν Τουρκῶν) τὸ χαράτζι ἀπὸ τριακόσια πουγγία, ἐλέει καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ ἁγίου θεοῦ, διὰ τῆς συντόνου προσπαθήσεως καὶ ἐπιμελείας τοῦ τε αὐθέντου καὶ τῶν καπικεχαγιάδων, καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ ὑπερασπίσεως τοῦ τευτερδὰρ ἐφένδη, τοσαύτην συγκατάβασιν ἔκαμεν, ὁποῦ ἀπὸ μὲν τὰ τριακόσια πουγγία ἐκαταίβασεν ἑκατὸν, καὶ ἐδιόρισε διακόσια. Ἀπὸ δὲ τῶν τριῶν περασμένων χρόνων τὸ χαράτζι, τὸν μὲν πρῶτον χρόνον τελείως ἐσυγχώρησε, διὰ δὲ τὸ δεύτερον ἐπρόσταξε μόνον ἑβδομῆντα πουγγία νὰ δοθῶσιν, καὶ εἰς τὸ ἐνεστὸς τρίτον ἔτος ἑκατὸν πενῆντα, μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου τοῦ ἔτους νὰ δίδωνται πλέον τὰ διορισθέντα διακόσια πουγγία καθ' ἕκαστον ἔτος, διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τούτου ἔγεινε καὶ φερμάνι βασιλικὸν, τὸ ὁποῖον θέλει σταλθῆ τῷ αὐθέντῃ. Ζητῶν ὁ ἐπίτροπος νὰ κάμῃ καὶ ἐπιβεβαίωσιν τῆς αὐθεντίας, ἤγουν μουκαρέρι παρ' Ὀθωμανοῖς λεγόμενον, ὡς συνειθισμένον, καὶ ὡσὰν ὁποῦ περιέχεται εἰς τοὺς βασιλικοὺς κώδικας, ἀγωνιζόμενοι οἱ καπικεχαγιᾶδες νὰ τὸ ἐμποδίσουν καὶ προσπίπτοντες πάλιν εἰς τοὺς πόδας τοῦ τευτερδάρη,

παρακαλοῦντες νὰ τοὺς βοηθήσῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι ὑπὲρ τὴν δύναμιν τοῦ αὐθέντου, καὶ χρειάζεται πολλὴ καὶ μεγάλη ποσότης ἐξόδων, τοὺς ἐσυμβούλευσε νὰ δώσουν πάλιν ἀναφορὰν, καὶ θέλει καταβάλει καὶ αὐτὸς τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Ἀπελθόντες οἱ καπικεχαγιᾶδες καὶ γράψαντες τὴν ἀναφορὰν, καὶ ἑτοιμάσαντες καὶ ἓξ χιλιάδας φλωρία ζερμαχπούπια, οὕτως ἐπῆγαν πρῶτον εἰς τὸν κεχαγιᾶν, προσφέροντες καὶ αὐτῷ δῶρον χίλια φλωρία, ὅστις ὑποσχεθεὶς νὰ συντρέξῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸ δυνατὸν καὶ αὐτὸς, ὕστερον καιροφυλακτήσαντες ἐμβῆκαν καὶ εἰς τὸν ἐπίτροπον, τὴν ὥραν ὁποῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ λουτρὸν, καὶ ἐγχειρίσαντες αὐτῷ τὴν ἀναφορὰν, καὶ τὸν πούσουλαν τῶν ἓξ χιλιάδων φλωρίων, τοὺς ἐδέχθη εὐμενῶς καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς ἐρωτᾷ πολλὰ, διηγούμενος τὰς εὐεργεσίας ὁποῦ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς, καὶ πῶς ὁ αὐθέντης εἶναι τέλειον τζιράκι του. Οἱ δὲ εὐχαριστοῦντες μεγάλως, καὶ ἀποκρινόμενοι τὰ δέοντα, λαβόντες θάρρος ἄρχισαν νὰ ἀναφέρουν αὐτῷ καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Κραγιόβας, ἀπαριθμήσαντες τὰς ἁρπαγὰς καὶ ἀδικίας τοῦ ἐκεῖσε μουσελίμη ἐπιφημιζομένου Μουσταφᾶ ἀγᾶ, καὶ τῶν βιδυνλήδων γιανιτζάρων καὶ τῶν ἄλλων Ὀθωμανῶν. Ὁ δὲ καὶ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, καὶ ἐθαυμάζετο διὰ τὰ τοσαῦτα κακὰ, καὶ ὑπεσχέθη τὴν περὶ τούτων διόρθωσιν ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ οὕτω προσκυνήσαντες, ὡς εἰκὸς, ἕως ἐδάφους, καὶ πολυχρονίσαντες, ἐξῆλθον ἀγαλλιῶντες καὶ χαίροντες. Πηγαίνοντες εἰς τὸν τευτερδάρην, καὶ ἀναγγείλαντες αὐτῷ τὰ πάντα, προσέφερον καὐτῷ εἰς εὐχαριστίαν δύο χιλιάδας φλωρία ζέρια καὶ οὕτως ἔλαβον αἴσιον καὶ καλὸν τέλος αἱ δύο αὗται μεγάλαι καὶ ἀναγκαῖαι ὑποθέσεις.

Ἐδόθη καὶ τὸ συνειθισμένον βασιλικὸν μπαϊράμ πεσχέσι παρὰ τῶν καπικεχαγιάδων, καὶ ἐφόρεσαν, ὡς ἔθος, τὰ βασιλικὰ καβάδια.

Φθάνοντας ὁ προρρηθεὶς Βισνοβίτζκης εἰς τὴν Πόλιν μὲ τοὺς ἀκτεναμέδαις τῆς ἀγάπης, ἔγεινε μετζλίσι εἰς τὸν τερσανᾶν, ὅπου ὄντας ὁ ἐπίτροπος, ὁ νισαντζῆ πασᾶς, καὶ οἱ ἄλλοι ῥιτζάληδες, ἐστάλθη

ὁ τζαβούσμπασης, καὶ ἐπροσκάλεσε μὲ μεγάλον ἀλλαΐ τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ εἰς τὴν τῶν μετὰ Γερμανῶν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπῆγε καὶ ὁ Βισοβίτζκης μὲ τοὺς ἀκτεναμέδαις τῆς τζαρίτζας· καὶ ἐρχομένων, ἀφ' οὗ ἔγεινεν ἱκανὴ συνομιλία ἔγειναν κατὰ τὴν συνήθειαν ἀλλαγαὶ τῶν ταστικναμέδων, καὶ ἐφόρεσαν σαμουρόγουναν μὲ σερασέρι τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας, καὶ τὸν υἱόν του σαμουροπατζὰν, καὶ τὸν Βισνοβίτζκην κακουμόγουναν φερετζὲν, καὶ τοὺς ἐτράβηξαν καὶ τοὺς δύο ἐξαίρετα ἄτια σελλοχαλινωμένα βασιλικὰ, καὶ εὐθὺς ἐρρίφθησαν καὶ τόπια ἀπὸ κάθε μέρος διὰ νὰ γένῃ πάνδηλος αὕτη ἡ ἀγάπη, τῆς ὁποίας τὰ κεφάλαια ἔμειναν τὰ ἴδια, ὁποῦ εἶχαν γραφῆ καὶ εἰς τὸ Μπελιγράδι.

Τῇ ἐφεξῆς ἐκαταίβηκεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Γιαλὶ Κιόσκι, καὶ ἐπῆγαν ὅλοι οἱ οὐλεμᾶδες, καὶ τὰ ὀτζάκια, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφανέρωσε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀγάπης αὐτῆς, καὶ ἔκαμαν ὅλοι δοᾶν κατὰ τὴν συνήθειαν· ἔδωσαν εὐθὺς τῷ Βισνοβίτζκῃ ὅλους τοὺς σκλάβους ρούσσους, ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ μπάνιον, καὶ κηρυττομένης πανταχοῦ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν σκλάβων, ἄρχισαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη καὶ χριστιανικὰ καὶ τούρκικα, καὶ δραπετεύουν οἱ σκλάβοι, καὶ συνήχθη ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ κονάκι τοῦ Βισνοβίτζκη ἱκανὸν πλῆθος· ἐδιορίσθη νὰ πηγαίνῃ εἰς τὴν Μοσχοβίαν μεγάλος ἐλτζὴς ὁ τευτερδάρης ἐμίνης Γιαντζικλήμπεης.

Ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ πέρσης ἐλτζὴς, καὶ τὸν ἐτίμησαν μὲ μεγάλον ἀλλαΐ, καὶ ἔφερεν εἰς τοὺς μεγιστᾶνας τῶν Ὀθωμανῶν πολυειδῆ καὶ διάφορα δῶρα, καὶ τὸν ἐφόρεσαν σαμουρόγουναν· ἐπρόβαλεν οὗτος κάποια τεκλίφια δύσκολα περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ κιαμπὲ, τὰ ὁποῖα ἡ Πόρτα δυσκολεύεται πολλὰ νὰ τὰ ἐκτελέσῃ. Ἐπάνω εἰς τοῦτο ἔφθασε καὶ ἄνθρωπος τοῦ Μπαγδὰτ βαλισῆ, καὶ γράφει ὅτι ὁ Ταχμάσκουλος ἑτοίμασε πάλιν στρατεύματα, καὶ εἶναι κάποια ὑποψία μήποτε καὶ ἀνοιχθῇ πάλιν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη καμμία πληγή.

Ἐλθόντες εἰς προσκύνησιν τοῦ αὐθέντου οἱ διδάσκαλοι τῶν αὐθεντικῶν σχολείων μετὰ πάντων τῶν μαθητῶν κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ

ἐκφωνήσαντες τοὺς ἐγκωμιαστικοὺς καὶ εὐχαριστηρίους λόγους, ὁ μὲν ἑλληνιστὶ, ὁ δὲ λατινιστὶ, καὶ ὁ τρίτος βλαχιστὶ, ἐφιλοδωρήθησαν ἀφειδῶς παρὰ τῆς μεγαλοδώρου αὐτῆς δεξιᾶς.

κζ Ἐπῆγε φερμάνι εἰς τοὺς ἐν τῇ Μπραΐλᾳ συναχθέντας πασάδαις διὰ νὰ ἀπέλθουν εἰς τὰ μανσούπιά των· ἔμεινε δὲ μόνον ὁ Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶς, περιμένων κακεῖνος προσταγὴν καὶ μανσούπι.

Μαθόντες οἱ Μοσχοβοκαζάκοι περὶ τῶν πραγμάτων τῶν ἀρχόντων μπογδάνων ὅτι τὰ ἔχουσι πεφυλαγμένα εἰς τὴν Χορδίγκαν, ἀπῆλθον αἰφνιδίως καὶ τὰ διήρπασαν, ὑποπτευόμενοι δ' ἐκ τούτου ὅτι καὶ ἡ περιουσία τῶν δύο αὐθεντῶν, τοῦ τε ἡμετέρου Κωνσταντίνβοδα καὶ τοῦ Γρηγόρβοδα, καὶ τοῦ Κολτζὰκ πασᾶ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ μάλιστα ὡς ἔμαθον εἰς τὸ Στανισλαβόβι τοῦ χατμάνου βοεβόδα Κιόβτζκη, ἐπῆγεν ἐκεῖ ὁ ἀποστάτης μπεηζαδὲς Καντεμίρης μετὰ στρατευμάτων, καὶ εὑρὼν τὸν κομμανδάντε τοῦ κάστρου, ἐζήτει νὰ εἰσέλθῃ νὰ ἐρευνήσῃ περὶ τῆς περιουσίας τῶν ῥηθέντων ἡγεμόνων, ὁ δὲ κομμανδάντες, μὴν ἀνοίγοντας τὴν πόρταν τοῦ κάστρου, λέγοντας ὅτι δὲν εὑρίσκονται ἐκεῖ μέσα τέτοια πράγματα, ὑπέστρεψεν ὁ ἀποστάτης θυμωμένος, καὶ φοβερίζοντας ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει ὑπάγει μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ κατηδαφίσῃ τὸ κάστρον. Ὁ κομμανδάντες ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἐφοβήθη, ὅμως δι' ἀσφάλειαν ἐπρόσταξεν εἰς ὅλους τοὺς πραγματευτὰς νὰ ἐβγάλουν τὸ πρᾶγμα τους ἔξω, καὶ νὰ τὸ ὑπάγουν ἀλλοῦ, καὶ οὕτως ἐγένετο.

ΜΕ τὸ νὰ ἦτον κεκρυμμένη τὶς διχόνοια καὶ ἀσυμφωνία μεταξὺ τοῦ τε αὐθέντου ἡμῶν Κωνσταντίνβοδα καὶ τοῦ Γρηγόρβοδα διά τινας ἐνδομυχούσας αἰτίας, καὶ διὰ τὰς παρελθούσας ἐναντίας περιστάσεις καὶ καιρικὰς ἀνωμαλίας, δοθείσης ἀδείας παρ' ἀμφοτέρων τῶν αὐθεντῶν εἰς τοὺς ἐν βασιλευούσῃ καπικεχαγιάδαις, μάλιστα ἐκ μέρους τοῦ Γρηγόρβοδα πρὸς τὸν αὐτάδελφον αὐτοῦ ἐξ ἀπορρήτων καὶ μεγάλον δραγουμάνον Ἀλέξανδρον, διὰ νὰ συνέλθουν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ κοινῇ συνδιασκέψει νὰ

εὕρευν τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως καὶ διαλύσεως τῶν ὁποιωνδήποτε σκανδάλων, καὶ ἀνθήσῃ αὖθις ἡ μεταξὺ αὐτῶν εἰλικρινὴς ἀδελφικὴ καὶ συγγενικὴ ἀγάπη· οὕτω καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ ἁγίου θεοῦ ἔγεινεν· ἐκτεθέντων καί τινων κεφαλαίων, καθὼς ἐκ τῶν δύο τούτων ἀμοιβαίων ἐπιστολῶν γνωσθήσεται.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐξ ἀπορρήτων καὶ μεγάλου δραγουμάνου τῆς κραταιᾶς βασιλείας Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν αὐθέντην.

Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ πανέκλαμπρε αὐθέντα, τὴν ὑμετέραν θεοφρούρητον ὑψηλότητα προσκυνῶ, δεόμενος τοῦ παναγάθου θεοῦ ἡμῶν ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιᾶ, μακρόβιον καὶ πανευδαίμονα μετὰ πολυχρονίου στερεώσεως εἰς τὸν πανέκλαμπρον αὐτῆς θρόνον. Κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς ὑψηλότητός της συνομιλήσαντες πολλάκις μετὰ τῶν δούλων της ἀρχόντων ὅπου εἶναι ἐνταῦθα διὰ νὰ ἀναθάλῃ καὶ αὖθις ἡ ἔκλαμπρος ἀγάπη τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος, ἰδοὺ ὅπου ἐκ συμφώνου προσφέρομεν τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν κοινῶς εὔλογα, καὶ παρακαλῶ τὴν ὑψηλότητά της, ἀναθεωρῶντας τα, εἰ μὲν καὶ εἶναι ὁρισμός της νὰ τὰ ἐπιγράψῃ, καὶ ἐλπίζω μὲ τὴν ἔκλαμπρον αὐτῆς ὑπογραφὴν νὰ ἀφαιρεθῇ ἐν ταὐτῷ καὶ πᾶσα ψυχρότης· τὰ αὐτὰ κεφάλαια ἐστάλθησαν καὶ παρ' ἐμοῦ εἰς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην Γρηγόριον βόδαν ἀδελφόν μας, διὰ νὰ ὑπογραφθοῦν καὶ παρὰ τῆς ἐκλαμπρότητός του· τὰ αὐτὰ κεφάλαια ἠθέλαμεν νὰ τὰ ὑπογράψωμεν καὶ ἡμεῖς ὡς πλενιποτεντζιάροι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὅμως οἱ ἄρχοντες τῆς ὑψηλότητός της διὰ περισσοτέραν ὑπόκλισιν δουλικὴν, ἐπρόκριναν ἀμέσως νὰ κυρωθοῦν παρὰ τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος· ὅθεν καὶ ἐγὼ δὲν ἔλειψα νὰ προσφέρω τὴν παρομοίαν ὑπόκλισιν, καὶ προσμένω τὸν ἔκλαμπρον αὐθεντικὸν καὶ ἀδελφικὸν ὁρισμὸν τῆς ὑψηλότητός της, ἧς θεόθεν τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν διὰ παντὸς μακρόβια. ᾳψμ', δεκεμβρίου λ', ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως.

Τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος
κατὰ πάντα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς
Ἀλέξανδρος Γκίκας.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ αὐθέντου.

Ἐκλαμπρότατε ἐξ ἀπορρήτων καὶ μέγα δραγουμάνε τῆς κραταιᾶς βασιλείας, καὶ μέγα λογοθέτα τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, κύριε κύριε Ἀλέξανδρε Γκίκα, ἡμέτερε ἐξάδελφε περιπόθητε, τὴν ἐκλαμπρότητά της ἀκριβῶς προσαγορεύοντες, ἀδελφικῶς ἀσπαζόμεθα, ἣν διαφυλλάττοι ὁ κύριος ἐν ἄκρᾳ ὑγιείᾳ καὶ εὐημερίᾳ διηνεκεῖ μετὰ μακροβιότητος. Τὸ τίμιον αὐτῆς γράμμα ἀσμένως ἐλάβομεν, καὶ διὰ τὴν ὑγιείαν της λίαν ἐχάρημεν· ἔγνωμεν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σημειούμενα, καὶ εἴδομεν τὰ ἐκ κοινῆς συνδιασκέψεως ἐκτεθέντα κεφαλαία περὶ τῆς μετὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου κοινοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τῆς ἐκλαμπρότητός της γεγονυίας ἀδελφικῆς συμφωνίας καὶ ἑνώσεως, καὶ ὡς φανέντα καὶ ἡμῖν ἀρεστὰ, τὰ ἐπικυρώσαμεν καὶ τὰ ἐπιβεβαιώσαμεν δι' ἰδίας ἡμῶν ὑπογραφῆς, καὶ ὅτι μὲν ὁ τοιοῦτος δεσμὸς τῆς μεταξὺ ἡμῶν ἀδελφικῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης, καὶ συμψυχίας, θεοῦ συναιρομένου, θέλει φυλαχθῆ ἄρρηκτος καὶ ἀδιάλυτος, καὶ παντοίας μεταβολῆς ἀνεπίδεκτος δὲν εἶναι νὰ ἀμφιβάλλωμεν. Ἡμεῖς ὅμως καὶ ἰδίως ζητοῦμεν παρ' αὐτῆς ὅτι τὴν τοιαύτην πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην της, οὐ μόνον νὰ τὴν περιέπῃ, φυλάττουσα κατὰ πάντα καιρὸν τὰ συγγενικὰ καθήκοντα, ἀλλὰ νὰ προβαίνῃ καὶ περαιτέρω καὶ νὰ προσπαθῇ καὶ νὰ συναγωνίζεται εἰς τὰς χρείας καὶ ὑποθέσεις μας· καὶ καθὼς ἐλέει τοῦ ἁγίου θεοῦ ἠξιώθη νὰ γείνῃ ἡ ἐκλαμπρότης της διάδοχος τῆς τιμῆς καὶ ἀξίας τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοιδίμου κοινοῦ πάππου, οὕτω νὰ γείνῃ καὶ ζηλωτὴς ἐφάμιλλος τῆς ἐκείνου ἀρετῆς καὶ τελειότητος, καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ἀπαραχαράκτως τὰ ἴχνη τοῦ ἀειμνήστου· ὅστις, καθὼς δὲν λανθάνει καὶ τὴν ἐκλαμπρότητά της, τί λογῆς ἐφέρετο πρὸς τοὺς κατὰ καιροὺς αὐθέντας, καίπερ μὴ ὄντας αὐτοῦ συγγενεῖς, ἀλλὰ ξένους, τὸ μαρτυροῦσιν οἱ πάντες, καθὼς καὶ ὁ μακαρίτης αὐθέντης πατήρ μου πολλάκις ζώσῃ φωνῇ ἡμῖν διηγήσατο, ὅτι οὐ μόνον φιλικῶς καὶ ἀδελφικῶς πρὸς αὐτοὺς ἐφέρετο, ἀλλ' ἦν καὶ ἄγρυπνος συνδρομητὴς, καὶ συνεργὸς ἐν παντὶ καιρῷ εἰς

πάσας τὰς τυχούσας χρείας καὶ ὑποθέσεις των, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεραγαπᾶτο παρὰ πάντων, καὶ ὑπερεπαινεῖτο, καὶ ηὔχοντο αὐτῷ θεόθεν πᾶν καταθύμιον, καὶ τέλος ἠξίωσεν αὐτὸν ὁ ἅγιος θεὸς νὰ διανύσῃ πᾶσαν τὴν ἐπίκηρον αὐτοῦ ζωὴν ἐν ἀμεταπτώτῳ εὐτυχίᾳ, διηνεκεῖ τε εὐδοξίᾳ, καὶ εὐκλείᾳ μετὰ πάσης ἀφθονίας τῶν ἐξ ὕψους εὐλογιῶν καὶ χαρίτων· οὗτινος τὰ ἴχνη ἀκολουθοῦσα καὶ ἡ ἐκλαμπρότης της μετὰ τῆς ἀνηκούσης ζέσεως καὶ μιμήσεως, ἂς μὴν ἀμφιβάλῃ, ὅτι καὶ παρὰ τοῦ ἁγίου θεοῦ θέλει ἀπολαύει τὰ αὐτὰ παντοδαπὰ εἴδη τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν, καὶ ἡμεῖς θέλομεν φυλάξῃ τὰ πρὸς αὐτὴν ἀδελφικὰ καθήκοντα μὲ πᾶσαν ὑπερβολὴν, καὶ οὐ μόνον τὴν ἐκλαμπρότητά της θέλομεν ἔχῃ ὡς γνήσιον περιπόθητόν μας ἀδελφὸν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ ἔνδοξον ὁσπίτιόν της, ὡς ἐδικόν μας θέλομεν τὸ λογιάζῃ, καὶ τὰ παμφίλτατα αὐτῆς ὡς γνήσια ἡμῶν τέκνα θέλομεν τὰ ἔχῃ, καὶ μάλιστα τὴν παμφιλτάτην ἡμῶν βαπτιστικὴν, ἣν καὶ πατρικῶς εὐχόμενοι ἡδέως ἀσπαζόμεθα, εἰς τῆς ὁποίας τὴν σὺν θεῷ ποθουμένην συζυγίαν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι, δὲν θέλομεν παραχωρήσῃ τῇ ἐκλαμπρότητί της νὰ ἔχῃ τὰ πατρικὰ πρωτεῖα, ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν τὰ προαρπάσῃ, καὶ θέλομεν ἐνεργήσῃ τὰ ἀνήκοντα τῷ πνευματικῷ ἐκείνης πατρὶ μετὰ πάσης δυνατῆς ταχυλεστέρας χειρὸς, καὶ φιλοστόργου διαθέσεως. Καὶ ταῦτα μὲν σημειοῦμεν τῇ ἐκλαμπρότητί της, οὐχ ὡς διστάζοντες, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἐγκάρδιον ἀδελφικὴν ἀγάπην ἐμφαίνοντες· τὴν ἐκλαμπροτάτην μεγάλην δραγουμανέσσαν, καὶ ἡμετέραν προσφιλεστάτην νύμφην ἀκριβῶς προσαγορεύομεν· τὰ φίλτατα αὐτῆς τέκνα, καὶ ἡμέτερα παμφίλτατα ἀνέψια ἐκ καρδίας εὐχόμενοι ἀσπαζόμεθα· ἂς ἔχωμεν τοίνυν καὶ πάλιν τίμιον αὐτῆς γράμμα, δηλωτικὸν τῆς ἐφετῆς ὑγείας της, ἧς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πάμπολλα καὶ πανευτυχῆ. ᾰψμ', Ἰανουαρίου ιε'.

Τῆς ἐκλαμπρότητός της . . .

Ἔκθεσις τῶν τῆς καταλλαγῆς κεφαλαίων.

Μὲ τὸ νὰ εἶχεν ἀκολουθήσῃ ψυχρότης ἀπὸ μερικὰ περιστατικὰ μεταξὺ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Γρηγορίου Γκίκα βοεβόδα, τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ περιποθήτου μας ἀδελφοῦ, καὶ ἡμῶν, μὴ ἀνεχόμενοι νὰ ῥιζόνῃ μεταξύ μας σκάνδαλον, ἐδώσαμεν τελείαν ἄδειαν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει διατρίβουσιν ἡμετέροις ἄρχουσι καπικεχαγιᾶσι νὰ συνομιλήσουν μετὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἐξ ἀπορρήτων μεγάλου δραγουμάνου τῆς κραταιᾶς βασιλείας, καὶ μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα, τοῦ ἡμετέρου κοινοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, καὶ νὰ εὕρουν τὸ μεταξύ μας, ὁποῦ εἰς τὸ ἑξῆς διαλυομένης κάθε ψυχρότητος, νὰ θάλλῃ χάριτι καὶ εὐλογίᾳ θεοῦ εἰς ἀεὶ ἡ ἀδελφικὴ εἰλικρινεστάτη ἀγάπη καὶ ἕνωσις· καὶ δὴ κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν δοθεῖσαν αὐτοῖς τελείαν ἄδειαν, συνελθόντων τῶν ῥηθέντων καὶ συμφωνησάντων μετὰ τῆς αὐτοῦ ἐκλαμπρότητος, κατεστρώθησαν τὰ γραφησόμενα ταῦτα ἓξ κεφάλαια.

α.

Ὄχι μόνον νὰ λείψουν ἑκατέρωθεν αἱ καταδρομαὶ, καὶ δῃόνοιαι, ἀλλὰ νὰ ἦναι μεταξὺ τῶν δύο ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν, καὶ τοῦ διαληφθέντος ἐκλαμπροτάτου δραγουμάνου τῆς κραταιᾶς βασιλείας κυρίου Ἀλεξάνδρου ἄκρα ὁμόνοια, σύμπνοια, καὶ ἀδελφικὴ ἀγάπη, καὶ οἱ ἄρχοντες καπικεχαγιᾶδες τῶν δύο μερῶν ὡσὰν νὰ δουλεύωσιν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ αὐθέντῃ εἰς τὰς μετὰ τῶν πολυχρονίων αὐθεντῶν συνομιλίας νὰ λέγωσι, καὶ νὰ κηρύττωσι παρρησίᾳ τὰ πρὸς σύστασιν τῶν δύο αὐθεντῶν, καὶ τῶν δύο τόπων· καὶ χωρὶς νὰ παρακινῇ τὸ ἕνα μέρος τὸ ἄλλο διὰ δόσεις οὐμπουγιετίων, νὰ πάσχωσι καὶ τὰ δύο μέρη παντοίῳ τρόπῳ μὲ λόγον, καὶ θερμὴν παρακίνησιν οἱ φίλοι τοῦ ἑνὸς μέρους νὰ γείνουν καὶ τοῦ ἄλλου, καὶ νὰ ἦναι κοινοί· καὶ εἰς τὸ νὰ ἀκολουθοῦν κατ' οὖρον αἱ κοιναὶ

ὑποθέσεις τῶν δύο αὐθεντιῶν, νὰ καταβάλλεται ἑκατέρωθεν κοινὴ ἐπιμέλεια, καὶ νὰ κορρισπονδέρουν οἱ δύο αὐθένται μεταξύ τους ἀπεριέργως, καὶ ἁπλῶς μὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην, καὶ εἰλικρίνειαν, χωρὶς νὰ παρεξηγῶνται τὰ γραφόμενα, καὶ νὰ περνοῦν μεταξύ τους μὲ καθαρότητα.

β.

Ἡ μεταξὺ τῶν δύο ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν ἀδελφικὴ ἕνωσις καὶ σύμπνοια νὰ ἦναι παντοτεινὴ, καὶ νὰ αὐθεντεύῃ ἕκαστος τῆς ὑψηλότητός των εἰς τὸν τόπον ὁποῦ τὴν σήμερον εὑρίσκεται χωρὶς νὰ προβάλλεται παντελῶς εἰς τοὺς πολυχρονίους αὐθέντας ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, ἢ μὲ ἄλλον τρόπον, ἢ νὰ ἦναι σκοπὸς καὶ στοχασμὸς νεωτερισμοῦ καὶ μεταθέσεως νὰ φυλάττεται, καὶ ἂν ἴσως οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται οἴκοθεν κινούμενοι ἀναφέρωσιν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως περὶ μεταθέσεως, ἢ ἀζλίου, εἰς ὁποῖον τὸ προβάλλουν, νὰ τὸ κοινολογῇ μὲ τοὺς λοιποὺς, καὶ φυλαττομένου τοῦ πράγματος μυστικωτάτου μὲ κοινὴν σκέψιν ἡμῶν τῶν ὑπογραψόντων νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαία ἐπιμέλεια εἰς τὰ πρὸς σύστασιν, καὶ στερέωσιν· εἰ δὲ πάλιν τύχῃ νὰ βιάσουν διὰ μετάθεσιν, κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον νὰ τὸ ἀποποιούμεθα καὶ νὰ τὸ θεραπεύωμεν, φυλαττομένης τῆς ἀγάπης, καθὼς περιέχεται εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον· νὰ ἦναι πρὸς τούτοις ἄκρα προσοχὴ εἰς κάθε καιρὸν νὰ μὴ μεσολαβήσῃ τρίτον πρόσωπον· ἀλλ' αἱ αὐθεντίαι θείῳ ἐλέει νὰ ἦναι εἰς τοὺς δύο ὑψηλοτάτους αὐθέντας.

γ.

Ὁ ἐκλαμπρότατος κοινὸς ἀδελφὸς τῶν δύο ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς βασιλείας κύριος Ἀλέξανδρος νὰ φέρεται μὲ ὁμοίαν εἰλικρίνειαν καὶ ἀγάπην εἰς τοὺς δύο ὑψηλοτάτους αὐθέντας, καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις ὁποῦ ἤθελαν προβάλει τῇ ἐκλαμπρότητί του οἱ ἄρχοντες καπικεχαγιᾶδες, ἀφορώσας εἰς ὠφέλειαν τῆς ὑψηλότητός των, καὶ τῶν δύο βιλαετίων, ἢ εἰς τὸ νὰ διορθώσουν, καὶ νὰ θεραπεύσουν καμμίαν

ἐπικειμένην ζημίαν νὰ ὑπερμαχῇ καὶ νὰ προσπαθῇ κοντὰ εἰς τοὺς πολυχρονίους αὐθέντας συντρέχων, καὶ βοηθῶν τὸ κατὰ δύναμιν· καὶ διὰ σημεῖον ἀδελφικῆς ἀγάπης νὰ ἀπολαμβάνῃ ἓξ χιλιάδας γρόσια τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον, στελλόμενα παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντου Κωνσταντίνου βοεβόδα κάθε τριμηνίαν, καὶ ξεχωριστὰ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἓξ χιλιάδας γρόσια, τὰ συνειθισμένα πασχάτικα.

δ.

Μὲ τὸ νὰ εὑρίσκεται ὁ ἐκλαμπρότατος Μιχάλβοδας εἰς στέρησιν τῶν ἀναγκαίων, ἕκαστος τῶν δύο ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν οἴκτῳ χριστιανικῷ κινούμενος νὰ δίδῃ τρεῖς χιλιάδας γρόσια τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον τῇ ἐκλαμπρότητί του διὰ περίθαλψιν, καὶ κυβέρνησίν του, ὁποῦ νὰ ἡσυχάζῃ· εἰ δὲ καὶ φανῇ πῶς κινεῖται, καὶ συγχύζει τὰς αὐθεντίας, ἡ ῥηθεῖσα ποσότης τῶν ἄσπρων νὰ ἐξοδιάζεται ὅπου κάμνει χρεία διὰ συστολὴν τῆς ἐκλαμπρότητός του.

ε.

Προβάλλοντας ὁ ἐκλαμπρότατος δραγουμάνος περὶ τῆς διορθώσεως τῆς ὁμολογίας τοῦ σιταρίου ὁποῦ εἶχε δοθῇ εἰς τὸν καιρὸν τῆς μεταθέσεως, συνεφωνήσαμεν ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν νὰ στέρξουν καὶ οἱ δύο ὑψηλότατοι αὐθέντες εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ ἡμεῖς οἱ ὑπογραφησόμενοι εὕρομεν εὔλογον, καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον. Προβάλλοντες δὲ καὶ ἡμεῖς ὅτι νὰ γείνῃ ἡ διόρθωσις τῶν ἐξόδων ὁποῦ εἶχον ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς συνεισφορᾶς, καὶ γυρεύοντάς μας ἡ ἐκλαμπρότης του γράμματα τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Γρηγορίου βοεβόδα περιεκτικὰ, καὶ ἀποδεικτικὰ τῆς ῥηθείσης συνεισφορᾶς, μὲ τὸ νὰ μὴ τὰ ἔχωμεν πρόχειρα, συνεφωνήθη ὅτι δεικνύοντες ἀποδεικτικὰ γράμματα τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Γρηγορίου βοεβόδα, νὰ στέρξουν καὶ οἱ δύο ὑψηλότατοι αὐθέντες εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἡμεῖς εὕρομεν εὔλογον, καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον.

ς.

Δι' ὅσους ἀγάδαις καὶ τζοκαδάρηδαις ὑπάγουν εἰς ἕν τῶν δύο βιλαετίων, καὶ ἀπὸ τὸ ἓν εἶναι διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ ἄλλο, ἀφ' οὗ τοὺς ἀναπαύσῃ θάτερος τῶν δύο ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν, νὰ δίδῃ εἴδησιν τῷ ἑτέρῳ τοῦ τρόπου τῆς ἀναπαύσεως, διὰ νὰ μὴν ὑποτρέχωσι μάταια καὶ περιττὰ ἔξοδα.

Τὰ ἀνωτέρω γραφέντα ἓξ κεφάλαια λέξιν πρὸς λέξιν τὰ ἐδέχθημεν, καὶ ὑποσχόμεθα, μὰ τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ ὑψίστου θεοῦ, νὰ τὰ φυλάξωμεν ἐν καθαρῷ συνειδότι ἀπαρατρέπτως· καὶ ὅστις ἐξ ἡμῶν τὰ παρατρέψῃ, ἢ παραχαράξῃ κανένα ἀπὸ τὰ ῥηθέντα κεφάλαια, νὰ ἔχῃ ἀντίδικον τὸν δικαιοκρίτην θεόν.

Ἔρχομὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτζου μετὰ φερμανίων.

Ἀγκαλὰ, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, ἐμποδίσθη παρὰ τῶν καπικεχαγιάδων τὸ νὰ σταλθῇ μουκαρέρι εἰς τὸν αὐθέντην διὰ τὰ ὑποτρέξοντα ἔξοδα, πλὴν ἀντὶ τούτου ζητήσαντες μόνον καβάδι καὶ ἐπιστολὴν παρὰ τῆς βασιλείας, καὶ λαβόντες ἔστειλαν αὐτὰ μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, υἱοῦ τοῦ μεγάλου λογοθέτου, καὶ πρώτου καπικεχαγιᾶ Δράκου Σούτζου· ὅστις ἐλθὼν, καὶ φθάσας εἰς τὸ μοναστήριον Βακαρέστι, ἐξῆλθεν εἰς προϋπάντησιν αὐτῶν μετὰ τῆς αὐθεντικῆς παρατάξεως, καὶ τοῦ μεκτερχανὲ ὁ μέγας ποστέλνικος Δημητράσκος· εἰσελθόντες δὲ εἰς τὴν κούρτην, καὶ ἀναβάντες τὴν σκάλαν τοῦ διβανίου, ἐβγῆκεν ὁ αὐθέντης, καὶ ἐδέχθη αὐτὰ τὰ βασιλικὰ δῶρα, εἶτα ἐμβάντες εἰς τὸ διβάνι ὅπου ἦσαν ὅλοι οἱ ἄρχοντες ἱστάμενοι ἀσκεπεῖς· καὶ κατὰ τάξιν, ἀνεγνώσθη ὁ βασιλικὸς ὁρισμὸς παρὰ τοῦ διβὰν ἐφένδη εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ τελειωθείσης τῆς ἀναγνώσεως, ἔλαβεν ὁ διβὰν ἐφένδης τὸ βασιλικὸν καβάδι, καὶ τὸ ἐνέδυσε τὸν αὐθέντην, εἶτα ἐνδύσας καὶ ὁ ἄρχων μέγας ποστέλνικος ἐκ μέρους τοῦ αὐθέντου τὸν διβὰν ἐφένδην, τὸν Χότζα Ἀλῆ ἐφένδην, καὶ τὸν ῥηθέντα Ἀλέξανδρον καβάδια, ἐκάθισεν ὁ αὐθέντης ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτοῦ θρόνου, καὶ οὕτω

ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ οἵ τε ἄρχοντες, καὶ τὸ λοιπὸν ὑπήκοον. Ἔγεινε δὲ χαρὰ, καὶ ἐρρίφθησαν τὰ τζακαλόζια καὶ τουφέκια.

Ἡ μετάφρασις τῆς πρὸς τὸν αὐθέντην βασιλικῆς ἐπιστολῆς.

Ὑπέρτερε τῶν ἡγεμόνων τῆς θρησκείας τοῦ Μεσσία, νῦν αὐθέντα τῆς Βλαχίας, Ἰσκερλετζαδὲ Κωνσταντῖνε βοεβόδα, εὐάρεστα εἴησάν σοι τὰ τέλη. Ὅλοι οἱ ριαγιᾶδες τῆς Βλαχίας, ἄρχοντες καὶ ἐγχώριοι, μὲ τὸ νὰ ἦναι ἐξ ἀρχῆς πιστοὶ ὑπήκοοι καὶ πάντοτε εἰς τὴν βασιλικήν μας προσταγὴν μὲ προθυμίαν πάσχουν νὰ ἐνεργῶσι τὰ χρειώδη τῆς ὑπηκοῆς, καὶ νὰ ἐκπληρῶσι τὰ συντείνοντα τῆς ὑποκλίσεως μὲ κάθε λογῆς ἐπιμέλειαν, καὶ φιλοπονίαν· καὶ, ἐκτὸς τούτων, ἀφ' οὗ ἠνοίχθησαν οἱ πόλεμοι μέχρι τοῦ ἐνεστῶτος καιροῦ οἱ ῥηθέντες μὲ κόπον, καὶ φιλοπονίαν των, ἐτελεσφόρησαν τὰ βασιλικὰ ὑπουργήματα, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀναγκαῖα δοσίματα ἐδαπάνησαν ὅλην τους τὴν ἱκανότητα καὶ δύναμιν. Καὶ πρὸς τούτοις προλαβόντως εἰς τὴν ἔλευσιν τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως, καὶ εἰς καιρὸν ὁποῦ ὥρμησαν αὐτοὶ κατὰ τῆς ῥηθείσης ἐπικρατείας ὡς ἔπρεπεν ἠγωνίσθησαν, καὶ ἐπιμελήθησαν εἰς τὸ νὰ ἀποδιώξουν τοὺς περισπασμοὺς, καὶ ἐχθρικὰς ἐνοχλήσεις, κατὰ τὴν ἀναφοράν, καὶ βεβαίωσιν ὁποῦ ἐσὺ ὁ ῥηθεὶς αὐθέντης τῆς Βλαχίας ἔκαμες. Πρὸς τούτοις ἔγεινε φανερὰ καὶ πασίδηλος εἰς τὴν μεγάλην μου βασιλείαν ἡ ἄκρα σου πίστις, καὶ ἀσφαλὴς, καὶ φανερὰ ὑπόσχεσίς σου, καὶ προσέτι αἱ μέχρι τοῦ νῦν γεινόμεναι ἐκδουλεύσεις σου πισταὶ καὶ εὐθεῖαι, ἐφάνησαν ἀρεσταὶ προφανῶς, καὶ ἀπρόσδεκτοι, ἔγεινες ἀντάξιος τῶν βασιλικῶν μου εὐεργεσιῶν, ὁποῦ τὰ πάντα περιέχουσιν· ἔτι ἐπειδὴ θείῳ ἐλέει καὶ εὐδοκίᾳ ὑπὸ ἕνα δύο χρόνους, καὶ ἐδῶ ἐκωριεύθη καὶ ἐξουσιάσθη ἡ τῆς Κραγιόβας ἐπικράτεια, καὶ ὅλα ὁλόκληρα τὰ εἰσοδήματα, ὡς τὸ πρότερον προσετέθησαν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Βλαχίας, νῦν θείᾳ χάριτι ἡ γενομένη ἀγάπη ἀπαιτοῦσα νὰ ἦναι ὅλη ἡ ἐπικράτεια τῆς Βλαχίας, καὶ ἐκείνη τῆς Κραγιόβας, ὁλοκλήρως καὶ οἱ ὑπήκοοι εἰς γαλήνην καὶ ἀνάπαυσιν, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὄντας διὰ νὰ

προστεθοῦν εἰς τὸ διωρισμένον δόσιμον τῆς Βλαχίας, ἐπάνω εἰς τὸ χαράτζι ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδας γρόσια, καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ στενοχωρήσωμεν τοὺς πτωχοὺς ῥιαγιάδαις· μὲ τοιοῦτον σκοπὸν διὰ τὴν ἐπικράτειαν τῆς Κραγιόβας, ἐπροστέθησαν κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Βλαχίαν ἐπάνω εἰς τὸ μάλι τοῦ ἴδη ἀσχᾶ ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια· ἀπὸ ἐσένα λοιπὸν τὸν αὐθέντην δὲν ἀμφιβάλλεται κάθε λογῆς εὐθύτης, καὶ δούλευσις ἐκλεκτὴ εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Βλαχίας, πρὸς διοίκησιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ τόπου φιλοπονία, καὶ δαπάνη τῆς δυνάμεώς σου ὅλης, καὶ ἐπειδὴ προλαβόντως μὲ αἰτίαν τῶν γενομένων ταραχῶν, ἐσκόρπισαν οἱ ῥιαγιᾶδες, χρεία ὄντας νὰ ἀπανακάμψουν αὐτοὶ εἰς τὰς πατρίδας των καὶ παλαιὰς κατοικίας, εἰς ἐνδυνάμωσιν τῶν προσταγῶν σου. Ἰδοὺ ἀποστέλλεταί σοι ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ καὶ βασιλικὰ ἐλέη μου ἕνα καβάδι βασιλικὸν, πάροχον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, καὶ ἐπειδὴ μὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς καπικεχαγιάδαις σου ἀπεστάλη τὸ ἱερὸν καὶ πανένδοξον φόρεμα, ἐν τῇ ἐλεύσει του θέλεις τὸ ὑποδεχθῆ μὲ τιμὴν καὶ εὐλάβειαν, καὶ φορένοντας μὲ αὐτὸ τοὺς πιστούς σου ὤμους, ἀφ' οὗ ἁπλώσῃς τὰ κράσπεδα τῆς χαρᾶς καὶ δόξης του, κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, καὶ ὡς ἀπαιτεῖται παρὰ σοῦ πρὸς διοίκησιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ τόπου, χρεία ὄντας νὰ γένῃ ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ, ἀτός σου νὰ πηγαίνῃς εἰς τὴν Κραγιόβαν, καὶ νὰ μαζώξῃς τοὺς διασκορπισθέντας ῥιαγιάδαις εἰς τὴν καλήν σου διοίκησιν, μὲ φιλοπονίαν καὶ ἐπιμέλειαν· καὶ νὰ φέρῃς εἰς ἔκβασιν καθὼς μέχρι τοῦ νῦν εὐάρεσταις ἐκδουλεύσεις μὲ κόπον, δαπάνην καὶ μὲ κάθε λογῆς τρόπον, νὰ διορθώσῃς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπικρατείας, καὶ τῶν ῥιαγιάδων τὴν κατάστασιν μὲ ἀγῶνα καὶ προσοχήν. Τέλος πάντων νὰ φέρῃς εἰς ἔκβασιν τὰς ἀρεστὰς ἐκδουλεύσεις μὲ δαπάνην τοῦ κόπου, καὶ τῶν δυνάμεών σου ὅλων· τούτων ἕνεκεν ἀποστέλλεταί σοι ἡ ἱερά μου καὶ ὑψηλὴ αὕτη προσταγὴ, λοιπὸν ἐν τῇ ἐλεύσει αὐτῆς, θέλεις φανερώσῃ εἰς ὅλον τὸ ὑπήκοον τὰ γενόμενά σοι ἐντελῆ καὶ βασιλικὰ ἐλέη, καὶ νὰ ἐπιμεληθῇς νὰ ἐπισπάσῃς τὰς εὐχὰς αὐτῶν, διὰ τὴν μονὴν καὶ στερέωσιν τῆς βασιλικῆς μου μεγαλειότητος.

'Ερχομὸς γεδικλῆ ζαΐμη μετὰ φερμανίων.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦλθεν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ αὐθέντου καὶ ὁ ἀπὸ βασιλευούσης παραγεγονὼς γεδικλῆ ζαΐμης 'Αλήαγας, χαζνεδάρης, καὶ ἀνεψιὸς τοῦ νῦν τζαβούσπαση Δερβὶς Μεχμέδαγα μετὰ τεσσάρων φερμανίων περὶ διαφόρων ὑποθέσεων τῆς Κραγιόβας, περὶ ὧν, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη, ὁ αὐθέντης ἔγραψεν ἄρζι εἰς τὸ δεβλέτι, καὶ ἐζητοῦσε τὴν περὶ τούτων διόρθωσιν καὶ περὶ τοῦ κρημνίσματος τῶν τούρκικων ὀδάδων, ἐξ ὧν εἶναι πρὸς τὸν Βίδυν μουχαφιζῆ Χουσεὶν πασᾶν, πρὸς τὸν 'Αδᾶ πασασῆ, καὶ 'Αδᾶ τευτερδαρῆ, καὶ πρὸς τὸν καδῆ τῆς Νικοπόλεως, καὶ πρὸς ἄλλους ἄλλα, καθὼς ἐνταῦθα μεταφρασθέντα φαίνονται.

Φερμάνι πρὸς τὸν Χουσεὶν πασᾶν, μουχαφίζην τοῦ Βιδυνίου.

ΠΑΝΕΝΔΟΞΕ βεζίρη, διοικητὰ τοῦ κόσμου, καὶ διὰ τῆς λαμπρᾶς σου διανοίας κυβερνήτα τῶν ὑποθέσεων τῆς κοινότητος, καὶ τελειωτὰ διὰ μέσου τῆς προσηκούσης διοικήσεως τῶν ἀναγκαίων ὑποθέσεων τοῦ λαοῦ, θεμελιωτὰ τῶν οἰκοδομῶν τῆς βασιλείας καὶ τιμῆς, ἐπιστηρικτὰ τῶν στοιχείων τῆς μακαριότητός τε καὶ μεγαλειότητος, καὶ ὁ περιέχων τὰ διάφορα εἴδη τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ μεγάλου βασιλέως, σὺ ὁποῦ εἰς τόπον ἀρπαλικίου εἶσαι ἐγκρατὴς τοῦ σεντζακίου τῆς Νικοπόλεως, καὶ μουχαφίζης τοῦ Βιδυνίου, ἡμέτερε βεζίρη Χουσεὶν πασᾶ, ἄϊδιον ἔστω σοι παρὰ θεοῦ τὸ μεγαλεῖον· ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ βασιλικοῦ καὶ ὑψηλοῦ τούτου σημείου γνωστὸν ἔστω σοι, ὅτι ἡ θείῳ ἐλέει τροπωθεῖσα ἐπικράτεια τῆς Κραγιόβας, ὡς καὶ τὸ πρότερον προσετέθη εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Βλαχίας, καὶ χάριν τῆς προσθήκης ταύτης προσετέθησαν εἰς τὸν τόπον τῆς αὐτῆς Βλαχίας ἐπάνω εἰς τὸ μάλι τοῦ κουρμπὰν μπαϊραμίου ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐδόθη ἡ ἄνωθεν ἐπικράτεια εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν αὐθεντῶν τῆς Βλαχίας, κατὰ τὰς παλαιὰς συνθήκας ὅλα τὰ πρόσοδα καὶ χρήσιμα, καὶ καθόλου εἰσοδήματα, καὶ δοσίματα τῆς ῥηθείσης ἐπικρατείας, πρέπει

νὰ ἦναι εἰς τὴν αὐτοδέσποτον ἐξουσίαν τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας, καὶ πρὸς τούτοις χρεία ὄντας νὰ κυβερνᾶται ὁ πτωχὸς ῥιαγιᾶς μὲ καλὴν διοίκησιν τόσον, ὅσον διὰ τὸν ἐξωσμὸν τοῦ Γαζῆ πασᾶ ἀπὸ τὴν Κραγιόβαν κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν, σὺ ὁποῦ εἶσαι ὁ ῥηθεὶς βεζίρης, ἐπειδὴ ἐκ μέρους σου ἐδιορίσθη καὶ ἐστάλθη ὁ πρώην κεχαγιᾶς σου Μουσταφᾶς, καὶ οὗτος πηγαινάμενος εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον ἐσήκωσε τὸν ἄνωθεν πασᾶν, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, λέγων ὅτι εἶναι μουσελίμης τῆς Κραγιόβας, καὶ ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐξουσίασεν ὁ προρρηθεὶς τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ ἀδίκησε, καὶ ἐλεηλάτησε τὸν πτωχὸν ῥιαγιᾶν, ὅθεν ἐβλάφθη, καὶ ἐλαττώθη τὸ μάλι μιρί. Τούτου ἕνεκεν ὁ ῥηθεὶς Μουσταφᾶς ἔστοντας καὶ μὲ τὸ μαριφέτι σου νὰ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν ἄνωθεν ἐπικράτειαν, διὰ τὴν ἐξῆς μονιμότητα τοῦ τόπου, καὶ ἐλευθερίαν τῶν ῥιαγιάδων ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν καὶ ἔφοδον τοῦ αὐτοῦ· ἔκαμεν ἀναφορὰν ὁ νῦν μεγάλος ἡμέτερος τευτερδάρης Μουσταφᾶς, διὰ νὰ γραφθῇ ἡ ἱερά μας προσταγὴ ἀπὸ τὸ βασιλικόν μας διβάνι περὶ τούτου· ὅθεν λοιπὸν κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον ἐξεδόθη τὸ ὑψηλόν μας τοῦτο φερμάνι διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὡς ἀνωτέρω· προστάζομεν λοιπὸν ὅτι ἐν τῇ ἐλεύσει τῆς παρούσης ἐντολῆς εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην νὰ ἐνεργήσῃς κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν περίληψιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἐκδοθέντος φερμανίου, καθὸ ἀπαιτεῖ τὴν πᾶσαν ὑπακοὴν, ὑπόκλισιν καὶ εὐπείθειαν, καὶ νὰ φυλαχθῇς εἰς ἄκρον ἀπὸ κάθε ἐναντίον αὐτοῦ· οὕτω γνωστὸν ἔστω σοι, καὶ δοθείη ἡ παρὰ σοῦ προσήκουσα πίστις εἰς τοῦτο τὸ ἱερὸν σύμβολον.

Ἐγράφθη ἐν τῷ ἥμισει τοῦ σεβαλλίου μηνὸς 1153.

Ἕτερον πρὸς τὸν αὐτόν. Μετὰ τοὺς ῥηθέντας τίτλους.

ΕΝ τῇ ἐλεύσει τοῦ ἱεροῦ καὶ βασιλικοῦ τούτου σημείου γνωστὸν ἔστω σοι ὅτι ἡ θεία χάριτι τροπωθεῖσα ἐπικράτεια τῆς Κραγιόβας, ἐπειδὴ καὶ προσετέθη ὡς καὶ πρῶτον εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, καὶ χάριν τῆς προσθήκης ταύτης προσετέθησαν εἰς τὸν τόπον τῆς αὐτῆς Βλαχίας, ἐπάνω

εἰς τὸ μάλι τοῦ κουρμπὰν μπαϊραμίου ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια, καὶ ἐδόθη εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν αὐθεντῶν τῆς ῥηθείσης Βλαχίας κατὰ τὰς παλαιὰς συνθήκας, πρέπει ὅλα τὰ πρόσοδα, καὶ χρήσιμα, καὶ καθόλου εἰσοδήματα τῆς ἄνωθεν ἐπικρατείας νὰ ἤναι εἰς τὴν αὐτοδέσποτον ἐξουσίαν τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας, καὶ νὰ γίνεται ἡ προσήκουσα κωβέρνησις εἰς τὸν πτωχὸν ῥιαγιᾶν, πλὴν ἐπειδὴ κἂν τε πρὸ τοῦ νὰ δοθῇ ἡ εἰρημένη ἐπικράτεια εἰς τὸν αὐθέντην τῆς Βλαχίας κἂν τε εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ, ἐκ μέρους τῶν ἐντὸς τῆς Βλαχίας εὑρισκομένων μουχαφίζηδων εἰς μερικὰ χωρία καὶ κασαμπάδαις μὲ μπουγιουρουλδία αὐτῶν ἐδιορίσθησαν σουμπασῆδες, καὶ ζαπίτηδες, καὶ γιουμπρουκτζῆδες, καὶ λέγουσιν αὐτοὶ ὅτι δίχα φερμανίου δὲν σηκόνονται, καὶ μὲ πεῖσμα κάμνουσιν ἐναντιότητα. Διὰ τοῦτο κάμνοντας ἀναφορὰν ὁ νῦν ἡμέτερος μεγάλος τευτερδάρης, Μουσταφᾶς Ἀτίφης, διὰ νὰ δοθῇ ἀπὸ τὸ βασιλικόν μας διβάνι ἱερὰ προσταγὴ διὰ τὸν ἐξωσμὸν τῶν τοιούτων ὁποῦ μὲ παρόμοια πουγιουρουλδία ἐδιορίσθησαν, καὶ διὰ νὰ μὴ μείνουν εἰς τὸ ἑξῆς αὐτοὶ οὐτὲ μίαν ἡμέραν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ διὰ νὰ ἔβγουν ἀπὸ τὴν εἰρημένην ἐπικράτειαν, ἰδοὺ ὁποῦ ἐξεδόθη τὸ ὑψηλόν μας φερμάνι διὰ νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον· προστάζομεν λοιπὸν ὅτι ἐν τῇ ἐλεύσει αὐτοῦ νὰ ἐνεργήσῃς εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὴν προγεγραμμένην περίληψιν τοῦ ἐκδοθέντος ἱεροῦ τούτου φερμανίου, ὁποῦ ἀπαιτεῖ πᾶσαν ὑπακοὴν, ὑπόκλισίν τε καὶ εὐπείθειαν, καὶ νὰ φυλαχθῇς εἰς ἄκρον ἀπὸ κάθε ἐναντίον. Οὕτω γνωστὸν ἔστω σοι καὶ δοθείη παρὰ σοῦ ἡ προσήκουσα πίστις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο σύμβολον. Ἐγράφθη ἐν τῷ ἤμισει τοῦ σεβαλλίου μηνός.

Πρὸς τὸν μουχαφίζην καὶ τευτερδάρην τοῦ Ἀδᾶ Καλεσῆ.

Ἡγεμὼν τῶν τιμίων ἡγεμόνων, μεγάλε τῶν μεγάλων, ἄξιε τῶν ἐντίμων, μέτοχε τιμῆς καὶ μεγαλοπρεπείας, καὶ ἀνάπλασμα τῶν πλειόνων εὐεργεσιῶν τοῦ μεγάλου βασιλέως, νῦν μουχαφίζη τοῦ ἐν τῷ Ἀδᾷ κάστρου Ἐμπουμπέκερ, ἀΐδιον ἔστω σοι τὸ κλέος· ἔτι ὑπέρτερε τῶν τιμίων καὶ

προεστώτων τοῦ αὐτοῦ κάστρου τευτερδάρη, πλεῖον ἔστω σοι κλέους. Ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ ὑψηλοῦ καὶ βασιλικοῦ τούτου σημείου γνωστὸν ἔστω ὑμῖν ὅτι ἡ Θεία χάριτι τροπωθεῖσα ἐπικράτεια τῆς Κραγιόβας, ὡς τὸ πρότερον, προσετέθη εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, καὶ χάριν τῆς προσθήκης ταύτης προσετέθησαν εἰς αὐτὸν, ἐπάνω εἰς τὸ μάλι τοῦ κουρμπὰν μπαϊραμίου ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐδόθη ἡ εἰρημένη ἐπικράτεια εἰς τὴν ἐπισκεψιν τοῦ αὐθέντου τῆς Βλαχίας, κατὰ τὰς παλαιὰς συνθήκας χρεία εἶναι ὅλα τὰ πρόσοδα, καὶ χρειώδη, καὶ καθόλου εἰσοδήματα, καὶ δοσίματα αὐτῆς νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν αὐθεντῶν τῆς Βλαχίας. Πλὴν σὺ ὁποῦ εἶσαι ἡγεμὼν τῶν ἡγεμόνων, καὶ σὺ ὁποῦ εἶσαι ὁ ρηθεὶς τευτερδάρης, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὰ παλαιὰ σύνορα ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐξωρίσατε εἰκοσιπέντε χωρία, καὶ ἐκ μέρους σας ἐδιορίσατε καπετάνους εἰς αὐτὰ, ὁ νῦν αὐθέντης τῆς Βλαχίας, ὁ ὑπέρτερος τῶν ἡγεμόνων τῆς θρησκείας τοῦ Μεσσία, Ἰσκερλετζαδὲς Κωνσταντῖνος βοεβόδας, οὗ τὰ τέλη εὐάρεστα, ἀνέφερεν ἡμῖν ὅτι δὲν ἀφήσατε εἰς αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν, καὶ τοιουτοτρόπως ἀδίκως ἐκωριεύσατε τὰ ρηθέντα χωρία, ἰδοὺ ὁποῦ διὰ νὰ σημειώσετε τοὺς παρ' ὑμῶν διορισθέντας ἄνωθεν καπετάνους, ἀποστέλλεται ὑμῖν ἐξεχωριστὰ ἡ λαμπρὰ προσταγὴ, καὶ εἰς φανέρωσιν τῆς ὑποθέσεως ἐξεχωριστὰ πρὸς τὸν εἰρημένον αὐθέντην τῆς Βλαχίας, καὶ τούτων μὲ τὸ νὰ ἔκαμεν ἀναφορὰν ὁ νῦν ἡμέτερος μεγάλος τευτερδάρης Μουσταφᾶς Ἀτίφης, διὰ νὰ γραφθῇ ἡ ἱερὰ προσταγὴ ἀπὸ τὸ βασιλικόν μας διβάνι, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐφανερώθη ἡ περὶ τούτου ὑπόθεσις μὲ ξεχωριστὴν προσταγὴν πρὸς τὸν ρηθέντα αὐθέντην τῆς Βλαχίας, ἐντέλλομεν ὑμῖν ὅτι, κατὰ τὸν ρηθέντα τρόπον ἐνεργοῦντες, νὰ φυλαχθῆτε εἰς ἄκρον ἀπὸ κάθε ἐναντίον· ὅθεν ἐξεδόθη καὶ περὶ τούτου ἡ ὑψηλή μας αὕτη προσταγὴ, προστάζομεν λοιπὸν ὅτι ἐν τῇ ἐλεύσει αὐτῆς νὰ ἐνεργήσετε εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὡς ἀνωτέρω κατὰ τὴν προγεγραμμένην περίληψιν τῆς λαμπρᾶς προσταγῆς, ἥτις ἀπαιτεῖ κάθε ὑπακοὴν, ὑπόκλισίν τε καὶ εὐπείθειαν, καὶ νὰ λείψετε ἀπὸ κάθε ἐναντιότητα· οὕτω γνωστὸν ἔστω

ὑμῖν, καὶ δοθείη παρ' ὑμῶν ἡ προσήκουσα πίστις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο σύμβολον. Ἐγράφη ἐν τῷ ἥμισει τοῦ σεβαλλίου μηνὸς 1153.

Πρὸς τὸν καδῆ τῆς Νικοπόλεως.

Ὑπέρτερε τῶν κριτῶν τε καὶ δικαστῶν, κειμήλιον τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ λόγου, ἱερὲ κριτὰ τῆς Νικοπόλεως, ἔστω σοι πλεῖον ἀρετῆς. Ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ βασιλικοῦ καὶ ὑψηλοῦ τούτου σημείου, γνωστὸν ἔστω σοι ὅτι ἡ θείῳ ἐλέει τροπωθεῖσα ἐπικράτεια τῆς Κραγιόβας μὲ τὸ νὰ ἐπροστέθη, ὡς καὶ πρότερον, εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, χρεία εἶναι νὰ διοικῆται πρεπόντως ὁ πτωχὸς ῥιαγιᾶς καὶ νὰ γίνεται ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ὅμως ἐπειδὴ καὶ μερικοὶ Τοῦρκοι εἰς τὴν ἄνωθεν Κραγιόβαν, χωρὶς νὰ ἔχωσι κανένα δίκαιον, λέγουσι πῶς ἔχουν νὰ παίρνουν ἀπὸ τοὺς ῥιαγιάδαις καὶ καλογέρους τοῦ τόπου, καὶ μὲ τὴν πρόφασιν αὐτὴν ἐξουσιάζουν ἀδίκως τὴν περιουσίαν, ὁσπίτια καὶ μοναστήρια τῶν αὐτῶν ῥιαγιάδων, τούτου ἕνεκεν διὰ νὰ ἐμποδίζωνται αἱ τοιαῦται ἄδικοι φιλονεικίαι, μὲ τὸ νὰ κάμνῃ χρεία νὰ διορισθῇ ἕνας μουβελᾶς ἀπὸ τοὺς εἰς τὸ Παραδούναβον εὑρισκομένους κριτὰς, ὁ νῦν μεγάλος ἡμέτερος τευτερδάρης Μουσταφᾶς Ἀτίφης ἔκαμεν ἀναφορὰν διὰ νὰ γραφθῇ ἡ ἱερὰ προσταγὴ ἀπὸ τὸ βασιλικόν μας διβάνι, ἵνα σὺ ὁποῦ εἶσαι ὁ ῥηθεὶς κριτὴς τῆς Νικοπόλεως, καθὸ εἶσαι καὶ πλησιόχωρος, νὰ διορισθῇς μουβελᾶς, καὶ νὰ θεωρήσῃς μὲ τὴν κρίσιν τὰς φιλονεικίας τῶν τοιούτων ὁποῦ ἐπαγγέλλονται δίκαιον, καὶ νὰ δικαιώσῃς τὸ δίκαιον, καὶ, ἕως δὲν ἀποφασισθῇ μὲ τὴν κρίσιν τὸ πρᾶγμα, νὰ μὴν ἐνοχλῆται τινὰς ἀδίκως καὶ παρὰ κρίσιν. Καὶ λοιπὸν κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον ἐξεδόθη ἡ ὑψηλή μας προσταγὴ, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὡς ἀνωτέρω· ὅθεν ἐντελλόμεθα ὅτι ἐν τῇ ἐλεύσει αὐτῆς εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην νὰ ἐνεργήσῃς κατὰ τὴν προγεγραμμένην περίληψιν τῆς ῥηθείσης λαμπρᾶς προσταγῆς, ἥτις ἀπαιτεῖ πᾶσαν ὑπακοὴν, ὑπόκλισίν τε καὶ εὐπείθειαν, καὶ νὰ μὴ δώσῃς τελείως ἄδειαν καὶ νὰ δείξῃς τελείως κλίσιν εἰς τὸ ἐναντίον·

οὕτω γνωστὸν ἔστω σοι, καὶ δοθείη παρὰ σοῦ ἡ προσήκουσα πίστις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο σύμβολον. Ἐγράφη ἐν τῷ ἥμισει τοῦ σεβαλλίου μηνὸς, ἔτει 1158.

Πρὸς τοὺς κριτὰς καὶ ἐξουσιαστὰς τοῦ Παραδουνάβου.

Δεδοξασμένοι κριταὶ, καὶ δικασταὶ, κειμήλια τῶν ἀρετῶν καὶ τοῦ λόγου, οἱ πλησιόχωροι τῆς ἐπικρατείας τῆς Κραγιόβας κριταὶ καὶ ναΐπηδες, πλεῖον ἔστω ὑμῖν ἀρετῆς· ἔτι ἔνδοξοι τῶν τιμίων καὶ προεστώτων, μουχαφίζηδες κάστρων, καὶ μουσελίμηδες, καὶ βοϊβοδᾶδες, πλεῖον ἔστω ὑμῖν τιμῆς· ἔτι ἔντιμοι τῶν ὁμοίων σας καὶ ἰσοφαριζομένων, καὶ ἕτεροι ἐξουσιασταὶ, καὶ σερδενγκετζτῆ ἀγᾶδες, καὶ τίμιοι ἅπαντες, πλεῖον ἔστω ὑμῖν περιποιήσεως· ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ ἱεροῦ καὶ βασιλικοῦ τούτου σημείου, γνωστὸν ἔστω ὑμῖν ὅτι ἡ θείῳ ἐλέει τροπωθεῖσα ἐπικράτεια τῆς Κραγιόβας, ὡς τὸ πρότερον, προσετέθη εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, καὶ χάριν τῆς προσθήκης ταύτης προσετέθησαν εἰς αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ μάλι τοῦ κουρμπὰν μπαϊραμίου ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐδόθη ἡ ἄνωθεν ἐπικράτεια εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐθέντου τῆς Βλαχίας, κάμνει χρεία ὅλα τὰ πρόσοδα καὶ χρήσιμα εἰσοδήματά τε καὶ δοσίματα αὐτῆς κατὰ τὰς παλαιὰς συνθήκας νὰ εὑρίσκωνται ἐντελῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν αὐθεντῶν τῆς Βλαχίας. Ἔτι οἱ γειτνιάζοντες καὶ πλησιόχωροι ἐξουσιασταὶ, κριταὶ καὶ ἄλλοι νὰ μὴν ἐνοχλοῦν, καὶ ὡσαύτως νὰ ἀποσκορακίζωνται αἱ ἐνοχλήσεις αὐτῶν· ὁμοίως οἱ πτωχοὶ ῥιαγιᾶδες ὁποῦ χρειάζονται κυβέρνησιν κατὰ τὸ δέον νὰ διοικῶνται· τούτου χάριν ὡς ἀνωτέρω οἱ πλησιόχωροι τοῦ τόπου τῆς Κραγιόβας ἐξουσιασταὶ, κριταὶ, ναΐπηδες καὶ μουχαφίζηδες κάστρων, μουσελίμηδες καὶ βοϊβοδᾶδες, ἐμίνηδες καὶ ἄλλοι ἔντιμοι, καὶ σερδενγκετζτῆ ἀγᾶδες καὶ νεφέρια αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ τολμήσουν νὰ πειράξουν καὶ νὰ ἐνοχλήσουν τοὺς εἰς τὴν ἄνωθεν Κραγιόβαν εὑρισκομένους τόπους, λίμναις, σκάλαις, ἢ καὶ ἄλλους τόπους συντείνοντας εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν πτωχῶν ῥιαγιάδων, ὁμοίως τὰ χωρία αὐτῶν,

πράγματα, σπαρτὰ, ἢ ἄλλα ζωοτροφήματα, καὶ ζῶα· καὶ ὡσαύτως διὰ νὰ μὴ τολμήσουν καὶ κάμουν κανένα ἔργον πρόξενον σκορπισμοῦ τῶν ἄνωθεν πτωχῶν ῥιαγιάδων, καὶ τῆς ζημίας τοῦ μάλι μιρίου· ἐν ὀλίγοις δὲ νὰ μὴ διορίζεται εἰς τὴν προειρημένην ἐπικράτειαν κανεὶς, κἂν τε ἐκ μέρους τῶν ἄνωθεν ἐξουσιαστῶν, κἂν τε ἐκ μέρους ἄλλων. Ὁ νῦν ἡμέτερος μεγάλος τευτερδάρης Μουσταφᾶς Ἀτίφης ἔκαμεν ἀναφορὰν διὰ νὰ γραφθῇ ἡ ἱερὰ προσταγὴ ἀπὸ τὸ βασιλικὸν διβάνι πρὸς ὑμᾶς ὁποῦ εἶσθε οἱ ῥηθέντες ξεχωριστὰ καὶ πρὸς τὸν αὐθέντην τῆς Βλαχίας· ὅθεν ἐπειδὴ καὶ ἐξεδόθη πρὸς τὸν αὐτὸν βοεβόδαν τῆς Βλαχίας ξεχωριστὴ λαμπρὰ προσταγὴ εἰς φανέρωσιν καὶ σαφήνειαν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἐξῆλθεν ἡ ὑψηλὴ αὐτὴ ἐντολὴ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὡς ἀνωτέρω καὶ νὰ λείψῃ κάθε ἐναντιότης, ἐντελλόμεθα λοιπὸν ὅτι ἐν τῇ ἐλεύσει αὐτῆς εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην νὰ ἐνεργήσετε κατὰ τὴν προγεγραμμένην περίληψιν τοῦ ἱεροῦ φερμανίου, ὅπερ ζητεῖ κάθε ὑποταγὴν, ὑπόκλισιν, καὶ εὐπείθειαν, καὶ νὰ μὴ δείξετε τελείως κλίσιν, ἢ νὰ δώσετε ἄδειαν εἰς τὸ ἐναντίον· οὕτω γνωστὸν ἔστω ὑμῖν καὶ δοθείη παρ' ὑμῶν ἡ πρσήκουσα πίστις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο σύμβολον. Ἐγράφη ἐν τῷ ἥμισει τοῦ σεβαλλίου 1153.

Φερμάνι πρὸς τὸν αὐθέντην.

Ὑπέρτερε τῶν ἡγεμόνων τῆς θρησκείας τοῦ Μεσσία, νῦν αὐθέντα τῆς Βλαχίας, Ἰσκερλετζαδὲ Κωνσταντῖνε βοεβόδα, εὐάρεστα εἴησάν σοι τὰ τέλη. Ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ ὑψηλοῦ καὶ βασιλικοῦ σημείου γνωστὸν ἔστω σοι ὅτι ἡ θεία χάριτι τροπωθεῖσα ἐπικράτεια τῆς Κραγιόβας προσετέθη ὡς καὶ τὸ πρότερον εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, καὶ χάριν τῆς προσθήκης ταύτης προσετέθησαν εἰς αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ μάλι τοῦ κουρμπὰν μπαϊράμίου ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια· ἔτι ἐπειδὴ ἡ ἄνωθεν ἐπικράτεια ἐδόθη εἰς τὴν ἐπίσκεψιν σοῦ τοῦ αὐθέντου τῆς Βλαχίας, κατὰ τὰς παλαιὰς συνθήκας χρεία εἶναι ὅλα τὰ πρόσοδα καὶ χρειώδη εἰσοδήματά τε καὶ δοσίματα αὐτῆς νὰ εὑρίσκωνται ὁλοκλήρως εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν αὐθεντῶν τῆς

Βλαχίας· καὶ ἐπειδὴ ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐμποδίζωνται καὶ νὰ ἀποσκορακίζωνται ὁλοτελῶς αἱ ἐνοχλήσεις τῶν πλησιοχώρων ἐξουσιαστῶν καὶ κριτῶν, ἢ καὶ ἄλλων, καὶ πρὸς τούτοις ὁ πτωχὸς ριαγιᾶς κατὰ τὸ δέον νὰ διοικῆται· τούτου χάριν, ὡς ἀνωτέρω οἱ πλησιόχωροι τῆς ἐπαρατείας ταύτης ἐξουσιασταὶ, κριταὶ, ναΐπηδες, μευχαφίζηδες κάστρων, μουσελίμηδες, βοεβοδᾶδες, ἐμίνηδες, καὶ ἄλλοι ἔντιμοι, ὡσαύτως σερδενγκετζτῆ ἀγᾶδες καὶ νεφέρια αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ τολμήσουν νὰ πειράξουν τὰ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπικράτειαν εὑρισκόμενα χωρία, καὶ σκάλαις, ἢ καὶ ἄλλους τόπους συντείνοντας εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ πτωχοῦ ριαγιᾶ· ὁμοίως χωρία αὐτῶν, πράγματα, σπαρτὰ, καὶ ἄλλα ζωοτροφήματα, καὶ ζῶα· ἔτι διὰ νὰ μὴν ἀποτολμήσουν οἱ ῥηθέντες νὰ ἐπιχειρισθοῦν κανένα ἔργον πρόξενον τοῦ σκορπισμοῦ τῶν πτωχῶν ριαγιάδων καὶ τῆς ζημίας τοῦ μάλι μιρίου, ἐν ὀλίγοις διὰ νὰ μὴ διορίζεται εἰς τὴν ἄνωθεν ἐπικράτειαν κανεὶς κἂν τε ἐκ μέρους τῶν εἰρημένων ἐξουσιαστῶν, κἂν τε ἐκ μέρους ἄλλων, ὁ νῦν ἡμέτερος μεγάλος τευτερδάρης Μουσταφᾶς Ἀτίφης ἔκαμεν ἀναφορὰν διὰ νὰ γραφθῇ ἡ ἱερὰ προσταγὴ ἀπὸ τὸ βασιλικὸν διβάνι εἰς τοὺς πλησιοχώρους τῆς Κραγιόβας κριτὰς, ναΐπηδαις, μουχαφίζηδαις κάστρων, καὶ μουσελίμηδαις, βοεβοδάδαις, καὶ ἐμίνηδαις, καὶ ἄλλους ἐξουσιαστὰς, καὶ σερδενγκετζτῆ ἀγάδαις, καὶ ἄλλους ἐντίμους ξεχωριστὰ, ὁμοίως καὶ πρὸς ἐσὲ, ὁποῦ εἶσαι ὁ ῥηθεὶς αὐθέντης, ξεχωριστά. Ὅθεν ἐπειδὴ ἐξεδόθη ἡ ἱερὰ προσταγή μας περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πρὸς τοὺς ῥηθέντας καὶ εἰς ἐσὲ ὁμοίως, ὁποῦ εἶσαι ὁ ῥηθεὶς βοεβόδας, ἰδοὺ ὁποῦ εἰς σαφήνειαν καὶ φανέρωσιν τοῦ πράγματος ἀποστέλλεται ἡ παροῦσα ἱερὰ ἐντολή· λοιπὸν ἐξεδόθη αὐτὴ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, καὶ ἐν τῇ ἐλεύσει αὐτῆς θέλεις ἐνεργήσῃ ὡς ἀνωτέρω τὴν ὑπόθεσιν ταύτην κατὰ τὴν προγεγραμμένην περίληψιν τῆς λαμπρᾶς προσταγῆς, ἥτις ἀπαιτεῖ πᾶσαν ὑπακοὴν, ὑπόκλισίν τε καὶ εὐπείθειαν· οὕτω γνωστὸν ἔστω σοι, καὶ δοθείη παρά σου ἡ προσήκουσα πίστις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο σύμβολον. Ἐγράφη ἐν τῷ ἥμισει τοῦ σεβαλλίου μηνός· ἔτει 1153.

TAYLOR INST. OXFORD

Ἕτερον πρὸς τὸν αὐθέντην.

Ὑπέρτερε τῶν ἡγεμόνων τῆς θρησκείας τοῦ Μεσσία, αὐθέντα τῆς Βλαχίας, Ἰσκερλετζαδὲ Κωνσταντῖνε βοεβόδα, ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ ὑψηλοῦ καὶ βασιλικοῦ σημείου, γνωστὸν ἔστω ὅτι ἐπειδὴ σὺ, ὁποῦ εἶσαι ὁ ῥηθεὶς βοεβόδας, ἔδωσες ἀρτζουχάλι εἰς τὴν ἔδραν τῆς εὐδαιμονίας μου ὅτι μερικοὶ Τοῦρκοι ἀπὸ τὸ Παραδούναβον προλαβόντως ἔφτειασαν καὶ οἰκοδόμησαν εἰς τὰ χώματα τῆς Βλαχίας κισλάδαις, καὶ ἐντὸς αὐτῶν ἔβαλαν καὶ ἐκατοίκησαν τοὺς ὅσους ἤθελαν καὶ ἐσυνάθροισαν καὶ ἐμεταχειρίσθησαν τὸν ῥιαγιᾶν τῆς Βλαχίας, μὴ δίδοντες ἀπὸ τὰ διωρισμένα δοσίματα κανένα δόσιμον, καὶ ἔτζι ἔβλαψαν τὸ μάλι μιρὶ, καὶ κατὰ τοῦτο οἱ πρώην αὐθένται τῆς Βλαχίας δεόμενοι τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν ἐγκρέμνισαν καὶ ἀφάνισαν τοὺς ῥηθέντας κισλάδαις, μὲ τοιοῦτον τρόπον ὁποῦ νὰ μὴν ἀνορθωθοῦν ἄλλην φορὰν, καὶ προλαβόντως εἰς τοὺς προηγουμένους πολέμους, πάλιν ἐκ δευτέρου οἱ ἐγκάτοικοι τοῦ Παραδουνάβου εὑρίσκοντες εὐκαιρίαν ἐπιχειρίσθησαν τὴν οἰκοδομὴν τῶν κισλάδων, καὶ ἔγειναν αἴτιοι, καὶ ἐσυγχύσθη ἡ καλὴ διοίκησις τῆς ἐπικρατείας· τούτου ἕνεκεν ἐπειδὴ ἐπαρακάλεσες, οἱ ὅσοι κισλᾶδες κἂν τε πρότερον κἂν τε τώρα ᾠκοδομήθησαν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Βλαχίας καὶ Κραγιόβας μὲ τὸ μαριρέτι τοῦ μουπασίρη νὰ γκρεμνισθοῦν καὶ νὰ χαλάσουν· ἐξετάζοντες εἰς τὸ βασιλικόν μας διβάνι τὰς βασιλικὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς, ἔστοντας καὶ τῇ ἀληθείᾳ πρότερον ἐξεδόθη ἅπαξ ἡ προσταγὴ διὰ τὸν γκρεμνισμὸν καὶ χαλασμὸν τῶν ἐντὸς τῆς Βλαχίας εὑρισκομένων κισλάδων, καὶ πάλιν κατὰ τὸ τεσσαρακοστὸν ἕκτον ἔτος ἐκ δευτέρου ἐξεδόθη ἡ ἱερὰ ἐντολὴ, ὡς φαίνεται γεγραμμένον εἰς τοὺς κώδικας, καὶ τώρα λοιπὸν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ἱερὰν προσταγὴν, ὁ ἡμέτερος μεγάλος τευτερδάρης ἔκαμεν ἀναφορὰν, διὰ νὰ γραφῇ σφοδρὰ προσταγὴ περὶ τούτου ἀπὸ τὸ βασιλικόν μας διβάνι, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἡ παροῦσα προσταγὴ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὡς ἀνωτέρω· προστάζομεν λοιπὸν ὅτι εἰς

αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἐρχομένης αὐτῆς τῆς προσταγῆς μὲ τὸν διοριζόμενον μουπασίρην Ἀλῆ, ὑπέρτερον τῶν ὁμοίων νὰ ἐνεργήσῃς κατὰ τὴν προγεγραμμένην περίληψιν τῆς λαμπρᾶς προσταγῆς, ἥτις ἀπαιτεῖ πᾶσαν ὑπακοὴν, ὑπόκλισίν τε καὶ εὐπείθειαν, καὶ νὰ φυλαχθῇς ἀπὸ κάθε ἐναντίον αὐτῆς. οὕτω γνωστὸν ἔστω σοι, καὶ δοθείη παρὰ σοῦ πίστις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο σύμβολον. Ἐγράφη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ῥεμεζανίου 1153.

Ἕτερον πρὸς τὸν αὐθέντην.

Μετὰ τοὺς τίτλους. Ἐν τῇ ἐλεύσει τοῦ ὑψηλοῦ καὶ βασιλικοῦ σημείου γνωστὸν ἔστω σοι ὅτι ἡ θεία χάριτι τροπωθεῖσα ἐπικράτεια τῆς Κραγιόβας προσετέθη, ὡς καὶ τὸ πρότερον, εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, καὶ χάριν τῆς προσθήκης ταύτης προσετέθησαν εἰς αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ μάλι τοῦ κουρμπὰν παϊραμίου ἑκατὸν χιλιάδες γρόσια, καὶ ἐπειδὴ ἐδόθη αὕτη ἡ ἐπικράτεια εἰς τὴν ἐπίσκεψιν σοῦ τοῦ ῥηθέντος αὐθέντου, χρεία εἶναι ὅλα τὰ πρόσοδα αὐτῆς κατὰ τὰς παλαιὰς συνθήκας εἰσοδήματά τε καὶ δοσίματα νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν αὐθεντῶν τῆς Βλαχίας, πλὴν ἔγεινεν ἀναφορὰ ὅτι ἀπὸ τὰ παλαιὰ σύνορα τῆς ῥηθείσης ἐπικρατείας ὅ τε μουχαφίζης τοῦ ἐν Ἀδᾷ κάστρου καὶ ὁ τευτερδάρης ἐκυρίευσαν, καὶ ἀδίκως ἐξουσίασαν εἰκοσιπέντε χωρία, καὶ ἐκ μέρους τους ἐδιόρισαν καπετάνους, καὶ δὲν ἄφησαν εἰς ἐσένα τὴν ἐξουσίαν· τούτου ἕνεκεν, ἐπειδὴ ἀδίκως ἐξουσίασαν τὰ ῥηθέντα χωρία διὰ νὰ σηκωθοῦν οἱ διοριζόμενοι παρ' αὐτῶν καπετάνοι, ἐξεδόθη πρὸς τοὺς ῥηθέντας ἱερὰ προσταγὴ ξεχωριστὰ, καὶ πρὸς ἐσὲ εἰς φανέρωσιν τοῦ πράγματος ἡ παροῦσα αὕτη προσταγὴ ἐκδίδεται καὶ ἀποστέλλεται, ὡς ἀνωτέρω ἐνεργητέα· προστάζομεν λοιπὸν ὅτι ἐν τῇ ἐλεύσει αὐτῆς νὰ ἐνεργήσῃς κατὰ τὴν προγεγραμμένην περίληψιν τῆς λαμπρᾶς προσταγῆς, ἥτις ἀπαιτεῖ ὑπακοὴν, ὑπόκλισίν τε καὶ εὐπείθειαν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Περιγραφὴ τοῦ παϊράμ πεσχεσίου.

Ἐπειδὴ ἀνωτέρω ἐγράφη ὅτι ἐδόθη τὸ συνειθισμένον βασιλικὸν μπαϊράμ πεσχέσι, ἰδοὺ ἐνταῦθα φανερόνομεν κατ' ὄνομα εἰς ποίους καὶ πόσους καὶ τί καὶ πρὸς πόσα εἶναι συνήθεια νὰ δίδωνται κατ' ἔτος τόσον ἐκ μέρους τοῦ αὐθέντου τῆς Βλαχίας ὅσον καὶ τοῦ τῆς Μολδαβίας.

Δέκα χιλιάδες γρόσια τῷ κραταιοτάτῳ βασιλεῖ·
πέντε χιλιάδες γρ. τῇ βαλεδὲ σουλτάνῃ·
δύο χιλιάδες πεντακόσια τῇ πὰς καδίνῃ·
δύο χιλιάδες πεντακόσια τῷ δαρισαδὲτ ἀγασῇ·
χίλια τῷ χαζνεδάρῃ τοῦ βασιλέως·
τριακόσια τὰ λιανικὰ μπαχσίσια τοῦ βασιλικοῦ σεραγίου·
ἑπτὰ χιλιάδες πεντακόσια τῷ ὑπερτάτῳ ἐπιτρόπῳ·
τρεῖς χιλιάδες πεντακόσια τῷ κεχαγιάμπεγῃ·
χίλια διὰ τὸ ἐτταγὶ τοῦ ἐπιτρόπου·
πεντακόσια τῷ χαζνεδάρῃ τοῦ ἐπιτρόπου·
πεντακόσια τοῖς πέντε γεδικλῆ ἴτζ ἀγάδαις τοῦ ἐπιτρόπου·
διακόσια πενῆντα τῷ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῇ·
διακόσια τῷ ταλχιστζῇ ἀγᾷ·
διακόσια τῷ σελὰμ ἀγασῇ·
ἑκατὸν πενῆντα τῷ καπιτζιλὰρ μπουλούκμπασῃ·
δύο χιλιάδες τῷ ρεὶς ἐφένδῃ·
πεντακόσια τῷ μεκτουπτζῇ ἐφένδῃ·
ἑπτακόσια πενῆντα τῷ τζαβούσπασῃ ἀγᾷ·
τριακόσια τῷ μεγάλῳ τεσχερετζῇ·
τριακόσια τῷ μικρῷ τεσχερετζῇ·
πεντακόσια τῷ κεχαγιᾷ κιατιπῇ·
πεντακόσια τῷ πεϊλικτζῇ ἐφένδῃ·
δύο χιλιάδες πεντακόσια τῷ τευτερδὰρ ἐφένδῃ·

διακόσια πενῆντα τῷ κεχαγιᾶ του·
διακόσια πενῆντα τῷ χαζνεδάρῃ του·
ἑκατὸν τῷ μουχουρδάρῃ του·
ἑκατὸν τῷ κεσεδάρῃ του·
ἑκατὸν τῷ μεκτέρμπασῇ του·
τριακόσια τῷ πὰς πακίκουλου ἀγᾶ·
διακόσια τῷ μαδὲν ἐφένδῃ·
ἑκατὸν τῷ Ἀχμὲτ ἐφένδῃ·
εἴκοσι τῷ κεσεδάρῃ τοῦ μαδὲν κάλφα·
διακόσια τῷ κεχαγιᾶ τοῦ ῥεὶς ἐφένδῃ·
ἑξηνταπέντε τῷ κεσεδάρῃ τοῦ μπεΐλὶκ καλεμίου·
ἑκατὸν πενῆντα τῷ Χαμζᾶ ἐφένδῃ·
πενῆντα τῷ κεσεδάρῃ τοῦ τζαβούσπασῃ·
διακόσια τῷ τεσριφατζῇ ἐφένδῃ·
πενῆντα τῷ τζαβουσλὰρ ἐμινῇ·
πενῆντα τῷ καρακουλάκῃ τοῦ ἐπιτρόπου·
ἐνενῆντα τῷ καρακουλάκῃ τοῦ κεχαγιάπεγη·
ἑκατὸν τοῖς σαράφηδαις τοῦ ἐπιτρόπου·
ἑξῆντα τοῖς σαράφηδαις τοῦ κεχαγιάπεγη·
εἴκοσι τῷ πὰς γιαμαγῇ τοῦ χαζνεδάραγα·
διακόσια ἑξῆντα τὰ λιανικὰ πταχσίσια.

Ἡι γούναις.

Δύο χιλιάδες τριακόσια γρόσια ἡ σαμουρόγουνα τοῦ βασιλέως·
ἑπτακόσια πενῆντα ἡ ῥησοκοιλιά·
δύο χιλιάδες τριακόσια ἡ σαμουρόγουνα τῆς βαλεδές·
δύο χιλιάδες τριακόσια ἡ σαμουρόγουνα τῆς πὰς καδίνης·
δύο χιλιάδες τριακόσια ἡ σαμουρόγουνα τοῦ δαρισαδὲτ ἀγασῆ·
διακόσια γρόσια ἡ σαμουροπατζὰ τοῦ χαζνὲ κεχαγιασῆ·

διακόσια ἡ σαμουροπατζὰ τοῦ ὀδᾶ λαλασῆ·

διακόσια ἡ σαμουροπατζὰ τοῦ πὰς ἀγᾶ τῆς βαλεδές·

διακόσια ἡ σαμουροπατζὰ τοῦ πὰς ἀγᾶ τῆς πὰς καδίνης·

διακόσια ἡ σαμουροπατζὰ τοῦ παλτατζιλὰρ κεχαγιασῆ·

διακόσια ἡ σαμουροπατζὰ τοῦ γιαζιτζῆ ἐφένδη·

διακόσια ἡ σαμουροπατζὰ τοῦ καχβετζίπαση τοῦ βασιλέως.

Τὰ τζοχάτλαζα.

Ἑβδομηντατέσσαρα δονλούκια τζόχα φραντζέζικη, πρὸς τέσσαραις πῆχες τὸ δονλούκι, πρὸς δέκα γρόσια·

πενηντατέσσαρα δονλούκια ἀτλάζι, πρὸς δέκα πῆχες τὸ δονλούκι, πρὸς δέκα γρόσια·

δεκατρία δονλούκια τζόχα ἐγγλέζικη, πρὸς εἴκοσι γρόσια·

ἐννέα δονλούκια ἀτλάζι φλωρεντίνυ, πρὸς δεκαπέντε γρόσια.

Μυστικὴ περιγραφὴ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸ ᾳψμ΄.

Βλέπουσα ἡ Φράντζα ὅτι ἁρμοδιώτερον καιρὸν δὲν εὑρίσκει εἰς τὸ νὰ φέρῃ τὸν πρὸ πολλοῦ ἐνεργούμενον σκοπόν της εἰς ἔκβασιν, δηλαδὴ νὰ ἐγείρῃ ἄλλον οἶκον εἰς τὸν ἰμπερικὸν θρόνον διὰ ταπείνωσιν τοῦ διὰ παντὸς ἀντιπάλου της ἀουστριακοῦ, ἀπεφάσισε νὰ μὴ συμμαχήσῃ τῇ Ἱσπανίᾳ κατὰ τὰς τωρινὰς περιστάσεις, ἀλλὰ νὰ δώσῃ αὐτῇ βοήθειαν μόνον εἴκοσι πλοῖα τοῦ στόλου της· ὅθεν καὶ ἐδικαιολογήθη πρὸς τὴν Ἱσπανίαν, ὅτι ἂν συμμαχήσῃ αὐτῇ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις της, θέλει παρακινήσῃ τὸ νὰ ἀνανεωθῇ ἡ ποτὲ τετράδιπλος ἕνωσις, δηλαδὴ καίσαρος, Ἰγγλιτέρρας, Ὁλλάνδας καὶ Σαρδίνιας· διὰ τῆς ὁποίας ἐνδεχόμενον νὰ ἀνάψῃ ἓν παγκόσμιον πῦρ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ὁ θεὸς οἶδε τὰ ἀποτελέσματα, ὡς

ἀβέβαια τῆς μάχης τὰ συμβεβηκότα· καὶ τίνος ἕνεκεν νὰ γείνῃ πρόξενος τῶν τοιούτων. Ἐν τοσούτῳ δὲ ἔγραψε τῷ ἐλέκτωρι τῆς Μπαβιέρας διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν διαδοχὴν τοῦ ἰμπερικοῦ θρόνου· ὡσὰν ὁποῦ κατὰ τὸ παρὸν εἰς αὐτὸν τὸ τοιοῦτον ἀποβλέπει, μὴν ἔχοντας κληρονόμον ὁ καῖσαρ, καὶ ὅτι θέλει ἔχῃ ὑπερασπιστὴν καὶ πρόμαχον περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὴν Φράντζαν, μὲ ὑπόσχεσιν ὅμως νὰ λάβῃ ὁ Μπαβιέρας νύμφην εἰς τὸν υἱόν του τὴν θυγατέρα τοῦ γαλλικοῦ ῥηγός· καὶ, διὰ νὰ εὐκολυνθῇ τὸ ἔργον τοῦτο, θέλει παρακινήσῃ ἡ Φράντζα τὸν καίσαρα, φοβερίζοντάς τον καὶ μὲ μάχην, συμβουλεύοντάς τον καὶ φιλικῶς διὰ νὰ τὸ δεχθῇ ἐξάπαντος· ὅμως πρὸ πάντων τούτων, διὰ νὰ ἐκφοβήσῃ τὸν καίσαρα, θέλει μεταχειρισθῇ τὰ προσήκοντα μέσα, διὰ νὰ χωρίσῃ τοὺς συμμάχους του, τῶν ὁποίων οἱ πλησιέστεροί εἰσιν ἥ τε Ῥωσσία, καὶ ὁ ῥήγας τῆς Λεχίας, ὡς ἐλέκτωρ τοῦ ἰμπερίου. Καὶ λοιπὸν ἐπὶ τούτου ἔπεμψεν εἰς Πετρομποῦργον τὸν πρέσβυν μαρκέζον δελλὰ Σεταρδιὲ, διὰ νὰ προβάλῃ τῇ Ῥωσσίᾳ τὸ νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τοῦ καίσαρος καὶ νὰ ἀθετήσῃ τὴν συμμαχίαν της, ἂν θέλῃ νὰ ἐμποδίσῃ ἡ Φράντζα τὴν Σφετζίαν διὰ νὰ μὴ κηρύξῃ τὴν μάχην, μάλιστα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἀναμεταξύ των μίαν παντοτεινὴν εἰρήνην· εἰ δὲ ἀλλέως, ἂς ἦναι βεβαία ἡ Ῥωσσία ὅτι ἡ Φράντζα ὄχι μόνον θέλει διεγείρῃ τὴν Σφετζίαν κατὰ τῆς Ῥωσσίας, ἀλλὰ θέλει τὴν προμηθεύσῃ καὶ μὲ ἔξοδα, καὶ μὲ στρατιώτας εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ τολμηρῶς τὴν μάχην, καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ ὅλα τὰ κάστρα της, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ Πετρομποῦργον· καὶ ὅτι τί δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τοῦ καίσαρος, ὁποῦ ἄνευ ἐκείνης εἰρηνοποιήθη μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας· καὶ ἂν ἔλειπεν ἡ Φράντζα, τί ἤθελε κάμει ἡ Ῥωσσία ἀναμεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ Σφέτζων· ὅμως ἂς γνωρίσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην τῆς Φράντζας, ὁποῦ τρόπον τινὰ ἐδυνάστευσε τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἔπειτα καὶ μετ' ἐκείνης τὴν εἰρήνην. Τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια προβάλλει καὶ διαφέρεται ὁ ῥηθεὶς πρέσβυς δελλὰ Σεταρδιὲ εἰς τὸ Πετρομποῦργον, καὶ ἐλπίζει νὰ φέρῃ εἰς ἔκβασιν τὸν σκοπόν του. Τῷ ῥηγὶ δὲ τῆς Λεχίας

TAYLOR INST. OXFORD

ὑπεσχέθη νὰ τοῦ δώσῃ τὴν Μπεχέμιαν, μόνον νὰ μὴν ἐναντιωθῇ κατὰ τοῦ Μπαβιέρας. Ἐν τοσούτῳ ὑπερμαχεῖ νὰ ἀναπαύσῃ καὶ τὸν ῥήγαν τῆς Προύσσιας μὲ τὸ ἐλεκτοράτον τοῦ Παλατινάτου, ἀφ' οὗ τελευτήσῃ ὁ νῦν ἡγεμονεύων. Ταῦτα πάντα ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ νὰ ἰδῇ ὁ Φράντζας ἕνα γαμβρόν του εἰς τὸν ἰμπερικὸν θρόνον, διὰ νὰ λάβῃ τὸν τίτλον τὸ «Κριτὴς ὅλης τῆς Εὐρώπης, καὶ Δεφένσωρ τοῦ ἰσοζυγίου»

Περὶ μακροβιότητος δύο ὀρθοδόξων. 1740 αὐγ. κε'.

Εἰς τὴν κούρτην τῆς Φράντζας ἔδειξαν δύο εἰκόνας δύο ἐγχωρίων τῆς Οὐγγρίας ἐκ τῆς τῶν Γραικῶν θρησκείας, ἤτοι ὀρθοδόξων, τοῦ ἑνὸς τὸ ὄνομα Ἰωάννης Ῥουβὶμ, τοῦ ἑτέρου Πέτρος Ζορτόν. Διὰ τὸν πρῶτον διηγοῦνται νὰ ἦναι χρόνων ἑκατὸν ὀγδοηνταδύο· ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ὀνομαζομένη Σάρρα εἶναι χρόνων ἑκατὸν ἑξηντατεσσάρων· καὶ ἐπέρασαν ἑκατὸν τριαντατέσσαρες χρόνοι ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς γαμικὴν συνάφειαν. Ἔκαμαν δύο υἱοὺς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν εἶναι ἐτῶν ἑκατὸν δεκαεπτά· οὗτος ὁ ῥηθεὶς Ἰωάννης Ῥουβὶμ εὑρίσκεται πλησίον τοῦ Καρὰ Σεμπεσίου, εἰς τὸ μπανάτον τοῦ Διμισβαρίου· ὁ δὲ Πέτρος ἐκατοίκει εἰς χωρίον λεγόμενον Κέρεθ, εἰς τὸ ἴδιον μπανάτον, καὶ ἀπέθανε τῇ πέμπτῃ ἰανουαρίου τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τριακοστῷ τετάρτῳ ἔτει, ὢν ἐτῶν ἑκατὸν ὀγδοηνταπέντε· ἔχει υἱὸν ζῶντα ἐτῶν ἑκατὸν πεντήκοντα.

Περιγραφὴ τῶν κατὰ τὸν χάνην ἐλθόντα εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1742 ἀπρ.

Φθάσαντος τοῦ ὑψηλοτάτου χάνη παρασκευὴν ἡμέραν εἰς τὸ Δαοὺτ Πασᾶ εἰς τὸ τζιφλίκι του, ἦλθεν ὁ καπικεχαγιᾶς του φέρνοντάς τον δύο

φορεσιαὶς ῥοῦχα βασιλικὰ καὶ μίαν σαμουρόγουναν (1) κοντόσι. Τὸ σάββατον ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ τζιφλίκι δύο ὥραις ἀπέχον τῆς Πόλεως, καὶ ἐβγῆκεν ὡς ἕνα κάρτο ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ Δαοὺτ Πασᾶ ὅ τε βεζίρης, καὶ ὅλον τὸ ῥιτζάλι, καὶ τὸν προϋπάντησαν, καὶ ἤλθαν ἕως εἰς τὸ Δαοὺτ Πασᾶ, ὅπου ἦτον καὶ τὰ τζαδήρια στημένα, καὶ ἔκαμαν γεμικλίκι, καὶ σηκωθέντος τοῦ χάνη νὰ κινήσῃ, τὸν ἐτράβηξεν ὁ βεζίρης ἄτι δονατισμένον· καὶ οὕτως ἦλθαν εἰς τὸ Πασακαπισὶ μὲ ὅλον τὸ ἀλλάϊ, καὶ ἐκεῖ ἔπιαν καχβὲν πρῶτον· ἔπειτα ἐφόρεσεν ὁ βεζίρης ὅλους τοὺς περὶ αὐτὸν μιρζάδαις καὶ τοὺς γεδικαγαλαρὶ ἀπὸ μίαν ζιντζαπόγουνα σερχατλὶ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ Πασακαπισὶ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ διωρισμένον κονάκι του, καὶ ἐκάθισε εἰς τὴν δεύτερην ἡμέραν κυριακὴν, ὄντας κεκοπιακὼς ἀπὸ τῆς στράτας ἡσύχασε. Τὴν δὲ δευτέραν τὸ ταχὺ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγεν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ κραταιοτάτου βασιλέως μὲ τὸν διβὰν ἐφενδισήν του, γιαλαγασῆ, καπιτζίπαση καὶ σιλικτάρην του, τὸν ὁποῖον ἐδέχθη ὁ βασιλεὺς μετὰ μεγάλης τιμῆς, καὶ τὸν ἐκράτησεν ὡς μίαν ὥραν, καὶ ἄρχισε νὰ τὸν ἐρωτᾷ διὰ τὸ ἐκβάλι τοῦ Κριμίου, ὅστις ἀπεκρίθη πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι ἀληθινὰ μεγάλαι δυσκολίαι ἔσυραν ἀπὸ ταὶς ἀπερασμέναις ἀνωμαλίαις, ὅμως θαρρῶ εἰς τὸν θεὸν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἡσυχάσῃ ὅλος ὁ κόσμος· πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεκρίθη καὶ ὁ βασιλεὺς ὅτι βέβαια εἰς τὸ ἑξῆς θέλουν ἀναπαυθῆ ὅλοι, καὶ θέλει τελειώσῃ τοὺς ἀπερασμένους κινδύνους, καὶ τὰ κακὰ, καὶ ἔτζι, ἀφ' οὗ ἔκαμαν ἀρκετὴν ὥραν συνομιλίαν, ἐσηκώθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ κονάκι, καὶ ἔβγαλεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὴν μέσην του ἕνα τζεβαχερένιο χαντζάρι ὁποῦ ἐφοροῦσε, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν μέσην τοῦ χάνη, τὸν ἔδωσε καὶ ἕνα ὡρολόγιον τζεβαχερένιο, τὸν ἐτράβηξε καὶ ἄτι βασιλικὸν χρυσοχαλίνωτον, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ κονάκι του . . . . . (2) ἦλθεν ὁ βεζίρης καὶ τὸν ἀντάμωσε,

(1) Il y a dans le manuscrit σαμουρόγονα, que l'on pourrait peut-être conserver. Mais c'est la première fois que cette forme se présente dans cet ouvrage.

(2) Mot illisible.

καὶ ἄρχισε νὰ τὸν ἐρωτᾷ περὶ τῆς Βλαχοπογδανίας καὶ τῶν αὐθεντῶν, καὶ ἀπεκρίθη ὁ χάνης λέγοντας ὅτι ὁ ριαγιᾶς ἐκείνων τῶν τόπων εἶναι περισάνης ἀπὸ τὰς ἀνάγκας ὁποῦ ἔσυραν εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀνωμαλιῶν· οἱ δὲ αὐθένται εἶναι χαϊρχάκηδες τῆς βασιλείας, καὶ ὁ ριαγιᾶς εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτοὺς· καὶ, ἀφ' οὗ ἐσυνομίλησαν ἱκανὴν ὥραν, ἐσηκώθη ὁ βεζίρης καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ κονάκι του· τὴν πέμπτην τὸν ἐφίλευσεν ὁ βεζίρης εἰς τὸ Πασακαπισὶ μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν μιρζάδαις, καὶ ἔπειτα τὸν ἐτράβισεν ἄτι δονατισμένον, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ κονάκι του, καὶ ἐκεῖ τὸν ἔστειλε ὕστερα καὶ πέντε πουγγία τζεπχαρτζιλίκι.

Μετὰ ταῦτα τὸν ἐφίλευσε καὶ ὁ καπετανπασᾶς ἀντίκρυ εἰς τὸν τερσανᾶ, καὶ τὸν ἐτράβηξε καὶ αὐτὸς ἄτι δονατισμένον. Ἦλθε πάλιν δευτέραν φορὰν ὁ βεζίρης καὶ τὸν ἀντάμωσεν εἰς τὸ σαράγι του, καὶ ἐσυνομίλησαν πολλὴν ὥραν, καὶ ἀνέφερεν ὁ χάνης περὶ τῆς Ὀζοῦς λέγοντας ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διορισθῇ πρὸς φύλαξιν ἐκείνου τοῦ τόπου στράτευμα, καὶ ἐδιορίσθη τὸ Ῥούμελη ἀγιαλετὶ τιμὰρ παχιλαρὶ, ἔπειτα ἐκίνησεν εἰς τὸ κονάκι του. Εἰς τὸ κίνημά του ἐπῆγε καὶ ἀντάμωσε τὸν βασιλέα διὰ νὰ δαλαστήσῃ, καὶ τὸν ἐδέχθη πάλιν μετὰ μεγάλης τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης, καὶ θέλοντας νὰ σηκωθῇ νὰ κινήσῃ, τὸν ἐφόρεσε σερβούτζι τζεβαχερένιο, τὸν ἔζωσεν ὕστερα τιρκέσια, ἀσημένια, καὶ σπαθὶ τζεβαχερένιον, πράγματα πολλῆς τιμῆς, φορῶντας τον καὶ μίαν καπανίτζαν σαμουρόγουνα μὲ σερασερὶ τὸν ἔδωσε καὶ τετρακόσια φλωρία τετράκωχα, τὰ ὁποῖα ἦτον ἐπιγεγραμμένα τὸ «λὰχ ἰλὰχ λὰχ»· καὶ τὸν ἐτράβηξαν ἄτι πάλιν τὸ δονατισμένον, καὶ ἐκίνησεν εἰς τὸ κονάκι του, καὶ, ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸ κονάκι του, τὸν ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς εἰς δύο σεπετάκια μέσα δέκα χιλιάδαις φλωρὶ ζερμαχπούπι. Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ βεζίρης καὶ τὸν ἀντάμωσε, καὶ βεδαλαστίζοντας ἐγύρισεν εἰς τὸ Πασακαπισὶ, καὶ δὲν ἀπέρασε πολλὴ ὥρα καὶ ἀκολούθησε τὸ ἄζλι τοῦ βεζίρη τούτου ὀνόματι Κιὸρ Ἀχμὲτ πασᾶ, τοῦ καὶ Ζαβέρα.

Ἐν ἔτει ᾳψμ', Ἰανουαρίου κζ', τῇ ε' ὥρᾳ, ἀπὸ τὴν βασιλικὴν μεγαλειότητα τῆς Ῥωσσίας ὁ μεγαλήτερος γκενεράλις ἦτον σταλμένος πρὸς τὸν σερασκέρην Γιαχγιᾶ πασᾶν, καὶ τὸν Κολτζὰκ πασᾶν, μὲ τὸ μήνυμα διὰ τὴν γεγονυῖαν συμφωνίαν τῆς εἰρήνης ἀναμεταξὺ εἰς τὸ ἰμπέριον τῶν Ῥωσσῶν καὶ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν, λέγων·

Ἡ βασιλικὴ μεγαλειότης, ἡ ἐπιεικεστάτη κυρία μου, ἀπὸ τὸ πανυπέρτατον μοναρχικόν της ἔλεος ἠθέλησε διὰ νὰ μὲ στείλῃ μὲ τὴν φανέρωσιν ὅτι ἀναμεταξὺ εἰς τὸ βασίλειον τῶν Ῥωσσῶν, καὶ εἰς τὴν λαμπρὰν Πόρταν ἐσυμφωνήθη ἡ εἰρήνη, καὶ αἱ ἐπιβεβαιώσεις ἀλλάχθηκαν· ὅθεν πλέον ἔχετε ἀπὸ τὴν σήμερον ἐλευθερίαν, καὶ οἱ φυλακάτορες ὁποῦ ἦταν διὰ φύλαξίν σας μὲ αὐτοκρατορικὸν ὁρισμὸν θέλουν σηκωθῆ· πλὴν ἂν ἴσως ἐσεῖς διὰ καμμίαν σας ὑποψίαν ἀγαπᾶτε νὰ ἔχετε φυλακάτορας, θέλετε ζητήσετε καὶ θέλει γένει πάλιν αὐτοκρατορικὸς ὁρισμὸς κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας· καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς ἰδίους βέβαιον εἶναι ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα σας πάντοτε ἀπὸ τὸ ὑπέρτατον ἔλεος τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος τὰ ἀπολαύσετε· διὰ τὰ ὁποῖα ἂν ἴσως καὶ θέλετε αὔριον μετὰ τὸ ἄριστον νὰ καβαλλικεύσετε νὰ πηγαίνετε εἰς τὴν αὐτὴν τῆς βασιλικῆς της μεγαλειότητος διὰ νὰ εὐχαριστήσετε τὸ ὑψηλότατον ἔλεος τῆς βασιλίσσης ἡμῶν καὶ διὰ αὐτὸ δίδοται εἰς τοῦ λόγου σας θέλημα. Προσέτι νὰ ἦστε βέβαιοι ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ἡ μεγαλειότης τῆς βασιλίσσης ἡμῶν τὴν εἰρηνικὴν συμφωνίαν ὁποῦ εἴπαμεν καὶ τὴν φιλίαν πάντοτε θέλει τὴν ἔχῃ πρὸς τὴν λαμπρὰν Πόρταν, καὶ ἐξ ἐναντίας ἐλπίζει διὰ νὰ τὴν ἔχῃ καὶ ἡ λαμπρὰ Πόρτα πρὸς τὴν μεγαλειότητά της.

Ἀπόκρισις.

Δόξα τῷ ὑψίστῳ θεῷ, διότι ἀναμεταξὺ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν καὶ εἰς τὸ ῥωσσικὸν βασίλειον ἔγεινεν εἰρήνη (ἥτις ἔστω αἰώνιος!), τὸ δὲ

ὑψηλότατον καὶ εἰλικρινέστατον ἔλεος τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος μὲ τὸν κάλαμον δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ γράψωμεν, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἀπολαύσαμεν τὸ ὑψηλότατον ἔλεος τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος ἱκανῶς, πρὸς τούτοις καὶ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ ἔστειλεν ἐσένα τὸν μεγαλήτερον γκενεράλιν, διὰ νὰ μᾶς φανερώσῃς τὴν συμφωνίαν τῆς εἰρήνης, ὁποῦ ἔγεινεν ἀνάμεσα καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ βασίλεια, τὴν ἀνταμοιβὴν τοῦ λαμπροῦ τούτου καὶ χαροποιοῦ μηνύματος, οὐδέποτε ἡμεῖς ἠμποροῦμεν νὰ τὴν ἀνταποδώσωμεν μὲ ἄλλον τρόπον, παρὰ νὰ παρακαλοῦμεν, κατὰ τὸ πρέπον, κύριον τὸν θεὸν ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας διὰ τὴν ἠψηλοτάτην ὑγείαν τῆς κραταιοτάτης βασιλίσσης, καὶ πανταχοῦ τὸ γαληνότατον ὄνομα τῆς βασιλικῆς της μεγαλειότητος νὰ τὸ μεγαλύνωμεν, καὶ, ὅταν μᾶς προστάξῃ, ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ καβαλλικεύσωμεν καὶ νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς βασιλικῆς της μεγαλειότητος, καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν. Τὴν σήκωσιν δὲ τῶν φυλακατόρων ἡμεῖς αὐτὸ δὲν τὸ ποθοῦμεν νὰ σηκωθοῦν παρ' ἡμῶν, μόνον ἀγαποῦμεν νὰ ἦναι διὰ φύλαξίν μας.

Ὅταν ὑπῆγαν νὰ εὐχαριστήσουν τὴν βασίλισσαν.

Γαληνοτάτη, κρατίστη, καὶ ὑψηλοτάτη ἰμπερατόρισσα καὶ κυρία, ἀπὸ τὴν ὑψηλοτάτην μοναρχικὴν ἀπόφασιν τῆς ὑμετέρας ἰμπερατορικῆς μεγαλειότητος, ὁ μεγαλήτερος γκενεράλις, ὁ δοῦλος τῆς βασιλικῆς σας μεγαλειότητος, τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἦλθε, καὶ μᾶς ἐφανέρωσε πῶς ἀναμεταξὺ εἰς τὴν ὑμετέραν βασιλικὴν μεγαλειότητα καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον γαληνότατον, κράτιστον, καὶ μέγιστον, καὶ ἐπιεικέστατον κύριον ἡ παλαιὰ φιλία ἀνανεώθη, καὶ ἀναμεταξὺ καὶ εἰς τὰ δύο μέρη ἔγεινεν εἰρήνη, διὰ δὲ τὴν στερέωσιν τῆς ἀγάπης καὶ τὰς ἐπικυρώσεις ἀλλάξατε. Οἱ δὲ φυλακάτορες ὁποῦ ἦσαν εἰς τοῦ λόγου μας, κατὰ τὸ ἔλεος τῆς βασιλικῆς σας μεγαλειότητος, ἀπροστάξατε διὰ νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ κοντά μας, καὶ κύριον τὸν θεὸν εὐχαριστήσαμεν. Μετὰ ταῦτα πρέπει προσωπικῶς νὰ πέσωμεν εἰς τοὺς μοναρχικοὺς πόδας τῆς βασιλικῆς σας μεγαλειότητος

καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν, καὶ μάλιστα πάντοτε πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα πῶς, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐπιάσθημεν ἕως τῆς σήμερον, τὸ ὑψηλότατον μοναρχικὸν ἔλεος τῆς βασιλικῆς σας μεγαλειότητος δὲν ἔλειψεν ἀπὸ ἡμᾶς· ὄχι διὰ τὸ ἀξίωμά μας εἰς τὴν ὑψηλοτάτην βασιλικήν σας αὐλὴν εἴχομεν εἴσοδον ἀκωλύτως, καὶ οἱ στρατιῶται ὁποῦ μᾶς ἐφύλαττον ἐντίμως μαζί μας ἀπέρασαν· τὰ ὁποῖα αὐτὰ ὅλα δὲν ἠμποροῦμεν καμμίαν φορὰν νὰ τὰ ἀλησμονήσωμεν. Βάλλομεν μάρτυρα τὸν θεὸν πῶς πάντοτε τὸ ὑψηλότατόν σας ὄνομα ἔμπροσθεν πάντων νὰ τὸ μεγαλύνωμεν, καὶ νὰ εὐχαριστοῦμεν. Διὰ δὲ τὴν εὐζωΐαν τῆς βασιλικῆς σας μεγαλειότητος χρεωστοῦμεν νὰ παρακαλέσωμεν κύριον τὸν θεόν.

Εὐχὴ πρὸς θεόν.

Δὸς, θεὲ βασιλεῦ, ἀνάμεσα εἰς τὰ δύο αὐτὰ ὑψηλότατα βασίλεια εἰρήνην καὶ συμφωνίαν εἰς τὸν ἀπέραντον αἰῶνα, καὶ ἀνάμεσα εἰς τὴν ὑμετέραν μεγαλειότητα καὶ εἰς τὸν γαληνότατον αὐθέντην μας φιλίαν καὶ ἀγάπην παντοτεινήν. Ἂς δώσῃ ὁ παντοδύναμος θεὸς εἰς ἐσᾶς πολλοὺς χρόνους καὶ εὐδαίμονα βασιλείαν. ἀμήν.

Τέλος τῶν δακικῶν ἐφημερίδων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ.

Σημειώσεις εἰς τὸν βίον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ.

Γέννησις τοῦ αὐθέντου Κωνσταντίνου βοεβόδα. — Ἔρχομὸς αὐτοῦ εἰς Ἰογδανίαν. — Μετάθεσις τοῦ πατρός του εἰς Βλαχίαν. — Θάνατος τῆς μητρὸς αὐτοῦ. — Φέρεται αἰχμάλωτος ὁ πατήρ του εἰς Σιτίνι. — Ἐλευθερία αὐτοῦ καὶ ἐρχομὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν. — Ἀναλαμβάνει τὴν αὐθεντίαν ὁ πατήρ του μετὰ θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του. — Ἀρραβωνίζεται ὁ αὐθέντης μετὰ τῆς Ἀναστασίας δομνίτζας. — Σκοπὸς τοῦ πατρός του διὰ νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ αὐθέντην Ἰογδανίας. — Παραγγελίαι τοῦ πατρός του. — Ἐμποδίσθη τοῦ σκοποῦ διὰ τὴν νεότητα καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν οἰκείων. — Αὐθέντης εἰς Ἰογδανίαν ὁ Γ. Β. — Διαλύει τοὺς πρώτους ἀρραβῶνας ὁ αὐθέντης καὶ συζεύγνυται τῇ Σμαράγδᾳ Καντακουζηνῇ. — Ἐκστρατεία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατὰ τῶν Τατάρων. — Θάνατος τοῦ πατρός του. — Ἀνατροφὴ τοῦ αὐθέντου μὲ διαλέκτους. — Ἠγαπᾶτο λίαν παρὰ τοῦ πατρὸς. — Ἐμεταχειρίζετο αὐτὸν ὁ πατὴρ καὶ ἐκοινολόγει αὐτῷ τὰ πάντα, καὶ εἰς τὰ πρὸς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν γράμματα. — Ἐσεμνύνετο ὁ πατὴρ δι' αὐτόν. — Ὁ αὐθέντης μετριοφρονῶν ἀποφεύγει τὰς ἐρίδας τῶν ὑποκρινομένων φιλίαν. — Ἐντόπιοι καὶ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἀγαποῦσι τὸν Κωνσταντῖνον. — Λαμβάνει πρᾶξιν καὶ ἰδέαν ὀρθὴν πάντων τῶν κατὰ τὸν τόπον. — Γνώμη πάντων διὰ τὸν Κωνσταντῖνον ὅτι ἔμελλεν ἀποκατασταθῆναι πρῶτον ὄργανον τῆς αὐθεντικῆς διοικήσεως. — Ὁ πατὴρ ἔλεγε παρρησίᾳ ὅτι θέλει κάμει αὐθέντην τὸν Κωνσταντῖνον. — Ἐντολὴ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου περὶ τῆς δόμνης Σμαράγδας καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς. — Σύνοδος περὶ αὐθ. καὶ ἐκλογὴ Κωνσταντίνου. — Κοινὴ χαρὰ διὰ τὴν ἐκλογήν. — Ἀναφοραὶ περὶ τούτου εἰς τὴν βασιλείαν καὶ ἐπιτροπικὴ Κωνσταντίνου παρὰ Ὀσμὰν πασᾶ. — Θέλησις τῶν ἐντοπίων περὶ τῆς στέψεως Κ. καὶ ἀποποίησις αὐτοῦ, καὶ ἐρχομὸς τοῦ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ περὶ τοῦ προβιβ. — Διανομὴ τῶν ὀφφικίων. — Ἀποστάτης Πατρώνας εἰς βασιλείαν βασ. σουλτὰν Μαχμούτη. — Ὁρισμὸς αὐτοῦ καὶ βεβαίωσις τοῦ αὐθ. Ῥακοβίτζα αὐθ. εἰς

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ.

Σημειώσεις εἰς τὸν βίον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ.

Γέννησις τοῦ αὐθέντου Κωνσταντίνου βοεβόδα. — Ἔρχομὸς αὐτοῦ εἰς Ἰογδανίαν. — Μετάθεσις τοῦ πατρός του εἰς Βλαχίαν. — Θάνατος τῆς μητρὸς αὐτοῦ. — Φέρεται αἰχμάλωτος ὁ πατήρ του εἰς Σιτίνι. — Ἐλευθερία αὐτοῦ καὶ ἐρχομὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν. — Ἀναλαμβάνει τὴν αὐθεντίαν ὁ πατήρ του μετὰ θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του. — Ἀρραβωνίζεται ὁ αὐθέντης μετὰ τῆς Ἀναστασίας δομνίτζας. — Σκοπὸς τοῦ πατρός του διὰ νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ αὐθέντην Ἰογδανίας. — Παραγγελίαι τοῦ πατρός του. — Ἐμποδίσθη τοῦ σκοποῦ διὰ τὴν νεότητα καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν οἰκείων. — Αὐθέντης εἰς Ἰογδανίαν ὁ Γ. Β. — Διαλύει τοὺς πρώτους ἀρραβῶνας ὁ αὐθέντης καὶ συζεύγνυται τῇ Σμαράγδᾳ Καντακουζηνῇ. — Ἐκστρατεία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατὰ τῶν Τατάρων. — Θάνατος τοῦ πατρός του. — Ἀνατροφὴ τοῦ αὐθέντου μὲ διαλέκτους. — Ἠγαπᾶτο λίαν παρὰ τοῦ πατρὸς. — Ἐμεταχειρίζετο αὐτὸν ὁ πατὴρ καὶ ἐκοινολόγει αὐτῷ τὰ πάντα, καὶ εἰς τὰ πρὸς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν γράμματα. — Ἐσεμνύνετο ὁ πατὴρ δι' αὐτόν. — Ὁ αὐθέντης μετριοφρονῶν ἀποφεύγει τὰς ἐρίδας τῶν ὑποκρινομένων φιλίαν. — Ἐντόπιοι καὶ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἀγαποῦσι τὸν Κωνσταντῖνον. — Λαμβάνει πρᾶξιν καὶ ἰδέαν ὀρθὴν πάντων τῶν κατὰ τὸν τόπον. — Γνώμη πάντων διὰ τὸν Κωνσταντῖνον ὅτι ἔμελλεν ἀποκατασταθῆναι πρῶτον ὄργανον τῆς αὐθεντικῆς διοικήσεως. — Ὁ πατὴρ ἔλεγε παρρησίᾳ ὅτι θέλει κάμει αὐθέντην τὸν Κωνσταντῖνον. — Ἐντολὴ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου περὶ τῆς δόμνης Σμαράγδας καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς. — Σύνοδος περὶ αὐθ. καὶ ἐκλογὴ Κωνσταντίνου. — Κοινὴ χαρὰ διὰ τὴν ἐκλογήν. — Ἀναφοραὶ περὶ τούτου εἰς τὴν βασιλείαν καὶ ἐπιτροπικὴ Κωνσταντίνου παρὰ Ὀσμὰν πασᾶ. — Θέλησις τῶν ἐντοπίων περὶ τῆς στέψεως Κ. καὶ ἀποποίησις αὐτοῦ, καὶ ἐρχομὸς τοῦ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ περὶ τοῦ προβιβ. — Διανομὴ τῶν ὀφφικίων. — Ἀποστάτης Πατρώνας εἰς βασιλείαν βασ. σουλτὰν Μαχμούτη. — Ὁρισμὸς αὐτοῦ καὶ βεβαίωσις τοῦ αὐθ. Ῥακοβίτζα αὐθ. εἰς

Βλαχίαν, καὶ Τζοκάνη εἰς Ἰογδανίαν. — Μανζιλία τοῦ αὐθ. καὶ ἀποκατάστασις καϊμεκάμη τοῦ Μ. Β. — Χάψι τῶν οἰκείων τοῦ αὐθ. καὶ καταγραφὴ τῶν πατρικῶν. — Ὁ Μ. Β. δὲν δίδει τίτλον αὐθ. εἰς τὸν αὐθ. Κ. Β. καὶ χερεκέτι αὐτοῦ περὶ τούτου. — Ἔρχεται ὁ Κ. Β. εἰς Κωνσταντινούπολιν. — Ἡσυχάζει ἀνενοχλήτως εἰς τὰ πατρικά του. — Φθονεῖ ὁ Μ. Β. διὰ τὴν πρὸς τὸν Κ. Β. ὑπόληψιν τῶν μεγιστάνων. — Πάσχει νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς οἰκείους τοῦ αὐθ. συχνοερχομένους μὲ ἀγάπην εἰς τὴν Πόρταν καὶ ἀδυνατεῖ. — Προβάλλει ὁ Κ. Β. διὰ νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν Ἀναστ. δομνίτζαν τοῦ Μ. Β. — Καταδρομὴ τοῦ Μ. Β. διὰ τὰ συναχθέντα παρὰ τοῦ Νικ. Β. — Ἔλεγχος τῶν ψευδῶν καὶ ἐχθρικῶν κινημάτων. — Ζητοῦσι τινὲς νὰ οἰκειωθῶσιν εἰς τὸν αὐθ. καὶ ἀποβάλλονται. — Διαφωνία τῶν προξενούντων τὸν αὐθ. διὰ νὰ συζευχθῇ. — Ἡ Πόρτα ὑπισχνεῖτο τῷ αὐθ. τὴν τῆς Βλαχίας αὐθ. — Ἀποσκιρτισμὸς ἀρχόντων ἀπὸ τοῦ Μ. Β. — Μηνύεται ὁ αὐθ. παρὰ τῆς Πόρτας διὰ τὴν αὐθ. τῆς Ἰογ. καὶ δὲν τὴν στέργει. — Ἄζλι τοῦ Μ. Β. καὶ ἀνάληψις τοῦ αὐθ. τῆς Βλαχίας. — Καθ' ὁδὸν ζητεῖ τὴν Ἀναστ. καὶ δὲν τὴν δίδει ὁ Μ. Β. — Χάψι ὁ Μ. Β. καὶ λύτρωσις αὐτοῦ καὶ ἀναφορὰ πρὸς τὸν βασ. ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ αὐθ. — Ἐξορία τοῦ Μ. Β. — Ἀποστολὴ εἰς Πόρταν καταστίχου ὑπερόγκων ἐξόδων. — Σκοπὸς τοῦ αὐθ. περὶ εὐνομίας τῆς Βλαχίας. — Στεφανόνεται ὁ αὐθ. μετὰ τῆς δόμνης Αἰκατερίνης. — Κτίζει παρακλήσιον καὶ δευτέραν περιοχὴν εἰς τὸ Βακαρέστι. — Ἀνεγείρει τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος μετὰ τείχους. — Μετάθεσις τοῦ μὲν αὐθ. εἰς Ἰογδανίαν, τοῦ δὲ Γ. Β. εἰς Βλαχίαν. — Ἐπάνοδος τοῦ Μ. Β. ἀπὸ τῆς ἐξορίας. — Μεταμέλεια τῶν κρατούντων διὰ τὴν μετάθεσιν. — Εἰς μὲν τὴν Βλαχίαν ἀποσκιρτισμὸς ἀρχόντων, εἰς δὲ τὸν Κ. Β. ἀγάπη καὶ κλίσις τῶν ἀρχόντων. — Πολλαὶ καὶ μεγάλαι προσταγαὶ εἰς τὸν Κ. Β. διὰ τὴν εἰς Λεχίαν τῶν Ξανθῶν εἴσοδον, καὶ τὴν εἰς Νίστρον διατριβὴν τοῦ χάνη. — Ἀποστολὴ παρὰ τοῦ αὐθέντου τοπίων, κερεστέδων, καὶ ἄλλων εἰς τὰ πέριξ κάστρα, καὶ παστρεμὸς τοῦ Προύτου. — Ἔξοδα εἰς τοὺς πηγαινοερχομένους. — Συνθήκη ἔνορκος τοῦ αὐθ. μετὰ τοῦ Μ. Β. καὶ ἀρραβὼν τῆς δομν. Σουλτάνας μετὰ Στεφάνου υἱοῦ του. — Μετάθεσις πάλιν τῶν αὐθεντῶν. — Δυσανασχετῶν ὁ Γ. Β. ἔκαμε χάψι πολλοὺς τῶν ἀρχόντων. — Ὁ Κ. Β. μὲ εὔνοιαν ἐφέρθη καὶ εἰς τοὺς γρηγορίτας. — Βεζαρέτι Σιλικδὰρ Μεχμὲδ πασᾶ. — Ὁ Μ. Β. ἀθετεῖ τοὺς ὅρκους καὶ συζεύγνυσι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἑτέρᾳ.

1711 φεβ. 27

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῷ ἕκτῳ μηνὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν τῆς Μολδοβίας ὁ Νικόλαος βοεβόδας, ἐγεννήθη ὁ Κωνσταντῖνος Νικολάου βοεβόδας.

σεπτ. 26

Εἰς τὴν ἐν Μολδοβίᾳ δευτέραν αὐθεντίαν τοῦ πατρός του ἀπῆλθε μετὰ ἕνα χρόνον μετὰ τῆς μητρός του.

Μετατεθεὶς εἰς τὴν τῆς Βλαχίας αὐθεντίαν, ἀπέθανεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ 1716 νοεμ. 6
Πουλχερία Τζουκῆ. 1717

Ἀφ' οὗ αὐθέντευσεν ἐννέα μῆνας ἠχμαλωτίσθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' μαΐου 28
αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν του ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, καὶ ἐφέρθη εἰς Σιπίνι· νοεμβ. 14
καὶ μετὰ δέκα μῆνας εἰς Καρολῖναν· καὶ διέτριψαν περίπου τοὺς δύο χρόνους.

Μετὰ τὴν ἀγάπην, κατὰ τὸ ἀρτίκολον τῆς συνθήκης ἐλευθερωθεὶς, ἐπανέστρεψεν ἀπὸ Βλαχίας, αὐθεντεύοντος τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰωνβοδα (ὅστις 1718 αὐγ. 25
ἐβάπτισε τὸν Κωνσταντῖνον), εἰς Ἀδριανοῦ καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τὸν ἕκτον μῆνα τῆς μανζιλίας του, ἐπῆγεν εἰς Βλαχίαν μετὰ τοῦ πατρός του, ἀναλαβόντος τὴν ἡγεμονίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ 1719 μαρτ. 2
του, ἔνθα καὶ ἀνετράφη ὑπὸ τὴν καλὴν διοίκησιν τοῦ πατρός.

Ἀποθανόντος τοῦ πρεσβυτέρου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Σκαρλάτου, ἀνεκαινίσθησαν οἱ ἀρραβῶνες εἰς αὐτὸν, δεκαετῆ ὄντα, μετὰ τῆς Ἀναστασίας, θυγατρὸς Μιχαὴλ Ῥακοβίτζα, αὐθέντου Μολδοβίας· ὅστις ἐχθρικῶς φερόμενος κατὰ τοῦ πατρός του, ζητῶντας τὸν θρόνον τῆς Βλαχίας, καὶ μὴν ἔχοντας ὅλως σκοπὸν διὰ συγγένειαν καὶ ἀναβάλλοντας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γάμων ὁποῦ ὁ πατήρ του ἐζήτησεν, προέβαινεν εἰς ἐχθρικὰ κινήματα, καὶ ἀκολούθησαν πολλαὶ διχόνοιαι καὶ ἀμοιβαῖαι καταδρομαί.

Δεκαὲξ χρόνων καὶ μηνῶν ἓξ ὄντας ὁ Κωνσταντῖνος, ἐπεθύμησεν 1727
ὁ πατήρ του καὶ διελογίζετο νὰ πασχίσῃ νὰ καταστα θῇ αὐθέντης Μολδοβίας· ὅθεν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὰς παρούσας ἰδιοχείρους νουθεσίας.

Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ἰδιοχείρου, ὅπου εὑρέθη ἐν Ἔτει σωτηρίῳ 1727.

«Τὸν φόβον τοῦ θεοῦ νὰ τὸν γνωρίζῃς θεμέλιον εὐτυχίας.

«Χωρὶς τὴν θείαν βοήθειαν ὅλα μάταια εἶναι.

«Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἡ οἰκειοτάτη ἀρετὴ τῶν ἡγεμόνων.

«Ὁ θυμὸς ἀπαίσιος, ἡ πραότης ἔχει νεῦρα.

«Ἡ ἀνδρεία καὶ μεγαλοψυχία τῆς καρδίας μέγα δῶρον τοῦ θεοῦ.

«Ἡ σωφροσύνη στολισμὸς ἐξαίρετος.

«Ἡ βία καὶ δυναστεία, κἄν τε ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα, κἄν τε ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτὸν, ὀλέθριος, κἄν τε εἰς χρήματα, κἄν τε εἰς κτήματα, μάλιστα διὰ τὴν πλήρωσιν αἰσχρᾶς ἡδονῆς, μὴ γένοιτο! μὴ γένοιτο! ἔχει ὀδυνηρὰ συμπεράσματα· μυρία παραδείγματα ἐν ταῖς ἱστορίαις.

«Ἐν τῇ καρδίᾳ ταπείνωσις (ὅτι πάντες ἐνώπιον θεοῦ γῆ καὶ σποδός)· ἐν τῷ προσώπῳ σεβαρότης. Λόγοι ὀλίγοι καὶ προσηνεῖς, χωρὶς κινήματα ὀμμάτων καὶ προσώπου, χωρὶς κινήματα χειρῶν. Αἱ προσταγαὶ μεθ' ἡγεμονικοῦ ἀξιώματος, ὅμως ἀψοφητὶ, χωρὶς κρότον.

«Ἡ φυλακὴ τοῦ ἀξιώματος ἀναγκαία. Ἡ ὑποταγὴ καθὼς ἐκ μέρους σου εἰς τὰς πατρικὰς νευθεσίας, καὶ πρὸ πάντων καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ μεγάλου θεοῦ, οὕτως εἶναι ἀναγκαία καὶ ἐκ μέρους τοῦ ὑπηκόου πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Χωρὶς τὴν ὑποταγὴν ὅλα εἶναι νεκρά· ὅμως πρέπει νὰ προστάξῃς τὰ κατὰ δύναμιν, διὰ νὰ σὲ ὑποτάσσωνται.

«Νὰ μὴν ὑπόσχεσαι· ἀγκαλὰ ἀφ' οὗ ὑποσχεθῇς νὰ μὴ παραβαίνῃς τὴν ὑπόσχεσιν· νὰ μὴν ἀθετῇς τὸν λόγον ὁποῦ ἔδωκες κατ' οὐδένα τρόπον, ἂν καὶ χωρὶς ὅρκον ὑπεσχέθης.

«Νὰ μὴ δανείζεσαι ἀστόχαστα, μήτε μὲ ὑπέρογκα διάφορα· καὶ ὅταν ἐξ ἀνάγκης δανεισθῇς, κἄν τε ἀπὸ χριστιανοὺς, κἄν τε ἀπὸ ἄλλας φυλὰς, νὰ ἔχῃς ἀπόφασιν νὰ τὰ ξεπληρώσῃς· ἀλλέως ἂν διακρατῇς ξένον δίκαιον, ἁμαρτάνεις θανάσιμα· καὶ ἂν μετανοήσῃς δὲν ἔχεις συγχώρησιν, ἂν δὲν ἀποδώσῃς τὸ ξένον δίκαιον. Πρόσεχε, πρόσεχε.

«Μὴν ἦσαι σκορπαλαῖος, ἀλλὰ φειδωλός· μὴ πλεονέκτης, ἀλλὰ οἰκονομικός· κατὰ τὸ πάπλωμά σου ἅπλονε τὰ ποδάριά σου.

«Ἡ μάταιαις μεγαλοπρέπειαις, τὰ πολλὰ ῥοῦχα, τὰ πολλὰ στολίδια, τὰ πολλὰ ἄλογα, τὰ οἰκοδομήματα νὰ λείπουν· τὰ ἄμετρα χαρίσματα, τὰ περιττὰ δῶρα, κἄν τε εἰς ξένους, κἄν τε εἰς οἰκείους, προξενοῦν κακὸν ὄνομα· εἶναι εἰς τοὺς ἐντοπίους ἀφόρητα, φέρνουν ὅλον τὸ ὑπήκοον

εἰς ἀδημονίαν. Ἂν ἔσφαλεν ὁ πατέρας σου εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἂς ἦναι εἰς ἐσένα τὰ παθήματά του μαθήματα.

«Πρόσεχε, λεῖπε ἀπὸ οἰκοδομάς· ἐν ὅσῳ εἶσαι αὐθέντης ἔχεις παλάτια, ὅταν ἦσαι εἰς τὴν Πόλιν ἀρκεῖ ἡ προγονικὴ ἑστία. Ἂν μὲ δανειακὰ οἰκοδομήσῃς, πολλὰ κακοπαθεῖς καὶ ψυχικὰ καὶ σωματικά. Πρόσεχε.

«Νὰ λείπῃς ἀπὸ νεωτερισμούς· νὰ βαδίζῃς τὴν πεπατημένην ὁδόν· νὰ μὴ χαλάσῃς τὸ ὄνομά σου μὲ δόλιαις συμβουλαὶς, μὲ νέα δοσίματα, μὲ νέαις συνήθειαις, ὅτι κερδαίνεις κακὸν ὄνομα· ὃ μὴ γένοιτο!

«Ἔχε κρυπτὰς προσευχάς· συχνὰ μυστικὰ ἐπικαλοῦ τὴν θείαν βοήθειαν· ἀγρύπνει, μερίμνα· τῷ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν· ἐρώτα, συμβουλεύου, μάνθανε· ἔχε μὲ ἀδιάκοπον ἔρευναν εἴδησιν καὶ κατάληψιν πραγμάτων, προσώπων, μεγιστάνων, φίλων, ἐχθρῶν, ἀδιαφόρων. Ἤξευρε καὶ τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα ἐκείνων μὲ τοὺς ὁποίους ἔχεις νὰ κυβερνηθῇς· μάλιστα τῶν αὐθεντῶν, τῶν μεγιστάνων, τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων, τῶν γειτόνων. Ἤξευρε τὰς ἱστορίας, ἤξευρε τὰς παρούσας ὑποθέσεις μάλιστα μὲ ὅλα τους τὰ περιστατικά· στοχάζου καὶ τὰ μέλλοντα· ἀπὸ πρακτικοὺς ἐρεύνα νὰ μάθῃς ἐκεῖνα ὁποῦ εἶδαν καὶ ἔπραξαν, καὶ ἠξεύρουν. Οἱ σύμβουλοί σου πρόσεχε, πρόσεχε νὰ μὴν ἦναι πλεονέκται, ἀπατεῶνες, κόλακες, ἄπρακτοι, ἀμαθεῖς, φιλέκδικοι, ἀθυρόστομοι, ὑπερήφανοι, ψεῦσται.

«Τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων ἤξευρέ τα, φυλάττου τα· ὅμως παράβλεπέ τα διὰ τὸ εἰρηνικόν· τῶν δὲ οἰκείων σου μὴ τὰ ὑποφέρῃς. Μὴ δώσῃς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου· μὴ τοὺς δίδῃς πρόσωπον νὰ μὴ καταφρονήσουν τὴν νεότητά σου. Ὅρκιζέ τους εἰς τὸν θεὸν νὰ ἦναι φιλαλήθεις, ἐπιμεληταὶ τῶν δεόντων, φίλοι τοῦ δικαίου, ἄγρυπνοι, ἀδωροδόκητοι, ταπεινοὶ, ὀλιγαρκεῖς. Ἔχε κατάσκοπον φιλαλήθη ἐπάνω τους, καὶ χαλίνονέ τους· ὅτι πολλοὶ ἡγεμόνες ἀφανίσθηκαν ἀπὸ ταὶς ἀταξίαις τῶν οἰκείων των. Σείεται ἡ γῆ, ὅταν οἰκέτης βασιλεύσῃ·

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω.

«Τῶν ἄλλων τὰ παθήματα ἂς γείνωνται μαθήματα· τὰ μυστήρια τῆς αὐθεντίας ἕνας ἢ δύο ἢ τρεῖς νὰ τὰ ἠξεύρουν, οἱ ἀδιστάκτως πιστότατοι, καὶ ὄχι ὅλα· τὰ ἀναγκαιότατα μόνος σου, καὶ μόνος σου γράφε.

«Νὰ ἠξεύρῃς τὰ καθηλίκια, τὴν δύναμίν τους, εἰς κάθε καιρὸν, μὲ ποῖα μέρη συνορίζονται, καὶ ποῖοι ἄρχοντες καὶ μανζίληδες κατοικοῦν εἰς κάθε καδηλίκι.

«Τὰ πρὸς τὴν βασιλείαν τῆς ὑποταγῆς καθήκοντα.

«Τὰ πρὸς τὸν χάνην δέοντα.

«Ἡ κυβέρνησις πρὸς τοὺς πέριξ πασάδαις καὶ καδήδαις.

«Τὰ πρὸς τοὺς Λέχους.

«Τὰ πρὸς τοὺς Γερμανούς.

«Δευτέρι καθαρὸν τῶν εἰσοδημάτων.

«Φεργιάδι καὶ ἐλεεινολογία διὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ τόπου.

«Μεγαλοψυχία, ὅταν δὲν τρέχουν τὰ πράγματα κατὰ τὴν θέλησίν σου.

«Διβάνια συχνά.

«Τραπέζια ὀλίγα.

«Περιδιάβασες ὀλίγαις.

«Μὴ σπατάλαις· μὴ μέθαις.

«Κυνήγια ὀλίγα, ὄχι εἰς μακρυνοὺς τόπους.

«Περιδιάβασες νὰ ἦναι διὰ δουλειαίς.

«Ἡ τελείωσις τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων.

«Ἡ ἔρευνα τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων.

«Ἡ μετὰ φρονήσεως κοινολογία τῶν προκειμένων ἀναγκαίων ὑποθέσεων μετὰ τῶν ἐντοπίων καὶ οἰκείων ἀρχόντων.

«Ἡ ἀνάγνωσις τῶν βαβασίων.

«Ἡ ἀντάμωσις τῶν μουσαφίρηδων.

«Ἡ ἀπόκρισις τῶν γραμμάτων.

«Νὰ φυλάττῃς τάξιν εἰς ταὶς δουλειαίς σου· νὰ μὴν ἀνακατόνῃς [τὴν] μίαν μὲ τὴν ἄλλην. Εἰς τὸν καθένα νὰ ταὶς μοιράζῃς κατὰ τὸ

ὀφφίκιόν του· ὅμως νὰ μὴν ἀφίνεσαι ἀμέριμνος, ἀλλὰ νὰ ἐξετάζῃς ἂν ἐτελειώθηκαν.

«Νὰ λέγῃς τοὺς ἄρχοντας νὰ σὲ δίδουν εἴδησιν ἂν ἀτακτοῦν οἱ οἰκεῖοί σου, καὶ νὰ τοὺς ἔχῃς εἰς μεγάλον ζάπτι.

«Νὰ ἔχῃς ὀλίγον τεβαπὶ, ὀλίγους Φαναριώτας.

«Νὰ κάμῃς ὅ τι κάμῃς νὰ σὲ ἀγαποῦν οἱ ἐντόπιοι.

«Νὰ μὴ πιστεύῃς εὔκολα τὰς κατηγορίας τῶν τζαράνων διὰ τοὺς ἄρχοντας· καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος νὰ μὴν ἀφίνῃς νὰ ἀδικοῦνται οἱ τζαράνοι.

«Τὸ μέτριον εἶναι καλόν.

«Νὰ μὴ δίδῃς εὔκολα πριβιλέγγια καὶ προνόμια, καὶ γράμματα ἀσυδοσίας· ὅτι ἀπὸ αὐτὰ φθείρονται τὰ εἰσοδήματα τῆς βηστιαρίας καὶ τῆς καμάρας.

«Πρόσεχε νὰ μὴ βουλλόνωνται γράμματα, ἂν δὲν ἠξεύρῃς τί περιέχουν.

«Νὰ μὴ δίδῃς ἕνα γράμμα καὶ ὕστερον τὸ ἀναιρεῖς, καὶ ἐξουθενεῖται ἡ τιμή σου, καὶ καταφρονοῦνται τὰ γράμματά σου.

«Ὁ λόγος σου λόγος· ἡ ἀπόφασίς σου ἀπόφασις.

«Οἱ νέοι ἡγεμόνες καὶ ἂν σφάλλουν καὶ ὀλίγον ἀποκτοῦν κακὸν ὄνομα, καὶ καταφρονοῦν τὴν νεότητά τους.»

Ὡς νουνεχέστατος δὲ ὁ πατήρ του ἀφέθη ἀπὸ τὴν ἔκβασιν, εὐλαβούμενος τὸ ἐπίφθονον, καὶ τὸ βάρος τῆς διοικήσεως τῶν δύο βιλαγιετίων, ἐντηρούμενος καὶ διὰ τὴν νεότητα τοῦ παιδός· ἴσως καὶ ἀπὸ συμβουλὰς τινῶν οἰκειακῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἠμπορεῖ νὰ ἀποδοθῇ ὅτι φθόνῳ φερόμενοι ἦσαν ἐμπόδιον.

Γενομένου δὲ διὰ συνδρομῆς αὐτοῦ τοῦ ἀπὸ ἀδελφῆς ἀνεψιοῦ, τοῦ Γρηγοράσκου Γκίκα βοεβόδα, μεγάλου ἑρμηνέως τότε τῆς βασιλείας, [αὐθέντου τῆς Μογδανίας] (ὡς εἴρηται ἐν τῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ) καὶ διαλυθέντος τοῦ ἀρραβῶνος μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Μιχάλβοδα, συνεζευγνύθη μετὰ εὐγενοῦς κόρης Σμαράγδας, ἐκ τῆς φαμελίας τῶν ἐν Βλαχίᾳ Καντακουζηνῶν, θυγατρὸς τοῦ Ῥάδουλου πρωτοσπαθαρίου. Ζήσασα δὲ αὕτη χρόνον ἕνα μετήλλαξε τὸν βίον. 1727 σεπτ. [24]

Τὸν παρελθόντα χρόνον εἶχεν ἐκστρατεύσῃ μετὰ τοῦ πατρὸς κατὰ τῶν Τατάρων τοῦ Ποὺτζακίου ἀποστατησάντων.

1730 σεπτ. 3 Ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς τετάρτης ἡγεμονίας ἀπέθανεν ὁ πατήρ του.

Εἰς τὸ διάστημα τούτων τῶν χρόνων ἀνετράφη καὶ ὡδηγεῖτο μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ διοικήσεως τοῦ πατρός· ἀσχολούμενος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἐπίδοσιν σπουδῆς καὶ διαλέκτων, ἦτον τὸ παράδειγμα εἰς αὐτοὺς τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας καὶ υἱϊκῆς ὑποταγῆς.

Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ηὔξανε πρὸς αὐτὸν ἡ πατρικὴ ἀγάπη καὶ ὑπόληψις.

Εἰς ὅλα τὰ τῆς διοικήσεως εἶχε σκοπὸν καὶ ἀπόφασιν ὁ πατὴρ αὐτοῦ νὰ τὸν μεταχειρισθῇ· τὸ ἐπίφθονον ὅμως, ὁποῦ ἀνωτέρω εἴπομεν, δὲν τὸ ἐσυγχώρει. Μὲ ὅλον τοῦτο τὸν ἐμεταχειρίζετο καὶ εἰς συμβουλὰς, οὖσα γνωστὴ εἰς αὐτὸν κάθε ὑπόθεσις κοινὴ καὶ μερικὴ, διέτριβε τὰς περισσοτέρας ὥρας μὲ αὐτὸν, μὲ συνομιλίας τόσον πολιτικῶν, ὅσον πολυμαθείας καὶ βιβλίων.

Τὸν ἐμεταχειρίζετο εἰς τὴν δούλευσιν τῶν γραμμάτων τόσον τῶν εἰδήσεων ὅσον καὶ ἄλλων ἀναφορῶν ὁποῦ ἔκαμνεν εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλήν.

Καυχώμενος ὁ πατὴρ ἔλεγεν ὅτι δὲν ἐντρέπεται καὶ εἰς κρατοῦντας καὶ εἰς τὸν βασιλέα, ἂν ἐρωτηθῇ περὶ πολιτικῶν καὶ βασιλικῶν [πραγμάτων].

Προχωροῦντος τοῦ χρόνου, τὸ ἐπίφθονον, ὁποῦ εἴπαμεν, δύο ἢ τριῶν μετεβλήθη εἰς ὑπόκρισιν καὶ φιλίαν· αὐτὸς δὲ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους συστελλόμενος, καὶ μὴ θέλων τὰς ἔριδας, ἐφέρετο μετριοφρονῶν, καὶ μὴ θέλων ὅλως νὰ φερθῇ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἐχθρικῶς εἰς τοὺς τοιούτους ἀτάκτους.

Κοινῶς ὅλοι οἱ ἐπίλοιποι, μικροί τε καὶ μεγάλοι τῆς φαμελίας, καὶ τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν Ῥωμαίων οἰκειακῶν εἶχον κλίσιν μεγάλην, ἀγάπην πολλὴν, ὑπόληψιν ὄχι μικρὰν εἰς αὐτὸν τὸν νέον.

Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἐπροχώρησεν ἔξω ἀπὸ τὴν τῶν γραμμάτων ἐπίδοσιν εἰς μεγάλην πρᾶξιν τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, τῆς ἀρχοντολογίας,

γενικῶς καὶ μερικῶς τῶν συντεινόντων καὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἡγεμονίας. Ἰδέαν ὀρθὴν καὶ ἐπὶ λεπτοῦ εἶχε τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων, τῶν παραδρομῶν καὶ ἀταξιῶν ὁποῦ ἐτύχαινε νὰ ἀκολουθήσουν εἰς τὸν τόπον· γνωστὴν ἰδέαν ἀπόκτησε διὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ καθενός. Αἰδούμενος δὲ μὲ θαυμασμὸν κοινὸν νὰ μὴ προξενήσῃ μῖσος εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ νὰ μὴ προχωρῇ εἰς διαβολὰς, δὲν ἐφέρετο μὲ καταδρομάς· ἐξ ἐναντίας δὲ δὲν ἔδιδε χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ἀτάκτους.

Κοινὴ γνώμη δὲ ἦτον μὲ πληροφορίαν πάντων ὅτι, ἂν δὲν ἀκολουθοῦσεν ὁ θάνατος τοῦ πατρός του, ἤθελε καταστηθῇ πρῶτον ὄργανον καὶ ὑπουργὸς ὅλης τῆς αὐθεντικῆς διοικήσεως, ὅτι τοῦτο καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἐφίετο.

Ἐπὶ παρουσίᾳ δὲ καὶ ἰδίως ἔλεγε τὴν ἀπόφασίν του διὰ τὸν υἱόν του ὅτι, θεοῦ συναιρουμένου, νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν ἡγεμονικὴν ἀρχὴν, κάμνοντας παραίτησιν.

Τοιαύτης οὔσης τῆς καταστάσεως τοῦ παιδὸς, ἀπέθανεν ὁ ἀοίδιμος αὐθέντης Νικόλαος βοεβόδας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, πρὸ ἡμερῶν γνωρίσας τὸν θάνατόν του· καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς φαμελίας διαταγὴν καὶ ἐντολὴν ἔδωκε τῷ υἱῷ αὐτοῦ Κωνσταντίνῳ, παραδοὺς εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ τήν τε δόμναν Σμαράγδαν, ἥτις ἀνέθρεψεν αὐτὸν ὡς γνήσιον υἱὸν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, καὶ τὰ ἀδέλφια Ἀλέξανδρον καὶ Σουλτάναν, ἀνήλικα ὄντα, οὓς τινας, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, ὡς γνήσια μέλη περιέθαλπε, συνοικοῦντες ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ.

Συναθροισθέντος δὲ τοῦ ἱερατικοῦ τάγματος καὶ τῆς ἀρχοντολογίας, μετὰ πολλῆς σκέψεως περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος ἐστοχάσθησαν ὅτι εἶναι ὁ τῆς Μολδαβίας ἡγεμὼν Γρηγόριος Γκίκας, καὶ ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρώην Μολδοβίας Μιχαὴλ Ῥακοβίτζας, καὶ ἡ ἀνατροφὴ τῆς πατρίδος οὗτος γνωστὸς εἰς αὐτοὺς Κωνσταντῖνος. Καὶ φέροντες εἰς μέσον κοινῶς ὅλοι πολλὰ καὶ διάφορα διὰ τὸν καθένα, ἐξηκρίβωσαν ἐπὶ λεπτοῦ τὰ

συντείνοντα καὶ μὴ, καὶ ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν διὰ νὰ ἐκλέξωσι, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦτον τὸν νέον.

Τὸ πλῆθος ἐφάνη χαῖρον καὶ ἐπιβεβαιοῦν ταύτην τὴν ψῆφον· οἱ οἰκειακοὶ ὅλοι μεθ' ὅσης ἀγάπης καὶ πληροφορίας ἔγνωσαν τοῦτο εἰς παραμυθίαν διὰ τὸν ἥρωα αὐθέντην ὁποῦ ἔχασαν.

Ἐστρώθησαν καὶ ἐστάλθησαν ἐγγράφως αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὴν βασιλείαν, ἐπικυρωθεῖσαι ὑπὸ πάντων. Ἐζήτησαν οἱ ἐντόπιοι ἔγγραφα εἰς βοήθειαν καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τοὺς πέριξ γείτονας, ἐξ ὧν ἦτον ὁ μείζων εἰς Βιδύνι, Τοπὰλ Ὀσμὰν πασᾶς, ὅστις παρευθὺς ἔστειλε καὶ τὸν ἀπεκατέστησεν ἐπίτροπον τῆς αὐθεντίας.

Οἱ ἐντόπιοι ἠθέλησαν, καθὼς ἔγεινε καὶ ἄλλοτε, νὰ τὸν ἀποκαταστήσουν εἰς τὸν θρόνον, καὶ νὰ τὸν στέψουν ἡγεμόνα, καὶ νὰ ἀρχίσῃ τὴν διοίκησιν· αὐτὸς δὲ ἔδειξε νουνεχῆ στοχασμὸν καὶ, φυλάττοντας τὴν πρὸς τὴν βασιλείαν ὑποταγὴν, ἀπεκρίθη ὅτι πρέπει νὰ προσμένωμεν τὴν βασιλικὴν θέλησιν καὶ τὸν ὁρισμόν. Εἰς βασιλεύουσαν φθάσαντα τὰ ἔγγραφα, οἱ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι ἐκ τῶν πρώτων ἀρχόντων, μεθ' ὅσης παρηγορίας καὶ ἀγάπης ἐπρόβαλαν εἰς τοὺς κρατοῦντας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἡγεμονίας. Τοῦ αὐθέντου Μιχαὴλ δὲ καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ συντρεξάντων μετὰ ὑπερόγκων ὑποσχέσεων, ἔφεραν τὸ πρᾶγμα εἰς ἀμφιβολίαν, βεβαιόνοντες ὅτι ὁ νέος εἶναι δεκαετὴς, ἡλικία τοῦ τρίτου ἀδελφοῦ· τὸ ὁποῖον ἐφάνη ψευδὲς, ὡς πασίδηλον, καὶ ὡσὰν ὁποῦ τὸν εἶδαν πολλοὶ τῆς Πόρτας, ὁποῦ ἦλθον εἰς Βλαχίαν, ἐπειδὴ ἦτον δεκαεννέα χρόνων καὶ ἓξ μηνῶν. Αὐτοῦ δὲ τοῦ ἄνακτος [ἐπικυροῦντος], διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα του ὑπόληψιν, βοηθούντων καὶ τῶν πρώτων μεγιστάνων, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἀναφορᾶς, ἐδόθη καὶ ἐπετράπη αὐτῷ [ὁ] εἰς τὴν ἡγεμονίαν προβιβασμὸς, καὶ ἐστάλθη ὁ μικρὸς ἰμπροχόρης Ἀχμὲδ ἀγᾶς, ὄντος τοῦ βασιλέως εἰς Σκούταρι διὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείαν.

Ἐρχομένου οὖν τοῦ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ, ἀπεκαταστάθη ὁ νέος αὐθέντης, καὶ ἤρξατο (ἵνα οὕτως εἴπωμεν) τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὴν αὐθεντικὴν διοίκησιν·

διεμοίρασε τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα ὀφφίκια, μὴ παραλλάττοντας σχεδὸν εἰς ὅλους ὁποῦ ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πατρός του.

Εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπανάστασις φοβερὰ ἔγεινεν εἰς Κωνσταν- 1730 σεπτ. 17
τινούπολιν, καὶ μεταλλαγὴ σχεδὸν ὅλου τοῦ συστήματος τῶν κρατούντων· τοὺς πρώτους ἀποκτείναντες, καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα, σουλτὰν Ἀχμέτην γ′, υἱὸν Μεχμὲτ δ′, ἐξώσαντες, ἤγειραν βασιλέα τὸν ἐξ ἀδελφοῦ ἀνεψιὸν αὐτοῦ σουλτὰν Μαχμοὺτ α′, υἱὸν Μουσταφᾶ β′ (ὃν Κύριος πολυετοίη). Ἦλθεν μετὰ τοῦ σαλαχόρη Λαλᾶ Μεχμέδαγα εἰς τὸν αὐθέντην καὶ ἀπὸ τὸν νέον βασιλέα δηλωτικὸν τῆς ἐπιβάσεως εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον, προστάζοντάς τον τὰ περὶ διοικήσεως καὶ δικαιοσύνης τῆς ἡγεμονίας. Ὁ λόγος δὲ καὶ ἡ δύναμις οὖσα εἰς χεῖρας τῶν ἀτάκτων ἀποστατῶν, μυρία καὶ διάφορα καθ' ἡμέραν ἔπραττον καὶ διέταττον· καθὼς καὶ διὰ μέσου τούτων καὶ μερικῶν ἀπὸ τοὺς νέους μεγιστάνους, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπὸ τῆς φατρίας τῶν ἀποστατῶν, ἀπεκαταστήθη 1730 ὀκτ. 6
αὐθέντης Βλαχίας Μιχαὴλ ὁ Ῥακοβίτζας· καὶ ἀγενής τις Ἰωάννης, ἔμπορος προβάτων, ὅστις ἔδιδε τὰ ταΐνια εἰς τὸ τάγμα τῶν γιανιτζάρων, ἐξ οὗ εἶχε τὴν φιλίαν τῶν ἀποστατῶν, αὐθέντης Μολδαβίας· ὄντινα μετὰ τὴν ἔξωσιν τούτων ἀπεκεφάλισαν.

Εἰς Βλαχίαν δὲ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας τῆς αὐθεντίας, προβοδηθέντος τοῦ βασιλικοῦ ἀγᾶ εἰς τὴν πρὸς Κωνσταντινούπολιν ἐπιστροφὴν, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ [νοεμβρίου] ἦλθεν ὁ βασιλικὸς ὁρισμός· καὶ τῇ ἐφεξῆς ἐπανέστρεψεν εἰς Βουκουρέστι καὶ ἀνεγνώσθη τὸ βασιλικὸν πρόσταγμα, καθιστῶντας ἐπιτρόπους τοῦ νέου αὐθέντου Μιχαήλ.

Παρευθὺς δὲ ἐφάνηκαν τὰ ἐχθρικὰ κινήματα τούτου. Ἐβγῆκεν ὁρισμὸς, καὶ ἐσφαλίσθησαν οἱ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Βλαχίαν οἰκεῖοι Ῥωμαῖοι πρῶτοι ἄρχοντες. Ἔγραψεν ὁ ἰμπροχόρης ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ· πρὸς περισσοτέραν δὲ ζημίαν ἐπάσχισαν οἱ περὶ τὸν Μιχαὴλ βοεβόδαν νὰ πωληθοῦν, καὶ δὲν ἐδυνήθησαν.

Ὁ Μιχαὴλ βοεβόδας τίτολον αὐθέντου εἰς τὸν Κωνσταντῖνον βοεβόδαν δὲν ἔδιδε· γέλωτα δὲ ἐπροξένησεν, ὅτι μερικοὺς ὁποῦ εἶχε

προβιβάσῃ ὁ Κωνσταντῖνος βοεβόδας εἰς τὰ ὀφφίκια, τοὺς ἐγνώριζε διὰ τοιούτους, δειλίᾳ φερόμενος καὶ φοβούμενος μὴ σκανδαλίσῃ τοὺς ἐντοπίους· τὸν προβιβάσαντα δὲ, καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ δύο βασιλεῖς διὰ βασιλικῶν ὁρισμῶν αὐθέντην ὠνόμαζαν, αὐτὸς οὐδ' ὅλως. Καθὼς ἐφάνη καὶ ἀπὸ τὰ ἴδια γράμματα πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τὸν αὐθέντην Κωνσταντῖνον, ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἐπιστολὴν ὁποῦ τοῦ ἔστειλεν, ὅτι κατὰ τὴν πολιτικὴν φρόνησιν εὐθὺς τὸν εἶχε γράψῃ συγχαρητικὸν καὶ φιλικὸν γράμμα, ζητῶντας ἀγάπην καὶ φιλίαν. Καὶ διὰ νὰ ἀναιρέσῃ τὴν ἡγεμονικὴν ἀξίαν ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον βοεβόδαν, ἐδέχθη τὸ χαράτζι νὰ τὸ πληρώσῃ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ αὐθέντου Νικολάου, καὶ ἔλαβεν ὁρισμὸν ὅλα τὰ συναχθέντα αὐτὸς νὰ τὰ παραλάβῃ. Ἦλθεν ὁ τοιοῦτος ὁρισμὸς εἰς Βλαχίαν· ἀνεγνώσθησαν τὰ ὅσα ἔξοδα ἔγειναν διὰ προσταγῆς τοῦ Κωνσταντίνου βοεβόδα, εἴκοσι χιλιάδες γρόσια, ἀφ' ὧν τὰ πρῶτα ἦτον τὰ τῆς θανῆς τοῦ πατρός του, τὰ ἀκόλουθα δὲ τὰ δῶρα πρὸς τὸν ἀγᾶν, καὶ ἄλλα τοπικὰ ἔξοδα· καὶ ὡς διὰ τοιαῦτα δὲν τὸν ἐνώχλησε μήτε ὁ ἴδιος ἀγᾶς. Ἀποκρινόμενος δὲ ὁ Κωνσταντῖνος βοεβόδας ἔλεγε· «τὰ τοῦ πατρός μου μόνον πληρόνω, ἐπειδὴ δὲν λογιάζω τὸν ἑαυτόν μου ἀνάξιον εἰς ταφὴν πατρὸς, εἰ καὶ τὸ ἔθος ἔχει ἀπὸ τὸν κοινὸν θησαυρόν· καὶ οὐδὲν μέλει μοι, εἰ αὐτὸς, ὡς διάδοχος, δὲν εἶναι ἱκανὸς πρὸς ταφὴν τοιούτου ἥρωος.»

Μετὰ ταῦτα δὲ πρὸς βασιλεύουσαν ἐκίνησεν ὁ πρώην αὐθέντης. Ὁ νουνεχὴς δὲ καὶ γέρων ἀγᾶς ἀργῶς ἐφέρετο εἰς τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τοῦ σκοποῦ ὡς πρακτικὸς ἔτυχεν· ὅτι ὅταν ἔφθασαν εἰς βασιλεύουσαν, πρὸ ἡμερῶν εἶχαν ἐξοστρακισθῆ οἱ ἀποστάται, καὶ εὗρον τὰ πάντα ἐν ἠρεμίᾳ.

Οἱ κρατοῦντες ἐφέρθησαν μὲ ἀγάπην πρὸς ὅλον τὸ αὐθεντικὸν ὁσπίτιον· καὶ ἡσύχως μὲ τὴν περιουσίαν τους ἐκάθισαν εἰς τὰ προγονικὰ παλάτιά τους.

Ὄντας δὲ ἐκεῖ ἔτι ὁ αὐθέντης Μιχαὴλ, καὶ βλέποντας ὑπεράσπισιν καὶ ὑπόληψιν εἰς ὅλον τὸ σπίτι καὶ τοὺς οἰκειακοὺς τοῦ ἀποθανόντος

αὐθέντου, νέας καταδρομὰς ἤρξατο. Ὁ αὐθέντης ὅμως, διὰ τὸ πολιτικὸν καὶ εἰρηνικὸν, ἔστειλεν ἄρχοντάς του συγχαίροντάς τον, καὶ ζητῶν φιλίαν.

Ὅλοι οἱ οἰκειακοὶ ἄρχοντες τοῦ Κωνσταντίνου βοεβόδα, περιερχόμενοι καθ' ἑκάστην μὲ δεξίωσιν εἰς πόρτας μεγιστάνων ἐκ μέρους του ἄνευ ἐντηρήσεως, σύγχυσιν ἐπροξενοῦσαν εἰς τοὺς περὶ τὸν Μιχαὴλ βοεβόδαν· ἔπασχον μὲν, δὲν ἴσχυσαν δὲ εἰς τὸ νὰ τοὺς ἐμποδίσουν.

Ἔχοντας παιδιόθεν κλίσιν ὁ αὐθέντης, ἐζήτησε διὰ νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Μιχαὴλ βοεβόδα, μὲ τὴν ὁποίαν ἦτον ἀρραβωνιασμένος, στοχαζόμενος ὅτι νέος ὢν, θεοῦ συναιρουμένου, εἶχε καιρὸν νὰ αὐθεντεύσῃ, καὶ ἐπρόβαλε τὰ περὶ ἀγάπης εἰς τὸν Μιχαὴλ βοεβόδαν· αὐτὸς δὲ μὲ ἀναβολὰς δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ ἐκτελέσῃ.

Καταδρομὴ ἔγεινε τοῦ Μιχαὴλ βοεβόδα διὰ τὰ συναχθέντα παρὰ τοῦ πατρός του· κομισάριοι δὲ κριταὶ διορισθέντες, ἐφάνησαν ψευδῆ καὶ ἐχθρικὰ κινήματα, κρινόμενος ὁ αὐθέντης μετὰ μεγαλοψυχίας.

Κωνσταντῖνος Βεντούρας, διερμηνεὺς τοῦ βασιλικοῦ στόλου, Μανόλης, πραγματευτὴς γουνῶν τῆς Πόρτας, Θωμᾶς Τεσταπούζας, ἰατρὸς, πολυτρόπως ἐπάσχισαν νὰ οἰκειωθοῦν εἰς τὸν αὐθέντην· ὡς χαιρεκάκους δὲ, καὶ ὁποῦ οἱ πλείονες τῆς βασιλείας τοὺς εἶχαν εἰς κακίστην ὑπόληψιν καὶ μῖσος, τοὺς ἀπεποιήθη, καὶ δὲν τοὺς ἐδέχθη κατ' οὐδένα τρόπον· οἵτινες, μετ' ὀργῆς τοῦ βασιλέως, θανάτῳ ἐτιμωρήθησαν ὕστερον μετὰ χρόνους, [ὁ] εἷς μετὰ τὸν ἄλλον.

Οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται εὐγενεῖς, ὁμοῦ πατριάρχης καὶ ἀρχιερεῖς, μὲ διαφωνίαν ἐπάσχιζαν διὰ νὰ λάβῃ σύζυγον ὁ αὐθέντης, καὶ ἐπρόβαλαν τέσσερα πρόσωπα, οἱ μὲν τὸ ἕν, οἱ δὲ τὸ ἄλλο· αὐτὸς δὲ ἀπεποιεῖτο, προσμένων τὴν εἰς τὴν αὐθεντίαν ἐπάνοδόν του.

Ὅλοι οἱ πρῶτοι τῶν μεγιστάνων, ὁ ἐπίτροπος Σιλικδὰρ Μεχμὲδ 1731
πασᾶς, καὶ ὁ μετὰ ἑξαμηνίαν διάδοχός του, Καρακουλάκης Ἰπραχίμης, ὑπόσχουνταν τῷ αὐθέντῃ, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁποῦ εἰς βασιλεύουσαν ἦλθε,

πῶς θέλει τοῦ δοθῇ ἡ αὐθεντία, καὶ διὰ πολλῶν τεκμηρίων ἦτον φανερὸν ὅτι εἶχον τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Ἐν τούτοις εἰς Βλαχίαν ὁ Μιχαὴλ βοεβόδας ἀποσκιρτῶν πλείους τῶν ἀρχόντων ὁποῦ ἐγνώριζεν εἰς τὸ μέρος τοῦ αὐθέντου, οὐδεὶς δὲ τῆς ἀρχοντολογίας εὐεργετηθεὶς, ἀλλὰ κοινῶς ὅλοι εἰς χρέος ἐμπεσόντες, διὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὰς αὐθεντικὰς ἀπαιτήσεις· πρὸς τούτοις μὲ ἰδίας ὁμολογίας ἀπὸ τῶν πέριξ γειτόνων καὶ ἀπὸ μεγιστᾶνας τῆς Πόλεως δάνεια παραλαβὼν, καὶ οὐδὲν ἄλλο μέλον αὐτῷ, εἰ μὴ περὶ συνάξεως ἄσπρων, ἔχων καὶ ἀνάγκην διὰ νὰ κυβερνήσῃ τὰ παλαιὰ καὶ νέα χρέη, καὶ ἀναφανδὸν κοινῶς εἰς τοὺς ἐντοπίους οὖσα ἡ πρὸς τὸν αὐθέντην Κωνσταντῖνον κλίσις, ἐγεννήθη ἀμοιβαίως μεγίστη διχόνοια καὶ μῖσος.

Μίαν τῶν ἡμερῶν, κεχαγιᾶ τοῦ ἐπιτρόπου ὄντος τοῦ ἰμπροχόρη Μουσταφάπεη, ἔκραξε τὸν Γεώργιν Ῥαμαδάνην, ποστέλνικον, καὶ μετέπειτα διερμηνέα τοῦ στόλου, καὶ ἐζήτησε νὰ ὑποσχεθῇ ὁ Κωνσταντῖνος βοεβόδας δόσεις ἄσπρων διὰ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Μολδοβίας, ὅτι διὰ τὰς παλαιὰς διχονοίας μετὰ Τατάρων τοῦ αὐθέντου Γρηγοράσκου Γκίκα, ἐμελετᾶτο νὰ τὸν κάμουν μανζίλην. Ἀποποιούμενος δὲ ὁ αὐθέντης εἰς τὸ νὰ φερθῇ κατὰ τοῦ ἐξαδέλφου, μετὰ δεήσεως δὲν ἐδέχθη τοῦτο, ἀλλ' ἐζητοῦσε τὴν Βλαχίαν, καὶ δίδοντας εἴδησιν εἰς τὸ μέρος τοῦ ἐξαδέλφου, μετὰ ἀδρῶν ἐξόδων ἐδιόρθωσε τὸ πρᾶγμα.

1731 σεπ. 11 Τότε οὖν λαβὼν ὁ ἀνωτέρω ῥηθεὶς Τοπὰλ Ὀσμὰν πασᾶς τὴν ὑπερτάτην ἐπιτροπικὴν ἀξίαν, τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ τοῦ βεζαρετίου του ἔκαμεν ὀκτ. 15 ἄζλι τὸν Μιχαὴλ βοεβόδαν, καὶ ἐδόθη τῷ Κωνσταντίνῳ βοεβόδᾳ πάλιν ἡ Βλαχία, καὶ ἀντάμωσεν ὅλους τοὺς μεγιστᾶνας, οἵτινες μετὰ δεξιώσεως πολλῆς τὸν ἐδέχθησαν.

Πριχοῦ νὰ κινήσῃ ἀπὸ Βλαχίαν, καὶ εἰς τὸν δρόμον συναπαντηθέντες (ἀγκαλὰ δὲν ἤθελε ν' ἀνταμωθῇ ὁ Μιχαὴλ βοεβόδας), ἐζήτησεν ἐπιμόνως ὁ αὐθέντης καὶ ἐκ δευτέρου τὴν θυγατέρα του, καὶ πάλιν τὸ

ἀπεποιήθη, καὶ ἐκ τρίτου ἐπρόβαλε καὶ ἐζήτησε νὰ φιλιωθῶσιν, αὐτὸς δὲ δὲν τὸ ἔστεργε.

Φθάσας εἰς τὸν αὐθεντικὸν του θρόνον μετὰ ἀμοιβαίας ἀγάπης τῶν ἐντοπίων, ἤρξατο τὰ περὶ τῆς διοικήσεως. Τὸν δὲ πρὸ αὐτοῦ φέροντες εἰς βασιλεύουσαν, ἐφάνη χρεώστης τριακόσια πουγγία ἀπὸ τὸ βασιλικὸν τέλος, καὶ εἰς τὴν εἱρκτὴν τοῦ Ἑπταπυργίου ἐβλήθη. Μετέπειτα δὲ ἐλευθερωθεὶς, καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπικὴν ἀξίαν ἐρχόμενος ὁ Ἀλῆ πασᾶς, υἱὸς τοῦ ποτὲ βασιλικοῦ ἀρχιϊατροῦ Νουμάνη, ἤρξατο ὁ Μιχαὴλ βοεβόδας μὲ εὐτελεῖς τρόπους νὰ πάσχῃ νὰ ἐξώσῃ τὸν Κωνσταντῖνον βοεβόδαν, καὶ συνάξας τεχνίτας, παρπέρηδαις καὶ ἄλλους Βλάχους, ὁποῦ εἰς τὴν Πόλιν διέτριβον, τῷ ἰδίῳ ἄνακτι ἀναφορὰν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου βοεβόδα ἔδωκαν, ὡς ἐκ μέρους ὅλου τοῦ τόπου. 1732 μαρτ. 1

Τοῦτο κοινολογηθὲν εἰς Βλαχίαν, συμβούλιον ἔκαμαν οἱ ἐντόπιοι, καὶ μὲ κοινὰς ἀναφορὰς ἦλθον εἰς βασιλεύουσαν εἴκοσι ἐντόπιοι, τοῦ ἱεροῦ, καὶ πρώτου καὶ δευτέρου καταλόγου τῶν ἀρχόντων, καὶ θρηνοῦντες εἰς τὸ βασιλικὸν κριτήριον, παραυτίκα εἰς Μιτυλήνην ἐξωρίσθη ὁ αὐθέντης Μιχάλης.

Ἀγᾶδες διαβάται σαπδίζοντες τὸν δρόμον, καὶ ἄλλοι μὲ προσταγὰς εἰς τὸν τόπον μεγάλοι καὶ μικροὶ τῆς βασιλείας πολλοὶ καὶ συχνοὶ ἦλθαν καὶ ὑπέρογκα ἔξοδα προεξένησαν, ὁποῦ εἰς δύο μηνῶν διάστημα ἐστάλθη πρὸς ἐλεεινολογίαν εἰς τὴν βασιλείαν κατάστιχον διακοσίων πουγγίων.

Συμβούλια κοινὰ μετὰ τῶν ἐντοπίων ἔκαμεν ὁ αὐθέντης, διὰ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ τοῦ τόπου καὶ τῶν εἰσοδημάτων, καὶ ἤρξατο μὲν, ἡ αὐθεντία δὲ οὖσα ὀλιγοχρόνιος, δὲν ἔλαβε πέρας· τοῦ θεοῦ δὲ συναιρουμένου, εἰς τὴν τρίτην αὐθεντίαν ἐκατορθώθη.

Ἀπελπισθεὶς ὁ αὐθέντης ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ τὴν κόρην τοῦ Μιχαὴλ βοεβόδα, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν ὄντα τὸν Μιχαὴλ βοεβόδαν ἐπρόβαλε καὶ τετάρτην φορὰν, καὶ δὲν ἔγεινε, προξενοῦντος τοῦ Γρηγοράσκου βοεβόδα καὶ τῆς μητρός του, Ῥωξάνδρας, ἔλαβεν εἰς σύζυγον Αἰκατερίναν, τὴν θυγατέρα τοῦ Κωνσταντίνου Ῥωσσέτου, βορνίκου τῆς Πογδανίας. 1732 νοεμ. 14

Ἔκτισε δευτέραν περιοχὴν, ὁμοῦ καὶ παρακλήσιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου, εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Βακαρεστίου· περὶ ὧν ὁ κτήτωρ πατὴρ αὐτοῦ διέταξε τούτῳ, ἂν αὐτὸς δὲν τὰ προφθάσῃ, καὶ, θεοῦ συναιρουμένου, ὅταν αὐθεντεύσῃ νὰ τὰ κτίσῃ.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν ξυλίνην ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἔκτισε πέτρινην, περιφράζων μετὰ τείχους, καὶ σκοπὸν ἔχων νὰ κτίσῃ σπίτια διὰ σχολεῖα.

Τοὺς δύο αὐθέντας ἐξαδέλφους κοινῶς ὅλοι ἐν συμψυχίᾳ καὶ καθαρᾷ ὁμονοίᾳ ἠξεύροντες, παρ' ἐλπίδα ἐφανερώθη λαθραία καταδρομή. Οἰκεῖοι γάρ τινες χαιρέκακοι καὶ λαίμαργοι ἐπαρακίνησαν τὸν Γρηγοράσκον βοεβόδαν, προβάλλοντες πλουσιωτέραν τὴν Βλαχίαν, καὶ μετὰ ὑπερόγκων ὑποσχέσεων
1733 μετετέθη ὁ μὲν εἰς Ἰογδανίαν, ὁ δὲ εἰς Βλαχίαν, ἀφ' οὗ αὐθέντευσεν
ἀπρ. 16 ἐναήμισυ χρόνον, οἵτινες καὶ ἀνταμώθησαν εἰς τὸ σύνορον Φωξάνι, μηδόλως ταραττόμενος ὁ Κωνσταντῖνος βοεβόδας εἰς τὰ συμβάντα (ἀλλ' ὡς θείαν παίδευσιν τὸ ἐνόμισε, λέγων πῶς ἐκινήθη καὶ ἔγεινεν ἐξορία ἑνὸς γέροντος αὐθέντου, ὁποῦ ὁ πατήρ του πάντοτε ἀπεστρέφετο τὸ νὰ γένῃ αἴτιος τῆς ἐξορίας του· ὅθεν καὶ μετὰ τοῦ Γρηγοράσκου βοεβόδα εἰς Φωξάνι ἔστειλαν ἔγγραφον αἴτησιν εἰς τὴν Πόρταν, διὰ τὴν ἐλευθερίαν [του]· διὸ καὶ ἐλευθερώθη, προστάζων ὁ ὁρισμὸς, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ μὴ συγχίζῃ τὰς αὐθεντίας), ἀλλὰ διὰ τῆς θείας ἐπινεύσεως τὴν βασιλικὴν θέλησιν εὐχαρίστως δεξάμενος.

Πολὺν κρότον καὶ μέμψιν προεξένησεν εἰς τοὺς περισσοτέρους τῆς βασιλείας ἡ ἄνευ αἰτίας αὕτη ἀλλαγή· ὅτι ἄλλοτε τοιαύτη δὲν ἔγεινε, καὶ τῶν δύο δηλαδὴ αὐθεντῶν ἐν ταὐτῷ μετάθεσις. Καὶ αὐτοὶ οἱ κρατοῦντες μετημελήθησαν, καὶ ὑπόσχουνταν πῶς τὸ ἄδικον ὁποῦ ἠκολούθησε θέλει εὕρει τὸν τόπον του.

Φθάσαντες δὲ εἰς τοὺς τόπους, ἤρξαντο ἀμφότεροι τὰ περὶ τῆς διοικήσεως· πάλιν δὲ ἀποσκιρτισμὸς εἰς τοὺς ἄρχοντας ὁποῦ εὐηργετήθησαν ἕως τότε. Εἰς δὲ τοὺς Ἰογδάνους, τοὺς πλείονας συγγενεῖς τοῦ Μιχαὴλ

βοεβόδα, καὶ ἐξωσμένους τῆς αὐθεντικῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς οἰκείους καὶ εὐηργετημένους παρὰ τοῦ αὐθέντου Γρηγοράσκου, ὅλους μετ' εὐνοίας καὶ εὐεργεσίας ὁ αὐθέντης Κωνσταντῖνος ὀφφίκια ἔδωκε, καὶ ἐξήρτησε μὲ κλίσιν καὶ ἀγάπην πρὸς αὐτὸν.

Πολλαὶ καὶ μεγάλαι βασιλικαὶ προσταγαὶ ἠκολούθησαν εἰς Πεγδανίαν 1734
ἀπὸ τὰς συγχύσεις ὁποῦ ἐπροξένησεν ἡ εἰς τὴν Λεχίαν τῶν Μοσχόβων εἴσοδος, ὁποῦ ἠκολούθησε διὰ τὴν ἐκλογὴν Στανισλάου καὶ Φριδερίκου, ῥηγῶν τῆς Λεχίας. Ὁ χάνης Καπλαγκιρέης, υἱὸς τοῦ γέροντος χάνη Σελίμη, ἐξ μῆνας διέτριψεν εἰς τὸν τόπον ἐγγὺς τοῦ Νίστρου, μὲ πλῆθος σκυθικὸν στράτευμα. Τῇ ἀληθείᾳ θεία βοήθεια ἐβοήθησε, καὶ ὅλος εὐνοϊκὸς ὢν ὁ χάνης πρὸς τὸν αὐθέντην, εὐδόλως ὁ τόπος ἐβλάβη. Ἐπέρασε καὶ ἐγγὺς τοῦ Γιασίου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σελίμης μὲ Σκύθας, πηγαίνοντας εἰς Χοτίνι.

Πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῶν κάστρων, ἤτοι Χοτινίου, Ἠενδερίου, Κιλπουρουνίου, Ὀζοῦ, Ἂκ Γερμάνι, καὶ Κελλί, ἐδιορίσθη ὁ αὐθέντης, καὶ ἔστειλε βασιλικὰ τόπια καὶ τζεπχανὲ, κερεστέδαις, ἀμάξια καὶ σαλαχόρηδαις. Ἐπάστρεψε διὰ πλεύσιμον τὸν ποταμὸν Προῦτον· καὶ ταῦτα ὅλα ἐτελοῦντο μετὰ ὑπερόγκων ἐξόδων καὶ μεγάλου κόπου.

Ταῦτα ἠκολούθησαν καὶ εἰς τοὺς πηγαινοερχομένους μεγάλους καὶ μικροὺς βασιλικοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ αὐθέντης συμψυχίαν ἔχων μετὰ τῶν ἐντοπίων, εὐχαριστημένος ἦν ἐν Μολδαβίᾳ· αἱ διχόνοιαι δὲ καὶ κατηγορίαι, ὁποῦ οἱ χαιρέκακοι ἐπροξενοῦσαν, ἔκαμαν τὸν ἐξάδελφόν του νὰ μὴ διαλείπῃ ἀπὸ καταδρομὰς, καὶ νὰ πάσχουν ἕνωσιν μετὰ τοῦ Μιχαὴλ βοεβόδα διὰ τὸν ἐξωσμὸν τοῦ αὐθέντου. Ὁ δὲ βιαζόμενος πρὸς διαυθέντευσίν του, καὶ ἄκων, ἄρχισε νὰ δεχθῇ νὰ ἔμβῃ εἰς νέα ἔξοδα, καὶ παραυτίκα ἀλλεάντζαν ἔγγραφον μὲ φρικτοὺς ὅρκους, καὶ μετὰ συγγενείας συμπεθερίου, ἔκαμε μετὰ τοῦ Μιχαὴλ βοεβόδα, αὐτὸς προβάλλοντας τὸ πρῶτον, καὶ ἀποσκιρτῶν τὴν μετὰ τοῦ Γρηγοράσκου βοεβόδα, καὶ ἀρραβωνίζων τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Σουλτάναν μετὰ Στεφάνου, υἱοῦ αὐτοῦ.

TAYLOR INST. OXFORD

1735 σεπτ. [18] Παραλαβὼν τὴν ἐπιτροπικὴν ἀρχὴν ὁ ἐν Βαβυλῶνι βαλὴς Ἰσμαὴλ πασᾶς, ὁ ἐξ Ἰβήρων, καὶ συνεργούντων τῶν μεγιστάνων, μετετέθησαν πάλιν νοεμ. 16 οἱ δύο ἐξάδελφοι, καὶ ἦλθον ὁ μὲν αὖθις εἰς Βλαχίαν, ὁ δὲ εἰς Μογδανίαν.

Εἰς τὸν Γρηγοράσκον βοεβόδαν ὅτι ἐφάνη ὅλως ἐπαχθὲς, πασίδηλον ἔγεινε καὶ εἰς τῶν δύο μερῶν τοὺς ἐντοπίους, ὅστις μὴ δυνάμενος ὑποκρύψαι, ὅλος θυμῷ ἐφέρετο· διὰ νὰ μὴ συναντηθοῦν παρέδραμε τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, καὶ ἀλλαχόθεν εἰς τὸν τόπον ἦλθε· καὶ παραυτίκα εἰς τὴν ὀργήν του καὶ εἰς εἰρκτὴν ἔπεσον οἱ ἄρχοντες, ὁποῦ εἶχον οἰκειωθῆ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον βοεβόδαν, ἐξ ὧν ἦσαν καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἰκειακῶν καὶ εὐηργετημένων, καὶ τινὲς συγγενεῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Βλαχίαν πάλιν ἐξ ἴσου ἐδέξατο ὁ Κωνσταντῖνος βοεβόδας καὶ αὐτοὺς ὁποῦ οἰκείωσε καὶ εἰς μεγάλας ἀξίας προεβίβασεν ὁ Γρηγοράσκος βοεβόδας.

Ὁ ἐπίτροπος κατὰ πάντα ἐπάσχισεν εἰς Μογδανίαν νὰ κάμῃ τὸν Μιχαὴλ βοεβόδαν, αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς οὐ συγκατένευσεν· ὅστις μετὰ σαράντα ἡμέρας ἐξώσθη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἔγεινεν ὁ Σιλικδὰρ Μεχμὲδ πασᾶς.

Ὄντας νὰ τελεσθοῦν οἱ γάμοι κατὰ τοὺς ῥηθέντας ἀρραβῶνας, παρ' ἐλπίδα μίαν τῶν νυκτῶν καταπατῶν ὁ Μιχαὴλ βοεβόδας τὸν εἰς τὸ θεῖον εὐαγγέλιον ἔγγραφον ὅρκον, ἀθέτησε τὴν ἕνωσιν, καὶ συνέζευξε τὸν υἱόν του μετὰ θυγατρὸς ἀγενοῦς μὲν, ἄρχοντος δὲ τοῦ Γρηγοράσκου βοεβόδα, Κωνσταντίνου Χατμάνου, ὄντινα εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἐπιορκίας τριάκοντα τάλαντα ἐχαρίσαντο.

Τέλος τῶν σημειώσεων
εἰς τὸν βίον Κωνσταντίνου Μαυροκορδάτου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Μαγδαληνῇ τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

ΜΕ γράφεις ὅτι περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή σου ἕως θανάτου διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἠγαπημένου σου υἱοῦ, καὶ ἀδελφοῦ μου ἱεροδιακόνου Φιλοθέου, καὶ ὅτι πλέον δὲν εἶναι ἐλπὶς νὰ ζήσῃς ἀπὸ τὴν λύπην σου, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἰς τὰ ὁποῖα τί ἔχω νὰ εἰπῶ; ἔχεις δίκαιον, ὅτι ἀληθινὰ μεγάλο κακὸν ἔπαθες νὰ ὑστερηθῇς τέτοιον υἱὸν, ὁποῦ καρτεροῦσες ὥραν τὴν ὥραν νὰ σὲ φέρω τὰ συχαρήκια ὅτι ἔγεινεν ἀρχιερεὺς, καὶ πρέπει νὰ λυπᾶσαι ὡς τόσον ὅτι κατάκαρδα σὲ ἔγγιξεν ὁ θάνατος τοῦτος, παίρνοντας τὸν καλήτερόν σου υἱόν· ἀμμὴ τί γὰρ μόνον εἰς τὴν τιμιότητά σου εἶναι αὐτὸς ὁ πόνος; μὴ γὰρ μόνον ἡ τιμιότης σου ἔπιες τοῦτο τὸ φαρμάκι, καὶ ἐγεύθηκες τὸ φαρμακερὸ τοῦτο ποτηράκι, καὶ μόνη δοκιμάζεις τὴν τόσην λύπην; αὐτὸς ὁ πόνος, γλυκυτάτη μου μῆτερ, εἶναι καὶ εἰς ἐμένα· αὐτὸ τὸ ποτήρι τὸ ἔπια καὶ ἐγὼ, αὐτὸ τὸ φαρμάκι τὸ ἐγεύθηκα καὶ ἐγὼ, αὐτὴν τὴν λύπην τὴν δοκιμάζω καὶ ἐγώ· ὅτι ἡ τιμιότης σου ἀγκαλὰ εἶσαι μάννα, ὅμως τὸν ἠξεύρες μικρὸν, δὲν εἶδες ταὶς χάρες του, δὲν ἔβλεπες ταὶς προκοπαίς του· ἀμμὴ ἐγὼ ἕως προχθὲς μεγάλον τὸν εἶχα μέσα εἰς ταὶς ἀγκάλαις μου, εἶδα ταὶς χάρες του, καὶ ἔβλεπα καὶ ἐχαίρουμουν ταὶς προκοπαίς του. Ἡ τιμιότης σου εἶναι τέσσαρες χρόνοι ὁποῦ δὲν τὸν εἶδες, καὶ ἴσως ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν τὸν ἀλησμόνησες. Ἀμμὴ ἐγὼ ἀκόμη δὲν εἶναι χρόνος ὁποῦ τὸν ἐχωρίσθηκα καὶ τὸν

ὑστερήθηκα· ἀμμὴ τί νὰ κάμω; ἔκλαυσα, ἐθρήνησα, ἐδάρθηκα, τρεῖς ἡμέραις δὲν ἔφαγα, ἄλλαις τόσαις δὲν ἐκοιμήθηκα ἀπὸ τὴν λύπην μου, τί τὸν ὠφέλησα; τίποτες· τί ἐκέρδησα; τίποτες· τοῦ λόγου μου μᾶλλον ἔβλαψα, καὶ ἐκεῖνον δὲν ὠφέλησα· τοῦ λόγου μου ἐκτίκιασα, καὶ ἐκεῖνον δὲν τὸν ἀνάστησα· καλὰ ἦτον νὰ μὴ μᾶς τὸν πάρῃ ὁ θεὸς (ἂν πρέπῃ νὰ τὸ εἰποῦμεν καὶ τοῦτο), ἀμμὴ σὰν μᾶς τὸν ἐπῆρε, τί ἔχομεν νὰ κάμωμεν; νὰ δώσωμεν ἄσπρα νὰ τὸν ξαγοράσωμεν; καὶ δὲν γίνεται· μακάρι νὰ δώσωμεν τοῦ κόσμου ὅλου τὸ βίος· νὰ κλαύσωμεν νὰ τὸν ἀναστήσωμεν; καὶ δὲν γίνεται, μακάρι νὰ χύσωμεν μίαν θάλασσαν δάκρυα, νὰ νηστεύσωμεν, καὶ νὰ τὸν πάρωμεν πάλιν ζωντανόν; καὶ πάλιν δὲν γίνεται· μακάρι ἂν νηστεύσωμεν ὄχι ὡσὰν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας σαράντα μέραις, ἀλλὰ σαράντα χρόνους, ὅτι ὁ θεὸς δὲν ἀνατρέπει τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὁποῦ ἔστησε· θέλεις νὰ εἰπῇς, ἀμμὴ ἀναστήθηκαν κατὰ καιροὺς νεκροὶ, ναὶ, ἀναστήθηκαν, πλὴν μὲ ἄλλα τέλη, μὲ ἄλλους λογαριασμοὺς τοῦ θεοῦ, αὐτοὶ τώρα καὶ ἔλειψαν ἀπὸ λόγου μας.

Λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμωμεν; ὄχι ἄλλο παρὰ ὑπομονήν· ὅλα τἄλλα μάταια, ὅλα ἀνωφελῆ, ὅλα ἀναφόρετα· ἀπέθανε; δὲν γυρίζει πλέον ἐδῶ εἰς ἡμᾶς, ἡμεῖς θέλομεν ὑπάγει ἐκεῖ εἰς αὐτόν· ὁ θεὸς ὁποῦ μᾶς τὸν ἔδωκεν, ὁ θεὸς τὸν ἐπῆρεν, ὁ κύριος ἔδωκεν, ὁ κύριος ἀφείλετο· μὲ τὸν θεὸν νὰ μαλλώσωμεν καὶ δὲν ἔχομεν δίκαιον, ὅτι οἰκοκύρις ἦτον εἰς αὐτὸν, καὶ ὡς οἰκοκύρις τὸν ἐπῆρε. Μὴ γὰρ, μητέρα μου, δὲν ἠξεύραμεν ἡμεῖς πῶς ἦτον νὰ ἀποθάνῃ; βέβαια τὸ ἠξεύραμεν, ὅτι ποῖος ἐγεννήθη καὶ δὲν ἀπέθανε; καλὰ ἦτον ἀκόμη νὰ ζήσῃ (ἂν πρέπῃ νὰ τὸ ποῦμεν καὶ τοῦτο) ὅτι ἦτον νέος νὰ προκόψῃ, νὰ τιμηθῇ, νὰ γένῃ καὶ ἀρχιερεὺς, ἀμμὴ ὁ οἰκοκύρις του δὲν ἠθέλησε· τόσον ἠὗρεν εὔλογον νὰ ζήσῃ, καὶ ὄχι περισσότερον· ἢ ἠμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ εἰποῦμεν πῶς δὲν ἔκαμε καλά; ποτέ· ὅτι ὁ θεὸς ὅσα καὶ ἂν ἔκαμε καὶ ὅσα καὶ ἂν κάνῃ, καλὰ τὰ κάνει, καὶ λίαν καλὰ, καὶ ἡ Γραφαὶς τὸ μαρτυροῦν, καὶ

οἱ ἄνθρωποι τὸ ὁμολογοῦν, καὶ τὰ πράγματα τὸ φωνάζουν· λοιπὸν τὸ καλὸν διατί νὰ μᾶς κακοφαίνεται; διατί νὰ μᾶς λυπῇ; ὄχι, μητέρα μου καλή, ὄχι· ἀλλὰ ἂς δοξάζωμεν τὸν θεὸν, ὁποῦ τὸν διάλεξε διὰ λόγου του, καὶ τὸν ἐπῆρε, καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, καθὼς τὸ ψάλλει καὶ ἡ ἁγία μας ἐκκλησία λέγουσα· μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κύριε.

Ἐμένα ὁποῦ μ' ἔκρινεν ἄξιον ὁ αὐθέντης (ὃν κύριος πολυετοίη), καὶ μὲ ἐπῆρε, μὲ λέτε πῶς εἶμαι καλότυχος, καὶ μὲ χαίρεσθε, καὶ τὸν ἀδελφόν μου ὁποῦ τὸν ἐδιάλεξεν ὁ θεὸς καὶ τὸν ἐπῆρε· τὸν κλαῖμεν καὶ τὸν λυπούμεσθεν; ἂς μὴ λυπούμεσθεν λοιπὸν, διατί κακοφαίνεται τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ φαίνεται πῶς δείχνομεν ὅτι δὲν ἔκαιμε καλὰ ὁποῦ τὸν ἐπῆρε, καὶ ἐναντιούμεθα εἰς τὸ θέλημά του τὸ θεῖον· καὶ εἰς τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἀντισταθῇ; ποῖος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους; οὐδείς, κανένας, μητέρα μου, κανένας οὔτε ἐν τῷ οὐρανῷ, οὔτε ἐν τῇ γῇ· αὐτὸς μόνος ὅ τι θέλει κάνει, αὐτὸς δίδει ζωὴν, αὐτὸς παίρνει, αὐτὸς μόνος ὁρίζει, καὶ κανεὶς δὲν τὸν ἀντιστέκεται· ὅθεν ἂς εὐχαριστοῦμεν τὸν θεὸν, καὶ ἂς λέγωμεν καὶ ἡμεῖς, καθὼς ἔλεγεν ἐκεῖνος ὁ πολυπαθὴς Ἰώβ· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον, ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. Καὶ ἂς παρακαλοῦμεν τὴν εὐσπλαγχνίαν του ἐκεῖνον μὲν τὸν μακαρίτην νὰ τὸν ἀναπαύσῃ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, ἐν σκηναῖς δικαίων, ἡμᾶς δὲ νὰ παρηγορήσῃ ὡς οἶδεν ἡ ἀγαθότης του, καὶ νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν τιμιότητά σου, γλυκυτάτη μου μῆτερ, ἡμᾶς τοὺς ἐπιλοίπους ζωντανοὺς, νὰ σὲ ἀξιώσῃ νὰ μᾶς ἰδῇς καὶ ἡμᾶς τοὺς ξενιτευμένους καθὼς ἀγαπᾷς διὰ νὰ χαρῇς, καὶ νὰ σὲ ἰδοῦμεν καὶ ἡμεῖς καθὼς ἀγαποῦμεν νὰ φιλήσωμεν τὰς μητρικάς σου χεῖρας, καὶ νὰ λάβωμεν τὴν εὐχήν σου· καὶ ἐδῶ μὲν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον νὰ περάσωμεν θεαρέστως, νὰ ζήσωμεν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ ἁγίου θεοῦ τοῦ ποιητοῦ καὶ πλάστου μας· εἰς δὲ τὸν ἄλλον νὰ ἀξιωθοῦμεν νὰ ἰδοῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ νὰ εὕρωμεν οὐ μόνον αὐτὸν τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ καὶ τὸν μακαρίτην

πατέρα μου, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς μου καὶ υἱούς σου, καὶ νὰ εὐφραινώμεθα εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ζῶντες πάντοτε, καὶ ποτὲ μὴν ἀποθαίνοντες ἐν Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ἀπὸ Βουκουρέστιον, ᾳψλη'.

Τὴν εὐγενείαν της, ἄρχον καμινάρη, κύριε Κωνσταντῖνε
εὐλαβῶς προσκυνῶ, καὶ φιλῶ πολυποθήτως τὸ χέρι της.

Ἰούλιος ὁ Καῖσαρ, φιλοστοργότατέ μοι πάτερ, καταδικασθεὶς παρὰ τῆς τῶν Ῥωμαίων βουλῆς νὰ λιθοβοληθῇ, καὶ λιθοβολούμενος, Βροῦτος, ὁ ὡς υἱὸς ἀγαπητὸς αὐτοῦ καὶ τιμώμενος, τὸν ἐλιθοβόλησε μὲ ἕνα τριαντάφυλλον· νὰ μὴ τὸν λιθοβολήσῃ δὲν ἦτον δυνατὸν, ὅτι ὁ νόμος κατεδίκαζεν εἰς θάνατον καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἐλιθοβολοῦσε τὸν λιθοβολούμενον· νὰ τὸν λιθοβολήσῃ καὶ δὲν ἐπήγαινε τὸ χέρι του, οὔτε τὸν ἐβαστοῦσεν ἡ καρδία του, διατὶ, ὡς εἶπον, ἦτον ὅλως διόλου ἀνάστημα ἐδικόν του, τζιράκι του, καὶ ὡς υἱός του ἠγαπημένος. Ἐσοφίσθη οὖν καὶ τὸν ἐλιθοβόλησε μὲ τριαντάφυλλον, καὶ οὕτως ἐλόγιασε καὶ τὸν νόμον νὰ ἐπλήρωσεν, ὡσὰν ὁποῦ ἔρριξε καταπάνω του πρᾶγμα, καὶ ἂς ἦτον ὅ τι καὶ ἂν ἦτον, τὸν νόμον περισσότερον δὲν τὸν ἔμελε, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ὡς πατρὸς καὶ βασιλέως του νὰ ἐφύλαξε· δὲν ἀλήθευσεν ὅμως, δὲν ἐγλύτωσε τὸν ἔλεγχον τῆς βασιλικῆς καὶ ὡς πατρικῆς ἐκείνης γλώσσης, ἡ ὁποία μὲ ἕνα στεναγμὸν βαθύτατον, καὶ ὅμμα θλιβερώτατον καὶ κατώδυνον, δικαίως τοῦ εἶπε· «Βροῦτε, περισσότερον μὲ ἐπόνεσεν ἡ ἐδική σου καὶ μία τριανταφυλλοβολιὰ παρὰ τῶν ἄλλων ἢ τόσαις πετροβολιαίς· περισσότερον, Βροῦτε, μὲ ἐπλήγωσε τὸ ἐδικόν σου τριαντάφυλλον παρὰ τοῦ δήμου οἱ λίθοι· πλέον μὲ θανατόνει, Βροῦτε, τὸ ἐδικόν σου ἁπαλὸν καὶ εὐῶδες τραῦμα παρὰ τοῦ ὄχλου τὸ σκληρὸν καὶ θανατηφόρον.»

Λέγω καὶ ἐγὼ, εἰ καὶ μὲ κάποιαν διαφορὰν τῆς ἱστορίας, φιλοστοργότατέ μοι πάτερ, περισσότερον ἐπόνεσα διὰ τὸ ἰδιόχειρον γράμμα τῆς

σῆς εὐγενείας παρὰ διὰ τὸν χωρισμὸν τῶν ἀρραβώνων· περισσότερον μὲ ἐπλήγωσε τὸ χέρι τῆς εὐγενείας σου παρὰ τὸ χέρι ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπῆρε τὸν ἀρραβῶνα· πλέον μὲ λυπεῖ καὶ πικραίνει τὸ ἰδιόγραφον γράμμα τῆς εὐγενείας της παρὰ ἡ ἀποτυχία τοῦ ἀρραβῶνος αὐτοῦ τοῦ γάμου καὶ τῆς ἰδίας μου ζωῆς. Δὲν ἦτον δυνατὸν, ὡς λέγεις, νὰ μὴ χαλάσῃς τὸν ἀρραβῶνα, ἀμμὴ δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ μὴ μὲ γράψῃς ἀτός σου ἡ εὐγενεία σου; Δὲν ἦτον ὑποφερτὴ πλέον ἡ ἀργοπορία καὶ τὸ νὰ μὴ τῆς γράψω τόσους μῆνας· ἀμμὴ δὲν ἔφθανεν ὁ χωρισμὸς τοῦ ἀρραβῶνος, μόνον μὲ γράφει καὶ μὲ τὸν φανερόνει καὶ μὲ τὸ χέρι της; χέρι, τὸ ὁποῖον χίλιαις φοραὶς τὸ ἐφίλησα μὲ τόσον πόθον καὶ υἱϊκὴν ὑπόκλισιν καὶ εὐλάβειαν· χέρι, τὸ ὁποῖον χίλιαις φοραὶς μὲ ἀγκάλιασε μὲ πατρικὰ σπλάγχνα καὶ φίλτρα, καὶ ἄλλαις τόσαις μὲ ἔγραψε τόσαις εὐχαὶς καὶ τόσα ἐγκώμια· χέρι, τὸ ὁποῖον τέλος πάντων μὲ εὐηγγέλισε τὴν μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ὑποδοχὴν τοῦ ἀρραβῶνος μου, καὶ μὲ εὐχήθη καὶ τὴν τῶν γάμων ἐκτέλεσιν· ὅθεν καὶ πάλιν καὶ πολλάκις λέγω· φιλοστοργότατέ μοι πάτερ, περισσότερα, δυνατώτερα, χειρότερα μὲ ἐπλήγωσε τὸ χέρι τῆς εὐγενείας σου παρὰ τὸ χέρι ἐκεῖνο ὁποῦ διεδέχθη τὸν ἀρραβῶνα μου· σῶμα δίχα ψυχῆς ζώειν, καθὼς λέγει ὁ θεολόγος Γρηγόριος, ἐλογίαζα, καὶ τοῦτο ποτὲ, μὰ τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν, ἐλογίαζα καὶ θνήσκων (ὃ μὴ γένοιτο, μήτε νὰ δυνηθῇ ποτὲ ἡ μεγαλοδύναμος φορὰ τοῦ καιροῦ νὰ μὲ λυπήσῃ ὡς τόσον) νὰ ἀφήσῃ παραγγελίαν καὶ ἔγγραφον καὶ ἄγραφον νὰ μὴ χαλασθῶσιν οἱ ἀρραβῶνες, ἀλλὰ νὰ γείνῃ τὸ συνοικέσιον, καὶ ἡ εὐγενεία της εἰς ἓξ μῆνας μέσα ὁποῦ ἔσφαλα καὶ δὲν τῆς ἔγραψα τοὺς ἐχάλασεν!·

Ἐγὼ νέος, παιδί της, μαθητής της καὶ τώρα τρεῖς χρόνους ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς νεότητος, παρακινούμενος ὑπὸ τόσων ἀρχόντων καὶ φίλων μου, καὶ βιαζόμενος καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου μου αὐθέντου καὶ εὐεργέτου, καὶ μᾶλλον ἐξορισθεὶς, πρὸ τῆς εἰς Κρίμι ἐξορίας μου, καὶ διωχθεὶς ἀπὸ τῆς αὐθεντικῆς κούρτης ὑπὲρ τὴν ἑβδομάδα, προσταζόμενος

νὰ ἀρραβωνισθῶ ἄλλην, καὶ μὴ πειθόμενος καὶ ἀπειλούμενος, καὶ μ' ὅλα τοῦτα δὲν τοὺς ἐχάλασα· καὶ ἡ εὐγενεία της εὐθὺς μέσα εἰς ἓξ μῆνας, καὶ χωρὶς κανένα κατεπεῖγον καὶ ἀναγκαῖον αἴτιον! Ἐγὼ ἐπροτίμησα τὴν συγγένειαν τῆς εὐγενείας της, ὑπὲρ τὰς τόσας ἄλλας εὐγενεῖς καὶ πλουσίας συγγενείας, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ συνοίκησιν, καὶ συμβιότευσιν μετὰ τῆς εὐγενείας της, ὑπὲρ τὴν ἀγάπην, συνοίκησιν καὶ συμβιότευσιν μετὰ τοῦ αὐθέντου μου, καὶ ὑπὲρ τὴν ἰδίαν μου τιμὴν καὶ κυβέρνησιν· καὶ ἡ εὐγενεία της τόσον ὀγλήγορα μὲ ἐμίσησε, τόσον εὔκολα μὲ ἐκαταφρόνησεν, ὁ πατήρ μου, ὁ διδάσκαλός μου; ὁποῦ δώδεκα, δεκατρεῖς χρόνους μὲ οἰκείωσαν μετ' αὐτῆς, καὶ ἡ πρώτη ἀρχὴ, καὶ αἰτία τῆς οἰκειώσεως ἦτον πάλιν αὐτὸς ὁ ἀρραβών, εἰ καὶ ὄχι μὲ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἐγὼ πάντα δεύτερα ἠγησάμην τῆς εὐγενείας της, οὐδὲν προετίμησα τῆς ἀγάπης της, τόσα ὑπέμεινα διὰ τὴν συγγενείαν της, ἵνα αὐτὴν κερδήσω, καὶ συμβιοτεύσω τοῦ λοιποῦ κατὰ τὸν πόθον μου μετ' αὐτῆς· καὶ ἡ εὐγενεία της ὅλα τὰ ἔκαμεν εὔκολα, ὅλα ἕτοιμα εἰς ἀναίρεσιν τοῦ ἀρραβῶνος.

Ἄρχοντα, γνωρίζω πῶς νεώτερον ἔλαβες, ὁμολογῶ πῶς φρονιμώτερον, πλουσιώτερον, ὄχι ὅμως, ὄχι, δὲν γνωρίζω, δὲν ὁμολογῶ πῶς καὶ ἀγαπητότερον, καὶ πονετικώτερον, καὶ πιστότερον· ἐγὼ ὕστερος ἐκείνου καὶ πάντων εἰς τὰς ἀρετὰς, ἀλλὰ πρῶτος ἐκείνου καὶ πάντων εἰς τὴν ἀγάπην. Ἄρχοντα, γνώριζε, ναὶ, μὰ τὸν καρδιογνώστην θεὸν, πῶς εἰς ὅλον τὸ ἡμέτερον ἡμισφαίριον καὶ τῆς οἰκουμένης αὐτῆς τὸν ὁρίζοντα οὔτε ἐγνώρισες, οὔτε θέλεις γνωρίσῃ πλέον ἀγαπητὸν υἱὸν, καθὼς ἐγὼ, πατέρα· τὸ ὁποῖον τοῦτο γνωρίζοντας ἐγὼ ἐδοκίμασα, ἔπαθα καὶ ὑπέμεινα τόσα διὰ ἀγάπην της· τοῦτο καὶ ἡ εὐγενεία της ὡς συνετωτάτη στοχαζομένη τὰ πράγματα, καὶ τὰ γράμματά αὐτὰ, καὶ μάλιστα τοῦτο θέλει γνωρίσῃ καὶ καταλάβει. Ἀληθινὰ δὲν τῆς ἔγραψα ἓξ μῆνας, καὶ, ὁμολογῶ το, ἥμαρτον, εἰ καὶ ὄχι καὶ τοῦτο δι' ἄλλο παρὰ προσμένων τὴν ἐλευθερίαν μου, καὶ οὕτω νὰ τῆς γράψω, διὰ νὰ τὴν χαροποιήσω εὐθὺς μὲ τὸ γράμμα μου. Δὲν τῆς ἔγραψα λοιπὸν ἓξ μῆνας, ἀμμὴ τώρα πρὸ ἑνὸς μηνὸς δὲν τῆς

ἔγραψα, φανερόνοντας τὸν ἀγῶνα ὁποῦ κάμνω εἰς ἐλευθερίαν μου, καὶ τὴν μετ' ὀλίγον ἐλευθερίαν μου; Καὶ κατόπιν μετ' ὀλίγας ἡμέρας τῆς ἐξανέγραψα, καὶ ἔστειλα τὸ γράμμα εἰς τὴν Σκόπελον εἰς τὴν ἀδελφήν μου, ὁμοῦ τὴν ἔγραφα νὰ σηκωθῇ εὐθὺς νὰ ἔλθῃ αὐτοῦ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ κοριτζιοῦ ὁποῦ ὁ κὺρ διάκος Καρέλος μὲ εἶπε. Δὲν τῆς ἔγραψα ἓξ μῆνας καὶ διὰ τὴν ῥηθεῖσαν αἰτίαν, καὶ διατὶ δὲν ἐθαρροῦσα νὰ σβύσῃ μέσα εἰς τόσον ὀλίγον διάστημα καιροῦ μία τόση πατρικὴ ἀγάπη, ὁποῦ τόσοι χρόνοι, καὶ τόσαι συνδιατριβαὶ, συναναστροφαὶ καὶ δοκιμαὶ τὴν ἄναψαν· καθὼς δὲν ἐσβύσθη ὄχι, ἀλλ' οὐδ' ἐψυχράνθη ἡ ἐδική μου ἀγάπη, ὁποῦ τόσοι ἄνεμοι τόσου καιροῦ, τόσων ἀνθρώπων, τόσων παθῶν νὰ τὴν σβύσουν ἐπάσχισαν.

Ὦ ἀγάπη λοιπὸν ἐπιζήμιος, ὦ ἀγάπη κακὴ, ὦ ἀπάπη ἀστέφανος καὶ ἀφιλοδώρητος· ἠγάπησα τὸν αὐθέντην μου τόσον πολλὰ, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐδούλευσα τόσον πιστὰ, καὶ καλὰ μὲν πρὸς τὴν ὑψηλότητά του, ὄχι δὲ πρὸς τοὺς περὶ τὴν ὑψηλότητά του· καὶ μὲ βλέπει τώρα κλεισμένον τόσον καιρὸν καὶ ἀδικημένον, καὶ δὲν μὲ πονεῖ, δὲν μὲ λυπᾶται, δὲν μὲ βοηθεῖ, καὶ ἀπολαμβάνω ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' ἀμοιβῆς ὀδύνην, καὶ ἀντὶ ἀγάπης ἀποστροφὴν, ἐγκαταλειψιν. Ἠγάπησα τὴν εὐγενείαν της, καὶ ἐφέρουμουν ὡς πρὸς γνήσιον φιλόστοργόν μου πατέρα· διὸ καὶ ἔσυρα τόσα καὶ τὰ ὑπόφερα ὅλα, καὶ σύρω καὶ τώρα, καὶ ἓξ μῆνας δὲν μὲ καρτερεῖ, ἓξ μῆνας δὲν μὲ ὑποφέρει, μὲ καταφρονεῖ, μὲ ἀποβάλλει τῶν πατρικῶν του σπλάγχνων τὸν ὡς υἱὸν, καὶ τέλος διαλύει καὶ τὸν δεσμὸν τῶν ἀρραβώνων, ὁποῦ ἦσαν ποτὲ πλέον ποθητοὶ, πλέον περισπούδαστοι εἰς τὴν εὐγενείαν του παρὰ εἰς ἐμέ· καὶ ἀπολαμβάνω ἀντ' εὐφροσύνης τὴν λύπην, ἀντὶ γάμων διάλυσιν καὶ τῶν ἀρραβώνων, καὶ ἀντὶ ἀγάπης καὶ στοργῆς μῖσος καὶ ἀποβολήν. Ὦ ἀγάπη λοιπὸν εἰς ὅλους μὲν καλὴ, εἰς ἐμὲ μόνον κακή· ὦ ἀγάπη εἰς ὅλους μὲν συνδρομὴ τῶν καλῶν, εἰς ἐμὲ δὲ κακῶν· ὦ ἀγάπη ἀδικήτρια, βλαβερὰ εἰς ἐμέ· ἠδικήθην παρὰ αὐθέντου, ἠδικήθην παρὰ φίλων, ἠδικήθην παρὰ πάντων· δὲν ἤλπιζα νὰ ἀδικηθῶ

καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου μου πατρός· ἠδικήθην, ναί, καὶ παρὰ τῆς εὐγενείας του ἅπαξ, καὶ κατ' ἀρχὰς τῆς οἰκειώσεώς μου· δὲν ἤλπιζα, δὲν ἐθαρροῦσα νὰ ἀδικηθῶ δίς, καὶ μετὰ τόσους χρόνους· τότε, ναί, ἠδικήθην, πλὴν καὶ μὲ κάτι τί δίκαιον· τώρα ἀδικοῦμαι χωρὶς κανένα δίκαιον, καὶ ἀδικίαν ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας τῶν ἄλλων χειρότερην. Ὢ κεναὶ καὶ μάταιαι ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων· ὢ ψευδεῖς ὑπολήψεις καὶ λογισμοὶ τῶν θνητῶν· τίς νὰ μὲ τὸ ἔλεγε τοῦτο, καὶ νὰ τὸ πιστεύσω; τίς νὰ μὲ τὸ ἐβεβαίονε καὶ νὰ λογιάσω πῶς θέλει ἀληθεύσῃ; τὸ ἐπαθα ὡς ὁ Ἰακὼβ, πλὴν ἀντιστρόφως. Ἐκεῖνος ἠδικήθη παρὰ τοῦ πενθεροῦ του Λάβαν, καὶ ἀντὶ τῆς Ῥαχὴλ, διὰ τῆς ὁποίας τὴν εὐμορφίαν ἐδούλευσεν ὡς γαμβρὸς ἑπτὰ χρόνους, τοῦ ἔδωκε τὴν Λείαν, πρωτότοκον μὲν θυγατέρα, καὶ προμήτορα τοῦ Χριστοῦ (ἐξ αὐτῆς γὰρ τὸ κατὰ σάρκα ὁ Χριστὸς, καθὸ μήτηρ τοῦ Ἰούδα, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ ὁποίου Ἰεσσαὶ, Δαβὶδ, Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα, καὶ ἡ θεόπαις Μαρία, ἐξ ἧς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ), ἄσχημον ὅμως καὶ ὄχι εὔμορφην εἰς τὸ πρόσωπον ὡσὰν τὴν Ῥαχὴλ, εἰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ὁμοίαν. Ἡ ἀδικία ὅμως αὐτὴ τοῦ ἐβγῆκεν εἰς καλὸν, διατὶ ἐπῆρε καὶ τὰς δύο· καὶ ἀντὶ μιᾶς τῆς Ῥαχὴλ, ὁποῦ ἦτον μόνον διὰ νὰ πάρῃ, ἐκέρδησε καὶ τὴν ἄλλην, τὴν Λείαν τὴν ἀδελφήν της, ἂς ἦναι καὶ μὲ περισσότερον κόπον. Ὢ ἀδικία πλέον καλητέρα ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην, πλέον ἐπωφελὴς, πλέον ἐνδοξος. Ἠδικήθην καὶ ἐγὼ παρὰ τῆς εὐγενείας του, καὶ ὕστερα ἀπὸ τόσους χρόνους τῆς ἐλπίδος τῆς ἀπολαύσεως τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς, διὰ τὴν ὁποίαν, ὡς εἶπον, οἰκειώθην τῇ εὐγενείᾳ του, ἔδωκεν αὐτὴν ἄλλον, καὶ ἐμένα μοῦ ὑπεσχέθη τὴν ἄλλην, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἐβεβαίωσε καὶ μὲ ἀρραβῶνα· καὶ τώρα μετὰ τόσον καιρὸν ἔλαβε καὶ αὐτὴν καὶ τὴν ἔδωκεν ἄλλον. Ὢ γαμβρὸς ἀδικημένος χωρὶς καμμίαν δικαιοσύνην, χωρὶς καμμίαν ὠφέλειαν, χωρὶς καμμίαν τιμὴν, χωρὶς καμμίαν ὁμοιότητα τοῦ Ἰακώβ. Ὢ πενθερὸς σκληρότερος ἀπὸ τὸν Λάβαν, καὶ ἀδικώτερος. Ὁ Ἰακὼβ ἐκέρδησε καὶ τὰς δύο, ἐγὼ ἔχασα καὶ τὰς δύο. Ὁ Λάβαν ἄργησε, πλὴν ἔδωκε καὶ τὰς δύο κατὰ τὴν

ὑπόσχεσιν· ἡ εὐγενεία του καὶ ἄργησε, καὶ καμμίαν δὲν ἔδωκε, καὶ δεσμὸν ἀρραβῶνος διέλυσεν· ὢ ἀδικία χειρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλην ἀδικίαν, πολλὰ ἐπιζήμιος, πολλὰ ἄτιμος· ὁ θεὸς ὅμως τοῦ Ἰακὼβ, καὶ θεός μου, αὐτῷ γὰρ λατρεύω, αὐτοῦ εἰμι, καὶ εἰς αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐβαπτίσθην, ὁποῦ ἐκεῖνον καὶ ἐδικαίωσε καὶ ἐκέρδισε, καὶ ἐδόξασε νὰ δικαιώσῃ καὶ ἐμένα, καὶ νὰ μὴ μὲ ἀφήσῃ μήτε ζημιωμένον, μήτε καταφρονεμένον· ἐκεῖνον μὲν διὰ τὴν ἀξιότητά του, ἐμὲ δὲ διὰ τὴν ἀγαθότητά του· ἐκεῖνον διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν του, ἐμὲ διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν του· ἐκεῖνον δι' Ἀβραὰμ τὸν πάππον του, καὶ Ἰσαὰκ τὸν πατέρα του· ἐμὲ δὲ διὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ τὴν πανάχραντον. Τοῦτο τὸ πλῆθος τῶν εἰς ἐμὲ ἀδικιῶν μὲ ἔκαμε νὰ στοχάζωμαι πάντα νὰ εὕρω τὸν ὅμοιόν μου, καὶ ηὗρα τοῦτος νὰ ἦναι τὸ στοιχεῖον σίγμα· διατὶ τοῦτο μόνον βλέπω νὰ ἀδικῆται καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, καὶ ἀπὸ τοὺς γείτονάς του· τὸ βλέπω ἀδικημένον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὸ προηγούμενον, ἀπὸ τὸν ἕνα του γείτονα, λέγω τὸ ῥῶ, καὶ ὁποῦ πάσχει μυρία ἀπ' αὐτὸ, καὶ οὐ μόνον κλέπτεται, καὶ ἀφαιρεῖται τὰ ἴδια, ἀλλὰ καὶ καταφρονεῖται, καὶ ἀφίνοντας τὰ ὅσα ἄλλα, λέγω μόνον τὸ ἄρσεν, ὁποῦ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὂν ἐδικόν του, καὶ δοτῆρα ἔχον αὐτὸν τὸν θεὸν, καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτόν· τὸ ῥῶ ἀθεόφοβον, καὶ χωρὶς καμμίαν ἐντροπὴν τὸν ἰδιοποίησε, καὶ τὸ μετωνόμασεν ἄρρεν. Τὸ βλέπω παρομοίως ἀδικημένον καὶ ἀπὸ τὸ ταῦ, τὸ ἄλλο μέρος τὸ ἑπόμενον, τὸν ἄλλον κακώτερον γείτονα, καὶ ὁποῦ πάσχει, καὶ ἀπ' αὐτὸ ὅσα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ ἀδικεῖται, καὶ ἐξουθενεῖται τὰ μέγιστα, καθὼς τὰς θαλάσσας, πρᾶγμα καὶ ὄνομα ὁποῦ ἀτός του ὁ ποιητὴς τοῦ παντὸς καὶ ἔκαμε καὶ ὠνόμασε, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας, τὸ ταῦ ἀθεόφοβον καὶ αὐτὸ, καὶ ἀδιάντροπον τὰς μετωνόμασε θαλάττας, καὶ τὰς ἔκαμεν ἐδικάς του· καὶ τὸ μεγαλήτερον καὶ τολμηρότερον ὁποῦ καὶ τὴν γλῶσσαν γλῶτταν ἐκάλεσε, διὰ ζῆλον τρόπον τινὰ τῆς θείας γλώσσης, ὁποῦ προετίμησε τὸ σ̄, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων οὐ θαλάττας, ἀλλὰ θαλάσσας ἐκάλεσε.

Καὶ τὸ μὲν $\overline{\rho}$ καὶ ἀδικίαν μὲν καὶ τόλμην ἔκαμε, λέξιν ὁποῦ ὁ θεὸς ὑπηγόρευσε τὸν Μωσῆν καὶ τὴν ἔγραψε, νὰ τολμήσῃ νὰ τὴν μετατρέψῃ· ἔδειξε μ' ὅλον τοῦτο μὲ τοῦτο τὴν τροπὴν, μεταβολὴν, καὶ ἀλλοίωσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι τρεπτὸς, μεταβλητὸς, καὶ πολυτρόπως ἀλλοιοῦται ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὸ «καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς», ἀγκαλὰ τί παράδοξον ὁποῦ καὶ αὐτὸς ὁ ἄγγελος τοῦ φωτὸς εἰς ἄγγελον σκοτεινὸν μετετράπη. Αὐτὸ δὲ τὸ πάντολμον τ, ὁποῦ καὶ αὐτὰς τὰς ὀνομασθείσας θαλάσσας, καὶ αὐτὴν τὴν ὀνομάσασαν θείαν γλῶσσαν ἐτόλμησε βαβαὶ! καὶ μετέτρεψεν, ἀμετάτρεπτος, ἀμετάβλητος, ἀναλλοίωτος πάντη ὁ θεὸς ὢν καὶ αὐτὸς, καὶ αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ καὶ δυνάμεις, ὁποῦ καὶ ἐνανθρωπήσας ἀμετάτρεπτος ἔμεινεν, ἀμετάβλητος, ἀναλλοίωτος, καθὼς ἐφάνη, καθὼς ὑπὸ τοσούτων ἐγράφη, καὶ τοῦ Κοσμᾶ, ἐν τῇ ἀκροστιχίδι τοῦ κανόνος τῶν Χριστουγέννων «Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ θεὸς μένη», τὴν θείαν γλῶσσαν εἰς γλῶτταν μετέβαλεν· ὁποῦ πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνὰ, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως· καὶ ἀγκαλὰ τὸ ἔκαμε τοῦτο διὰ νὰ τιμηθῇ καὶ τοῦτο μὲ τὴν μετοχὴν καὶ κοινωνίαν τῆς λέξεως τῆς θείας γλώσσης· μ' ὅλον τοῦτο ἀδίκησε τὸ $\overline{\sigma}$· αὐτὸ μόνον λοιπὸν τὸ βλέπω ἀδικημένον καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος· ἀνάμεσα εἰς δύο ἐχθροὺς εὑρισκόμενον, καὶ σπαραττόμενον καὶ κατακοπτόμενον· ὅθεν ἔχει δίκαιον νὰ ἐγκαλῇ εἰς κρίσιν τὸ $\overline{\tau}$, καὶ νὰ βοᾷ κατ' αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῶν φωνηέντων, καθὼς περιγράφει ὁ Λουκιανὸς, ὁ ὁποῖος θαυμάζω πῶς δὲν ἐνθυμήθη καὶ τὸ $\overline{\rho}$· ἀφίνω τὸ $\overline{\xi}$, ὁποῦ καὶ αὐτὸ πλεονεξίᾳ φερόμενον, ἅπλωσε τὸ χέρι του ἀπὸ μακρὰν, καὶ τοῦ ἔκλεψε καὶ αὐτὸ τόσας καὶ τόσας λέξεις· ξυνῆλθον τὰ τρία, καὶ ξύμπαν τὸ $\overline{\sigma}$ ὀλίγου δεῖν ξυγκατέπιον.

Τὸν ἑαυτόν μου κἀγὼ λοιπὸν βλέπω καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη πολεμούμενον καὶ ἀδικούμενον, μᾶλλον δὲ ἀπὸ κάθε μέρος ἀπὸ ἐχθρῶν, ἀπὸ φίλων, ἀπὸ ἀδιαφόρων, ἀπὸ αὐθέντου, καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν οἰκειοτάτων,

τοῦ φιλοστοργοτάτου μου λέγω πατρός. Ἐγὼ ὅμως δὲν ἐγκαλῶ, ἀλλὰ ὑπομένω καὶ λέγω μετὰ τοῦ Δαβὶδ· «ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσέ μου, καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος, καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.»

Ἄρχον, πάτερ, καὶ διδάσκαλε, καὶ διὰ πάντων τούτων εὐεργετικέ, καθὼς λέγει ὁ κυρηναῖος ἐκεῖνος Συνέσιος, ὅτι καὶ ὡς ὑπὸ ἄρχοντος εὐηργετήθην, καὶ ὡς ὑπὸ πατρὸς ἠγαπήθην, καὶ ὡς ὑπὸ διδασκάλου καθωδηγήθην ὑπὸ τῆς εὐγενείας της. Ἄρχοντα, ἂν ἦτον νὰ χαλάσῃς τὸν ἀρραβῶνα διὰ τὴν ἀργηταν, καὶ διατὶ δὲν γράφω, ὡς γράφεις, δὲν μὲ ἔγραφες πρῶτον, καὶ νὰ μὲ διορίσῃς καιρὸν ἔτι δύο τρεῖς, ἢ καὶ ἕνα μῆνα, λέγοντας ὅτι ἂν δὲν ἔλθω εἰς τὴν διορίαν, ἢ δὲν γράψω, χαλᾷς τοὺς ἀρραβῶνας, μόνον εὐθὺς τοὺς χαλᾷς; δὲν ἦτον πρᾶγμα νὰ γείνῃ ἀπὸ τὴν εὐγενείαν σου, ἀπὸ τὴν φρόνησίν σου, ἀπὸ τὴν ἡλικίαν σου, καὶ τὴν κατάστασίν σου, οὔτε εἰς ἐμὲ, καὶ τὴν κατάστασίν μου, πρᾶγμα ὁποῦ δὲν ἔπρεπε νὰ γείνῃ εἰς ἕνα, ἂν τὸν ἔπαιρνες ἀπὸ τὰ σοκάκια, φιλῶντας τὰς χεῖρας σου, παρακαλῶ νὰ μοῦ συγχωρήσῃς τὴν τόλμην, ὅτι βιαζόμενος καὶ ὑπὸ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πάθους γράφω, καὶ νὰ μὴ μοῦ μεμφθῇς· ἂν ἦτον ἡ φυλακή μου ἀπὸ καμμίαν αἰτίαν ἐπίψογον, ἄτιμον, ὄχι ἓξ μῆνας, ἀλλ' ἓξ ἡμέρας νὰ μὴ μὲ καρτερέσῃς, ἀμμὴ ἠξεύροντας πῶς εἶναι ἀπὸ φθόνον (ἂν δὲν ἤθελες νὰ ἠξεύρῃς πῶς εἶναι ἐξ αἰτίας σου), τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασες καὶ ἡ εὐγενεία σου, καὶ ἔπιες τὸ ποτήριον τοῦτο διωχθεὶς, καὶ ἡ εὐγενεία σου, καὶ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ παθὼν, ἦτον δίκαιον βέβαια ὄχι μῆνας, ἀλλὰ χρόνους τὰ καρτερηθῶ, καὶ νὰ συμπονοῦμαι μάλιστα καὶ νὰ συλλυποῦμαι, ὡς ὁμοιοπαθής σου.

Ἐπειδὴ ὅμως, φιλοστοργότατέ μοι πάτερ, ἠδικήθην καὶ παρὰ τῆς εὐγενείας της, καὶ ἀγαπώμενος ἐμισήθην, προστιμῶν ἐκαταφρονήθην· καὶ τὰ μὲν πάθη, τὰς ἐξορίας, τὰς ζημίας, τὴν φυλακὴν αὐτὴν ἐκέρδησα ἀπὸ τὴν εὐγενείαν της, ναὶ, μὰ τὴν ψυχήν μου καὶ τὸν πλάστην αὐτῆς (τὸν

ὁποῖον καὶ πάλιν ὀμνύω, εἰ καὶ οἱ πολλοὶ ὅρκοι κάμνουν ἀμφιβαλλόμενον τὸ λεγόμενον, ὅμως ἐγὼ οἶδεν αὐτὸς ὅτι ἐπ' ἀληθείας ὀμνύω αὐτὸν ὁποῦ γνωρίζει τὰς αἰτίας) τὴν δὲ χάριν της δὲν ἀπόλαυσα καὶ τῆς συγγενείας της δὲν ἠξιώθην, ὡς ἀνάξιος, καὶ τὰ γεγονότα οὐκ ἀπογίνεται. Παρακαλῶ τὸν θεὸν νὰ φιλήσῃ καὶ τὰ στέφανά της, καὶ νὰ ἰδῇ καὶ τέκνα της μὲ γῆρας λιπαρὸν καὶ πανεύδαιμον· ἐμένα δὲ νὰ μὲ δώσῃ τὴν εὐχήν της νὰ λάβω ἂν ὄχι τὴν πρώτην τύχην ἐκείνην τὴν εὐτυχῆ καὶ λαμπράν, ὅτι οὐ πᾶς αἰὼν γεννᾷ φοίνικας, κἂν τὴν ἐξαρκοῦσάν μοι εἰς κυβέρνησίν μου, καὶ ἔχει χρέος ὅτι ἡ εὐγενεία της ὁποῦ ἔγεινεν αἰτία νὰ τὴν χάσω, ἂς γένῃ αἰτία νὰ ἀξιωθῶ ἄλλην ἀντ' αὐτῆς μετρίαν καὶ κατὰ τὸ εἶναι μου. Πάτερ, ἐπολυλόγησα, καὶ νὰ μὲ συγχωρήσετε· τὸ ἔκαμα καὶ εἰς ἀπολογίαν μου, καὶ διατὶ πλέον δὲν ἐλπίζω νὰ σᾶς ἰδῶ, δὲν θαρρῶ νὰ σᾶς συντύχω πλέον, οὔτε νὰ ὁμιλήσω στόμα μὲ στόμα, κατὰ τὸν τόσων χρόνων πόθον μου καὶ τὴν δέησίν μου πρὸς κύριον. Εἰς τὴν Μπογδανίαν μακρὰν, καὶ εἰς τὸ Κρίμι ἐπῆγα, καὶ ἤλπιζα νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἰδῶ πατρικόν σας πρόσωπον, νὰ ἀσπασθῶ ἀμέσως τὴν εὐεργετικωτάτην μοι μέλισσαν σας, νὰ τὴν γλυκοφιλήσω καὶ νὰ ἀντιφιληθῶ, νὰ λάβω αὐτοπροσώπως τὴν εὐχήν σας, καὶ νὰ ἀπολαύσω, καὶ νὰ ἀπολαμβάνω πάντοτε τῆς γλυκυτάτης ὁμιλίας σας καὶ συναναστροφῆς, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ μετὰ πολλῶν ἄλλων καλῶν ὑστερήθην ὁ δυστυχής· καὶ ἦλθα ἐδῶ κοντὰ εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ἀπέτυχα τῶν ἐλπίδων μου· ὢ μάταιαι ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων, ὢ λανθασμένοι καὶ ψευδεῖς λογισμοὶ τῶν θνητῶν. Τὸ ἔπαθα ὡς ἡ ἔλαφος ἐκείνη, ὁποῦ ἀπὸ τὴν γῆν ὁποῦ ἐθαρροῦσε νὰ τῆς ἔλθῃ τὸ κακὸν, δὲν τῆς ἦλθε, καὶ τῆς ἦλθεν ἀπὸ τὴν θάλασσαν ὁποῦ δὲν ἤλπιζεν. Ἐγὼ μακρὰν ὢν καὶ κατατρεχόμενος, καὶ καταδιωκόμενος, καὶ ἔχοντας αἰτίας νὰ θαρρῶ νὰ μὴν εὕρω καιρὸν ποτὲ καὶ τρόπον νὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἰδῶ ὄχι, ἀλλ' οὐδὲ νὰ ἰδῶ τὴν Πόλιν, ἦλθα καὶ εἶδα την· καὶ τώρα ὄντας πλησίον, καὶ ἔχοντάς σας εἰς τὴν γειτονίαν μου, καὶ ἐλπίζοντας ὥραν τὴν ὥραν νὰ κινήσω νὰ ἔλθω πρὸς ἀπόλαυσίν σας, διατὶ βέβαια δὲν

ἀπομένω φυλακωμένος, ἀπέτυχον τῶν ἐλπίδων μου, καὶ ἐπέτυχον διὰ πάντα· καὶ ἂς μὴ λογιάσῃ ὅτι μὲ λυπεῖ, μὲ τήκει ἄλλο παρὰ ἡ στέρησις τῆς ὑμετέρας εὐγενείας, ὁ χωρισμὸς τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης, ναὶ μὰ τὸν ἐτάζοντα καρδίας καὶ νεφρούς· διατὶ ἐγὼ, πάτερ, καὶ κόρην εὗρισκα καὶ νέαν, καὶ ὡραίαν, καὶ εὐγενῆ, καὶ πλουσίαν, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἄλλα καλὰ, καὶ τὸ καλήτερον καὶ μεγαλήτερον, ὁποῦ δὲν ἤθελα ἔμβῃ τελείως εἰς τὴν φυλακήν· ὅτι ἡ τελείως δὲν ἐπιχειρίζοντο οἱ ἐχθροὶ νὰ μὲ βάλουν εἰς τὸ χέρι, βλέποντες καὶ τὴν πληθὺν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν συγγενῶν, ἡ ἤθελαν συνδράμει οἱ συγγενεῖς, καὶ ἀγωνισθῇ καὶ μὲ ἐβγάλει ἀπὸ τὸ χέρι των, νὰ γλυτώσω καὶ τόσων μηνῶν φυλακὴν, καὶ τόσων πουγγίων ἔξοδα, ὁποῦ ἀφ' οὗ ἐβγῆκα ἀπὸ Γιάσιον ἕως τῆς σήμερον, ὁποῦ εἶναι δεκαεπτὰ κοντὰ μῆνας, ἐξώδιασα ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια, ὁμοῦ μὲ τὰς ζημίας ὁποῦ μὲ ἠκολούθησαν. Μὲ τὸ νὰ μὴν εὕρισκα δὲ ἄλλον πατέρα, ὡσὰν τὴν εὐγενείαν σας, κατεφρόνησα ὅλα ἐκεῖνα, καὶ πάσχω ὅλα αὐτά· καὶ κόρην μὲν καὶ εὕρισκα, καὶ ἴσως χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ μεγάλου θεοῦ πάλιν εὕρω τοιαύτην· πατέρα δὲ οὐδέποτε τοιοῦτον ὁμώνυμον, ὁμότιμον, ὁμότεχνον, ὁμοιοπαθῆ, φίλον ἐκ πατρὸς, φίλτατον ἐδικόν μου ἐξ ἀρχῆς, εὐεργέτην μου, διδάσκαλόν μου, καὶ ἄλλα μυρία· ὅθεν καὶ ἐλόγιασα ὄχι νὰ τῆς πάρω τὴν θυγατέρα, ἀλλὰ νὰ τῆς προσθέσω καὶ υἱόν· ὄχι νὰ τῆς ὑστερήσω θυγατέρα, ἀμμὴ νὰ τῆς ἀποκτήσω καὶ υἱὸν, κατὰ τὸν σοφὸν λόγον· ὁ γεννήσας θυγατέρα πρσσεκτήσατο καὶ υἱόν· ἔτι ἐλογίαζα μὲ τὴν συγγένειαν αὐτὴν νὰ πληρώσω τὸ χρέος ὁποῦ ἔχω πρὸς τὴν εὐγενείαν της διὰ τὰς εὐεργεσίας ὁποῦ ἔλαβα, καὶ εἶμαι τζιράκι της, καὶ νὰ δυνηθῶ μὲ τοῦτο νὰ κάμω τὴν εὐχαριστίαν προσήκουσαν, αὐτὸν ὅλον τὸν ἑαυτόν μου προσφέροντας, διατὶ ἄλλο δὲν ἔχω ἀντάξιον νὰ προσφέρω τῇ εὐγενείᾳ της· καθὼς καὶ εἰς τὸν ἡγούμενον τοῦ μοναστηρίου τῆς Παναγίας τῆς Γκόλιας, μὲ τὸν ὁποῖον τῆς ἔστειλα εἰς Βουκουρέστι τὸ πρῶτον γράμμα, τὸ εἶπα νὰ τῆς τὸ εἰπῇ, ἂν προβάλῃ ἡ εὐγενεία της συμφωνίαν προικὸς, καὶ νὰ τὴν κάμῃ νὰ καταλάβῃ, ὅτι καὶ ἐγὼ δὲν

ζητῶ, καὶ ἡ εὐγενεία της οὐ μόνον ἔχει δίκαιον νὰ μὴ μὲ δώσῃ, ἀλλὰ νὰ ζητῇ καὶ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, ὡσὰν ὁποῦ ἐξ αἰτίας της μὲ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ τὰ ἀπόκτησα· καὶ τὰ λοιπὰ ἡμίση καὶ ἦτον, καὶ εἶναι ἀρκετὰ καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα νὰ θρέψω, καὶ νὰ κυβερνήσω πλουσιοπάροχα, ὅτι πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει ὁ κύριος πλουσίως καὶ μὲ ἠλέησε· χρεωστικῶς κηρύττω τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτω τὴν εὐεργεσίαν, ὁμολογῶ τὴν χάριν, καὶ εὐχαριστῶ, καὶ δοξάζω τὸ πανάγιον καὶ ὑπερένδοξον αὐτοῦ ὄνομα, τὸ ὁποῖον εἴη εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· τώρα ἐγὼ καὶ ἀποτυχὼν, ἢ μᾶλλον ἀποδοκιμασθεὶς τῆς συγγενείας, μὲ φαίνεται νὰ ἐπλήρωσα τὸ χρέος μου, καὶ νὰ τὸ ἐδέχθη καὶ ὁ θεὸς· ἡ γὰρ τιμὴ καὶ χάρις ὁποῦ γίνεται εἰς τοὺς εὐεργέτας, πρὸς τὸν πρῶτον καὶ κοινὸν ἡμῶν εὐεργέτην θεὸν ἀναφέρεται· διότι ἡ ἀποτυχία δὲν ἔγεινεν ὡς γράφει ἐξ αἰτίας μου, ὅτι δὲν εἶναι, ἄρχοντα, αἰτίαι ὁποῦ νὰ λύσουν ἀρραβῶνα αὐταὶς ἢ αἰτίαις ὁποῦ μὲ γράφει. Ἀλλ' ἐκ συμβουλῆς ἀνθρώπων, ὁποῦ πλέον εἶναι φίλαυτοι καὶ φιλόχρυσοι παρὰ φιλόχριστοι καὶ φιλάλληλοι· μὲ ὅτι οὗ λογιάζουν τὴν τιμὴν καὶ εὐτυχίαν τοῦ πλησίον ἀτιμίαν καὶ δυστυχίαν ἐδικήν τους· ἂς ἠξεύρουν δὲ οἱ τοιοῦτοι, ὅτι οὕτω τὴν μὲν τιμὴ καὶ εὐτυχίαν ἐκείνου αὐξάνουν, καθὼς ἐξ ἐναντίας τὴν ἐδικήν τους ἀτιμίαν, καὶ δυστυχίαν πληθύνουν, καὶ δὲν τὸ αἰσθάνονται οἱ ἀναίσθητοι, καὶ μεταδίδουν προσέτι τὸ κακὸν, ὡς λοιμικὴν τιγα νόσον, καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὁποῦ τοῦς ἔχει εἰς τὴν οἰκίαν του· διὸ καὶ λέγει ὁ δεσπότης Χριστός· ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκειακοὶ αὐτοῦ. Καὶ τοῦτα ἐγὼ, ἄρχοντα, τὰ ἤκουα πρὸ καιροῦ, ὅμως δὲν ἐπίστευα· δὲν ἐλόγιαζα ποτὲ ἡ φρόνησίς της νὰ νικηθῇ ὡς τόσον, νὰ προδώσῃ τὴν τόσων χρόνων ἀγάπην, νὰ λύσῃ δεσμὸν ἀρραβῶνος, καὶ νὰ προτιμήσῃ ἄλλον ἀπὸ ἕνα ὁποῦ, ἂν δὲν ἦναι ὡσὰν ἐκεῖνον τὸν ἄλλον, κἂν εἶναι ὡσὰν τὴν εὐγενείαν της, καὶ μᾶλλον ὡσὰν ὁποῦ δὲν ἐπρόδωκε μὲ τόσα πάθη τὴν ἀγάπην, διὰ νὰ φυλάξῃ, ὡς εἰκὸς, ἀδιάλυτον τὸν ἀρραβῶνα· διὰ ταῦτα καὶ πάλιν λέγω πῶς καὶ λυποῦμαι καὶ τήκομαι, καὶ πρὸς τούτοις, διατὶ βλέπω

πῶς ἀποτυγχάνω καὶ τῆς πατρίδος μου, ἧς γλύκιον οὐδὲν ὑπάρχει καὶ προτιμώτερον, καὶ αὐτῆς τῆς τεθλιμμένης, ἀξιοθρηνήτου, καὶ γηραλέας μητρός μου, τὴν ὁποίαν αὔριον μεθαύριον τελειόνουν δεκαεπτὰ χρόνοι ὁποῦ μὲ τὴν ὑστέρησαν, καὶ φοβοῦμαι μὴ μὲ τὴν ὑστερήσουν καὶ διὰ πάντοτε, κινούμενοι, στρεφόμενοι, καὶ περιπαίζοντες τὰ ἀνθρώπινα καθὼς θέλουσι· μ' ὅλα τοῦτα, δόξα σοι ὁ θεὸς, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ αὐτοὶ οἱ χρόνοι κινοῦνται καὶ περισώζονται· δόξα σοι ὁ θεὸς, ὁ ὁποῖος τῇ μὲν εὐγενείᾳ της νὰ χαρίσῃ γῆρας βαθὺ καὶ πανευφρόσυνον μετὰ ψυχικῆς σωτηρίας, ἧς ἄνευ ματαιότης τἄλλα πάντα καὶ σκύβαλα· ἐμένα δὲ ὑπομονὴν ἐν τοῖς πειρασμοῖς καὶ διάκρισιν ἐν τοῖς πάθεσι, καὶ ἀνόρθωσιν τέλος, καὶ τὴν ποθουμένην ἀνάκλησιν· τοῖς δὲ φθονεροῖς, τοῖς λέγουσι τὸ γλυκὺ πικρὸν, καὶ τὸ πικρὸν γλυκὺ, τὸ καλὸν κακὸν, καὶ τὸ κακὸν καλὸν, νὰ δίδῃ τὸ οὐαὶ, ὁποῦ αἱ θεῖαι γραφαὶ, παλαιά τε καὶ νέα, λέγουσι, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὅτι οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον γίνεται· καλὸν, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, διότι ἐγὼ ἀπ' ἄλλο δὲν ἔπαθα ὅ τι ἔπαθα, ἀγκαλὰ ἄξια ὧν ἔπραξα ἀπολαμβάνω, παρὰ ἀπὸ τὸν φθόνον· ὅθεν καὶ λέγω, καθὼς Κωνσταντῖνος ὁ Μανασσῆς ὁ χρονογράφος·

Φθόνε, θηρίον χαλεπὸν, λῃστὰ, φονεῦ, διώκτα,
σκορπὶε μυριόκεντρε, τίγρις ἀνθρωποβόρε,
δράκαινα φαρμακεύτρια, βοτάνη θανασίμη,
βέλος ἀσίδηρον, αἰχμὴ πασῶν τμητικωτέρα,
οἷα ποιεῖς καὶ κακουργεῖς; οἷα δεινὰ τυρεύεις;
ἕως καὶ πότε λυμεὼν οὕτως ὑπερισχύσεις;
μέχρι καὶ τίνος, κάκιστε, τὸν βίον συγκυκήσεις;
τύραννε κακομήχανε, φόνιε, παντορέκτα·
ὑπερνικᾷ τὸ πάθος με, συγχέει με τὸ πένθος,
καὶ προκαλεῖται δάκρυον ἐκ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων,
κἀγὼ γὰρ ὡς οὐκ ὤφελον σαΐς ἐμπεσὼν παλάμαις,
καὶ πειραθεὶς τῶν σῶν βελῶν κεῖμαι πικρὸν ἐμπνέων.

Τοῦτο ὁμοῦ μὲ τοῦτον τὸν ὁμώνυμον καὶ ὁμοιοπαθῆ ἡμῶν λέγω, καὶ τελειόνω, τοῦτο μόνον ἀκόμη λέγοντας· πάτερ, ὁ φθόνος αὐτὸς

ἐλόγιαζα εἰς ὁλωνῶν τὰς καρδίας νὰ ἔχῃ χώραν, ὄχι ὅμως ποτὲ ὄχι εἰς τὴν καρδίαν τῆς εὐγενείας της κατ' ἐμοῦ· σῶμα δίχα ψυχῆς νὰ ζῇ ἤλπιζα νὰ ἰδῶ· τοῦτο δὲ νὰ τὸ πάθω ποτὲ δὲν τὸ ἤλπιζα· ὅμως μὲ ὅλα τοῦτα, φιλοστοργότατε, ποθεινότατε, καὶ γλυκύτατε πάτερ, τὸ γλυκύ μοι καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, πάτερ, μὲ ὅλα τοῦτα λέγω καὶ μὲ ἄλλα τοσαῦτα πάθη καὶ χείρονα, ἂς ἠξεύρῃ ἡ εὐγενεία της πῶς ἐκείνην τὴν πρώτην υἱϊκὴν σχέσιν, ὑπόκλισιν, ταπείνωσιν, καὶ εὐλάβειαν, καὶ ἀγάπην ὁποῦ εἶχα εἰς αὐτὴν ὡς συγγενὴς, θέλω τὴν φυλάττῃ ἐν ὅσῳ τὸ ζῆν παρὰ θεοῦ ἔχω, καὶ ξένος καὶ ἀπηλλωτριωμένος τῆς συγγενείας της, καὶ θέλω ἦμαι διὰ παντὸς ἱκέτης πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς πολυτίμου ζωῆς της καὶ ἀγαθῆς καταστάσεως, καὶ ἂς ἦμαι καὶ μακρὰν τῆς ὄψεώς της καὶ ἀπολαύσεως· ὅτι ἂς μὲ πιστεύσῃ πῶς ἡ μεσολαβήσασα ἢ μᾶλλον ὀνειρευθεῖσα ἐκείνη συγγένεια δὲν ἐδυνήθη νὰ κάμῃ καμμίαν αὔξησιν ἢ προσθήκην τῆς ἀγάπης, τόσον ἦτον καὶ εἶναι ὑπερτελής· ἠδύνατο ὅμως νὰ κάμῃ μίαν παντοτεινὴν συναναστροφὴν, καὶ ἄμεσον αὐτοπρόσωπον αὐτῆς τῆς ἀγάπης ἀπόλαυσιν.

Παρακαλῶ δὲ καὶ τὴν εὐγενείαν της νὰ μὴ μὲ λυπήσῃ καὶ μὲ τὴν στέρησιν τῆς πατρικῆς της ἀγάπης, ἀφ' οὗ μὲ τῆς θυγατρός της τὴν στέρησιν μὲ ἐλύπησε· νὰ μὴ μὲ κρίνῃ ἀνάξιον τῆς εὐνοίας της, ἀφ' οὗ μὲ ἔκρινε τῆς συγγενείας της. Φθάνει τόσον, ἀρκεῖ τοῦτο, εἰ καὶ τοῦτο πολὺ, ὅτι εἶναι διπλοῦν τὸ πάθος, καὶ ἂν τὸ νὰ λυπήσῃ τινὰς, καὶ νὰ παιδεύσῃ διπλάσια εἶναι παράνομον, οὐκ ἐκδικήσεις δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, πόσῳ μᾶλλον τριπλάσια· καὶ ἔχων ἐγὼ καὶ ἀπολαμβάνων τὴν πατρικὴν ἐκείνην ἀγάπην καὶ εὔνοιαν, παρηγοροῦμαι οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ χαίρομαι, καὶ ἂς χαίρεται ἄλλος τὴν κόρην της· ἂς ἔχω ἐγὼ τὴν εὐχὴν τῆς εὐγενείας της, καὶ ἄλλος ἂς ἔχῃ τὴν χάριν τῆς συγγενείας της, ὅτι οὕτω βλέπω ηὐδόκησεν ὁ πάντα ποιῶν, καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ ἡμῶν συμφέρον θεός.

Τὸ δακτυλίδι δὲν εἶμαι εἰς τόπον καὶ τρόπον νὰ τῆς τὸ ἐξαποστείλω· κατόπιν δὲ ὁρισμός της, θεοῦ δόντος τὴν ἐλευθερίαν μου, ἂν τὴν

δώσῃ, ὅτι τώρα δὲν τὸν παρακαλῶ, διατὶ δὲν χρειάζεται· ἕκαστον γὰρ ἕνεκά του κινεῖται· ἐγὼ ἔχασα τὸ τέλος καὶ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐκινούμην ἕως τώρα· καὶ ἐζητοῦσα τὴν ἐλευθερίαν καὶ παρὰ θεοῦ, καὶ παρὰ ἀνθρώπων· λοιπὸν δὲν χρειάζεται ἡ ἐλευθερία, ὅθεν δὲν τὴν ζητῶ· καὶ ἐκ τούτου τί συμπεραίνεται; παρὰ πῶς ὁ ἀρραβὼν αὐτὸς καὶ ὢν εἰς τὴν φυλακὴν μὲ ἔβαλε· καὶ ἀπὼν ἀπὸ τὴν φυλακὴν δὲν μὲ ἔβγαλε, καὶ πῶς ἦτον ἀρραβὼν συζυγίας, ναὶ, πλὴν κακῶν, καὶ συνοικεσίου συμφορῶν· τὸ δὲ ἐδικόν μου ἂν καταδέχεται ἂς τὸ ἔχῃ, καὶ ἂς τὸ φορῇ τὸ κορίτζι μὲ χαρὰν καὶ ὑγείαν της· ἤθελα νὰ τῆς στείλω καὶ θεώρητρον, κατὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ἀδελφικόν μου χρέος, ἂν δὲν ἤξευρα πῶς τὸ πῦρ τοῦ φθόνου ἀναρριπίζεται, καὶ ἐγγίζονται ἐκεῖνοι ὁποῦ λογιάζουσι νὰ μὲ ἔγγιξαν. Ἤθελα γράψῃ καὶ περισσότερα, ὅτι πολλὴ ἡ ὕλη καὶ πολλά μου τὰ δίκαια, πλὴν διὰ νὰ μὴ φανῶ πῶς τὸ κάμνω πλέον διὰ τὸ ἰντερέσσε τῶν ἀρραβώνων, πρᾶγμα θηλυπρεπὲς καὶ ἀνάξιον, παρὰ διὰ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ δίκαιον διὰ νὰ μὴν εἰπῶ διὰ τὸ ἰντερέσσε της, τὰ σιωπῶ, καὶ τὰ ἀφίνω νὰ τὰ φανερώσῃ, καὶ νὰ τὰ κηρύξῃ ὁ καιρός· ἄγει γὰρ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος. Λέγω δὲ τέλος πάντων· πάτερ, ἐγὼ ἔχασα ἀδελφήν· ἡ πατρική της ἀγάπη υἱόν· ἐγὼ διὰ τὴν ἀδελφὴν ὁμολογῶ, καὶ ἤξευρε πῶς ἐλυπήθην, ἐπικράνθην, καὶ βαρὺ μὲ ἐφάνη· πόσῳ μᾶλλον διὰ τὸν υἱὸν ἡ εὐγενεία της, ἧς τὰ ἔτη εἴησαν πάμπολλα καὶ πανευτυχῆ τῆς ὑμετέρας εὐγενείας.

ἐκ τῆς φυλακῆς τοῦ Μουγζούραγα, ᾳψμζ′ νοεμβρίου ἡ.

Ταπεινὸς δοῦλος **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΠΟΝΤΕΣ**, καμινάρης.

Τὴν εὐγενείαν της καὶ αὖθις εὐλαβῶς προσκυνῶ,
καὶ φιλῶ τὸ χέρι της.

Διπλᾶ τὰ γράμματα ὅτι διπλαῖ καὶ αἱ φῆμαι· τῆς πρώτης εἶναι τὸ πρῶτον διεξοδικὸν, τὸ καὶ εἰς ἀπόκρισιν τοῦ τιμίου σου, τῆς δευτέρας τοῦτο· ἐκείνη ἡ φήμη πόσον μὲ ἐλύπησεν, ἐξ ἐκείνου θέλει καταλάβει,

αὕτη δὲ ἡ ὑστερινὴ τόσον ὁποῦ εἶπα· κάλλιο κουφὸς παρὰ ὁποῦ τὴν ἄκουσα· ὅθεν καὶ ἄλλο δὲν ἔμεινε νὰ εἰπῶ παρὰ πικρὰ ἡ φυλακὴ καὶ τὰ περὶ αὐτήν· πικρότερος δὲ ὁ εἰς τὰ αὐτόθι ἐρχομός μου, καὶ τὰ περὶ αὐτόν· ἀληθινὰ κάθε ἐμπόδιον διὰ καλὸν, ἀληθινὰ μακαρίαν συμφέρει νὰ εἰπῶ τώρα τὴν φυλακήν μου· ἰδοὺ, νὰ λοιπὸν ἡ αἰτία τῆς διαλύσεως τῶν ἀρραβώνων καὶ ὄχι τὸ πῶς ἄργησα νὰ γράψω ὁποῦ μὲ ἔγραφες· τὴν ὁποίαν ἂν δὲν τὴν ἔκανες ἡ εὐγενεία σου, ἐγὼ ἤθελα τὴν κάμει ἐξάπαντος· ἰδοὺ ἔλαμψεν ἡ ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν νὰ συσκιάσῃς ἠθέλησες ὡς πατὴρ καὶ ἐσπούδαξες. Τὸ δακτυλίδι λοιπὸν παρακαλῶ νὰ τὸ στείλῃ εἰς ἕνα τῶν ἐνταῦθα γνωρίμων της, ὁποῦ παίρνοντάς το, νὰ ἐγχειρίσω τὸ ἐδικόν της νὰ τὸ στείλῃ τῇ εὐγενείᾳ της. Ἂς ἠξεύρῃ δὲ καὶ ἂς γνωρίζῃ πῶς ἐκεῖνος ὁποῦ γράφομαι πῶς εἶμαι εἰς τὸ ἄλλο γράμμα, γράφομαι καὶ εἰς τὸ παρὸν καὶ ὑπόσχομαι νὰ ἦμαι. Ἡ δὲ αἰτία ὁποῦ ἐκράτησα ἕως τώρα τὸ ἄλλο γράμμα εἶναι μὲ τὸ νὰ ἐγνωσιμαχοῦσα νὰ τὸ στείλω ἢ ὄχι· ἐνίκησε δὲ ἡ γνώμη τῆς ἀποστολῆς.

Δεκεμβρίου ά.

Διονυσίῳ, ἐπισκόπῳ Σκοπέλων.

ΔΌΞΑ τῷ θεῷ, σεβασμιώτατέ μοι πάτερ, ὅτι παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με· χάρις τῷ θεῷ, ὅτι οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας μου ἐποίησεν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας μου ἀνταπέδωκε· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον, ὅτι ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου, καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος· ἂς ἦναι δοξασμένον καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας, ὁποῦ βεβαιότατα διὰ τὴν πρεσβείαν αὐτῆς ἐβγῆκα ἀπ' ἐκείνην τὴν πολυχρόνιον καὶ πολυώδυνον φυλακὴν, ἐλευθερώθην ἀπὸ τὴν πολυτάλαντον ἐνοχὴν, καὶ ἠξιώθην τῆς πολυποθήτου ἐλευθερίας μου, εὐχαριστῶ τῷ πολυϋμνήτῳ αὐτῆς ὀνόματι, ὑπερευχαριστῶ τῇ περὶ ἐμὲ αὐτῆς κηδεμονίᾳ καὶ ἀγαθότητι· ὁμολογῶ τὴν χάριν καὶ κρύπτω τὸν ἔλεον, κηρύττω τὴν εὐεργεσίαν, ὅτι ἂν ἡ πρεσβεία της ἔλειπεν, ἐγὼ ἀπέθαινα εἰς τὴν φυλακήν· ἂν ἡ βοήθειά της δὲν ἐπρόφθανεν, ἐγὼ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν δὲν ἐγλύτονα, καὶ ἂν τὸ ἔλεός της δὲν ἐξιλέονε τὸν θεὸν, δὲν ἤθελα ἀπολαύσῃ τῆς σωτηρίας μου. Εὐχαριστῶ καὶ τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλίᾳ, ὅτι διὰ τῶν πολλῶν πρεσβειῶν αὐτῆς καὶ δεήσεων δυσωπηθεῖσα ἡ Παναγία μου μ' ἔκαμεν ἄξιον ταύτης τῆς δωρεᾶς, μὲ ἠλέησε τὴν ἐλευθερίαν μου. Εὐχαριστῶ λοιπὸν καὶ πάλιν καὶ πολλάκις διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ δεσποτικὴν καὶ πατρικήν της ἀγάπην, καὶ παρακαλῶ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Παναγίαν μου νὰ μὴν ἰδῶ θάνατον, πρὶν νὰ ἰδῶ τὴν θεοφιλίαν της, νὰ προσκυνήσω τὸν ἀρχιερέα μου, τὸν ποιμένα μου, νὰ λάβω ἄμεσον τὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν της τοῦ ἁγιωτάτου μοι ἐν ἁγίῳ πνεύματι πατρός· νὰ κάμω

αὐτοπρόσωπον τὴν εὐχαριστίαν, καὶ νὰ δείξω καὶ ἐν ἔργοις τὴν πρὸς αὐτὴν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην μου. Εἴκοσι μῆνας σωστοὺς, δεσπότη, ἔκαμα εἰς τὴν φυλακὴν, οὔτε μίαν ἡμέραν περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον· εἰκοσιεπτὰ μαρτίου ἐφυλακώθηκα, καὶ εἰκοσιεπτὰ νοεμβρίου ἐλευθερώθηκα· μῆνες καὶ οἱ δύο εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Παναγία πανηγυρίζεται, σημάδι ὅτι ἡ Παναγία μὲ ἔβαλε, ἡ Παναγία μὲ ἔβγαλε· μ' ἔβαλε τὸν μῆνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της, σημάδι ἴσως πῶς μὲ εὐηγγέλισε τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μου, τὸν ἐξιλασμὸν τῆς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως κατακρίσεώς μου· μ' ἔβγαλε δὲ τὸν μῆνα τῶν Εἰσοδίων της, σημάδι πῶς μὲ εἰσώδευσεν εἰς τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, μὲ ἠξίωσε τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους του. Ἦτον λοιπὸν ἀναγκαία ἡ φυλακὴ, ἦτον ἀπαραίτητος, καὶ δὲν ἦτον νὰ τὴν γλυτώσω. Μοῦ ἐφάνη πικρὰ, μοῦ ἐφάνη ὀδυνηρὰ, μοῦ ἐστάθη ὅμως σωτήριος, καθὼς τώρα ἀπὸ τὸ τέλος ἐγνώρισα, ὅθεν τῆς ἔκαμα καὶ ἐγκώμιον, τὸ ὁποῖον κατόπιν θέλω τῆς τὸ στείλῃ· καὶ βέβαια πῶς νὰ μὴ σταθῇ τοιαύτη, ὁποῦ ἦτον τῆς Παναγίας ἔργον, καὶ τῆς Παναγίας τὰ ἔργα καθὼς καὶ τοῦ υἱοῦ της παναρίστα. Ὅθεν τώρα ἄρχισα νὰ καυχῶμαι διὰ τοὺς πειρασμοὺς, νὰ χαίρω διὰ ταὶς λύπαις καὶ νὰ εὐχαριστῶ διὰ ταὶς φυλακαίς· ἀληθινὰ ἡδίων μετὰ τὰ νέφη ὁ ἥλιος, ἡ ὑγεία μετὰ τὴν νόσον, καὶ ἡ ἐλευθερία μετὰ τὴν φυλακήν. Νὰ ἤξευρα ἔτζι, πιστεύσατέ μοι, ἤθελα παρακαλῇ νὰ μὲ δοθοῦν τὰ πρώην κακὰ, διὰ νὰ ἀπολαύσω τὰ τωρινὰ καλὰ, ὡς τόσον ἐχάρηκα, ὡς τόσον εὐχαριστήθηκα· ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ὁποῦ φυλακώθηκα ἕως τῆς ἡμέρας ὁποῦ ἐλευθερώθηκα ἔγειναν ἔξοδα ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια, πολλὰ ἄσπρα, ἀμμὴ δόξα τῷ θεῷ· μεγάλα ἔξοδα, ὅμως χάρις τῷ κυρίῳ· ὁ κύριος ἔδωκεν, ὁ κύριος ἀφείλετο, ὁ κύριος πάλιν δίδει· ζωὴ μόνον νὰ ἦναι καὶ ὑγεία δι' εὐχῶν τῆς θεοφιλίας της, ἧς τὰ ἔτη εἴησαν πολλὰ καὶ θεοφιλῆ. ἀμήν.

ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ᾳψμή, δεκεμβρίῳ.

Μελετίῳ τῷ συμμαθητῇ.

Τὸ ἱερὸν αὐτῆς ἀσπασίως ἐδέχθην· ἔγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ἁγίου δεσπότου ἡμῶν εἰς ἀπόκρισιν τῶν ὅσων εἶχα κάμει τὴν ἐρώτησιν, καὶ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸν βίον τῆς ἱερᾶς ἐκείνης ψυχῆς· περὶ ὧν εὐχαριστῶ ὅτι ἐπληροφορήθην περὶ πάντων, καὶ δὲν μ' ἔμεινε πλέον ἐρώτησις· ἔμεινε μόνον νὰ κάμω καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος τὴν χρεωστικήν μου ὑπόσχεσιν καὶ νὰ τελειώσω τὸ ἐγκώμιον ὁποῦ ἄρχισα, καὶ ὁ ἅγιος θεὸς παρ' οὗ πᾶν ἀγαθὸν ῥῆμα καὶ νόημα νὰ μὲ καταξιώσῃ διὰ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τῆς ὑμετέρας πανιερότητος. Πόσον εὐφράνθην, ἐχάρην καὶ ἠγαλλίασα διὰ τὸ μέρος ὁποῦ μ' ἐστείλετε, κατὰ τὴν αἴτησίν μου, ἐκ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων, δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς τὸ περιγράψω· μεγάλης χάριτος, διδάσκαλε, μ' ἀξιώσατε, πολὺ καλὸν μὲ ἐκάμετε, καὶ μεγάλην διαφορὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον εἶδα εἰς τὸ ὁσπίτιόν μου, ἀφ' οὗ εἰσῆλθεν ἡ χάρις τοῦ τιμίου λειψάνου, συνεισελθούσης ἀναμφιβόλως καὶ τῆς χάριτος καὶ εὐλογίας αὐτοῦ τοῦ μακαρίου διδασκάλου μου, τῆς ἀειζώου ἐκείνης καὶ θεολήπτου ψυχῆς, τῆς προσκυνητῆς καὶ εὐεργετικῆς μοὶ κορυφῆς, τῆς πνευματοφόρου γλώσσης καὶ διδασκούσης με, ὅλου ὁλομελοῦς ἐκείνου τοῦ σεπτοῦ καὶ εὐαγοῦς σκήνους, τοῦ εὐλογημένου ἐκείνου καὶ θεολήπτου ἀνδρίαντος, αὐτοῦ, λέγω, τοῦ φερωνύμου καὶ ἱερωτάτου Ἱεροθέου μου. Εὐχαριστῶ, ὑπερευχαριστῶ πάντων ἕνεκεν τῇ ὑμετέρᾳ ἐλλογίμῳ πανιερότητι, πρὸ πάντων δὲ διὰ τὸ τρισόλβιον τοῦτο δῶρον, διὰ τὸ ὁποῖον οὔτε ἔχω, οὔτε εὑρίσκω ἀντάξιον ἄλλο τί νὰ προσφέρω αὐτῇ, εἰ μὴ μόνον δέομαι καὶ παρακαλῶ (εἰ καὶ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος) τὸν ἅγιον θεὸν

καὶ πανάγιον, τὸν καθαγιάσαντα αὐτὴν τὴν ἁγίαν ψυχὴν, καὶ ἐν τῷ χορῷ τῶν ἁγίων ἁγίως συγκατατάξαντα, νὰ ἁγιάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, νὰ συγκατατάξῃ αὐτὴν μετὰ τῆς ψυχῆς ἐκείνης, καὶ νὰ μὲ καταξιώσῃ νὰ ἰδῶ καὶ νὰ προσκυνήσω καὶ τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον· καὶ ἐλπίζω εἴς τε τὰς εὐχὰς τοῦ μακαρίου δεσπότου, ὅτι δὲν θέλει ὑπομείνῃ μαθητὴν ὁποῦ τὸν εἶχεν ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ τῆς παροικίας μας σύναθλον, συνεργὸν, καὶ ἀχώριστον, νὰ μὴ τὸν παραλάβῃ ἐν τῷ μετ' ἀγγέλων βίῳ τῆς οὐρανίου ἐκείνης πατρίδος μας, νὰ τὸν ἔχῃ κἀκεῖσε ἀχώριστον κοινωνὸν καὶ συνθεωρὸν τῆς μακαρίας καὶ θείας λαμπρότητος τῆς παναγίας καὶ ζωαρχικῆς καὶ ἀκαταλήπτου θεότητος, τῆς τρυφῆς καὶ ζωῆς καὶ γνώσεως πασῶν τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων ψυχῶν, αὕτη γάρ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐλπίζω καὶ εἰς τὴν κατὰ θεὸν πολιτείαν της, τὴν κατ' ἴχνος τοῦ διδασκάλου της· μνήσθητε δὲ κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, τότε μνήσθητε, ἱκετεύω καὶ δέομαι ἐντεῦθεν τῆς ὑμῶν ἁγιότητος· καὶ καθὼς ἐδῶ ἀμφότεροι ἐσπουδάσατε νὰ μὲ δώσετε τὸ εὖ εἶναι, τὴν μάθησιν τῶν γραμμάτων, καὶ ὡς ἐφικτόν μοι μὲ τὴν ἐδώκετε, οὗ ἕνεκεν μεγάλως εὐχαριστῶ, οὕτω παρακαλῶ θερμῶς, καὶ φιλῶ εὐλαβῶς τὰς τιμίας σας χεῖρας καὶ πόδας, σπουδάσατε νὰ μὲ δώσετε καὶ τὸ οὗ ἕνεκα ἐπλάσθην, τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μου. Καὶ, ἐν ὅσῳ μὲν βλέπει τὸν αἰσθητὸν τοῦτον ἥλιον, μὴ διαλείπῃ, παρακαλῶ, νὰ παρακαλῇ τὸν θεὸν νὰ μὲ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰς παγίδας τοῦ δαίμονος, νὰ μοῦ φυλάξῃ τὸν γάμον τίμιον, τὴν ψυχὴν καθαρὰν, καὶ νὰ μὲ ἐλεήσῃ ὅσα ἡ θεία τοῦ πρόνοια γνωρίζει συμφέροντα εἰς ταύτην μου τὴν ζωήν· ἐκδημήσασα δὲ τοῦ σώματος, καὶ ἀποδημήσασα πρὸς κύριον, ἵνα βλέπῃ τὸν νοητὸν αὐτὸν ἥλιον, ἂς συμπαραλάβῃ, παρακαλῶ, καὶ τὸν Ἱερόθεον, τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον καὶ προσκυνητόν μου δεσπότην, συμπρεσβευτὴν καὶ μεσίτην, ἵνα λυτρωθῶ τοῦ ᾅδου, καὶ καταξιωθῶ τῆς βασιλείας αὐταῦ τῆς ἐπουρανίου. ἀμήν.

ϕψνά, ἰουλίου στ'.

Τῷ αὐτῷ.

Ἂν ἴσως πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἐγὼ ὁ παραβάτης πασῶν τῶν ἐντολῶν, καὶ παρήκοος τῶν θείων λόγων νὰ γλυτώσω καὶ νὰ μὴ λάβω τὴν δικαίαν μου μισθαποδοσίαν; ὅθεν τὴν ἔλαβα, ἄγιε δεσπότη, τὴν ἔλαβα, καὶ εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Πέρυσι, χρόνος τώρα, ἔφυγα καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ μεγάλον ἐκεῖνο θανατικὸν, ἀνεχώρησα ἀπὸ τὸ Φαναρι, καὶ ἐπῆγα εἰς τὰ Τσὔζλα διὰ νὰ φυλαχθῶ· καὶ ἐγλύτωσα μὲν βοηθείᾳ θεοῦ ἀπὸ τὴν πληγὴν τοῦ θανατικοῦ, ἔχασα ὅμως καὶ γυναῖκα καὶ παιδὶ ἀπὸ ἀρρωστίαν, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου· διὰ τὰς ὁποίας ἔλαβα πολλὰς μισθαποδοσίας, ἐξορίαν, φυλακὴν, ζημίαν, καὶ στέρησιν σχεδὸν πάντων τῶν ὑπαρχόντων μοι. Αὐτὴ ὅμως ὑπερέβη ἐκείνας, τούτη πολλὰ μὲ ἐπλήγωσε, πλὴν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἀπὸ γῆς ἕως οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐκείναις ἐδόθηκαν πρὸς διόρθωσιν, πρὸς ὑπακοὴν τῶν θείων ἐντολῶν· μὴ γενομένης δὲ τῆς διορθώσεως, ἐνεργουμένης δὲ πάντοτε μᾶλλον καὶ αὐξουμένης τῆς παραβάσεως ἐδόθηκε καὶ αὐτή· ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ μὴν ἀκολουθήσῃ καὶ ἄλλη καὶ ἄλλη, καὶ τέλος ἡ ἀτελεύτητος, ὅτι καὶ ἡ παράβασις ἀτελεύτητος· ὅθεν τώρα κεῖμαι γυμνὸς πάντων, μόνος, μεμονωμένος, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος, καὶ καθ' ἑκάστην κράζων ὄχι τὸ «κύριε, ἐλέησον», ὅτι δὲν εἶμαι διὰ ἔλεος, ἀλλὰ τὸ «κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με», ὅτι ἄξιος εἶμαι ὀργῆς καὶ ἀνάγκη νὰ παιδευθῶ, πλὴν παρακαλῶ ἐν ἐλέει καὶ

εἰκτιρμοῖς· καὶ ἤθελα ἐλπίσῃ πῶς νὰ εἰσακουσθῶ, ἂν δὲν εἶχα πιστεύσῃ τὸ «ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει ὁ θεός». Αὐτὰ πρὸς τούτοις ἔγειναν αἰτία νὰ μὴν ἀποκριθῶ καὶ τῇ [ὑμετέρᾳ] πανιερότητι τόσον καιρὸν, πρὸς ἣν ἰδοὺ τανῦν στέλλω τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ μακαρίτου, ὁποῦ μὲ τὴν ὁδηγίαν της πάλιν, καὶ τὴν ἀποσταλεῖσαν μοι συγγραφήν της ἐστιχούργησα ἐγὼ καὶ ἐπλάτυνα κἄπι τι ἐγκωμιαστικῶς, ὡς φαίνεται, καὶ παρακαλῶ νὰ τὸ στοχασθῇ, καὶ νὰ τὸ διορθώσῃ, καὶ νὰ μὴ βαρεθῇ νὰ μὲ γράψῃ τὰς διορθώσεις, διὰ νὰ διορθώσω καὶ τὸ πρωτότυπον. Στέλλω πρὸς τούτοις καὶ ἄλλα τινὰ ὁποῦ ἐσύνθεσα πρὸς τὴν Παναγίαν, καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ παρακαλῶ ἂς τὰ στοχασθῇ ἐσκεμμένως, ὅτι διὰ τοῦτο τὰ στέλλω, καὶ ἂς τὰ διορθώσῃ, καὶ οὕτως, ἂν εὕρῃ εὔλογον, ἂς τὰ μεταβώσῃ· εἰ δὲ μὴ, ἂς τὰ παραχώσῃ. Ἰδοὺ μαζὶ μὲ ὅλα αὐτὰ καὶ τὸ χρυσὸν αὐτὸ μανδίλιον, διὰ νὰ ἔχῃ μὲ αὐτὸ πάντα σκεπασμένην τὴν ἱερὰν κεφαλὴν τοῦ ἀοιδιμοῦ ἡμῶν δεσπότου, οὗτινος αἱ πανίεροι εὐχαὶ εἴησάν μοι ἀρωγαὶ ἐν βίῳ παντί. ἀμήν.

ᾳψνβ', αὐγούστου ε.

Τοῦ αὐτοῦ Μιχάλη ἀρχιληστῆ.

Τοῦ παρόντος μου τὸ αἴτιον εἶναι πρῶτον νὰ ἀκριβοχαιρετήσω τὴν ἐντιμότητά σου, καὶ νὰ σὲ εὐχηθῶ ὡς τέκνον ἐν κυρίῳ ἀγαπητόν· δεύτερον νὰ δηλοποιήσω ὅτι ἦλθεν ὁ αἰδεσιμώτατος Χατζῆ παπᾶ κὺρ Ἀποστόλης, τὸν ὁποῖον ἀπολαύσαντες ἐχάρημεν, καὶ ἐδοξάσαμεν τὸν θεὸν διὰ τὸν καλόν του ἐρχομὸν, ὁ ὁποῖος ἔγεινε κατ' οἰκονομίαν θεοῦ βέβαια, καθὼς εἴδαμεν, ὅτι ἐλθὼν ἐδῶ, καὶ ἀπ' ἐδῶ πηγαίνοντες εἰς τὸ Πιπέρι, ηὕραμεν μίαν φελοῦκα κουρσάρων, ὁποῦ εἶχαν πιάσῃ τὸν Δερβὶς ἀγᾶ πρὸ πέντε ἓξ ἡμερῶν, μὲ τὸν ὁποῖον μαζὶ εἶχε κινήσῃ αὐτόθεν ἡ αἰδεσιμότης του, καὶ εἰς τὸν δρόμον ἐχωρίσθηκαν, καὶ ἐκεῖνος ἐμπῆκεν εἰς ἄλλο καΐκι, καὶ τὸν ἔπιασαν οἱ Μαλτέζοι, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐμεσολάβησε πάλιν ἡ αἰδεσιμότης του καὶ ἐξαγοράσθηκε διὰ πεντακόσια γρόσια, ἐγγυηθέντες τὰ ἄσπρα ἡμεῖς, ἐγώ τε, καὶ ὁ διδάσκαλος κὺρ Διονύσιος, ὁ προεστὼς τοῦ Πιπερίου, καθὼς πλατύτερον θέλει σὲ τὰ εἰπεῖ ἀτός του διὰ ζώσης φωνῆς. Μᾶς εἶπε δὲ καὶ τὰ χαιρετήματα τῆς ἐντιμότητός σου πρὸς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ τὴν ἀγάπην ὁποῦ ἔχεις εἰς τὸ μοναστήρι καὶ εἰς ὅλους τοὺς πατέρας· ἔχε τὴν εὐχὴν τῆς Παναγίας, κατὰ πολλὰ ἐχάρημεν, καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν καλήν σου διάθεσιν. Μᾶς εἶπεν ἔτι πῶς μελετᾷς νὰ στείλῃς τυρὶ καὶ ἄλλο τὶ πρᾶγμα διὰ τοὺς πατέρας· καὶ ἡμεῖς μὲν ἐδέχθημεν, καὶ πρὸ ἡμῶν ὁ κύριος, τὴν καλήν σου γνώμην, καὶ εὐχάριστον προαίρεσιν. Θέλομεν δὲ τὴν ὑγείαν σου, καὶ τὴν σωτηρίαν σου, καὶ ἀπ' αὐτὰ δὲν μᾶς λείπουσι, μᾶς προμηθεύει ὡσὰν καλὴ μητέρα τὰ τέκνα της καὶ μᾶς ἐξαποστέλλει ἡ Παναγία ἡ δέσποινα, τὴν ὁποίαν

εἰ καὶ ἀνάξιοι δουλεύομεν, καὶ δοξολογοῦμεν ἀκαταπαύστως εἰς δόξαν αὐτῆς, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν ὑγείαν σου λοιπὸν θέλομεν, τὴν σωτηρίαν σου ζητοῦμεν, καὶ παρακαλοῦμεν ὅλοι κοινῶς οἱ ἀδελφοὶ νὰ σὲ τὴν καταξιώσῃ ὁ κύριος, νὰ σὲ τὴν χαρίσῃ ὡς φιλάνθρωπος, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Ναὶ, κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· σὺ, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου καὶ γλυκυτάτης σου μητρὸς, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν δούλων σου δεομένων σου, καὶ καλέσαι εἰς μετάνοιαν πρὸς σωτηρίαν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· πάριδε αὐτοῦ τὰ ἐν ἀγνοίᾳ πταίσματα· πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς πλάσμα τῶν θείων σου χειρῶν, ὡς τέκνον τῆς ἁγίας σου ἐκκλησίας, ὡς πρόβατον τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ παράλαβε αὐτὸν πάλιν εἰς τὴν χάριν σου, εἰς τὸ ἔλεός σου· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ μόνος, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν. Οὕτω δεόμεθα καθ' ἑκάστην, ἀγαπητὲ ἀδελφὲ, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας σου· ἔτζι παρακαλοῦμεν ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὑπὲρ τῆς ψυχῆς σου· καὶ δὲν θέλομεν παύσῃ δεόμενοι οἱ ἀνάξιοι καὶ φωνάζοντες πρὸς τὸν ἐλεήμονα κύριον, ἕως οὗ νὰ ἀκούσωμεν τὴν ἐπιστροφήν σου, νὰ εὐαγγελισθῶμεν τὴν σωτηρίαν σου. Ἐπίστρεψε, ἀδελφὲ, δι' ἀγάπην Χριστοῦ· ἐπίστρεψε, τέκνον, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Παναγίας· δέχεταί σε ἐπιστρέφοντα, καὶ σὲ δέχεται ὄχι ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς ἕναν τῶν ἁγίων του, ὡς ἕναν ἐκ τῶν ἀγγέλων του. Ἀπὸ τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου πιστεύομεν αὐτὸ ὁποῦ λέγομεν. Μὴν ἀμελῇς τὴν σωτηρίαν σου, μὴ συμπεραίνῃς ἡμέραν παρ' ἡμέραν τὴν μετάνοιάν σου, μὴ παίζῃς μὲ τὴν ψυχήν σου· μὴ λέγῃς σήμερον ἂς ἁμαρτήσω καὶ αὔριον μετανοῶ, ὅτι οὐκ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα· μὴ λέγῃς, εὔσπλαγχνος εἶναι ὁ θεὸς, καὶ εἴτε καιρὸν μετανοήσεις σὲ δέχεται· ὅτι τὸ νὰ γνωρίζῃς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ θεοῦ, τοῦτο εἶναι ἐκ θεοῦ, τὸ νὰ μὴν ἐπιστρέφῃς δὲ εὐθὺς, ἀλλὰ νὰ βάνῃς καιρὸν, τοῦτο εἶναι ἐκ τοῦ διαβόλου· ὅτι γνωρίζει ὁ ἐν κακοῖς γηράσας, ὁ παμπόνηρος πῶς ὅσοι μὲ τοῦτον τὸν λογισμὸν ἐπεριπάτησαν, τῆς μετανοίας

TAYLOR INST. OXFORD

δὲν ἠξιώθησαν· ὅτι τοὺς τοιούτους δὲν τοὺς δέχεται εἰς τέλος ὁ θεὸς, ὡσὰν ὁποῦ δὲν πραγματεύονται τὴν σωτηρίαν τους, ὡσὰν ὁποῦ ἑκουσίως καὶ ἐν γνώσει ἁμαρτάνουσι. Λέγω πῶς μετανοῶ, ἀμμὴ δὲν ἠξεύρω ἂν ξημερωθῶ, ὅτι ὁ θάνατος ὡς κλέπτης ἔρχεται, οὐκ οἴδαμεν τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· τὸ παρὸν εἶναι ἐδικόν μου, τὸ μέλλον δὲ τοῦ θεοῦ· τὸ νὰ ἁμαρτάνω εἶναι εἰς τὸ χέρι μου, ἡ δὲ μετάνοιά μου εἰς τὸ χέρι τοῦ θεοῦ· ὁ θεὸς εἶναι εὔσπλαγχνος, ἀμμὴ εἶναι καὶ δικαιοκρίτης· καὶ ἴσως τὰ δάκρυα τῶν ὀρφανῶν, ὁποῦ ἐσκότωσα τὸν πατέρα τους, παρακινήσουν τὸν θεὸν καὶ κόψει τὴν ζωήν μου· ἴσως τὰ κλάμματα καὶ οἱ ἀναστεναγμοὶ τόσων ἀνθρώπων, ὁποῦ ἐγύμνωσα, ἐπτώχηνα, ἐπαίδευσα, βιάσουν τὴν θείαν εὐσπλαχνίαν νὰ μὴ καρτερέσῃ τὴν ἐπιστροφήν μου, καὶ ἀκονίσουν τὸ σπαθὶ τῆς δικαιοκρισίας, καὶ μοῦ κόψει ἄωρα καὶ ἀνέλπιστα τὴν ζωὴν, καὶ μὲ κολάσει αἰώνια· τώρα μὲ ἦλθεν ὁ καλὸς λογισμὸς τῆς ἐπιστροφῆς, τώρα ἂς ἐπιστρέψω· ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι τρεπτὸς, καὶ ἴσως αὔριον μετατραπῇ ἡ γνώμη μου καὶ στερεωθῇ εἰς τὸ κακὸν, ἔχοντας σύμβουλον τὸν διάβολον, ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸ κακόν μου, καὶ πάντα βάνει καιρὸν εἰς τὴν σωτηρίαν μου, ἐμποδίζει τὴν μετάνοιάν μου, καὶ μακρύνει τὴν ἐπιστροφήν μου ὅσον ἠμπορεῖ.

Ἕως πότε, ἀδελφὲ, αὐτὴ ἡ κακορρίζικη ζωή; ἕως πότε, κὺρ Μιχάλη, αὐτὴ ἡ ἐλεεινὴ κατάστασις, αὐτὴ ἡ πολιτεία κακὴ ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐντροπιασμένη, κατακεκριμένη καὶ παρὰ θεῷ καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οὐ μόνον τοῖς χριστιανοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀσεβέσι; τὴν ψυχήν σου δὲν λυπᾶσαι, τὸν θεὸν δὲν τὸν φοβᾶσαι, τοὺς ἀνθρώπους δὲν τοὺς ἐντρέπεσαι, τὴν ζωήν σου κἂν δὲν πονεῖς; τὴν νεότητά σου δὲν εὐσπλαγχνίζεσαι; διατί ποῖος μὲ τέχνην ὡσὰν αὐτὴν, ἀνάθεμά την, εἶδε καλό; ποῖος ἀπέθανε μὲ τὸν θάνατόν του; Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός. Διατί, ἀδελφὲ, διατί, χριστιανὲ, νὰ βλασφημᾶται διὰ λόγου σου ὁ Χριστός; νὰ ἀναθεματίζωνται οἱ γονεῖς σου; δι' αὐτὸ σ' ἐγέννησαν οἱ ταλαίπωροι; δι' αὐτὸ σ' ἔκαμε χριστιανὸν ὁ δεσπότης Χριστός; δι' αὐτὸ ἐσταυρώθη; δι' αὐτὸ

ἐμπαίχθη, ἐπτύσθη, ἐρραπίσθη, διὰ νὰ βλασφημῆται διὰ τὰ τέκνα του, διὰ τὴν κακίαν τῶν χριστιανῶν του; ἄλλοι τόσοι ἀδελφοί μας ἐβασανίσθηκαν, ἐπαιδεύθηκαν, ἔχυσαν τὸ αἷμα τους, παρέδωκαν τὴν ζωήν τους διὰ νὰ τὸν δοξάσουσι, καὶ διὰ ἡμᾶς νὰ βλασφημῆται; Φρίξον, ἥλιε· στέναξον, ἡ γῆ. Διὰ ἡμᾶς νὰ ἀτιμάζεται; οὐαὶ εἰς ἡμᾶς· μέγα τὸ κακὸν, φρικτὸν τὸ ἀνόμημα, ἀπὸ τὴν ἀσέβειαν χειρότερο, ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν σκληρότερο, ἄξιο νὰ τὸ κλαίγῃ κανεὶς ἑκατὸ χρόνους, καὶ σὺ λέγεις· αὔριον μεθαύριον μετανοῶ, ὅταν γηράσω! Καὶ πότε τότε ἔχεις καιρὸν νὰ κλάψῃς τὰς ἁμαρτίας σου, νὰ ἐξαλείψῃς τὰς ἀδικίας σου, νὰ ἐξιλεώσῃς τὸν θεόν; τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς σου, τὸν καλήτερον καιρόν σου τὸν παραδίνεις τῷ διαβόλῳ, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἀσθενὲς, τὸ ἄχρηστον, τὸν καιρὸν ὁποῦ οὔτε διὰ λόγου σου, οὔτε διὰ τὸν θεὸν εἶσαι καλὸς, τὸν δίνεις τὸν θεόν· καὶ πῶς νὰ σὲ δεχθῇ ὁ θεός; Ἐμετανόησεν ὁ λῃστὴς εἰς τὸν σταυρὸν, καὶ τὸν ἐδέχθη ὁ Χριστὸς, καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὸν παράδεισον· ἀμμὴ διατί; διατὶ δὲν ἤκουσε προτήτερα ποτέ του λόγον σωτήριον, δὲν τὸν ἐδίδαξε κανεὶς, δὲν ἐπεριπατοῦσε μὲ τέτοιον λογισμὸν, σήμερον ἂς ἁμαρτήσω, καὶ αὔριον μετανοῶ. Ἐμετανόησεν ὁ Δαβὶδ ὁ ἀρχιλῃστὴς, καὶ τὸν ἐδέχθη ὁ θεὸς, καὶ εἰς πέντε ἓξ μῆνας ἔλαβε καὶ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων· διατί; διατὶ δὲν ἔλεγε σήμερον ἂς κλέψω, ἂς φονεύσω, καὶ αὔριον μετανοῶ· ὅτι τοῦτο ἂν τὸ ἔλεγαν, δὲν ἠξιόνοντο τῆς μετανοίας, ὅτι τοῦτος ὁ λόγος δείχνει πῶς εὐδοκεῖ ὁ θεὸς εἰς τὰς ἁμαρτίας μου, συντρέχει εἰς τὰς ἐπιθυμίας μου, καὶ θέλει τόσων καὶ τόσων ἄλλων κακὸν καὶ ἀφανισμὸν διὰ ἕναν ἐμέ· ὢ τῆς ἀγνωσίας μου, ὢ τῆς πωρώσεώς μου, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, φεῦ τῆς βλασφημίας μου, καὶ πῶς νὰ μὴ μὲ καταιβάσῃ εὐθὺς μαζὶ μὲ τὸν λόγον αὐτὸν ζωντανὸν εἰς τὸν ᾅδην; πῶς νὰ μὴ μὲ παραδώσῃ τῷ διαβόλῳ; ὅμως γνωρίζοντας πῶς εἶναι πλάνη τοῦ διαβόλου, συμβουλὴ τοῦ ἀλάστορος, μακροθυμεῖ. Ἐλθὲ λοιπὸν, ἐλθὲ εἰς ἑαυτὸν, ἀδελφὲ, κάθησαι καὶ στοχάσου μίαν ὥραν εἰς τὶ εὑρίσκεσαι, ποῦ βαδίζεις, ποῦ τρέχεις καὶ ἐπίστρεψαι· δὲν εἶσαι κανένας ἀγράμματος, μὲ τὸ ἔλεός

TAYLOR INST. OXFORD

τοῦ θεοῦ γράμματα ἠξεύρεις, καὶ ἐδιάβασες καὶ διαβάζεις τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας μας, καὶ γνωρίζεις τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεσαι· πληγωμένος εἶσαι, καὶ δὲν τρέχεις τῆς ὥρας εἰς τὸν ἰατρόν; μόνον αὔριον τὸ ἀφίνεις, νὰ βρωμίσῃ ἡ πληγὴ, καὶ νὰ γείνῃ ἀνίατος, καὶ νὰ λέγῃς· προσώζεσκν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου! Μακρὰν εἶσαι ἀπὸ τὸν θεὸν, καὶ σὲ προσκαλεῖ, καὶ σὺ λέγεις αὔριον ἔρχομαι; αἰχμάλωτος ἀπὸ τὸν διάβολον, καὶ χεῖρας καὶ πόδας δεμένος, καὶ ὁ θεὸς σὲ προσμένει νὰ προστρέξῃς εἰς τὸ ἔλεός του νὰ λυθῇς νὰ ἐλευθερωθῇς, καὶ σὺ ἀμελεῖς; φοβοῦ λοιπὸν μὴν ἐγκαταλειφθῇς· φοβοῦ μὴ παραχωρήσῃ τελείως ὁ θεὸς ἀπὸ λόγου σου. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ἄφησε τὴν τέχνην τοῦ διαβόλου, σήμερον ἄφησέ την, τούτην τὴν ὥραν, διὰ νὰ καταισχύνῃς τὸν διάβολον, διὰ νὰ τὸν κεντήσῃς κατάκαρδα ὡσὰν μὲ δίστομον ρομφαῖαν, ἀντὶς διὰ τὴν λόγχην, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ σκύλος ἐπαρακίνησε καὶ ἐλόγχευσαν τὸν ἀφέντη μας Χριστόν· μίσησε αὐτὴν τὴν ζωὴν, διὰ νὰ θανατώσῃς τὸν διάβολον, ὁποῦ ὁ ἀλιτήριος ἐπαρακίνησε καὶ ἐσταύρωσαν τὸν σωτῆρα μας· ποίησον ἀγαθὸν, ἐπίστρεψαι εἰς μετάνοιαν, νὰ σώσῃς τὴν ψυχήν σου, νὰ εὐφράνῃς τοὺς ἁγίους, νὰ χαροποιήσῃς τοὺς ἀγγέλους, ὅτι μεγάλη χαρὰ γίνεται εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· τόσων καλῶν πρόξενος εἶναι ἡ μετάνοιά σου, καὶ ἀμελεῖς, καὶ ἀργοπορεῖς; καὶ δὲν κλαῖς, δὲν θρηνεῖς πῶς δὲν τὴν ἔκαμες ἀπὸ χθὲς, ἀπὸ προχθὲς, ἀπὸ πέρυσι; Διὰ τοῦτο, κὺρ Μιχάλη, σ' ἐγλύτωσε τότε ὁ θεὸς, διὰ νὰ πιάσῃς πάλιν τὴν πρώτην σου τέχνην; διὰ νὰ περιπατήσῃς πάλιν τὴν κακὴν ταύτην στράταν; διὰ τοῦτο σὲ ἠλέησε καὶ τότε καὶ προτήτερα ἀκόμη, καὶ σὲ ἐγλύτωσε καὶ ἀπὸ θάνατον καὶ ἀπὸ σκλαβίαν, διὰ νὰ καίγῃς τὸν κόσμον του; διὰ νὰ θύῃς καὶ νὰ ἀπολύῃς τὸ πλάσμα του; πόσα ἄραγε δάκρυα ἔχυσες τότε διὰ νὰ σὲ γλυτώσῃ; πόσον τὸν ἐπαρακάλεσες διὰ νὰ σοῦ χαρίσῃ καὶ ζωὴν καὶ ἐλευθερίαν, καὶ πλέον νὰ ἐπιστραφῇς καὶ πλέον νὰ μετανοήσῃς; αὐτὴ εἶναι τώρα ἡ ἐπιστροφή; τούτη ἡ μετάνοια; τούτη ἡ εὐχαριστία ὁποῦ

τὸν ἀνταπέδωκες; τοῦτο τὸ δῶρον ὁποῦ τὸν ἐπρόσφερες; φοβοῦ λοιπὸν μὴν ἐγκαταλειφθῇς, τρέμε μὴ παραχωρήσῃ τελείως ὁ θεὸς ἀπὸ λόγου σου, ὅτι σὲ ἐδοκίμασε καὶ σὲ ηὗρε ψεύτην, σὲ εὐεργέτησε καὶ ἐφάνης ἀχάριστος· καὶ τόσο πολλὰ ἀχάριστος, ὁποῦ φῶς φανερὰ καταφρονεῖς καὶ καταπατεῖς τὸ ἔλεός του, καὶ ταὶς ἡμέραις ὁποῦ σοῦ ἐχάρισεν ἡ ἀγαθότης του εἰς μετάνοιαν, εἰς σωτηρίαν, καθὼς ἐζήτησες, ταὶς περνᾷς πάλιν λῃστεύων καὶ κλέπτων, καὶ ἀφανίζων, φανερὸς ἐναντίος του, μὲ τὸ μπαϊράκι ἀποστάτης, καὶ παραβάτης τοῦ νόμου του, καὶ αἴτιος, τὸ χειρότερο, νὰ συναπολεσθοῦν καὶ τόσαις ψυχαὶς μαζί σου, ὁποῦ ἐμάζωξες, καὶ ἔχεις, καὶ τρέφεις διὰ ἀπώλειαν. Ἀλλὰ φθάνει πλέον, ἀρκεῖ πλέον, λεῖψε πλέον, μὴ παρακινήσῃς τοῦ θεοῦ τὴν ἀγανάκτησιν· μὴ θυμώσῃς τὸν θεὸν καταπάνω σου, μὴ τὸν ἀναγκάσῃς νὰ ἐνθυμηθῇ καὶ ταὶς πρώταις καὶ ταὶς ὕστεραις ἁμαρτίαις σου, καὶ σὲ παιδεύσῃ ὅσο δὲν ἐπαίδευσεν ἄλλον πώποτε, ὅτι κατεφρόνησες τὴν μακροθυμίαν του, καὶ κατεπάτησες τὸ ἔλεός του, ὅτι ὅσον εἶναι γλυκὺς καὶ εὔσπλαγχνος τοῖς μετανοοῦσι, τόσο φοβερὸς, καὶ ἐκδικητὴς τοῖς ἀπειθοῦσι· φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος.

Πονῶ, κὺρ Μιχάλη, πάσχω, ἀδελφὲ, ὡς χριστιανὸς, λυποῦμαι κατάκαρδα διὰ λόγου σου, τέκνον ἐν κυρίῳ ἀγαπητὸν, καὶ διὰ τοῦτο μὲ τόσον ἀγῶνα σὲ γράφω, καὶ σὲ νουθετῶ, καὶ σὲ παρακαλῶ διὰ τὸν τίμιον σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν Παναγίαν μητέρα του, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ θεοῦ, ἐπίστρεψε, μετανόησε, πρόσελθε τῷ Χριστῷ, γίνου υἱὸς θεοῦ, ἀδελφὸς Χριστοῦ, κληρονόμος τῆς βασιλείας του, συγκληρονόμος τῶν ἁγίων του, συνόμιλος τῶν ἀγγέλων του, ἀντὶς υἱὸς ὀργῆς, ὁποῦ εἶσαι τώρα, υἱὸς ἀπωλείας· μὴ διστάζῃς εἰς τὴν σωτηρίαν σου, σὲ σώνει ὁ θεός· μὴν ἀμφιβάλῃς διὰ ταὶς ἁμαρτίαις σου, οὐκ ἔστιν ἁμαρτία ἡ νικῶσα τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ θεοῦ· διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἔγεινεν ἄνθρωπος, διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπέθανε γυμνὸς ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν, καὶ εὐχαριστημένος νὰ ξανασταυρωθῇ, μόνον νὰ ἐπιστρέψῃς σὺ, καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλός. Οἱ ἄγγελοι παραστέκονται διὰ λόγου σου, οἱ ἅγιοι

πρεσβεύουσιν, ἡ Παναγία ἡ δέσποινα, ἡ γλυκυτάτη μήτηρ τοῦ θεοῦ καὶ μήτηρ τῶν Χριστιανῶν, ἡ μεσίτρια ἡμῶν, ἡ ἐγγυήτρια τῶν ἁμαρτωλῶν, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπελπισμένων θέλει σὲ προσφέρει ἀοράτως τῷ μονογενεῖ αὐτῆς υἱῷ· καὶ θέλει σὲ μεσιτεύσῃ ὄχι νὰ σὲ δεχθῇ, ὄχι νὰ σὲ συγχωρέσῃ, ἀλλὰ νὰ σὲ ἁγιάσῃ, νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· ναὶ, ἀδελφὲ, ναὶ, τέκνον τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας εὐλογημένον, οὕτω νὰ ἦσαι εὔελπις, ἔτζι νὰ ἦσαι βεβαιωμένος, καὶ ἔτζι νὰ κάμῃς· καὶ ἤξευρε πῶς θέλεις δοξασθῇ μεγάλως ἀπὸ τὸν θεὸν, καὶ θέλεις ἰδεῖ πολλὰ καλαὶς καὶ πολλαὶς ἡμέραις τῆς ζωῆς σου, διότι γίνεσαι αἰτία νὰ ἡσυχάσῃ ὁ κόσμος, νὰ λείψουν τόσα κακὰ, νὰ ἐπιστρέψουν καὶ ἄλλοι, νὰ καταισχυνθῇ ὁ διάβολος, καὶ νὰ δοξασθῇ ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ ἁγία Τριὰς, ὁ εἷς καὶ μόνος ἀληθινὸς, καὶ ζῶν, καὶ ἐλεήμων θεὸς, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ἀπὸ τὰ Γιοῦρα, ᾳψνέ, σεπτεμβ. κ'.

Φιλαρέτῳ Ζακυνθίῳ Οὐγγροβλαχίας.

Ἰδοὺ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὑμετέρας πανιέρου πανιερότητος, καὶ κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου τοῦ ἀνιέρου, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πάντα δυναμένου σταυροῦ, ἐσηκώθη ἀπὸ Γιάσι καὶ ἔρχεται εἰς Βουκουρέστι ὁ ὑψηλότατος ἡμῶν αὐθέντης Σκαρλάτος Γκίκας βοεβόδας· εὐφράνθητε τοίνυν, πανιερώτατε ἡμῶν δέσποτα, ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἅπας ὁ τοῦ κυρίου λαὸς εὐφράνθητε σήμερον· δοξάσατε τὸν θεὸν ἀπὸ καρδίας, δοξάσατε καὶ δέξασθε, καὶ ὑποδέξασθε αὐτὸν, ὡς ἄγγελον παρὰ θεοῦ ἐκπεμπόμενον, ὡς ἡγεμόνα παρὰ κυρίου διδόμενον, μὲ γνώμαις θεάρεσταις συντροφευόμενον, μὲ ἄρχοντας θεοφιλεῖς συνοδευόμενον, καὶ μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ λαοῦ προσερχόμενον δὲν θέλει ἀκούῃ πλέον ἡ κούρτη φωναῖς, δὲν θέλει πάσχει ἀπὸ ὀργαῖς, δὲν θέλει τρέμῃ ταῖς ἀπειλαῖς, ἡ εὐγένεια θέλει τιμᾶται, τὸ ἀρχοντολόγι θέλει εὐχαριστᾶται, τὸ δὲ ἱερατεῖον νὰ προσκυνᾶται· ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καλὰ, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινὰ, διὰ μέσου τίνος; διὰ μέσου τοῦ τιμίου σταυροῦ· σταυρὸς, φύσις καὶ τέχνη οὐδὲν μάτην ποιεῖ· σταυρὸς ἔρχεται εἰς Βλαχίαν καὶ μάτην ποτὲ ποιεῖ τὴν πορείαν· σταυρὸς εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ ἰδοὺ πόσην ἔχει τὴν εὐτυχίαν· σταυρὸς εἰς τὸ Βουκουρέστι, καὶ ἰδοὺ πόση χαρὰ καὶ πόση δόξα, καὶ πόσο καλὸν κοιμώμενον ἐξανέστη. Ὁ Σκαρλάτος βοεβόδας αὐθεντεύει, ἡ πραότης ἡγεμονεύει, ἡ κούρτη γελᾷ, ἡ μητρόπολις σκιρτᾷ, ἡ πολιτεία εὐφραίνεται, ἡ ἀλήθεια πολιτεύεται, ἡ κατήφεια ἀπεβλήθη, ἡ ἀκαταστασία κατηργήθη, ὁ τῦφος κεκένωται, ἡ δοκοφροσύνη καταπεπάτηται, ὁ φόβος ἐταπεινώθη, τὸ ψεῦδος ἐσηκώθη, ἡ ἀπάτη ἐξωρίσθη, τὸ μουφλουσλούκι ἐκρημνίσθη·

ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καλὰ, δόξα τῷ θεῷ, χάρις τῷ Χριστῷ, εἶη τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου εὐλογημένον. Δεσπότη, ἄρχοντες, ἀδελφοὶ, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἡγεμὼν, ἄκακος, πρᾷος, ἀόργητος· ὁ θεὸς νὰ τὸν κάμῃ καὶ πολυχρόνιον, ἡ δύναμις τοῦ σταυροῦ νὰ τὸν δείξῃ καὶ πανόλβιον· ἀλλ' ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος δὲν ζητῶ ἄλλην ἀνταμοιβὴν, καὶ εὐχαριστίαν τὴν εἰς τόσην εὐεργεσίαν τοῦ σταυροῦ, ὁποῦ ἐλθὼν εἰς τὸ Γιάσι, ἔστειλε τὸν αὐθέντην εἰς Βουκουρέστι, εἰ μὴ μόνον ἐκείνην ὁποῦ ἐδιώρισεν εὐχαρίστως ἐνταῦθα ἡ ὑψηλότης του, καὶ ἐνήργησε προθύμως ὁ συναδελφὸς αὐτῆς, καὶ συλλειτουργὸς ὁ πανιερώτατος Μολδοβίας Ἰάκωβος, τὸ ἔλεος δηλαδὴ ὁποῦ διὰ τοῦ ἁγίου Μολδοβλαχίας ἐδῶ εἰς τὴν Δεσέτιναν ἔκαμεν νὰ τὸ κάμῃ διὰ τοῦ ἁγίου Οὐγγροβλαχίας αὐτοῦ εἰς τὴν Γκόστιναν. Καὶ ἡ πανιερότης του ἐνάρετος καὶ ἡ πανιερότης της φιλάρετος· φιλόθεος ἡ πανιερότης του, φιλόχριστος ἡ πανιερότης της. Δὲν θέλω νὰ φανῇ ὁ Μολδοβίας τοῦ Οὐγγροβλαχίας καλήτερος, τοῦ Ῥωμαίου ὁ Μπόγδανος· ζηλεύω νὰ εὕρω τὸν Ἰάκωβον φιλανθρωπότερον ἀπὸ τὸν Φιλάρετον. Ἀλλὰ θαρρῶ, ἀλλὰ παρακαλῶ καθὼς ἐστάθη, ἐπαραστάθη, ἐπροσπάθησε διὰ τὸν τίμιον σταυρὸν ἡ πανιερότης του, οὕτω νὰ σταθῇ, νὰ παρασταθῇ νὰ προσπαθήσῃ διὰ τὸν αὐτὸν, καὶ ἡ πανιερότης της συνεργὸν ἔχουσα καὶ συμβοηθὸν τὸν σταυρὸν μὲ τὸν μέγαν Δουδέσκουλον, ὁποῦ ἡ ἐλεημοσύνη ὁποῦ ἔγεινεν ἐδῶ εἰς τὰς ἡμέρας του νὰ γείνῃ καὶ αὐτοῦ εἰς τὰς ἁγίας ἡμέρας της, ὁποῦ καθὼς θέλει παρακαλοῦν τὸν θεὸν ἑκατὸν τόσοι πτωχοὶ Ξηροποταμινοὶ ἱερεῖς τε καὶ μοναχοὶ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πανιερότητος, οὕτω νὰ παρακαλοῦσι καὶ ὑπὲρ τῆς πανιερότητος αὐτῆς· καὶ καθὼς θέλει μνημονεύεται τὸ ὄνομά του εἰς τὸ μοναστήριον ἀκατάπαυστα, οὕτω νὰ μνημονεύεται καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας πανιερότητος, ὅτι δὲν εἶναι ὀλίγον τὸ καλὸν ὁποῦ θέλει κάμετε, καθὼς ἡ πανιερότης του ἔκαμε· καὶ ὡς καθὼς τὸν ἐν αὐτῷ σταυρωθέντα βασιλέα ἐκεῖνος ὑπόχρεων ἔκαμεν, οὕτω νὰ τὸν κάμῃ ὁμοῦ μὲ τοὺς ἁγίους σαράντα ἡ πανιερότης της· τῆς ὁποίας τοὺς ἄρχοντας καὶ ἀγαπητοὺς αὐταδέλφους ἀδελφικῶς καὶ ὁλοψύχως ἀσπάζομαι.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάληπτος καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ νὰ τοὺς χαρίζῃ ὑγείαν καὶ τὴν πρέπουσαν ἀρχοντίαν, εἰς κυβέρνησιν πολλῶν, εἰς ἀνάπαυσιν αὐτῶν, εἰς ἀγαλλίασιν ἐμοῦ, εἰς τιμὴν τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ· ὅστις καὶ τὴν Βλαχίαν τιμᾷ καὶ τὴν Μπογδανίαν ἀγαπᾷ, καὶ τὴν μίαν ἐλεεῖ, καὶ τὴν ἄλλην εὐεργετεῖ, καὶ τοὺς Βλάχους εὐτυχεῖ, καὶ τοὺς Μπογδάνους εὐποιεῖ, καὶ τοὺς Ῥωμαίους δοξάζει, καὶ τοὺς ἐντοπίους προβιβάζει, καὶ τοὺς εὐσεβεῖς θέλει, καὶ διὰ τοὺς ἀσεβεῖς τὸν μέλει, καὶ τοὺς καλοὺς εὐλογεῖ, καὶ εἰς τοὺς κακοὺς μακροθυμεῖ, καὶ τοὺς πάντας προνοεῖ· οὗ ἡ ἀγαθότης ἀένναος, ἡ σοφία ἀνέκφραστος, ἡ δύναμις ἀτελεύτητος, καὶ ἡ δόξα ἀνεκδιήγητος, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

ᾳψνή, αὐγούστου δ'.

Νικολάῳ, μεγάλῳ παχαρνίκῳ, δόμνας Ζωῆς τῷ υἱῷ.

ΔΌΞΑ τῷ θεῷ ὁποῦ μᾶς ἐγλύτωσεν ἀπὸ τοὺς Τατάρους, δόξα τῷ θεῷ, ὁποῦ δὲν μᾶς ἀφῆκε νὰ σκλαβωθοῦμεν· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον, καὶ τώρα εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλην ἀνάγκην, καθὼς καὶ εἰς ἄλλαις πολλαὶς, ἐφάνη φῶς φανερὰ ἡ δύναμις τοῦ τιμίου ξύλου. Οἱ Τατάροι ὅλοι 'ς τὸ ποδάρι, Νοχάηδες καὶ Μπουτζακλῆδες, ἀποστάται ὅλοι οἱ Τατάροι κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν χάνη, σουλτάνοι ἓξ ἑφτὰ μαζί τους, πλῆθος ὡσὰν τὰ μυρμήκια ὑπὲρ ταὶς ἑκατὸν χιλιάδαις, ὡς ἔλεγαν· τὰ πέραν τοῦ Νίστρου μέρη γεμάτα, τὰ ἐδῶθες γεμάτα· ἐδιαγούμησαν τὴν χατμανίαν τοῦ χάνη, ἐκλείσθηκε τὸ Μπενδέρι, ἐφοβήθηκε τὸ Χοτίνι, ἄρπαξαν τὰ ζῶα τῶν Μπενδερλήδων, ἐπερικύκλωσαν τὴν Μπογδανίαν, ἔκαψαν τὸ Φωξάνι, ἔκαψαν τὸ Μπουρλάτι, ἐρήμαξαν τὰ χωρία, ἐσκλάβωσαν χιλιάδαις ἀνθρώπους, καὶ τὸ Γιάσι τίποτες· ἐπλησίασαν ἕως τὸ Βασλούϊ, ἦλθαν ἕως τὸ Σκιντέϊ, ἔφθασαν ἕως τὸν Προῦτον, ἐπέρασαν καὶ τὸν Προῦτον, ἐπάτησαν ὅλα τὰ πέριξ τοῦ Γιασίου, καὶ τὸ Γιάσι τίποτες· ἔτριζαν τὰ δόντιά τους διὰ τὸ Γιάσι, τὸ ἐφύλαγαν ὕστερα ἀπὸ ὅλα τὸ Γιάσι· τὰ ἐφοβέριζαν, τὸ ἐτρόμαζαν, τὸ εἶχαν ἕτοιμον, ἀποφασισμένον τὸ Γιάσι, καὶ τὸ Γιάσι τίποτες· καὶ τὸ Γιάσι ἀπάτητον, ἄβλαπτον, ἀνεπηρέαστον, διατί; διὰ τὸ τίμιον ξύλον. Τὸ Γιάσι ὅλο σχεδὸν εἰς τοῦ Γκόλια, ὅλαις ἡ ἀρχόντισσαις ἐδῶ, ὅλοι οἱ ἄρχοντες ἐδῶ, μέρος εἰς τὸν Γαλατᾶ, μέρος εἰς τὸ Τζετατζούγια, μέρος εἰς τὸ Παντούρι· γεμάταις ἡ ἐκκλησίαις σεντούκια, γεμάταις ἀνθρώπους, κλεισμένο τὸ παζάρι, σφαλισμένα τὰ ἐργαστήρια, κλειδωμένα τὰ σπίτια, ἄδεια ἡ κούρτη, ὅλοι φοβισμένοι, ὅλοι

κρυμμένοι, ὅλοι ἀπηλπισμένοι, καὶ κανεὶς δὲν ἔπαθε τίποτες, διατί; διὰ τὸ τίμιον ξύλον. Οἱ Λέχοι μᾶς εἶχαν χαμένους, οἱ Μπενδερλῆδες διὰ χαμένους, οἱ Χοτινλῆδες ὡς σκλαβωμένους, οἱ Βλάχοι οἱ πάντες διὰ ἀφανισμένους, καὶ ἡμεῖς δὲν ἐπάθαμεν τίποτες, διατί; διὰ τὸ τίμιον ξύλον. Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε· δόξα τῷ σταυρῷ σου, φιλάνθρωπε. Ἐδῶ ἐνθυμήθηκα τὸ ἅγιον μανδίλιον· τώρα θυμήθηκα τὴν Ἔδεσσαν, καὶ ἔφερα εἰς τὸν νοῦν μου τοὺς Πέρσας, ὁποῦ τόσαις χιλιάδαις τόσον καιρὸν ἐπολεμοῦσαν τὴν Ἔδεσσαν, ἐπερίζωσαν τὴν Ἔδεσσαν, ἦτον κοντὰ νὰ τὴν πάρουν τὴν Ἔδεσσαν, καὶ νὰ τὴν πάρουν δὲν ἐδυνήθηκαν· διατί; διὰ τὸ ἅγιον μανδίλιον, καθὼς τὸ Γιάσι διὰ τὸ τίμιον ξύλον· μοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν καὶ ἡ Πόλις, τὸ νῦν καταφρονεμένο Βυζάντιον, τὸ τουρκεμμένο βασίλειον, τὸ κακορρίζικο θρονὶ τῶν Ῥωμαίων, ὁποῦ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης τὸ ἐπολεμοῦσαν, διὰ θαλάσσης ὁ Πέρσης, καὶ διὰ ξηρᾶς ὁ Χάγανος, χιλιάδες μυριάδες, καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος ἐχθρὸς, περικυκλωμένη ἡ Πόλις κακὰ, στενοχωρημένη δυνατὰ, οἱ ἐχθροὶ ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη, κ' ἐκαρτεροῦσαν ὥραν τὴν ὥραν ν' ἀνοίξῃ ἡ πόρτα νὰ ἔμπουν, καὶ οἱ πολῖται καὶ ὀλιγώτατοι καὶ δίχως βασιλέα, εἰς τὴν Περσίαν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνίκησαν οἱ ὀλίγοι τοὺς πολλοὺς, οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Πέρσας, καὶ ἡ Πόλις δὲν ἔπαθε τίποτες, διατί; διὰ τὴν Παναγίαν, καθὼς τὸ Γιάσι διὰ τὸ τίμιον ξύλον· τούτου τὸ κράτος ἀήττητον, ἡ δύναμις ἀπροσμάχητος, ἡ ἰσχὺς ἀτελεύτητος, ἡ δόξα ἀθάνατος, ἡ χάρις ἀένναος, ἡ σκέπη παγκόσμιος· τοῦτο τιμῶσιν ἀρχάγγελοι, δοξάζουσιν ἄγγελοι, λατρεύουσιν ἄνθρωποι, προσκυνοῦσιν οἱ βασιλεῖς, ὑποτάττονται ἄρχοντες, εὐφημοῦσιν οἱ εὐσεβεῖς, καὶ φρίττουσι δυσμενεῖς· τοῦτο δόξα Χριστοῦ, τιμὴ τῆς Παναγίας, χαρὰ τῶν ἀσωμάτων, ἀγαλλίασις τῶν πιστῶν, κάλλος οὐρανοῦ, κράτος τῆς γῆς· τοῦτο νὰ στερεόνῃ τὸν Οὐγγροβλαχίας, νὰ πολυχρονῇ τὸν Μολδοβλαχίας τοὺς αὐθέντας μας, νὰ ἐλεήσῃ τὴν Μπογδανίαν, νὰ φυλάξῃ τὴν Βλαχίαν, νὰ λυτρώσῃ τοὺς σκλαβωμένους, νὰ κυβερνήσῃ τοὺς ζαφουϊσμένους, νὰ συνάξῃ τοὺς σκορπισμένους, καὶ νὰ

διασκορπίσῃ τοὺς Τατάρους· ἀλλὰ ἰδέτε πρόνοιαν θεοῦ, καὶ κηδεμονίαν τοῦ σταυροῦ πρὸς τὸν αὐθέντην· τὸν ἐσήκωσεν ἀπὸ τόπον ὁποῦ ἐρημάχθη καὶ τὸν ἐμετάθεσεν εἰς τόπον ὁποῦ δὲν ἐπειράχθη· καὶ τοῦτο διατί; διὰ τὴν ἀτιμίαν ὁποῦ ἔδειξεν εἰς τὸν σταυρὸν ὁ πρώην, καὶ διὰ τὴν τιμὴν ὁποῦ ἔδειξεν ἡ ὑψηλότης του εἰς ὑποδοχήν του, καὶ ἔτι διὰ τὸ ἔλεος τῆς Δεσέτινας· νὰ ἡ εὐχαριστίαις τοῦ σταυροῦ, νὰ ἡ ἀμοιβαὶς τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε· δόξα τῷ σταυρῷ σου, φιλάνθρωπε· ὅθεν καὶ ψάλλοντες καὶ χαίροντες λέγομεν· «σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης Μολδοβλαχίας, σταυρὸς ἡ ὡραιότης Οὐγγροβλαχίας· σταυρὸς ἡγεμόνων τὸ κραταίωμα· σταυρὸς ἡμῶν τὸ στήριγμα, σταυρὸς ἁγίων ἡ δόξα, καὶ τῶν Τατάρων τὸ τραῦμα!»

[ᾳψνή;] σεπτεμβρίου κέ.

Ματθαίῳ Ἀλεξανδρείας.

ΈΠΡΕΠΕ, μακαριώτατέ μοι πάτερ καὶ δέσποτα, ὅστις ἤθελε νὰ γράψῃ ἢ νὰ λαλήσῃ, καὶ τρόπον τινὰ νὰ συμβουλεύσῃ τὴν ὑμετέραν μακαριότητα, πάπαν ἕνα τοιοῦτον καὶ πατριάρχην τρισμέγιστον, νὰ ἦναι ἢ μέγας Ἀθανάσιος ἢ Χρυσόστομος, καὶ οὕτω νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ γραφή του, νὰ εἰσακουσθῇ ὁ λόγος του, καὶ νὰ πιάσῃ κόπον ἡ συμβουλή του· ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν σήμερον Ἀθανάσιος δὲν εἶναι, Χρυσόστομος οὐδὲ φαίνεται, εἴδομεν καὶ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτισμένον αἶνον, καὶ ἠξεύρομεν καὶ τῶν παιδίων τὰ ψελλίσματα γλυκίσματα τοῖς γονεῦσι, λαμβάνω θάρρος κ' ἐγὼ ὁ ἀνάξιος οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὁ γνωστός ποτε δοῦλος καὶ πνευματικὸς υἱὸς τῆς ὑμετέρας μακαριότητος νὰ γράψω πρὸς αὐτήν· τὸ μὲν διὰ νὰ τὴν προσκυνήσω διὰ τοῦ δουλικοῦ μου τούτου γράμματος, ὅτι εἶναι χρόνοι καὶ καιροὶ ὁποῦ οὔτε διὰ γραμμάτων, οὔτε αὐτοπροσώπως τὴν ἐπροσκύνησα, καὶ νὰ ἐρωτήσω διὰ τὴν ἐφετήν μοι καὶ ἁγίαν ὑγείαν της, ἣν ὁ ἅγιος θεὸς χαρίζοιτο αὐτῇ εἰς πολλῶν ἐτῶν περιόδους διὰ πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἡμέτερον καύχημα· τὸ δὲ διὰ νὰ φανεροποιήσω ὅτι ἀκούω, δεσπότη, πῶς ἠθελήσετε καὶ ἐγυρέψετε νὰ κάμετε παραίτησιν, καὶ οἱ χριστιανοὶ ἂς ἔχουν τὴν εὐχήν σας, οὔτε νὰ τὸ ἀκούσουν ἠθέλησαν· καὶ τὸ δὴ μέγιστον πῶς ἀκόμη καὶ θέλετε, καὶ γυρεύετε, καὶ δὲν παραιτεῖσθε ἀπὸ τοῦ νὰ αἰτῆτε παραίτησιν.

Ἐγὼ δὲ τανῦν παραιτούμενος πᾶσαν δειλίαν καὶ συστολὴν (ὅτι καὶ ἄλλοτε νὰ γράψω ἠθέλησα, καὶ ἀναπολήσας καὶ ἐπαισχυνθεὶς τὴν ἀχρειότητά

μου ἐσύρθηκα) καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην καὶ γνησίαν ἀγάπην, ἥν με ἠγάπησας, μακαριώτατε δέσποτα, ὑπὲρ πολλοὺς (διὰ νὰ μὴν εἰπῶ πάντας) τοὺς συνηλικιώτας μου, ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ ἁγίᾳ ἀγάπῃ λέγω καὶ τώρα εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, καθὼς πρότερον εἰς πολλὰς καὶ ὁμοίως μεγάλας ὁποῦ καὶ εἰς Βλαχίαν καὶ εἰς τὴν Πόλιν μὲ ἐρωτούσετε πῶς οὐ μόνον πλέον (πλὴν φιλῶντας καὶ χεῖρας καὶ πόδας παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσετε διὰ τὴν τόλμην, δεσπότη, καὶ τοῦ λόγου τὸ ἀκαπήλευτον) οὐ μόνον, λέγω, πλέον νὰ μὴ θελήσετε τὴν παραίτησιν, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τὸν νοῦν σας αὐτὴν νὰ τὴν φέρετε, καὶ νὰ τὴν συλλογισθῆτε, ἀλλὰ καὶ λογισμοί τινες τοιοῦτοι ἢ καὶ λόγοι τινῶν ἂν σᾶς ἔλθωσιν· « ἀπόστητε, μὲ τὸν Δαβὶδ δεσποτικῶς νὰ τοὺς λέγετε, ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. » Διότι ποῖος νόμος τὸ θέλει, μακαριώτατε; μᾶλλον εἰπεῖν, ποῖος νόμος δὲν τὸ ἐμποδίζει, ἢ δὲν τὸ καταδικάζει τοῦτο; τίς τῶν ἁγίων τὸ ἔκαμεν; ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ποῖος ἅγιος διὰ νὰ μὴ τὸ κάμῃ δὲν εἶδε φυλακαὶς, δὲν ἔπαθεν ἐξορίαις, δὲν ὑπόφερε ταλαιπωρίαις, δὲν ὑπόμεινε τιμωρίαις; ἡ μακαριότης σου εἶδες τὸν Ἀθανάσιον, τοῦ ὁποίου διάδοχον βλέπεις τώρα τὴν ὑμετέραν μακαριότητα, πόσα καὶ πόσους χρόνους ἐτράβηξε, διατί; διὰ νὰ μὴ κάμῃ παραίτησιν. Ἐγὼ εἶδα τὸν Χρυσόστομον, ἄλλος εἶδεν ἄλλον, καὶ ἄλλος ἄλλον πατριάρχην, καὶ μητροπολίτην καὶ ἐπίσκοπον, ὁποῦ διὰ νὰ μὴ κάμουν παραίτησιν, ἔπαθαν τὰ ὅσα εἶναι γεμάτα τὰ συναξάρια, ἔστερξαν βασάνους, ἐπροτίμησαν θανάτους, καὶ ἐπρόδωκαν ζωὴν, διὰ νὰ μὴ προδώσουν τὸ ποίμνιον. Ἀλλ' ἤθελεν εἰπεῖ τινὰς, ἐγὼ δὲν τὸ προδίνω εἰς ἀσεβεῖς, δὲν κάνω παραίτησιν εἰς αἱρετικούς. Καλὰ, ἀμμὴ δὲν εἶναι ἀνάγκη· καὶ καθὼς ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις, οὕτω καὶ ἀνάγκης μὴ οὔσης, νόμου παράβασις. Διατί, ἂς μὲ εἰπῇ, παρακαλῶ δουλικῶς, ἡ μακαριότης της, ποία ἀνάγκη παραιτήσεως; Παραιτεῖται διὰ νὰ γένῃ ὁ μέγας Βασίλειος; καὶ ποῦ τανῦν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ Βασίλειος; ἀμμὴ τί; παραιτεῖται διὰ τὸ γῆρας; ἀλλὰ τὸ θέλει ὁ θρόνος, τὸ ἀπαιτεῖ τὸ ἀξίωμα, τὸ σέβονται οἱ πιστοὶ,

τὸ εὐλαβοῦνται καὶ οἱ ἐχθροί· διὰ τὰς πυκνὰς ἀσθενείας; ἀλλ᾽ ὑγιαίνει κατὰ ψυχὴν, εὐεκτεῖ κατὰ τὰς φρένας, εὐρρωστεῖ κατὰ τὴν χάριν· διὰ τὴν ἐνόχλησιν τῶν Φραγκῶν; καὶ ποῦ ἀκόμη ἡ τῶν Ἀγαρηνῶν; ποῦ ἡ τῶν εἰδωλολατρῶν; ποῦ δὲ καὶ ἡ τῶν δαιμόνων αὐτῶν; οὔπω ἀντέστητε μέχρις αἵματος, μᾶς λέγει ὁ Παῦλος· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων, μᾶς μιλεῖ ὁ Χριστός. Οὐδεμία λοιπὸν ἀνάγκη τῆς παραιτήσεως· τὴν παραίτησιν δὲν τὴν βλέπω εἰς τὰ κοσμικὰ, καὶ νὰ τὴν ἰδῶ εἰς τὰ πνευματικὰ, μὴ γένοιτο! Δὲν τὴν ἀκούω εἰς τὰ κριτήρια, καὶ νὰ τὴν ἀκούσω εἰς τὰ θυσιαστήρια, μὴ τὸ δώσῃ ὁ θεός! Δὲν τὴν βλέπω εἰς τὰς τιμωρίας, καὶ νὰ τὴν ἰδῶ εἰς τὰς εὐλογίας, μὴ τὸ σώσω! Δὲν τὴν βλέπω, λέγω, εἰς τοὺς βασιλεῖς, δὲν τὴν θωρῶ εἰς τοὺς αὐθέντας, γεμάτους ἐνόχλησες, γεμάτους πειρασμοὺς, γεμάτους περισπασμοὺς, καὶ νὰ τὴν ἰδῶ εἰς τοὺς πατριάρχας, εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς, μὴ μοὶ γένοιτο! τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἐνόχλησες ὀλιγώτεραις, καὶ οἱ μισθοὶ περισσότεροι, καὶ τὰ γέρα ἱερώτερα, καὶ τὰ στέφη λαμπρότερα. Ὀλίγαις ἐνόχλησες, καὶ μίση, καὶ διωγμοὺς ἔλαβε καὶ ἔχει ὁ ἅγιος Ἀντιοχείας; ἀμμὴ γιὰ ἂς τὸν εἰποῦν τινὲς νὰ κάμῃ παραίτησιν, νὰ ἰδῇς τί τοὺς λέγει· ἀπόστητε, νὰ τοὺς εἰπῇ θέλει βέβαια, ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, εἰ τὸν Χριστόν μου ἐδίωξαν καὶ ἐμὲ διώξουσιν, εἰ τὸν θεόν μου ἐμίσησαν καὶ ἐμὲ μισήσουσι· ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή μου, εἰ ἐγκαταλείψω τὴν ἐκκλησίαν μου, εἰ παραιτήσω τὸν θρόνον μου! Ἀμμὴ ὁ ἅγιος Ἱεροσολύμων ὀλίγαις ἐνόχλησες ἔχει καὶ ὑπὸ Φραγκῶν καὶ ὑπὸ Ἀράβων, ὡς ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Ἀντιοχείας καὶ ἡ μακαριότης του; Ἀμμὴ γιὰ ἂς τὸν εἰποῦν τινὲς καὶ αὐτὸν δι᾽ αὐτὸ, ν᾽ ἀκούσῃς τί τοὺς λέγει· ἐκκλίνατε, βέβαια θυμωμένος ἅγιον θυμὸν θέλει τοὺς εἰπεῖ, ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμοῦ πονηρευόμενοι· οὐκ ἦλθον μὴ ἐνοχληθῆναι, ἀλλὰ μὴ ἐνοχλῆσαι· δὲν πατριαρχεύω διὰ νὰ ἀναπαύωμαι, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναπαύσω, μιμούμενος ἐκεῖνον ὁποῦ βοᾷ ἀσιγήτως· δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Καὶ τίς αὐτός; ὁ κοπιασμένος

παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ πεφορτισμένος παρὰ πάντας βροτοὺς, ὁ Ἰησοῦς μου Χριστὸς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· καὶ ὁ ἅγιος Ἀλεξανδρείας, ἡ ζῶσα καὶ ἔμψυχος εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ, παραπεῖται; καὶ ἡ μακαριότης της, ὁ κήρυξ τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ζωῆς ἀφίνεται, καὶ γυρεύει ἡσυχίαν καὶ ἄνεσιν καὶ ἀνάπαυσιν; ὁποῦ ἔπρεπε νὰ λέγῃ· οὐ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ τὸ πνεῦμα μου παραθήσομαι τῷ κυρίῳ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἐγὼ δὲ, δεσπότη μου (εἰ βούλεσθε μαθεῖν καὶ τὰ κατ' ἐμὲ), ἀπὸ τὸ Πιπέρι, ὅπου μ' ἐστείλετε μὲ τὴν συμβουλήν σας, ἀπὸ τὴν Πόλιν κ' ἐμαυροφόρεσα, ἐπῆγα μετὰ τρεῖς χρόνους εἰς τὴν πατρίδα μου καὶ ἔμεινα ἓξ μῆνας εἰς τὸ πατρικόν μου μοναστήριον τῆς Παναγίας, ὅπου ἐπήγετε καὶ ἠξεύρετε· ἐκεῖθεν ἐπῆγα εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τὸν μαΐον, περιηγήσεως χάριν καὶ προσκυνήσεως, καὶ ἔκαμα τὸ κατάλυμα εἰς τὸ Ξηροποτάμου διὰ τὸν σκευοφύλακα τὸν κὺρ Ἄνθιμον, ὄντα συμπατριώτην· ἐκεῖ μὲ ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρω τὸν σταυρὸν, καὶ ἀπέλθω εἰς τὴν Βλαχίαν, καθὸ γνωστὸς, ὡς γινώσκετε, τῷ τότε ἡγεμονεύοντι Κωνσταντίνβοδᾳ Μαυροκορδάτῳ, χάριν ἐλέους καὶ βοηθείας διὰ τὴν ἀνοικοδομὴν τοῦ ναοῦ ὁποῦ ἔσκασε. Λαβὼν οὖν, κατὰ τὸ ᾳψνζ', ἔτος τὸ πηχυαῖον ἐκεῖνο καὶ πολυθρύλλητον τίμιον ξύλον τοῦ ἀχράντου σταυροῦ, ὁποῦ ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀείμνηστος Ῥωμανὸς ἀφιέρωσεν, ἦλθα τὸν ἰούλιον εἰς τὸ Βουκουρέστι· καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀποτυχὼν κἀγὼ τοῦ ἐλπιζομένου ἐλέους, ἐπῆγα εἰς τὴν Μπογδανίαν τὸ ἑπόμενον ἔτος τὸν μάρτιον ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ αὐθέντου Σκαρλάτου Γκίκα βόδα. Ἐκεῖ ἠλεήθη ὁ σταυρὸς εἰς τὴν Δεσέτινα ἕνα ἄσπρο παρὰ τοῦ αὐθέντου, ἂς ἔχῃ τὴν εὐχήν σας! Ἐκεῖ εὑρέθη ὅταν οἱ Τατάροι ἐπάτησαν τὴν Μπογδανίαν, καθὼς ἠκούσατε· τὸ δὲ Γιάσι διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ σταυροῦ δὲν ἐπατήθη, καθὼς ἡ Ἔδεσσα διὰ τὸ ἅγιον μανδήλιον, καὶ ἡ Πόλις διὰ τὴν Θεοτόκον, μ' ὅλον ὁποῦ δὶς καὶ τρὶς ἐβουλήθησαν, ἐβουλεύθησαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἔλθουν νὰ

θύσουν, νὰ ἀπολέσουν, καὶ δὲν ἐδυνήθησαν· ἐκεῖ ἦτον καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ νέος αὐθέντης Ἰώνβοδας. Κατὰ δὲ τὸ ἐνεστὸς ἔτος, τὸν μάρτιον, πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Βουκουρέστι, ὅπου τανῦν εὑρίσκομαι. Ἐνταῦθα ἠλεήθη καὶ πάλιν τὸ ἱερὸν ἡμῶν μοναστήριον τοῦ Ξηροποτάμου παρὰ τοῦ εὐλογημένου αὐθέντου Σκαρλάτου βόδα· ἂς ἦναι πολύχρονος! Ἐνταῦθα ἔμαθα καὶ τὴν οἰκειότητα τοῦ ἁγίου Μυρέων πρὸς τὸν πατριαρχικὸν αὐτῆς θρόνον, καὶ δυνατὰ μὲ ἄρεσε· νὰ ἦναι ὥραις καλαὶς ἡ οἰκειότης αὐτὴ καὶ αἰσίαις! Ἀληθινὰ ἄξιον ὑποκείμενον, στολισμένον ὑπὲρ πολλοὺς μὲ ἀρχιερατικὰς καὶ παντοίας ἀρετάς, καθὼς τὸν ἠξεύρετε ἡ μακαριότης σας, καὶ μετὰ τῆς μακαριότητός σας ὅλοι ἐδῶ καὶ ἀρχιερεῖς καὶ ἄρχοντες· ζωὴν μόνον νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ τὸν χαίρεσθε καὶ νὰ σᾶς χαίρεται, καὶ νὰ δουλεύῃ τὸν θρόνον, καὶ ὁ καιρὸς θέλει δείξῃ πόσον συντελεῖ ἡ οἰκειότης αὐτὴ τῆς πανιερότητός του· ἕως τώρα εἴχετε ἐδῶ ἕνα μόνον τὸν Χατζῆ Σπαντωνῆ, εἰ καὶ ἀντάξιον πολλῶν, συνδρομητὴν καὶ καλοθελήτην, τώρα ἐκάμετε δύο, ἀνταξίους μυρίων, ἂς ἔχουν τὴν εὐχήν σας! Εἰς τὸ Πιπέρι τότε ἔλαβα, δεσπότη μου, τὸ ζεμπίλι μὲ τὸ ῥύζι, καὶ τὸ ζεμπίλι μὲ τὸν καφὲ, μὲ τὴν ζάχαρι, καὶ μὲ τὸ λιβάνι, ὁποῦ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μὲ ἐστείλετε, καὶ εὐχαριστῶ καὶ ὑπερευχαριστῶ. Τώρα, παρακαλῶ, στείλετέ με τὰς ἁγίας σας εὐχὰς καὶ πατριαρχικὰς εὐλογίας, κεχαραγμένας εἰς προσκυνητὰ καὶ πάντιμα γράμματα, δηλωτικὰ τῆς ἐφετῆς μοι ὑγείας της, καὶ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης πρὸς μὲ ἀγάπης, διὰ νὰ χαίρω, καὶ χαίρων εὐχαριστῶ, καὶ εὐχαριστῶν δοξάζω καὶ εὐλογῶ τὸν θεὸν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

αψνθ′, σεπτεμβρίου ι.

Κωνσταντίνῳ Δουδέσκουλῳ, μεγάλῳ βορνίκῳ Βλαχίας.

ΜῊ γὰρ δὲν σᾶς πεινῶ, ἢ μὴ γὰρ δὲν σᾶς διψῶ; καὶ σᾶς πεινῶ καὶ σᾶς διψῶ, οἶδεν ὁ θεός· ἀμμὴ ποῦ Δουδέσκουλος, νὰ φάγῃ κανείς; ποῦ βόρνικος, νὰ πίῃ; Καὶ, ἂν ἦναι, ποῖον σὲ τὸν ἀφίνει μοναχὸν νὰ τὸν εὐφραθῇς; Πότε τὸ Δουδέστι τὸν παίρνει, πότε τὸ Φρουζουνέστι τὸν προσκαλεῖ, ἡ κούρτη καὶ ποτὲ δὲν τὸν ἀφίνει. Ἔμεινε μόνον, ταπεινὲ Καισάριε, εἰς τὸν παράδεισον νὰ τὸν χορτάσῃς· εἰς τὸν παράδεισον Καισάριος καὶ δὲν πηγαίνει, ἐπειδὴ Καισάριος τὰ Καίσαρος μόνον ἀποδίδει· ἄρα οὐδὲ εἰς τὸν παράδεισον σὺν τῷ βορνίκῳ Καισάριος, οἴμοι, Καισάριε. Λοιπὸν πάντοτε θέλει πεινᾷ καὶ διψᾷ, καὶ δὲν θέλει χορτάσῃ ποτὲ τὸν Δουδέσκουλον ὁ Καισάριος.

(Sans date.)

Θεοφυλάκτῳ Κυλληνίῳ, λογοθέτῃ τῆς βηστιαρίας.

Ἂν ἤθελε σὲ χαρίσῃ ἕνας ἕνα ὀσπίτιον, μεγάλο τὸ δῶρον· μίαν μουσίαν, πολὺ τὸ χάρισμα· μίαν βηστιαρίαν, ἐξαίρετος ἡ εὐεργεσία· μίαν αὐθεντίαν, ἄκρα ἡ καλοσύνη· μίαν ἀθανασίαν, ἀσύγκριτον τὸ καλόν· ἀθανασίαν, νὴ τὸν ἀθάνατον ἀθανασίαν σὲ χάρισα, κεχαρισμένε μου παρὰ θεοῦ ἀδελφὲ καὶ χαριτωμένε μου φίλε Θεοφύλακτε, κύριε Θεοφύλακτε, διὰ μέσου τοῦ τύπου τοῦ βασιλικοῦ χρυσοβούλλου, ὁποῦ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν εἰς τὸ βλάχικον ἐμετάφρασες, καὶ ὁ ἅγιος Μολδοβλαχίας ἐτύπωσε· τὸ ὁποῖον ἰδοὺ ὁποῦ τὸ στέλνω τῇ λογιότητί σου διὰ νὰ τὸ ἰδῇς, καὶ βλέποντάς το νὰ τ' ἀναγνώσῃς, καὶ ἀναγινώσκοντάς το νὰ εὐφρανθῇς, καὶ εὐφραινόμενος νὰ δοξάσῃς τὸ πάντιμον καὶ πανευφρόσυνον ὄνομα τοῦ ἀθανάτου θεοῦ, τοῦ μόνον ἔχοντος ἀθανασίαν, καὶ παρέχοντος τοῖς ἀθανασίας ἀξίοις. Δὲν ἀμφιβάλλω λοιπὸν ὅτι δὲν ἀμφιβάλλεις πῶς σήμερον ἔλαβες χάριν, παρὰ δέκα ὀσπίτια μεγαλήτερην, σήμερον ἐφιλοδωρήθης δῶρον, παρὰ δέκα μουσίαις καλήτερον· σήμερον εὐεργετήθης εὐεργεσίαν παρὰ δέκα βηστιαρίαις περισσότερην· σήμερον εἶδες καλοσύνην παρὰ δέκα αὐθεντείας ἀνώτερην· ὅτι ἡ αὐθεντίαις προσωριναὶς, ἡ βηστιαρίαις πρόσκαιραις, ἀλλοπρόσαλλαις ἡ μουσίαις καὶ φθαρτὰ τὰ ὀσπίτια. Γνωρίζω λοιπὸν πῶς γνωρίζεις ὅτι ἀντὶς εὐχαριστίαν θέλω τὴν εὐτυχίαν σου, ἀντὶς δι' ἀνταμοιβὴν τὴν σωτηρίαν σου, καὶ ἀντὶς δι' ἀντιμισθίαν τὴν σωτηρίαν μου· καὶ ἠξεύρω πῶς ἠξεύρεις πῶς τὰ ἀνέλπιστα τῶν ἀγαθῶν μεγαλήτερα, τὰ μεγαλήτερα θαυμαστότερα, καὶ τὰ θαυμαστότερα ποθεινότερα· ποθεινότερον ἄρα θέλει σὲ φανῇ· θαυμαστότερον θέλεις τὸ θαρρῇ, καὶ μεγαλήτερον θέλεις τὸ κρατῇ τὸ

TAYLOR INST. OXFORD

δῶρον τοῦτο, καθὸ ἀνέλπιστον· ὅτι ποῦ τὸ ἔλπιζες ἀπὸ τὴν τζάραν νὰ σὲ τὸ στείλω; Εἰς τὸ Μπουκουρέστι νὰ μὴ τὸ ἰδῇς, εἰς τὸ σπίτι νὰ μὴ τὸ λάβῃς, καὶ καθ' ἡμέραν μαζὶ καὶ νὰ μὴ σὲ τὸ 'πῶ; Δέξου το λοιπὸν, κὺρ Θεοφύλακτε, δέξου το, καὶ φύλαγέ το ὡς φυλακτὸν, καὶ ζῆθι ὑπὸ θεοῦ φυλαττόμενος, καὶ φιλῶν, καὶ φυλάττων τὴν ὑπὸ θεοῦ φιλουμένην φιλτάτην Ἀννίτζα σου, τὴν ὁποίαν εὔχομαι καὶ χαιρετῶ ἐν Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος μεθ' ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις ἀτελεύτητος, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοὴ, καὶ πᾶσα κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὦ αἰώνιε θεὲ καὶ σῶτέρ μου, σῶσόν με· σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ᾳψνθ', νοεμ. κγ'.

Θυμᾶσαι, θαρρῶ, τὴν διὰ τοὺς Γύφτους συνομιλίαν μας. Διάβασε τοῦ σημερινοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἀκραγαντίνου τὸν βίον, καὶ θέλεις ἰδεῖ ποῖος καὶ πότε καὶ πῶς τοὺς ἐκαταράσθηκε, καὶ ἐμαύρισαν, καὶ ἠχρειώθησαν, καὶ ἐξουδενώθησαν· ἀγκαλὰ τινὲς, καθὼς ἐλέγαμεν, λέγουσι πῶς νὰ ἦναι οἱ Γαβαωνῖται, ἢ, ὡς ἄλλοι, οἱ Φαραωνῖται, καθὸ λέγονται Γύφτοι ἀπὸ τὸ «Αἰγύπτιοι».

Εὐγενεστάτη ἀρχόντισσα καμιναρέσα κυρία Μαριωρίτζα
Ῥωσέτη, ἀδελφὴ ἐν Χριστῷ περιπόθητε,

ΤΌΣΟ μεγάλο καὶ πολὺ καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ γίνεται χωρισμὸς μεταξὺ φίλων καὶ συγγενῶν ὁποῦ ὁ θεὸς τὸ ἐφύλαξε μόνον διὰ τὴν βασιλείαν του εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ὅτι ἐκεῖ μόνον ἀφ' οὗ πηγαίνομεν δὲν χωριζόμεσθεν. Ἐθεράπευσεν ὅμως ὁ εὐλογημένος πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτον τὸν χωρισμὸν μὲ θεραπείαις πολλὰ ἐλαφραὶς, μὲ ταὶς ἐπιστολαὶς, ὅθεν ἀφ' οὗ χωρισθήκαμεν, μ' ἔγραφες καὶ σ' ἔγραφα, καὶ ἐπαρηγορούσαμεν τὸν χωρισμὸν καὶ ἐσυνομιλούσαμεν μὲ ταὶς γραφαὶς, καὶ ἀνταμονόμεσθεν μὲ ταὶς ψυχαὶς, κ' ἐβλέπαμεν ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ταὶς χαραίς· ἐπειδὴ δὲ τώρα ἔρχεται αὐτοῦ ἡ ἀρχόντισσα ποστελνιτζέσα Ῥαμαδανέσα, δὲν ἔλειψα καὶ μετὰ τῆς εὐγενείας της νὰ γράψω πρὸς τὴν εὐγενείαν σου, καὶ νὰ συνομιλήσωμεν μὲ τὰ γράμματα, καθὼς ἕνα καιρὸν μὲ τὰ στόματα· ἐρωτῶ λοιπὸν πῶς εἶσθε εἰς τὴν ὑγείαν σας, τί κάνετε; πῶς εὑρίσκεσθε; τί κάνει ἡ ἀρχόντισσα μητέρα σου, τὴν ὁποίαν εὔχομαι; τί κάνουν τὰ ἀρχοντόπουλά σου, τὰ ὁποῖα πατρικῶς ἀσπάζομαι; πῶς εἶναι εἰς τὴν ὑγείαν τους; ἀρραβώνιασες τὸν ἄρχον ἀρμάση; ὑπάντρεψες τὴν Φροσυνίτζα, ἢ ἀκόμη; εἰ μὲν καὶ τοὺς ἀρραβώνιασες, ἂς ἦναι ὥραις καλαὶς, τὸ χαίρομαι, νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ φιλήσῃς καὶ τὰ στέφανά τους, καὶ τῶν λοιπῶν· εἰ δὲ μὴ, μὲ κακοφαίνεται, τὸ λυποῦμαι, γιατὶ τὸ γοργὸ καὶ χάριν ἔχει, καὶ ἢ μικρὸς παντρέψου ἢ μικρὸς καλογερέψου. Ἂν ἐρωτᾷς δὲ καὶ διὰ λόγου μου, δόξα σοι, ὁ θεός· καλὰ εἶμαι, τὴν ὑγείαν μου ἔχω. Ἀφόντις ἐχωρισθήκαμεν, κ' ἐκίνησες διὰ τὴν Πόλιν ἡ εὐγενεία σου, δύο μῆνες δὲν ἐπέρασαν· σηκώθηκα κ' ἐγὼ ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι

TAYLOR INST. OXFORD

κ' ἐπῆγα 'ς τὸ Γιάσι εἰς τὸν Σκαρλάτβοδα, τὸ ἔμαθες. Δύο μῆνες δὲν ἐπέρασαν, τὸν ἔστειλα 'ς τὸ Μπουκουρέστι, κ' ἐγὼ ἀπόμεινα 'ς τὸ Γιάσι, ὅσο νἄλθῃ ὁ νέος αὐθέντης, τὸ ἄκουσες. Δύο μῆνες δὲν ἐπέρασαν, ἦλθασιν οἱ Τατάροι, τὸ ξεύρεις. Ἐστάθηκα, ἐπαραστάθηκα, ἀγωνίσθηκα, ἔκαμα ὅ τι μπόρεσα, δόξα σοι ὁ θεὸς, τοὺς ἐμπόδισα, δὲν τοὺς ἄφηκα νὰ ἔμπουν νὰ λεηλατήσουν τὸ Γιάσι, καθὼς ἀποφάσισαν, νὰ θύσουν, νὰ ἀπολέσουν, καθὼς ὡρέγουνταν, ν' ἁρπάξουν, νὰ ῥημάξουν, καθὼς συνηθίζουσι, καὶ καθὼς εἰς τὴν τζάραν ἔξω τὸ ἔκαμαν, σὲ τὸ εἶπαν. Δύο μῆνες δὲν ἐπέρασαν, ἦλθεν ὁ νέος αὐθέντης, Ἰώνβοδας Καλλιμάχης, τὸν εὐλόγησα, τὸν ἁγίασα καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας, καθὼς δὲν ἀμφιβάλλεις, κ' ἐκίνησα, ἦλθα πάλιν 'ς τὸ Βουκουρέστι τὸ μεγαλοβδόμαδο, καθὼς, θαρρῶ, σὲ τὸ ἔγραψα. Ἤβρα τὸν αὐθέντην, ἂς ἦναι πολύχρονος, μ' ἔστειλε κ' ἐγύρισα τὴν τζάραν, ὁ θεὸς νὰ τὸν στερεόνῃ διὰ ἁγιασμὸν καὶ εὐτυχίαν, καθὼς καὶ ἔγεινε· μ' ἔβγαλεν ἔλεος κοινὸν, ὁ θεὸς νὰ τοῦ τὸ πληρώσῃ, καὶ σὰν μαζωχθῇ καὶ τὸ πάρω, κινῶ καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν Πόλιν, καὶ καλῶς νὰ σὲ εὑρῶ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, καὶ ἀπ' ἐκεῖ πλέον καὶ τελευταῖον εἰς τὸν παράδεισον καὶ σὲ καρτερῶ, εἰς τὴν χώραν τῶν δικαίων καὶ σὲ προσμένω, εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ σὲ ἀπαντέχω, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ νὰ ἔλθῃς. Ὄντας δὲ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος νὰ μὲ στέλνῃς καὶ νὰ σὲ στέλνω· καὶ ἐγὼ μὲν θέλω νὰ σᾶς στέλνω σταυρούδια, τί ἁγιώτερον; κομποσχοίνια, τί τιμιώτερον; ἐγκόλπια, τί εὐμορφότερον; χουλιάρια, τί καλήτερον; ἐληᾳὶς, τί ἡδύτερον; λεφτόκαρα, τί γλυκώτερον; ψυχοκέρασα, τί νοστιμώτερον; κρόκον, τί χρησιμώτερον; εὐχαὶς, εὐλογίαις, γραφαὶς, ὑγείαις, καὶ χαιρετήματα, τί περισσότερον; καὶ τὴν χάριν τοῦ τιμίου ξύλου, τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ, τί θειότερον; οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. ἀμήν.

ᾳψνθ'.

Πούρβουλῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Μαγουράνῳ καὶ Καντακουζηνῷ.

Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τούτην τὴν ἑβδομάδα φαγεῖν μετὰ τῆς εὐγενείας σου· εἰς τὸ τραπέζι δὲ δὲν θέλω νὰ ἦναι ἄρτος ἁρπαγῆς, πρόβατον ἀδικίας, ὄρνιθα ἀσελγείας, οὔτε δορκὰς ὑπερηφανείας, οὔτε ὀρτύκι μνησικακίας, οὔτε λαγὼς φιλοχρηματίας, ἀλλ' οὔτε χοῖρος ἀκαθαρσίας. Θέλω δὲ καὶ παρακαλῶ νὰ ἦναι ἄρτος ἱδρῶτος, φακαὶς ταπεινοφροσύνης, φασσόλια σωφροσύνης, ῥεβίθια ἐλεημοσύνης, ἰχθύες ἁπλότητος, ἐλῃαὶς ἱλαρότητος καὶ λάχανα εὐλαβείας· μεζέδαις θέλω τὰ ἠθικὰ, καὶ γλυκὰ τὰ πνευματικὰ διηγήματα· ἀντὶς σόλνιτζα νὰ παραθέσῃς τὴν πίστιν, καὶ ἀντὶς ἅλας καὶ πιπέρι τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, ἀντὶς δὲ μάσαν ν' ἁπλώσῃς τὴν καθαρότητα, ἀντὶς ταλέρια νὰ βάλῃς τὴν ἐγκράτειαν, ἀντὶς μαχαίρια τὴν διάκρισιν, ἀντὶς πηρούνια τὴν κατάνυξιν, καὶ ἀντὶς χουλιάρια τὴν ὑπομονήν· μὴ τραπεζώσῃς δὲ οἶνον ἀδολεσχίας, οὔτε πήλινον ἀποστασίας, ἀλλ' οὔτε ἄσπρον ἀσυστασίας, ἀμμὴ νερὸν μόνον δακρυρροίας, ἔστω καὶ σερμπέτι καλῆς καρδίας, κεραστὴν δὲ νὰ διορίσῃς τὸν νοῦν, καὶ ποτήρι τὴν φρόνησιν, καὶ ἀντὶς ὑπηρέτας τὴν ὀλιγαρκείαν καὶ μετριότητα. Παρακαλῶ δὲ νὰ προσκαλέσῃς τὸν Χριστόν σου ἀντὶς τὸν ἄρχοντα βόρνικον, τὸν ἄγγελόν σου ἀντὶς μπάνον, τὸν ἅγιόν σου ἀντὶς λογοθέτην, τὸν ἐχθρόν σου ἀντὶς σπαθάριν, καὶ τὸν πτωχὸν ἀδελφόν σου ἀντὶς βηστιάριν· κράξε, ἂν ἀγαπᾷς, καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς ἀντὶς ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους· εἰς δὲ τὸ τραπέζι ἀντὶς λαουτάρους ν' ἀκούσω ψάλτας, ἀντὶς κιθάραν τὴν ψαλτικὴν, καὶ ἀντὶς τραγούδια τὸ «θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι»· μετὰ δὲ τὴν

τράπεζαν τὴν εὐχαριστίαν εὐθὺς ἀντὶς σπαλακάνια, τὴν φιλαδελφίαν ἀντὶς καφὲ, καὶ ἀντὶς τζιμπούκι τὴν πνευματικὴν εὐωδίαν καὶ ἀγαλλίασιν· ἀντὶς δὲ συνομιλίαν θέλομεν ὁμιλῇ καὶ λέγῃ ὁλόψυχα καὶ θεάρεστα ταῦτα τὰ ἔμμετρα καὶ γλυκὰ καὶ ὠφέλιμα λόγια·

Μετανοεῖτε, ἀδελφοὶ, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ,
ἤγγικε γὰρ τῶν οὐρανῶν ἡ ἄνω βασιλεία·
μετανοεῖτε, ἄρχοντες, καὶ μὴν ἀργοπορεῖτε,
ὁ Χάρος στέκεται κοντὰ καὶ μὴν ἀλησμονεῖτε·
μετανοεῖτε, ἄνθρωποι, μήπως καὶ κολασθῆτε,
καὶ ὕστερ' ἀνωφέλευτα θέλει μετανοῆτε.

ᾳψξ', τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Πούρβουλῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Μαγουράνῳ καὶ Καντακουζηνῷ.

ΠΙΚΡΆΘΗΚΑ πολλὰ ὁποῦ ἐκίνησες δίχως νὰποχαιρετισθοῦμεν, φοβούμενος μήπως πλέον δὲν ἀνταμωθοῦμεν, ὅτι πολλὰ μεταξὺ πέλει τζάρας καὶ Βουκουρεστίου, καὶ τίς οἶδε τὶ τέξεται ἡ ἐπιοῦσα; Ἐχάρηκα δὲ πολλὰ, βλέποντας τὸν δοῦλον σας, ἐπὶ τούτου σταλμένον διὰ νὰ μὲ ἰδῇ, καὶ νὰ μ' ἐρωτήσῃ διὰ τὴν ὑγείαν μου· τὸν ὁποῖον ἐρωτῶντας κ' ἐγὼ διὰ τὴν ὑγείαν σας, καὶ τὴν ὑγείαν τῆς φιλτάτης σας θυγατρὸς, καὶ μαθὼν ὅτι ὑγιαίνετε ὑπερεχάρηκα, καὶ ἐδόξασα τὸν θεόν· ὅθεν μὲ τὸ νὰ ἐπιστρέφῃ, δὲν ἔλειψα νὰ γράψω τῇ ἀγαπητῇ μου εὐγενείᾳ σου τὸ παρόν· τὸ μὲν διὰ νὰ ἐρωτήσω καὶ δι' αὐτοῦ τὰ περὶ τῆς ὑγείας σας, καὶ νὰ φανερώσω τὴν σὺν θεῷ ἁγίῳ ὑγείαν μου, ὁ ἀνάξιος ὑγείας καὶ θανάτων μυρίων ἐπάξιος· τὸ δὲ διὰ νὰ τὴν πληροφορήσω πῶς εἶμαι 'ς τὸ Βουκουρέστι ἀκόμη· μελετῶ δὲ, καὶ θέλω, ἂν θέλῃ καὶ ὁ θεὸς, καὶ ἑτοιμάζομαι μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὴν Πόλιν, καὶ ὁ θεὸς πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων νὰ μ' ἀξιώσῃ. Μνημόσυνον παντοτεινὸν ἡ εὐγενεία σου εἰς τοῦ λόγου μου ἄφηκες τὴν ἀγάπην σου, τὴν ὁποίαν ὅπου πάγω, καὶ ὅσο ζῶ, θέλω τὴν περιφέρει ἐν ἐμαυτῷ ὡς μαργαρίτην πολύτιμον· μνημόσυνον δὲ ἐγὼ δὲν ἔχω ν' ἀφήσω εἰς τὴν εὐγενείαν σου παρὰ πάλιν τὴν ἀγάπην τῆς εὐγενείας σου· ἡ ὁποία ἐπειδὴ μίαν φορὰν μ' ἔκρινεν ἄξιον ἀγαπήσεως τὸν ἀνάξιον, ἂς μὲ κρίνῃ παρακαλῶ καὶ ἄξιον ἐνθυμήσεως· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἴσον τοῦ τιμίου ξύλου, ὁποῦ πρῶτος ἡ εὐγενεία σου, ὡς πρωτεύων εἰς τὴν εὐλάβειαν κατεσκεύασες, ἐζωγράφησες, καὶ ἔχεις

καὶ προσκυνεῖς, βοήθειά σας· ὅτι, τοῦτο βλέποντας, ἐνθυμᾶσαι τὸ τίμιον ξύλον· τοῦτο δὲ ἐνθυμούμενος ἐνθυμᾶσαι κ' ἐμένα, ὁποῦ ἀναξίως τὸ εἶχα, κ' ἐπεριπατοῦσα κ' ἐγύριζα τὰς οἰκίας, τοὺς χριστιανοὺς ἁγιάζοντας. Δὲν ἀμφιβάλλω δὲ εἰς τὴν πολλήν σου εὐλάβειαν, πῶς βλέποντάς το καὶ ἀτενίζοντας εἰς τὸν ἐν αὐτῷ ἐσταυρωμένον δεσπότην αἰσθητοῖς καὶ νοουμένοις τοῖς ὄμμασι, καὶ κατανυγόμενος, καὶ δακρυρροῶν· «εὐλογημένε Ἰησοῦ, ἐκστατικῶς θέλεις λέγῃ, ἐγὼ 'ς τὸ κρεββάτι, σὺ 'ς τὸν σταυρόν· ἐγὼ ντυμένος, σὺ γδυμνός· ἐγὼ στολισμένος, σὺ ματωμένος· ἐγὼ ἐλεύθερος, σὺ καρφωμένος· ἐγὼ δὲ ἁμαρτωλὸς, σὺ δὲ ἀναμάρτητος· ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα, δόξα εἰς ἐσένα, Ἰησοῦ μου κύριε, δόξα σοι. Ἐγὼ χορτασμένος, σὺ πεινασμένος; ἐγὼ μεθυσμένος, σὺ διψασμένος; ἐγὼ μὲ ὑπηρέταις, σὺ μὲ κλέφταις; ἐγὼ δοξασμένος, σὺ καταφρονεμένος; ἐγὼ δὲ ἁμαρτωλὸς, σὺ δὲ ἀναμάρτητος· ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα, δόξα εἰς ἐσένα, Ἰησοῦ μου κύριε, δόξα σοι. Σὺ γὰρ θεὸς, ἐγὼ σκώληξ· σὺ ἄναρχος, ἐγὼ χθεσινός· σὺ οὐράνιος, ἐγὼ γήϊνος· σὺ ἀθάνατος, ἐγὼ θνητός· σὺ φῶς, ἐγὼ δὲ σκότος· ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα, δόξα εἰς ἐσένα, Ἰησοῦ μου κύριε, δόξα σοι. Σὺ μακαριότης, ἐγὼ ἀθλιότης· σὺ χαρὰ, ἐγὼ λύπη· σὺ σοφὸς, ἐγὼ μωρός· σὺ ἀγαθὸς, ἐγὼ πονηρός· σὺ ζωοποιὸς, ἐγὼ δὲ νεκρός· ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα, δόξα εἰς ἐσένα, Ἰησοῦ μου κύριε, δόξα σοι. Σὺ ὁ ὤν, ἐγὼ τὸ οὐδέν· σὺ κτίστης, ἐγὼ κτίσμα· σὺ δεσπότης, ἐγὼ δοῦλος· σὺ ἐν ὑψηλοῖς, ἐγὼ κατὰ γῆς· σὺ ἀφθαρσία, ἐγὼ δὲ φθορά· ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα, δόξα εἰς ἐσένα, Ἰησοῦ μου κύριε, δόξα σοι. Σὺ λόγος θεοῦ, ἐγὼ τόμος πηλοῦ· σὺ γόνος παρθενίας, ἐγὼ γέννημα ἁμαρτίας· σὺ πατὴρ σωτηρίας, ἐγὼ υἱὸς ἀπωλείας· σὺ δόξα τῶν ἁγίων, ἐγὼ γέλως τῶν δαιμόνων· σὺ παράδεισος, σὺ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, σὺ ἡ αἰώνιος ζωή· ἐγὼ δὲ ᾅδης, ἐγὼ τάρταρος, ἐγὼ αἰώνιος κόλασις· ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα, δόξα δὲ εἰς ἐσένα, Ἰησοῦ μου κύριε, δόξα σοι. Ὅθεν σὲ αἰνοῦσιν ἄγγελοι, ὑμνοῦσιν ἀρχάγγελοι, προσκυνοῦσιν ἀρχαὶ, ὑπείκουσι δυνάμεις, ὑποτάσσονται κυριότητες, ὑπακούουσιν ἐξουσίαι, φοβοῦνται τὰ χερουβεὶμ,

φρίττουσι τὰ σεραφεὶμ, τρέμουσι θρόνοι· σὲ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάθαρτος, καὶ ἀνάξιος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς τρέπω, φρίττω, φοβοῦμαι, καὶ προσκυνῶ, καὶ ὑμνῶ, καὶ δοξάζω· καὶ πρὸς τὸν ἐπουράνιον, καὶ πανάγιον, καὶ φοβερὸν Πατέρα σου μετὰ φόβου λέγω· ὁ πανάγαθος θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, καὶ θεοῦ μου, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀξίωσόν με τὸν ἀνάξιον τῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ δοξάζειν σε πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· τῶν αἰώνων. ἀμήν. »

φψξ', ὅταν ἐγεννήθη ὁ Πρόδρομος.

Ῥαδουκάνῳ Βακαρέσκουλῳ, μεγάλῳ κλουτζιάρῃ.

ΤΟΥΤΟ εἶναι, ἄρχοντα, ἐκεῖνο τὸ εὐαγὲς μοναστήριον τοῦ Ξηροποτάμου· τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ περιφανὲς μοναστήριον τῶν ἁγίων μ̄· τοῦτο εἶναι, λέγω, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον τώρα τρεῖς χρόνους σᾶς ἔλεγα· τὸ ὁποῖον ἡ ἁγιοπάρθενος βασιλὶς Πουλχερία ἀνήγειρεν εὐλαβῶς, καὶ εὐτύχισεν εὐκλεῶς μὲ τὰ ἅγια λείψανα τῶν ἁγίων μ̄, καθὼς εἰς τὸ χρυσόβουλλον φαίνεται· τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Ῥωμανὸς ἀνήγειρε μεγαλοπρεπῶς, καὶ ἐπλούτισε θαυμαστῶς μὲ τὸν θησαυρὸν τοῦ τιμίου ἐκείνου σταυρικοῦ ξύλου, καθὼς ἀπὸ τὸ χρυσόβουλλον ἠκούσατε· τὸ ὁποῖον ὁ σουλτὰν Σελὴμ ἀνήγειρεν εὐτυχῶς, καὶ ἐτίμησε βασιλικῶς μὲ τὰ δέκα ἐκεῖνα προνόμια, καθὼς ἀπὸ τὸ χάτι σερίφι ἐμάθετε. Ἐποθούσατε νὰ τὸ ἰδῆτε καὶ ὀφθαλμοφανῶς, ἀμμὴ νὰ πᾶτε νὰ τὸ ἰδῆτε δὲν ἦτον εὔκολον, εἰ καὶ τοῖς λίαν ποθοῦσι τὰ πάντα πάντοτε εὔκολα· ὅθεν ἰδοὺ μὲ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ σταυροῦ, μὲ τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν τῶν χριστιανῶν, ἔχετε τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ! Νεωστὶ ἐτυπώθη, καὶ σᾶς τὸ προσφέρω διὰ νὰ τὸ ἰδῆτε, καὶ νὰ δοξάσετε τὸν θεὸν, ὁποῦ ἡ ἐλεημοσύνη σας δὲν δίδεται ἀνωφελῶς, δὲν ἐξοδιάζεται κακῶς, μὴ τὸ δώσῃ ὁ θεός· καὶ ὡσὰν ὁποῦ ἐγίνητε καὶ ἡ εὐγενεία σας ὁπωσδήποτε κτήτορες νὰ χαρῆτε, καὶ εἰς ἄλλα παρόμοια ἔργα νὰ ἑτοιμασθῆτε. Δὲν ἀμφιβάλλω λοιπὸν πῶς, βλέποντες αὐτὸ, θαρρεῖτε πῶς βλέπετε ἐκεῖνο τὸ ἴδιον, καὶ θαυμάζετε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκούετε τὴν ἀκολουθίαν, καὶ ἀπορεῖτε εἰς τὴν εὐταξίαν, καὶ κατανύγεσθε τὴν καρδίαν, καὶ κυττάζετε τῆς μονῆς τὸ μεγαλεῖον, καὶ τὸ πλῆθος τῶν κελλίων, θαυμάζετε τὴν μεγαλοπρέπειαν

τῶν οἰκοδομῶν, καὶ ἀπορεῖτε εἰς τὴν εὐτέλειαν τῶν φαγητῶν, καὶ τὴν ὀλιγότητα τῶν ποτῶν· οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις. Ἰδέτ' ἐδῶ γύρω τριγύρω 'ς τὸ μοναστήρι τἀμπέλι, τὸν κῆπον, τὰ περιβόλια· ἰδέτε πόσα νερὰ τρεχάμενα, πόσαις βρύσες κατάψυχραις, πόσα δενδρικά, πόσα πωρικά, πόσαις δροσαὶς, πόσαις ὀμμορφιαὶς, πόσοι ἴσκιοι· στοχασθῆτε πόσα παρακλήσια μέσα, πόσα κελλία ἔξω· στοχασθῆτε πῶς καὶ πόσοι πατέρες ἐβγαίνουν καὶ πηγαίνουν νὰ προϋπαντήσουν τὸ τίμιον ξύλον, ὅταν ἔρχεται εἰς τὸ μοναστήρι ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁποῦ περιπατεῖ, καὶ διέρχεται τὸν κόσμον, διὰ νὰ φυλάττῃ τὸν κόσμον. Συλλογισθῆτε λοιπὸν πόσοι ἅγιοι κατοικοῦν, πόσοι ἄγγελοι συγκατοικοῦν, πόσαις ἀρεταὶς τελοῦν, καὶ πόσον καθ' ἑκάστην ἀνάφτει ὁ πόθος τοῦ θεοῦ εἰς τὰς καρδίας τῶν μοναστῶν, εἰς τὰ στήθη τῶν ἀσκητῶν, εἰς τὰ πλήθη τῶν μοναχῶν· καὶ συλλογιζόμενοι θέλετε θαυμάσῃ, καὶ θαυμάζοντες θέλετε ἀγαλλιάσῃ, καὶ ἀγαλλόμενοι θέλετε εἰπεῖ· τοῖς ἐρημικοῖς ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὖσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

[ᾳψξβ';]

Κωνσταντίνῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Μπραγκοβάνῳ.

ΕΠΕΙΔΗ ἀπὸ τὸ χρυσόβουλλον, ἀπὸ τὸ χάτι χουμαγιούνι καὶ ἀπὸ τὸ βρωμερόν μου στόμα ἠκούσατε καὶ ἐμάθετε τὸ ἱερὸν καὶ βασιλικὸν καὶ περιβόητον μοναστήριον τοῦ Ξηροποτάμου· ἔπρεπε δὲ καὶ νὰ τὸ ἰδῆτε, νὰ τὸ πιστωθῆτε καὶ ὀφθαλμοφανῶς, ὀφθαλμοὶ γὰρ ὠτίων πιστότεροι· ἰδοὺ σᾶς τὸ φέρνω σήμερον καὶ ἰδέτε το, καὶ σᾶς τὸ στέλνω καὶ στοχασθῆτε το, καὶ ἔχετέ το εἰς στολὴν τοῦ ἀρχοντικοῦ σας, εἰς τιμὴν τοῦ χριστιανισμοῦ σας, εἰς ἐνθύμησιν διηνεκῆ, καὶ τῶν μεταγενεστέρων ἀπόλαυσιν. Ἐδῶ βλέπετε, ἄρχοντες, τὴν ὡραιόμορφον οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας, τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγεθος τοῦ μοναστηρίου, τὰ ἀλλεπάλληλα κελλία, τὰ διάφορα παρακλήσια, τοὺς μακαρίους κτήτορας βασιλεῖς, τοὺς ἁγίους ἐνδόξους τεσσαράκοντα, καὶ τὴν ἱερὰν ἐκείνην ὑπαπαντὴν τοῦ τιμίου καὶ ζωηφόρου ξύλου τοῦ ἀχράντου σταυροῦ, βοήθειά μας! Ἐδῶ θωρεῖτε, ἀδελφοί, τὴν εὐγενεστάτην τοποθεσίαν, τὸν περικαλλῆ κῆπον, καὶ τὸν ἐξαίρετον ἀμπελῶνα, ἔτι δὲ ταὶς βρύσες, ταὶς στέρναις, ταὶς λίμναις, τοὺς μύλους, τοὺς πύργους, τὰ φοϊσόρια, πρὸς τούτοις τὰ ἀειθαλλῆ κυπαρίσσια, τοὺς ὡραίους ἐλαιῶνας, τὰς πολυκάρπους καρύας, καὶ τὰ λοιπὰ πυκνὰ, καὶ σκιερὰ, καὶ ὀρεσίτροφα δένδρα τὰ πολυειδῆ καὶ οὐρανομήκη· ἐδῶ στοχάζεσθε τὸν εὐρυχωρότατον τερσανᾶ, τὰ μεγάλα καράβια, τὰ μικρὰ καΐκια, τὸ πέλαγος τοῦ ἁγίου ὄρους, καὶ τὰ πέριξ τοῦ μοναστηρίου κελλία τῶν θελόντων καὶ βιαζομένων σωθῆναι, τῶν θεοπνεύστων, λέγω, ἀναχωρητῶν, τῶν ὁσίων ἀσκητῶν καὶ φιλοθέων μοναστῶν, νἄχωμεν τὴν εὐχήν τους! Τὴν δὲ ἀξιάγαστον αὐτῶν διαγωγὴν, τὴν θαυμαστὴν

δίαιταν, τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, τὴν θεάρεστον ἡσυχίαν, τὴν θεοφιλῆ σιωπὴν, τοὺς ψυχωφελεῖς ἀγῶνας, τὰ κοσμωφελῆ παλαίσματα, τὰ θεοφόρα καὶ σημειοφόρα ἐκεῖνα ὑποκείμενα, καὶ τὰ σεβάσμια καὶ ἀγγελοειδῆ καὶ φωτοειδῆ αὐτῶν πρόσωπα ἂν ἴσως πᾶτε τὰ βλέπετε· καὶ βλέποντες θέλετε θαυμάσῃ, καὶ θαυμάζοντες θέλετε ἀγαλλιάσῃ καὶ ἀγαλλόμενοι θέλετε εἰπεῖ· τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἔστι θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

[φψξβ';]

Εὐγενέστατε ἄρχον μέγα λογοθέτα κύριε
Κωνσταντῖνε Κρετζουλέσκουλε,

ΈΠΡΕΠΕ τώρα εἰς μίαν τοιαύτην ὑπόθεσιν νὰ ἦναι παρὼν ὁ ποτὲ ἄρχων βόρνικος· ἐσύμφερε βέβαια εἰς μίαν τοιαύτην περίστασιν νὰ ἦναι μαζὶ ἐκεῖνος ὁ Κρετζουλέσκουλος, ἀναμφιβόλως πολλὰ ἐχρησίμευεν εἰς μίαν τοιαύτην βοήθειαν καὶ σύναξιν ἐλεημοσύνης ὁ μακαρίτης πατέρας σου· ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν ἀπέταξε καὶ πάγει εἰς οὐρανοὺς, ἔμειναν δὲ τὰ τέκνα του ζῶσαι εἰκόνες, καὶ πληρωταὶ τῶν ὅσων καλῶν ἔμελλεν ὁ μακαρίτης νὰ κάμῃ, ἰδοὺ γράφω κἀγὼ τὸ παρὸν πρὸς τὴν εὐγενείαν της· τὸ μὲν ἵνα ἐρωτήσω διὰ τὴν ἐφετήν μοι ὑγείαν της, ἣν κύριος ὁ θεὸς διαφυλάττοι εἰς χρόνους πολλοὺς καὶ καλοὺς πρεσβείαις τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μεγαλομαρτύρων τεσσαράκοντα σὺν τῇ εὐγενεστάτῃ αὐτῆς ἀρχοντίσσῃ, καὶ τοῖς φιλτάτοις αὐτῆς, ἅτινα πατρικῶς καὶ εὔχομαι καὶ ἀσπάζομαι· τὸ δὲ διὰ νὰ παρακαλέσω τὴν εὐγενείαν της, καὶ λοιπὸν παρακαλῶ, ἄρχον λογοθέτη, νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, νὰ παρασταθῇς εἰς μίαν τοιαύτην ἀναγκαίαν καὶ θεάρεστον ὑπόθεσιν ὅση δύναμις, ὅτι κυρίως ὑπόθεσις μεγάλου λογοθέτου ἡ ὑπόθεσις εἶναι αὐτὴ, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι σύναξις ἐλεημοσύνης, καὶ ὑπὲρ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἔχει χρέος κάθε λογοθέτης νὰ οἰκειοποιῆται τοιαύτας ὑποθέσεις, καὶ νὰ τὰς ὑπερασπίζεται ὅσον ἠμπορεῖ, ὡσὰν ὁποῦ τοῦ προξενοῦσι καὶ εὐτυχίαν, καὶ σωτηρίαν. Ναὶ, ἐπ' ἀληθείας διὰ τοῦτο καὶ πάλιν παρακαλῶ νὰ οἰκειοποιηθῇς, ἄρχον ἀδελφὲ, τὴν ἐλεημοσύνην αὐτὴν, καὶ νὰ συνδράμῃς, καὶ νὰ ὑπερμαχήσῃς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, παρακινῶντας καὶ ἄρχοντας καὶ

πραγματευτὰς καὶ ὅσους ἄλλους γνωρίζεις ἡ εὐγενεία σου, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι, ἂν φερθῇς τοιουτοτρόπως, συνάζεται καὶ ἐλεημοσύνη ἱκανὴ, καὶ συναζομένης ἐλεημοσύνης πολλῆς, ἀπόκειταί σοι καὶ μισθαποδοσία πολλὴ παρὰ τοῦ μισθαποδότου θεοῦ· ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς ἱερᾶς ταύτης οἰκοδομῆς ἔγεινε πολλὰ μεγάλον καὶ πολυδάπανον, ὁποῦ μόλις ἑξῆντα καὶ ἑβδομῆντα πουγγία νὰ ἐξαρκέσουσι· ναὶ, ἀδελφὲ, ἐπ' ἀληθείας δὲν ψεύδομαι, διὰ τοῦτο ἀναγκαίως χρειάζεται ἡ πολλὴ παράστασις καὶ συνδρομὴ, ἵνα ἑπομένως γείνῃ καὶ ἡ σύναξις πολλὴ, καὶ ἡ βοήθεια ἱκανή· ὅτι, ἂν ἡ εὐγενεία σας αὐτόθεν, καὶ ἄλλοι ἀλλαχόθεν χριστιανοὶ δὲν βοηθήσουσι, πῶς κτίζονται μοναστήρια, πῶς ἀνακτίζονται, πῶς διασώζονται; Τὰ μοναστήρια μετὰ θεὸν εἰς τὰς χεῖρας τῶν χριστιανῶν ἀποβλέπουσιν· ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν χριστιανῶν χαρτεροῦσι καὶ νὰ φάγουσι καὶ νὰ ἐνδυθοῦσι, καὶ οὐ μόνον τώρα ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ· καὶ οὐ μόνον τὰ μοναστήρια τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐθνῶν. Καὶ λοιπὸν νὰ σὲ ἰδῶ, ἄρχον λογοθέτη, πῶς θέλεις φερθῇ εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην μας, μάλιστα ὁποῦ ἔχεις ἀρχηγὸν εἰς αὐτὴν καὶ συνεργὸν καὶ αὐθέντην, καὶ σπαθάριν καὶ ποστέλνικον, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας, καὶ αὐτὸν τὸν ἀρχιερέα· ὁ δὲ πλουσιόδωρος παντοδύναμος θεὸς δυνάμει τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυροῦ, πρεσβείαις τῶν ἁγίων αὐτοῦ τεσσαράκοντα νὰ σᾶς ἀνταποδώσῃ εἰς τὸ ἕνα σας τεσσαράκοντα, καὶ τέλος καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ἀπὸ Πόλεως, ᾳψξβ' νοεμβρίου πρώτῃ.

ὁ ταπεινὸς ΚΑΙΣΑΡΙΟΣ.

Ἐνδοξότατε καὶ ποθεινότατέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ κύριε
Κωνσταντῖνε Δουδέσκουλε,

ΤΗΝ ἐνδοξότητά της ἀπὸ μέσης καρδίας ἐν ἁγίῳ φιλήματι κατασπάζομαι, τοῦ ἁγίου θεοῦ δεόμενος ἵνα ὑγιαίνῃ ψυχῇ τε καὶ σώματι, παρακαλῶντας τὸν ὕψιστον θεὸν ὅπως εὐεκτῇ καὶ ὁ ἔσω καὶ ὁ ἔξω ἄνθρωπος, καὶ ἱκετεύων τὸν φιλάνθρωπον θεὸν διὰ νὰ εὐτυχῇ καὶ ὁ μέγας μου μπάνος καὶ ὁ πατέρας μου Δουδέσκουλος καὶ ὁ ἀδελφός μου Κωνσταντῖνος εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους, ἀμὴν, εἰς τὴν Βλαχίαν καὶ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, ἀμὴν, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀμήν.

Πολλάκις, ἀγαπητὲ, σὲ ἐμέμφθηκα καὶ συγχώρησόν μοι· πολλάκις, ἄρχοντα, σὲ ἐκατηγόρησα, καὶ συμπάθησόν μοι· καὶ πρὸς ἐμαυτὸν καὶ πρὸς ἄλλους ὁποῦ δὲν ἐστάθηκες εἰς τὸν λόγον σου, ὄχι, ἀλλ' εἰς τοὺς λόγους σου, εἰς τὰς ὑποσχέσεις σου, καὶ εἰς τὰς πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς ἄλλους, καὶ ἐνώπιον θεοῦ, καὶ ἐνώπιον αὐθεντῶν ἐπαγγελίας ὁποῦ ἔκανες νὰ πᾷς εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, καὶ δὲν ἐπῆγες, νὰ μισήσῃς τὴν ἀξιομίσητον κοσμικὴν ματαιότητα, καὶ μάλιστα τὴν τωρινὴν, καὶ δὲν τὴν ἐμίσησες, καὶ νὰ φύγῃς τὸν πλάνον κόσμον, καὶ δὲν τὸν ἔφυγες, καὶ πότε; ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ, ἐν τῷ βαθεῖ γήρατι, ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ ὥρᾳ· ἴσως ὅμως ἐκαρτεροῦσες νὰ κάμῃς ἀκόμη κανένα χρειῶδες καλὸν, θεάρεστον ἔργον, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἔκαμες θεοῦ βοηθείᾳ πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τὸ τειχογύρισμα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἀρχιμανδρίτου τοῦ προπατορικοῦ σου. Ἔμεινεν ὅμως ἀκόμη, ἀδελφὲ, καὶ ἡ ἀνακαίνισις τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ξηροποτάμου· αὐτὴ ἀκόμη ἔμεινε, τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον καλὸν, τὸ ἔνδοξον ἔργον, καὶ

θεάρεστον κτίριον, διὰ τὸ ὁποῖον ἀγκαλὰ ἡ εὐγενεία σου ἔδωκες, καὶ ἔδωκες καὶ πολλὰ, καὶ ἔδωκες καὶ πολλάκις καὶ ψωμιὰ καὶ κρασιὰ καὶ φαγιὰ, καὶ ζῶα, καὶ χρήματα, καὶ λόγια, καὶ γράμματα; ἂς ἦσαι πολύχρονος, ὁ θεὸς νὰ σὲ τ' ἀνταποδώσῃ, ὁ τίμιος σταυρὸς νὰ σὲ τὰ πληρώσῃ, οἱ ἅγιοι σαράντα νὰ ἦναι βοήθειά σας, ἑκατὸν τόσοι πατέρες τὰ μαρτυροῦν, μὲ ἑκατὸν γλώσσας ὁ Καισάριος τὸ κηρύττει, ἐγὼ τὸ ὁμολογῶ, ἡ Βλαχομπογδανία τὸ ξεύρει, ἡ Πόλις τὸ ἄκουσε, καὶ τὸ ἅγιον ὄρος τὸ ἔμαθε. Παρακαλῶ ὅμως, ἄρχον βόρνικε, παρακαλῶ, ἄρχον μπάνε, παρακαλῶ, ἄρχον ἀδελφὲ, καὶ τώρα νὰ δώσῃς, ἐπειδὴ οἱ καλότυχοι πατέρες ζήλῳ κινούμενοι τοῦ καλοῦ, σοῦ ἄρχισαν μίαν ἐκκλησίαν, σοῦ ἐθεμελίωσαν ἕνα ναὸν, καὶ σοῦ φτειάνουν μίαν οἰκοδομὴν, ὁποῦ ἐπ' ἀληθείας τὰ πενῆντα τὰ περνοῦν, τὰ ἑξῆντα δὲν φθάνουν, τὰ ἑβδομῆντα μόλις νὰ ἐξαρκέσουν, μάρτυς ὁ θεός· καθὼς καὶ τὰ γράμματα φανερόνουν, καὶ τὰ πράγματα φωνάζουν, καὶ ὅσοι ἔρχονται ἀπ' ἐκεῖ κ' ἐπήγασι καὶ τὸ εἶδασι, τὸ βοοῦσι· δὲν ἔπρεπεν, ἀμμὴ ἔγεινε· δὲν ἐσύμφερεν, ἀμμὴ ἔγεινε, καὶ τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται· τοῦτο τὸ ἠξεύρει καλὰ καὶ ὁ εὐγενέστατος ἄρχων ποστέλνικος ὁ ἐδῶ, καὶ ὁ εὐγενέστατος ἄρχων ποστέλνικος ὁ αὐτοῦ· διὸ ἔδωκε παραγγελίαν τῇ εὐγενείᾳ του ἐρχόμενος αὐτοῦ, νὰ τὸ ἀναφέρῃ πρῶτον τῷ ὑψηλοτάτῳ αὐθέντῃ καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὴν ὑψηλότητά του νὰ βοηθήσῃ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἱερᾶς ταύτης οἰκοδομῆς ὡς ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτου· δεύτερον δὲ νὰ γένῃ ἕνα κατάστιχον κοινὸν εἰς ὅλους τοὺς ἄρχοντας καὶ εἰς τοὺς πραγματευτὰς, νὰ βοηθήσουν ὅλοι διὰ τὴν χάριν τοῦ τιμίου σταυροῦ, διὰ τὴν ἀγάπην τῶν ἁγίων καὶ διὰ ψυχικήν τους σωτηρίαν· νὰ δώσῃ ὁ καθεὶς ὅ τι προαιρεθῇ, ὁ μέγας μπάνος, λόγου χάριν, πεντακόσια, ὁ Δουδέσκουλος, φέρε εἰπεῖν, τριακόσια, καὶ καθεξῆς οἱ ἄλλοι, ὅτι τοὺς φωτίσει ὁ ἅγιος θεός. Περὶ τούτου γράφει πρὸς τὴν εὐγενείαν σας, θαρρῶ, ἡ εὐγενεία του, καὶ πρὸς τὸν μητροπολίτην τὸν ἅγιον Οὐγγροβλαχίας· εἰς τοῦτο εἶμαι βέβαιος πῶς θέλετε εὕρει πρόθυμον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἄρχουσι καὶ τὸν ἄρχοντα Πούρβουλον, καὶ ἄρχοντα

Μιχάλη τοὺς Καντακουζηνοὺς καὶ ἀγαπητοὺς ἀδελφούς, διὰ τοῦτο τὸ ἅγιον ἔργον δὲν διστάζω, ὅτι θέλεις ἔχει καὶ τὸν θεὸν αὐτουργὸν καὶ τὸν σταυρὸν συνεργὸν, καὶ τὸν χορὸν τῶν ἁγίων βοηθὸν, καὶ τὴν πληθὺν τῶν Ξηροποταμινῶν πρέσβυν, καὶ τὸν Καισάριον εὐχέτην, καὶ ἐμένα τὸν ἀχρεῖον δοῦλον σας ἕως τέλους, συναδελφόν σας ἕως θανάτου, συγκάτοικον μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς καὶ συνοδοιπόρου μέχρι τῆς Ἐδὲμ, ἄχρι τοῦ παραδείσου, ἕως τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ᾳψξβ′ νοεμβρίου ζ′.

ὁ ἀχρεῖος ΚΑΙΣΑΡΙΟΣ.

Ἐνδοξότατε καὶ γλυκύτατέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ,
κύριε Πούρβουλε Καντακουζηνέ,

ΤΗΝ ἐνδοξότητά της ἐκ μέσης ψυχῆς ἐν ἁγίῳ φιλήματι κατασπάζομαι. Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ εἴη μετὰ τῆς εὐγενείας της καὶ μετὰ πάσης τῆς εὐγενοῦς συγγενείας της καὶ μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὴν εὐγενείαν της· ὅπου δὲ δύναμις τοῦ σταυροῦ, ἐκεῖ ἀναμφιβόλως ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ, ὅπου δὲ ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ ἀδιστάκτως τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ, ἐκεῖ δίχως ἄλλο ὑγεία, εὐεξία, εὐημερία, εὐτυχία, χαρὰ, ἐκεῖ ἐξ ἀποφάσεως δόξα, τιμὴ, εὔκλεια, δύναμις, χάρις, ἔλεος αὐθέντου, ἀγάπη ἀρχόντων, εὐφημία ἐντοπίων, ἔπαινος ξένων· ἐκεῖ κοντολογῆς πᾶν ἀγαθὸν καὶ καλόν. Ταῦτα δὲ πάντα εὔχομαι τῇ εὐγενείᾳ της, ἡ ὁποία ἀγκαλὰ ἀπὸ ζώσης φωνῆς τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος ποστελνίκου, καὶ ἀπὸ ἐγγράφου τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος μπάνου θέλει καταλάβει, πολυπόθητε ἀδελφὲ, πολυτίμητε ἀδελφὲ, τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἁγίας μας ἐκκλησίας, τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων μας τεσσαράκοντα, τὸ πρὸ πολλοῦ μελετώμενον καὶ σπουδαζόμενον κτίριον τοῦ Ξηροποτάμου. Δὲν ἔλειψα δὲ πόθῳ τῷ πρὸς τὴν εὐγενείαν της κινούμενος, φιλτρῳ τῷ πρὸς τὴν ἐνδοξότητά της κεντούμενος, καὶ ἀγάπῃ πρὸς αὐτὴν οὐ μετρίᾳ φερόμενος, νὰ γράψω καὶ τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν, τὸ μὲν διὰ νὰ ἐρωτήσω τὰ περὶ τῆς ἐφετῆς μοι καὶ κοινωφελοῦς ὑγείας της· τὸ δὲ διὰ νὰ τῆς φανερώσω τὰ περὶ τῆς ψυχοβλαβοῦς ὑγείας μου, καὶ τρίτον νὰ παρακαλέσω τὴν εὐγενείαν της ὄχι νὰ βοηθήσῃ, ὅτι τὸ κάνει καὶ χωρὶς παρακάλεσιν, ὄχι

TAYLOR INST. OXFORD

νὰ ἐλεήσῃ, ὅτι τὸ κάνει ὡς φιλελεήμων αὐτοπροαίρετος ὄχι νὰ δώσῃ, φέρε εἰπεῖν, ἑκατὸν, ὅτι βέβαιος εἶμαι πῶς θέλει δώσῃ καὶ διακόσια γρόσια, ἀλλὰ νὰ τὴν παρακαλέσω νὰ βοηθήσῃ παρακαλῶντας καὶ ἡ εὐγενεία της τὸν ὑψηλότατον ἡμῶν αὐθέντην, προτρέποντας τοὺς εὐγενεστάτους ἄρχοντας, καὶ παρακινῶντας τοὺς χρησιμωτάτους πραγματευτὰς νὰ βοηθήσουν ὅλοι κοινῶς εἰς τὴν πολυέξοδον ταύτην ἐκ θεμελίων ὕψωσιν καὶ ἀνέγερσιν τοῦ θείου τούτου ναοῦ τοῦ ὑψίστου σταυροῦ, τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία, ἡ εὐγενεία σου μάρτυς ἀψευδὴς πόσα καλὰ ἔκαμεν εἰς τὴν Βλαχίαν αὐτοῦ, πόσον εὐεργέτησε τὴν πολιτείαν αὐτὴν, πόσον ἠλέησε τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν, πόσον ὠφέλησεν, ἔσωσε, διεφύλαξε τὴν αὐθεντίαν αὐτὴν, καθὼς καὶ ὅλην τὴν οἰκουμένην· σταυρὸς γὰρ ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. Ἐνθυμᾶσαι, ἐνδοξότατε, πῶς εἰς τὸν καιρὸν τῆς σκυθικῆς ἀνταρσίας δὲν ἄφηκε μόνος αὐτὸς νὰ πατηθῇ ἡ Βλαχία· ἐνθυμᾶσαι, εὐγενέστατε, πῶς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ὀλεθρίας πανούκλας δὲν ἄφινε νὰ ἐξαπλωθῇ· ἐνθυμᾶσαι, ἄρχοντα, μὲ τί δύναμιν, μὲ τί εὐκολίαν ἀπέβαλε τοὺς φθορεῖς ἐκείνους καὶ λυμεῶνας Ἀγαρηνούς; ποῦ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον φθορεύς; ποῦ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον Ἀγαρηνός; ποῦ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον πανοῦκλα; ποῦ λοιμικὴ, ποῦ ἀσθένεια; καὶ τώρα δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς, ἂν ἴσως καὶ πάλιν παρακαλεσθῇ ὁ σταυρὸς, ἐπικαλεσθῇ τὸ τίμιον ξύλον, φιλοδωρηθοῦν οἱ ἅγιοι, εὐεργετηθῇ τὸ μοναστήριον, βοηθηθῇ καὶ γένῃ ἡ ἐκκλησία, θέλει προφθάσῃ ἀναμφιβόλως ἡ δύναμίς του καὶ ἀπ' ἐδῶ αὐτοῦ, θέλει ἔλθει ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ τὸ τίμιον ξύλον, θέλει φανῇ ἀοράτως ὁ πανάγιος τοῦτος σταυρὸς, ὁ πανάγαθος τοῦτος σταυρὸς, ὁ παντοδύναμος τοῦτος σταυρός· καὶ ἐρχόμενος θέλει κάμει, θαρρῶ, καὶ τώρα ἐκεῖνα τὰ καλὰ ὁποῦ ἔκαμε τότε. Διὸ παρακαλῶ τὴν εὐγενείαν σου, ἄρχοντα, νὰ παρασταθῇς καὶ νὰ συνδράμῃς καὶ ἡ εὐγενεία σου νὰ γένῃ ἕνας κοινὸς ἔρανος, ἕνας πάνδημος ῥεφενὲς, μία πλουσία συνεισφορά. Μὴ θαρρῇς πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ γράψω ἰδίως καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀδελφὸν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔγραψα, ὅτι μάλιστα πρὸς τὴν εὐγενείαν του ἔπρεπε νὰ γράψω

ὡς πρὸς μέγαν βηστιάριν, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ χέρια ἐμπαίνουσι τόσα καὶ ἐβγαίνουσι τόσα, καὶ τὸν παραστέκονται καὶ τὸν κυττάζουν τόσοι καὶ τόσοι ξεσκούφωτοι, καὶ ἐν τῇ βηστιαρίᾳ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐλπίζοντες νὰ ἐλεηθοῦν, προσδοκῶντες νὰ εὐεργετηθοῦν, προσμένοντες νὰ κυβερνηθοῦν, γράφοντας δὲ πρὸς τὴν εὐγενείαν της εἶναι ὡσὰν νὰ γράφω καὶ πρὸς τὴν εὐγενείαν του· ὅτι ἂν ἐγὼ καὶ σὺ (φιλοσοφικῶς τώρα λαλῶ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ τὸ σὺ ὁμιλῶ) εἴμεσθεν ἓν, διατί; διατὶ εἴμεσθεν φίλοι, καὶ φίλος ἄλλος ἐγὼ, λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι· πόσῳ μᾶλλον σὺ καὶ ὁ ἀδελφός σου, ὁ κὺρ Πούρβουλος, καὶ ὁ κὺρ Μιχάλης, ὁποῦ εἶσθε καὶ ἀδελφοὶ, καὶ φίλοι, καὶ Καντακουζηνοὶ, καὶ Μαγουράνοι, καὶ μεγάλοι καὶ ἄρχοντες καὶ ὁμότροποι, καὶ ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι; τοὺς ὁποίους ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς διαφυλάττοι μετὰ τοῦ τρίτου ἄρχοντος ἀδελφοῦ, μετὰ πάσης τῆς λοιπῆς συγγενείας, μετὰ πάσης τῆς ἀρχοντολογίας, μετὰ πάσης τῆς πτωχολογίας, μετὰ πάσης τῆς τζάρας, καὶ μετὰ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερεώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ᾳψξβ′, σεπτεμ. ζ′.

ὁ ἀχρεῖος ΚΑΙΣΑΡΙΟΣ.

TAYLOR INST. OXFORD

Τὴν εὐγενείαν της, περιπόθητε ἐν Χριστῷ ἄρχον ἀδελφὲ
κύριε Κωνσταντῖνε Γκινδέσκουλε, μεγάλε κλουτζιάρη,
ὁλοψύχως καὶ εὔχομαι καὶ ἀσπάζομαι.

ΔΕΝ ἦτον δίκαιον βέβαια γράφοντας αὐτοῦ εἰς μερικοὺς τῶν ἀρχόντων νὰ μὴ γράψω καὶ εἰς τὴν εὐγενείαν σου, τὸν πλέον ἠγαπημένον μου ἀπὸ πολλοὺς τῶν ἀρχόντων· ὅθεν γράφω, τὸ μὲν ἵνα ἐρωτήσω διὰ τὴν ἐφετήν μοι ὑγείαν τῆς εὐγενείας σου καὶ τῆς εὐγενεστάτης σου ἀρχοντίσσης καὶ τῶν φιλτάτων σου, τὰ ὁποῖα εὔχομαι ὁλοψύχως καὶ πατρικῶς ἀσπάζομαι· τὸ δὲ ἵνα εὐχαριστήσω διὰ τὴν ἀγάπην καὶ εὐεργεσίαν ὁποῦ ἔκαμεν εἰς ἐμὲ τὸν ἀνάξιον, μᾶλλον εἰπεῖν εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν, ἀληθέστερον εἰπεῖν, εἰς τὸν ἐν αὐτῷ σταυρωθέντα Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν· τοῦ ὁποίου τὸ ἔλεος παρακαλῶ νὰ κάμῃ τὴν πρέπουσαν ἀμοιβὴν καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ἐπειδὴ ἔχω συμπαρακαλεστὰς ἑκατὸν τόσους Ξηροποταμινοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμπρεσβευτὰς σαράντα ἁγίους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συντελεστὴν τὸν τίμιον σταυρὸν, ὁ ὁποῖος ἔχει συνεργὸν τὸν δεσπότην Χριστόν. Ἐγὼ δὲν γράφω πρὸς τὴν εὐγενείαν σου κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ ἔγραψα εἰς τοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ συνεισφέρουν τὸ κατὰ δύναμιν, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ὁποῦ σὺν θεῷ τῷ βοηθῷ ἀρχίσαμεν καὶ κτίζομεν· κτίζομεν δὲ κτίριον ὁποῦ μόλις πενῆντα καὶ ἑξῆντα πουγγία νὰ τελειώσουσι, γίνεται δὲ ναὸς ὁποῦ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τοιοῦτος δὲν εὑρίσκεται· ὅτι καὶ χωρὶς νὰ γράψω καὶ δίχως νὰ παρακαλέσω εἶμαι βέβαιος πῶς ἤθελες βοηθήσῃ καὶ συνεισφέρει οὐ μόνον τὸ κατὰ δύναμιν, ἀλλ' εἰ δυνατὸν καὶ τὸ ὑπὲρ δύναμιν· γράφω

δὲ διὰ νὰ συνομιλήσω διὰ τοῦ γράμματος, ἐπειδὴ καὶ λείπει τὸ διὰ στόματος· γράφω διὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσω καὶ ἀπὼν, ἐπειδὴ ὀλίγον μ' ἐφάνηκε τὸ παρόν· γράφω διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ καταλάβῃς πῶς ὄχι μόνον εἰς τὴν Βλαχίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Θράκην, οὐ μόνον εἰς Βουκουρέστιον, ἀλλὰ καὶ εἰς Βυζάντιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, καὶ ὅπου ἀλλοῦ ὑπάγω, σὲ θυμοῦμαι, σὲ ἀγαπῶ, καὶ παρακαλῶ τὸν θεὸν διὰ τὴν ζωήν σου, διὰ τὴν ψυχήν σου, διὰ τὴν ἀρχόντισσά σου, διὰ τὰ ἀρχοντόπουλά σου· γράφω τέλος πάντων διὰ νὰ σὲ δώσω αἰτίαν νὰ μὲ γράψῃς. Ἄλλο δὲν ἔχω πλέον νὰ εἰπῶ, παρὰ μόνον ἐνθυμήσου, ἄρχον κλουτζιάρη, πῶς σὲ λέγουσι Κωνσταντῖνον, τὴν σύζυγόν σου Ἑλένην ὁμοῦ καὶ τὴν κόρην σου. Ἐνθυμήσου δὲ πῶς Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη εὑρῆκαν τὸν τίμιον σταυρὸν, αὐτὸν ὁποῦ ἔχω, αὐτὸν ὁποῦ εἶχες εἰς τὸν ἀρχοντικόν σου, κ' ἐπίασες τόσαις φοραὶς, καὶ ἐπροσκύνησες καὶ ἐφίλησες· ἐνθυμήσου πῶς ἔχεις τὸν τύπον αὐτοῦ, τὴν εἰκόνα του, καὶ πράττε ἄξια τοῦ σταυροῦ, καὶ πολιτεύου ἀξίως τοῦ ὀνόματός σου, καὶ εὐεργέτησε καὶ βοήθησε τὸ μοναστήριον ὅσον τὸ δυνατόν σου, καὶ ἀγάπα καὶ περιποιοῦ καὶ τὸν ἡγούμενον τοῦ αὐτόσε μοναστηρίου τῆς Πλουμπούϊτας τὸν νέηλυν, καὶ τὸν ἄλλον τῆς νέας μονῆς μας τῆς Σλάτινας· ἡ δὲ ἀήττητος, καὶ ἀκατάληπτος καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ εἴη μετὰ τῆς εὐγενείας σου καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. ἀμήν.

ἀπὸ Πόλεως, [ᾳψξβ';].

Πούρβουλῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Μαγουράνῳ καὶ Καντακουζηνῷ (1).

Μ' ἘΒΑΡΥΦΆΝΗΚΕΝ ἡ στέρησίς σου, μ' ἐλύπησεν ὁ ἀπὸ Πόλεως χωρισμὸς τῆς εὐγ., μ' ἐπρόσθεσε λύπην καὶ ἡ ἀποτυχία τῶν γραμμάτων σου, τὰ ὁποῖα ἐπρόσμενα, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἔλαβα, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ προσώπου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπιστολῆς ὑστερήθην, καὶ τῆς χρηστῆς καὶ χρυσῆς ἐλπίδος ἀπέτυχον· πλὴν ἔμαθον ἐξ ὧν ἔπαθον ἀποτυγχάνειν· ἔμαθον δὲ καὶ ἐξ ὧν ἀνέγνων ἀποτυγχάνειν· διότι μίαν φορὰν, λέγει ἕνας φιλόσοφος, ἐπήγαινε καθ' ἡμέραν εἰς ἕνα εἴδωλον, ἔξω 'ς τὴν στράτα στημένο, καὶ ἅπλονε τὸ χέρι του, καὶ ἐζητοῦσεν ἐλεημοσύνην· τοῦτο βλέποντας ἕνας δὲν ἐβάσταξε, τὸν ἐρώτησε, καὶ «διατί, τὸν λέγει, ἀπὸ εἴδωλον ἐλεημοσύνην ζητεῖς; δὲν ἠξεύρεις, δὲν ἀκούεις, ἢ δὲν βλέπεις ὅτι τὰ εἴδωλα ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούουσι, χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφοῦσι, καὶ τὰ ἑξῆς;» «Μανθάνω ἀποτυγχάνειν», τὸν ἀποκρίθηκεν ὁ φιλόσοφος. Ἔμαθον λοιπὸν, ἔμαθον κἀγὼ, φίλτατε, ἔμαθον ἀποτυγχάνειν καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, χρυσὸν ὄντως μάθημα, ἀποτυγχάνειν καὶ εὐχαριστεῖν, πολλὰ ὠφέλιμον μάθημα. Μὴ ὅμως μὴ, κύριε θεέ μου, μὴν ἀποτύχω καὶ τοῦ ἐλέους σου! Δὲν ἀμφιβάλλω λοιπὸν, συμπεραίνω λοιπὸν ὅτι καὶ τὰ δύο χρυσᾶ κουμάσια δὲν τὰ ἐπούλησες, ὅτι ἡ πούλησις ἤθελε κατορθώσῃ καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς τιμῆς, καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐπιστολῆς· ὅθεν ἀπέτυχον, καὶ ἀπέτυχον

(1) Le manuscrit donne seulement Τῷ αὐτῷ, mais cette lettre suit immédiatement celle qui porte cette adresse. Voir page υγ.

δύο, καὶ τῶν δύο καλῶν, καὶ λίαν καλῶν· πλὴν ἔμαθον ἀποτυγχάνειν καὶ μὴ λυπεῖσθαι, φιλοσοφικὸν ὄντως μάθημα, ἀποτυγχάνειν καὶ μὴ ἀπελπίζεσθαι, ἀναγκαῖον κατὰ ἀλήθειαν μάθημα· μὴ ὅμως, μὴ, κύριε θεέ μου, μὴν ἀποτύχω καὶ τοῦ ἐλέους σου! Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ τὰ ἐγχειρίσῃς τῷ ἄρχοντι καμαράσῃ κυρίτζῃ Γεωργάκῃ, τῷ ἐγχειρίζοντί σοι τὸ παρόν· ὅτι ἡ εὐγ. ἔχοντας τὴν κάμαραν ἀναμφιβόλως τὰ χρυσᾶ θέλει τὰ κάμει χρυσία, καὶ θέλει μὲ τὰ ἐξαποστείλῃ ὁ χρυσός μου καμαράσης, ὁ χρηστός μου Γεωργάκης, ὁ χρυσῆς μοίρας ἄρχοντας καὶ χρηστῆς ἐλπίδος υἱὸς, καὶ χρυσοῦ καὶ χρηστοῦ αὐθέντου γαμβρὸς, τοῦ ὁποίου τὴν αὐθεντίαν καλῶς νὰ τὴν ἀπολαύσετε, ἄρχοντες. Αὐτὸς εἶναι ὁ αὐθέντης ἐκεῖνος, ἄρχοντες, ὁποῦ τόσους χρόνους τὸν εἴχετε, καὶ χρυσοὺς χρόνους εἴχετε. Αὐτὸς εἶναι ὁ αὐθέντης ἐκεῖνος ἀγαπητὸς, ὁποῦ τόσους χρόνους τὸν ὑστερήθητε, καὶ τοσούτων ἀγαθῶν ὑστερήθητε. Αὐτὸς εἶναι ὁ αὐθέντης ἐκεῖνος, ἀδελφοὶ, ὁποῦ τοσοῦτον ἐπιποθούσετε, καὶ οὐρανόθεν τὸν ἐζητούσετε. Αὐτὸς εἶναι ὁ αὐθέντης ἐκεῖνος ὁποῦ τοὺς γέροντας ἐτιμοῦσεν ὡσὰν γονεῖς, τοὺς ὁμηλίκους τοὺς εἶχεν ὡς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς νέους τοὺς ἀγαποῦσεν ὡς τέκνα του. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἡγεμὼν ὁποῦ τοὺς ἀρχιερεῖς ὑπερετιμοῦσε, τοὺς ἱερεῖς ὑπεραγαποῦσε, τοὺς ἄρχοντας ὑπερευτυχοῦσε, καὶ τοὺς πτωχοὺς ὑπερελεοῦσεν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἡγεμὼν ὁποῦ Βλάχοι καὶ Μπόγδανοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς, ἐκκλησίαι καὶ μοναστήρια ἀναζητοῦσαν καὶ ἤθελαν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἡγεμὼν ὁποῦ ἡ Μπογδανία, ὁποῦ ἐπεριπάτησα, ἐπαινοῦσε, καὶ ἡ Βλαχία, ὁποῦ ἐπεριτριγύρισα, ἐγκωμίαζεν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἡγεμὼν ὁποῦ σᾶς τὸ ἔδωκεν ὁ θεὸς διὰ δόξαν του, σᾶς τὸν ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς διὰ ἔλεος, καὶ ἦλθεν αὐτοῦ διὰ εὐτυχίαν σας. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἡγεμὼν ὁποῦ ἔλαβε τὴν ἡγεμονίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐθεντίαν διὰ τὸν λαὸν, καὶ τὴν ἐξουσίαν διὰ τὸ εὐεργετικόν. Αὐτὸς εἰς ὃν πρέπει νὰ ὑποτάσσεσθε εὐπειθῶς, συμφέρει νὰ δουλεύετε πιστῶς, ὀφείλετε νὰ ἀγαπᾶτε θερμῶς, διὰ νὰ τὸν ἔχετε διὰ βίου παντός· αὐτὸς ὑπὲρ οὗ μὲ ἐλέγετε νὰ δεηθῶ εἰς τὸν θεὸν, καὶ νὰ παρακαλέσω τὸν

σταυρὸν διὰ νὰ τὸν κάμῃ καὶ πάλιν αὐθέντην ὑμῶν. Αὐτὸς (1) τέλος λόγου εἶναι ἡγεμὼν ἐκεῖνος καὶ ὁ αὐθέντης αὐτὸς ὁποῦ ἐλέῳ θεοῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου σταυροῦ, πρεσβείαις τῶν ἁγίων μου τεσσαράκοντα ἔλαβε τὴν αὐθεντίαν ἀνήμερα τῶν ἁγίων μου τεσσαράκοντα. Ἐφόρεσε καφτάνι τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων μου τεσσαράκοντα, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῶν ἐνδόξων μου τεσσαράκοντα, ὧν ταῖς πρεσβείαις πολυχρόνιον ποιήσοι κύριος ὁ θεὸς, καὶ διαφυλάξοι αὐτὸν εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους, ἀμὴν, εἰς πολλῶν σωτηρίαν, ἀμὴν, καὶ εἰς ἡμῶν εὐτυχίαν, ἀμήν.

ϡϟγ΄.

(1) Αὐτὸς δέ ἐστιν ὁ Κωνσταντῖνος Ῥακοβίτζας ὁ καὶ Τζιχάνης ἐπικληθεὶς, ὁ υἱὸς Μιχάλβοδα Ῥακοβίτζα. (Note du copiste.)

Μελετίῳ Λαρίσσης, τῷ ὕστερον Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ.

ΕΓΝΩΝ τὰ ὅσα καὶ εἰς τὰς δύο ἱερὰς αὐτῆς ἐπιστολὰς ὁρίζει ἡ πανιερότης της περί τε του εἰς τὴν Σκόπελον τὴν πατρίδα μου πηγαιμοῦ μου, καὶ εἰς τὸ πατρικόν μου μοναστήριον κατοικίας μου, καὶ περὶ τοῦ ἐγκολπίου· καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου λέγω, ὁ θεὸς, δεσπότη μου, οἶδεν ὁ πάντα εἰδὼς πόσον ἐπιθυμῶ· ὅτι καὶ ἡ Σκόπελος νῆσος ἐξαίρετος καὶ πολλῶν νήσων καλλίων, καὶ αὐτῆς τῆς περιφήμου Χίου, εἰς ἣν νῦν παροικῶ, ναὶ, οἶδεν ὁ θεὸς ὅτι οὐ ψεύδομαι, ὡς εὔκαρπος πολλὰ, καὶ γεμάτη νερὰ, καὶ ἐνδυμένη μὲ διάφορα φυτὰ καὶ δένδρα ἥμερά τε καὶ ἄγρια, καὶ χόρτα ἰατρικὰ, καὶ τὸ μοναστήριον ὡραιότατον, καθὼς καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο ὀφθαλμοφανῶς τὰ εἶδεν ἡ ὑμετέρα πανιερότης, καὶ τὰ ἐπεριπάτησε, καὶ τὰ ὑπερεπαίνεσε, καθὼς ἤκουσα. Δὲν ἔχω ὅμως ἐκεῖ τὴν φίλην ἡσυχίαν καὶ μοναξίαν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγγενῶν μου καὶ φίλων μου, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μὴ θέλων τὰ ὑστεροῦμαι καὶ τὰ δύο, καὶ ἀκουσίως τὰ παραιτοῦμαι ἀμφότερα· καὶ ἐξελεξάμην, ἀφ' οὗ σὺν θεῷ ἁγίῳ ἐπιστρέψω εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Ξηροποτάμου, ὅθεν ἐξῆλθον, νὰ μείνω ἐκεῖ καὶ παραρριπτεῖσθαι ἐν ἐρημίᾳ, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασι συγγενῶν, κατὰ τὸ «φεῦγε τὸν κόσμον, ταπεινὲ μοναχὲ, καὶ σωθήσῃ», καὶ «ὁ σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν»· ὅτι τώρα ὀλίγοι δυνατὰ οἱ σωζόμενοι, καὶ λόγον σωτηρίας τὴν σήμερον οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀκούουσιν, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἐπαχύνθη γὰρ, δεσπότη, ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τὰ ἑξῆς, ἔχουσι Μωσέα καὶ προφήτας, ἀκουσάτωσαν αὐτῶν·

ἔχουσι Χριστὸν καὶ ἀποστόλους, ὑποταγείτωσαν αὐτοῖς· καὶ πρὸς τούτοις ἔχουσιν ἱεράρχας καὶ διδασκάλους, ἃς ὑπακούσουν αὐτοὺς καὶ σωθήσονται. Περὶ δὲ τοῦ ἐγκολπίου, ἂν τὸ ὥριζα πλέον, δεσπότη μου, σὲ τὸ χάριζα, ὄχι νὰ σὲ τὸ πουλήσω· ἕνα καιρὸν τὸ ὥριζα, μίαν φορὰν ἦτον ἐδικόν μου, τώρα εἶναι τῆς Παναγίας εἰς τὸ μοναστήριον τῆς ὁποίας τὸ εἶδες, καὶ ἡ Παναγία τὸ ὁρίζει, καὶ ὄχι πλέον ἐγὼ ὁ ἀχρεῖος καὶ ἀνάξιος δοῦλος της, καὶ τῆς ὑμετέρας πανιερότητος, ἧς τὰ ἔτη εἴησαν ὅ τι πλεῖστα καὶ ψυχωφελῆ, αἱ δὲ ἅγιαι εὐχαὶ μετ' ἐμοῦ. ἀμήν.

ᾳψξδ', σεπτεμβ. λ.

Κωνσταντῖνος Δαπόντες Παρθενίῳ Λήμνου.

ΔΕΣΠΌΤΗ μου, ἦλθα δι' εὐχῶν σας εἰς τὴν δευτέραν, ἢ μικρὰν, ἐπαρχίαν σας, τὴν θεοφύλακτον νῆσον καὶ ἁγιώνυμον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου. Τὸ ἱερόν σας τῷ αἰδεσιμωτάτῳ ἐνεχείρισα Σακελλίου· χρησιμώτατος ἄνθρωπος, τὴν εὐχήν σας μαζί μου νὰ ἔχῃ! Μὲ ὑπεδέχθη μὲ ἀγάπην, ὄχι ὡς ἄξιον ὑποδοχῆς, ἀλλ' ὡς παρ' ἀγαπητοῦ δεσπότου ἐρχόμενον. Τὴν τετράδη νύκτα, ξημερόνοντας πέμπτη, ἐμπῆκα εἰς τὸν ἅγιον Εὐστράτιον, ἄμποτες καὶ ἐκεῖ (τὸν οὐρανὸν λέγω) διὰ τῶν θεοπειθῶν της εὐχῶν. Προσμένω καΐκι διὰ τὸ Πιπέρι· ὡς τόσον περιῆλθον περιηγήσεως χάριν τὴν χώραν, καὶ προσκυνήσεως χάριν τὰς ἐκκλησίας· ἡ τοῦ ὁσίου Εὐστρατίου τανῦν ὡραΐζεται καὶ κοσμεῖται διὰ τῆς ἀνανεώσεως καὶ βερνικώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων παρά τινος ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου, ἐπιστασίᾳ τοῦ Χατζῆ Γεωργίου. Ἡ ἐκκλησία μόνον τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων νεόκτιστος καὶ λυπεῖται καὶ σκυθρωπάζει, τῶν ἄλλων εὐφραινομένων· τούτη μόνον κατηφὴς καὶ περίλυπος, τῶν ἄλλων ὅλων ἀγαλλομένων, ὑστερουμένη τῆς εὐπρεπείας καὶ δόξης, δι' ἣν ἐκτίσθη, τῆς ἱερᾶς, λέγω, καὶ θείας τελετῆς, τῆς ἀναιμάκτου θυσίας, τῆς ἁγίας λειτουργίας, κάθηται ὡς νύμφη χηρεύουσα· καὶ ποία τούτη; ἡ ἐκκλησία ἐκείνων διὰ μέσου τῶν ὁποίων αἱ ἄλλαι ἐκκλησίαι ἐθεμελιώθησαν, διὰ τῶν ὁποίων αἱ ἐκκλησίαι ἐκτίσθησαν, ἐκοσμήθησαν, ἐπληθύνθησαν, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς τὰς ἐκκλησίας του ᾠκοδόμησε καὶ ἐφύλαξε μέχρι τοῦ νῦν, καὶ

μέχρι συντελείας διαφυλάξει· ὅθεν τούτη, ὅπου ἔπρεπεν ὁμοῦ μὲ ταὶς ἄλλαις (διὰ νὰ μὴν εἰπῶ ὑπὲρ ταὶς ἄλλαις) νὰ συνευφραίνεται, καὶ εὐφραινομένη νὰ συνδοξάζεται, καὶ δοξαζομένη νὰ συνδοξολογῇ τὸν θεὸν, καὶ νὰ δέεται ἐκτενῶς, καὶ δεομένη νὰ ἐκφωνῇ· ἐν πρώτοις μνήσθητι, κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Παρθενίου, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· τούτη, πανιερώτατε δέσποτα, σκυθρωπάζει, στυγνάζει, στενάζει, καὶ σιωπᾷ, καὶ σιωπῶσα ἀλγεῖ, καὶ ἀλγοῦσα θρηνεῖ, καὶ θρηνοῦσα βαβιτιχῶς ἐκφωνεῖ· ἐγεννήθη τὰ βάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου; ποῦ ἐστιν ὁ ἱερουργούμενος Χριστός σου; ποῦ ἐστιν ἡ θεία σου λειτουργία; ἀμμὴ πρὸς τὶ σοῦ ἐξεχωρίσθη τὸ βῆμα, σοῦ καθιδρύθη ἡ τράπεζα καὶ σοῦ κατεσκευάσθη ἡ πρόθεσις; Ταῦτα λοιπὸν, σεβασμιώτατέ μοι πάτερ, καὶ ἰδὼν καὶ ἀκούσας συνήλγησα τῇ μητρὶ καθὸ τέκνον, συνέπαθον τῇ δεσποίνῃ ὡς δοῦλος, καὶ προσπίπτων τῷ ἐλέει τῆς ὑμετέρας πανιέρου, θεοσδότου, καὶ φιλοστόργου πατρότητος, καὶ καταφιλῶν τὰς ἁγίας της χεῖρας καὶ πόδας, δέομαι εἰ καὶ ἀνάξιος, ἀντιβολῶ εἰ καὶ εὐτελὴς, καὶ ἱκετεύω καὶ παρακαλῶ θερμῶς τὴν ὑμετέραν χριστομίμητον ψυχὴν, τὴν εὐσυμπάθητον γνώμην, καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀμνησίκακον διάθεσιν· πρόσταξε, δεσπότη, νὰ λειτουργῆται, δόσαι ἄδειαν νὰ γίνεται καὶ εἰς αὐτὴν ἡ θεία λειτουργία καθὼς καὶ εἰς τὰς λοιπάς· μὴ τὴν κακίαν ἑνὸς τὴν ἀποδώσετε εἰς πολλοὺς, τὴν ἀφροσύνην τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, νίκησε τὴν κακίαν μὲ τὴν εὐεργεσίαν, τὴν ἀστοχασίαν ἐκδίκησε μὲ τὴν μεγαλόνοιαν· δὸς τῇ σῇ θυγατρὶ τὸν νυμφίον, τῇ νύμφῃ τὸν στολισμὸν, τῷ στολισμῷ τὴν ὠφέλειαν, τῇ ὠφελείᾳ τὴν δόξαν θεοῦ· μὴ ὑπερίδῃς ταύτην μόνην χηρεύουσαν, ταύτην μόνην θρηνοῦσαν· μνήσθητι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς τὸ πανάχραντον καὶ θεῖον αἷμα ἐκχέαντος· ζήλωσον τὸν πρωτομαίστορα Παῦλον τὴν τῶν Γαλατῶν ἐκκλησίαν ἀπὸ θεοῦ ἀποστατήσασαν οὐκ ἀπωσάμενον, οὐδὲ ἐχθραίνοντα πρὸς αὐτὴν καὶ

μνησικακοῦντα, ἀλλ' ἐπανορθώσαντα, καὶ τῷ Χριστῷ πάλιν καὶ θεῷ ἀνασώσαντα ταύτην καὶ οἰκειώσαντα· τοῦτον καὶ αὕτη προβάλλεται πρέσβυν, οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν συνάδελφον καὶ συλλειτουργὸν αὐτῷ Πέτρον, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ᾠκοδόμηται, ἐγκαινίασται, καὶ σεμνύνεται· αἰδέσθητι αὐτῶν τὸ ἀξίωμα, ὁ καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν ἀποστόλων γενόμενος· ἐπάκουσον τῆς μεγάλης ταύτης πρεσβείας, ἧς ὁ μέγας θεὸς διὰ παντὸς ἐπακούει, ἧς χρήζομεν πάντες, ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς, καλόγηροι καὶ κοσμικοὶ, δίκαιοι καὶ ἁμαρτωλοί. Πρόσταξε, δεσπότη, διὰ τὴν ἀγάπην τῶν ἁγίων ἀποστόλων, δῶσε ἄδειαν διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Παναγίας, συγχώρησε, ἄφες διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ἁγίου Παρθενίου Λαμψάκου, τοῦ συνωνύμου σου νὰ λειτουργῆται ἡ ἐκκλησία εἰς τὸ ἑξῆς ἀκωλύτως· δὲν λέγω παρέκει, δὲν ἀνακατόνομαι εἰς τὰ ἄλλα ὁποῦ ἠξεύρετε, μόνον νὰ λειταυργῆται εἰς δόξαν Χριστοῦ, εἰς μνημόσυνον τῆς πανιερότητός σας, εἰς ἁγιασμὸν τῶν χριστιανῶν. Πολλὴ ζημία προξενεῖται, δεσπότη μου, ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ λειτουργῆται ἡ ἐκκλησία, καὶ μεγάλο ὄφελος ἀπὸ τὴν λειτουργίαν· ἐὰν κήπου κεκλεισμένου καὶ πηγῆς ἐσφραγισμένης, οὐδὲν ὄφελος ἐξ αὐτῶν, ἠμπορῶ νὰ εἰπῶ καὶ ζημία· πόση ζημία ἐκκλησίας μὴ λειτουργουμένης; καὶ ἐκκλησία ὁποῦ εἶναι ἐμποδισμένη νὰ λειτουργῆται, ἠξεύρεις, δεσπότη, μὲ τὶ ὁμοιάζει; ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον ὁποῦ ἔχει ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν βλέπει, ὦτα καὶ δὲν ἀκούει, χεῖρας καὶ δὲν ψηλαφᾷ, πόδας καὶ δὲν περιπατεῖ, διὰ νὰ μὴν εἰπῶ σῶμα δίχως ψυχὴν, καὶ οὐρανὸν δίχως ἥλιον, καὶ ἥλιον δίχως φῶς, τὸ ὁποῖον ἂν ἦναι εὐσεβὲς, ἂν ἦναι διὰ ὑποφερμὸν, ἂς τὸ κρίνῃ μὲ λογισμόν. Γνωρίζω τὸ δίκαιόν σου, ἄφες το διὰ τὸν θεόν· ἠξεύρω τὸ αἴτιον, ἀποσιώπησέ το διὰ τὸ καλὸν τοῦ ποιμνίου σου, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων ξέχασέ το, διὰ τὴν ζωήν σου, διὰ τὴν ψυχὴν τῶν γονέων σου, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ δούλου σου, ἣν ἠγάπησάς με, καθὼς μὲ ἔλεγες· καὶ πρόσταξέ με δι' αὐτὸ ὅ τι ὁρίσῃς νὰ κάμω, ὅ τι προστάξῃς νὰ δώσω. Δεσπότη, ἡ λειτουργία εἶναι δόξα τῆς ἐκκλησίας, ἡ δόξα τῆς ἐκκλησίας δόξα θεοῦ, ὃς τὴν δόξαν

λοιπὸν τῷ θεῷ· ἡ δόξα τῶν ἀποστόλων εἶναι δόξα τῶν ἀρχιερέων, ἡ δόξα τῶν ἀρχιερέων δόξα τῆς σῆς πανιερότητος· μὴ ὑπερίδῃς λοιπὸν τῷ μέρει τούτῳ τὴν δόξαν σου· δόξασον καὶ σεαυτὸν, καὶ θεὸν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Ἀλεξάνδρῳ διδασκάλῳ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς.

ΑΜΠΕΛΙ δὲν ἔχω, νὰ σὲ στείλω σταφύλια· περιβόλι δὲν ἔχω, νὰ σὲ στείλω λεμόνια· οὐδὲ πρόβατα ἔχω, νὰ σὲ στείλω κασκαβάλια, ἀλλ' οὐδὲ μελίσσια, νὰ σὲ δώσω μελόπιτταις· ὃ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· λόγους ἔχω, λόγους σὲ δίνω, λογιώτατε κὺρ Ἀλέξανδρε· ἐπειδὴ δὲ οἱ λόγοι πτερωτοὶ ὄντες πέτονται, καὶ πετόμενοι φεύγουσι, καὶ φεύγοντες τοὺς ἀλησμονοῦμεν, καὶ ἀλησμονοῦντες λυπούμεθα, τὰ πτερά τους μὲ τὸ μελάνι τὰ ἔβρεξα, καὶ εἰς τὸ χαρτὶ τὰ ἐκόλλησα, καὶ κολλῶντας τὰ ἐξαπέστειλα· ὁποῦ καὶ ἂν θέλουσι νὰ πετάξουν κατὰ τὴν φύσιν τους νὰ μὴ πέτωνται, καὶ μὴ πετόμενοι νὰ μὴ φεύγουσι, καὶ μὴ φεύγοντες νὰ μὴν ἀλησμονοῦνται, καὶ μὴν ἀλησμονούμενοι νὰ ἀναγινώσκωνται, καὶ ἀναγινωσκόμενοι νὰ μᾶς εὐφραίνουσι, καὶ εὐφραίνοντες νὰ δοξάζωμεν τὸν θεὸν, ὁποῦ ἔδωκεν εἰς τὸ μὴ ὂν τὸ εἶναι, εἰς τὸ εἶναι τὸν κόσμον, εἰς τὸν κόσμον τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν νοῦν, εἰς τὸν νοῦν τὴν μάθησιν, εἰς τὴν μάθησιν τὴν σοφίαν, εἰς τὴν σοφίαν τὰ γράμματα, εἰς τὰ γράμματα τὸ κονδύλι, εἰς τὸ κονδύλι τὸ χαρτὶ, εἰς τὸ χαρτὶ τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τὴν κατάληψιν, καὶ εἰς τὴν κατάληψιν τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν εἰς τὸν θεὸν, ὁποῦ ταῦτα πάντα τὰ ἔδωκε· καὶ ἔτι θέλει δώσῃ τῷ μὲν πανιερωτάτῳ δεσπότῃ ἡμῶν τὴν μακροημέρευσιν, τῷ πανημερωτάτῳ αὐθέντῃ ἡμῶν τὴν στερέωσιν, τῇ λογιότητί σου τὴν εὐτυχίαν, τῇ εὐτυχίᾳ τὴν ὑγείαν, τῇ ὑγείᾳ τὴν ἀγαθοεργίαν, τῇ ἀγαθοεργίᾳ τὴν ἀνταμοιβὴν, τῇ ἀνταμοιβῇ τὸ ἑκατονταπλάσιον, τῷ ἑκατονταπλασίῳ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἐμοὶ δὲ τῷ βιοθανεῖ δὲν παρακαλῶ νὰ δώσῃ τοῦ Ἀντωνίου τὴν ἄσκησιν, τοῦ

Γεωργίου τὴν ἄθλησιν, τοῦ Εὐσταθίου τὴν ὑπομονὴν, τοῦ Γρηγορίου τὴν θεολογίαν, τοῦ Ἰωάννου τὴν χρυσοστομίαν, ἀλλὰ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ Τελώνου τὴν συντριβὴν, τοῦ Ἀσώτου τὴν ἐπιστροφὴν, τοῦ Ληστοῦ τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν μετάνοιαν, σηκόνοντας ἀπὸ λόγου μου τοῦ Πλουσίου τὴν ἀσπλαχνίαν, τοῦ Φαρισαίου τὴν καύχησιν, τοῦ Φαραὼ τὴν σκληροκαρδίαν, τοῦ Ἰούδα τὴν ἀχαριστίαν, καὶ τοῦ δαίμονος τὴν ὑπερηφάνειαν, καὶ δίδοντας τῇ ἀφροσύνῃ μου φρόνησιν, τῇ ἀκρασίᾳ ἐγκράτειαν, τῇ ἀμελείᾳ τὴν ἐπιμέλειαν, τῷ θυμῷ τὸν χαλινὸν, τῇ ἐπιθυμίᾳ τὸ σῶφρον, τῷ βίῳ τὴν προσοχὴν, ταῖς ἁμαρτίαις τὴν ἄφεσιν καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τὴν εἰς τὸν παράδεισον αὖθις ἀποκατάστασιν, καὶ μηδέποτε πλέον μετάστασιν, καὶ τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ μου διάστασιν, τῆς μιᾶς ὑποστάσεως τῆς ὑπερουσίου, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Κωνσταντίνῳ Δουδέσκουλῳ, μεγάλῳ βορνίκῳ, Καισάριος ὁ Δαπόντες.

Ὁ ΚΑΪΣΑΡ ΙΟΥΛΙΟΣ, ἐνδοξότατε ἀδελφὲ, ἀπελθὼν εἴς τινα πόλιν (τὸ ὄνομά της δὲν ἐνθυμοῦμαι), καὶ νικήσας, ἔγραψεν εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς Ῥώμης ταῦτα καὶ μόνα τὰ τρία λόγια· « ἦλθον, εἶδον, νενίκηκα ». Ἐλθὼν δὲ κ' ἐγὼ εἰς Τυργόβιστον καὶ ἰδὼν, ἰδοὺ γράφω καὶ λέγω τὰ ἴσα σχεδὸν, καὶ τὰ ἴδια· « ἦλθον, εἶδον, καὶ ἔκλαυσα ».

Κλέος τῆς οἰκουμένης Βλαχία, στολὴ τῆς Εὐρώπης Βλαχία, ὁ θεὸς ἔκαμε τὸν κόσμον ὅλον χωρὶς ποσῶς νὰ στοχασθῇ, ἐσένα ὅμως, θαρρῶ, μὲ μεγάλην του στόχασιν· τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν δίχως κανένα κόπον, καὶ ἐσένα ὅμως, θαρρῶ, ἐκοπίασε· τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν δίχως κανένα ψεγάδι, ἐσένα ὅμως ἀπὸ χάρες γεμάτην.

Κλέος τῆς οἰκουμένης Βλαχία, στολὴ τῆς Εὐρώπης Βλαχία, οἱ ποταμοί σου χρυσόρροοι, οἱ κάμποι χρυσόγονοι, τὰ ὄρη σου ὡραιότατα, καὶ τὰ βουνὰ χαριέστατα, βρύσες γεμάτα, δένδρα γεμάτα, οὐ μόνον ἄγρια, ἀμμὴ καὶ ἥμερα τὸ παράδοξον· δάση κατάσκια, δρυμῶνες παμμέγιστοι, λειμῶνες πανεύοσμοι, νάπαις τερπνότατας, φάραγγες εὐμορφότατας, κοιλάδες εὐγενικώτατας, τοποθεσίαις ἡδονικώτατας, οἱ τόποι σου μεγαλώτατοι, οἱ κάμποι σου ὁμαλώτατοι, τὰ χώματα ἀνθηρότατα, τὰ χωράφια γονιμώτατα, τὰ γεννήματα πλουσιώτατα· πιθαμὴ τόπος καὶ 'ς τὰ βουνὰ, καὶ 'ς τοὺς κάμπους δὲν ἐδημιουργήθηκε περιττὸς, δὲν στέκεται ἀργὸς, δὲν εὑρίσκεται ἄχρηστος, δὲν φαίνεται ἄχαρις· λίθος οὐδαμοῦ, πέτρα καὶ ποῦ. Ἐσήκωσεν ὁ θεὸς τὰ χώματα ἀπὸ τὰ νησιὰ, καὶ τὰ ἔρριψε 'ς τὴν Βλαχιὰ,

κ' ἐσήκωσε ταὶς πέτραις ἀπὸ τὴν Βλαχιὰ, καὶ ταὶς ἔρριψε 'ς τὰ νησιά· οἱ κάμποι κοντολογῆς καὶ τὰ βουνὰ θαυμαστότατα· τοῦτα ἄξια διὰ ἐκείνους τοὺς κάμπους, καὶ τοῦτοι διὰ ἐκεῖνα τὰ βουνά· καὶ θαρρεῖς πῶς συνερίζονται τὰ βουνὰ νὰ περάσουν τοὺς κάμπους 'ς τὴν εὐμορφιὰ, καὶ οἱ κάμποι τὰ βουνὰ, καὶ οὔτε τὰ βουνὰ καταιβαίνουν 'ς τοὺς κάμπους νὰ τοὺς γεμίζουσιν, οὔτε οἱ κάμποι 'ς τὰ βουνὰ ἀναιβαίνουν νὰ τὰ συγχίζουσιν· ἀλλ' ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσεν αὐτὰ ὁ θεὸς, δεδοξασμένον τὸ ὄνομά του· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Καὶ οἱ κάμποι πολλοὶ, καὶ τὰ ὄρη πολλὰ, καὶ ἴσα τὴν Βλαχίαν καὶ τὰ δύο διαχωρίζουσι· τοῦτο νόστιμον, καὶ καθὼς λέγεται τζάρα μουντινιάσκα (1), ἀναμαρτήτως ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ (καὶ θαυμάζω γιατὶ δὲν λέγεται) καὶ τζάρα κινπινιάσκα· ὁμοίως καὶ οἱ Βλάχοι ὁποῦ λέγονται μουντένοι ἠμποροῦν νὰ λέγωνται καὶ κινπινένοι, καὶ ἀπορῶ διατὶ νὰ μὴ λέγωνται.

Κλέος τῆς οἰκουμένης Βλαχία, στολὴ τῆς Εὐρώπης Βλαχία, οἱ ποταμοί σου περίφημοι· ἡ λίμναις σου περιβόηταις· ἐκεῖ ἑρπετὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἐδῶ ὀψάρια, ὧν οὐκ ἔστι χορτασμός· οἱ ἀμπελῶνες σου πολλαχοῦ, οἱ μελισσῶνες σου πανταχοῦ· ποταμηδὸν τὰ κρασία σου, τὰ μέλιά του κρουνηδὸν, καὶ σωρηδὸν τὰ κηρία σου, καὶ ἐκλεκτὰ τὰ κηρία σου, τὰ μέλιά σου ξεχωριστὰ, καὶ εὐγενικὰ τὰ κρασία σου· ὡσὰν τὰ φύλλα τὰ βώδια, ὡσὰν τὰ ἄστρα τὰ πρόβατα, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὰ ἄλογα· ἢ μὴ γὰρ δὲν εἶναι τὰ ἀηδόνια, ἢ μήπως λείπουν τὰ χελιδόνια; καὶ δὲν ἔρχονται τὰ λελέκια, καὶ δὲν εἶναι χιλιάδες καὶ περιστέρια, καὶ τρυγόνια, καὶ ὀρτύκια, καὶ περδίκια, καὶ κοσσύφια; ἐλάφια ὅσα θέλεις, ζαρκάδια ὅσα ἀγαπᾷς, λαγοὺς δὲ καὶ τὰ σκωλία χορταίνουσιν· ἀρκούδαις καὶ μεγαλώταταις, ἀλούπια καὶ καλώτατα, ζιντζάπια καὶ πολλότατα· τὸ κακούμι καὶ τὸ σαμούρι τὸ ἔχει μόνον ὁ Μόσχοβος, καὶ τὸν φοίνικα

(1) μουντινιάσκα, ὀρεινή· κινπινιάσκα, καμπήσια (Note de Dapontès).

ὁ Αἰθίοπας. Καλὴ ἡ Μπογδανία, καλήτερη ἡ Βλαχία· καλὴ ἡ Λεχία, καλήτερη ἡ Βλαχία· καλὴ ἡ Οὐγγρία, καλήτερη ἡ Βλαχία· καλὴ πᾶσα ἡ γῆ, καλήτερη ἡ Βλαχία· ὁ ἐν Ἐδὲμ παράδεισος μόνος καλήτερος τῆς ἐν Δακίᾳ Βλαχίας.

Κλέος τῆς οἰκουμένης Βλαχία, στολὴ τῆς Εὐρώπης Βλαχία· εἶναι τὰ ἐντόσθιά της ἀληθινὰ ἁλατένια, ἡ κοιλία της ποκουρένια (1)· ἀλλ' ἐκ τῶν μαστῶν αὐτῆς ῥέει γάλα καὶ μέλι κατὰ ἀλήθειαν· ἀπὸ δὲ τῶν μηρῶν νερὰ μὲ χρυσίον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, τοῦτο σπάνιον, τοῦτο πάντιμον· τὰ στήθη της στολισμένα ναοὺς, ὁ τράχηλος μοναστήρια, οἱ ὦμοι της περιβόλια, ἡ πλάταις της πολιτείαις, χωρία καὶ τόσα παλάτια. Μὲ τὴν κεφαλὴν φοβερίζει τοὺς Οὔγγρους, καὶ τῆς πλύνει τοὺς πόδας ὁ Δούναβις. Ἀπὸ δὲ τὸ μέτωπον ὡς ἀπὸ ἀνατολὴν ἀνατέλλει τὸ λαμπρὸν Βουκουρέστιον, τὸ χρυσὸν Βουκουρέστιον, τὸ γλυκὸν Βουκουρέστιον, ὁ περίβλεπτος καὶ περίδοξος θρόνος τῶν αὐθεντῶν καὶ περισπούδαστος (2). Μὲ τὸ ἕνα χέρι πιάνει τὴν Μπογδανίαν, καὶ μὲ τὸ ἄλλο κρατεῖ τὴν Σερβίαν· μὲ τὴν δεξιὰν εὐηργέτησε ταὶς πρὸ ἄλλαις τὴν Βενετίαν, καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν ἐδάνεισε προλαβόντως τὴν Γερμανίαν· ἡ μεγαλοπρέπειά της ἔφθασεν ἕως εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ εὐτυχία της ἐχύθη ἕως εἰς τὸ ἅγιον ὄρος· τὰ ὀμμάτιά της βλέπουσι τὸν χειμῶνα καὶ τὸ καλοκαίρι, ἀλλ' οὔτε καθὼς ἡ Αἴγυπτος, οὔτε καθὼς ἡ Μοσχοβία. Ἀντὶς διὰ ματόκλαδα ἔχει τοῦ Μιχάλβοδα καὶ Ῥάδουλ βόδα τὰ περιφανῆ μοναστήρια, καὶ ἀντὶς διὰ ὀφρύδια τὸ Κουτρουτζάνι καὶ Βακαρέστιον τὰ περικαλλῆ μοναστήρια· ἀντὶ δὲ ῥινὸς τὴν Πλουμπουΐταν, τὸ περιβόητον τοῦ Ξηροποτάμου μετόχιον· τ' αὐτία της κουφαίνονται ἀπὸ ταὶς φωναὶς τῶν ἐπαίνων της, ἀπὸ ταὶς κολακείαις τῶν ἀγαπητικῶν της καὶ ἀπὸ τὰ συνερίσματα τῶν αὐθεντῶν

(1) Πόκουρα, *pissa* (Note de Dapontès).

(2) Dapontès a, par inadvertance, mis ce dernier membre de phrase à l'accusatif. Je rétablis le nominatif.

της· τὸ στόμα της ἀπαύστως θεολογεῖ, ἡ γλῶσσα θεαρεστῶς δοξολογεῖ, ἡ δὲ καρδία ἀμωμήτως ὀρθοδοξεῖ.

Δόξα τῶν ἡγεμόνων Βλαχία, ἐγκαλλώπισμα τῶν Ῥωμαίων Βλαχία, καύχημα τῶν Βλάχων Βλαχία, ἀλλ' ἀθλία Βλαχία, τὰ μοναστήριά σου χωρὶς καλογέρους, οἱ καλόγεροί σου χωρὶς ἡγουμένους, οἱ ἡγούμενοί σου χωρὶς θεὸν, ὁ θεός σου χωρὶς ἐκδίκησιν, ἡ πολιτείαις σου καὶ τὰ χωρία σου χωρὶς χριστιανοὺς, οἱ χριστιανοί σου χωρὶς νόμους, καὶ οἱ νόμοι σου δίχως παίδευσιν· ὁ χρυσὸς τῶν ποταμῶν σου σκαλίζεται, ὁ χρυσός σου ἀθροίζεται, ὁ χρυσὸς σου στολίζεται, ὁ δὲ Χριστός σου οὐδὲ γνωρίζεται. Τὰ ὄρη σου πραγματεύονται, οἱ κάμποι σου δουλεύονται, ἡ ὄκναις σου (1) ἀγοράζονται, τὰ περιβόλιά σου σπουδάζονται, ἡ μουσίαις σου (2) ἐξεργάζονται, τὰ ζῶα σου τὰ μεταχειρίζονται, τὰ ἀγαθά σου τὰ καλλωπίζονται, τὰ καλά σου πάντα τ' ἀπολαμβάνουσι, τὸν δὲ θεὸν δοτῆρα τούτων πάντων δὲν τὸν καταλαμβάνουσιν. Ἄνθρωπος καλὸς οὐδαμοῦ, οἱ κακοὶ δὲ παντοῦ· πόρνοι ἐδῶ, κλέπται ἐκεῖ· ἄδικοι ἐπάνω, ἅρπαγες κάτω· φιλάργυροι δεξιὰ, ὑπερήφανοι ζερβά· κόλακες πίσω, ψεῦται ἐμπρός· ἀχρεῖοι μέσα, ἀχρεῖοι ἔξω· ἀθεόφοβοι πανταχοῦ, θεόφοβοι πουθενὰ· ὁ φθόνος βασιλεύει, ἡ πλεονεξία παρεδρεύει, ἡ κενοδοξία τιμᾶται, ἡ ἀσέλγεια ἀγαπᾶται, ἡ γαστριμαργία δοξάζεται, ἡ κατάκρισις δὲν στοχάζεται, ἡ ἀναίδεια πολιτεύεται, ἡ σάρκα λατρεύεται, ἡ παρθενία καταφρονεῖται, ἡ σωφροσύνη καταπατεῖται, ἡ εὐλάβεια κατηγορεῖται, ἡ ταπείνωσις ἐξουθενεῖται, ἡ ἀλήθεια δὲν ἀκούεται, ἡ δικαιοσύνη δὲν φαίνεται, ἡ ἐλεημοσύνη ἐχάθη, ἡ προσευχὴ ἀπηλάθη, ἡ νηστεία ἀπετινάχθη, ὁ νόμος ἠσθένησεν, ἀργεῖ τὸ εὐαγγέλιον· γραφὴ δὲ πᾶσα ἐν σοὶ παρημέληται, προφῆται ἠτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος· ἔρρει τὰ καλὰ, γυμνὰ τὰ κακὰ, καὶ πάντα κακά.

(1) ὄκναις, τόποι τοῦ ἅλατος (Note de Dapontès).

(2) μουσία, μούλκι (Note de Dapontès).

Δόξα τῶν ἡγεμόνων Βλαχία, ἐγκαλλώπισμα τῶν Ῥωμαίων Βλαχία, καύχημα τῶν Βλάχων Βλαχία, ἀλλ' ἀθλία Βλαχία, ποῦ ἡ ἁγιότης τῶν ἀρχαίων ἀρχιερέων σου; ποῦ ἡ μεγαλειότης τῶν πάλαι αὐθεντῶν σου; ποῦ ἡ ἐνδοξότης τῶν πρώην ἀρχόντων σου; ποῦ ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον τῶν πρὸ ἡμῶν χριστιανῶν σου; διὰ γὰρ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ἐψύγη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. Διὰ τοῦτο ἔρημα τώρα τὰ χωρία, κρημνισμένα τὰ παλάτια, ἀφημένα τὰ μοναστήρια· πάγει ἐκεῖνος ὁ πολυάνθρωπος πληθυσμὸς τῶν κατοίκων· ἐχάθη ὁ πλοῦτος τῶν ἀρχόντων, ἐταπεινώθη ἡ τιμὴ τῶν ἡγεμόνων, ἐσηκώθη τὸ σέβας τῶν ἀρχιερέων, ἐσβέσθη τὸ φῶς τὸ τῆς εὐδοξίας, ἐξηράνθη ὁ ποταμὸς ὁ τῆς εὐτυχίας, ἐμαράνθη τὸ ἄνθος τῆς εὐζωΐας, ἐπατήθη ὁ βότρυς τῆς εὐθυμίας, ἐθερίσθη ὁ στάχυς τῆς εὐθηνίας· ἔπεσεν, ἔπεσε Βλαχία ἡ πόλις ἡ μεγάλη. Διὰ τοῦτο τώρα αὐθεντίαις χρονιάρικαις, καὶ αὐθεντίαις μὲ χιλιάδαις πουγγία, καὶ μουκαρέρια μὲ ἑκατοστάδαις. Διὰ τοῦτο τώρα σπέρνεις δέκα, καὶ θερίζεις ἕνα, καὶ ἔσθ' ὅτε κἂν κανένα, ἔξω ἀπὸ τὸν φετεινὸν τοῦτον χρόνον, ὁποῦ ἡ δύναμις τοῦ τιμίου ξύλου περιερχομένη τὴν τζάραν, ἡ χάρις τοῦ τιμίου σταυροῦ περιπατῶντας ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, ἀπὸ καδηλίκι εἰς καδηλίκι, καὶ ἀπὸ χωρίον εἰς χωρίον [συνέδραμε]. Συνέδραμε καὶ ἡ καλοσύνη καὶ ἀρετὴ τοῦ πολυχρονημένου αὐθέντου Σκαρλάτβοδα, καὶ εὐλόγησε καὶ σιτάρια καὶ κριθάρια, καὶ ἐπλήθυνε καὶ πουρούνπια (1) καὶ μαλαΐα (2). Διὰ τοῦτο τώρα λιμοὶ καὶ λοιμοί, καὶ αὔριον σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ μεθαύριον μάχαιρα 'ς τοὺς ἀνθρώπους· τὸ προεῖπεν ὁ προφήτης, «μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται». Διὰ τοῦτο ἡ Κραγιόβα ἐτούρκεψε σχεδὸν, καὶ ἡ Βλαχία κοντεύει. Περιπατεῖς, καὶ βλέπεις καὶ ὀργόνουν, κ' ἐρωτᾷς· «τίνος εἶναι τὸ ὄργωμα;» — «Τοῦ Μουσταφάγα», σὲ ἀποκρίνονται. Βλέπεις καὶ σπέρνουν, κ' ἐρωτᾷς, καὶ ἀκούεις·

(1) Πουρούνπι, καλαμπόκι (Note de Dapontès).
(2) Μαλαΐ, κιχρί (Note de Dapontès).

«τοῦ Ἡμπραὴμ ἀγᾶ.» Θερίζουν κ' ἐρωτᾷς, καὶ σοῦ λένε τὰ ἴδια. Πρόβατα βλέπεις καὶ ἀλόγατα, κ' ἐρωτᾷς, καὶ ἀκούεις τὰ ὅμοια. Ἀφίνω μπάλταις, μποστάνια, καὶ σπίτια ὅλα τούρκικα· ἐντρέπομαι νὰ εἰπῶ καὶ γυναίκαις, φοβοῦμαι νὰ μιλήσω καὶ ἄλλο πλειότερον. Περιπατεῖς, καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος βλέπεις καὶ χαίρεσαι τῆς Βλαχίας τὰς εὐμορφίας, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο λυπᾶσαι κρημνισμένας τὰς ἐκκλησίας, ἀσκεπάστους, βουστάσια, ἱπποστάσια, καταφύγια τῶν ἀλόγων ζώων καὶ οἰκητήρια. Εὐφραίνεσαι διὰ τὰς τοποθεσίας καὶ κλαίεις διὰ τὰς ἐρημίας· ἄνθρωποι καὶ ὀλιγώτατοι καὶ ἐλεεινότατοι, τόποι ἀξιοθέατοι καὶ ἀξιοθρήνητοι.

Σήκω, καὶ ἔλα, ἄρχοντα, ἔλα, σὲ παρακαλῶ, ἐδῶ εἰς Τυργόβιστον, ἔλα καὶ σὲ χρειάζομαι· ἔλα καὶ μὲ τὸν νοῦν, ἂν· δὲν ἠμπορῇς μὲ τὸ σῶμα· ἔλα ἐδῶ, ὁποῦ πολλάκις ἦλθες, θαρρῶ, καὶ ἐπεριπάτησες, ὅπου καὶ τὰ σπίτιά σου ἀκόμη στέκονται· ἔλα τώρα, καὶ θέλεις ἰδεῖ πλεῖον τῶν γεγραμμένων ὧδε, καὶ θέλεις ἐνθυμηθῆ, καὶ θέλεις κλαύσῃ τὸ ποτὲ κλεινόν σου Τυργόβιστον, τὸν ἀρχαῖον θρόνον τῆς ἡγεμονείας. Βέβαια θέλεις κλαύσῃ· δὲν ὑπομένεις βλέποντας τὴν περικαλλῆ καὶ μεγάλην κούρτην ἐκείνην παντέρημον, τοὺς ὑψηλοὺς οἴκους ὡς τῆς Χαλάνης τὸν πύργον, καὶ τὴν μυριόφυτον αὐτῆς γραδῖνα (1) καὶ πανευφρόσυνον, τζουκνίδας γεμάτην καὶ μαρατζίνια· ἔλα τώρα καὶ θέλεις ἰδεῖ καὶ κλαύσῃ τὴν καλλονὴν, τὴν μητρόπολιν, καὶ τὸν περίδοξον ναὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναλήψεως, τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ πανευπρεπὲς ὄντως κτίριον, τοῦ Τυργοβίστου τὸ ἀξιοθέατον κάλλος καὶ ἀξιόθεον, τὸν ἀνεκδιήγητον τῆς μητροπόλεως ἔπαινον, τοῦ ὁποίου τὴν εὐμορφίαν ὁμοῦ καὶ τὸ μέγεθος ἐγὼ δὲν εἶδα οὐδὲ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, οὐδὲ εἰς ἄλλας πόλεις ὁποῦ ἐπεριπάτησα. Ἔλα, λέγω, καὶ περιπάτησε τώρα τὴν τζάραν, καὶ θέλεις ἀκούσῃ μεῖζον τῶν ὁρωμένων ὧδε, καὶ θέλεις κλαύσῃ ὀλιγωθεῖσαν τὴν πατρίδα, κεκαμωμένους τοὺς ὀλίγους ἐκείνους συμπατριώτας σου, καὶ τὰ πάνδεινα

(1) Γραδῖνα, κῆπος (Note de Dapontès).

πάσχοντας. Στέκομαι, ἀδελφὲ, πολλαὶς φοραὶς καὶ θαυμάζομαι πῶς ἠμποροῦμεν καὶ τρῶμεν καὶ πίνομεν, πεινώντων τῶν ἀδελφῶν, λιμοκτονούντων τῶν εὐσεβῶν, καὶ κατατρυφώντων τῶν ἀσεβῶν, ἀπορῶ πῶς ἠμποροῦμεν καὶ κοιμούμεσθεν, καὶ δὲν ξυπνοῦμεν ἀπὸ ταὶς βοαὶς τῶν τζαράνων, ἀπὸ τοὺς θρήνους τῶν γυναικῶν, ἀπὸ τὰ κλάμματα τῶν παιδιῶν, ἀπὸ τοὺς στεναγμοὺς τῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ ταὶς φωναὶς τῶν πτωχῶν, ὁποῦ φωνάζουν πρὸς τὸν θεόν. Τί λέγω, τρῶμεν καὶ πίνομεν καὶ κοιμούμεσθεν, ὁποῦ καὶ ἡμεῖς εἴμεσθεν ἐκεῖνοι οἱ κατεσθίοντες αὐτοὺς ἐν βρώσει ἄρτου· ἀμμὴ ὁποῦ καὶ ὑπερηφανευόμεθα, καὶ λαμπροφοροῦμεν, καὶ χαιρόμεθα ὡσὰν νὰ εἰπῇς εἰς τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀδελφῶν μας, ἤ, ἀληθέστερον εἰπεῖν, τῶν ψυχῶν μας· καὶ δὲν θέλομεν νὰ γνωρίσωμεν τὸ χειρότερον, ὅτι σήμερον τοῦ γείτονα καὶ αὔριον ἐμένα, ἢ γνωρίζοντες μωραινόμεθα, καὶ βλέποντες οὐ βλέπομεν, καὶ ἀκούοντες οὐ συνιῶμεν.

Ὦ, πῶς θέλομεν μεταμεληθῆ ἕνα καιρὸν, ἀλλὰ μεταμέλειαν ἀνωφέλευτον· ὢ πῶς θέλομεν μετανοήσῃ, ἀλλὰ ματαίαν μετάνοιαν. Ἀλλ' ὢ πόσον ἠθέλαμεν αἰσχυνθῆ οἱ τωρινοὶ Καντακουζηνοὶ, βλέποντες ἄλλην μίαν φορὰν ζωντανοὺς ἐπὶ γῆς τοὺς προκεκοιμημένους πατέρας μας Καντακουζηνούς· ὢ πόσον ἠθέλαμεν ἐντραπῆ οἱ ζωντανοὶ Μπραγκοβάνοι τοὺς προαπελθόντας Μπραγκοβάνους πατέρας μας, οἱ Δουδέσκουλοι καὶ Βακαρέσκουλοι τοὺς Βακαρέσκουλους καὶ Δουδέσκουλους! Βέβαια βλέποντες ἡμεῖς ἐκείνους, καὶ ἐκεῖνοι ἡμᾶς, ἤθελαν εἰπεῖ ἐκεῖνοι· «δὲν εἴμεθα ἡμεῖς πατέρες τοιούτων τέκνων.» Καὶ ἡμεῖς ἠθέλαμεν ὁμολογήσῃ καὶ εἰπεῖ· «δὲν εἴμεθα τέκνα τοιούτων πατέρων· ἐκεῖνοι τοῦ θεοῦ, ἡμεῖς τοῦ μαμωνᾶ· ἐκεῖνοι φιλόχριστοι, ἡμεῖς δὲ φιλόχρυσοι· ἐκεῖνοι φιλάρετοι, ἡμεῖς δὲ μισάρετοι· ἐκεῖνοι χριστιανοὶ, ἡμεῖς δὲ Σαρδαναπάλοι· ἐκεῖνοι φιλόψυχοι, ἡμεῖς δὲ φιλόσαρκοι· ἐκεῖνοι εὔκλεια τοῦ γένους, εὐτυχία τῆς πατρίδος, χαρὰ τῶν συμπατριωτῶν, ὑπόληψις τῶν ἐθνῶν, ἡμεῖς τὸ ἀνάπαλιν.» Ὅθεν πρέπει, ἀδελφοὶ, ὅθεν συμφέρει, ἀγαπητοὶ, ὅθεν δέομαι καὶ σᾶς παρακαλῶ, ἄρχοντες, ὁ παραμικρὸς ἀδελφός σας ἐγὼ καὶ ἀνάξιος,

ἢ τὸν τρόπον ἢ τ' ὄνομα ν' ἀλλάξωμεν, καθὼς εἶπέ ποτε Ἀλέξανδρος πρὸς Ἀλέξανδρον· ἢ χριστιανοὶ ἂς γενοῦμεν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἢ χριστιανοὶ μὴ λεγώμεθα. Ἀλλὰ σύγγνωτέ μοι, παρακαλῶ, ἀλλὰ συμπαθήσατέ μοι, παρακαλῶ, ὅτι μὲ ζῆλον μιλῶ, οἶδεν ὁ θεός· ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ τόπου σας κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων ὑμᾶς πέφτουσι καὶ εἰς ἐμέ· ἀδελφὸς γὰρ κἀγὼ τῆς αὐτῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας ὑπάρχων, καὶ τοῦ αὐτοῦ ὕδατος καὶ πνεύματος μετασχὼν, καὶ τῆς αὐτῆς μυστικῆς τραπέζης σὺν ὑμῖν κοινωνῶν· εἴθε δὲ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐλέους ν' ἀξιωθῶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Σὺ δὲ, ᾧ παράδεισε τῆς οἰκουμένης Βλαχία, ἐπιθυμητὲ θρόνε τῶν ἡγεμόνων Βλαχία, ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τοὺς υἱούς σου, καὶ θρήνησον, καὶ ἴδε καὶ στέναξον, καὶ ἴδε καὶ βόησον· ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὸν πιστὸν καὶ εὐσεβῆ ἡγεμόνα στερέωσον, τοὺς ἄρχοντας στήριξον, τοὺς ἐντοπίους εὐλόγησον, τοὺς ξένους κυβέρνησον, τοὺς πάντας ἐλέησον, τοὺς Τούρκους ἀπέλασον, τοὺς ἀδικοῦντάς με δίκασον, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με· ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σου σταυροῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου, σπεῦσον εἰς σωτηρίαν μου· σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ, ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

[ᾳψξ'.]

Τέλος τῶν ἐπιστολῶν.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

ΥΠΟ ΔΡΑΚΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ.

Ἐγκώμιον διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων ἁπλῶν πρὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ εὐσεβέστατον αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Νικολάου βοεβόδαν, συντεθὲν παρὰ τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἐλλογίμου ἄρχοντος Δράκου Σούτζου, τοῦ Κωνσταντινοπολίτου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ᾳψμά.

ΦΎΣΙΣ καὶ τύχη ταίργιασαν ἐπὶ ταὐτοῦ καὶ μόνον
γιὰ νὰ στολίσουν ἀρκετὰ αὐθέντην ἐκ προγόνων·
χάριν, λαμπρότητα, τιμὴν καμμιὰ δὲν ἐλυπήθη
ἀλλ' ἔδωσεν ἡ κάθε μιὰ τὸ ὅσον ἐδυνήθη·
ἡ φύσις τὸ ἐβάλθηκε μὲ τὴν λεπτότητά της
νὰ δείξῃ 'ς τὸν αὐθέντη μου τὴν πιτηδειότητά της·
ἡ τύχη πάλιν θέλησε κὴ αὐτὴ νὰ ἀποδείξῃ
πῶς, ὅταν θέλῃ, ἠμπορεῖ καὶ θαύματα νὰ δείξῃ.
'ς τῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος ἂν ἔμβω κὴ ἂν ἀρχίσω
νὰ περιγράψω ποιὸ νὰ πῶ, καὶ ποῖο νὰ ἀφήσω;
τὸν οἶκτον, τὴν εὐσέβειαν, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν,
τὴν περὶ πάντας καὶ ἐχθροὺς ὁμοῦ φιλανθρωπίαν·
τὸ πρᾶον, τὸ εὐπρόσιτον, τὴν κλίσιν εἰς φιλίαν,
καὶ τὸ γλυκὺ καὶ προσηνὲς εἰς τὴν συνομιλίαν·
τὸ εἰς τοὺς πταίστας ἔλεος, τὴν ἀμνησικακίαν,
τὸ μῖσος εἰς τὴν ἁρπαγὴν, καὶ εἰς τὴν ἀδικίαν,
τὴν ἄκραν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν δικαιοσύνην,

καὶ εἰς ἀκμὴν νεότητος τὴν τόσην σωφροσύνην, -
τὴν εἰς πτωχοὺς συμπάθειαν, καὶ τὴν φιλοξενίαν
ὁπ' ὅσοι ἔλθουν πένητες ξεχνοῦνε τὴν πενίαν,
τὴν ἄκραν τὴν ταπείνωσιν, τὴν μετριοφροσύνην,
εἰς ὅλους τὴν δεξίωσιν, καὶ τὴν φιλοφροσύνην,
τὴν γνώμην του τὴν σταθηρὰν εἰς πάντας καὶ γενναίαν,
τὸ γηραλέον φρόνημα εἰς ἡλικίαν νέαν,
ὑπομονὴ ἀνέκφραστος, μεγάλη καρτερία
ποῦ ὑποτάσσει καὶ αὐτὰ τὰ ἄγρια θηρία,
'ς τὰ ἤθη τὰ πανέκλαμπρα δὲν βλέπεις ἀταξίαν,
ὄχι ὑπερηφάνειαν, ὄχι κενοδοξίαν·
κὴ αὐτᾶναι χάρες τῆς ψυχῆς ποῦ πάσχω νὰ συνάψω,
ἀμμ'· τοῦ νοὸς ταὶς ἀρεταὶς πῶς νὰ ταὶς περιγράψω;
Μποροῦσα ἴσως νὰ εἰπῶ ταὶς χάρες τοῦ νοός του,
ἂν εἶχα τὴν ἀγχίνοια τῆς ὑψηλότητός του·
νοῦς ἐφευρετικώτατος, σύνεσις βαθυτάτη,
εἰς νοημάτων εὕρεσιν ἀγχίνοι' ἀκροτάτη·
εὐθὺς ὁποῦ φανῇ τινὰς 'ς τὴν ὑψηλότητά του,
πρὶν νὰ λαλήσῃ ἐννοεῖ τί ἔχει 'ς τὴν καρδιά του·
ἂν ἴσως ἄλλα ἐννοῇ καὶ ἄλλα συντυχαίνῃ,
εὐθὺς καταλαμβάνεται καὶ δὲν τὸ πιτυχαίνει·
ἠξεύρει ὅλων ταὶς καρδιαὶς, ποῦ τρέχουν τὰ νερά τους,
ποῦ κλίνουν, ποῦ βαδίζουνε τὰ διαβήματά τους,
τί κατοικᾷ 'ς τὰ σπλάγχνα τους, τί πάθος ἐμφωλεύει (1) . .
ὁπῶχει δίκηον βέβαιος πῶς θέλει νὰ τὸ πάρῃ
κ' οἱ ἄδικοι ἀρχίζουνε νὰ τρέμουν σὰν τὸ ψάρι·
δὲν εἶν' ἡ ὑψηλότης του ποῦ κάθεται καὶ κρίνει,

(1) Ici il manque un vers dans le manuscrit.

45 ἀλλὰ ἀδωροδόκητος αὐτ' ἡ δικαιοσύνη·
'ς τὴν κρίσι φίλο δὲν μετρᾷ, δὲν ἔχει παραπάνω
ἕνα μεγάλον ἄρχοντα ἀπὸ μικρὸν τζαρράνο·
ὁρίζει μόν' τὸ δίκαιο παντοῦ νὰ ἐνεργῆται,
καὶ δὲν φροντίζει ἂν γι' αὐτὸ κανεὶς παραπονῆται·
50 'ς τὴν ἐκκλησία στέκεται μὲ σιωπὴ βαθεῖα,
μὲ ἄκρα θεοσέβεια κ' εὐλάβεια 'ς τὰ θεῖα·
καθὼς εἰς ὅλα πάντοτε βαδίζει τὴν εὐθεῖαν
ἔτζ' εἶν' μὲ νοῦν ἐγρήγορο καὶ 'ς τὴν ἀκολουθίαν·
γιὰ τοῦτο ὅσο μόν' ἰδοῦν τὴν ὑψηλότητά του,
55 ὡσὰν μερμήγκια τρέχουνε 'ς τὰ ὑποπόδιά του·
σκλαβόνοντ', ὑποτάσσονται, ὁμνύουν 'ς τ' ὄνομά του,
καὶ δὲν ἔχουν ξεκολλημὸ πλέον ἀπὸ κοντά του.
Μ' ἂς ἔβγω ἀπὸ πέλαγος, ἀπ' ἀρετὰς ἐμφύτους,
δυὸ τρία λόγια ἂς εἰπῶ καὶ γιὰ τὰς ἐπικτήτους.
60 Βαδίζοντας παντοτεινὰ 'ς τὰ ἴχνη τῶν προγόνων,
ματαίως δὲν ἐξώδιασε ἡμέρα ὄχι χρόνον·
καθὼς ἀδειάσ' ἀπὸ δουλειαὶς καὶ βάρη αὐθεντίας,
ἀκούει βίβλους παλαιὰς, καὶ νέας ἱστορίας·
μετέρχεται ἱστορικὰ, πατέρων τε βιβλία,
65 κὴ αὐτ' εἶν' ἡ μόνη του τρυφὴ, κ' ἡ μόνη ἀσχολία·
ἐνασχολεῖται 'ς τὴ Γραφὴ, εἰς τὴν φιλοσοφίαν,
εἰς ἄλλα τε νοήματα καὶ 'ς τὴν γεωγραφίαν·
ὅσα βιβλία παλαιὰ καὶ νέα τυπωμένα,
ὁποῦ κὴ ἂν ἦν' εὑρίσκονται ἐμπρός του σωρευμένα·
70 ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ κάθεται βίβλοις, σπουδῇ, καὶ κόποις
ταὶς κόχαις ὅλαις ἔμαθε Ἀσίας καὶ Εὐρώπης·
κὴ αὐτὴ ἡ γῆ ἡ ἄγνωστος, ἡ μὴ κατοικημένη,
ἴσως εἰς τὸν αὐθέντη μου νὰ ἦναι ἐγνωσμένη·

λατινικὰ, ἰταλικὰ, καὶ γαλλικὰ βιβλία
ὅλα σωστὰ τὰ ἐννοεῖ μὲ ἄκραν εὐκολία·
μὲ εὐρωπαίους καὶ σοφοὺς εἰς τὴν συνομιλίαν
δὲν δοκιμάζει παντελῶς καμμίαν δυσκολίαν·
μὰ ἀπ' τὴν τύχη ἄραγε τί δὲν ἐπενοήθη;
ποῦ δσ' ἤθελ' αὐθέντης μου ὅλα νὰ τὰ πιτύχῃ·
ἀφίνω πῶς τὸν χάρισε λαμπρότηταις καὶ κλέη,
τὰ ὅσα δὲν ἀπήλαυσαν οἱ παλαιοὶ καὶ νέοι·
καὶ λέγω 'ς ταὶς ἡμέραις του ὁ τρόπος πῶς εὑρέθη
καὶ τῇ Βλαχίᾳ κολοβῇ ὁ Ὄλτος προσετέθη·
κὴ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πολλοὶ ὁποὖτον σκορπισμένοι,
καὶ χρόνους ἀπ' τὸν τόπον τους ἀπαλλοτριωμένοι,
βλέποντες ταὶς ἀκτίναις του, καὶ τὴν λαμπρότητά του,
σὰν περβανέδες 'ς τὸ κερὶ μαζώχθηκαν κοντά του,
κὴ ὅλ' ἀγαποῦν καὶ πείθονται τὴν ὑψηλότητά του,
καὶ ἐκθειάζουν ἀληθῶς τὰ κατορθώματά του·
βλέπουν πῶς ἀπ' τὸν τόπο τους ἔλειψ' ἡ ἀδικία
καὶ εἶναι ὅλοι μέσα τους χαρὰ καὶ θυμηδία·
δοξάζουν πάντες τὸν θεὸν, κανένα δὲν φοβοῦνται,
κὴ ἀπ' τὸν χρυσὸν αὐθέντην τους ὅλοι εὐχαριστοῦνται·
δὲν εἶν' κανεὶς ποῦ νὰ βογγᾷ, ποῦ νὰ παραπονῆται,
καθένας εἰς τὸ ἔλεος ὁπῶχ' εὐαρεστεῖται,
βλέπουνε τὴν πατρίδα τους εἰς ἄκραν εὐταξίαν,
καὶ ὅλοι εὔχονται κοινῶς νὰ ἔχῃ εὐζωΐαν,
ἡ μόνη τους μετὰ θεὸν αἰτία εὐτυχίας
αὐθέντης τε καὶ ἡγεμὼν πάσης Οὐγγροβλαχίας
εἰσὲ πολέμους φοβερὸς, ὁποῦ ἡ βασιλεία
εἶχε μὲ Ῥούσσους ἐν ταὐτῷ καὶ μὲ τὴν Γερμανία,
ὁπ' ὅλοι οἱ ἐντόπιοι ἔπεσαν σὲ δειλίαν

κὴ ἀφίνοντες τὰ σπίτια τους πῆγαν εἰς Ἐρδελίαν,
καὶ εἰς τὸν τόπον γέμισαν Νέμιτζοι καὶ Κατάνοι
κὴ ἀνακατώθηκαν μ' αὐτοὺς Ῥουμοῦνοι καὶ τζαρράνοι,
κὴ ὁποῦ στρατεύματ' ἔφθασαν ἕως εἰς τὸ Πιτέστι,
καὶ τέλος πάντων μπήκανε 'ς αὐτὸ τὸ Βουκουρέστι,
ὅλοι στεκοῦνταν κ' ἔβλεπαν, κ' ἔτρεμαν σὰν τὸ ψάρι,
καὶ μόν' ἡ ὑψηλότης του ἐστάθη σὰν λειοντάρι,
καὶ βλέποντας ἐξαφνικὰ μιὰ τόση δυστυχία
καὶ πῶς ἂν δὲν ἁρματωθῇ χάνεται ἡ Βλαχία . . . .

La fin manque.

TAYLOR INST. OXFORD

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΔΑΚΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Πίναξ τῶν δακικῶν ἐφημερίδων.

σελίς

Ὅτι τὴν μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Περσῶν εἰρήνην τὴν εὐσχόλευον τὰ ζητήματα . . . . . γ

Ὅθτι ὁ θάνατος τοῦ ῥηγὸς τῆς Λεχίας αἴτιον πολέμου, καὶ ὅτι θέλοντες οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ ἐκστρατεύσουν κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐμποδίζοντο ὑπὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου . . . . . γ

Περὶ τοῦ εἰς Μπογδανίαν ἐρχομοῦ τοῦ χάνη, καὶ ὅτι διὰ παρακινήσεώς του ἠκολούθησεν ἡ κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατεία . . . . . δ

Περὶ τῶν εἰς χάνην ἐπιστολῶν τῶν μεγιστάνων τοῦ Δαγιστανίου . . . . . δ

Περὶ τῶν ἀπὸ Ῥωσσίας εἰς τὸ δεβλέτι ἐπιστολῶν καὶ τῆς ἀποκρίσεως αὐτῶν . δ

Ὅτι εἰρηνοποιήθησαν τὰ τῆς Εὐρώπης δι' ἀλλαγῆς τόπων . . . . . ε

Ὅτι ἡ κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν ῥωσσικὴ κίνησις διαφόρως λέγεται . . . . . ε

Περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ χάνη . . . . . ς

Περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ἀζακίου ὑπὸ τῶν Ῥώσσων . . . . . ς

Περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ὅτι τὸ ὅῆσαι καὶ λῦσαι ὁ κεχαγιᾶς . ς

Ὅτι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων ἀπόφασις ἡ εἰρήνη . . . . . ς

Ὅτι οἱ Γερμανοὶ διέλυσαν τὰς μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν συνθήκας, καὶ διεμοίρασαν τὰς δυνάμεις των . . . . . ζ

Περὶ τοῦ ἐλτζῆ τῶν Νεμτζῶν ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τὸν Νὺς πασασῆ μὲ γράμματα. ζ

Περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Ῥάζδα Παλάγκας ὑπὸ τῶν Νεμτζῶν, καὶ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐλτζῆ ὑπὸ τοῦ πασᾶ . . . . . ζ

Ὅτι ἐκυρίευσαν καὶ τὴν Σφιρλιμπάνιαν Παλάγκαν . . . . . η

Ὅτι καὶ τὸ Ἀλατζὰ Ἰσαρί . . . . . η

Ὅτι καὶ τὴν Ἀλέξινα . . . . . η

σελίς

Ὅτι ἐσυμβουλεύθη ὁ πασᾶς διὰ νὰ ἀποκεφαλίσῃ τὸν ἐλτζῆν . . . . . η
Ὅτι οἱ Νέμτζοι ἔστειλαν ἄλλον ἐλτζῆν, καὶ ἐγύρευσαν τὰ κλειδία τοῦ κάστρου. η
Ὅτι ἔδωσαν τὰ κλειδία καὶ ὅτι φορτώσαντες ὅ τε πασᾶς καὶ οἱ λοιποὶ τὰ πράγματά τους καὶ παραλαβόντες μερικοὺς Νέμτζους διὰ φύλαξιν ἀπῆλθον εἰς Σόφιαν . . . . . ι
Ὅτι μετὰ τοῦτο οἱ Γερμανοὶ ἐκινήθησαν καὶ εἰς πολιορκίαν τοῦ Βιδυνίου . . ι
Περὶ τοῦ ἐλτζῆ ὁποῦ ἔστειλαν εἰς τὸν ἐκεῖσε μουχαφζην, ζητοῦντες τὰ κλειδία τοῦ κάστρου, τὸν ὁποῖον δείραντες ἐξαπέστειλαν οἱ Βιδυνλῆδες . . . ια
Ὅτι ἡ ὑπερηφάνεια τῶν Νεμτζῶν εἰς ἄκρον ἐταπεινώθη . . . . . ια
Ὅτι τὰς ἀπάτας καὶ σκοποὺς τῶν Νεμτζῶν τὰς ἐφανέρονε τοῖς αὐθένταις ὁ Κωνσταντήνβοδας διὰ γραμμάτων . . . . . ια
Περὶ τῶν δύο γκενεράλιδων ὁποῦ ἐπάτησαν τὰ σύνορα τῆς Βλαχίας, καὶ τοῦ πρὸς τὸν αὐθέντην ἀπειλητικοῦ γράμματος . . . . . ια
Ὅτι ὁ αὐθέντης, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχεν ἱκανὸν στράτευμα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Βουκουρεστίου . . . . . ια
Ὅτι ὁ αὐθέντης, ἀφίνοντας καϊμεγάμηδαις, ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ Βακαρέστι μὲ τὴν ὁλότην . . . . . ιγ
Ὅτι ἐκίνησαν αἱ δόμναι διὰ τὴν Πόλιν . . . . . ιγ
Ὅτι ἔκαμε τὸν μέγαν λογοθέτην Δουδέσκουλον μεγάλον σπαθάριν, καὶ τὸν μέγαν βηστιάρην Ῥαμαδάνην μεγάλον λογοθέτην . . . . . ιγ
Ὅτι ἐσηκώθη ὁ αὐθέντης ἀπὸ τὸ Βακαρέστι καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ Κοπατζάνι, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Δάγια . . . . . ιδ
Ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ Κοτροτζάνι κονακτζὴς τοῦ Γκιλὰν διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ ζαχιρὲν, καὶ ὅτι ἐδόθη φήμη ὅτι φθάνοντας καὶ ὁ Γκιλὰν θέλει στείλῃ κατὰ τοῦ αὐθέντου, ὅθεν ἐσηκώθη καὶ ὅτι ἐπῆγεν εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν . . . . ιε
Ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ Κοτροτζάνι καὶ ὁ υἱὸς τῆς κοντέσσας, καὶ ὅτι ὁ αὐθέντης ἐσηκώθη ἀπὸ Ὀλτένιτζας καὶ ἐτέντωσεν εἰς ἐκβολὰς τοῦ Ἄρτζες . . . ιε
Περὶ τῶν Κατάνων ὁποῦ ἐσταλθησαν εἰς τὴν κούρτην, καὶ τῶν ἁρπαγῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Γκιλὰν εἰς τὸ Κοτροτζάνι, καὶ ὅτι μετ' ὀλίγον ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω . . . . . ις
Περὶ τῶν χερεκετίων τοῦ αὐθέντου διὰ νὰ σταλθῶσιν ἀπὸ τὸ δεβλέτι στρατεύματα καὶ φερμάνια, καὶ περὶ τοῦ Σουλεϊμὰν ἀγᾶ . . . . . ις

σελίς

Ὅτι μαθὼν ὁ αὐθέντης πῶς ὁ Γκιλὰν ἔστειλε κατ' αὐτοῦ, ἐπέρασεν εἰς τὸ Τουρτουκαΐ . . . . . ιζ
Περὶ τῆς ἐπαναστροφῆς τοῦ μεγάλου λογοθέτου καὶ μεγάλου σπαθάρι εἰς Βουκουρέστι . . . . . ιζ
Περὶ τῶν γραμμάτων τῶν καϊμεκάμηδων ὁποῦ ἔστειλαν εἰς τὸν αὐθέντην . . ιζ
Ὅτι ἐπέρασεν ὁ αὐθέντης εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν καὶ περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Σκέμνετζη Μουσταφαγᾶ καὶ τοῦ Ἰμπραχὴμ πασᾶ ὅτι τὸν ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὸ ὀρδί . ιη
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ βίτζε κολονέλου εἰς Βουκουρέστι, καὶ ὅτι παίρνοντας μεθ' ἑαυτοῦ τὸν βλαδίκαν καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀνεχώρησε . . . . . ιη
Περὶ τοῦ Ἰμπραχὴμ πασᾶ ὅτι ἐμβῆκεν εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ ὅτι ἀνταμωθεὶς μὲ τὸν αὐθέντην ἐκίνησαν διὰ τὸ Βουκουρέστι . . . . . ιη
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ αὐθέντου μετὰ τοῦ πασᾶ καὶ τῶν ἀσκερίων εἰς τὸ Βουκουρέστι . . . . . ιθ

Αὔγουστος τοῦ ᾳψλζ'.

Περὶ τῆς ἥττας τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ Βιδύνι . . . . . κ
Περὶ τῶν τοπίων, τζεπχανὲ, καὶ ἄλλων ὁποῦ ἐστάλθησαν εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ τὸ ὀρδί . . . . . κ
Περὶ τῶν ἀσκερίων ὁποῦ ἐπήγαιναν καὶ ἐκτυποῦντο μετὰ τῶν Κατάνων καὶ περὶ τοῦ Ἀνδρέα Ντινϊακοῦ . . . . . κ
Περὶ τοῦ Παυλάκη ὁποῦ ἦλθεν ἀπὸ Πόλεως εἰς τὸν αὐθέντην μὲ ἄσπρα . . . κα
Διὰ τὰ κεφάλια ὁποῦ ἔφερον, τὰ ὁποῖα ἐστάλθησαν εἰς τὸ ὀρδί . . . . . κα
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ χασεκῆ . . . . . κα
Περὶ τῶν φυγόντων Ποσνάκηδων . . . . . κβ
Περὶ τοῦ φόβου ὁποῦ κοινῶς ὅλοι εἴχομεν διὰ τὴν φήμην τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Γκιλὰν καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν ἐντοπίων οὐδεὶς ἦτον μετὰ τοῦ αὐθέντου, πλὴν ὁ ἄρρωστος Μπρατασιάνος . . . . . κβ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μεστάναγα . . . . . κβ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Δέβογλου . . . . . κβ
Ὅτι εἰσῆλθεν ἡ αὐθεντία καὶ ὁ πασᾶς μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ εἰς Βουκουρέστι. κβ

Σεπτέμβριος τοῦ ,ψλζ'.

σελίς

Περὶ τῶν συνεχῶν συμβουλῶν διὰ τὸν τρόπον τῆς ἀποδιώξεως τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ Βλαχίας καὶ περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ πὰς τζοκαδάρη μὲ τὰ γράμματα εἰς τὸν αὐθέντην . . . . . κγ

Περὶ τῆς τζάτας ὁποῦ ἔφερε τρία κεφάλια . . . . . κδ

Περὶ τῆς ἄλλης τζάτας ὁποῦ ἔφερεν ἄλλα τρία κεφάλια, καὶ περὶ τοῦ καβγᾶ ὁποῦ ἠκολούθησε . . . . . κδ

Περὶ τοῦ εὑρεθέντος ἀποκεφαλισμένου Τούρκου πλησίον τοῦ κονακίου τοῦ ἄγα . κδ

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν στρατευμάτων κατὰ τῶν ἐχθρῶν . . . . . κδ

Περὶ τοῦ ἐλθόντος μὲ τὴν εἴδησιν τῆς φυγῆς τοῦ Γκιλάν . . . . . κδ

Περὶ τῆς ἐπανακάμψεως τῶν ἀσκερίων καὶ τῶν λαφύρων, καὶ περὶ τῆς κατακαύσεως τοῦ Τυργοβίστου ὑπ' αὐτῶν . . . . . κε

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου ποστελνίκου εἰς τὸ ὀρδὶ καὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ εἰς Βουκουρέστι μετὰ τῶν στρατοπέδων . . . . . κε

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν σερδενγκετζτὶ ἀγαλαρὶ πατ̈ρακίων . . . . . κς

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ σουλτάνου . . . . . κς

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν τριῶν ἀγιαλετίων . . . . . κς

Ὀκτώβριος τοῦ ,ψλζ'.

Περὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων συμβουλιῶν περὶ τῶν ἐχθρῶν καὶ περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ μετὰ τῶν ἀσκερίων καὶ τοῦ ἄγα Ἰωαννάκη μετὰ τῶν σεϊμένηδων κατ' αὐτῶν . . . . . κζ

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ μεγάλου λογοθέτου . . . . . κη

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ σουλτάνου διὰ τὸ Βιδύνι . . . . . κη

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν τοπίων τῷ Μουρταζᾷ πασᾷ . . . . . κη

Περὶ τοῦ λοιμικοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου, τῆς τε γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ του . . . . . κη

Περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Νυσσίου ὑπὸ τῶν Τούρκων . . . . . κη

Περὶ τῆς νίκης τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ καὶ τοῦ θανάτου τοῦ βίτζε κολονέλου . . κθ

Διήγησις περὶ τοῦ ῥηθέντος κολονέλου . . . . . κθ

σελίς

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀσκερίων ἀπὸ τὸ Πιτέστι μετὰ τῶν κεφαλίων καὶ αἰχμαλώτων καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Δημητράσκου μεγάλου καμαράση εἰς τὸ ὀρδὶ μετ' αὐτῶν . . . . . λ

Περὶ τοῦ σλουζιτόρου ὁποῦ ἐκτύπησε τὸν Βηθλεὲμ καὶ τῆς κρίσεως τοῦ αὐθέντου. λ

Περὶ τοῦ κρουσθέντος ὑπὸ πανώλους ἰτζογλανίου εἰς τὴν κούρτην καὶ τῆς ἐξελεύσεως τοῦ αὐθέντου . . . . . λα

Περὶ τοῦ φυγόντος μεγάλου καχβετζῆ . . . . . λα

Περὶ τῆς πυρπολήσεως τοῦ Κινπουλουγκίου ὑπὸ τῶν ἀσκερίων καὶ τῶν ἁρπαγῶν καὶ αἰχμαλώτων . . . . . λα

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ βλαδίκα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ . . . . . λβ

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ μουχουρδὰρ Μουσταφάγα μὲ τὰ βασιλικὰ δῶρα . . . λβ

Περὶ τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι περάσματος τοῦ Μαχμοὺτ πασᾶ . . . . . λγ

Νοέμβριος τοῦ ᾳψλζ'.

Περὶ τῶν παϊρακίων ὁποῦ ἦλθον . . . . . λδ

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν σουλτάνων . . . . . λε

Περὶ τῆς ἀποστασίας τῶν ἀσκερήδων . . . . . λε

Περὶ τοῦ κινήματος τῶν σουλτάνων . . . . . λε

Περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ . . . . . λε

Περὶ τοῦ ἐλθόντος ἀπὸ Κραγιόβας μὲ γράμματα . . . . . λς

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἰωαννίτζα . . . . . λς

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Βελῆ ἀγᾶ . . . . . λς

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Βελῆ ἀγᾶ εἰς τὴν κούρτην . . . . . λς

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Ἰμπραχὴμ πασᾶ . . . . . λς

Περὶ τῶν σταλέντων ἄσπρων τῷ Μουρταζᾷ πασᾷ . . . . . λζ

Περὶ τῶν εἰς τὰ Παραδούναβα σταλέντων φερμανίων, καὶ περὶ τῶν εἰς τὸν σουλτάνον καὶ Μουρταζᾶ πασᾶν . . . . . λζ

Περὶ τῶν σταλέντων Κατάνων ἀπὸ Ἀλμπέστι . . . . . λζ

Περὶ τοῦ πνιχθέντος . . . . . λζ

Δεκέμβριος τοῦ ᾳψλζ'.

σελίς

Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι σταλέντος πίνπαση . . . . . λη
Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ καπετὰν ταραμπάνου εἰς τὸν χάνην . . . . . λη
Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ ὀρδίου εἰς Πόλιν καὶ τῆς ἐξώσεως τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Γεγὲν Ἀχμὲτ πασᾶ . . . . . λη
Περὶ τοῦ χρεμασθέντος Βλάχου . . . . . μ
Περὶ τῶν χρεμασθέντων δύο γιανιτζάρων . . . . . μ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ εἰς Βουκουρέστι τοῦ χασεκῆ . . . . . μ
Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ . . . . . μα
Περὶ τῶν σταλέντων Ἀλβανιτῶν διὰ τοὺς Τατάρους . . . . . μα
Περὶ τῶν ἓξ παιδίων . . . . . μα
Διὰ τὸ ζάπτι τῆς Κραγιόβας καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μπάνου . . . . . μα
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ εἰς Βουκουρέστι τοῦ πεϊζαδὲ Γιάγκουλου . . . . . μβ
Περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἀλεξανδρείας . . . . . μβ
Περὶ τοῦ ἐλθόντος ἀχᾶ μὲ φερμάνι . . . . . μβ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ σπαθάρι . . . . . μβ

Ἰανουάριος τοῦ ᾳψλη'.

Περὶ τῆς αὐθεντικῆς τραπέζης ὅτι οὐ γέγονε . . . . . μγ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Θανάσι μὲ γράμματα τοῦ γκενεράλι . . . . . μγ
Περὶ τῶν μετὰ τοῦ Ὁμὲρ ἐφένδη φερμανίων . . . . . μδ
Περὶ τῶν ἀλλήλους φονευθέντων . . . . . μδ
Περὶ τοῦ πασαλικίου τοῦ Σουλεϊμὰν ἀγᾶ . . . . . μδ
Περὶ τοῦ συμβάντος καβγᾶ . . . . . μδ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ . . . . . με
Περὶ τοῦ πασαλικίου τοῦ Βελῆ ἀγᾶ . . . . . με
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Ῥακότζκη . . . . . με
Περὶ τῆς ἀποστολῆς αὖθις τοῦ Ἰωαννίτζα εἰς Περισάνι . . . . . μς
Περὶ τῆς ἁρπαγείσης κόρης παρὰ τοῦ πίνπαση . . . . . μς
Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Γεώργι καπετὰν ταραμπάνου εἰς Πόλιν μὲ ἄσπρα . . μς

σελίς

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Δράκου . . . . . μς
Περὶ τοῦ Ἰωαννίτζα ὅτι ἐσκλαβώθη . . . . . μς
Περὶ κρασίου ὅτι ἔγεινε προσταγὴ νὰ μὴ πωλῆται . . . . . μς
Περὶ τῆς συμβουλῆς τῶν μεγιστάνων διὰ τὸν πόλεμον . . . . . μς

Φεβρουάριος τοῦ ᾳψλη'.

Περὶ τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ ὅτι ἔβγαλεν ἀπὸ τοὺς Σουμλαλήδαις μίαν κόρην καὶ μίαν γυναῖκα . . . . . μη
Περὶ τοῦ Τζεφέρμπεγη ὅτι ἔκλεψεν ἄλογα τοῦ Βακαρεστίου . . . . . μη
Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τῶν τουγίων . . . . . μθ
Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ πασᾶ τοῦ Ἐσρουμίου . . . . . μθ
Περὶ τῶν σταλέντων εἰς τὴν ἀνατολὴν στρατευμάτων ἕνεκα φερμανίων . . . μθ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ῥακότζκη εἰς Τζερβένβοδα . . . . . μθ
Περὶ τῶν ἀποσταλέντων ὀφφικιαλιδων παρ' αὐτοῦ τῷ αὐθέντῃ . . . . . μθ
Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μιχέτζ . . . . . μθ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ κατὰ τῶν εἰς Κραγιόβαν Γερμανῶν . μθ
Περὶ τοῦ φερμανίου διὰ τὰ ἀμάξια . . . . . μθ
Περὶ τοῦ Νομᾶν πασᾶ ὅτι ἔγεινε σερασκέρης . . . . . μθ
Περὶ τοῦ βακαρίτου . . . . . μθ
Περὶ τοῦ Σούτζου . . . . . μθ
Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Φώτι εἰς Μπενδέρι . . . . . ν
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ρεσιδέντε τοῦ Ῥακότζκη . . . . . ν
Περὶ τῶν Κατάνων ὁποῦ ἐπάτησαν τὸ Πεζδάδι . . . . . ν
Περὶ τῆς δικαίας ἀποφάσεως τοῦ Βελῆ πασᾶ . . . . . ν

Μάρτιος τοῦ ᾳψλη'.

Περὶ τοῦ χάνη ὅτι δὲν τὸν ἐδέχθησαν εἰς τὸ Κρίμι οἱ σιρινμπέηδες . . . . να
Περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ ἀσκερίου ἀπὸ Γιάσι . . . . . να
Περὶ τοῦ πολέμου τῶν πασαλήδων μετὰ τῶν Κατάνων εἰς τὸ Ἄρτζες, καὶ τῆς νίκης τῶν πασαλήδων . . . . . νβ

σελίς

Περὶ τῆς συγχροτήσεως τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ μετὰ τῶν Κατάνων καὶ τῆς νίκης αὐτοῦ . . . . . νβ

Περὶ τοῦ μεκτουπίου ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μαχμοὺτ πασᾶς εἰς τὸν Μεχμὲτ πασᾶν . νγ

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ καπετάνου Ἀναστάσι εἰς χάνην . . . . . νγ

Περὶ τῶν ἁμαξίων ὁποῦ ἐπήγαιναν εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν . . . . . νγ

Περὶ τῶν σταλέντων μανιφέστων τοῦ Ῥακότζκη . . . . . νγ

Διὰ τὸ πὰς πογλίκι τοῦ Βελῆ πασᾶ . . . . . νδ

Περὶ τῆς γυναικὸς ὁποῦ ἐπατήθη ἀπὸ τὸν πὰς ἀγᾶν . . . . . νδ

Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ βασιλευούσης . . . . . νδ

Περὶ τοῦ βασιλέως ὁποῦ εἰστιάθη εἰς τὸν Δαβοὺτ πασᾶ . . . . . νδ

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ γενίτζερ ἀγασῆ . . . . . νε

Περὶ εἰρήνης . . . . . νε

Περὶ τῶν ἄσπρων τῶν ἐξοδιασθέντων εἰς τὸ σεφέρι . . . . . νε

Περὶ τῆς νίκης τοῦ Χουσεὶν πασᾶ κατὰ τῶν Κατάνων . . . . . νε

Περὶ τοῦ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶ . . . . . νς

Περὶ τοῦ Ἀχμὲτ πασᾶ Κιουπρουλόγλου . . . . . νς

Περὶ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ Βελῆ πασᾶ . . . . . νς

Περὶ τῶν καμπανῶν . . . . . νς

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ . . . . . νς

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ Δαβοὺτ πασᾶ . . . . . νς

Περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Οὔζιτζας ὑπὸ τῶν Τούρκων . . . . . νζ

Περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν Μοσχόβων . . . . . νζ

Περὶ τοῦ χάνη ὅτι ἐπῆγεν εἰς τζαπούλι . . . . . νζ

Περὶ τῶν ἀπὸ Πόλεως σταλέντων ἄσπρων τῷ σερασκέρῃ καὶ ἄλλοις, καὶ περὶ τοῦ φερμανίου περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ . . . . . νζ

Περὶ τῆς ἥττας τοῦ χάνη . . . . . νη

Περὶ τῆς ἀποστασίας τοῦ Σαριπέγιογλου . . . . . νη

Ὅτι τὸ δεβλέτι θέλει καταντήσῃ εἰς τὴν Νικόπολιν . . . . . νη

Περὶ τοῦ σαντζὰκ σεριφίου . . . . . νη

Περὶ τοῦ νιπτῆρος . . . . . νη

Ἀπρίλιος τοῦ ᾳψλη'.

σελίς

Περὶ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως . . . . . νθ

Περὶ τοῦ πλευσίματος τῶν γαλιωνίων . . . . . νθ

Περὶ τῆς προσταγῆς διὰ νὰ χύνουν τὸ χρασί . . . . . νθ

Περὶ τοῦ κερεστὲ διὰ τὸ εἰς Νικόπολιν γεφύρι . . . . . νθ

Περὶ τοῦ ἐλθόντος λουφὲ τῶν λεβέντων . . . . . νθ

Ὅτι ἐκυρίευσαν τὰ στρατεύματα τῆς Πόσνας μερικὸν τόπον καὶ παλάγκαις τοῦ Πελιγραδίου . . . . . ξ

Περὶ τῶν στρατευμάτων ὁποῦ ἐστάλθησαν τῷ σερασκὲρ πασᾷ καὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ . . . . . ξ

Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ καπετὰν πασᾶ . . . . . ξα

Περὶ τοῦ πασαλικίου τοῦ μεγάλου ἰμπρογόρη . . . . . ξα

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ὄρλεκ . . . . . ξα

Περὶ τοῦ συμποσίου τοῦ Βελῆ πασᾶ . . . . . ξα

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ . . . . . ξα

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν ἀρχόντων . . . . . ξα

Περὶ τοῦ εἰς Πόλιν ἀποσταλέντος κορριέρη . . . . . ξβ

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ πέγη καὶ τῶν πασάδων . . . . . ξβ

Περὶ τῶν συνελθόντων ἀσκερίων τῷ σερασκὲρ πασᾷ . . . . . ξβ

Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ σερασκὲρ πασᾶ εἰς τὸ ὀρδί . . . . . ξβ

Περὶ τοῦ φερμανίου, περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ Βελῆ πασᾶ, καὶ τῶν ἄλλων φερμανίων . . . . . ξβ

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ μουσελίμη τῆς Νικοπόλεως κατὰ τῶν ἐχθρῶν . . . ξγ

Μαΐος τοῦ ᾳψλη'.

Περὶ τῶν χαβαδισίων . . . . . ξδ

Περὶ τῆς διατριβῆς τοῦ ὀρδίου εἰς Σόφιαν . . . . . ξε

Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ Γρηγόρβοδα μετὰ τοῦ πασᾶ εἰς ὀρδί . . . . . ξε

Ὅτι τὰ στρατεύματα τῆς ἀνατολῆς Θέλουν συναχθῆ εἰς Πενδέρι . . . . . ξε

Περὶ τῆς κατὰ τῶν Νεμτζῶν νίκης τοῦ πέγη καὶ τῶν πασάδων . . . . . ξε

Περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ εἰς Βουκουρέστι . . . . . ξϛ

σελίς

Περὶ τῶν μπαϊρακίων ὁποῦ ἔγραψεν ὁ αὐθέντης . . . . . ξς

Περὶ τοῦ βασιλέως ὅτι ἐβγαίνει τεπτίλι . . . . . ξς

Περὶ τῆς διὰ μεκτουπίου ἐρωτήσεως τοῦ ἐπιτρόπου διὰ τὸ εἰς Οὐγγρίαν ἔμβασμα τοῦ Ῥακότζκη, καὶ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ αὐθέντου . . . . . ξς

Περὶ τοῦ μουσαβερέ . . . . . ξς

Περὶ τῶν Τατάρων ὁποῦ ἐπῆραν ἄλογα τῶν Μοσχόβων . . . . . ξς

Περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Γαούτινας παρὰ τοῦ Χασὰν πασᾶ . . . . . ξζ

Περὶ τῶν φυγόντων Νεμτζῶν, καὶ περὶ τοῦ ῥιαγιᾶ καὶ τῶν χωρίων ὁποῦ ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν, καὶ περὶ τῆς βέρας τῶν δύο καστελλίων . ξζ

Περὶ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ ὁποῦ ἐδιορίσθη εἰς τζαπούλι . . . . . ξη

Περὶ τῆς πολιορχίας τοῦ Ἀδᾶ Καλεσῆ . . . . . ξη

Περὶ τῶν γάμων τοῦ πεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου . . . . . ξη

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ μουσελίμη εἰς τζαπούλι . . . . . ξη

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ ὀρδίου . . . . . ξθ

Περὶ τοῦ σηκώματος ἀπὸ Βουκουρέστι τοῦ γενίτζερ ἀγασῆ μετὰ τῶν παϊρακίων . ξθ

Περὶ τῶν γεσιρίων τοῦ μουσελίμη ὁποῦ ἐπῆρεν εἰς τὸ τζαπούλι . . . . . ξθ

Περὶ τοῦ Βελῆ πασᾶ ὁποῦ ἐπέρασεν ἀπὸ Ἰογδανίας χωρὶς νὰ διγνεδίσῃ τὸ φερμάνι . . . . . ξθ

Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ ὀρδίου εἰς Νύσσι, καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν ὁποῦ εἶναι . ξθ

Περὶ τῆς προσταγῆς τοῦ ἐπιτρόπου ὅτι νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ Νύσσι μητροπολίτης, καὶ περὶ τῆς μητροπόλεως ὁποῦ τὴν ἔκαμαν μεδρεσέ . . . . . ο

Περὶ τῶν ἀπὸ τὸ Ἄκ Γερμάνι, Κιλὶ καὶ Ἰσμαήλι μαχζαρίων . . . . . ο

Περὶ τοῦ εἰς τὸν ἐπίτροπον γράμματος τοῦ ἑλτζῆ τοῦ Φράντζα . . . . . οα

Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ ταπούρου τῶν Νεμτζῶν ἀπὸ τὸ Πελιγράδι καὶ τῶν σταλέντων κατὰ τὸ Νύσσι . . . . . οα

Περὶ τοῦ σεισμοῦ . . . . . οα

Ἰούνιος τοῦ ᾳψλη'.

Περὶ τοῦ ἀπὸ Βλαχίας περάσματος τοῦ κεχαγιᾶ κιατιπῆ . . . . . οβ

Περὶ τοῦ ἀπὸ Βλαχίας περάσματος τοῦ Σερεσλῆ Μεχμέτπεγη καπιτζίμπαση . . οβ

Περὶ τοῦ ὅρκου . . . . . οβ

σελίς

Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἀδᾶ Καλεσῆ δύο βιαγιάδων ὁποῦ διὰ τοῦ κολύμβου ἦλθον εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν, καὶ τῶν λόγων αὐτῶν . . . . . ογ

Ὅτι ἐδιορίσθη ὁ Μεμὶς πασᾶς διὰ τὸ Σέπεσι καὶ Λόγγοσι . . . . . ογ

Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ μεκτουπτζῆ τοῦ τευτερδὰρ ἐφένδη, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰσουὺφ ἐφένδη, τὸν ὁποῖον ὅτι μετ' ὀλίγον τὸν ἐφόρεσαν καβάδι διὰ ἄσιλ τευτερδάρην, καὶ ὅτι τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐσήκωσαν χάψι . . . . . ογ

Περὶ τῆς κατὰ τοῦ κασάππαση ὀργῆς τοῦ ἐπιτρόπου . . . . . οδ

Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶ ἀπὸ τὸ Νύσσι καὶ τοῦ Κιοπρουλοὺ Ἀχμὲτ πασᾶ ὁποῦ ἐδιορίσθη ἀντ' αὐτοῦ μουχαφίζης . . . . . οδ

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἀναστάσι καπετάνου ἀπὸ τοῦ χάνη καὶ τῶν ὅσων εἶπε . οδ

Περὶ τῆς κατὰ τὸ Σέπεσι καὶ Λόγγοσι νίκης τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ κατὰ τῶν Νεμτζῶν . . . . . οδ

Ἰούλιος τοῦ ᾳψλη'.

Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ αὐθέντου μετὰ τῶν πασάδων καὶ τῶν στρατευμάτων εἰς ὀρδί . . . . . ος

Περὶ τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι περάσματος τοῦ Ἰσλὰμ Γκιρέη . . . . . ος

Περὶ τῆς κατὰ τὸν Μποῦχον νίκης τοῦ σερασκὲρ σουλτάνου μετὰ τοῦ Βελῆ πασᾶ κατὰ τῶν Ξανθῶν . . . . . οζ

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ὄρλικ εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ τοῦ Ῥακότζκη καὶ τοῦ κινήματος αὐτοῦ . . . . . οζ

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Ἀλῆ πασᾶ διὰ τὸ Ῥουστζούκι . . . . . οζ

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Χότζα μετὰ τῶν Ἀλβανιτῶν κατὰ τῶν Κατάνων . . οζ

Περὶ τῶν τεσσάρων Χαϊδούδων . . . . . οη

Περὶ τῶν τριῶν Χαϊδούδων . . . . . οη

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ ἀπὸ Χρύσοβας τοῦ Ὀσμὰν ἀγᾶ σερδενγκετζῆ . . . . . οη

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Χότζα, καὶ περὶ τῶν τριῶν πουλουκπασήδων τῶν πρωταιτίων τῶν κακῶν . . . . . οη

Αὔγουστος τοῦ ᾳψλη'.

σελίς

Περὶ τῶν ὅσων συνέβησαν μεταξὺ τῶν ὀθωμανικῶν καὶ μοσχικῶν στρατευμάτων . π
Περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ἀδᾶ ὑπὸ τῶν Τούρκων . . . . . πδ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἀκ Σεράγ μουτεσαριφῆ Σουλεϊμὰν πασᾶ . . . . . πδ
Περὶ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ βασιλέως τῷ χάνῃ καὶ τῷ σερασκέρῃ . . . . πδ
Περὶ τῶν σταλέντων τῷ ἐπιτρόπῳ καὶ τῷ σερασκέρῃ καὶ τοῖς λοιποῖς πασάδαις . πδ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ . . . . . πδ
Περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν μετὰ τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ στρατευμάτων κατ' αὐτοῦ . πε
Περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν μοσχικῶν στρατευμάτων . . . . . πε
Περὶ τῶν ἀναφανέντων εἰς Ἰογδανίαν κλεπτοκατάνων . . . . . πϛ
Περὶ τῆς εἰς Κραγιόβαν κατὰ τῶν Κατάνων νίκης . . . . . πϛ
Περὶ τῶν κατὰ τῶν Νεμτζῶν ἀριστειῶν τοῦ Ἰόσνα βαλισῆ . . . . . πϛ
Περὶ τοῦ βασιλικοῦ σαλαχόρη ὁποῦ ἦλθε διὰ τοὺς φυγάδας . . . . . πϛ

Σεπτέμβριος τοῦ ᾳψλη'.

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ διβὰν ἐφενδησὶ τοῦ Ἰενδὲρ σερασκερῆ . . . . . πη
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ τουρνατζίμπαση μὲ χάτι σερίφι διὰ τοὺς φυγάδας ἀσκερήδαις . πθ
Περὶ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῷ σερασκὲρ πασᾷ π0
Περὶ τῆς ἐπανακάμψεως τοῦ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ . . . . . πθ
Περὶ τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς τὸ Νύσσι ἀπὸ Ἰόσνας μὲ τὰ μπαϊράκια τῶν Νεμτζῶν . . . . . πθ
Διὰ τὸ χάτι σερίφι ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τὸν σερασκέρην διὰ τὴν Υ̓́ζού . . . . πθ
Περὶ τῶν γραφέντων τῷ αὐθέντῃ παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα . . . . . πθ
Περὶ τῆς εἰς Κραγιόβαν νίκης τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τῶν Νεμτζῶν, καὶ περὶ τῶν κακῶν τῶν Ὀθωμανῶν . . . . . ρ
Περὶ τοῦ σουλτάνου ὁποῦ πηγαίνοντας κατὰ τῶν Μοσχόβων ἐγύρισε μὲ πλῆθος γεσιρίων . . . . . ρ
Περὶ τοῦ μιρζᾶ ὁποῦ χμαλώτισε ζῶα τῶν Μόσχων . . . . . ρια
Περὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τὸν βασιλέα ὅτι ἀδύνατος κατὰ τὸ παρὸν ἡ κατὰ τῆς Υ̓́ζοῦς ἐκστρατεία, καὶ περὶ τῆς κενώσεως καὶ κατηδαφισμοῦ τῆς Υ̓́ζοῦς παρὰ τῶν Ξανθῶν, καὶ τῶν ἀποσταλέντων ἐκεῖσε πασάδων . ρια

σελίς

Διὰ τὸ αἴτιον τοῦ τραβίγματος τῶν Μόσχων ἀπὸ τὸν Νίστρον . . . . . ψιβ
Περὶ τοῦ κινδύνου τοῦ Μούνιχ . . . . . ψιβ
Περὶ ζητημάτων τῆς τζαρίτζας εἰς τοὺς Λέχους . . . . . ψιβ
Περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Καντεμίρη . . . . . ψιγ
Περὶ τοῦ σιλικδάρη τοῦ Ἰενδὲρ σερασκερῆ ὁποῦ ἐπήγαινεν εἰς τὸ ὀρδὶ μὲ τὴν εἴδησιν τῆς Ὀζοῦς . . . . . ψιγ
Περὶ τῆς εἰς Μπρασοβὸν ταραχῆς ὁποῦ συνέβη . . . . . ψιγ
Περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ ἀπὸ Βουκουρέστι . . . . . ψιγ
Περὶ τῶν φερμανίων ὁποῦ ἦλθον διὰ ἑκατὸν σαράντα ἀτζίκια . . . . . ψιδ
Περὶ τῆς πρὸς κύριον ἀποδημίας τοῦ βλαδίκα . . . . . ψιδ
Περὶ τῆς ἀναπαύσεως ἐν κυρίῳ τοῦ Ἀδριανουπόλεως . . . . . ψιδ
Διὰ τὸν Τοῦρκον ὁποῦ ἐχρέμασεν ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς . . . . . ψιδ
Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἐστάλθη διὰ τὸ μανσούπι τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ . . ψιδ
Περὶ τοῦ κινήματος εἰς Πόλιν τοῦ νουζοὺλ ἐμινῆ . . . . . ψιδ
Περὶ τῶν εἰς Κραγιόβαν Χαϊδούδων . . . . . ψιδ
Περὶ τῶν ἀπὸ Κραγιόβας ἀρχόντων . . . . . ψιε
Περὶ τῶν εἰς Λόβισταν Νεμτζῶν . . . . . ψιε
Περὶ τοῦ πρίγκιπος τοῦ Σιμπινίου . . . . . ψιε
Περὶ τοῦ σέχη τοῦ ἐλθόντος ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ . . . . . ψιε

Ὀκτώβριος τοῦ αψλη'.

Περὶ τοῦ Χουσεΐνη ποσνάκη . . . . . ψιζ
Περὶ τῶν σταλέντων τῷ ἐπιτρόπῳ παρὰ τοῦ βασιλέως . . . . . ψιζ
Περὶ τοῦ ἐμβάσματος τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ εἰς Βουκουρέστι . . . . . ψιζ
Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Γρηγόρβοδα εἰς Καμένα . . . . . ψιζ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ διβὰν ἐφενδησῆ διὰ τὴν Πόλιν . . . . . ψιζ
Περὶ τῶν κουρριέρηδων . . . . . ψιζ
Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ εἰς τὸ ὀρδὶ τοῦ Νικολάκη μὲ γράμματα . . . . . ψιζ
Περὶ τοῦ πρέσβεως τῆς Περσίας . . . . . ψιη
Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Νύσσης . . . . . ρ
Περὶ τῆς μεταξὺ Ἐγγλέζων καὶ Ἱσπανῶν διχονοίας . . . . . ρ

σελίς

Περὶ τοῦ ἐμβάσματος εἰς Πόλιν τοῦ καπετὰν πασᾶ . . . . . ρ
Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθε διὰ νὰ σταλθοῦν τὰ ἀναγκαῖα εἰς ἀνοικοδομὴν τῆς Ὄζοῦς . . . . . ρ
Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ἰωαννίτζα . . . . . ρ
Περὶ τῆς θανῆς τοῦ πεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου . . . . . ρ
Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθε διὰ νὰ σταλθῇ κερεστὲς εἰς τὸν Ἀδᾶ . . . . ρ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ ποστελνίκου . . . . . ρ
Ὅτι ψευδὴς ἡ ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν φερμανίων, καὶ περὶ τοῦ Μαχμούτπεγη, καὶ Τὸζ πασᾶ, καὶ τῶν πολέμων αὐτῶν, καὶ τοῦ κατηδαφισμοῦ τῆς Σεμένδρας . . . . . ρ
Περὶ τῶν σταλέντων νεφερίων εἰς Κραγιόβαν . . . . . ρα
Περὶ τῆς προϋπαντήσεως τοῦ ἐπιτρόπου . . . . . ρα
Περὶ τοῦ ἐμβάσματος τοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὴν Πόλιν . . . . . ρβ
Περὶ τοῦ Πάπα ὁποῦ ἔγραψε τῷ Κρακοβίου ἐπισκόπῳ διὰ νὰ παρακινήσῃ τοὺς Λέχους νὰ βοηθοῦν τοὺς Χριστιανοὺς, καὶ περὶ διχονοίας τῆς μεταξὺ τοῦ ῥηθέντος ἐπισκόπου καὶ τοῦ πριμάτε . . . . . ρβ
Περὶ τοῦ κατὰ τοῦ Γρηγόρβοδα μίσους τοῦ ἐπιτρόπου . . . . . ρβ
Ὅτι φοβερὸς καὶ δειλὸς ὁ 8 . . . . . ργ
Ὅτι δὲν ἐπεριποιήθη τὸν καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ καὶ σιλικδάρην . . . . . ργ
Ὅτι ὁ 31 ἐζήτησεν ἄδειαν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Αἴγυπτον . . . . . ργ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Χουσεὶν ἀγᾶ . . . . . ργ
Περὶ τῆς εἰς Καμενίτζαν πανούκλας . . . . . ργ
Ὅτι οὐδὲν τῶν καταχωσθέντων μουχιματίων ηὗρεν ὁ Γρηγόρβοδας . . . . . ργ
Περὶ τοῦ ἐμποδίσματος τοῦ περάσματος ἀπὸ Βλαχίας τοῦ Γκὲντζ Ἀλῆ πασᾶ . . ργ
Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μπάνου τῆς Κραγιόβας . . . . . ργ
Περὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἐστάλθη τῷ σερασκὲρ πασᾷ διὰ νὰ ὑποτάξῃ τὴν Κραγιόβαν εἰς τὸν αὐθέντην . . . . . ργ
Περὶ τοῦ εἰς Τούρνοβον ξεχειμάσματος τοῦ Τὸζ πασᾶ . . . . . ρδ
Περὶ τῆς κατὰ τῶν Νεμτζῶν νίκης τῶν Σέρβων . . . . . ρδ
Ὅτι ὁ Χαϊδάραγας ἐφόρεσε καβάδι διὰ πουλούκπασην . . . . . ρε
Περὶ τοῦ μετατοπισμοῦ τοῦ ὀρδίου εἰς τοῦ Μιχάλβοδα . . . . . ρε
Ὅτι δὲν ἄφησεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς νὰ λειτουργήσῃ ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ κονάκι του . . . . . ρε

σελίς

Περὶ τῆς πυρπολήσεως τοῦ γαλιωνίου . . . . . ρς

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μοσχικοῦ ὀφφικιάλου . . . . . ρς

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ κορριέρη . . . . . ρς

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ τζεπετζίπαση . . . . . ρς

Ὅτι ἔγεινεν ἰτλάκι ὁ πρώην μεκτουπτζῆ Γιατζικλήπεγης . . . . . ρς

Περὶ τῶν σταλέντων βασιλικῶν δώρων . . . . . ρς

Περὶ τῶν γοητειῶν διὰ τὴν πανοῦκλαν . . . . . ρς

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ῥακότζκη . . . . . ρζ

Νοέμβριος τοῦ αψλη'.

Περὶ τοῦ ἐμβάσματος τοῦ αὐθέντου εἰς Βουκουρέστι εἰς τὴν κούρτην . . . . ρθ

Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀρτζιντουγιάνου διὰ μπάνον εἰς τὴν Κραγιόβαν παρὰ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ . . . . . ρθ

Περὶ τῶν πιασθέντων τριῶν Μοσχόβων κατασκόπων . . . . . ρθ

Περὶ τῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς ἐπιτροπικῆς τῆς μπανίας τοῦ Ἀρτζιντουγιάνου, καὶ περὶ τῆς διχονοίας τῶν ἐντοπίων . . . . . ρθ

Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν καὶ περὶ τῶν ἐρωτημάτων τοῦ σερασκέρη, καὶ περὶ τῆς συμφωνίας τῶν δοθησομένων διὰ νὰ ἑνώσῃ τὰ δύο μέρη . . . . . ρι

Περὶ τοῦ σερασκερλικίου τοῦ Βελῆ πασᾶ, καὶ τῆς μανζιλίας τῶν ἐκεῖσε πασάδων . . . . . ρια

Περὶ τῶν μανσουπίων ὁποῦ ἐδόθησαν . . . . . ριβ

Περὶ τῶν σταλέντων φερμανίων διὰ νὰ συναχθοῦν τὰ στρατεύματα κατὰ τὰ μέρη τοῦ Πελιγραδίου . . . . . ριβ

Περὶ τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς τῆς πὰς καδίνης . . . . . ριβ

Περὶ τῶν κατὰ τὸν Σαριπέγιογλου . . . . . ριβ

Περὶ τοῦ Τὸζ πασᾶ ὁποῦ ἐδιορίσθη εἰς τὸν Ἀδᾶ . . . . . ριγ

Περὶ τοῦ γενομένου μουσαβερέ . . . . . ριγ

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰσμαὴλ πασᾶ . . . . . ριγ

Περὶ τῶν σταλέντων φερμανίων ὅτι νὰ συνέλθουν οἱ πασᾶδες μετὰ τῶν στρατευμάτων εἰς Νύσσι . . . . . ριγ

TAYLOR INST. OXFORD

σελίς

Περὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ μοσχόβου κολονέλου μὲ τὸν Γιαχγιᾶ πασᾶν . . . . ριγ
Περὶ τῶν λεγομένων περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ῥακότζκη καὶ περὶ τῆς συντυχίας τοῦ ἐπιτρόπου μὲ τὸν Φράντζας ἐλτζήν . . . . . ριγ
Ὅτι περιμένεται ὁ υἱὸς τοῦ Τέλη Νικολάκης εἰς Πόλιν . . . . . ριδ
Περὶ τοῦ γενησομένου μουκιαλεμὲ μετὰ τοῦ ἐλτζῆ τῆς Φράντζας . . . . . ριδ
Περὶ τοῦ κακοκρατήματος τοῦ σάπικα κεχαγιᾶ . . . . . ριδ
Περὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Ῥακότζκη, καὶ ὅτι ἡ πόρτα του νὰ δοθῇ ἐνὶ τῶν ἐγκρίτων . ριδ
Περὶ τῶν σταλέντων φερμανίων τῷ αὐθέντῃ μὲ τὸν κεχαγιᾶν τοῦ τούνα πασασῆ διὰ σαΐκαις καὶ τζέτε καΐκια . . . . . ριδ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Δεσταρῆ Μουσταφάγα . . . . . ριε
Περὶ τῶν κεφαλίων ὁποῦ ἔφερον εἰς τὸν σερασκὲρ πασᾶν . . . . . ριε
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῆς θαυματουργοῦ κάρας τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος . . . . ριε
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Δεσταρῆ Μουσταφάγα διὰ τὴν Πόλιν . . . . . ριε
Περὶ τοῦ χάνη ὅτι εἶναι νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Πόλιν . . . . . ριε
Περὶ τῶν διανεμηθέντων λουφέδων τοῖς γιανιτζάροις . . . . . ριε
Περὶ τῶν γενομένων μουκιαλεμέδων . . . . . ριϛ
Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Ἰάννεβαλ . . . . . ριϛ
Περὶ τῆς κατὰ τοῦ Σαριπέγιογλου νίκης καὶ περὶ τοῦ κισλᾶ τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ μετὰ τῶν πασάδων κατ' αὐτοῦ . ριζ
Περὶ τῶν προβλημάτων τῶν ἐλτζήδων τῆς Περσίας . . . . . ριζ
Περὶ τοῦ Γιαντζικλήπεγη . . . . . ριη
Περὶ τοῦ Γιαχγιᾶ πασᾶ . . . . . ριη
Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κόντε Μικέλε εἰς τὸν τόπον τοῦ Ῥακότζκη . . ριη
Περὶ τῶν σταλέντων φερμανίων εἰς τὸν σερασκέρην διὰ τὸ ἄζλι τοῦ Βίδυν . τευτερδαρῆ καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀμπὰρ ἐμινῆ καὶ ὅτι ἐγύρισαν . ἄπρακτα . . . . . ριη
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Μαχμούτπεγη . . . . . ριθ
Περὶ τῶν ψήφων τοῦ Μυρέων Νεοφύτου διὰ Οὐγγροβλαχίας . . . . . ριθ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Καρατζᾶ μὲ τὸ περὶ τῆς ἑνώσεως τοῦ Ὄλτου φερμάνι . ριθ
Περὶ τῆς προσκλήσεως τοῦ ὑποψηφίου Μυρέων καὶ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς πατερίτζας αὐτῷ παρὰ τοῦ αὐθέντου . . . . . ρκ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Μαχμούτπεγη . . . . . ρκ

σελίς

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Καρατζᾶ καὶ τοῦ μεγάλου πιττάρη εἰς Κραγιόβαν, καὶ περὶ τῶν σταλέντων τοῖς ἐκεῖσε ἐντοπίοις αὐθεντικῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἀρχιερατικῶν τῷ ἐπισκόπῳ . . . . . ρκα

Δεκέμβριος τοῦ ᾳψλή.

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ . . . . . ρκβ

Περὶ τῆς θανῆς τοῦ Σολὰκ Μεχμὲδ πασᾶ . . . . . ρκβ

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κεφαλιοῦ τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Ἀϊδὶν βαλισῆ . . . . . ρκγ

Περὶ τοῦ κινήματος τῶν πρέσβεων τῶν Περσῶν . . . . . ρκγ

Περὶ τῆς ἀποκοπῆς ὁποῦ ζητεῖ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, καὶ διὰ τὰ ὅσα ἄσπρα ἐπῆρε . . . . . ρκγ

Ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν ἀκούει εἰς ὅλα τὸν ἐπίτροπον . . . . . ρκγ

Ὅτι δυσκόλως ἐκβήσεται ἡ ἀγάπη . . . . . ρκγ

Ὅτι πρότερον εὐκολωτέρα ἡ ἀγάπη . . . . . ρκγ

Ὅτι ἐλπίζεται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν τελείωσιν τῆς ἀγάπης ὁ χάνης . . . ρκγ

Περὶ τοῦ σταλέντος χάτι σεριφίου τῷ σερασκὲρ πασᾷ . . . . . ρκγ

Περὶ τοῦ σταλέντος γεδικλῆ ζαΐμη μὲ φερμάνια . . . . . ρκδ

Περὶ τοῦ δοθέντος μανσουπίου τῷ σερασκὲρ πασᾷ . . . . . ρκδ

Περὶ φερμανίου ὁποῦ ἦλθε διὰ βουτύρον . . . . . ρκδ

Περὶ τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι περάσματος τοῦ Ἀλῆ ἀγᾶ γεδικλῆ ζαΐμη . . . . ρκδ

Ὅτι ὁ Βελῆ πασᾶς ἐζήτησε διὰ κεχαγιᾶν του τὸν Γεγὲν Μεχμὲδ ἀγᾶ . . . ρκε

Περὶ τῆς γινομένης ἑτοιμασίας διὰ τὸν χάνην . . . . . ρκε

Περὶ τῆς κατὰ τοῦ πίνταση τοῦ Σαριπέγιογλου νίκης τοῦ Ῥόκα βαλισῆ . . . ρκε

Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ εἰς τὸ Ἀϊδίνι . . . . . ρκε

Περὶ τῶν λεγομένων διὰ τὸ ὀρδί . . . . . ρκε

Περὶ τῆς εἰς Κραγιόβαν νίκης τοῦ Τεκελῆ κατὰ τῶν Κατάνων . . . . . ρκε

Περὶ τῶν δοθέντων νάκτι παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἀντὶ τῶν ἐθίμων τζεβαχερίων . ρκε

Περὶ τοῦ σεΐχουλ ἰσλάμη . . . . . ρκς

Περὶ τῶν λεγομένων διὰ καϊμεκάμηδαις τῆς Πόλεως . . . . . ρκς

Περὶ τῶν φερμανίων ὁποῦ ἐστάλθησαν διὰ τὸ κριθάρι καὶ βούτυρον . . . . ρκς

Περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ Μυρέων εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῆς Οὐγγροβλαχίας. ρκς

Ἰανουάριος τοῦ ᾳψλθ′.

σελίς

Περὶ τῆς διατάξεως τοῦ στόλου . . . . . ρκζ

Ὅτι εἰς τὰ σύνορα τῆς Νεμτζίας περινέμεται ἡ πανώλης . . . . . ρκζ

Περὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Ῥακότζκη ὅτι ἐβλήθη εἰς φυλακήν . . . . . ρκθ

Περὶ τῆς εἰδήσεως ὁποῦ ἔδωσαν εἰς τὴν Πόρταν οἱ σφέτζοι πεηζαδέδες . . . ρκθ

Περὶ τῆς ἄμπαρις ὁποῦ ἐχάρισαν τῷ ἐπιτρόπῳ . . . . . ρκθ

Περὶ τοῦ καϊμὲ τοῦ αὐθέντου ὅτι εὐηρέστησε . . . . . ρκθ

Περὶ τῶν περὶ τὸ Πελιγράδι καὶ Διμισβάρι καὶ τὰ πέριξ στρατευμάτων . . ρκθ

Περὶ τοῦ ἐξωσμοῦ τοῦ Μισὶρ βαλισῆ . . . . . ρκθ

Περὶ τοῦ μανσουπίου τοῦ δοθέντος τῷ Μουρταζᾷ πασᾷ . . . . . ρκθ

Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀλῆ ἀγᾶ εἰς τὸ μεκιαριμπασλίκι . . . . . ρκθ

Περὶ τοῦ Σκέμνετζη Μουσταφᾶ ἀγᾶ . . . . . ρλ

Περὶ τῆς βίας διὰ τὸ κίνημα τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ στρατευμάτων . . . . . ρλ

Περὶ τοῦ μενεξὲ ἀγασῆ . . . . . ρλ

Φεβρουάριος τοῦ ᾳψλθ′.

Περὶ τοῦ ἀπὸ Πόλεως κινήματος τοῦ χάνη . . . . . ρλα

Περὶ τοῦ Μαχμουζαδὲ ἐφένδη . . . . . ρλα

Περὶ τοῦ Τζελεπιζαδέ . . . . . ρλα

Περὶ τοῦ μιρζᾶ ἐφένδη . . . . . ρλα

Περὶ τοῦ Καραγγιόζογλου . . . . . ρλβ

Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Φεϊζουλὰχ μολλᾶ . . . . . ρλβ

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ τοῦ σεϊχουλ ἰσλάμη . . . . . ρλβ

Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι ἐρχομοῦ τοῦ καχφετζίμπαση τοῦ κεχαγιάπεγη . . . ρλβ

Περὶ τοῦ ἄζλίου τοῦ μεγάλου πορτάρη . . . . . ρλβ

Περὶ τοῦ ξεκινήματος τοῦ κόμισου Δημητράσκου εἰς Γκίργκιοβον . . . . . ρλβ

Περὶ τοῦ ξεκινήματος τοῦ μπάνου εἰς τὴν Κραγιόβαν . . . . . ρλβ

Περὶ τῆς κατὰ τῶν Νεμτζῶν νίκης τῶν γερλὶ κουλούδων καὶ Σέρβων . . . ρλβ

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Μαχμουτπέγιογλου . . . . . ρλγ

Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Γκέγκο Μαχμοὺτ πασᾶ . . . . . ρλγ

Περὶ τοῦ μουκαρερίου τοῦ πρὸς τὸν Βίδυν τευτερδάρην . . . . . ρλγ

Περὶ τοῦ τοπτζίπαση τοῦ Καλέ . . . . . ρλγ

σελίς

Περὶ τοῦ πὰς τζαούση τοῦ σερασκέρη . . . . . ρλγ
Περὶ τῆς αἰτίας τῆς εἰς τὴν Πόρταν ἀποστολῆς τοῦ ὀφφικιάλι λέχου . . . . ρλγ
Περὶ τοῦ φερμανίου διὰ πεντακοσίους σαλαχόρηδαις . . . . . ρλδ
Περὶ τοῦ φερμανίου διὰ νὰ μὴν ἐβγαίνῃ ἀπὸ τὴν Βλαχίαν ἀγιοκέρι καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ρλδ
Περὶ τοῦ φερμανίου διὰ τὸ πάρσιμον τοῦ Δήμου λέχου . . . . . ρλδ
Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν τριῶν μπαϊρακίων . . . . . ρλδ
Περὶ τῶν πέντε Χαϊδούδων . . . . . ρλδ
Περὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν τῷ Βακαρεστίῳ παρακκλησίου . . . . . ρλε
Περὶ τῆς εἰς Χίον ἐξορίας τοῦ Ἀχμὲδ πασᾶ . . . . . ρλε
Περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀσμὰν πασᾶ . . . . . ρλε
Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ἐλτζῆ τῶν Περσῶν . . . . . ρλε
Περὶ τοῦ ξεκινήματος τοῦ Χότζα Ἀλῆ ἐφένδη, καὶ μεγάλου σπαθάρι εἰς τὸ ὀρδί. ρλε
Περὶ τῆς συμβεβηκυίας πυρκαϊᾶς εἰς Βουκουρέστιον . . . . . ρλε

Μάρτιος τοῦ ᾳψλθ'.

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Μολλατζίκη . . . . . ρλς
Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ὀμὲρ ἀγᾶ εἰς Βλαχίαν . . . . . ρλς
Περὶ τοῦ Σαριτέγιογλου . . . . . ρλζ
Ὅτι ἔγεινε δέβρι ὁ λουφές . . . . . ρλζ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ μεκτέρταση . . . . . ρλζ
Περὶ τῆς ἐξώσεως τοῦ Γεγὲν πασᾶ καὶ τῶν αἰτίων ταύτης, καὶ τοῦ κινήματος τοῦ σιλικδάραγα εἰς τὸν Βίδυν σερασκερῆ μὲ τὴν βοῦλλαν . . . . . ρλζ
Ὅτι ὁ κεχαγιατέγης ἐδιορίσθη εἰς ὅλον τὸ βασιλικὸν ὁμούρι . . . . . ρλη
Περὶ τοῦ Χότζα Γεζουβᾶ ὅτι ἐβλήθη εἰς εἱρκτήν . . . . . ρλθ
Ὅτι μέγας καὶ πολὺς ὁ κεχαγιάτεγης . . . . . ρλθ
Περὶ τοῦ Καρατζᾶ ὅτι τὸν ἔκαμεν ὁ αὐθέντης μέγαν παχάρνικον, τὸν πιττάρην βόρνικον τοῦ Κινπουλουγκίου, τὸν σατράρην, μέγαν πιττάρην· τὸν Θανάσιν, μέγαν σατράρην . . . . . ρμ
Περὶ τῆς ἀπὸ Κραγιόβας τοῦ μπάνου ἐπιστροφῆς . . . . . ρμ
Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Πελιγραδίου καὶ Διμισβάρη . . . . . ρμ
Ὅτι ἔφθασεν ὁ σιλικδάρης εἰς Βιδύνι καὶ ἔδωσε τὴν βοῦλλαν . . . . . ρμ
Περὶ τοῦ Χουσεὶν πασᾶ ὅτι ἐδόθη αὐτῷ μανσούπι τὸ Βιδύνι . . . . . ρμα

σελίς

Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Ἀκρὲπ Ὀσμὰν ἐφένδη . . . . . ρμα
Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Κεφὲ σερασκερῆ . . . . . ρμα
Περὶ τῆς εἰς Σεμένδραν νίκης κατὰ τῶν Νεμτζῶν . . . . . ρμα
Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ τουγίου . . . . . ρμα
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ νέου καϊμεκὰμ πασᾶ . . . . . ρμα
Περὶ τῶν διορισθέντων χιλίων διακοσίων ἀμαξίων . . . . . ρμα
Ὅτι ἔγεινε Βίδυν φερασκερῆ ὁ Τὸζ πασᾶς . . . . . ρμα
Περὶ τῶν χαβαλέδων ὁποῦ ἐδιορίσθησαν εἰς τὴν Βλαχίαν . . . . . ρμα
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ νέου ἐπιτρόπου ἀπὸ Βιδύνι . . . . . ρμα
Περὶ τοῦ φερμοῦ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ ἀπὸ Κραγιόβας, καὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ. ρμα
Περὶ τῆς πορείας τοῦ ἐπιτρόπου . . . . . ρμβ
Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ δαρισαδὲ ἀγασῆ μὲ τὰς ἀποκρίσεις . ρμβ
Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ ὀρδίου . . . . . ρμβ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ ὀρδίου ἀπὸ Δαβοὺτ πασᾶ . . . . . ρμβ
Περὶ μανσουπίων . . . . . ρμβ

Ἀπρίλιος τοῦ αψλθ'.

Περὶ τῆς χιόνος καὶ τῆς ἀπ' αὐτῆς βλάβης . . . . . ρμγ
Περὶ τοῦ σταλσίματος τοῦ Γιαννάκη εἰς Βιδύνι . . . . . ρμγ
Ἔγεινε βόρνικος τοῦ Κινπουλουγκίου ὁ Νόνας . . . . . ρμγ
Περὶ τοῦ περάσματος τοῦ Νουμάνμπεγη . . . . . ρμδ
Περὶ τῶν δοθεισῶν ἀρχοντιῶν τῷ Γρηγοράσκῳ καὶ Ματαίῃ . . . . . ρμδ
Περὶ τῶν σταλέντων ἀπὸ Νικοπόλεως δύο μπαϊρακίων . . . . . ρμδ
Περὶ τοῦ ἐλθόντος πεζικοῦ στρατεύματος . . . . . ρμδ
Περὶ τοῦ Τζάνογλου ὅτι ἔγεινε πολκόβνικος . . . . . ρμδ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ νέου μπάνου καὶ ἄγκ εἰς Κραγιόβαν . . . . . ρμδ
Περὶ τοῦ ἱστιτζὰλ φερμανίου . . . . . ρμδ
Περὶ τοῦ ξεκινήματος τῶν εἰς Γκιρδάπι σαλαχόρηδων . . . . . ρμδ
Περὶ τοῦ σταλέντος τῷ Βελῇ πασᾷ φερμανίου . . . . . ρμδ
Περὶ τοῦ Μούνιχ . . . . . ρμδ
Περὶ τοῦ πιασθέντος τζασίτη παρὰ τοῦ Κολτζάκη . . . . . ρμδ

σελίς

Περὶ τῶν ἑπτὰ μοσχόβων τζασίτων . . . . . ρμε
Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Τζάνογλου εἰς Κραγιόβαν . . . . . ρμε
Περὶ τῶν ἐλθόντων δορυαλώτων Ὀθωμανῶν . . . . . ρμε
Περὶ τοῦ ξεκινήματος τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς τὸν βεζὶρ αἴζέμην . ρμε
Περὶ τῶν αἰχμαλωτισθέντων κακῶς Κραγιοβάνων παρὰ τῶν ἐκεῖσε ἀσκερίων . ρμε
Περὶ τοῦ περάσματος ἐντεῦθεν τοῦ Χασὰν πασᾶ . . . . . ρμς
Περὶ τοῦ ἀρχομοῦ τοῦ μπεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου . . . . . ρμς
Περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀσάνη ὅτι ἔγεινε δεύτερος ἀρμάσης . . . . . ρμς
Περὶ τῶν ἀποκατασθέντων ἰσπραβνίκων . . . . . ρμς
Περὶ τῆς βὲλ σάμας . . . . . ρμς
Περὶ τοῦ προβιβασμοῦ τοῦ Γιάννη λογοθέτου . . . . . ρμς
Περὶ τοῦ Γιαννάκη . . . . . ρμς

Μαΐος τοῦ ᾳψλθ'.

Περὶ τοῦ ἐλθόντος φερμανίου . . . . . ρμη
Περὶ τοῦ ἐβγάλματος τοῦ πασᾶ καὶ τοῦ αὐθέντου εἰς ὀρδί . . . . . ρμη
Περὶ τῆς περὶ τὴν Κραγιόβαν ἐπιδρομῆς τῶν στρατευμάτων καὶ φθορᾶς, καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν αἰχμαλωτισθέντων . . . . . ρμη
Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀρχόντων . . . . . ρμθ
Περὶ τοῦ φερμανίου τοῦ σταλέντος τῷ Βίδυν μουχαφιζῇ . . . . . ρμθ
Περὶ τοῦ κινήματος τῶν Μόσχων . . . . . ρμθ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ μεγάλου ἰμπροχόρη . . . . . ρμθ
Ὅτι ἐστάλθη ὁ καπιτζιλὰρ κεχαγιασῆ προεστὼς εἰς τοὺς εἰς Πενδέρι πασάδαις . ρμθ
Περὶ τῆς κατὰ τῶν Νεμτζῶν μερικῆς νίκης τοῦ Τὸζ πασᾶ . . . . . ρμθ
Ὅτι ἔγεινε ἀναφορὰ εἰς τὸν βασιλέα περὶ τῶν βάρεων ὁποῦ εἶχεν ἡ Βλαχία . ρν
Περὶ τοῦ εἰς τὸ δεβλέτι γράμματος τοῦ Τὸζ πασᾶ . . . . . ρν
Ὅτι συρρέουσι τὰ στρατεύματα πρὸς τὸν ἐπίτροπον . . . . . ρν
Περὶ τοῦ Ἰσὰκ δὲ Μάϊο . . . . . ρν
Περὶ τοῦ χαζνεδάρη τοῦ πρώην βεζίρη . . . . . ρν
Περὶ τοῦ πρὸς τὸν ἐπίτροπον χάτι σεριφίου . . . . . ρνα
Περὶ τῶν ἐπαίνων ὁποῦ ἐρρίθησαν διὰ τὸν αὐθέντην εἰς τὸν βασιλέα . . . ρνα

σελίς

Περὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ Σαρηπέγιογλου . . . . . ρνα

Περὶ τοῦ Καρατζᾶ πρωτοσυγκέλλου προβιβασθέντος Πεκίου . . . . . ρνα

Περὶ τοῦ ἀνταμώματος τοῦ ἑλτζῆ τῆς Φράντζας μετὰ τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ καὶ τῆς παρατάξεως αὐτοῦ . . . . . ρνβ

Περὶ τῶν Ἐγγλεζοφιαμέγκων· ὁποῦ πάσχουν νὰ ἀνακατωθοῦν εἰς τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης . . . . . ρνγ

Περὶ τοῦ διὰ προσταγῆς βασιλικῆς ἁρματωθέντος γαλιωνίου . . . . . ρνγ

Περὶ τῶν καταδρομῶν τῶν Κατάνων πρὸς τὴν Γενὶ Παλάγκαν . . . . . ρνγ

Περὶ τῶν ἐκεῖσε ριαγιάδων ὅτι παρακαλοῦν τὸν σερασκέρην νὰ τοὺς φυλάξῃ . ρνγ

Περὶ τῶν τζέτε καϊκίων ὅτι ἐνίκησαν καὶ ἐπῆραν τὰ τρία τζάμια τῶν Νέμτζων . ρνγ

Περὶ τοῦ κατασκόπου κνέζου καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ . . . . . ρνδ

Περὶ τῶν σταλέντων τῷ σερασκέρῃ φερμανίων παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ ὁποίου τὸ πρὸς τὸν σερασκέρην πάθος ἐσκέπασε κατὰ τὸ παρόν . . . . . ρνδ

Περὶ τῆς ἀποστασίας τῶν τζιτάκηδων διὰ τὸν γιολδάσην τους καὶ τῆς ἀποδιώξεως αὐτῶν . . . . . ρνε

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Σαρηπέγιογλου, καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὅτι τὴν ἔφεραν εἰς Πόλιν . . . . . ρνε

Περὶ τοῦ Ἀρκαδίας . . . . . ρνϛ

Περὶ τῶν τεσσάρων καλπουζάνηδων ὁποῦ ἐπιάσθησαν . . . . . ρνϛ

Περὶ τοῦ μπρούσαλη καλπουζάνη . . . . . ρνϛ

Περὶ τοῦ μοσχόβου ἑλτζῆ ταρικίλε . . . . . ρνζ

Περὶ τῶν μοσχικῶν στρατῶν ὅτι ἐστάθηκαν . . . . . ρνζ

Περὶ τῶν διορισθέντων χασεκήδων . . . . . ρνζ

Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Ἰενδὲρ σερασκερῆ εἰς Ἰενδέρι . . . . ρνζ

Ὅτι ὁ Γρηγόρβοδας διὰ τῶν πρὸς τὸν Βελῆ πασᾶν, καὶ τὴν Πόρταν του δώρων ἐκατόρθωσε καὶ ἔγραψεν ἄρζι διὰ τὸ μένι τῆς ἀνοικοδομῆς τῆς Σορόκας . ρνζ

Περὶ τῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ Βελῆ πασᾶ εἰς Ἰογδανίαν . . . . . ρνζ

Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ εἰς τὸ Βιδύνι τοῦ Μεχμὲδ ἀγᾶ καὶ τοῦ χάτι χουμαγιοὺν τοῦ πρὸς τὸν σερασκέρην . . . . . ρνη

Περὶ τῶν Νεμτζῶν ὅτι εἶναι εἰς τὸ Καρλοβέτζ . . . . . ρνη

Περὶ τῆς ἐνδυναμώσεως τοῦ Διμισβαρίου . . . . . ρνη

Περὶ τῶν κνέζων ὁποῦ ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν σερασκέρην . . . . . ρνη

σελίς

Περὶ τοῦ Βουκουρεστίηθεν διελθόντος Μουσταφᾶ πασᾶ . . . . . ρνη
Περὶ τῶν δύο ἀρχόντων οὒγγρων ἐλθόντων εἰς Βουκουρέστι . . . . . ρνη
Περὶ τοῦ μοσχόβου ὀφφικιάλι ἐλθόντος εἰς Βουκουρέστι . . . . . ρνη
Περὶ τῶν ἐλθόντων φερμανίων εἰς τὸν αὐθέντην διὰ τὸ ζάπτι τῆς Κραγιόβας . ρνθ
Περὶ τοῦ εἰς Πόλιν πηγαιμοῦ τοῦ τζοκαδάρη μὲ εἴδησιν ὅτι ἐστάθηκαν τὰ μοσχικὰ στρατεύματα . . . . . ρνθ
Περὶ τῶν ἐξορισθέντων πασάδων ὅτι ἔγειναν ἰτλάκι . . . . . ρνθ
Περὶ τῶν Μόσχων ὁποῦ ἀντὶ στρατῶν ἔδωσαν ἄσπρα τῷ καίσαρι . . . . ρνθ
Περὶ τῶν κινημάτων τῶν ρωσσικῶν στρατῶν . . . . . ρνθ

Ἰούνιος τοῦ ᾳψλθ'.

Περὶ τοῦ Φιλιππουπόλεως ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς ἐξορίας . . . . . ρξβ
Περὶ τῆς ἑτοιμασίας τοῦ Ταχμάσκουλου κατὰ τῶν Λετζγγήδων . . . . . ρξβ
Ὅτι ἡτοιμάσθη καὶ κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας . . . . . ρξβ
Περὶ τοῦ κράλη τῆς Λεχίας ὅτι εἶναι νὰ στείλῃ εἰς τὴν Πόρταν τὸν δραγουμάνον του ὡς ἐλτζὴν διὰ τὰ κακὰ τῶν Τατάρων, καὶ ἡ ρεπούμπλικα δὲν στέργει τὴν ἀποστολὴν τοῦ δραγουμάνου . . . . . ρξβ
Περὶ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Ῥακότζκη ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ τὸ χάψι . . . . . ρξγ
Περὶ τοῦ τευτερδάρη ὁποῦ ἐπαρακάλεσε καὶ ἔβγαλαν τὸν πρώην ἀπὸ τὸ χάψι . ρξγ
Περὶ τῶν σταλέντων τῷ ἐπιτρόπῳ ἑκατὸν πεντήκοντα πουγγίων παράδων . . ρξγ
Περὶ τοῦ προβιβασμοῦ τοῦ χεκίμπαση . . . . . ρξγ
Περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μπόννεβαλ ἀπὸ τῆς ἐξορίας . . . . . ρξγ
Περὶ τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ ὅτι πάσχει νὰ εὐαρεστήσῃ . . . . . ρξγ
Περὶ τοῦ Γκιριτλῆ ἐπανελθόντος ἀπὸ τῆς ἐξορίας . . . . . ρξδ
Περὶ τοῦ ἐλθόντος εἰς Βουκουρέστι παραλαβεῖν τὰ σαχίνια . . . . . ρξδ
Περὶ τοῦ ἐλθόντος Χουσεὶν πέγη εἰς Βουκουρέστι . . . . . ρξδ
Περὶ τῶν Μόσχων ὅτι διῃρήθησαν εἰς τάμπουρα . . . . . ρξδ
Περὶ τῆς κατὰ τῶν Γερμανῶν νίκης τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ εἰς τὸ Μάργα Μπογαζὶ καὶ Λόγγος . . . . . ρξδ
Περὶ τοῦ ἐλθόντος φερμανίου εἰς τὸν αὐθέντην διὰ ὀκτακοσίους σαλαχόρηδαις . ρξδ
Περὶ τοῦ σταλέντος τῷ Νίγδελῃ Μουσταφᾷ πασᾷ φερμανίου . . . . . ρξδ

σελίς

Περὶ τοῦ κινήματος ἀπὸ Νύσσι τοῦ Μεμὶς πασᾶ . . . . . ρξε

Περὶ τοῦ γεγονότος λαίλαπος εἰς Βουκουρέστι . . . . . ρξε

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου παχαρνίκου Καρατζᾶ εἰς τὸ ὀρδὶ διὰ καπι-
κεχαγιᾶν . . . . . ρξε

Περὶ τοῦ Βασιλάκη ὅτι ἀπεκαταστήθη μέγας πορτάρις . . . . . ρξε

Περὶ τοῦ σταλέντος φερμανίου τῷ αὐθέντῃ ὅτι νὰ μὴ συνεκστρατεύσῃ τῷ πασᾷ,
ἀλλὰ νὰ μείνῃ εἰς τὸν θρόνον του . . . . . ρξε

Περὶ τῆς νίκης τῶν σταλέντων λεβένδων παρὰ τοῦ Γενὶ Παλάγκα μουχαφιζῆ
κατὰ τῶν Κατάνων . . . . . ρξε

Περὶ τοῦ καισαρικοῦ στόλου καὶ περὶ τοῦ στρατοῦ . . . . . ρξς

Περὶ τοῦ σταλέντος μοσχόβου εἰς Μπρασοβὸν διὰ νὰ συνάξῃ στράτευμα . . ρξς

Περὶ τοῦ ἐλθόντος μπίνμπαση εἰς Βουκουρέστι μετὰ τῶν Σουμλαλήδων . . . ρξς

Περὶ τῶν Ξανθῶν ὅτι συναζουν τροφὰς ἀπὸ τὴν Λιούπολιν . . . . . ρξς

Περὶ τοῦ βασιλικοῦ ὀρδίου ὅτι ἔφθασεν εἰς Νύσσι, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ συμβουλίου. ρξς

Περὶ τοῦ ἀπὸ Παρίσι κορριέρη . . . . . ρξς

Περὶ τοῦ καίσαρος ὅτι ἐξῆλθεν εἰς Φαβορῖτα . . . . . ξρς

Περὶ τοῦ πλήθους τῶν καισαρικῶν στρατῶν καὶ τοῦ διαστήματος ὁποῦ κρατοῦν. ρξς

Περὶ τοῦ προσφυγόντος καπράρη εἰς τοὺς Ὀθωμανούς . . . . . ρξζ

Περὶ τοῦ Ῥούμελη βαλισῆ . . . . . ρξζ

Περὶ τῆς εἰδήσεως ὁποῦ ἔδωσεν εἰς τὸ δεβλέτι ὁ χάνης διὰ τὸν Λὰς γκενεράλιν. ρξζ

Ὅτι τὸ μανσούπι τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ ἐδόθη ἑτέρῳ . . . . . ρξζ

Περὶ τοῦ ἵτζ μεχτέρμπαση τοῦ ἐπιτρόπου ὅτι ἐκρεμάσθη αὐτοβουλήτως . . . ρξζ

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Πόσνα βαλισῆ εἰς τὸ ὀρδί . . . . . ρξζ

Περὶ τῶν Φραντζέζων ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μουρταζᾶ πασᾶς εἰς τὸ ὀρδί . . . . ρξζ

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαβόντος τὰ σαχίνια . . . . . ρξζ

Περὶ τοῦ συμβάντος σκανδάλου μεταξὺ τῶν Ἀλβανιτῶν καὶ τῶν τουφεκτζήδων
τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ . . . . . ρξζ

Ἰούλιος τοῦ ᾳψλθ'.

Περὶ τῆς καταπαύσεως τοῦ σκανδάλου . . . . . ρξθ

Περὶ τοῦ Φιλιππουπόλεως ὅτι ἐσυγχωρήθη . . . . . ρο

σελίς

Περὶ τῶν στελλομένων εἰς Ἰενδέρι . . . . . ρο

Περὶ τῶν γιασακίων ὅτι πάλιν ἀνανεώθησαν . . . . . ρο

Περὶ τῶν Λετζγγήδων ὅτι φαίνονται γαλίμπηδες τῶν Περσῶν . . . . . ρο

Περὶ τῶν γραφέντων ὁρισμῶν διὰ νὰ γείνωνται δοᾶδες . . . . . ρο

Περὶ τοῦ βασιλέως ὅτι ἀσθενεῖ . . . . . ρο

Περὶ τῆς δοθείσης ἀδείας τῷ Βελῇ πασᾷ διὰ τὸ νιζάμι τῶν ἐν Ἰενδερίῳ στρατῶν καὶ πραγμάτων . . . . . ρο

Περὶ τοῦ σταλέντος γράμματος τοῦ Γρηγόρβοδα τῷ Βελῇ πασᾷ ἐπαινοῦντος τοὺς ἄρχοντας . . . . . ρο

Περὶ τῶν Καζάκων ὅτι ἐπάτησαν τὴν Σορόκαν . . . . . ροα

Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἔγραψε τῷ Βελῇ πασᾷ περὶ τῶν μοσχικῶν κινημάτων ροα

Περὶ τοῦ Βελῇ πασᾶ ὁποῦ ἐθύμωσε κατὰ τοῦ Γρηγόρβοδα διὰ τὴν ἄργηταν τῆς ἀποστολῆς τῶν σαλαχόρηδων . . . . . ροα

Περὶ τοῦ βοΐβοδα Κιόβτζκη ὅτι ἔγραψε τῷ Βελῇ πασᾷ περὶ τῶν Μόσχων . . ροα

Περὶ τῆς διαιρέσεως εἰς δύο τοῦ μοσχικοῦ στρατοῦ . . . . . ροβ

Περὶ τοῦ τεντζιχατίου ὅτι ἐδόθη τῷ Βελῇ πασᾷ . . . . . ροβ

Περὶ τῆς ἀπὸ Βουκουρέστι κατὰ τοῦ Περισανίου ἐκστρατείας τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ μετὰ τῶν στρατῶν . . . . . ροβ

Περὶ τῆς εἰς Πόλιν ἀποδημίας τοῦ μπεηζαδὲ Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. ροβ

Περὶ τῆς τῶν ἐν τῇ πουσκαρίᾳ ἀποδράσεως . . . . . ροβ

Περὶ τῆς μετοικεσίας τοῦ αὐθέντου εἰς τὴν κούρτην . . . . . ροβ

Περὶ τῆς ἑνώσεως πάλιν τῶν Μόσχων . . . . . ροβ

Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἔγραψε τῷ Βελῇ πασᾷ περὶ τῶν Μόσχων ὅτι ἄφησαν τὴν εὐθεῖαν στράταν, καὶ ἐπῆραν τὴν ἄκρην τοῦ Μπρούτου, καὶ πῶς εἶναι νὰ σταλθῇ ὁ ἀποστατήσας μπεηζαδὲς εἰς Μπογδανίαν . . . . ροβ

Περὶ τοῦ σερασκὲρ σουλτάνου ὅτι ἑτοιμάζεται νὰ περάσῃ ἀπὸ Χοτίνι ἀντίκρυ . ρογ

Περὶ τοῦ Σαρῆ Ἀχμὲδ πασᾶ ὅτι ἐμποδίσθη παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα ἀπὸ τοῦ νὰ σταλθῇ εἰς Σορόκαν . . . . . ρογ

Περὶ τοῦ σταλέντος παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα διὰ νὰ σηκώσῃ τοὺς εἰς Γαλάτζι Τούρκους . . . . . ρογ

Περὶ τοῦ μπίνμπαση ὁποῦ ἐπέρασεν ἀπὸ Γαλάτζι μὲ πεντακοσίους ἀνθρώπους διὰ τὸ Ἰενδέρι . . . . . ρογ

σελίς

Περὶ τοῦ σηκώματος ἀπὸ Βιδύνι τοῦ σερασκέρη . . . . . ρογ

Περὶ τῶν Μόσχων ὅτι ἐγύρισαν ὀπίσω κατὰ τὰ μέρη τῆς Ποτόλιας . . . . ροδ

Ὅτι ἀμφιβάλλεται ἴσως ὑπάγουν εἰς βοήθειαν τῶν Γερμανῶν . . . . . ροδ

Περὶ τοῦ Μούνικ ὅτι ἐπρόσταξε τοῖς Λέχοις νὰ ἀδειάσουν τὴν Καμινίτζαν, καὶ δὲν ὑπήκουσαν . . . . . ροδ

Περὶ στρατῶν ὅτι νὰ προφθάσῃ ὁ Βελῆ πασᾶς εἰς Χοτίνι . . . . . ροδ

Ὅτι ἐχωρίσθη μέρος τῶν Μόσχων, καὶ λέγεται ὅτι ὑπάγει εἰς βοήθειαν τῶν Νεμτζῶν ροδ

Περὶ τοῦ ἀπὸ Πενδέρι σηκώματος τοῦ σερασκέρη . . . . . ροδ

Περὶ τοῦ ἀπὸ Πετρεμπούργ ὀφφικιάλι . . . . . ροδ

Περὶ τῶν σταλέντων κατέργων διὰ τὸ εἰς Πόλιν ἔμβασμα τοῦ βενετζιάνου Ἐλτζῆ ροε

Περὶ τοῦ χαζνεδάρη τοῦ Γεγένη ὅτι ἔγεινεν ἰτλάκι . . . . . ροε

Περὶ τοῦ εἰς Πόλιν ἀπὸ Κρίμι ἐν τέσσαρσιν ἡμέραις φθάσαντος καραβίου . . ροε

Περὶ τῶν ἀπὸ Πέτζι σταλέντων γραμμάτων τοῖς Ἐγγλεζοφιαμέγκοις . . . ροε

Περὶ τῆς μετοικήσεως τοῦ βασιλέως εἰς Μπεσίκτασι . . . . . ροε

Περὶ τῶν ἀπὸ Κινπουλούγκι σταλέντων τῷ αὐθέντῃ δύο αἰχμαλώτων Γερμανῶν. ροε

Περὶ τῶν Κατάνων ὅτι κατέβησαν εἰς Κινπουλούγκι, καὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι φόβου καὶ ταραχῆς, καὶ τῆς τοῦ αὐθέντου οἰκονομίας . . . . . ροϛ

Περὶ τῆς φυγῆς τούτων ἀπὸ τὸ Κινπουλούγκι, καὶ τοῦ πηγαιμοῦ ἄλλων ἑξακοσίων καὶ ἑκατὸν σιδηροφορεμένων Νέμτζων . . . . . ροζ

Περὶ τῶν εἰς Κίνπιναν κακῶν τῶν Κατάνων . . . . . ροζ

Περὶ τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι περάσαντος Μοσχόβου . . . . . ροζ

Περὶ τῶν Κατάνων ὅτι ἐκατέβησαν καὶ εἰς τὸ Τυργόβιστον, καὶ τοῦ ξεκινήματος εὐθὺς τοῦ διβὰν ἐφένδη μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ τοῦ αὐθέντου κατ' αὐτῶν. ροη

Περὶ τῶν εἰς Τυργόβιστον Κατάνων ὅτι ψευδὴς ἡ εἴδησις καὶ περὶ τῆς προνοίας τοῦ αὐθέντου . . . . . ροη

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀράπη . . . . . ροθ

Περὶ τῶν ἀσεβειῶν τῶν Κατάνων ὁποῦ ἔκαμαν εἰς τὸ ἐν Σινᾷ μοναστήριον . ροθ

Περὶ τῆς ποσότητος τῶν εἰς τὰ σύνορα Κατανογερμανῶν . . . . . ρπ

Περὶ τῆς εἰδήσεως τῆς κατὰ τῶν Γερμανῶν νίκης τοῦ βεζιραζέμη . . . . ρπ

Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ ἐπιτρόπου εἰς Πελιγράδι, καὶ ὅτι νύκτα καὶ ἡμέραν πολεμοῦν τὸ κάστρον καὶ τῆς ἑτοιμασίας διὰ νὰ ἀναίβουν εἰς τὰ τείχη. ρπζ

Περὶ τοῦ εἰς Πάντζοβαν κινήματος τοῦ Βιδύν σερασκερῆ . . . . . ρπη

σελίς

Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ σερασκέρη εἰς Πάντζοβαν, καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ πολέμου, καὶ νίκης τῶν Γερμανῶν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν . . . . . ρπη

Περὶ τῆς φυγῆς τοῦ σερασκέρη καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ, καὶ τῆς φυγῆς αὐτοῦ πάλιν . . . . . ρπη

Περὶ τοῦ μεγάλου ἰμπροχόρη τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ σταλέντος τῷ Βίδυν σερασκερῇ μὲ φερμάνι . . . . . ρπθ

Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ Πόσνα βαλισῆ . . . . . ρπθ

Περὶ τῶν δοάδων τῶν Ἑβραίων . . . . . ρπθ

Περὶ τοῦ ἐμβάσματος εἰς Πόλιν τοῦ βενετζιάνου ἐλτζῆ . . . . . ρϟ

Περὶ τῶν ἐπαίνων ὁποῦ εἶπαν οἱ τζοκαδάρηδες τοῦ καϊμεκάμη διὰ τὸν αὐθέντην . ρϟ

Περὶ τῆς ἥττης τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ . . . . . ρϟ

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πασᾶ ἀπὸ Περισάνι εἰς Βουκουρέστι . . . . . ρϟζ

Περὶ τῶν ἀπὸ Σιλύστρας δύο μπαϊρακίων . . . . . ρϟη

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ διβὰν ἐφένδη . . . . . ρϟη

Περὶ τῶν Μοσχόβων ὅτι ἐπέρασαν τὸ Ποτλόκι . . . . . ρϟη

Περὶ τοῦ κινήματος τῶν ὀθωμανικῶν καὶ σκυθικῶν στρατευμάτων κατὰ τῶν Μόσχων, καὶ τῆς νίκης τῶν Τατάρων κατὰ τῶν Καζάκων . . . . ρϟη

Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ζητήσαντος βοήθειαν παρὰ τοῦ Βελῆ πασᾶ καὶ δὲν ἐδόθη . ρϟθ

Περὶ τῶν ἁρπαγῶν ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Κατάνοι μετὰ τοῦ Μάνου εἰς χωρίον Νεγρέστι . . . . . ρϟθ

Περὶ τοῦ βορνίκου Ἀντρονάκη ὅτι ἐφέρθη μὲ τράπατον, καὶ ἐσφαλίσθη εἰς τὴν βηστιαρίαν . . . . . ρϟθ

Περὶ τοῦ πνιγμοῦ τοῦ κίουρτ τζερὶτ Μεχμέδαγα . . . . . σ

Περὶ τοῦ Ἀνδρονάκη ὅτι ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ χάψι . . . . . σ

Περὶ τῶν σταλέντων Ἀλβανιτῶν εἰς Σλάτιναν . . . . . σ

Αὔγουστος τοῦ ᾳψλθ'.

Περὶ τῶν τζοκαδάρηδων τοῦ καϊμεκὰμ πασᾶ τῶν ἐλθόντων μὲ μεκτούπι εἰς τὸν αὐθέντην . . . . . σγ

Περὶ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ ὀρδὶ, καὶ περνῶντας τὸν Σάβαν τοπλαδίζει τὸ κάστρον . . . . . σε

σελίς

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Τὸζ σερασκὲρ πασᾶ . . . . . σε

Περὶ τοῦ Πελιγραδίου ὅτι σφοδρῶς ἐπολιορκήθη καὶ κινδυνεύει . . . . . σζ

Περὶ τοῦ πεμφθέντος κολονέλου παρὰ τοῦ Βάλης μὲ γράμματα εἰς τὸν ἐπίτροπον . σζ

Περὶ τῆς ἄκρας ἐπιμελείας καὶ μεγαλοψυχίας τοῦ ἐπιτρόπου . . . . . ση

Περὶ τῆς ἐλθούσης φεργάδας εἰς Πόλιν ἀπὸ Κρίμι, καὶ τῶν ὅσων εἶπε . . . ση

Περὶ τοῦ κινηθησομένου πολέμου τῆς Ἰγγλητέρρας κατὰ τῆς Ἱσπανίας καὶ τῶν αἰτίων αὐτοῦ . . . . . σθ

Περὶ τῆς ἑτοιμασίας τῶν Σβέκων κατὰ τῶν Ῥώσσων . . . . . σθ

Περὶ τοῦ στόλου τῆς Σβεκίας . . . . . σθ

Περὶ τοῦ σφέτζου μπάρων ὅτι τὸν ἐφόνευσαν Μοσχόβοι καὶ ἐπῆραν τὰ γράμματα ποῦ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Σφετζίαν . . . . . σθ

Περὶ τῶν πριντζίπων καὶ γκενεράλιδων ὁποῦ ἐφονεύθησαν εἰς τὸν ἐν Χισσαρτζὶκ πόλεμον . . . . . σι

Περὶ τῶν καέντων γερμανικῶν γαλιωνίων . . . . . σι

Περὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ Μπελιγράδι . . . . . σι

Περὶ τοῦ πρίγκιπος Λόβκοβιτζ . . . . . σι

Περὶ τοῦ Λουπογιάνου ὅτι ἔγεινε πολκόβνικος . . . . . σια

Περὶ τῶν γιανιτζάρων ὁποῦ διέφθειραν τὴν κόρην . . . . . σια

Περὶ τοῦ φθασίματος τοῦ ἐλτζῆ εἰς τὸ ὀρδί . . . . . σια

Περὶ τῶν ὅσων εἶπεν ἡ γλῶσσα ὁποῦ ἐξετάσθη παρὰ τοῦ Βελῆ πασᾶ . . . σια

Περὶ τῶν ἐξετασθεισῶν δύο γλωσσῶν παρ' αὐτοῦ . . . . . σιβ

Περὶ τοῦ Βελῆ πασᾶ στελλαντος στράτευμα διὰ νὰ κόψῃ τὸν ζαχιρὲν τῶν Μόσχων . σιβ

Περὶ τῶν ἐλθόντων εἰς τὸν αὐθέντην δύο Τατάρων μετὰ δύο γλωσσῶν . . . σιβ

Περὶ τοῦ ἀποστάτου Καντεμίρη . . . . . σιβ

Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Γρηγόρβοδα . . . . . σιβ

Περὶ τοῦ Λὰς γκενεράλι ὅτι ἐτραβήχθη ὀπίσω . . . . . σιγ

Περὶ τοῦ μακροσκοπίου ὁποῦ ἔδωσεν ὁ Μιχάλβοδας τῷ βασιλεῖ . . . . . σιγ

Περὶ τῶν σταλέντων Ἀλβανιτῶν παρὰ τοῦ αὐθέντου κατὰ τῶν εἰς Τελιορμάνι ληστευόντων Χαϊδούδων . . . . . σιγ

Περὶ τῶν σταλέντων σεϊμένηδων εἰς Πιτέστι . . . . . σιγ

Περὶ τῶν εἰς Λουτέστι φόνων καὶ λεηλασιῶν τῶν Κατάνων . . . . . σιγ

Περὶ τῆς τοῦ Νεϊμπουρκ συνομιλίας περὶ ἀγάπης μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου . . . σιδ

σελίς

Περὶ τοῦ κατὰ τοῦ Μπελιγραδίου ἀκαταπαύστου πολέμου τῶν Ὀθωμανῶν . . σιδ

Ὅτι δὲν ἔγεινεν ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου . . . . . σιδ

Περὶ τῆς ψευδοῦς εἰδήσεως διὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Πελιγραδίου . . . . . σιδ

Περὶ τῶν ὀφφικίων ὁποῦ ἐδόθησαν παρὰ τοῦ αὐθέντου . . . . . σιε

Περὶ τοῦ βακαρίτου . . . . . σιε

Περὶ τῶν εἰς Σλάτιναν κακῶν τῶν Χαϊδούδων . . . . . σιε

Περὶ τοῦ ὅτι ἐδιορίσθη κατ' αὐτῶν ὁ Χαϊδάραγας μπίνμπασης . . . . . σιε

Περὶ τοῦ νέου σερασκέρη Μεμὶς πασᾶ . . . . . σιε

Περὶ τοῦ συγκροτηθέντος πολέμου τῶν Ὀθωμανῶν μετὰ τῶν Μόσχων καὶ νίκης τῶν Ὀθωμανῶν . . . . . σις

Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Κρὸφ γκενεράλι . . . . . σις

Περὶ τῶν γραφέντων τῷ Μούνικ παρὰ τοῦ Βάλης . . . . . σις

Περὶ τῶν σταλέντων κλεπτοκατάνων καὶ μιᾶς κεφαλῆς . . . . . σις

Περὶ τῶν σταλέντων βασιλικῶν δώρων τῷ ἐπιτρόπῳ καὶ τοῖς πασάδαις διὰ τὴν νίκην . . . . . σιζ

Περὶ τοῦ ἐμποδίσματος τῶν ἑβραϊκῶν δοάδων . . . . . σιζ

Περὶ τῶν καθημερινῶν συμβουλιῶν . . . . . σιζ

Περὶ τοῦ πρώην βενετζιάνου ἐλτζῆ ὅτι ἐζήτησεν ἄδειαν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Βενέτζιαν. σιη

Περὶ τῶν ἀποκατασταθέντων τῶν μπουλουκμπασήδων παρὰ τοῦ αὐθέντου . . σιη

Περὶ τοῦ Κατζιβέλου καὶ Βλάχου τῶν προδοτῶν ὅτι τοὺς ἐκρέμασαν . . . σιη

Περὶ τοῦ χαζνὲ ὁποῦ ἐστάλθη τῷ Βελῇ πασᾷ . . . . . σιη

Περὶ τῶν κλεπτοκατάνικων κεφαλίων ὁποῦ ἐστάλθησαν ἀπὸ τὸ Τελιορμάνι . . σιη

Περὶ τοῦ σταλέντος στρατεύματος μετὰ τοῦ Χαϊδάραγα καὶ μπουλούκμπαση Φώτι εἰς Πιτέστι . . . . . σιθ

Περὶ τοῦ μολέματος τοῦ ἐν βασιλευούσῃ αὐθεντικοῦ παλατίου . . . . . σιθ

Περὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν τροφῶν καὶ του φόβου τοῦ Γρηγόρβοδα ἀπὸ τὸν Καντεμίρην . . . . . σιθ

Περὶ τῶν σταλέντων ἀμαξίων μὲ τροφὰς εἰς τὸ ῥωσσικὸν τάμπουρον . . . σιθ

Περὶ τῶν γραμμάτων ὁποῦ ἔγραψαν τῷ Βελῇ πασᾷ οἱ Λέχοι ζητοῦντες βοήθειαν. σιθ

Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Στεφανάκη . . . . . σκ

Περὶ τῆς εἰς Πόλιν ἐπιστροφῆς τοῦ μεγάλου ἰμπροχόρη . . . . . σκ

Περὶ τῆς ἐν τῷ Κρίμι ἐλλείψεως καὶ στενοχωρίας τῶν τροφῶν . . . . . σκ

σελίς

Περὶ τοῦ γεγονότος μεγάλου συμβουλίου περὶ τῆς ἀποτελειώσεως τῆς ἀγάπης . σκ

Περὶ τοῦ ἐπιτρόπου ὅτι ἀρρώστησε . . . . . σκα

Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ βασιλικοῦ χαζνεδάραγα εἰς τὴν Ῥουσάβαν . . . . σκα

Περὶ τοῦ ἄγα Κωνσταντίνου ὅτι ἐτιμήθη μὲ τὸ ὀφφίκιον τῆς μεγάλης κομισίας. σκα

Περὶ τοῦ τιμωρηθέντος Βλάχου διὰ νὰ μαρτυρήσῃ ἂν ἦναι κατάσκοπος . . . σκα

Περὶ τῆς σὺν θεῷ ἀποτελειώσεως τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν Γερμανῶν καὶ Ὀθωμανῶν. σκα

Περὶ τοῦ Σέμπες καὶ Λόγγος ὅτι δὲν ἔστερξαν οἱ Γερμανοὶ νὰ τὸ δώσουν . . σκα

Περὶ τοῦ Ῥούμελη βαλισῆ ὅτι ἐδιορίσθη Μπελιγρὰδ μουχαφιζῆ . . . . . σκβ

Περὶ τοῦ ἀζλίου τοῦ Ἰσταμπὸλ ἐφένδη . . . . . σκβ

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Στεφανάκη ἀπὸ τὴν ἐξορίαν . . . . . σκβ

Περὶ τῶν ἀπὸ Μπουζίου σταλέντων Νεμτζῶν . . . . . σκβ

Περὶ τοῦ Ἰωαννίτζα ἀρμάση καὶ Κανέλου Γεωργάκη ὅτι ἐφέρθησαν μὲ ποδοκόπι καὶ ἐβάλθησαν εἰς τοὺς σεϊμένηδαις . . . . . σκβ

Περὶ τοῦ βηστιάρι Φχιέρα ὅτι ἀπεκαταστήθη ἱσπράβνικος τοῦ Κινπουλουγκίου . σκγ

Περὶ τοῦ τάταρη ὁποῦ ἐπρόφθασε καὶ ἔδωσε τὴν εἴδησιν τῆς ἀγάπης εἰς τὸν καϊμεκάμην . . . . . σκγ

Περὶ τοῦ τζοχαδάρη ὁποῦ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόλιν καὶ αὐτὸς μὲ τὴν αὐτὴν εἴδησιν . . . . . σκγ

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ χαζνεδάρη καὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα γραμμάτων τοῦ ἐπιτρόπου . . . . . σκγ

Περὶ τῶν εἰς Πόλιν ἑτοιμασθέντων σενλικίων . . . . . σκδ

Περὶ τῶν σταυροδρομιτῶν Φράγκων ὅτι δυσπιστοῦν εἰς τὴν ἀγάπην . . . . σκδ

Περὶ τῶν Μοσχόβων ὅτι πολεμησάντων μετὰ τῶν ὀθωμανικῶν καὶ σκυθικῶν στρατοπέδων ἐνίκησαν κατὰ κράτος τοὺς Ὀθωμανούς . . . . . σκε

Περὶ τῆς ποσότητος Ὀθωμανῶν, Σκυθῶν καὶ Μοσχόβων . . . . . σκε

Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Βελῆ πασᾶ κατὰ τὸ Πενδέρι καὶ τῶν λοιπῶν πασάδων σκς

Περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Χοτινίου παρὰ τῶν Μόσχων, οἱ ὁποῖοι ἐπῆραν καὶ τὸν μουχαφὶζ Κολτζὰκ πασᾶν . . . . . σκς

Περὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Βελῆ πασᾶς εἰς τὸ δεβλέτι . . . . . σκς

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀτμαζᾶ πασᾶ εἰς βοήθειαν τοῦ Γρηγόρβοδα . . . σκς

Περὶ τῆς εἰς κούρτην μετοικήσεως τοῦ αὐθέντου . . . . . σκζ

Περὶ τοῦ Ἰωαννίτζα ἀρμάση καὶ Κανέλα ὅτι ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ χάψι . . . . σκζ

σελίς

Περὶ τῆς εἰς Κραγιόβαν ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου κομίσου Κωνσταντίνου . . . σκζ

Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸν αὐθέντην διὰ νὰ στεῖλῃ χιλίους σαλαχόρηδαις καὶ ἑκατὸν χιλιάδας σφόραις εἰς Γκιρδάπι . . . . . σκζ

Περὶ τῶν ἀποσταλέντων βορνίκων εἰς τὰ καθηλίκια τῆς Κραγιόβας . . . . σκζ

Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἀποκαταστήσας καϊμεκάμηδαις εἰς τὸ Γιάσι, καὶ διαβὰς τὸ Μπαλκάνι ἦλθεν εἰς τὸ Μπεχλοΰϊ . . . . . σκζ

Περὶ τῶν ἀποσταλέντων εἰς Πόλιν διὰ νὰ φέρουν τὰς δόμνας εἰς Βουκουρέστι.

Περὶ τοῦ κατὰ τὰς κρίσεις διορισμοῦ τῶν ἀρχόντων παρὰ τοῦ αὐθέντου . . σκη

Περὶ τοῦ Ἰακώβου ὅτι ἐστάλη εἰς Γκίργκιοβον . . . . . σκθ

Σεπτέμβριος τοῦ ᾳψλθ΄.

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τζοκαδάρη τοῦ ἐλθόντος μὲ τὸ φερμάνι . . . . . σλβ

Περὶ τῶν ἀποσταλέντων χρημάτων τῷ Ἰακώβῳ . . . . . σλβ

Περὶ τῆς καταδρομῆς τοῦ Γρηγόρβοδα παρὰ τῶν Μόσχων, καὶ τῶν παθῶν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐπῆγεν εἰς Γαλάτζι . . . . . σλβ

Περὶ ἀποκαταστάσεως ἱσπραβνίκου τοῦ Κινπουλουγκίου . . . . . σλδ

Περὶ τῶν Νεμτζοκλεπτοκατάνων ὅτι ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν τζάραν . . . . . σλδ

Περὶ τῆς ἀπαστολῆς τῶν ἄρθρων εἰς τὸν αὐθέντην τῆς ἀγάπης . . . . . σλδ

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Παλαιολόγου πρὸς τὴν Μπογδανίαν . . . . . σλθ

Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι ἐρχομοῦ τοῦ γκενεράλι Μίχες . . . . . σλθ

Περὶ τῆς εἰς Μπραΐλαν ἀποστολῆς τοῦ πορτάρι Βασιλάκη, καὶ τοῦ Μόρου εἰς τὸ Φωξάνι . . . . . σλθ

Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸν Σουλεϊμὰν πασᾶν . . . . . σλθ

Περὶ τῶν εἰς τὸν αὐθέντην φερθέντων κλεπτῶν καὶ ἑνὸς Κατάνου . . . . . σλθ

Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι ἐρχομοῦ τοῦ Ὄρλικ . . . . . σμ

Περὶ τῶν εἰς τὸν αὐθέντην καταφυγόντων Νεμτζῶν . . . . . σμ

Περὶ ἀποκαταστάσεως ἱσπραβνίκου εἰς τὸ Τυργόβιστον . . . . . σμ

Περὶ τῆς σὺν θεῷ ἀποτελειώσεως καὶ τῆς μετὰ τῶν Ῥώσσων ἀγάπης . . . σμ

Περὶ τοῦ ἐλθόντος βεζὶρ ἀγασῆ μὲ φερμάνι περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν δοθέντων ἄσπρων εἰς τοὺς σουμλαλήδαις . . . . . σν

Περὶ τῶν φερθέντων κλεπτῶν βλάχων . . . . . σν

σελίς

Περὶ τῆς γεγονυίας προσθήκης νέων ἄρθρων εἰς τὰ μετὰ τῶν Μόσχων . . . σν

Περὶ τῶν εὐγενῶν Γερμανῶν ὁποῦ ἔφερεν ὁ ἐπίτροπος διὰ ἐνέχυρα τῆς ἀγάπης . σν

Περὶ ἀποκαταστάσεως τευτερδάρη εἰς Πελιγράδι . . . . . σν

Περὶ τοῦ μεγάλου δραγουμάνου ὅτι πάσχει νὰ ὀνομασθῇ ἐξ ἀπορρήτων . . . σνα

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ὅτι μόλις ἐκατόρθωσε νὰ τὸν δοθῶσιν ὀκτὼ πουγγία ἀπὸ Βλαχομπογδανίας . . . . . σνα

Περὶ τῶν δοθέντων ἀλόγων τῷ πρέσβει τῆς Γαλλίας . . . . . σνα

Περὶ τοῦ γενίτζερ ἀγασῆ . . . . . σνα

Περὶ τῆς δυσαρεστείας τοῦ βασιλέως διὰ τὴν μετὰ τῶν Ῥώσσων ἀγάπην . . σνα

Περὶ τῶν ριτζάληδων ὅτι ἐφόρεσαν γούναις καὶ τζελέγκια, καὶ περὶ τοῦ δραγουμάνου ὅτι δὲν τοῦ τὸ ἐφόρεσαν . . . . . σνα

Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ βασιλικοῦ σιλικδάρη εἰς ὀρδί . . . . . σνα

Περὶ τοῦ Μεμὶς πασᾶ ὅτι ἐδιορίσθη εἰς Σιλίστραν . . . . . σνα

Περὶ τοῦ θανάτου τῆς βαλεδές . . . . . σνβ

Περὶ τοῦ μετατοπισμοῦ τοῦ Γεγὲν πασᾶ . . . . . σνβ

Περὶ τοῦ μεγάλου δραγουμάνου κατορθώσαντος ὅτι μὲ τὸ ἄρζι αὐτοῦ νὰ γείνωνται οἱ δραγουμάνοι τοῦ στολοῦ . . . . . σνβ

Περὶ τοῦ Στεφανάκη Δημάκη . . . . . σνβ

Περὶ τῆς εἰς Πενδέρι ἀποστολῆς τοῦ χαζνὲ καὶ τῶν μουκαρερίων . . . . . σνβ

Περὶ τῆς εἰς Κρίμι κατὰ τῶν Μοσχόβων νίκης . . . . . σνβ

Περὶ τῶν κακῶν ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Μοσχοβοκαζάκοι εἰς Πογδανίαν . . . . . σνβ

Περὶ τοῦ Μούνικ ὅτι ἐφιλεύθη παρὰ τῶν Πογδάνων καϊμεκάμηδων . . . . σνβ

Περὶ τῆς προσταγῆς τοῦ Μούνικ . . . . . σνγ

Περὶ τῶν εἰς Γιάσι χανταικίων . . . . . σνγ

Περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Μούνικ ἀπὸ Γιάσι, καὶ ὅτι ἄφησεν ἐκεῖ τοὺς ἀποστάτας μπεηζαδέδαις . . . . . σνγ

Περὶ τῆς φυγῆς τῶν περὶ τὸν Γρηγόρβοδα . . . . . σνγ

Περὶ τῆς ὁδοιπορίας τοῦ Μούνικ μετὰ τῶν στρατῶν . . . . . σνγ

Περὶ τῶν διοριζομένων παρὰ τῶν μπεηζαδέδων . . . . . σνγ

Περὶ τῶν Τατάρων αἰχμαλωτισάντων μπεζένιαις πογδάνικαις . . . . . σνγ

Περὶ τῶν ἀπατηθέντων Πογδάνων παρὰ τῶν μπεηζαδέδων . . . . . σνγ

Περὶ τῶν Κατάνων τοῦ Κολτζὰκ πασᾶ . . . . . σνγ

σελίς

Περὶ τῶν γραφέντων παρὰ τοῦ βόϊβοδα Κιόβτζκη εἰς Ἰενδέρι περὶ τῶν Ξανθῶν . σνδ
Περὶ τῶν Ῥώσσων ὅτι συνάζουν τροφὰς οὐδενὸς ἀνθισταμένου . . . . . σνδ
Περὶ τῶν αὐτῶν ὅτι λεηλατοῦν τὰ χωρία . . . . . σνδ
Περὶ τῶν εἰς Ἰενδέρι καὶ Μπουτζάκι κοσεβήδων καὶ Χαϊδούδων . . . . . σνδ
Περὶ τῶν ἀποστατησάντων Μπογδάνων ὅτι φονεύουν τοὺς παρατυχόντας . . . σνδ
Περὶ τοῦ Σταύρου ὁποῦ ἐβασάνισαν οἱ Καζάκοι . . . . . σνδ
Περὶ τῶν εἰς τὴν λοῦγκαν Καζάκων, καὶ λεηλασιῶν αὐτῶν . . . . . σνδ
Περὶ τοῦ μπεηζαδὲ Δημητράσκου ὁποῦ ἐπῆγε νὰ πάρῃ τὴν ἀδελφήν του . . . σνδ
Περὶ τοῦ φόβου καὶ τῆς φυγῆς τῶν Ἰογδάνων διὰ τὴν φήμην τῆς αἰχμαλωσίας . σνε
Περὶ τῶν Κατζιβέλων ὁποῦ ἐγυμνώθησαν παρὰ τῶν Καζάκων . . . . . σνε
Περὶ τῶν Καζάκων ὅτι ἐπῆραν ζῶα μπογδάνικα . . . . . σνε
Περὶ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ αὐθέντου εἰς Γρηγόρβοδα . . . . . σνε
Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἔγραψε τῷ αὐθέντῃ παρακαλῶντας νὰ ἀφήσῃ νὰ συνάξῃ τροφὰς ἀπὸ τὴν Βλαχίαν . . . . . σνε
Περὶ τῆς εἰς Πόλιν ἀποδημίας τοῦ Δράκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ . . . . . σνε
Περὶ τοῦ μανιφέστου ὁποῦ ἐπιάσθη εἰς Ἐρδελίαν τοῦ Μούνικ . . . . . σνε
Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸν αὐθέντην διὰ βουβάλια . . . . . σνς
Περὶ τῶν ἀποσταλέντων Νεμτζῶν παρὰ τοῦ Ἰσπραβνίκου τοῦ Ἄρτζες . . . . σνς
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν Καντεμιρήδων εἰς Φωξάνι καὶ τῆς διὰ τούτους εἰς Βουκουρέστι ταραχῆς . . . . . σνς
Περὶ τῆς ἐπιβεβαιώσεως τοῦ ἐρχομοῦ αὐτῶν, τῆς φυγῆς τοῦ Ἰσπραβνίκου Γεωργίτζα καὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀδελφῆς του καὶ τοῦ Παυλάκη . . . σνς
Περὶ τῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ αὐθέντου ἀρχόντων διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ εὑρίσκωνται κοντὰ εἰς τὸν Γρηγόρβοδα, καὶ τῆς Ἰσπραβνιτζίας τοῦ Παλαιολόγου . σνζ
Περὶ τῆς συμβουλῆς τοῦ αὐθέντου μετὰ τῶν ἀρχόντων διὰ τοὺς Μοσχόβους, καὶ τῆς γεγονυίας ἀποφάσεως . . . . . σνζ
Περὶ τοῦ φερμανίου ὁποῦ ἦλθε τῷ αὐθέντῃ διὰ τὸ κουσούρι τοῦ διορισθέντος ζαχιρέ . . . . . σνη
Περὶ τῶν ἐλθόντων αὐτομόλων Νεμτζῶν . . . . . σνη
Περὶ τῶν λεηλασιῶν καὶ ἁρπαγῶν τῶν Μοσχόβων καὶ τῆς φυγῆς αὐτῶν ἀπὸ Φωξάνι . . . . . σνη
Περὶ τῶν ἐλθόντων Κατάνων . . . . . σνη

σελίς

Περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Παυλάκη καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ἰσπραβνίκου . . . . σνη
Περὶ τῆς κοινῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἔγραψαν τῷ αὐθέντῃ οἱ ἐν τῷ Φωξανίῳ διὰ τοὺς Μοσχοβοκαζάκους . . . . . σνθ
Περὶ τοῦ κινήματος τοῦ Γρηγόρβοδα ἀπὸ Μαξινένι εἰς Γαλάτζι . . . . . σξ
Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Βασιλάκη εἰς Κραγιόβαν . . . . . σξ
Περὶ τῶν προσφυγόντων εἰς τὸν αὐθέντην Οὔγγρων τῶν περὶ τὸν Ῥακότζκην . σξ
Περὶ τῆς ἐκ δευτέρου ἀποστολῆς τοῦ Ἰακώβου εἰς Γκίργκιοβον . . . . . σξ

Ὀκτώβριος τοῦ ᾳψλθ'.

Περὶ τῶν προσδραμόντων εἰς τὸν αὐθέντην Γερμανοκατάνων . . . . . σξβ
Περὶ τῶν φυγόντων μεκτέρηδων τοῦ Γρηγόρβοδα . . . . . σξβ
Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Γκίργκιοβ καδησῆ εἰς Γκίργκιοβον . . . . . σξβ
Περὶ τῆς φυγῆς καὶ τοῦ φόβου ὁποῦ ἐπροξενήθη εἰς τὰς ἄκρας διὰ τὴν φήμην τῶν Μοσχόβων . . . . . σξγ
Περὶ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ ὅτι ἐμποδίσθη παρὰ τοῦ αὐθέντου νὰ διελθῃ διὰ τῆς Βλαχίας . . . . . σξγ
Περὶ τῶν φανέντων πάλιν δύο μπαϊράκιων τῶν Μοσχοβοκαζάκων εἰς Γκινδέστι, καὶ τῆς εἰς Βουκουρέστι ταραχῆς καὶ οἰκονομίας . . . . . σξγ
Περὶ τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ καὶ Γιάγκουλου μπεηζαδὲ ὅτι ἐβγῆκαν εἰς τὸ Ἀφουμάτζι . . . . . σξδ
Περὶ τοῦ διορισθέντος πασᾶ μετὰ στρατευμάτων παρὰ τοῦ Σαρῆ Μεχμὲτ πασᾶ πρὸς καταδρομὴν τῶν κλεπτοκαζάκων . . . . . σξδ
Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἰατροῦ ἵνα ἐπισκέψηται τὸν Μεμὶς πασᾶν . . . . σξδ
Περὶ τῆς ἀποσταλείσης τῷ αὐθέντῃ ἐπιστολῆς παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου περὶ τῶν Μοσχόβων, καὶ τῆς συμβουλῆς τοῦ αὐθέντου μετὰ τῶν ἀρχόντων . . σξδ
Περὶ τῶν γιανιτζάρων ὁποῦ ἐκτύπησαν καὶ ἅρπασαν τὰ πράγματα καὶ ἄσπρα τοῦ Ἑβραίου . . . . . σξε
Περὶ τῶν ἀλλαχθέντων ὀφφικίων . . . . . σξε
Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Βουκουρέστι τοῦ Χότζα ἀπὸ ὀρδί . . . . . σξς
Περὶ τῆς σταλείσης βοηθείας παρὰ τοῦ Μεμὶς πασᾶ εἰς Βουκουρέστι, καὶ τῆς πρὸς τὸν αὐθέντην ἐπιστολῆς . . . . . σξς

σελίς

Περὶ τῆς ἀδείας ὁποῦ ἔδωκεν ὁ αὐθέντης τῷ λαῷ, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ μεγάλου παχαρνίκου Γκινδέσκουλου διὰ σερδάρης τῶν μετ' αὐτοῦ ἀπελθόντων στρατῶν κατὰ τῶν Μόσχων . . . . . σξς

Περὶ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ αὐθέντου κατὰ τοῦ μεγάλου σλουτζιάρη Μπαρμπουτζάνου . . . . . σξζ

Περὶ τῆς ἀποστολῆς ἐκ τρίτου τοῦ Ἰακώβου εἰς Γκίργκιοβον διὰ τὸ ἐμπόδισμα τῶν ἀσκερίων ὁποῦ ἐμελετοῦσαν νὰ ἔλθουν εἰς Βλαχίαν . . . . . σξη

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ σαράτζηαση τοῦ ἐπιτρόπου ὁποῦ ἦλθε μὲ τὴν ἐπιστολήν, καὶ τοῦ φιλοδωρήματος αὐτῷ . . . . . σξη

Περὶ τῶν γλωσσῶν ὁποῦ ἔφερον . . . . . σξη

Περὶ τοῦ Μουρταζᾶ πασᾶ ὅτι ἐμποδίσθη παρὰ τοῦ αὐθέντου νὰ ἔλθῃ εἰς Βλαχίαν . σξη

Περὶ ἑτέρων γλωσσῶν ὁποῦ ἔφερον . . . . . σξη

Περὶ τῆς φυγῆς τῶν κλεπτοχαζάκων μεθ' ὧν ὅτι ἔφυγε καὶ ὁ Μπουζέου . . σξη

Περὶ τοῦ Τὸτ κομιστοῦ τῶν ἐπιβεβαιωτικῶν γραμμάτων τῆς Ἰμπερατρίτζης περὶ τῆς ἀγάπης . . . . . σξθ

Περὶ τοῦ ζητηθέντος ἅλατος ἀπὸ Βλαχίας παρὰ τοῦ Μπελιγρὰδ μουχαφιζῆ . . σξθ

Περὶ τῶν ἐλθόντων Λετζγγήδων εἰς Βουκουρέστι . . . . . σξθ

Περὶ τῆς ἀνταμώσεως τοῦ προεστοῦ αὐτῶν μετὰ τοῦ αὐθέντου . . . . . σξθ

Περὶ τῶν ὅσων ἔγραφεν ὁ Κωνσταντῖνος Γκινδέσκουλος τῷ αὐθέντῃ περὶ τῶν Καζάκων . . . . . σξθ

Περὶ τοῦ Ζατράνου Δημητράσκου ὅτι ἔγεινε λογοθέτης τῆς βηστιαρίας . . . σο

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ μεγάλου σπαθάρι εἰς Βουκουρέστι ἀπὸ ὀρδί . . . σο

Περὶ τοῦ Τζεφέρμπεη ὁποῦ ἦλθεν εἰς Βουκουρέστι μετὰ τῶν δύο ἀγιαλετίων . σο

Περὶ τῶν σκλάβων . . . . . σο

Περὶ τοῦ Ὁμὲρ ἀγᾶ ὅτι ἐκίνησε διὰ τὴν Πόλιν . . . . . σοα

Περὶ τοῦ στεγάρη τῶν Ἰτζογλανίων ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸν αὐθέντην μὲ γράμμα τοῦ Γρηγόρβοδα . . . . . σοα

Περὶ τοῦ διωγμοῦ τῶν Ἠογδάνων κατὰ τοῦ Καντεμίρη . . . . . σοα

Περὶ τῶν φυγόντων ἀρχόντων Ἠογδάνων μετὰ τῶν Μοσχόβων . . . . . σοβ

Περὶ τῆς πείνας τῆς εἰς Ἠογδανίαν . . . . . σοβ

Περὶ τοῦ μεγάλου σπαθάρι τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι ἐστάλθη νὰ φέρῃ τοὺς μπεηζαδέδαις . . . . . σοβ

σελίς

Περὶ τῶν μπουγιουρουλδίων τοῦ Μεμὶς πασᾶ ὁποῦ ἔστειλεν διὰ νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ Βουκουρέστι τὰ ἀγιαλέτια . . . . . σοβ

Περὶ τῶν γάμων τοῦ Πούρβουλου, υἱοῦ τοῦ μπάνου . . . . . σοβ

Περὶ τοῦ σηκώματος καὶ κινήματος τῶν Λετζγγήδων . . . . . σοβ

Περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστι ἐρχομοῦ τοῦ Ῥυμνίκου ἐπισκόπου καὶ τῆς ἀνταμώσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ αὐθέντου . . . . . σογ

Περὶ τοῦ μπουγιουρουλδίου τοῦ Μεχμὲτ πασᾶ διὰ τὸ σήκωμα τῶν ἀλλαϊμπεήδων ἀπὸ Βουκουρέστι . . . . . σογ

Περὶ τοῦ ἀρραβωνίσματος τοῦ πὰς παπίκουλου . . . . . σογ

Περὶ τῶν διορισθέντων διὰ νὰ κόψουν τὰ μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ Νεμτζῶν σύνορα . . . . . σογ

Περὶ τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἀκτεναμέδων τῆς ἀγάπης . . . . . σογ

Περὶ τοῦ διορισθέντος ἐλτζῆ εἰς Βιέννναν . . . . . σοδ

Περὶ τῶν ἀποδοθέντων σκλάβων νεμτζῶν . . . . . σοδ

Περὶ τοῦ Μούμαρς διορισθέντος ἀπελθεῖν εἰς καίσαρα μετὰ τῶν ἀκτεναμέδων . σοδ

Περὶ τῶν ἄρθρων τῆς μετὰ τῶν Γερμανῶν ἀγάπης ὅτι ἀνεγνώσθησαν εἰς τὸν βασιλέα . . . . . σοε

Νοέμβριος τοῦ ᾳψλθ'.

Περὶ τοῦ ἀλόγου ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μεμὶς πασᾶς τῷ αὐθέντῃ . . . . . σπα

Περὶ τῶν ἐλθόντων ἰατρῶν . . . . . σπα

Περὶ τοῦ σηκώματος τοῦ Γαζῆ πασᾶ ἀπὸ Κραγιόβας . . . . . σπα

Περὶ τῶν εἰς Μπραΐλαν συναχθέντων στρατευμάτων . . . . . σπα

Περὶ τῶν κλεπτοκαζάκων ὅτι δὲν τοὺς ἄφησαν νὰ περάσουν ἀπὸ Οὐγγρίας . . σπα

Περὶ τοῦ μουσιοὺ Τὸτ ὅτι τὸν ἐπεριποιήθη ἡ Πόρτα . . . . . σπβ

Περὶ τῆς κλεψίας τῶν αὐθεντικῶν ἄσπρων τοῦ Μπρατασάνου . . . . . σπβ

Περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς Κουμπίας ὅτι τοὺς ἔβγαλαν εἰς τὸ διβάνι, καὶ τῆς ἐξορίας αὐτῶν εἰς Συναγώβι . . . . . σπγ

Περὶ τῶν γραφέντων τῷ Σαρῇ πασᾷ περὶ τοῦ Χοτινίου παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα . σπδ

Περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ῥεμεντζὸκ εἰς τὸν τόπον τοῦ Μούνικ . . . . σπδ

Περὶ τοῦ Γρηγόρβοδα ὅτι κάθεται εἰς τοῦ Στούρζα τὰ σπίτια . . . . . σπε

σελίς

Περὶ τῶν λεγομένων παρὰ τῶν Φωξανιάνων διὰ τοὺς Μοσχόβους . . . . σπε
Περὶ τῆς ἐπιστολῆς ὁποῦ ἔστειλεν ὁ Μεμὶς πασᾶς τῷ αὐθέντῃ . . . . . σπε
Περὶ τοῦ Ἰακώβου ὅτι ἐπέμφθη εἰς Γκίργκιοβον . . . . . σπε
Περὶ τῶν γραφέντων τῷ αὐθέντῃ παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα περὶ τοῦ Μούνικ . . σπς
Περὶ τοῦ Ταλιάνου ὅτι τὸν ἐσφάλισεν ὁ Γρηγόρβοδας . . . . . σπς
Περὶ τοῦ Μολδαβίας φυγόντος ὅτι τὸν ἔγραψεν ὁ Γρηγόρβοδας νὰ ἐπιστρέψῃ . σπς
Περὶ τῆς μετοικεσίας τοῦ Γρηγόρβοδα εἰς τὴν κούρτην . . . . . σπς
Περὶ τοῦ δώρου ὁποῦ ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τῷ Μεμὶς πασᾷ . . . . . σπς
Περὶ τοῦ ἱεροδιακόνου ὁποῦ ἐπιάσθη πῶς ἔκαμνε βούλλαις . . . . . σπς
Περὶ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ Γρηγόρβοδα νὰ φέρουν τὴν δόμναν . . . . σπς
Περὶ τῶν ἀπελθόντων εἰς Κωνσταντινούπολιν ὀφφικιάλων ῥώσσων μετὰ γραμμάτων . . . . . σπς
Περὶ τῆς ἀπαρεσκείας τῆς Πόρτας διὰ τὰ γράμματα, καὶ τοῦ ἐλτζῆ τῆς Φράντζας, καὶ τῶν ὅσων λέγονται ἐπάνω εἰς τοῦτο . . . . . σπζ
Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ λουφὲ, καὶ ὅτι ἡ Πόρτα ἔχει βεβαιότητα διὰ τὴν ἀγάπην . σπη
Περὶ τοῦ πέρσου ἐλτζῆ ὅτι τὸν ἀργοποροῦν νὰ τὸν βάλουν εἰς Κωνσταντινούπολιν . σπη
Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Εὐπραγιώτου, καὶ τοῦ ὀφφικίου του . . . . . σπη
Περὶ τοῦ Φιλιππουπόλεως ὅτι βαρκαρίζοντάς τον νὰ τὸν ἐξορίσουν, ἔβειρε, καὶ ἔφυγε καὶ ἐκρύβη . . . . . σπθ
Περὶ τοῦ εἰς Γιάσι πασᾶ ὅτι ἐδιορίσθη Χότιν μουχαφιζῆ . . . . . σπθ
Περὶ τοῦ Ἰσπραβνίκου τοῦ Τελιορμανίου ὅτι τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τοὺς σεϊμένηδαις, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κορμπάνου . . . . . σπθ
Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ μεγάλου ποστελνίκου εἰς προϋπάντησιν τῶν δομνῶν . σπθ
Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ἰατροῦ Σχορδύλη . . . . . σπθ
Περὶ τῶν προτευόντων εἰς τὸ Μπουζέον καὶ τῶν βατάχων τῶν πλαγιῶν ὅτι ἐβλήθησαν εἰς φυλακήν . . . . . σπθ
Περὶ τοῦ σὺν θεῷ ἐρχομοῦ τῶν δομνῶν εἰς Βουκουρέστι . . . . . σπθ
Περὶ τοῦ Ῥάδουλου κλουτζιάρη ὅτι ἀπεκατέστη ἰσπράβνικος τῆς Γιαλομίτζας . σ'ι
Περὶ τῶν γραφέντων παρὰ τοῦ Βίδυν μουχαφιζῆ καὶ χεχαγιᾶ του τῷ αὐθέντῃ . σ'ι
Περὶ τῆς συγχωρήσεως τοῦ ἡγουμένου καὶ τοῦ Μπρατασάνου . . . . . σ'ια
Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸν αὐθέντην διὰ τὴν κατὰ Γερμανῶν νίκην καὶ τὴν ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης . . . . . σ'ια

TAYLOR INST. OXFORD

Δεκέμβριος τοῦ ᾳψλθ'.

σελίς

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Χότζα καὶ τοῦ Ἰακώβου διὰ τὸ κρήμνισμα τῶν τουρκικῶν ὁδάδων . . . . . σ'ιγ

Περὶ τοῦ εἰς τὸ αὐθεντικὸν χαρέμι μολέματος, καὶ τῆς μετοικεσίας τοῦ αὐθέντου . σ'ιγ

Περὶ τοῦ ἀποσταλέντος εἰς Λικιρέστι παρὰ τοῦ Μεμὶς πασᾶ διὰ τοὺς ἐσκιάδαις . σ'ιγ

Περὶ τῆς αἰτίας τῶν εἰς Γιάσι κακῶν τῶν Μοσχόβων . . . . . σ'ιγ

Περὶ τῶν χαρατζοχαρτίων ὁποῦ ἔβγαλεν ὁ Γρηγόρβοδας . . . . . σ'ιγ

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Βασιλάκη εἰς Βιδύνι . . . . . σ'ιδ

Περὶ τῆς μετοικεσίας τῶν δομνῶν εἰς τοῦ Ῥάδουλ βόδα . . . . . σ'ιδ

Περὶ τοῦ εἰς τὸ χαρέμι τοῦ πεηζαδὲ Γιάγκουλου μολέματος . . . . . σ'ιδ

Περὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁποῦ ἔστειλεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸ δεβλέτι . . . . . σ'ιδ

Περὶ τοῦ ἀναιρεθέντος Βλάχου μετὰ τοῦ κορασίου του παρὰ τῶν Τουρκῶν . . σ'ιδ

Περὶ τῶν εἰς Κραγιόβαν κακῶν τῶν Χαϊδούδων, καὶ περὶ τῆς διὰ ταῦτα κοινῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸν αὐθέντην, καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ αὐθέντου πρὸς ἀποβολὴν τῶν Χαϊδούδων καὶ τῆς ἐπιστολῆς ὁποῦ ἔγραψεν εἰς αὐτούς . σ'ιδ

Περὶ τῶν ταϊνίων ὁποῦ ἐδόθησαν παρὰ τοῦ αὐθέντου τοῖς βασιλικοῖς στρατεύμασι, καὶ τοῦ χαρατζίου τῆς Κραγιόβας, καὶ περὶ τῆς μετὰ τῶν Ξανθῶν ἀγάπης . . . . . σ'ιε

Περὶ τῶν Κραγιοβγιάνων ὁποῦ ἐφόρεσαν καβάδια . . . . . σ'ιη

Περὶ τῆς ἐπιστολῆς ὁποῦ ἔγραψεν ὁ αὐθέντης τοῖς κατακρατοῦσι βίᾳ Ὀθωμανοῖς πολλὰ χωρία τῆς Κραγιόβας . . . . . σ'ιη

Περὶ τοῦ καπετάνου τῶν Χαϊδούδων ὁποῦ ἐφόνευσεν ἕνα Τοῦρκον καὶ ἕνα σεϊμένην . . . . . σ'ιη

Περὶ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ αὐθέντου καὶ ἀφέσεως τῶν συνειθισμένων δώρων προσφέρεσθαι κατὰ τὰ Χριστούγεννα . . . . . σ'ιθ

Περὶ τῆς συγκαταβάσεως, καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ χαρατζίου τῆς Κραγιόβας, καὶ περὶ τοῦ μουκαρερίου ὁποῦ ἤθελε νὰ κάμῃ ὁ βεζιραζέμης ὅτι ἐμποδίσθη παρὰ τῶν καπικεχαγιάδων . . . . . σ'ιθ

Περὶ τῆς δόσεως τοῦ βασιλικοῦ μπαϊράμ πεσχεσίου . . . . . τ

Περὶ τοῦ πηγαιμοῦ τοῦ Βισνοβίτζκη εἰς βασιλεύουσαν μετὰ τῶν ἀκτεναμέδων τῆς τζαρίτζας περὶ τῆς ἀποτελειώσεως τῆς ἀγάπης . . . . . τ

σελίς

Περὶ τοῦ εἰς Πόλιν ἐμβάσματος τοῦ πέρσου ἐλτζῆ, καὶ τῶν προβαλλομένων ὑπ' αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ Ταγμάσκουλου . . . . . τα

Περὶ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν διδασκάλων εἰς προσκύνησιν τοῦ αὐθέντου, ὡς ἔθος, καὶ τῆς ἐκφωνήσεως τῶν ἐγκωμίων . . . . . τα

Περὶ τοῦ εἰς τοὺς ἐν Μπραΐλᾳ πασάδαις σταλέντος φερμανίου . . . . . τβ

Περὶ τῶν Μοσχοβοκαζάκων ὁποῦ ἐπῆραν τὰ εἰς Λεχίαν ἐναποτεθέντα πράγματα τῶν Μπογδάνων, καὶ τοῦ Καντεμίρη, ὁποῦ ἐζήτησε παρὰ τοῦ κομμανδάντε τὰ αὐθεντικὰ πράγματα . . . . . τβ

Καταλλαγὴ τῶν αὐθεντῶν . . . . . τβ

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐξ ἀπορρήτων περὶ τῆς καταλλαγῆς . . . . . τγ

Ἀπάντησις τοῦ αὐθέντου . . . . . τδ

Ἔκθεσις τῶν τῆς καταλλαγῆς κεφαλαίων . . . . . τς

Ἐρχομὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτζου μετὰ φερμανίων . . . . . τθ

Βασιλικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐθέντην . . . . . τι

Ἐρχομὸς γεδικλῆ ζαΐμῃ μετὰ φερμανίων . . . . . τιβ

Φερμάνι πρὸς τὸν Χουσεΐν πασᾶν . . . . . τιβ

Ἕτερον πρὸς τὸν αὐτόν . . . . . τιγ

Φερμάνι πρὸς τὸν πασᾶν καὶ τευτερδάρην τοῦ Ἀδᾶ . . . . . τιδ

Φερμάνι πρὸς τὸν καδὴ τῆς Νικοπόλεως . . . . . τις

Φερμάνι πρὸς τοὺς κριτὰς τοῦ Παραδουνάβου . . . . . τιζ

Φερμάνι πρὸς τὸν αὐθέντην . . . . . τιη

Ἕτερον πρὸς τὸν αὐθέντην . . . . . τκ

Ἕτερον πρὸς τὸν αὐτόν . . . . . τκα

Περιγραφὴ τοῦ παϊράμ πεσχεσίου . . . . . τκβ

Μυστικὴ περιγραφὴ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸ φθμ' . . . . . τκδ

Περὶ μακροβιότητος δύο ὀρθοδόξων . . . . . τκς

Περιγραφὴ τῶν κατὰ τὸν χάνην ἐλθόντα εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1742 ἀπρ. . τκς

Ἀποστολὴ τοῦ μηνύματος τῆς εἰρήνης τῆς γεγονυίας ἀναμεταξὺ εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν . . . . . τκθ

Σημειώσεις εἰς τὸν βίον Κωνσταντίνου Μαυροκορδάτου.

σελίς

Γέννησις τοῦ αὐθέντου Κωνσταντίνου βοεβόδα . . . . . τλϛ
Ἔρχομὸς αὐτοῦ εἰς Ἰογδανίαν . . . . . τλϛ
Μετάθεσις τοῦ πατρός του εἰς Βλαχίαν . . . . . τλζ
Θάνατος τῆς μητρὸς αὐτοῦ . . . . . τλζ
Φέρεται αἰχμάλωτος ὁ πατήρ του εἰς Σιπίνι . . . . . τλζ
Ἐλευθερία αὐτοῦ καὶ ἐρχομὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν . . . . . τλζ
Ἀναλαμβάνει τὴν αὐθεντίαν ὁ πατήρ του μετὰ θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του . . τλζ
Ἀρραβωνίζεται ὁ αὐθέντης μετὰ τῆς Ἀναστασίας δομνίτζας . . . . . τλζ
Σκοπὸς τοῦ πατρός του διὰ νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ αὐθέντην Ἰογδανίας . . . τλζ
Παραγγελίαι τοῦ πατρός του . . . . . τλζ
Ἐμποδίσθη τοῦ σκοποῦ διὰ τὴν νεότητα καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν οἰκείων . . τμα
Αὐθέντης εἰς Ἰογδανίαν ὁ Γ. Β. . . . . τμα
Διαλύει τοὺς πρώτους ἀρραβῶνας ὁ αὐθέντης καὶ συζεύγνυται τῇ Σμαράγδᾳ Καντακουζηνῇ . . . . . τμα
Ἐκστρατεία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατὰ τῶν Τατάρων . . . . . τμβ
Θάνατος τοῦ πατρός του . . . . . τμβ
Ἀνατροφὴ τοῦ αὐθέντου μὲ διαλέκτους . . . . . τμβ
Ἠγαπᾶτο λίαν παρὰ τοῦ πατρός . . . . . τμβ
Ἐμεταχειρίζετο αὐτὸν ὁ πατὴρ καὶ ἐκοινολόγει αὐτῷ τὰ πάντα, καὶ εἰς τὰ πρὸς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν γράμματα . . . . . τμβ
Ἐσεμνύνετο ὁ πατὴρ δι' αὐτόν . . . . . τμβ
Ὁ αὐθέντης μετριοφρονῶν ἀποφεύγει τὰς ἐρίδας τῶν ὑποκρινομένων φιλίαν . τμβ
Ἐντόπιοι καὶ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἀγαποῦσι τὸν Κωνσταντῖνον . . . . . τμβ
Λαμβάνει πρᾶξιν καὶ ἰδέαν ὀρθὴν πάντων τῶν κατὰ τὸν τόπον . . . . . τμβ
Γνώμη πάντων διὰ τὸν Κωνσταντῖνον ὅτι ἔμελλεν ἀποκατασταθῆναι πρῶτον ὄργανον τῆς αὐθεντικῆς διοικήσεως . . . . . τμγ
Ὁ πατὴρ ἔλεγε παρρησίᾳ ὅτι θέλει κάμει αὐθέντην τὸν Κωνσταντῖνον . . . τμγ
Ἐντολὴ τοῦ πατρὸς ἐν τῷ καιρῷ ταῦ θανάτου περὶ τῆς δόμνης Σμαράγδας καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς . . . . . τμγ
Σύνοδος περὶ αὐθ. καὶ ἐκλογὴ Κωνσταντίνου . . . . . τμγ

σελίς

Κοινὴ χαρὰ διὰ τὴν ἐκλογήν . . . . . τμδ
Ἀναφοραὶ περὶ τούτου εἰς τὴν βασιλείαν καὶ ἐπιτροπικὴ Κωνσταντίνου παρὰ Ὀσμὰν πασᾶ . . . . . τμδ
Θέλησις τῶν ἐντοπίων περὶ τῆς στέψεως Κ. καὶ ἀποποίησις αὐτοῦ, καὶ ἐρχομὸς τοῦ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ περὶ τοῦ προβιβ. . . . . τμδ
Διανομὴ τῶν ὀφφικίων . . . . . τμδ
Ἀποστάτης Πατρώνας εἰς βασιλείαν βασ. σουλτὰν Μαχμούτη . . . . . τμε
Ὁρισμὸς αὐτοῦ καὶ βεβαίωσις τοῦ αὐθ. Ῥακοβίτζα αὐθ. εἰς Βλαχίαν, καὶ Τζοπάνη εἰς Μπογδανίαν . . . . . τμε
Μανζιλία τοῦ αὐθ. καὶ ἀποκατάστασις καϊμεκάμη τοῦ Μ. Β. . . . . τμε
Χάψι τῶν οἰκείων τοῦ αὐθ. καὶ καταγραφὴ τῶν πατρικῶν . . . . . τμε
Ὁ Μ. Β. δὲν δίδει τίτλον αὐθ. εἰς τὸν αὐθ. Κ. Β. καὶ χερεκέτι αὐτοῦ περὶ τούτου . τμε
Ἔρχεται ὁ Κ. Β. εἰς Κωνσταντινούπολιν . . . . . τμϛ
Ἡσυχάζει ἀνενοχλήτως εἰς τὰ πατρικά του . . . . . τμϛ
Φθονεῖ ὁ Μ. Β. διὰ τὴν πρὸς τὸν Κ. Β. ὑπόληψιν τῶν μεγιστάνων . . . . τμϛ
Πάσχει νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς οἰκείους τοῦ αὐθ. συχνοερχομένους μὲ ἀγάπην εἰς τὴν Πόρταν καὶ ἀδυνατεῖ . . . . . τμζ
Προβάλλει ὁ Κ. Β. διὰ νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν Ἀναστ. δομνίτζαν τοῦ Μ. Β. τμζ
Καταδρομὴ τοῦ Μ. Β. διὰ τὰ συναχθέντα παρὰ τοῦ Νικ. Β. . . . . τμζ
Ἔλεγχος τῶν ψευδῶν καὶ ἐχθρικῶν κινημάτων . . . . . τμζ
Ζητοῦσι τινὲς νὰ οἰκειωθῶσιν εἰς τὸν αὐθ. καὶ ἀποβάλλονται . . . . . τμζ
Διαφωνία τῶν προξενούντων τὸν αὐθ. διὰ τὰ συζευχθῇ . . . . . τμζ
Ἡ Πόρτα ὑπισχνεῖτο τῷ αὐθ. γὴν τῆς Βλαχίας αὐθ. . . . . τμζ
Ἀποσκιρτισμὸς ἀρχόντων ἀπὸ τοῦ Μ. Β. . . . . τμη
Μηνύεται ὁ αὐθ. παρὰ τῆς Πόρτας διὰ τὴν αὐθ. τῆς Πογ. καὶ δὲν τὴν στέργει. τμη
Ἄζλι τοῦ Μ. Β. καὶ ἀνάληψις τοῦ αὐθ. τῆς Βλαχίας . . . . . τμη
Καθ' ὁδὸν ζητεῖ τὴν Ἀναστ. καὶ δὲν τὴν δίδει ὁ Μ. Β. . . . . τμη
Χάψι ὁ Μ. Β. καὶ λύτρωσις αὐτοῦ καὶ ἀναφορὰ πρὸς τὸν βασ. ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ αὐθ. . . . . τμθ
Ἐξορία τοῦ Μ. Β. . . . . τμθ
Ἀποστολὴ εἰς Πόρταν καταστίχου ὑπερόγκων ἐξόδων . . . . . τμθ
Σκοπὸς τοῦ αὐθ. περὶ εὐνομίας τῆς Βλαχίας . . . . . τμθ

σελίς

Στεφανόνεται ὁ αὐθ. μετὰ τῆς δόμνης Αἰκατερίνης . . . . . τμθ

Κτίζει παρακλήσιον καὶ δευτέραν περιοχὴν εἰς τὸ Βακαρέστι . . . . . τν

Ἀνεγείρει τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος μετὰ τείχους . . . . . τν

Μετάθεσις τοῦ μὲν αὐθ. εἰς Πογδανίαν, τοῦ δὲ Γ. Β. εἰς Βλαχίαν . . . . τν

Ἐπάνοδος τοῦ Μ. Β. ἀπὸ τῆς ἐξορίας . . . . . τν

Μεταμέλεια τῶν κρατούντων διὰ τὴν μετάθεσιν . . . . . τν

Εἰς μὲν τὴν Βλαχίαν ἀποσκιρτισμὸς ἀρχόντων, εἰς δὲ τὸν Κ. Β. ἀγάπη καὶ κλίσις τῶν ἀρχόντων . . . . . τν

Πολλαὶ καὶ μεγάλαι προσταγαὶ εἰς τὸν Κ. Β. διὰ τὴν εἰς Λεχίαν τῶν Ξανθῶν εἴσοδον, καὶ τὴν εἰς Νίστρον διατριβὴν τοῦ χάνη . . . . . τνα

Ἀποστολὴ παρὰ τοῦ αὐθέντου τοπίων, κερεστέδων, καὶ ἄλλων εἰς τὰ πέριξ κάστρα, καὶ παστρεμὸς τοῦ Προύτου . . . . . τνα

Ἔξοδα εἰς τοὺς πηγαινοερχομένους . . . . . τνα

Συνθήκη ἔνορκος τοῦ αὐθ. μετὰ τοῦ Μ. Β. καὶ ἀρραβὼν τῆς δομν. Σουλτάνας μετὰ Στεφάνου υἱοῦ του . . . . . τνα

Μετάθεσις πάλιν τῶν αὐθεντῶν . . . . . τνβ

Δυσανασχετῶν ὁ Γ. Β. ἔκαμε χάψι πολλοὺς τῶν ἀρχόντων . . . . . τνβ

Ὁ Κ. Β. μὲ εὔνοιαν ἐφέρθη καὶ εἰς τοὺς γρηγορίτας . . . . . τνβ

Βεζαρέτι Σιλικδὰρ Μεχμὲδ πασᾶ . . . . . τνβ

Ὁ Μ. Β. ἀθετεῖ τοὺς ὅρκους καὶ συζεύγνυσι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἑτέρᾳ . . . . τνβ

Πίναξ τῶν ἐπιστολῶν.

Μαγδαληνῇ τῇ μητρὶ αὐτοῦ . . . . . τνε

Κωνσταντίνῳ τῷ καμινάρῃ . . . . . τνθ

Διονυσίῳ ἐπισκόπῳ Σκοπέλων . . . . . τοδ

Μελετίῳ τῷ συμμαθητῇ . . . . . τος

Τῷ αὐτῷ . . . . . τοη

Μιχάλῃ ἀρχιληστῇ . . . . . τπ

Φιλαρέτῳ Ζακυνθίῳ Οὐγγροβλαχίας . . . . . τπζ

Νικολάῳ, μεγάλῳ παχαρνίκῳ, δόμνας Ζωῆς τῷ υἱῷ . . . . . τ$^{\iota}$η

σελίς

Ματθαίῳ Ἀλεξανδρείας . . . . . τ¹ιγ

Κωνσταντίνῳ Δουδέσκουλῳ, μεγάλῳ βορνίκῳ Βλαχίας . . . . . τ¹ιη

Θεοφυλάκτῳ Κυλληνίῳ, λογοθέτῃ τῆς βηστιαρίας . . . . . τ¹ιθ

Μαριορίτζα Ῥωσέτη καμιναρέσα . . . . . υα

Πούρβουλῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Μαγουράνῳ καὶ Καντακουζηνῷ . . . . . υγ

Τῷ αὐτῷ . . . . . υε

Ῥαδουκάνῳ Βακαρέσκουλῳ, μεγάλῳ κλουτζιάρῃ . . . . . υη

Κωνσταντίνῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Μπραγκοβάνῳ . . . . . υι

Κωνσταντίνῳ Δουδέσκουλῳ . . . . . υιδ

Κωνσταντίνῳ Κρετζουλέσκουλῳ, μεγάλῳ λογοθέτῃ . . . . . υιβ

Πούρβουλῳ Καντακουζηνῷ, μεγάλῳ λογοθέτῃ . . . . . υιζ

Κωνσταντίνῳ Γκινδέσκουλῳ, μεγάλῳ κλουτζιάρῃ . . . . . υκ

Πούρβουλῳ Καντακουζηνῷ, μεγάλῳ λογοθέτῃ . . . . . υκβ

Μελετίῳ Λαρίσσης, τῷ ὕστερον Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ . . . . . υκγ

Παρθενίῳ Λήμνου . . . . . υκζ

Κωνσταντίνῳ Δουδέσκουλῳ, μεγάλῳ βορνίκῳ . . . . . υλγ

Ἐγκώμιον Νικολάου Μαυροκορδάτου . . . . . υμγ

APPENDICE

DEPUIS l'impression de notre *Recueil de Poèmes historiques en grec vulgaire* (tome V des Publications de l'École des Langues orientales vivantes), nous avons eu la bonne fortune de nous procurer plusieurs documents qui avaient leur place marquée dans ce livre. Nous croyons devoir les insérer ici en appendice, parcequ'ils ont une importance considérable au point de vue historique, et aussi parcequ'il est préférable qu'ils figurent dans un volume destiné aux personnes qui possèdent déjà celui que ces documents complètent.

DOCUMENTS RELATIFS A MICHEL CANTACUZÈNE. Le premier de ces documents est tiré du manuscrit grec de notre Bibliothèque nationale, coté 1790, et intitulé Βιβλίον χρονογραφικὸν περιέχον ὡς ἐν συντόμῳ τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως καὶ τῆς βασιλείας τοῦ σουλτὰν Μουράτη (1), συλλεχθὲν καὶ διορθωθὲν παρὰ τοῦ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ (2).

(1) Il s'agit ici du sultan Mourad III.

(2) Il ne faut pas confondre cet ouvrage de Malaxos avec son *Histoire des Patriarches* (de Constantinople), publiée

Le second document est extrait du Βίβλος βασιλειῶν (tome II, pages 77 et suivantes) de Constantin Dapontès, ouvrage manuscrit conservé dans la Bibliothèque du monastère de Xiropotamos, au mont Athos. La copie de ce passage a été exécutée par M. Manuel Gédéon et se trouve actuellement à la Bibliothèque du Parlement hellénique, à Athènes, où nous l'avons transcrite, au mois d'août 1879, grâce à l'inépuisable obligeance de M. Philémon. Ce morceau n'est autre chose qu'une anecdote déjà racontée en prose par Dapontès, dans deux autres de ses ouvrages, et que j'ai moi-même traduite dans la notice que j'ai consacrée à Michel Cantacuzène (1).

Ajoutons qu'un chroniqueur grec du seizième siècle, Damascène le Studite, avait dédié son Histoire des Patriarches de Constantinople à Michel Cantacuzène et qu'une épigramme placée en tête de cet ouvrage, encore inédit (2), célèbre en termes pompeux le trop fameux Phanariote.

pour la première fois par Martin Crusius dans sa *Turcogræcia*, pp. 105—184.

(1) Voir mon *Recueil de Poèmes historiques en grec vulgaire*, pages 9 et suivantes.

(2) Le manuscrit de cette Histoire se trouve dans la Bibliothèque du Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου, à Constantinople. Il figure au catalogue sous le numéro 569.

DOCUMENT RELATIF AUX *EXPLOITS DE MICHEL LE BRAVE* ET A L'*HISTOIRE DE LA JUIVE MARCADA.* Lorsque je rédigeai les notices qui se trouvent en tête de ces deux poèmes, je ne connaissais pas le curieux passage qu'on va lire. Il est extrait du Chapitre deuxième de l'ouvrage dont voici le titre: *Status præsens Ecclesiæ græcæ, in quo etiam causæ exponuntur cur Græci moderni Novi Testamenti editiones in græco-barbara lingua factas acceptare recusent; præterea additus est in fine status nonnullarum controversiarum, ab ALEXANDRO HELLADIO, nat. Græc. Impressus a. r. s. MDCCXIV* (sans lieu*). In-8°. — La Bibliothèque nationale possède un exemplaire de ce livre ainsi désigné au catalogue: D, 8*a*.

De ce passage on peut conclure d'une façon presque certaine que la première édition des *Exploits de Michel le Brave* et celle de l'*Histoire de la Juive Marcada* furent imprimées à Bucarest, peut-être, au moins pour ce qui concerne ce dernier poème, en 1667.

DOCUMENT RELATIF A LA *RÉVOLTE DES SFAKIOTES EN 1770.* Dans le *Recueil de Poèmes historiques en grec vulgaire*, j'avais publié plusieurs fragments d'une complainte où sont racontés les faits relatifs à la

* A la fin de la préface on lit: *Dabam in inclyta Universitate Noricorum, an. D. 1714, ipsis diebus pascalibus, more vetusto.*

révolte de Sfakia. Nous publions aujourd'hui le poème complet, dont nous devons le texte à l'extrême obligeance de M. Joseph A. Manoussogiannakis, qui a bien voulu se charger lui-même de rédiger la notice qui figure avant le poème. Nous prions M. Manoussogiannakis d'agréer nos plus sincères remerciements pour sa curieuse et intéressante communication.

DOCUMENTS RELATIFS

A

MICHEL CANTACUZÈNE

EXTRAIT DE LA CHRONIQUE INÉDITE DE MANUEL MALAXOS.

(Page 894) Καὶ ἐσυνέβη τοῦτο εἰς τὸν καιρόν του (1) τὸ σκάνδαλον· ὁ μέγας Κατακουζηνὸς ἐσυμπεθέριασε μὲ τῆς Βλαχίας τὴν κυρὰν Μύρτζενα, καὶ ἔδωκε τὴν θυγατέραν της Ἰωάννην τὸν Κατακουζηνὸν (2), καὶ εἰς τὴν στράταν ἐσκανδαλίσθησαν, καὶ παίρνουν τὴν νύμφην καὶ ἐπῆγαν την ὀπίσω εἰς τὴν μάνναν της τὴν Μύρτζενα, καὶ ἦτον ἔτι παρθένος, ὅτι εἶπεν ἡ μητέρα της νὰ μὴν πέσῃ μετ' αὐτῆς μόνον εἰς τὸ σπίτιν του, ὡσὰν ὑπάγῃς εἰς τὰς ἀδελφάς σου καὶ εἰς τὴν μητέρα σου, διὰ τὴν τιμὴν νὰ μὴν λέγουν τίποτε. (Page 895) Τότε εὑρέθη ὁ πατριάρχης Ἰωάσαφ εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ ἔδωκέν την τὸν ἀνεψιόν του (3) εἰς γυναῖκαν τοῦ Κατακουζηνοῦ τὴν γυναῖκαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχισαν τὰ σκάνδαλα, καὶ ἐσυμφώνησεν ὁ Κατακουζηνὸς Μιχαὴλ καὶ ὁ Κατακουζηνὸς Μονόρετος Ἀντώνιος, καὶ ὁ κὺρ Ἰωάσαφ ἐμήνυσε τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ ἔλθουν διὰ νὰ διορθώσῃ τοὺς κληρικοὺς καὶ νὰ τοὺς παιδεύσῃ, καὶ τοὺς ἄρχοντας νὰ

(1) Du patriarche Joasaph (1549—1566, suivant Comnène Hypsilantis, Τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν).

(2) Ce Jean Cantacuzène était le frère de Michel; il avait cinquante ans, la mariée quinze. Celle-ci fut si gravement injuriée en route par son mari qu'elle fit savoir à sa mère qu'elle se suiciderait, si on ne l'envoyait pas chercher. On dépêcha donc à cet effet une troupe de gens armés qui s'emparèrent d'elle durant la nuit et la ramenèrent à sa mère. Jean Cantacuzène revint à Constantinople tout honteux d'avoir perdu et sa femme et la dot qu'elle lui apportait (Cf. Martin Crusius, *Turcogræcia*, pag. 274).

(3) Le neveu du patriarche s'appelait Stamatios (Id., *ibid.*).

ἐπιτιμήσῃ νὰ μὴ ζητοῦν τὰ κακά τους θελήματα. Καὶ, ὡσὰν ἦλθαν, ἐσυμφώνησαν μὲ τὸν Κατακουζηνὸν καὶ μὲ τοὺς κληρικοὺς καὶ ἐκάθησαν τὸν Ἰωάσαφ καὶ ἐγύρευσάν του καὶ τὰ εἰσοδήματα ἐξωτερικῶς καὶ ἔβαλαν ἀρχιερεῖς καὶ ἐγύρεψάν του εἴτι τὸν ἔδωκαν καὶ ἐξώρισάν τον εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, καὶ μετέπειτα ἦλθε εἰς τὴν Ἀνδριανούπολιν, καὶ ἀπέθανεν. Ἔγεινε γοῦν πατριάρχης ὁ ῥηθεὶς κὺρ Μητροφάνης, ὅτι εἶχε συμφωνίαν μὲ τοὺς κληρικοὺς, καὶ μὲ τὸν Μιχαὴλ Κατακουζηνὸν νὰ ἦναι πάντοτε εἰς τὰ θελήματά του· καὶ εἰς τὸν καιρόν του ἐρήμαξεν παντελῶς τὸ πατριαρχεῖον, καὶ φανερὰ ἦταν τὰ σιμωνιακὰ, καὶ ἐγείνονταν ἄνθρωποι δαίμονες ἀρχιερεῖς, διότι ὥριζαν οἱ κληρικοὶ καὶ ὁ Κατακουζηνὸς καὶ ἦτον πᾶσα παρανομία καὶ ἀκαταστασία· καὶ ἄνθρωπος νὰ φάγῃ ψωμὶ εἰς τὸ πατριαρχεῖον δὲν ἤτονε, μόνον ἔρημον ἔμεινε, ὅτι ὁ Μητροφάνης πέραν εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν ἐκαθέζετο. Ἐσκανδαλίσθη γοῦν ὁ Κατακουζηνὸς Μιχαὴλ μὲ τὸν πατριάρχην, καὶ ἐβίασέν τον καὶ ἔκαμε παραίτησιν τοῦ θρόνου, καὶ μετέπειτα καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης. (Page 896) Ἔδωκάν τον γοῦν δύο μητροπόλεις, τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Χίον· καὶ τὴν μὲν Λάρισσα τὴν ἐπούλησε διὰ χίλια φλουρία, τὴν δὲ Χίον εἶχε· καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας πάλιν ὁ Μητροφάνης ἐγύρευε τὸ πατριαρχεῖον, καὶ ἀθέτησε τὰς ὁμολογίας ὁποῦ ἔδωκε καὶ ἐξώρισάν τον εἰς τὸ ἅγιον ὄρος μὲ ὁρισμὸν τοῦ αὐθεντὸς, καὶ μὲ καιρὸν ἔσφαξαν τὸν Μεχεμὲτ πασιᾶν εἰς τὸ κριτήριον τῆς βασιλείας, καὶ οἱ ἐδικοὶ τοῦ Μητροφάνους ηὗραν καιρὸν καὶ ἤφεραν τὸν Μητροφάνην εἰς τὴν Πόλιν, καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν ἐκρέμασαν τὸν Κατακουζηνὸν, καὶ ἐπῆρε τὸ πατριαρχεῖον πάλιν καὶ ὁ Μητροφάνης, καὶ ἔβγαλαν τὸν Ἱερεμίαν, διότι, ὅταν ἔβγαλαν τὸν Μητροφάνην, ἐχειροτόνησαν τὸν κὺρ Ἱερεμίαν τὸν Λαρίσσης· τοῦτος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀχιλὸ, ἀπὸ καλοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἦτον σπουδαῖος πλὴν χοντρῆς φύσεως καὶ ἀπαίδευτος ἀπὸ καλογερικὴν τάξιν καὶ πρᾶξιν ἀνθρωπίνην, πλὴν ἦτον σώφρων καὶ ἔμαθε εἰς τὴν Μονεμβασίαν.

EXTRAIT DU ΒΙΒΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ DE DAPONTÈS.

ΜΙΧΆΛΗΣ Καντακουζηνὸς (μάθετε τώρα κὴ ἄλλον
πλούσιον ὥσπερ αὐτουνοὺς μὲ πλοῦτον καὶ μεγάλον,
γιὰ νὰ γενῆτε καὶ ἐσεῖς ἀπὸ τὰς ἱστορίας
πλούσιοι καὶ ὑπέρπλουτοι, καθὸ πολλὰ πλουσίας
καὶ παλαιὰς καὶ τωρινὰς, Ἑλλάδος καὶ Περσίας,
Αἰγύπτου καὶ Λιβύας τε, Τουρκίας καὶ Ῥωσσίας
κὴ ἄλλων ἐθνῶν ὅλης τῆς γῆς νὰ ἦναι ὡσὰν μία
διήγησις παγκόσμιος, ποικίλη ἱστορία,
ἡ ἱστορία μου αὐτὴ, τὰ δυὸ αὐτὰ βιβλία,
βιβλιοθήκη ὡσὰν μιὰ μεγάλη καὶ πλουσία,
νὰ τὰ ἀναγινώσκητε, μόνον μὴν ἀμελᾶτε,
παρακαλῶ, ἀγαπητοὶ, καὶ νὰ μὲ συγχωρᾶτε,
ὁποῦ, διὰ ἀγάπην σας καὶ διὰ ἡδονήν σας,
μεγάλως ἐκοπίασα καὶ διὰ μάθησίν σας)
Μιχάλης Καντακουζηνὸς (εἰς τὸ προκείμενόν μου
πάλιν ἂς ἐπανέλθω δὲ, ἀκροατήριόν μου),
πατέρας τοῦ Γιαννάκη δὲ, ὁποὖχε φεῦ! τουρκεύσῃ,
ἡ βασιλεία τῶν Τουρκῶν νὰ μὴ τὸν ἐφονεύσῃ,
διότι τοῦ Μιχάλβοδα, Τουρκῶν τοῦ ἀποστάτου,
ἐστάθη καπικεχαγιᾶς, πιστῶν δὲ τοῦ προστάτου,
καὶ μετὰ τοῦτο καὶ κιουτζοὺκ ἔγεινε τευτερδάρης,

αὐτὴ διὰ τὸν τουρκισμὸν τοῦ δόθηκεν ἡ χάρις,
διότι τοὺς συντρόφους του τοὺς εἶχαν περπατήσῃ
μὲ τὰ γαδούρια 'ς τὸ τζαρσὶ, καὶ ἀποκεφαλίσῃ·
Ἐτοῦτος ὁ Γιαννάκης δὲ πάππος τοῦ Κωνσταντίνου
τοῦ ποστελνίκου ἦτονε τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου,
ὁποῦ πατέρας ἦτονε Σερβάνου ἡγεμόνος
τοῦ φοβεροῦ εἰς τοὺς καιροὺς ἐτούτου τοῦ αἰῶνος.
Τὸν Κωνσταντῖνον δὲ αὐτὸν Γρηγόρβοδας ὁ Γκίκας
ἔκοψε διὰ λόγους ψευδεῖς, καὶ μὲ ἀδίκους δίκας,
ὡς φαίνεται εἰς τὴν αὐτοῦ διὰ τῆς στιχουργίας
ῥιμάδα τυπωθεῖσαν δὲ μέσα 'ς τὰς Βενετίας·
ὁ κὺρ Μιχάλης τὸ λοιπὸν, ὁ ἄνω εἰρημένος,
ἦτον εἰς τὴν Ἀγχίαλον μέσα κατοικημένος,
καὶ ἦτον περιβόητος 'ς τὰ πλούτη τὰ πολλά του,
καὶ Μιχαὴλ ὁ Τζελεμπῆς λέγουνταν τ' ὄνομά του·
ἦτον δὲ τόσον πλούσιος ὁποῦ τὰ πράγματά του
ἔφθαναν ὡς τὸν Δούναβιν καὶ τζιφτιλίκιά του·
καὶ περισσοὶ ἐστάθηκαν τζιράκια του ἀγᾶδες,
ἀγᾶδες καὶ πασᾶδες δὲ ἀλλὰ καὶ βεζιρᾶδες,
ἐξ ὧν ἐστάθη καὶ αὐτὸς ὁποῦ τὸν κὺρ Μιχάλη
'ς τὸν ἐρχομόν του «τζελεμπὴ» τὸν εἶπεν, ὡς καὶ ἄλλοι,
ὦ καλῶς ἦλθες, τζελεμπὴ Μιχάλη, λέγοντάς του,
καὶ πῶς ἀνασηκόνεται σὰν σχῆμα δείχνοντάς του.
Ἰμάμης ὁ βασιλικὸς ὄντας ἐκεῖ ταράχθη,
καὶ ἀπὸ τὸν θυμόν του δὲ μέσα του ἐσπαράχθη,
κ' ἐβγαίνοντας ὁ Μιχαὴλ, τὸν εἶπεν ὁ ἰμάμης·
«ἐφέντη μ', εἰς τὸ ὕψος σου καλὰ δὲν εἶχε κάμῃς
γκιάβουρα ἕνα τζελεμπὴ νὰ τὸν ὀνοματίσῃς,
ἐπίτροπος βασιλικὸς, καὶ νὰ μὲ συμπαθήσῃς.»

Ἐβαρυφάνη τοῦ πασᾶ ὁ λόγος τοῦ ἰμάμη·
ὁ χασναδάρης τοῦ πασᾶ παρὼν ἐκεῖ τί κάμει;
βγαίνει εὐθὺς καὶ λέγει το ἐτοῦτο τοῦ Μιχάλη·
«σύρε εὐθύς, ὁ Μιχαὴλ, μὲ τὰ μυαλὰ κεφάλι,
καὶ 'πέ το, λέγει, τὸν πασᾶ, ἂν ἦν' ὁ ὁρισμός του
νὰ τὸν ἐκάμω καὶ αὐτὸν νὰ μὲ εἰπῇ ἐμπρός του.»
«Μακάρι, εἶπεν ὁ πασᾶς, μακάρι νὰ τὸ κάμῃ!»
Τὸ δὲ ταχὺ ὁ Μιχαὴλ πηγαίνει 'ς τὸν ἰμάμη,
καὶ τὸν ἰμάμη μὴ εὑρὼν λέγει τὸν κεχαγιᾶ του·
«τὸν χρόνον πόσο βούτυρο ξοδιάζ' ἡ ἀφεντιά του;
καὶ πόσο μέλι, καὶ κερὶ, καὶ ξύλα καὶ κριθάρι
χρειάζεται 'ς τὸ σπίτι του; διὰ νὰ τοῦ τὰ πάρῃ.
«Καὶ ποῖος εἶσαι;» τὸν ρωτᾷ ὁ κεχαγιᾶς, καὶ μέλλεις
νὰ τοῦ προσφέρῃς ὅλ' αὐτὰ καὶ τὸ τεφτέρι θέλεις;»
«'Εγὼμαι, εἶπεν, ὁποῦ χθὲς μὲ εἶδε καὶ μιλοῦσα
ἐφέντης μὲ τὸν 'πίτροπον, κἄτι τὸν ἐρωτοῦσα.»
Καὶ παίρνοντας κατάστιχο, πηγαίνει ὁ Μιχάλης
καὶ τοῦ γεμίζει ἀπ' αὐτὰ, ὦ πράξεως μεγάλης,
ἓν μαυρεθαλασσήτικο καράβι, καὶ τὸ στέλνει
εἰς τὸν ἐφένδη, καὶ αὐτὸς κατόπιν του πηγαίνει·
κ' εὐθὺς τὸν προσηκόνεται ἐφένδης καὶ τὸν κράζει·
«καλῶς τὸν τζελεμπὴ Μιχὰλ», σιμά του τὸν ἐβάζει,
καὶ ὄχι μόνον μιὰ φορὰ, μὰ πολυπλασιάζει
τὸ «τζελεμπὴ» 'ς τὸ λακιρδὶ καὶ τὸν ἐγκωμιάζει.
'Επῆγεν ὁ Μιχάλης δὲ, τῶπε τὸν χασνεδάρην,
ὁ χασνεδάρης τὸν πασᾶ, διὰ μεγάλην χάριν,
καὶ, ὅταν ὁ ἐφένδης δὲ εἰς τὸν βεζίρην πάλιν
πῆγεν, εὐθὺς στέλνουν μηνοῦν, καὶ φέρνουν τὸν Μιχάλην.
Μπαίνοντας ὁ Μιχάλης δὲ εἶχε τοὺς χαιρετήση,

καὶ πρὶν ἀκόμη ὁ πασᾶς λόγον νὰ τοῦ μιλήσῃ,
ὁ κὺρ ἰμάμης εἶπ' εὐθὺς καὶ ἐν φωνῇ μεγάλῃ·
«καλῶς τὸν εὐγενέστατον τὸν τζελεμπὴ Μιχάλη!»
Καὶ τοῦτο δυὸ καὶ τρεῖς φοραὶς τὸ πολυπλασιάζει,
καὶ τὸν Μιχάλη ἀρχινᾷ νὰ τὸν ἐγκωμιάζῃ,
λέγων πρὸς τὸν ἐπίτροπον πῶς εἶναι προκομμένος
καὶ ἄξιος ὁ Μιχαὴλ, καὶ πολυστοχασμένος,
καὶ πῶς τέτοιοι ἄνθρωποι καὶ εἰς τὴν βασιλείαν
εἶναι, ναὶ, χρειαζόμενοι, χωρὶς ἀμφιβολίαν·
καὶ τὰ τοιαῦτα· κὴ ὁ πασᾶς καὶ ἐχαμογελοῦσε,
κ' εἰς τὴν 'πιτηδειότητα ἐτούτου ἀποροῦσε.
Βγαίνοντας ὁ ἰμάμης δὲ, τοῦ λέγει τοῦ Μιχάλη
γελῶντας ὁ ἐπίτροπος καὶ ἐν φωνῇ μεγάλῃ·
«γιὰ σεϊτάνσιν, γιὰ σεϊτὰν ὀγλούσουν»,
ἢ δαίμων ἤγουν εἶσαι σὺ, ἢ δαίμονος παιδίον·
κ' ἔκτοτε ἐπεκράτησαν τὸν λόγον ὡς ἀστεῖον·
κὴ ὅλους τοὺς Καντακουζηνοὺς, καθὼς μᾶς ἱστορήθη,
τοὺς λέγουν δαιμονόπαιδα, τώρα δ' ἐσιωπήθη.
Αὐτὸν λοιπὸν τὸν Μιχαὴλ τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον
ὡς ὄντα καὶ περίφημον καὶ μὲ τοσοῦτον πλοῦτον
φθόνῳ τὸν ἐδιάβαλαν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν
τάχα νὰ γένῃ βασιλεὺς, πῶς ἔχει φαντασίαν
Ῥωμαίων τὸ βασίλειον διὰ νὰ ἀναστήσῃ·
καὶ στέλνει καπιτζίμπαση, δίχως πολὺ ν' ἀργήσῃ,
καὶ παίρνει τὸ κεφάλι του, καὶ τὴν περιουσίαν
ἀκίνητον καὶ κινητὴν, οὖσαν ὑπερπλουσίαν,
κὴ ὅσα 'ς τὴν Πόλιν νὰ φερθοῦν δὲν εἶχαν δυνηθοῦσιν
εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν τὰ πᾶν καὶ τὰ πουλοῦσιν.
Ὄντας δὲ πράγματα πολλὰ τὰ εἶχασι πουλήσῃ

τόσο φτηνὰ ὁποῦ κοινὸς λόγος εἶχε κρατήσῃ,
καὶ ὅταν πρᾶγμα τὶ φτηνὸ ἄνθρωπος 'ς τὸ μεζάτι
ἀγόραζε, νὰ λέγουσι συνήθεια ἐκράτει·
«ἀπ' τὸ μεζάτι, ἄνθρωπε», τὸν ἔλεγαν γελῶντας,
«τὸ πῆρες τοῦ Σεϊτάνογλου», παρὰ τιμὴν ὡς ὄντας.

DOCUMENT RELATIF

AUX

EXPLOITS DE MICHEL LE BRAVE

ET

A L'HISTOIRE DE LA JUIVE MARCADA

DOCUMENT RELATIF AUX *EXPLOITS DE MICHEL LE BRAVE* ET A L'*HISTOIRE DE LA JUIVE MARCADA.*

Après avoir dit que les Grecs avaient sollicité des princes de Valachie l'autorisation d'établir dans leurs États une imprimerie hellénique, Alexandre Helladius ajoute (Ch. II, page 11):

Primus qui hoc annuit Græcis princeps, Serbanus boebodas (cujus imaginem regiam plane majestatem præ se ferentem in monasterio splendidissimo Cotruciani a se ædificato, non procul a Bucuresti, mihi sæpius videre contigit) fuit, ut arbitror, sed alii patrem jam hujus, quod magis credibile est, fuisse constanter affirmant, sub cujus auspiciis MERCADA edita est versibus politicis, qui *(sic)* historiam quandam comprehendit quo pacto ditissimi Judæi filia, Mercada dicta, ad amorem cujusdam Græci juvenis pervenerit, a quo arrepta Walachiam aufugit, ibique, post sacrum susceptum fontem, uxor ejus facta est. Liber sane et linguæ et versuum et historiæ leporibus elegantissime

adornatus, ut nihil dicam de pio modestoque inibi comprehenso amore; qua occasione etiam Judæorum stultitiæ et mores mirifice exponuntur. Post hunc alius ligata oratione prodiit qui MICHAEL BEES vocatur, qui princeps ante seculum et plures forte annos eximiis et heroicis virtutibus conspicuus ita Turcas pessundedit ut ejus memoria hodieque inter ipsos immortalis maneat, atque pontem Hadrianopoli ab ipso extructum, quem Turci *Michalbei Kypriisy* vocant, sultani Turcarum nunquam ingrediantur, causam prætexentes frivolam, quoniam a christiano esset extructus, quasi vero non innumeros pontes a christianis olim conditos sæpe Turcarum imperatores calcaverint. Comprehendit igitur hic liber istius principis virtutes atque gesta; in cujus calce descriptis omnium vitiorum et virtutum etiam politicis versibus ad usum Serbani boebodæ extat (1).

(1) Helladius fait allusion ici au très-curieux poème de Matthieu, métropolitain de Myre, dont j'ai donné le titre page 17 de mon *Recueil de Poèmes historiques*, d'après l'édition vénitienne de 1672.

DOCUMENT RELATIF

A LA

RÉVOLTE DES SFAKIOTES EN 1770

TAYLOR INST. OXFORD

CHANSON DE MAÎTRE JEAN DE SFAKIA.

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο ποίημα εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ πληρέστερον τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων τοῦ Δασκαλογιάννη· ὑπὸ δὲ ἱστορικὴν ἔποψιν, πολύτιμον συμπλήρωμα τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ πολέμου τῶν Σφακιωτῶν κατὰ τῶν Τούρκων τῷ 1770, τοῦ ὁποίου πολλὰ καθέκαστα ὀφείλονται ἰδίως τῷ κ. Γεωργίῳ Περρότῳ (1), ἐπιτοπίως καὶ λεπτομερέστερον ἱστορήσαντι τὸ σπουδαῖον ἐκεῖνο γεγονὸς, τοῦ ὁποίου, καθόσον ἐγὼ τοὐλάχιστον γανώσκω, μόλις γίνεται μνεία εἰς προγενεστέρους περὶ Κρήτης γράψαντας.

Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν περὶ τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου λεπτομερειῶν, τῶν ἐν τῷ ποιήματι ἀναφερομένων, μανθάνομεν ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐκυρίευσαν τότε τὰ Σφακία διὰ τῆς πληθύος καὶ τῆς βίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν κατοίκων ἕνεκα καὶ τῆς ἑαυτῶν προδοσίας, ὡς ὑπό τινων ἐγράφη, πληροφορίας βεβαίως λαβόντων ἐκ λανθασμένης πηγῆς καὶ φήμης· διότι καὶ ἐκ παραδόσεως οὐδὲν τοιοῦτον διεσώθη.

Τὸ ποίημα δὲ τοῦτο μετέδωκέ μοι ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παπαδοδημητράκης, ἐκ τοῦ χωρίου Μουρὶ τῶν Σφακίων, δισέγγονος τοῦ Παπᾶ Σήφη Σκορδύλη, τοῦ πατρὸς τοῦ ποιητοῦ, ὡς φαίνεται ἐν τέλει τοῦ ποιήματος (στίχ. 989)· διότι ἄνωθεν τοῦ χωρίου τούτου Β. Α. κεῖται καὶ ὁ Γκίβερτος καὶ ἡ Παποῦρα, ἐφ' ἧς, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ παχυκλώνου πρίνου καὶ καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ γέροντος Πατζελιοῦ, ὁ Ἀναγνώστης, ὁ υἱὸς τοῦ Παπᾶ Σήφη, «ἐβάστα 'ς τὸ σακκούλι του μπέννα, χαρτὶ, μελάνι, Καὶ τὸ τραγούδι τὤγραψε τοῦ Δάσκαλου τοῦ Γιάννη», τὸ ὁποῖον

(1) G. Perrot, *l'Île de Crète*, σελ. 190.

καὶ ἀφίνει τοῖς μεταγενεστέροις. Ἐθεώρησα δὲ οὐχὶ ἄσκοπον νὰ ἀφηγηθῶ καί τινα περὶ τοῦ πρωταγωνιστοῦντος ἥρωος Δασκαλογιάννη καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ὁ Δασκαλογιάννης λοιπὸν ἦτο γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Ἀνωπόλεως τῶν Σφακίων, νῦν μὲν χωριδίων τινῶν ἀθροίσματος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων κατὰ τῶν Τούρκων πολέμων καὶ ἐπαναστάσεων τῶν Σφακίων τὸ πλεῖστον κατερημωμένης, ἱστορικῆς ὅμως καὶ πάλαι ποτὲ σημαντικῆς, ὡς καὶ τὰ λείψανα τῶν κυκλωπείων τειχῶν τῆς ἐκτεταμένης ἀκροπόλεως αὐτῆς ἐμφαίνουσι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1770. Ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς καταστάσεως τῆς λοιπῆς νήσου, ἡ Ἀνώπολις, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ Σφακία, ἀρκούντως ἤκμαζε καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἐμπόριον.

Λιμένα δὲ εἶχε τὸ Λουτρὸν πρὸς Μ. αὐτῆς, καὶ πρὸς Α. κείμενον τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεως Φοίνικος, ἥτις καὶ ἐπίνειον τῆς Ἀνωπόλεως φαίνεται, ἢ τοὐλάχιστον ἦτο ἡ κάτω πόλις ἀφ' οὗ ὑπῆρχεν ἡ ἄνω, ἢ τἀνάπαλιν· ἡ δὲ ἄνω πόλις ἐχρησίμευεν ἀναμφιβόλως καὶ ὡς ἀκρόπολις τῆς κάτω. Κεῖται δὲ εἰς ἑξακοσίων περίπου μέτρων ὕψος, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς εἰς Λουτρὸν κατάγουσα εἶναι λίαν κατάντης, διασχίζουσα καθέτως καὶ ἑλικοειδῶς τὴν ἀπότομον πλευρὰν τοῦ σχηματίζοντος τὸ ὀροπέδιον τῆς Ἀνωπόλεως ὄρους.

Ὁ φλωρεντῖνος περιηγητὴς Βοντελμόντιος λέγει περὶ τῆς πάλαι ποτὲ Ἀνωπόλεως· « παραπλεύρως τοῦ Μασσάλα (ποταμοῦ) ὑπάρχουσιν ὄρη· ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὑπάρχει ὁμαλὸν πεδίον παρὰ τῷ ὁποίῳ κεῖται ἡ Polirenia, νῦν Ἀνώπολις καλουμένη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀναπηδᾷ πηγὴ ἐξαίρετος δι' εὐρείων μαρμαρίνων λίθων κατεστρωμένη . . . Πλησίον δὲ ὑψηλῆς ὄχθης πλήρους κυπαρίσσων, πρὸς Α. τοῦ Μασσάλα, κεῖται τὸ Λουτρὸν Penicis ποτὲ καλούμενον. Πλησίον δ' αὐτοῦ φαίνονται τὰ ἐρείπια ἀρχαιστάτης πόλεως κατεστραμμένης, ἔνθα ὑπάρχουσι κίονες καὶ μνήματα ἐκ λευκοῦ μαρμάρου καὶ ἀφθονία εἰδώλων (1). »

(1) *Creta sacra*, I, p. 4, n. 61.

Ἔτι καὶ νῦν σώζεται τὸ ὄνομα «Φοίνικας« ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἀναμφιβόλως μιᾶς τῶν πόλεων τῆς πάλαι ποτὲ ἑκατομπόλιος Κρήτης. Τὸ ὄνομα ὅμως τοῦτο δὲν ἀποδίδεται γενικῶς εἰς ἅπαντα τὸν ἐκτεταμένον χῶρον, ὃν αὕτη κατεῖχε, ἀλλ' εἰς ὡρισμένον μέρος αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ὁρμίσκον ἴδιον καὶ ἐπιτήδειον ἔχει, εἰς ὃν κυρίως ἀποδίδεται τὸ ὄνομα «Φοίνικας». Πόθεν δὲ ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην μόνον τὸ μέρος τοῦτο καὶ διατί, οὐ τοῦ παρόντος. Ὅτι δὲ ἡ πόλις αὕτη, ἥτις γενικῶς ἐκαλεῖτο Φοῖνιξ, ὑπῆρξε ποτὲ σπουδαία ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι αὕτη μεταγενεστέρως εἶχε καὶ ἰδίαν ἐπισκοπὴν, μνημονευομένην ἐν ταῖς πράξεσι τῆς ἑβδόμης οἰκουμενικῆς συνόδου (1). Σὺν τούτοις δὲ μαρτυροῦσι τοῦτο καὶ τὰ ἴχνη τὰ ὁποῖα αὕτη κατέλειπε καὶ τὰ ὁποῖα οἱ αἰῶνες δὲν ἐξήλειψαν ἔτι.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Δασκαλογιάννη ἐκαλοῦντο πρὸ αἰώνων καὶ καλοῦνται καὶ νῦν Βλάχοι· ἴσως δὲ καὶ κατάγονται καὶ ἐκ τῆς τῶν Σκορδυλῶν, τῆς πρὸ πολλῶν αἰώνων ἐν Σφακίοις ἐγκατασταθείσης. Περὶ δὲ τῆς οἰκογενείας τῶν Σκορδυλῶν, ἐν πολλοῖς μνημονευομένων, τῆς ὁποίας κλάδοι πολλοὶ ἔτι ὑπάρχουσιν, ἀπαντῶμεν καὶ ἔν τινι ἐγγράφῳ τοῦ Δουκὸς τῆς Κρήτης, «Κωνσταντίνου ἐξαδέλφου τοῦ αὐτοκράτορος Κομνηνοῦ», τῷ 1184, μετὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Σαρακηνῶν ἐκ τῆς Κρήτης· «. . . οὕτως εἰσῆλθεν ἔμπροσθέν μου ὁ ἔντιμος καὶ εὐγενὴς ἄρχων καὶ πιστὸς συγγενὴς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ κραταιοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ βασιλέως καὶ αὐθεντὸς ἡμῶν ὀνόματι κύριος Κωνσταντῖνος Σκορδύλης Καψοκαλύβης, καὶ ἑτέρους αὐτοῦ ἀδελφοὺς ὀνόματι Γεώργιος Σκορδύλης Φινοκάλης, κὺρ Μανόλης Σκορδύλης Σαρακηνὸς, κὺρ Ἰωάννης Σκορδύλης Πάτερος, καὶ κὺρ Βαρδᾶς Σκορδύλης Λιγνὸς, καὶ κὺρ Μανόλης Σκορδύλης Ψαρομήλιγγος, καὶ κὺρ Παπαδούκας Σκορδύλης Κοντὸς, καὶ κὺρ Μιχάλης Σκορδύλης Παρδιώτης καὶ κὺρ Στάθιος ὁ Σκορδύλης, ὁ Τρασχινὸς, ὁ Καλυβίτης, ὁρισθέντα μου διὰ γραφῆς ἐκ πόλεως τοῦ παναγιωτάτου καὶ ἐνδόξου

(1) *Creta sacra*, I, pp. 235, 253.

καὶ κραταιοῦ βασιλέως καὶ αὐθεντὸς ἡμῶν ὅπως γράψαι καὶ δῶσαι αὐτῶν τὰς γονίμους καὶ πατρικὰς αὐτῶν ἐπαρχίας τὰς ἐκ πρώην καὶ ἀρχῆς τὸν τόπον τῆς Ἀνωπόλεως ἐμβλέποντα (1). »

Ἡ παράδοσις ὅμως ἄλλως θέλει τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ὀνόματος τῆς οἰκογενείας τῶν Βλάχων. Αὕτη φαίνεται μυθολόγημα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀναξία προσοχῆς. Οἱ Βλάχοι, λέγει ἡ παράδοσις, ἐν Ἀνωπόλει, οἱ Σκορδύλαι ἐν Σφακίοις (πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας), οἱ Δασκαλιανοὶ ἐν Καλλικράτει, οἱ Πάτεροι ἐν Ἀσκύφῳ, κτλ., ὠνομάσθησαν οὕτως ἐκ γυναικῶν τὰς ὁποίας ξένος τις βασιλεὺς ἐλθὼν ἔδωκεν εἰς τοὺς προὔχοντας τῶν Σφακίων, ἵνα, διὰ τοῦ τρόπου τούτου, σαγηνεύσῃ αὐτοὺς καὶ ἑλκύσῃ εἰς ἑαυτόν. Λέγεται μάλιστα ὅτι οὗτοι, ἐννοήσαντες ἔπειτα τὴν ἀπάτην, οὔτε τῶν ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν ἐφείσθησαν, οὔτε τῶν ἰδίων συζύγων καὶ τέκνων. Συνέβη ἄραγε τοῦτο ὅτε τὸ πρῶτον μετέβησαν ἐκεῖ οἱ ἐκ τοῦ Βυζαντίου εὐγενεῖς, ἢ ἐπὶ προγενεστέρας τινὸς ἐποχῆς ;

Ὁ ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Βλάχων καταγόμενος Δασκαλογιάννης φαίνεται τολμητίας, μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἐν Σφακίοις διανοητικῶς ἀνεπτυγμένος, καὶ διακαῶς ἐπιθυμῶν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του, ἣν ἔβλεπε στενάζουσα ὑπὸ τὸν καταθλιπτικὸν καὶ ἀπάνθρωπον ζυγὸν τῶν Τούρκων. Ταῦτα πάντα, ἐκτὸς τῶν ὑποσχέσεων τῶν Ῥώσσων, ὦθησαν αὐτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς προὔχοντας τῶν Σφακίων εἰς τὸν ἄνισον ἐκεῖνον ἀγῶνα τοῦ 1770, τὸν ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἐμελέτων, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν προὐχόντων τῆς Πελοποννήσου καὶ ἄλλων, καὶ τοῦ ὁποίου ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἡ καταστροφὴ τῆς χώρας αὐτῶν καὶ ὁ ἀκρωτηριασμὸς τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς· « μὰ κλείσασι τἀμμάθια των, γιατὶ βαρειὰ πονοῦσα Νὰ βλέπουσι τζοὶ Κρητικοὺς τὰ χάλια πὼπερνοῦσα. »

Τῷ ὄντι φρίκη καταλαμβάνει πάντα συλλογιζόμενον μόνον τὴν κατάστασιν εἰς ἣν οἱ χριστιανοὶ τῆς λοιπῆς Κρήτης διετέλουν τότε καὶ

(1) *Acta et diplomata græca*, tome III, p. 235.

ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔκτοτε διετέλεσαν! ὁποίαν δὲ θλῖψιν καὶ ἀγανάκτησιν νὰ ἠσθάνοντο ἄραγε οἱ ἰδίοις ὄμμασιν αὐτὴν βλέποντες; Ἀλλὰ καὶ ἡ παρατολμία αὕτη τῶν Σφακιωτῶν οὐχὶ ἀλόγως ὅλως παρατηρεῖται ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· «κ' ἤθελα τὸ συλλογιαστοῦ καλὰ νὰ τὸ μετρήσου, Οὔλους τζοὶ Τούρκους μοναχοὶ πῶς θὰ τζοὶ πολεμήσου... Καὶ, δίχως νὰ τὴ κάμουσι τὴ Κρήτη Ῥωμηοσύνη, Νὰ τὰ ξεβγάλου τὰ Σφακιὰ δὲν ἦτο δικηοσύνη;» Ὅτι δὲ ἡ παρατολμία αὕτη ὑπῆρξεν ἐπιζήμιος λίαν διὰ τὴν Κρήτην οὐδεμία ἀμφιβολία· διότι καὶ τὰ παθήματα τῶν Κρητῶν ηὐξήνθησαν ἔκτοτε, τῶν Τούρκων κατασταθέντων θηριωδεστέρων, καὶ τὰ Σφακία ἐντελῶς ἐρημώθησαν, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ χορηγήσωσι δύο τοὐλάχιστον χιλιάδας ὁπλίτας, ὅπλα πολλὰ καὶ ἐπιτήδεια τῷ 1821. Καὶ ἤθελον διαπράξῃ τότε πλείονα τῶν ὅσων 800 μόλις ἔπραξαν, καὶ πῶς; μεταποιοῦντες τὰ βάρη τῶν κανταρίων εἰς σφαίρας! Ἴσως δὲ καὶ ἡ τύχη τῆς Κρήτης θὰ ἦτο σήμερον ἄλλη, ἐὰν ὁ πόλεμος ἐκεῖνος δὲν συνέβαινε, «κ' ἐμοιάσαν τοῦ μελίνταικα, ποῦ λὲ ἡ παροιμία, Τὸ πῶς σὰν τὼργίστ' ὁ θεὸς τὸν κάννει σὰν τὴ μυῖα, Φτερὰ τοῦ δίδει καὶ πετᾷ καὶ τὴ φωλιάν τ' ἀφίνει, Καὶ βρίστει τόνε τὸ πουλὶ καὶ τόνε καταπίνει.» Ὁ πρωταγωνιστὴς ἥρως Δασκαλογιάννης τοῦ ἐν τῷ ποιήματι ἀρκούντως περιγραφομένου δράματος, τοῦ ὁποίου τραγικώτατον πέρας δι' ἑαυτοῦ ἔδωκεν ἐν Ἡρακλείῳ πρὸς ἐξιλασμὸν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος του διὰ τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα παραίτιος αὐτῇ ἐγένετο, ἐγκατέλειπε δύο υἱοὺς, ὧν ὁ μὲν εἷς, Νικολάκης καλούμενος, ἀπέθανεν ἄνευ ἀπογόνων· ὁ δὲ ἕτερος, Ἀνδρέας ὀνόματι ἐγέννησε πέντε υἱοὺς, τὸν Μανουσιὸν, τὸν Ἀναγνώστην, τὸν Βέργα, τὸν Γεώργιον Τζελέπην, καὶ τὸν Νικολάκην, ὅστις καὶ ζῇ ἔτι καὶ φέρει καὶ τὸ ἐπώνυμον «Βλάχος καὶ Δασκαλάκης», ἐπειδὴ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Δασκαλογιάννη ὀνομάζονται Δασκαλιανοὶ πρὸς διάκρισιν τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς οἰκογενείας Βλάχων. Ἄφησε δὲ ὁ Δασκαλογιάννης, ἐκτὸς τῶν δύο αἰχμαλωτισθέντων, τέσσαρας θυγατέρας, αἵτινες πᾶσαι ὑπῆρξαν μητέρες οἰκογενειῶν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐγκρίτων τῶν Σφακίων μέχρι σήμερον.

Ὁ Γεώργιος Τζελεπὴς, ἔγγονος τοῦ Δασκαλογιάννη, ἦτο εἷς τῶν ἱκανωτέρων, γενναιοτέρων καὶ δραστηριωτέρων ἀρχηγῶν τῶν Σφακίων τῷ 1821, τῶν λαβόντων τὴν ἀρχηγίαν τῶν πολεμικῶν τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου· διὰ τοῦτο καὶ ὠνομάσθη ἀρχηγὸς τοῦ τμήματος Χανίων, ἐν ᾧ τοῦ τῆς Ῥεθύμνης τὴν ἀρχηγίαν ἀνέλαβεν ὁ Ῥοῦσσος Βουρδουμπᾶς. Ἐκέκτητο δὲ ὁ Τζελεπὴς ἔκτακτον εὐκινησίαν καὶ ὡραιότητα, καὶ ὠνομάσθη «τζελεπὴς» διὰ τὸν ὡραῖον σχηματισμὸν τοῦ σώματός του καὶ τοὺς εὐγενεῖς τρόπους του. Ἦτο δὲ ὁ πρῶτος ἀρχίσας τὸν κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμον, ἐν Λούλῳ τῆς Κυδωνίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰουνίου τοῦ 1821, καὶ διακριθεὶς πάντοτε ἐπὶ γενναιότητι καὶ ἐνεργητικότητι, ἐφονεύθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1822. Ἐν Καντάνῳ τοῦ Σελίνου (1), κατὰ τὴν πρώτην εἰσβολὴν τῶν Σφακιωτῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, πηδήσας μόνος ἐπὶ τῆς ὀροφῆς οἰκίσκου τινὸς, πλήρους Τούρκων ἐν αὐτῷ ὠχυρωμένων, ἐφονεύθη διὰ τῆς ὀπῆς ἣν ὁ ἴδιος ἠνέῳξε, καθ' ἣν στιγμὴν ἔρριπτεν δι' αὐτῆς ἐμπρηστικὰς ὕλας ἐντὸς τῆς οἰκίας (2). Ὁ θάνατος αὐτοῦ ἄφησε λύπην ἀπαρηγόρητον καὶ κένον μέγα εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅπερ εὐθὺς διελύθη, ἀκολουθῆσαν τὸν νεκρὸν αὐτοῦ εἰς Σφακία. Οἱ δὲ Τοῦρκοι ἔμειναν ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον ἀνενόχλητοι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Σελίνου.

Ὁ δισέγγονος τοῦ Δασκαλογιάννη, υἱὸς τοῦ Μανουσιοῦ Δασκαλάκη, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Γεωργίου Τζελεπῆ, Τζελεπὴς καὶ αὐτὸς καλούμενος, καὶ τὴν γενναιότητα καὶ ἐνεργητικότητα τοῦ θείου του κεκτημένος, ὢν ἀρχηγὸς τῶν δυτικῶν Σφακίων, τῷ 1867, ἔπεσεν ὑπερασπιζόμενος τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, τὴν Ἀνώπολιν, ὅτε, τέταρτον ἤδη ἀπὸ τὸ 1770, οἱ Τοῦρκοι μετὰ πολυαρίθμων, ὅσων οὐδέποτε ἴσως ἄλλοτε, στρατῶν διὰ ξηρᾶς καὶ

(1) Pashley, *Travels in Crete*, Τόμ. δεύτερος, σελ. 131.

(2) Voir dans A. Jeannaraki, *Kretas Volkslieder* (Leipzig, 1876; in-8°), pages 48—49, une chanson très-circonstanciée sur la mort de Georges Tchélébi. Les détails qu'elle nous fournit sur cet évènement concordent de tous points avec l'histoire. — *É. Legrand.*

διὰ στολῶν καὶ θωρηκτῶν διὰ θαλάσσης, εἰσέβαλον καὶ κατερήμωσαν τὰ Σφακία· καὶ ἡ τελευταία δὲ αὕτη κατὰ τῶν Σφακίων εἰσβολὴ τῶν Τούρκων ὑπῆρξε πανολεθρία διὰ τὴν χώραν, οὐχὶ ὅμως καὶ τόσον διὰ τοὺς κατοίκους, τῶν πλείστων γυναικῶν καὶ παίδων μεταναστευσάντων εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, τῶν δὲ λοιπῶν σωθέντων ἐπὶ τῶν εἰσέτι ἀμολύντων καὶ ἀβεβήλων κορυφῶν τῶν Λευκῶν ὀρέων. Κατὰ τὴν πανστρατιᾷ ἐκείνην εἰσβολὴν τῶν Τούρκων εἰς Σφακία οὔτε μία οἰκογένεια ἢ ἄτομον ὑπετάγη, ἢ περιῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων. Τὰ χωρία ὅμως πάντα ἀπετεφρώθησαν, τὰ δένδρα ἐκόπησαν, καὶ πλεῖστοι τῶν ἀμπελώνων ἐξερριζώθησαν.

Ὁ ἐν τῷ ποιήματι μνημονευόμενος ἀνδρεῖος καὶ νουνεχὴς πρωτόπαπας ἦτο ἐξάδελφος τοῦ Δασκαλογιάννη· εἶχε δὲ καὶ πολλοὺς ἄλλους τοιούτους καθὼς τὸν Παῦλον, τὸν Ἀνδρέαν, τὸν Παναγιώτην (1), τὸν Χαντζῆ-Γιάννη, τὸν Μανουσιὸν, τὸν Ἀναγνώστακα (2), τὸν Γεωργάκην, κτλ. Πάντες δὲ οὗτοι ἀδελφοὶ, καὶ τῶν ὁποίων αἱ οἰκογένειαι σπουδαίως ἠκμαζον τῷ 1821, καὶ πολλὰς ὑπηρεσίας, θύματα καὶ θυσίας προσήνεγκον τῇ πατρίδι. Λέγεται δὲ ὅτι, μ' ὅλην τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀνωπόλεως τῷ 1770, ἡ οἰκογένεια Βλάχων, ὅτε ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις, τῷ 1821, ἠρίθμει πλέον τῶν ἑκατὸν ὁπλιτῶν· ἔκτοτε ὅμως οἱ ἐπιζήσαντες διεσπάρησαν τῇδε κἀκεῖσε ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ, ὥστε ἡ οἰκογένεια αὕτη ἐν Ἀνωπόλει δὲν εἶναι νῦν οἵα πρὶν, οὔτε κατὰ τὸν ἀριθμὸν, οὔτε κατὰ τὴν σημαντικότητα.

(1) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυδωνίας, Ἀναγνώστης Παναγιωτάκης, ἦτο υἱὸς τούτου

(2) Ὁ ἐν Ἀθήναις Ἀνδρέας Ἀναγνωστάκης, καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ διευθυντὴς τοῦ Ὀφθαλμιατρείου, εἶναι ἔγγονος τούτου.

ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ.

Θέ μου, καὶ δός μου φώτισι, καρδιὰ σὰν τὸ καζάνι,
νὰ κάτζω νὰ συλλογιαστῶ τὸ Δάσκαλο τὸ Γιάννη·
θέ μου, καὶ δός μου λογισμὸ κ' ἠπόρεσι, ν' ἀρχίξω
τὸ Δάσκαλο τὸ ξακουστὸ πρικειὰ νὰ τραγουδήξω·
θέ μου, καὶ δός μ' ἀπομονὴ καὶ νοῦν εἰς τὸ κεφάλι,
ν' ἀναθιβάλω καὶ νὰ εἰπῶ καὶ τῶ Σφακιῶ τὰ βάλη.
Ἦτον ὁ μπέης τζῆ Βλαχιᾶς κὴ ὁ μπέης 'ποὺ τὴ Μάνη,
κρυφομιλίαις εἶχασι μὲ τὸ Δασκαλογιάννη,
ἀποῦ ἤτονε ξεχωριστὸς σὲ πλούτη κὴ ἀξιωσύνη,
μὲ τὴ καρδιά του τὸ ἤθελε τὴ Κρήτη Ῥωμηοσύνη.
Κάθα Λαμπρὴ καὶ κυριακὴν ἔβαννε τὸ καπέλλο,
καὶ τῶ παπάδων ἤλεγε· «τὸ Μόσκοβο θὰ φέρω,
νὰ τὰ συδδράμῃ τὰ Σφακιὰ τζοὶ Τούρκους νὰ ζυγώξου,
καὶ γιὰ τὴ Κόκκινη Μηλιὰ δρόμον νὰ τῶνε δώσου·
μὰ κὴ ὅποιοι τῶνε θέλουσι 'ς τὴ Κρήτη ν' ἀπομείνου,
σταυρὸ νὰ προσκυνήσουσι καὶ χρισθιανοὶ νὰ γίνου!»
Μὰ ἤλεγε κὴ ὁ πρωτόπαπας· «Δάσκαλε, τὰ λογιάζεις,
θὰ τὰ σκλαβώσῃς τὰ Σφακιὰ μ' αὐτὰ ποῦ λογαργιάζεις·
κὴ ἀνὲ τὸ μάθ' ὁ βασιλειᾶς, Τουρκιὰ θὰ μᾶσε φέρῃ,
νὰ δίδωμε δοσίματα, σὰν κ' εἰς τὸ Κατωμέρι,
νὰ δίδωμε δοσίματα, νὰ δίδωμε χαράτζια,

μὴ μᾶσε πέψ' ὁ βασιλειᾶς τρακόσια μπαϊράκια·
νὰ δίδωμε δοσίματα, χαράτζια κάθα χρόνο,
μὴ μᾶσε πέψῃ καὶ Τουρκιὰ, νὰ μᾶσε ζώσῃ πόνο.
Δάσκαλε Γιάννη, σώπασε, τὴ Κρήτη μὴ ξεβγάλῃς,
τὰ παλληκάρια τῶ Σφακιῶ εἰς τὴ φωθιὰ θὰ βάλῃς.»
«Σώπαιν' ἐσὺ, πρωτόπαπα μ' ἀκόμη δὲν σοῦ τὸ εἶπα·
ἐγὼ θὰ ὑπάω τὸ σταυρὸ εἰς τῶ Χανιῶ τὴ πόρτα,
ἐγὼ θὰ ὑπάω τὸ σταυρὸ 'ς τὴν πόρτα νὰ κολλήσω,
καὶ μὲ τζῇ λεμονόκουπαις ὄξω νὰ τζοὶ πορίσω.
Δὲν δίδω 'γὼ δοσίματα, δὲν δίδω 'γὼ χαράτζια,
κὴ ἂς μᾶσε πέψ' ὁ βασιλειᾶς χιλιάδαις μπαϊράκια,
ἂς μᾶσε πέψ' ὁ βασιλειᾶς ἀσκέρια καὶ πασάδαις,
μάχουσιν ἄντραις τὰ Σφακιὰ κὴ ἄξιους πολεμιστάδαις·
ἔχουσιν ἄντραις τὰ Σφακιὰ ἄξιους καὶ παλληκάρια,
οὔλης τζῆ Κρήτης τὴ Τουρκιὰ νὰ τήνε φᾶν τὰ ψάρια,
οὔλη τζῆ Κρήτης τὴν Τουρκιὰ 'ς τὴ θάλασσα νὰ ῥίξου,
καὶ 'λίγους νὰ τζ' ἀφήσουσι τζῇ χώραις νὰ γυρίσου·
καὶ μὲ τζοὶ πρώτους τοῦ Μωρηᾶ ἔχομε συφωνίαις,
τζοὶ Τούρκους νὰ τζοὶ διώξωμε, νὰ ὑπᾶσι τζῇ Χιντίαις.
Μὲ τζῆ Βλαχιᾶς τὸ πρίτζιπα ἔχομε μιλημένα,
Τοῦρκο νὰ μὴν ἀφήσωμε 'ς τὸν τόπο μας κιανένα·
κὴ ὁ Μόσκοβος ὀγλήγορα καράβια θὲ νὰ πέψῃ,
τζοὶ δουλωμένους τζοὶ 'Ρωμηοὺς μὲ μιὰ νὰ ξεμιστέψῃ.»
Δείχνει του καὶ τὰ γράμματα ποὖχε ἀποὺ 'Ρουσσία,
κὴ ἀποὺ τὸ μπέη τοῦ Μωρηᾶ καὶ μπέη 'ς τὴ Βλαχία,
ποῦ μέσα 'κεῖ τοῦ ἠλέγασι· «Δάσκαλε, χαζιρεύγου·
καράβια 'ποὺ τὴ Μοσκοβιὰ κὴ ἀσκέρια θὰ καταίβου.
Καὶ, σὰν ἀκούσῃς πόλεμο σὲ τοῦτα δᾶ τὰ μέρη,
νὰ ξεκινήσῃς τὸ εὐτὺς μὲ οὖλο σου τ' ἀσκέρι.

Τὰ παλληκάρια τῶ Σφακιῶ τζοὶ Τούρκους νὰ μολάρῃς,
νὰ μὴ τωνὲ χωστῇ πεζὸς, μουϊδὲ καὶ καβαλλάρις,
καὶ τὴ Τουρκιὰν οὖλοι μαζὶ νὰ τήνε πολεμοῦμε,
λεύτερη τὴ πατρίδα μας γοργὸ νὰ τὴν ἰδοῦμε.
Ἄκουσες δὰ, πρωτόπαπα, τὰ πράμματα πῶς πᾶσι,
οὖλ' οἱ Ῥωμῃοὶ θὰ σηκωθοῦ καὶ τὴ Τουρκιὰ θὰ φᾶσι·
μὰ θὲ νὰ περιμένωμε γιὰ νὰ χαζιρευτοῦσι,
τὰ κάτεργα τοῦ Μόσκοβου κάτω νὰ καταιβοῦσι.
Καιτὲς χαρὰ τζοὶ Σφακιανοὺς εἰς τὸ καιρὸν ἐτοῦτο,
ποῦ θὰ τὴ λευτερώσουσι τὴ Κρήτ' ἀποὺ τὸν Τοῦρκο!»
Ἐτότες κὴ ὁ πρωτόπαπας κουνεῖ τὴ κεφαλήν του,
συλλογιασμένος βρίστεται, πολλὰ θωρ' ἡ ψυχή του.
«Δάσκαλε Γιάννη, λέει του, ἔλα 'ς τὸ λοϊσμό σου,
οὖλης τζῆ Κρήτης τὸ λαὸ θὰ πάρεις 'ς τὸ λαιμό σου,
καὶ θὲ νὰ βάλῃς τὰ Σφακιὰ ἐκεῖ ποῦ δὲν χωροῦσι,
οὖλ' οἱ πασᾶδες κ' ἡ Τουρκιὰ ἐπὰ θὰ μαζωχτοῦσι,
κὴ ὥστε νὰ 'ρθοῦν τὰ κάτεργα κὴ ὁ Μόσκοβος νὰ φτάξῃ,
δὲν θἄχῃ σπίτι Σφακιανὸς εἰς τὰ Σφακιὰ νὰ κάτζῃ,
τὰ παλληκάρια τῶ Σφακιῶ θὲ νὰ 'λιγολαήσου,
καὶ χήραις κὴ ὀρφανὰ παιδιὰ ὀπίσω των θ'ἀφήσου·
τὰ παλληκάρια τῶ Σφακιῶ ἄδικα θὰ χαθοῦσι,
καὶ τὰ Σφακι' ἀνωφέλευτα θὰ ὑπᾶν νὰ σκλαβωθοῦσι.»
Καὶ παίρνει τὸ μπινίσι του, πάει 'ς τὴν ἐκκλησιά του,
γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ 'σπερνὸ, κὴ αὔριο τὴ λουτρουγιά του,
καὶ παίρνει τὸ μπινίσι του, πάει 'ς τὴν ἐκκλησία,
παράκλησι γιὰ τζοὶ Ῥωμῃοὺς κάννει 'ς τὴν Παναγία.
Μἄρθασι πάλι γράμματα καὶ τοῦ Δασκαλογιάννη,
πῶς ἐσηκώθηκ' ἡ Βλαχιὰ, κ' ἡ Ῥούμελη κ' ἡ Μάνη,
πῶς 'ς τὸ Μωρῃὰ μοσκόβικαις ἁρμάδαις τριγυρίζου,

κ' εἰς τὴ στερηὰ σιμόνουσι, τὰ κάστρα φοβερίζου·
κ' εἰς τὰ νησιὰ πηγαίνουσι, τριγύρου σολατζάρου,
κὴ οὖλα τὰ κάστρα τῶν Τουρκῶ γλήγορα θὰ τὰ πάρου.
Καθίζει, γράφει γράμματα μὲ μπέννα καὶ μελάνι,
νὰ μαζωχτοῦν οἱ γέροντες κὴ οὖλ' οἱ μεγαλουσιάνοι·
γράφει σὲ οὖλα τὰ Σφακιὰ γιὰ νὰ πρεμαζωχτοῦσι,
νὰ τῶνε δείξῃ γράμματα κὴ ἀπηλογιὰ νὰ εἰποῦσι,
νὰ τῶνε δείξῃ γράμματα ποῦ τοὖρθαν ἀπὸ 'πάνω
κ' εἰς τὸ Μωρηὰ σηκώσασι πόλεμο τοῦ Σουλτάνο.
Μαζόνουνται κ' οἱ γέροντες κὴ οὖλ' οἱ μεγαλουσιάνοι,
κὴ ἀπ' ἧς ἐμαζωχτήκασι, γυρίζει καὶ τῶν κάννει·
«ἄρχοντες, νὰ γροικήσετε τὸ βιαστικὸ χαμπέρι·
ἐπλάκωσεν ὁ Μόσκοβος εἰς τοῦ Μωρηᾶ τὰ μέρη·
ἀπὸ καιρὸ σᾶς τὸ ἤλεγα γιὰ νὰ χαζιρευτοῦμε,
τὴ Κρήτη τὴ πατρίδα μας λεύτερη νὰ τὴ 'δοῦμε.»
Κὴ αὐτόνος ὁ πρωτόπαπας εἶχε λιγάκι γνῶσι,
κ' ἐγύρισε καὶ λέει του· «νὰ μὴν ἤθελε σώσῃ·
γιατ' ἀπὸ χρόνους ἡ Τουρκιὰ 'λίγη ἀφορμὴ τὴ θέλει,
νὰ βγῇ νὰ κάμῃ τὰ Σφακιὰ ἐδέτζ' ἀποῦ τὰ θέλει.»
Μὰ κεῖνος βγάννει τὴ γραφὴ ποῦ τοὖρθεν ἀπὸ 'πάνω
πῶς ἐσηκῶσαν οἱ 'Ρωμηοὶ πόλεμο τοῦ Σουλτάνο·
καὶ βγάννει καὶ τὰ γράμματα ποὖχεν ἀποὺ τὴ Μάνη
πῶς ἐκαταίβ' ὁ Μόσκοβος κάτ' ἀποὺ τὸ ποτάμι,
κὴ αὐτάνα τὰ καράβια του κ' ἐπιάσα τὰ μπουγάζια,
κὴ ἀλλά 'ρθασιν εἰς τὸ Μωρηὰ γιὰ νὰ φυλάγουν βάρδια·
κὴ ἀπ' ἧς τῶν τ' ἀποδιάβασεν ὁ Δάσκαλος, ῥωτᾷ τζοι
νὰ εἰποῦν κὴ αὐτοὶ τὴ γνώμη των κ' ἴντα βουλὴ νὰ πιάσῃ.
Κ' ἐκεῖν' ἀποκριθήκασι πῶς θὲ νὰ τ' ἀκλουθοῦσι,
τζῆ 'Ρωμηοσύνης τὸν ὀχθρὸ οὖλοι νὰ πολεμοῦσι.

«Δάσκαλε Γιάννη, σπούδαξε, καὶ κάμ' ὅ, τι σ' ἀρέσει,
πριχοῦ σηκώσ' ὁ βασιλειᾶς Τουρκιὰ νὰ μᾶσε πέψῃ·
μὰ 'μεῖς χαζίρι κ' εἴμεστα 'ς τὸν πόλεμο νὰ ἠμποῦμε,
τὴ Κρήτ' ἀποὺ τὰ βάσανα λεύτερη νὰ τὴ δοῦμε.
Ἄρματα δὲν μᾶς λείπουνται, καὶ μονετζιά 'νιαι πλήθια,
τὴ Παναγία θἄχωμε καὶ τὸ Χριστὸ βοήθεια.»
Δέει τωνὲ κὴ ὁ Δάσκαλος εὐτὺς νἀρδινιαστοῦσι,
καὶ νὰ μονομεριάσουσι κάτω νὰ καταιβοῦσι,
ν' ἀρχίξουσι τὸν πόλεμο, γιατ' ὁ καιρὸς σπουδάζει,
κὴ ὁ Μόσκοβος τὸ πάτησε τζῆ Πόλις τὸ μπουγάζι.
Πιάνει, βουλλόνει μιὰ γραφὴ, πέμπει τη τοῦ Σουλτάνο,
γιὰ νὰ σηκώσῃ τὴ Τουρκιὰ ἀποὺ τὴ Κρήτ' ἀπάνω,
γῆ νὰ σηκώσῃ τὴ Τουρκιὰ κὴ ἀποὺ τὰ τρία κάστρη,
γῆ θὰ τοῦ κάμῃ πόλεμο κὴ οὖλα νὰ τὰ χαλάσῃ.
Μὰ ἔμαθέν το κὴ ὁ πασᾶς, ἀπ' ὥριζε τζῆ χώραις,
πῶς τὰ Σφακιὰ σηκώσασι σαντζάκια καὶ παπιόραις.
'Σ τὸ 'Ρέθεμνος κ' εἰς τὰ Χανιὰ τὸ μουκαρέμι φτάνει,
καὶ πέμπει καὶ τοῦ βασιλειᾶ 'ς τὴν Πόλι τὸ φερμάνι.
«Νὰ ζῇς, ἀφέντη βασιλειᾶ, καὶ 'πέ μου πῶς νὰ διάξω·
γῆ νὰ τ' ἀφήσω τὰ Σφακιὰ, γῆ οὖλα νὰ τὰ κάψω;
γιατ' ἐξεμωιαστήκασι νὰ πάρουν ἴσια κάτω,
κὴ οὖλη τὴ Κρήτη γλήγορα θὰ κάμουν ἄνω κάτω.
Πόλεμον ἐσηκώσασι τζοὶ Τούρκους νὰ ζυγώξου,
σταυρὸ νὰ προσκυνήσουσι γῆ οὖλους νὰ τζοὶ σκοτώσου.
Πόλεμον ἐσηκώσασι κεφάλι τζ' ἀφεδδιᾶς σου,
νὰ πάρουσι τζοὶ τόπους σου, νὰ διώξου τὰ παιδιά σου,
καὶ κάθα ἡμέρα βιαστικὰ μᾶς πέμπουσι μαντάτα,
νὰ φύγωμεν ὀγλήγορα, ν' ἀφήσωμε τὰ κάστρα,
νὰ τῶνε παραιτήσωμε κλειδιὰ καὶ τοπανάδαις,

νὰ ὑπᾶμε νὰ μισσέψωμεν ἀσκέρια καὶ πασᾶδες.»

Μὰ γράφει του κὴ ὁ βασιλειᾶς· «ἀνήμενε λιγάκι,
κὴ ἂς τζοι κὴ ἂς ἐσηκώσασι πόλεμο καὶ σαντζάκι.
Στέκα καὶ μίλησέ τωνε νὰ ἰδῇς τὴν ἀφορμήν των,
μπὰς καὶ κουζουλαθήκασι νὰ φᾶν τὴν κεφαλήν των;
πάλι κὴ ἂν δὲν σ' ἀκούσουσι νὰ κάτζουν εἰς τ' αὐγά των,
νὰ βγῇς μὲ οὖλη τὴ Τουρκιὰ νὰ κάψῃς τὰ χωριά των,
νὰ μάθου πῶς τζῇ παίρνουσι τοῦ βασιλειᾶ τζῇ χώραις,
γιατὶ πολλ' ἀνακεφαλιὰ τῶν ἔρχετ' ὥραις ὥραις.»

Μὰ τὴν ἡμέρα τ' ἀπριλιοῦ, ὡς τὸ κολατζιδάκι,
κ' οἱ Σφακιανοὶ τὸ σταίξασι 'ς τὴ Κράπη τὸ σαντζάκι,
τὴ συβδουλὴ τοῦ βασιλειᾶ δὲν στέκου ν' ἀνημένου,
μονημερὶς σηκόνουνται, τὸ Κατωμέρι μπαίνου·
τζοὶ Τούρκους διαγουμίζουσι, 'ς τὰ κάστρα κουβαλιοῦνται,
κὴ ὅσ' ἀπομεῖνα 'ς τὰ χωριὰ εἰς τὰ κονάκια κλειοῦνται·
κὴ ὅσοι τῶν ἐχεντζώσασι καὶ μούρην ἐγυρίσα,
σὰν λούπηδες ἐπέσασι καὶ τζ' ἐξετζαμπαδίσα·
ἐδιαγουμίσα τὰ χωριὰ καὶ κάννου κελεπίρια,
παίρνουσι βούγια καὶ σφαχτὰ, καὶ ροῦχα καὶ μπακίρια·
ἐπὰ τζ' ἀγάδαις πολεμοῦ κ' ἐκεῖ τζοὶ κυνηγοῦσι,
σὰν τὰ κοπάδια λαλητοὺς 'ς τζῇ χώραις τζοὶ λαλοῦσι.
Μὰ 'φτάξα καὶ τὰ γράμματα τοῦ Δάσκαλου τοῦ Γιάννη,
τὴν ὥρα ποῦ ἦτ' ὁ βασιλειᾶς ἀπάνω 'ς τὸ ντιβάνι,
κὴ ὡς τ' ἄκουσε ξαγρίγεψε, τὰ γένεια του τανύζει,
ἀρμάδαις νὰ κινήσουσιν ἀμέσως διορίζει,
κὴ ἀσκέρια νὰ χαζιρευτοῦ νὰ καταιβοῦ 'ς τὴ Κρήτη,
νὰ βγοῦν νὰ κάψου τὰ Σφακιὰ, νὰ μὴν ἀφήσου σπίτι.
Πέντε ντελίνια ξεκινοῦ καὶ τέσσερεις φριγάδαις,
καὶ φορτωμένα μονετζιὰ, ἀσκέρια καὶ πασάδαις·

μὰ σέρνασι κὴ ἀλόγατα πὼκάννα τὸ γιουρούσι,
τοῦ Μισιργιοῦ, τοῦ Τζεντεριοῦ, καὶ τοῦ Ταραμπουλούση,
καὶ παραγγέννει τοῦ πασᾶ ἀποῦ ἦτο σερασκέρης·
«οὔλους τζοὶ πρώτους τῶ Σφακιῶ δεμένους νὰ μοῦ φέρῃς·
νὰ μοῦ τζοὶ πιάσῃς ζωντανοὺς, κιανένα μὴ σκοτώσῃς,
μπιστάγκωνα κὴ ὁρμαδιαστοὺς ἐπὰ νὰ τζ' ἀποσώσῃς·
καὶ δεύτερό μου βασιλειᾶ θὰ σ' ἔχω 'ς τὸ ντιβάνι,
ἀνὲ μοῦ φέρῃς ζωντανὸ τὸ Δάσκαλο τὸ Γιάννη,
νὰ τὸν ἰδῶ 'ς τὸ πρόσωπο, τὸ μπόϊ κὴ ὀμμορφιά του,
γιατὶ πολλὰ μοῦ τὸ παινοῦν περίσσια τ' ὄνομά του.»
Καὶ τὰ καράβια ξεκινοῦ, δὲν στέκουσι μιὰν ὥρα,
φτάνουσ' ἀπόξω 'ς τὸ Λουτρὸ κ' εἰς τῶ Σφακιῶ τὴ χώρα,
καὶ βλέπουν τα κ' οἱ Σφακιανοὶ ποῦ ἦσαν 'ς τὰ γυρογιάλια,
καὶ φεύγουσιν ἡ φαμελιαὶς καὶ πιάνουν τὰ φαράγγια.
Μάγραψε πάλ' ὁ βασιλειᾶς καὶ τοῦ πασᾶ 'ς τὸ Κάστρο,
νὰ βγῇ κὴ αὐτὸς εἰς τὰ Σφακιὰ μ' οὖλον του τὸ φουσσάτο,
γλήγορ' ἀπάνω 'ς τὰ Σφακιὰ τ' ἀσκέρι νὰ τὸ βάλῃ,
νὰ μὴν ἀφήσ' ὀπίσω του πέτραν ἀπάνω 'ς ἄλλη.
Πορίζουσ' ἀποὺ τὰ Χανιὰ σαράντα μπαϊράκια,
νὰ ὑπᾶσι νὰ τὰ κάψουσι τοῦ Γιάννη τὰ κονάκια·
ἠβγήκασι κ' οἱ Καστρινοὶ, βγαίνου κ' οἱ 'Ρεθεμιώταις,
καὶ σμίξασι 'ς τοῦ Μπαμπαλῆ ποὖρχουντα κ' οἱ Χανιώταις.
'Επρεμαζώχτηκ' ἡ Τουρκιὰ 'ς τοῦ Μπαμπαλῆ τὸ χάνι,
πάνω 'ς τὴ Κράπ' οἱ Σφακιανοὶ μὲ τὸ Δασκαλογιάννη,
καὶ τὰ καράβια 'ς τὸ Λουτρὸ ἀπόξω σολατζάρου,
νὰ βγῇ τζῆ Κρήτης ἡ Τουρκιὰ κὴ αὐτὰ νὰ ξεβαρκάρου·
μᾶπιασ' ἀνεμοστρόφιλος κὴ ἀνεμικὴ μεγάλη,
καὶ φεύγουσ' ἀποὺ τὰ Σφακιὰ νὰ ὑπᾶν νὰ βροῦ λιμάνι,
καὶ φεύγουσ' ἀποὺ τὰ Σφακιὰ κ' ὑπᾶσιν εἰς τὴ Σοῦδα,

τ' ἀσκέρια ξεβαρκάρουσι, τὰ μονετζιὰ καὶ οὖλα.
Καὶ τρίτη μέρα ξεκινοῦ κάτ' ἀποὺ τζῆ Καλύβαις,
τζῆ Βρύσες ἀποσώσασι πεζοὶ καὶ ἀτιλῆδες.
Κὴ οὖλη τζῆ Κρήτης ἡ Τουρκιὰ ἐκεῖ μονομεριοῦσι,
καὶ διπλοχαζιρεύγουνται εἰς τὰ Σφακιὰ νὰ βγοῦσι.
Πέντε πασᾶδες κάθουνται εἰς τὰ Κεφαλοβρύσια,
πάνω 'ς τὴ Κράπ' οἱ Σφακιανοὶ χτίζουσι μιτιρίσια.
Πέντε πασᾶδες κάθουνται καὶ κάννουσι κουσοῦλτο
πῶς νὰ τὰ πάρου τὰ Σφακιὰ ποῦ δὲν γνωρίζου Τοῦρκο,
πῶς νὰ τὰ πάρου τὰ Σφακιὰ π' ἀκόμη δὲν τὰ πῆρα,
χαράτζι δὲν πλερόνουσι, βεργὶ δὲν τῶν ἐδίδα·
κ' ἐδᾶ σηκῶσα πόλεμο τζοὶ Τούρκους νὰ σκοτώσου,
τὰ κάστρα νὰ τῶν πάρουσι γῆ οὖλους νὰ τζοὶ σκοτώσου.
Μαυρίζουσι τὰ ληόφυτα καὶ οὖλα τὰ χωράφια
ἀποὺ τὸ μῦθος τὴ Τουρκιὰ κὴ ἀποὺ τὰ μπαϊράκια·
ἡ Βρύσες γυρωτρίγυρα μαυρίζουν σὰν τὰ δάση,
κὴ ἀπὸ τρεῖς τόπους ξεκινοῦ εἰς τὰ Σφακιὰ νὰ ὑπᾶσι·
εἰς τὴ κεφάλα βγαίνουσι ἀπῶναι τὸ ληδάκι,
κ' οἱ πασαλῆδες φτάνουσι 'ς τὸ Πύργο τ' Ἀληδάκη·
κὴ οὖλο τ' ἀσκέρ' ἐφώνιαξεν ἐτότες τὸ ἰζάνι,
γιατὶ θὰ βγοῦν νὰ πολεμοῦ τὸ Δάσκαλο τὸ Γιάννη.
Καὶ κάννου πρῶτον πόλεμον εἰς τὸ σελὶ τζῆ Κράπης,
πέφτουσι Τοῦρκοι ἀρίφνητοι κὴ ὁ μέγα Τζιτζαράπης,
πέφτου καὶ δέκα Σφακιανοὶ, πολλοὶ κ' ἐλαβωθῆκα,
κ' εἰς τὰ σωμάρια βγήκασι κ' ἐτοποθετηθῆκα·
καὶ ξανακάννου πόλεμο, κ' οἱ Τοῦρκ' εἶνι' ἀποκάτω,
κ' ἐσκοτωθῆκαν ἑκατὸ εἰς τοῦ Κατρὲ τὸν πάτο,
κὴ ἀποὺ τὰ Σφακιανόπουλα κιανεὶς δὲν ἐσκοτώθη,
μόνο "να Νιμπριωτόπουλο λιγάκιν ἐλαβώθη,

κὴ ἀποὺ τοῦ Δέσκου τὰ κορμιὰ ἐφράξασι τὸ πόρο,
μὰ πέφτουσι καὶ Σφακιανοὶ εἰκοσιδυὸ 'ς τὸ τόπο,
κὴ ἀποὺ τζῆ Κοπελιᾶς τ' ἀρμὶ, τ' Ἀζιλακιὰ τὴ στράτα,
ἐπέσασι σαράντα τρεῖς ὥστε νὰ βγοῦσι τ' ἄστρα,
μὰ ἡ Τουρκιὰ ἤτονε πολλὴ, ἀμέτρηταις χιλιάδες,
ἀσκέρια, ντόπια ξενικὰ, γιανίτζαροι, πασᾶδες.
Καὶ μὲ τὰ ξημερώματα ἐπῆραν ἴσια πάνω
οὖλη τζῆ Κρήτης ἡ Τουρκιὰ, τ' ἀσκέρια τοῦ Σουλτάνο·
ἄλλοι τοῦ Δέσκου βγαίνουσι κὴ ἄλλ' ἀποὺ τὸ Σιμάλι,
κὴ ἀποὺ τὸ Δοκαρόπορο κὴ ἀποὺ τὴ Στάζον ἄλλοι.
Καὶ ποῦ νὰ τζοὶ βαστάξουσι τὰ 'λίγα παλληκάρια,
κὴ ἂς ἔχου πόδια σὰν φτερὰ, δύναμι σὰν λειοντάρια;
Ἀφῆκαν τζοι γιὰ δὲν μποροῦ πίσω νὰ τζοὶ γυρίσου,
ἐσκαπουλῆσα τζῆ κορφαὶς καὶ θὲ νὰ τζοὶ τυλίξου·
τζ' εἴκοσι πέντε τ' ἀπριλιοῦ, πρίχου σηκώσ' ἡ μέρα,
μπαίνουν οἱ Τοῦρκοι 'ς τὰ Σφακιὰ μὲ τὸ σπαθὶ 'ς τὴ χέρα.
Ἠμπῆκαν τὸ Ξυλόδεμα, κὴ ἀπάν' ἀποὺ τοῦ Δέσκου,
κὴ οὖλο τ' Ἀσκήφου πιάνουσι, τὴ Νίμπρο καὶ τ' Ἀσφέντου·
στράταις γεμίζου καὶ κορφαὶς, καὶ λάκκοι καὶ κεφάλια,
τ' Ἀγώρια ποῦ τ' ὀρπίζετε νἄρθετε 'ς ἔτοια χάλια!
Μὰ κὴ ὀπὼπροπατήξασι παντοῦ τζοὶ κουττελόνου,
καὶ σκοτωμένους 'ς τὰ βουνὰ ἐπᾶ κ' ἐκεῖ πετρόνου.
Πολὺν καιρὸν ἐθάφτασι καὶ τὰ μιαρὰ κ' ἡ σκάραις
εἰς τζῆ παπούραις κ' εἰς τ' ἀρμιὰ νὰ ὑπάῃ τζῆ μαδάραις,
'ς τὴν Ἄμπελο, 'ς τοῦ Λαχανᾶ, Ξερόκαμπο, Κουβάτζια,
τζῆ Νίμπρος τὰ πορόλαγγα, 'ς τὰ Γούργουθα, 'ς τὰ Φράτζια.
πόλεμον ἀπαντήξασι, τοίχους καὶ μιτιρίσια,
μὰ ποῦ νὰ τζοὶ κρατήξουσιν ἀποῦ ἦσαν σὰν μερμήγγια;
Κεντοῦ τ' Ἀγώρια, καὶ περνοῦ τζοὶ Βουβαδοβρασκάδαις,

καλὸ πολὺ τὸ πάθετε, καϊμέναις Κωμιτάδες!
Σαββάτο ἡμέρα φτάξασιν εἰς τῶ Σφακιῶ τὴ χώρα,
π' ἡ γῆ κὴ ὁ κόσμος ἔτρεμεν ἀπού τὰ μωρολόγια·
ἡ μιά 'κλαιγε τὸν ἄντρα τζη κ' ἡ γιάλλη τὸν υἱόν τζη,
κ' ἡ γιάλλη τὸν ἀφέντη τζη, κὴ ἄλλη τὸν ἀδερφόν τζη.
Τὸ Μεσοχώρι καίουσι, καῖσι καὶ τοῦ Γεωργίτζη,
τὸ Θόλος, τὸν Ὀμπρὸς Γιαλὸ, καὶ δὲν ἀφίνου σπίτι·
ἐκάψα τὸν Ὀμπρὸς Γιαλὸ κάτω τζοὶ μαγαντζέδαις,
πὼκατεβαῖνα οἱ γιάρχοντες κ' ἐκάννα τζ' ἐγλεντζέδαις·
τζοὶ μαγαντζέδαις ἔκαψαν, καῖσι καὶ τ' ἀργαστήρια,
πὼπηαίνασιν οἱ νεῖκοὶ κ' ἐπαῖζαν τὰ παιγνίδια.
'Σ τὸ Πόρον ἦτ' ὁ Δάσκαλος, γράφει νὰ μαζωχτοῦσι,
κὴ δσο τὸ γληγορήτερο 'ς τὰ Κρούσια νὰ βρεθοῦσι,
καὶ νὰ μονομεριάσουσι δίχως κιανένα πρᾶμμα,
οἱ Τοῦρκοι τζ' ἐσκροπίσασι, φύλλα φτερὰ τζ' ἐκάμα·
φύλλα φτερὰ τζ' ἐκάμασι, κ' ἐχάσα τὰ νερά των,
κ' εἰς τὰ βουνὰ χτυπήσασι νὰ κρύψου τὰ παιδιά των.
Πέντε σαῆδες τρέχουσι, τὰ γράμματα βαστοῦσι,
οὖλοι 'ς τὰ Κρούσια νὰ βρεθοῦ γιὰ νὰ συββουλευτοῦσι,
κ' ἐκ' ἐπρεμαζωχτήκασι, μὰ Σφακιαν' ἦσα μόνο,
κ' ἐθάρρειες κ' ἦσαν ἄγγελοι εἰς τοῦ θεοῦ τὸ θρόνο,
'ς τὴ μέση στέκει ὁ Δάσκαλος ζωσμένος τὸ σπαθί του,
κ' ἐφόρειε τὸ μπουρνοῦζον του κ' ἔλαμπε τὸ κορμί του.
Λέει· «μᾶς ἔγραψ' ὁ πασᾶς νὰ ὑπᾶ νὰ τὸν ἰδοῦμε,
τ' ἄρματα νὰ τοῦ δώσωμε, καὶ φίλοι νὰ γενοῦμε.
Κ' ἐγὼ θὰ ὑπάω μοναχὸς νὰ τὸν προϋπαντήσω,
κὴ ἀνὲ μ' ἀφήσῃ ζωντανὸν, ὀπίσω θὰ γυρίσω·
μ' ἂν δὲν μ' ἀφήσῃ νἄρθω πλειὸ νὰ φέρω τὰ χαμπάρια,
οὖλοι νὰ φουργιαρέψετε 'ς τὰ δάση, 'ς τὰ σπηλιάρια·

TAYLOR INST. OXFORD

εἰς τζὴ μαδάραις τῶ Σφακιῶ νὰ κλαῖτε τ' ὄνομά μου,
κὴ ἀφίνω κ' εἰς τὰ χέρια σας σήμερο τὰ παιδιά μου,
κὴ ἀφίνω σας παραγγελιὰ πάλι γιὰ τ' ὄνομά μου,
νὰ τήνε συλλογιάζεστε τὴ δόλια φαμελιά μου.»

Καὶ τότες ἀποκρίθηκε καὶ ὁ Μπουνατογιάννης·
«Δάσκαλ', ἵντα 'ναι τὰ μιλεῖς κὴ αὐτὰ π' ἀναθιβάννεις;
ἀνὲ καταίβῃς 'ς τοῦ πασᾶ νὰ τόνε προσκυνήσῃς,
ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύγω πλειὸ πῶς θὰ ξαναγυρίσῃς·
κ' ἐμεῖς ἐσηκωθήκαμε Τούρκους νὰ πολεμοῦμε,
κὴ δῖ νὰ προσκυνήσωμε νὰ ὑπᾶ νὰ σκλαβωθοῦμε·
γιατὶ σὰν προσκυνήσωμε καὶ πάρουν τ' ἄρματά μας,
μουϊδὲ ζωὴ θὰ ῥίζωμε, μουϊδὲ καὶ τὰ παιδιά μας·
ἀλλοίμονο 'ς τὰ χάλια μας καὶ τ' ἀποδόματά μας!
χάνομε τὴν ὑπόληψι κὴ οὔλη τὴν ἀνθρωπιά μας.
Καὶ τ' ὄνομά 'ναι ξακουστὸ 'ς οὔλη τὴν οἰκομένη
πῶς 'ς τὰ Σφακιὰ παντοτεινὰ βγαίνουν οἱ γιάντρειωμένοι·
κὴ ἀκόμη κὴ ὄντεν ἤσασι 'ς τὴ Κρήτ' οἱ Βενετζιάνοι,
κιανεὶς δὲν εἶπε 'ς τὰ Σφακιὰ κατοικηριὸ νὰ κάνῃ·
μόνο 'ς τὴ χώρα τῶ Σφακιῶ ἀπῶναι τὸ καστέλλι
ἦρθ' ἕνας μ' ἄλλους δεκατρεῖς καὶ δίχως νὰ τὸ θέλῃ·
γιατ' εἰς τὴν Κρήτην εἶχασι πρῶτον οἱ Βενετζιάνοι,
καὶ τζ' ἔπεμπεν ὅπου ἤθελε κὴ ὅ, τ' ἤθελε νὰ κάνῃ,
καὶ τζ' ἔπεψε γιὰ νἄρθουσι καστράκι γιὰ νὰ χτίσου,
δοσίματα νὰ πάρουσι κ' ἐπᾶ νὰ κατοικήσου·
κὴ ὄντιμας δὲν τζ' ἀφήκασι πολὺ καιρὸν νὰ κάμου
εἰς τὰ Σφακιὰ τζ' ἀλλόφυλους κατοικηριὸ νὰ κάμου·
'ς τὸ Σκύδιν, εἰς τὸν Ἤλεγγα ἀπῶναι τὸ σκαλάκι,
ἐκ' ἴδια τζ' ἐσκοτώσασι τζοὶ Βενετοὺς οἱ Βλάχοι,
οἱ Βλάχοι κ' οἱ Σκορδύληδες, κὴ ἄλλ' ἀποὺ τζοὶ Μωριάνους,

αὐτοῦνοι τζ' ἐσκοτώσασιν ἐκεῖ τζοὶ Βενετζιάνους.
Καὶ τότε βλαστημήξασι κιανεὶς νὰ μὴ ξανάρθῃ
νὰ κατοικήσῃ 'ς τὰ Σφακιὰ, τὰ ἴδια γιὰ νὰ πάθῃ.
Κ' ἦτο μεγάλος βασιλειᾶς αὐτὸς ὁ Βενετζιάνος,
μὰ δὲν ἐξαναπάτησεν εἰς τὰ Σφακι' ἀντζιγγάνος,
καὶ γιὰ ἴντα 'μεῖς οἱ σημερνοὶ ἔτζι νὰ φοβηθοῦμε,
τζοὶ Τούρκους νὰ τρομάξωμε νὰ ὑπᾶ νὰ σκλαβωθοῦμε.
'Εγὼ πασᾶ δὲν προσκυνῶ, σουλτάνο δὲν γνωρίζω,
κ' εἰς τζῆ μαδάραις τῶ Σφακιῶ θὰ ὑπάω νὰ γυρίζω,
κὴ ἀκόμη κὴ ὅποιος μ' ἀκλουθᾷ, ἀδέρφια νὰ γενοῦμε
νὰ πολεμοῦμε τὴ Τουρκιὰ ὅσο καιρὸ κὴ ἂν ζιοῦμε.»
Καὶ τότες ἀποκρίθηκε κὴ ὁ Δασκαλομανοῦσος,
λέει κὴ ὁ Βολουδόπωλος καὶ ὁ Παπαμανοῦσος·
«εἰς τὴ κορφὴ τζῆ Σβουριχτῆς καλλιὰ νὰ κατοικοῦμε,
παρὰ νὰ δώσωμ' ἄρματα, Τούρκους νὰ προσκυνοῦμε·
παρὰ νὰ δώσωμ' ἄρματα, χαράτζι τοῦ Σουλτάνο,
καλλιὰ νὰ ξεκληρίσωμε 'ς τὸ κόσμο τὸν ἀπάνω.»
Καὶ λέει κὴ ὁ Μανούσακας μὲ τὸν Πατερογεώργι·
«οὖλοι θὰ φουργιαρέψωμεν εἰς τὰ βουνὰ, 'ς τὰ ὄρη,
εἰς τὰ φαράγγια, 'ς τὰ βουνὰ, καὶ νταῦκοι κατοικιά μας,
παρὰ νὰ τὰ σκλαβώσωμε σήμερο τὰ παιδιά μας.
Μαζὶ νὰ μᾶς θερίσουσιν ἡ πεῖνα καὶ τὸ χιόνι,
γῆ τὸ μαχαίρι τῶν Τουρκῶν, ἡ μπάλαις, τὸ κανόνι!»
Κὴ οὖλοι μὲ μιὰ φωνιάζουσι· «μαζὶ θὰ πολεμοῦμε,
καλλιά μας ν' ἀποθάνωμε παρὰ νὰ σκλαβωθοῦμε!»
Γυρίζει κὴ ὁ πρωτόπαπας· «ἔχετε τὴν εὐκή μου!
Τοῦρκον νὰ μὴ γνωρίσωμε κ' ἐμέναν ἡ βουλή μου.»
'Σ αὐτὴ τὴν ὥρα βλέπουσι τὸ Γεώργι τὸ Σκορδύλη,
κ' ἐβάστα κ' εἰς τὸ χέρι του τὸ κόκκινο μαντῖλι,

κ' εἶχε καὶ 'ς τὸ σακκούλι του γράμματα μὲ μελάνι,
ποῦ τῶδωκεν ὁ πρίτζιπας ἀπ' ὥριζε τὴ Μάνη.
Ἐτότες πρεμαζόνουνται οὖλα τὰ παλληκάρια
ν' ἀκούσουσι τὰ γράμματα 'ς τὰ Κρούσια 'ς τὰ πηγάδια.
— «Δάσκαλε Γιάνν', ἐχάθηκες δίχως κιανένα πρᾶμμα,
ἀνὲ κ' ὑπάῃς 'ς τοῦ πασᾶ, τοῦ λέσιν εἰς τὸ γράμμα,
Δάσκαλε Γιάνν', ἐχάθηκες, ἂν πᾶ νὰ προσκυνήσῃς,
κ' εἰς τὰ βουνὰ τζοὶ Σφακιανοὺς ἔρημους θὰ τζ' ἀφήσῃς.»
Τότες φωνιάζ' ὁ Δάσκαλος νὰ καταιβοῦ κ' οἱ γιἄλλοι,
'ς τὸ λάκκο νὰ πρεμαζωχτοῦν οὖλοι μιτζοὶ μεγάλοι,
ν' ἀκούσου τὴ παράκλησι, καιτὲς νὰ σηκωθοῦσι,
νὰ ὑπᾶσιν εἰς τὸ Φάραγγα τζοὶ Τούρκους νὰ κρατοῦσι.
Πέμπει καὶ γράμματα παντοῦ νἄρθουν οἱ γιἀντρειωμένοι,
ποῦ τζὴ κορφαὶς ἐπᾶ κ' ἐκεῖ ἦσα διασκροπισμένοι·
«ἐλάστε αἐῖς, Γιαλιθιανοὶ, κ' ἐσεῖς, οἱ γι'Αγωρίταις,
κ' ἐσεῖς, οἱ Μέσα Χωριανοὶ, κ' ἐσεῖς, Ἀνωπολίταις·
οὖλα τὰ παραιτήσετε πράμματα καὶ κουράδια,
κ' ἐλάστε γιὰ νὰ σμίξωμε 'ς τὰ Κρούσια 'ς τὰ πηγάδια.
Ἴντα τὰ θέλομεν ἐμεῖς τὰ πράμματα καὶ πλούτη,
ἀνὲ καὶ δὲν νικήσωμε καὶ τὴ βολὰν ἐτούτη;
Θωρεῖτε οὖλο τὸ λαὸ τζῆ Κρήτης πῶς περνοῦσι,
ἀποὖνιαι μὲ τζ' Ἀγαρηνοὺς, μαζί τωνε καὶ ζιοῦσι;
ἐδέτζι θὰ τὴν πάθωμε κ' ἐμεῖς ἀποὺ τὸν Τοῦρκο,
ἀνὲ καὶ δὲν νικήσωμε 'ς τὸν πόλεμον ἐτοῦτο.»
Λέει καὶ τοῦ πρωτόπαπα γιὰ νὰ τζοὶ πρεμαζώξῃ,
καὶ νὰ βρεθοῦ 'ς τὸ Φάραγγα πρίχου νὰ ξημερώσῃ.
Γράμματα πέμπου τοῦ πασᾶ μὲ τζοὶ μαντατοφόρους
πῶς θὰ τὸν ἀνημένουσι 'ς τοῦ Φάραγγα τζοὶ πόρους,
πῶς, ὥστε ν' ἀναπνέουσι καὶ νἀ κτυπᾷ ἡ καρδιά των,

εἰς ἐντροπήν των τῶχουσι νὰ δώσου τ' ἄρματά των·
κὴ αὐτόνος ποῦ τὰ γύρεψε σὰν ἔναι παλληκάρι,
ἀποὺ τὴ μποῦκκα δίδουν τα, κὴ ἂς πάῃ νὰ τὰ πάρῃ.
Μὰ κὴ ὁ σεὴς 'ς τ' ἀστήθι του τὸ στέρεψε τὸ γράμμα,
γιὰ νὰ τὸ ὑπάῃ τοῦ πασᾶ δίχως κιανένα πρᾶμμα.
Κάτω 'ς τὴ χώρα τῶ Σφακιῶ, 'ς τοῦ Γιαλεροῦ τὸ σπίτι,
ἐπῆγε ντρέττα 'ς τοῦ πασᾶ σὰν τὸ καλὸ κανίσκι.
Κ' ἐκεῖνος τὸν ἐρώτηξε, δὲν στέκει ν' ἀνημένῃ,
σὰν πόσοι νᾶνιαι Σφακιανοὶ 'ς τὰ Κρούσια μαζωμένοι.
Λέει του· «δὲν τὰ μέτρησα οὔλα τὰ παλληκάρια,
σὰν δυὸ χιλιάδες βρίστουνται 'ς τὰ Κρούσια 'ς τὰ πηγάδια.»
«Γειὰ 'πέ μου, πάλι τὸν ῥωτᾷ, ἐσὺ ποῦ εἶσαι κοντά μου,
θἄρτουν νὰ προσκυνήσουσι, γῆ πόλεμο θὰ κάμου;»
«Δὲν μοῦ εἶπανε γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ, ἀνὲ καὶ μ' ἐρωτήξῃς,
μὰ σοῦ ἤφερα τὰ γράμματα, καὶ πιάσε νὰ τ' ἀνοίξῃς·
κὴ ἀνὲ καὶ θέλεις γιὰ νὰ ἰδῇς ἴντα σκοπὸ βαστοῦσι,
τὰ γράμματά των διάβασε, κ' ἐκεῖνα θὰ σοῦ εἰποῦσι.»
Προστάζ' ἀμέσως ὁ πασᾶς, κόβγου τὴ κεφαλή του,
κ' εἰς τὸ γιαλὸ τήνε πετᾷ μαζὶ μὲ τὸ κορμί του·
καὶ τ' ἀσκεριοῦ τὠφώνιαζε γιὰ νὰ χαζιρευτοῦσι,
'ς τὸν κάμπο 'ς τὴν Ἀνώπολι νύχτα θὲ νὰ βρεθοῦσι.
Φωνιάζει καὶ τοῦ μετρητῆ τ' ἀσκέρι νὰ μετρήσῃ,
νὰ ἰδῇ πόσοι τοῦ λείπουσι, καιτὲς νὰ ξεκινήσῃ.
Καὶ φέρνουν του τὸ μέτρημα, λείπουσι τρεῖς χιλιάδες,
τρακόσιοι καβαλλάριδες καὶ γιανιτζαραγᾶδες.
Κὴ οὔλους τζοὶ πρώτους τὸ γιαμιᾶς ἐμάζωξε ντιβάνι,
καὶ τ' ἀσκεριοῦ τὠφώνιαξεν ἐδᾶ θὰ βγάλει νάμι,
εἰς τζ' Ἄσαις εἰς τὸ σώχωρο, 'ς τὸ Πρῖνον ἀπὸ κάτω,
ἐξημερώθηκε ὁ πασᾶς μ' οὖλον του τὸ φουσσάτο,

'ς τὴ μούρη 'ς τὸ περίχειλο ἐσταῖξα τὰ κανόνια.
'ς τὸ Δρακολάκι 'ς τὸ νερὸν ἠβγαίνασι τὰ βόλια,
'ς τ' Ἀπάνω Πόρου τὴ κορφὴ ἐσταῖξα τζῆ μπουρμπάδαις,
'ς τὸ Μεσημέρι 'ς τὰ γρεμνὰ ἠβγαίνασιν ἡ μπάλαις.
Μὰ ἐδιαλάλησ' ὁ πασᾶς 'ς οὖλον του τὸ φουσσάτο·
«ὅποιος ἐκεῖνος εὑρεθῇ νὰ ἐμπῇ τὸν Πόρο κάτω,
καὶ νὰ μοῦ φέρῃ σήμερο τὸ σφακιανὸ σαντζάκι,
θὲ νἄναι ὁ καβάζης μου πρῶτος εἰς τὸ κονάκι.»
Καὶ πόλεμον ἀρχίξασι 'ποὺ τὸ ταχὺ ὡς τὸ βράδυ,
καὶ κάννουσι κὴ οὐλημυχτὶς μὲ τ' ἄστρα 'ς τὸ σκοτάδι.
Καὶ πάλι καὶ τὴν ταχυνὴ πόλεμον οὖλη μέρα,
κὴ ὄντιμας δὲν ἐφτάξασι γιὰ νὰ περάσου πέρα.
Μὰ ἡ γιαλλη τὴ βαθειὰν αὐγὴ μὴν εἶχε ξημερώσῃ,
κὴ ὁ ἥλιος ὁ παντότεινος μὴν ἤβγαινε νὰ δώσῃ!
Τζῆ τρίτης μέρας τὴν κακὴν ὥραν ἀποῦ δηγᾶστε,
κὴ ὅσ' εἶστε 'ς τὴν Ἀράδενα πάντα θὰ τὴ θυμᾶστε.
Κάτ' ἀποὺ τὰ Λιβανιανὰ οἱ Τοῦρκοι ἀπογυρίζου,
κ' ἠβγαίνουσ' ἀποὺ τὸ Πλακιὰ καὶ τὸ Στερνὶ πορίζου·
'ς τοῦ Διωματάρη τὸ σελὶ πέμπου τὸ μιραλάη,
κ' ἐπέρασε τὸ Φάραγγα, 'ς τὸ Ῥωδακὶν ὑπάει.
Κὴ ὁ Δάσκαλος ἐστέκετο κάτω 'ς τὸ μοναστήρι,
'ς τὸν ἅγιον Ἀρχιστράτηγο, πῶναι τὸ πατητήρι·
'ς τὸ δῶμα τοῦ μοναστηριοῦ εἶχε τὸ μπαϊράκι,
κ' ἐβάστα το 'ς τὴ χέρα του τὸ Σηφοδασκαλάκι.
«Φύγε, μπαϊρακτάρη μου, καὶ σεῖς, οἱ καπετάνοι,
γιατὶ μᾶς ἐτυλίξασιν οἱ σκύλ' οἱ μουσουλμάνοι.»
Καὶ τότε σηκωθήκασι καὶ βάννουντα 'ς τὰ πόδια,
κὴ ἀπάνω τῶνε σὰν βροχὴν ἡ μπάλαις καὶ τὰ βόλια.
'Σ τὸ πλαΐ 'ς τὴν Ἀράδενα, πῶν' ὁ μεγάλος πεῦκος,

ἔπεσ' ὁ Μπουρμπαχοστρατὴς κι᾽ ὁ Διγενὴς ὁ Πέτρος.
εἰκοσιέξε Σφακιανοὶ καὶ γεῖς Μαυροβουνιώτης
πέφτουν ὄντε τζ' ἐσπάσασι στραθιώτης καὶ στραθιώτης·
κὴ ἂν δὲν ἐσποῦας τὸ γιαμιᾶς ἤθελα τζοὶ τυλίξου,
καὶ μέσα 'ς τὴν Ἀράδενα ἕναν νὰ μὴν ἀφήσου.
Τὸ κολατζιὸν ἐσπάσασι, τὸ μεσημέρ' ἐφύγα,
κὴ ἀργὰ βρεθῆκα οἱ ζωντανοὶ εἰς τὸ τζουνὶ τοῦ Ῥήγα.
'Σ τοῦ Θοδώρ' ἀποκατωθειὸ, ποῦ λὲν 'ς τὸ Μεσημέρι,
ἐκλαίγασιν οἱ Σφακιανοὶ γιὰ τὸ κακὸ χαμπέρι·
κ' οἱ Τοῦρκοι 'ς τὴν Ἀνώπολιν τὰ παΐζα τὰ παιγνίδια,
κάτω 'ς τὸ Φραγκοκάστελλο τὰ σταΐξα τὰ τζαντήρια·
οὖλα τὰ σπίθια καίουσι, τ' ἀμπέλια ξερριζόνου,
καὶ κόβγουσι καὶ τζὴ μουρναὶς, τζ' ἐληαὶς τζὴ ξεπατόνου.
Κεντοῦσι τὴν Ἀράδενα καὶ πᾶν 'ς τὸν Ἅϊ Γιάννη,
προβαίν' ἡ Ξαθομάλλινη καὶ τὰ μαλλιά τζη βγάννει,
κλαίει τζὴ θυγατέραις τζη, περίσσια τὴ μεγάλη,
ποῦ προξενειὸ τζ' ἐπέψασι νὰ πάρου καὶ τὴν ἄλλη.
« Μαρία μ', ἀποῦ σ' εἶχα 'γὼ 'ς τὸ μέλι μαθημένη,
κ' ἐδᾶ σοῦ δίδου τὰ σκυλιὰ τὴ σφάκα ζυμωμένη·
Μαρία μ', ἀποῦ σ' εἶχα 'γὼ μὲ τὰ χρυσὰ τερλίκια,
κ' ἐδᾶ σὲ σέρνου τὰ σκυλιὰ 'ς τζὴ πέτραις, 'ς τὰ χαλίκια! »
Κλαῖσι γυναῖκες καὶ παιδιὰ, οὖλοι μιτζοὶ μεγάλοι,
κλαίει κὴ ὁ πρῶτος τῶ Σφακιῶ ὁ Δάσκαλος ὁ Γιάννης,
κλαίει πῶς ἐσκλαβώθηκαν ἡ δυό του θυγατέρες·
κακὸ πολὺν ἐγείνετο ἐκείναις δὰ τζ' ἡμέραις!
Πιάνουν οἱ Τοῦρκοι τζὴ Γιαλιαὶς, πᾶν τὴν Ἅγια Ῥωμέλη,
καὶ φεύγουσιν ἡ φαμελιαὶς, βγαίνουν τὸ Λινοσέλι.
Κάννου νὰ ἡμποῦσι τὸ λογγὸ τζῆ Σαμαριᾶς τὸν πάτο,
τζὴ πόρταις ἀπαντήξασι τὸ Γιάννη τὸ Μπουνάτο,

καὶ κάννει τῶνε πόλεμο, κὴ ὀπίσω τζοὶ κολόνει,
τὴν Ἐλιγιὰ περάσασι κὴ ἀκόμη τζοὶ ζυγόνει.
Μ' ἄλλ' ἀποὺ τὸ Ξυλόσκαλο ἠμπῆκαν ἴσια· κάτω,
κὴ ὅσαις ηὑρῆκαν φαμελιαὶς τζὴ κάννουν ἄνω κάτω.
'Λίγ' ἦσα πὼφυλάγασι κ' ἐξάφνου τζ' ἐπλακῶσα,
καὶ μόνο 'ς τὸ Νερούτζικο φτάνου καὶ τζ' ἐστυλῶσα,
γιάτ' ἦσα ξέγν' οἱ Σφακιανοὶ πῶς ἀπὸ 'κεῖ δὲν μπαίνου,
'λίγ' ἦσαν οἱ βαρειόμοιροι καὶ ποῦ νὰ πρωτοπηαίνου!
Καὶ σὰν τὸ μάθαν ξαφνικὰ πῶς παίρνουν τὰ παιδιά των,
ἀποὺ τὸ γλάκι ὁ ἴδρωτας τρέχει 'ς τὰ γόνατά των·
δρομαχισμένοι τρέχουσι μήπως καὶ τὰ γλυτώσου,
γῆ ν' ἀναγκάσουν τὴν Τουρκιὰ νὰ ἤθελε τὰ σκοτώσου·
καλλιὰ νὰ τὰ σκοτώσουσι παρὰ νὰ σκλαβωθοῦσι,
καὶ ν' ἀλλαξοπιστήσουσι καὶ Τοῦρκοι νὰ γενοῦσι.
Φτάνουν τζοι 'ς τὸ Ξυλόσκαλο, πόλεμο τῶνε κάννου,
μὰ γιὰ τὰ γυναικόπαιδα κιανένα δὲν προφτάνου·
Τούρκους σκοτόνουσι πολλοὺς καὶ πιάνουσι καὶ σκλάβους,
καὶ τέσσερ' ἀγαδόπουλα ἀποὺ τζοὶ γιαντζάρους,
σκοτόνουνται καὶ Σφακιανοὶ ὀκτὼ καὶ παλληκάρια
πὼμπαῖναν εἰς τὸν πόλεμο σὰν τ' ἄγρια τὰ λειοντάρια.
Τζοὶ σκλάβους ἀπὼπιάσασι τζ' ἀλλάξασι μὲ σκλάβαις,
κ' ἐξεσκλαβῶσα δεκατρεῖς κοπέλαις καὶ μαννάδαις,
κὴ οὔλους τζοὶ Τούρκους διώχνουσι 'ποὺ τ' 'Ομαλοῦ τὰ μέρη,
κωνηγητοὺς τζ' ἐχύσασι κάτω 'ς τὸ Κατωμέρι·
Καὶ δὲν ἀποφασίσασι νὰ ξαναβγοῦ Χανιώταις,
νὰ ἠμποῦσι τὸ Ξυλόσκαλο μουϊδὲ καὶ Σελινιώταις.
Μὰ οἱ πασᾶδες κάθουνται κ' εἶνιαι τζαντηρωμένοι,
κάτω 'ς τὸ Φραγκοκάστελλο 'ς τὸν κάμπον ἁπλωμένοι·
καὶ οὔλη μέρα 'ς τὰ βουνὰ κὴ ὅπου μποροῦν πηγαίνου,

καὶ κάθ' ἀργὰ γιαέρνουσι κ' εἰς τὰ τζαντήρια μένου·
καὶ μιὰ βολὰ 'ποὺ τζὴ πολλαὶς ἐπιάσα τζ' ἀμμουδάραις,
τζοὶ Σφακιανοὺς νὰ κάμουσιν ἀγρίμια τζὴ μαδάραις.
Πάνω 'ς τοῦ Κάστρου τὴ κορφὴ τὸ βράδυν ἀποσόνου,
καὶ μιντιρίσια χτίζουσιν ἐκεῖ καὶ τζαντηρόνου·
μὰ δὲν εἶδασ' ἀνάπαψι κὴ οὖλοι ξετρουμισμένοι,
τὴν ταχυνὴ σηκόνουνται μεσοξεπαγιασμένοι·
κὴ ἀνωκατίζουσι τ' ἀρμιὰ κάτω νὰ καταιβοῦσι,
κ' οἱ Σφακιανοὶ τζοὶ κυνηγοῦ καὶ ζωντανοὺς τζ' ἁρποῦσι.
Οἱ Σφακιανοὶ τζοὶ κυνηγοῦ καὶ χύνουν τζοι τὴ Νιάτο,
κὴ ἄλλους ἀποὺ τοῦ Κουταλᾶ ἔκαμαν ἴσια κάτω·
ἀποὺ τὸν 'Ρουλαυλήμονα τζῆ Μέλισσας τὴ πλάκα
οἱ Τοῦρκοι ξενερίζουσι, κὴ ὅποιος ἠμπόρει' ἐγλάκα·
Τοῦρκοι σαράντα τέσσερεις καὶ Σφακιαν' ἦσαν ἔξε,
τζοὶ Τούρκους ἐζυγόνασι κ' ὑπῆγαν τζ' ὡς τζοὶ Δέταις.
Καὶ νὰ ξαναξωμείνουσι πλειὸ δὲν ἀποφασίσα
νὰ χτίσου τοίχους 'ς τζὴ κορφαὶς νὰ κάμου μιτιρίσια·
μόν' ἀποὺ τὰ τζαντήρια των τὴν ταχυνὴ μισσεύγου,
καὶ οὖλ' Ἀγώρια καὶ Γιαλιαὶς μονημερὶς γυρεύγου,
μὰ βγαίνασι καὶ Σφακιανοὶ μέσ' ἀποὺ τζ' ἀμμουδάραις,
κ' ἐπιάνουντα 'ς τὸν πόλεμον εἰς τζὴ ριζομαδάραις,
'ς τοῦ Σκοῦντζο κ' εἰς τὴ Τρικουκιὰ, 'ς τὴ Κόρδα κ' εἰς τὴ Νιάτο,
πόλεμο τῶνε κάννουσι καὶ τζοὶ γυρίζου κάτω·
'ς τὰ Γούργουθα καὶ εἰς τζ' 'Οργιαὶς, κὴ οὖλη τὴ 'Ρίζα πέρα
Τοῦρκο νὰ μὴ σκοτώσουσι δὲν τῶν ἐπέρνα ἡμέρα·
συχνὰ τζ' ἐκουττελόνασι κὴ ὀπίσω τζ' ἐκολόνα,
'ς τὰ τζούγκρη κ' εἰς τὰ χάλαρα πολλοὺς ἐμπερδουκλόνα,
μποσκάδαις τῶν ἐκάνναι καὶ ζωντανοὺς τζ' ἁρποῦσα,
καὶ κάθα ἡμέρα 'πὰ κ' ἐκεῖ Τούρκους ἐκαταλυοῦσα.

Μὰ καὶ πατούλια διαλεχτὴ ἄντραις Καλολακκιώταις,
μαζὶ μὲ τὸ Μανούσακα κ' ἔσερνε καὶ Νιμπριώταις·
ἐκεῖ 'ς τὴ στράτα τοῦ Μουριοῦ ποῦ ὑπάει 'ς τὰ Σκαφίδια
ἐκόψασι μιὰ κομματὲ κ' εἶχασι καὶ παιγνίδια·
'ς τὸ πλαΐν ἀποπανωθειὸ ποῦ λὲν 'ς τὸ Νερσέλι
οἱ Τοῦρκοι δὲν κατέχουσιν ἰντά 'ναι ποῦ τῶν μέλλει·
'ς τὸ δάσος τζ' ἐτυλίξασι κὴ ἁρποῦνται χέρια χέρια,
μὰ ἦσα κ' οἱ Τοῦρκοι ἀδυνατοὶ κ' εἶχασι καὶ μαχαίρια,
κ' ἐσέρνασι κὴ ἀλόγατα κὴ αὐτὰ χιλιμιντρίζουν,
καὶ σὰν θεριὰ τζοὶ Σφακιανοὺς ἀπάνω γιουρουντίζουν·
κὴ ἀπ' ἧς ἐσκότωσ' ὁ Μπρασὶ 'νιοὺς ἄσπρου καβαλλάρι,
τ' ἄλογο τὸν ἐζύγονε, γυρεύγει νὰ τὸν φάῃ,
εἰς ἕνα πρῖνο χώστηκεν ἐκεῖ καὶ τριγυρίζει,
αὔκαιρα τ' ἀσημάρματα καὶ ποῦ νὰ τὰ γεμίζῃ;
καὶ σιάζει του μιὰ κοπανὲ μὲ τὴ σκουλομαχαῖρα,
τὴ κεφαλὴν τὠμοίρασε καὶ πάει πέρα πέρα.
Μὰ πιάστη κὴ ὁ Μανούσακας 'ς τὸ πόλεμον ἐκεῖνο
μὲ μιὰ Τουρκάλα ποῦ ἤτονε θεριὸ σὰν ἕνα πρῖνο,
καὶ παίζει τζῃ μιὰ μαχαιρὲ, βρίστει τηνὲ 'ς τὴ μέσῃ,
καὶ δυὸ κομμάθια γίνηκε πρίχου 'ς τὴ γῆ νὰ πέσῃ.
Κὴ οὖλοι Στρατίκοι, Πατακοὶ, Σκορδύλοι κὴ ὅσοι ἄλλοι
ἀποὺ τζοὶ Τούρκους δυὸ καὶ τρεῖς κάννου δίχως κεφάλι·
οὔλους τζ' ἐσύγυρίσασι τζοὶ πρίνους ἀπὸ κάτω,
μὰ ἐσκοτώθη κὴ ὁ Ξηρᾶς 'ς τὴ κοῦρτα 'ς τὸ μιτάτο.
Τζῆ Μέσα Νιάτος τὸ σελὶ κ' εἰς τοῦ Καταστρωμένου
οἱ Τοῦρκοι μιὰν ταϊτερινὴ συναυγοπὰ προβαίνου,
κὴ ἁρποῦνται μὲ τζοὶ Πάτερους καὶ μ' ἄλλους Ἀγωρίταις,
κ' ἐπέσασι πενῆντα δυὸ τζοὶ νταύκους κ' εἰς τζῆ τρύπαις.
Πότες 'ς τὴ Νιάτο πηαίνουσι, πότες τοῦ Σκοῦντζο βγαίνου,

καὶ πότες τὴν Ἀγκαθοπὴ 'ς τὴ Βίγλαν ἀνασέρνου·
εἰς τὰ Σκαφίδια βρίστουνται, 'ς τοῦ Δωματάρη φτάνου,
κὴ ὅπου κὴ ἂν τύχου Σφακιανοὶ πόλεμον τῶνε κάννου·
κὴ ἂν δὲν τῶν κάννου πόλεμο, θὰ ἠμποῦν εἰς τζ' ἀμμουδάραις,
νὰ ὑπᾶν νὰ τζοὶ μαζώξουσι οὖλους γυναίκαις κὴ ἄντραις.
Ἐδέτζι παραδέρνουσι κὴ ὅλο 'λιγολαγοῦσι,
Τούρκους χιλιάδαις ἑκατὸ μονάχοι πολεμοῦσι.
Μἄγραψε πάλιν ὁ πασᾶς καὶ τοῦ Δασκαλογιάννη
λόγια πολλὰ λυπητερὰ μὲ πράσινο μελάνι·
«Δάσκαλε Γιάννη τῶ Σφακιῶ, ἔλα νὰ μ' ἀνταμώσῃς,
καὶ τὰ πουλιὰ π' ἀγρίγεψες γιὰ ἰδὲ νὰ τὰ 'μερώσῃς.
Δάσκαλε Γιάννη, Δάσκαλε, κ' ἐμένα νὰ γροικήσῃς,
τὰ παλληκάρια τῶ Σφακιῶ οὖλα θὰ τ' ἀφανίσῃς.
Ποῦ ἔν' ὁ μπέης τοῦ Μωρηᾶ κὴ ὁ μπέης 'ποὺ τὴ Μάνη,
ἀποῦ σᾶς ἐγελάσασιν αὐτοῖν' οἱ Μοσκοβιάνοι;
ὁ Βλάχος ἔναι 'ς τὴ Βλαχιὰ, τὴν ἔπαθ' ὁ Μανιάτης,
καὶ ἡ 'Ρουσσία κάθεται 'ς τὰ μέρη τὰ δικά της.
Ὀγλήγορα νὰ καταιβῇς, νὰ μὴν ἀργοπορήσῃς,
καὶ τὰ Σφακι' ἀνωφέλευτα μὴ τὰ σιοξεκληρίσῃς·
'ς τὰ γράμματά μου πίστεψε, 'ς ὅ, τι κὴ ἀνὲ σου εἰποῦσι,
ν' ἀφήσῃς πάλι 'ς τὰ Σφακιὰ ἄντραις νὰ κατοικοῦσι.
Σὰν ἔρθῃς νὰ μιλήσωμε κ' ἐπὰ ν' ἀνταμωθοῦμε,
οὖλα θὲ νὰ συμπαθιστοῦ καὶ φίλοι νὰ γενοῦμε.»
Καὶ βάννει καὶ τὸν ἀδερφὸ τοῦ Δάσκαλου τοῦ Γιάννη,
ποῦ σκλάβο τὸν ἐπιάσασι κὴ αὐτὸν οἱ μουσουλμάνοι,
γιὰ νὰ τοῦ γράψῃ μιὰ γραφὴ, νὰ τόνε συβουλέψῃ
εἰς τοῦ πασᾶ νὰ καταιβῇ, μαζί του νὰ φιλέψῃ·
μὴ σιοξεβγάλῃ τὰ Σφακιὰ, ποῦ ἠπῆρε 'ς τὸ λαιμόν του,
κὴ ἂν δὲν τ' ἀκούσῃ γλήγορα κρῖμα μιστὸ δικόν του.

Γράφει κ' ἐκεῖνος μιὰ γραφὴ, πέμπει τη τ' ἀδερφοῦ του,
τὸ σελαμέτ' ἐγύρευγεν ὁ δόλιος τ' ἀπατοῦ του·
νὰ μὴν ἀργήσῃ, λέει του, εἰς τοῦ πασᾶ νὰ φτάξῃ,
(καὶ σὰν δὲν ἐφοβάτονε μὴν ἤθελε τὸ γράψῃ,)
νὰ μὴν ἀργήσῃ 'ς τοῦ πασᾶ νὰ ὑπάῃ δίχως ἄλλο,
ποῦ θὰ τὸν κάμει πρίτζιπα καὶ ντερεῖλὴ μεγάλο·
μὰ 'ς τὴ γραφ' ἀποκατωθειὸ κάννει τρία σημάδια,
νὰ μὴν ὑπάῃ 'ς τοῦ πασᾶ τοῦ τὸ ἤλεγαν καθάρια,
τὰ τρία Μ τοῦ ἠλέγασι ἂν πᾷ νὰ προσκυνήσῃ,
εἰς τὰ Σφακι' ἄλλη μιὰ βολὰ δὲν θὰ ξαναπατήσῃ.
Πᾶν τοῦ Δασκάλου τὴ γραφὴ, πιάνει καὶ τὴ διαβάζει·
τ' ἀμμάθια του δακρύζουσι καὶ βαρανασταναζει.
— «Ἐγὼ θὰ ὑπάω 'ς τοῦ πασᾶ, μαγάρι νὰ μὲ πνίξῃ,
μὴ σιοξεβγάλῃ τὰ Σφακιὰ κὴ οὖλα νὰ τ' ἀφανίσῃ·
κὴ αὐτάνα π' ἀπομένασι νὰ πάρω 'ς τὸ λαιμό μου,
καλλιὰ νὰ μὲ κρεμάσουσι, τὸ θέλει κὴ ὁ θεός μου·
ὁ 'ποθαμμός μου 'ς τὰ Σφακιὰ πολὺ καλὸ θὰ φέρει,
γιατ' ὁ χειμῶνας ἔρχεται, πάει τὸ καλοκαίρι·
'ς τὰ χιόνι' ἀπάνω οἱ Σφακιανοὶ οὖλοι νὰ μὴ χαθοῦσι,
γιατὶ θὲ νἄρθῃ καὶ καιρὸς νὰ μᾶσε δικῃωθοῦσι.
Ἐλάστε, παλληκάρια μου, ἐπὰ νὰ φιληθοῦμε
κ' ἡ γιάδικη ὥρα πλάκωσε ποῦ θὲ νὰ χωριστοῦμε,
ἐλάστε, ὅσ' ἀπομένετε νὰ σᾶσε παραγγείλω,
τοῦ Τούρκου μὴ πιστεύγετε, ἂν κάνῃ καὶ τὸ φίλο,
κ' ἐσεῖς παιδιὰ κ' ἐγγόνια σας ὀχθροὺς τζοὶ μουσουλμάνους,
σὰν πάντα κ' οἱ κυροῦδες σας τζῆ Κρήτης τζοὶ τυράννους,
ὥστε νὰ στέκου τὰ Σφακιὰ καὶ Σφακιανοὶ νὰ ζιοῦσι,
τζοὶ Τούρκους νὰ τζοὶ μάχουνται καὶ νὰ τζοὶ πολεμοῦσι.
Εἰς τζῆ μαδάραις οὖλοι σας σταθῆτ' ὅσο μπορεῖτε,

τὰ χιόνια νὰ πετρώσουσι, καιτὲς νὰ καταιβῆτε.
Ποῦ θὲ νὰ φύγῃ κ' ἡ Τουρκιὰ 'ς τζὴ χώραις γιὰ νὰ ὑπάῃ,
νὰ μείνουσι καὶ Σφακιανοὶ, οὔλους νὰ μὴ τζοὶ φάῃ.»
'Ετότες κὴ ὁ πρωτόπαπας κὴ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ λέσι,
τὰ σωθικά των πονοῦ, τ' ἀμμάθια τῶνε κλαῖσι·
«Δάσκαλε Γιάννη τῶ Σφακιῶ, κ' ἐμεῖς θὰ σ' ἀκλουθοῦμε,
γιὰ νὰ σὲ συντροφιάζωμε, νὰ σὲ παρηγοροῦμε.
Κὴ ἀνὲ καὶ δὲν σ' ἀφήσουσι ὀπίσω γιὰ νὰ 'ρθοῦμε,
μαζί σου ν' ἀποθάνωμε, μαζί σου νὰ πνιγοῦμε.»
«Κάτζετ' ἐσεῖς, πρωτόπαπα, καὶ χρεία 'ναι μεγάλη
νὰ ἰδῆτ' ἴντα θ' ἀπογενῇ καὶ τῶ Σφακιῶ τὸ χάλι.
Μὰ γιὰ νὰ μ' ὠφελήσετε καθόλου δὲν μπορεῖτε,
καὶ μόνο ποῦ θὲ νἄρθετε μαζί μου νὰ χαθῆτε.»
«'Εμεῖς μαζί σου θἄρθωμεν νὰ πηαίνωμεν ἀντάμι,
καὶ ὁ πασᾶς εἰς τὰ Σφακιὰ ἴντ' ἄλλο πλειὸ θὰ κάμει;
'Ερήμαξε κ' ἐσκλάβωσε, κ' ἐχόρτασ' ἡ καρδιά του,
σὰν πᾶμ' ἐμεῖς, θὰ σηκωθῇ νὰ ὑπάῃ 'ς τὴ δουλειά του.»
Μὰ λέει κὴ ὁ Μανούσακας· «κάμετ' ὡς ἀγαπᾶτε·
ἐγὼ δὲν τὸ θωρῶ καλὸ εἰς τοῦ πασᾶ νὰ ὑπᾶτε·
ἐγὼ κὴ ὁ Βολουδόπωλος, ὁ Χοῦρδος καὶ οἱ γιἄλλοι
δὲν προσκωνοῦμ' ἐμεῖς πασᾶ καὶ βασιλειᾶ κεφάλι.
Εἰς τὰ φαράγγια, 'ς τὰ γρεμνὰ θὰ ὑπᾶ νὰ κατοικοῦμε,
κὴ ὥστε νὰ στέκῃ ἕνας μας Τούρκους θὰ πολεμοῦμε,
'ς τὴ Σβουριχτὴ θὰ κάτζωμε, πάνω 'ς τὸ Λινοσέλι,
κὴ ἂς μᾶσε κάμῃ ὁ θεὸς κ' ἡ χάρι τ' ὅ, τι θέλει!»
Λέει τωνὲ κὴ ὁ Δάσκαλος μὲ μάθια δακρυσμένα·
«πιστεῦτε εἰς τὴ χάριν του, ἀδέρφια μπιστεμμένα,
οὖλοι γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἀπάνω 'ς τζὴ μαδάραις,
ὥστε ν' ἀφήσου τὰ Σφακιὰ οἱ γιἄπιστοι μπουρμᾶδες·

κὴ ὀρπίζω πῶς ὀγλήγορα, σὰν πᾶμε νὰ μᾶς 'δοῦσι,
ζήσωμε γῆ 'ποθάνωμε, θὲ νὰ ξεκουμπιστοῦσι.»
Κὴ ἀπόκειας ἐσηκώθηκε, καὶ ὑπάει 'ς τὰ παιδιά του,
νὰ παραγγείνῃ καὶ νὰ εἰπῇ τ' ἀπομισσέμματά του.
Λέει· «γυναῖκα μ' ἀκριβὴ, καὶ μπιστικό μου 'ταίρι,
μὲ γνῶσι καὶ μὲ φρόνεψι ἄκουσε τὸ χαμπέρι·
ἐγὼ θὰ ὑπάω 'ς τοῦ πασᾶ μαζί του νὰ μιλήσω,
καὶ δὲν κατέχω καὶ γοργὸ ἀνὲ γυρίσ' ὀπίσω.
Ἔχε τὴν ἔγνοια τῶ παιδιῶ, σὰν εἶσαι μαθημένη,
καὶ νὰ τὰ συλλογιάζεσαι, ξύπνου καὶ κοιμισμένη.
Πάντα μαζὶ μὲ τζ' ἐδικοὺς, ξαδέρφους καὶ μπαρμπάδαις,
μὲ τζ' ἀδερφοὺς καὶ τζ' ἀνηψιοὺς, π' ἀφῆκαν οἱ γιάγᾶδες.
Κὴ ὀρπίζω πῶς μὲ τὸν πασᾶ κ' ἐγὼ θὲ νὰ φιλέψω,
κ' ἐκείνους πὼσκλαβώθηκαν γιὰ νὰ τζοὶ ξεμπερδέψω·
τὰ θάρρη μας εἰς τὸν θεὸ, νὰ τὸν παρακαλοῦμε,
νὰ ξαναϊδοῦμεν ὅσους ζιοῦ, κὴ οὖλοι ν' ἀνταμωθοῦμε.
Ἐλάστε 'ς τὴν ἀγκάλη μου, παιδιά, νὰ σᾶς φιλήσω,
καὶ φρόνιμα νὰ κάνετε, ὥστε ποῦ νὰ γυρίσω·
ν' ἀκούσετε τζῆ μάννας σας κ' ἐπὰ τῶν ἐδικῶ σας,
καὶ τὴν εὐκή μου νἄχετε, καὶ τὸ θεὸ βουηθό σας.
Κ' ἐσεῖς, οἱ φίλοι κ' ἐδικοὶ, ἀδέρφια, Σφακιανοί μου,
ἀκούσετε νὰ σᾶς εἰπῶ κ' ἐγὼ τὴ συβδουλή μου·
τοῦ Τοῦρκο μὴ θαρρεύγεστε δσα κὴ ἀνὲ σᾶς τάσῃ,
μὲ ψόμματα θὰ πολεμᾷ οὖλους νὰ σᾶς γελάσῃ.
Μακρειὰ τοῦ Τοῦρκο φεύγετε, κιανεὶς μὴν τοῦ σιμόνῃ,
ὥστε νὰ ἰδοῦμ' ἡ μοῖρα μας τὰ μᾶς φυλάγει ἀκόμη.»
Κὴ ὡς ἄνοιξε τὰ χεῖλη του γιὰ ν' ἀποχαιρετήξῃ,
ἐτρέχασι τ' ἀμμάθια του σὰν τὸ νερὸ 'ς τὴ βρύσι·
μ' ἀπήτις ἐξεκίνησε κ' ὑπῆρεν ἴσια κάτω,

ἐτότες κ' ἡ γυναῖκα του τὸν ἐμυρολογᾶτο·
« μισσεύγεις, Δάσκαλε Γιαννιὸ, κ' ἴντα μου παραγγέννεις;
θωρῶ το καὶ κατέχω το πῶς δὲν ξαναγιαγέρνεις.
Ὡς πότε νὰ σὲ καρτερῶ, πότε νὰ σ' ἀνημένω,
νἄχω τὴν πόρταν ἀνοιχτὴ καὶ τὸ τεψὶ στρωμένο;»
« Ἀποὺ τὸ Κάστρο νἄρθω 'γὼ θ' ἀργήσω πῶς κὴ ἃ διάξω,
μὰ σὰν γιαῦρω τὸ γιαμιᾶς τὰ σπίθια μας θὰ σιάξω,
νὰ κάτζῃς σὰν ἀρχόντισσα, ἀποῦ εἶσαι μαθημένη,
νἄχῃς τὴν πόρτα σ' ἀνοιχτὴ, τὴ τάβλα σου στρωμένη·
τὰ μυρολόγια σώπασε, ἔλα 'ς τὸ λοϊσμό σου,
μὰ ζωντανὸ τόνε θωρεῖς ἀκόμη τὸ Γιαννιό σου.»
Μὰ βουρκωμένος προπατεῖ καὶ πάει ν' ἀλαργάρῃ,
μέσα ἡ καρδιὰ τὠσκλίβωσε, κὴ ἃς ἦτο παλληκάρι·
κὴ ὄντες ἐπέρνα 'ς τὸ χωριὸ, τ' ἀμμάθια τὠδακρύζα,
ἀπῶβλεπε τὰ σπίθια του ἀκόμη κ' ἐκαπνίζα.
Βαρειὰ βαρει' ἀναστέναξε καὶ μοναχάς του λέει,
(τὸν ἀπατόν του δὲν ψηφᾷ, καὶ τὰ κονάκια κλαίει)·
« ἄντζαμπα νὰ μὲ φτάξουσι σακκούλια πεντακόσια,
νὰ σιάξω τὰ κονάκια μου σὰν ἦσα σὰν καὶ πρῶτα!»
Ἐσυντροφιάζασίν τονε δικολογιαὶς καὶ ξένοι,
κ' ἦσα μιὰν ἑβδομηνταρὲ κὴ οὔλιοι ξεδιαλεμμένοι.
Φτάνου 'ς τὸ Φραγκόκαστελλο, κ' εἰς τοῦ πασᾶ 'ποσόνου,
κ' ἐκεῖνος ἐδιάταξε κ' εὐτὺς τζοὶ ξαρματόνου·
οὔλους τζ' ἐξαρματώσασι καὶ τζοὶ μπισταγκωνίζου,
καὶ τότες δὰ τὸ νοιώσασι πῶς δὲν ξαναγυρίζου.
Οὔλους τζοὶ πέμπει μαζωχτοὺς μαζὶ ἀλυσοδεμένους,
πολλὰ τζ' ἐβασανίσασι 'ς τὸ δρόμο τζοὶ καϊμένους·
'ς τὸ Κάστρο τὸν ἐπέψασι τὸ Δάσκαλο τὸ Γιάννη,
νὰ τὸν ὑπᾶν εἰς τοῦ πασᾶ ἀπάνω 'ς τὸ ντιβάνι·

ἐσέρνασί τονε πολλοὶ πεζοὶ καὶ ἀτιλῆδες,
τὸ δρόμο δρόμο τζ' ἔβαννε, τὸ ξένο, ριτζαντζίδαις·
«κὴ ἂν θέλετ' ἄσπρα, δίδω σας· κὴ, ἂν θέλετε, παράδαις,
μὰ 'γ' ἀπατός μου τζ' ἔκοβγα τζὴ μεγαλοβδομάδαις·
ἂν θέλετ' ἄσπρα, δίδω σας· κὴ, ἂν θέλετε, τζικκίνια,
μὰ 'γ' ἀπατός μου τἄκοβγα, κιανιοὺς δὲν εἶχα χρεία.»
«Δὲν θέλομ' ἀποὺ τ' ἄσπρα σου, μουϊδ' ἀποὺ τὸ φλουρί σου,
μὰ κεῖνος ποῦ μᾶς ἔπεψε θέλει τὴ κεφαλή σου.»
Σ τὸ Κάστρ' ὄντε τζ' ἐβάνναση 'ποὺ τῶ Χανιῶ τὴν πόρτα,
μαδιοῦ οἱ Τοῦρκοι τὰ γένεια των σὰν τοῦ μαϊοῦ τὰ χόρτα.
Ἔστεκεν ἡ Τουρκιὰ νὰ ἰδοῦν, οὖλοι μιτζοὶ μεγάλοι,
τζοὶ πρώτους πὼσηκώσασι τοῦ βασιλειᾶ κεφάλι.
Ἐπήγασίν τζοι 'ς τοῦ πασᾶ, κ' ἤτονε ῥαμαζάνι·
«χίλια καλῶς ἐκόπιασες, ἄρχο Δασκαλογιάννη,
καλῶς τονὲ τὸ Δάσκαλο, τὸ πρῶτο τῶν κρουσάρω,
ἀποῦ μὠμήνα κ' ἤλεγε· «τζὴ χώραις θὰ σοῦ πάρω.
Καλῶς ἦρθεν ὁ Δάσκαλος μὲ τὸ μεγάλο νάμι·
κ' ἐσεῖς, οἱ γιάλλοι Σφακιανοὶ, στραθιώταις, καπετάνοι.»
Κὴ ἀμέσως ἐδιάταξε σκαμνιὰ γιὰ νὰ καθίσου,
φαητὸ νὰ τῶνε δώσουσι, κρασὶ νὰ τζοὶ ποτίσου·
κ' ἐπρόσταξε κ' ἕνα καφὲ τοῦ Δάσκαλου τοῦ Γιάννη,
κ' ἕνα τζιμπούκι γιάσεμὶ χίλια τζικκίνια κάννει.
Κὴ ἀπόκειας τὸν ἐρώτηξε· «Δάσκαλε, ποῦ νὰ σώσῃς;
'πέ μου κ' ἴντα ἦτο ἡ γιάφορμὴ πόλεμο νὰ σηκώσῃς.
Οἱ Σφακιανοὶ δοσίματα, χαράτζια δὲν ἐδίδα,
κὴ ἄδικα καὶ παράδικα γιὰ σέναν ἐχαθῆκα·
καὶ Σφακιανὸς δοσίματα δὲν ἔδιδε ποτές του,
κὴ ὁ βασιλειᾶς τῶν τ' ἄφινε χατίρι τζῆ νενές του·
κὴ, ἂν εἴχετε παράπονα, ἔπρεπε νὰ τὸ εἰπῆτε

ἐμένα, ποῦ ἤμουν ὁ πασᾶς, καὶ νὰ μὴ σηκωθῆτε·
νὰ γράψω 'γὼ 'ς τὸ βασιλειᾶ, κ' ἐσεῖς εἰς τὴν σουλτάνα,
ποῦ σᾶς ἀγάπα σὰν παιδιὰ δίχως κιανένα πρᾶμμα·
μόνο σηκώθης, Δάσκαλε, μὲ τὸ Μωρηὰν ἀντάμι,
γιὰ νὰ χαθῇ τόσος λαὸς κ' ἐσὺ νὰ βγάλῃς νάμι,
τ' ἀσκέρια τὰ βασιλικὰ ν' ἀδικοσκοτωθοῦσι,
κὴ ἀποὺ τζῆ Κρήτης τὴ Τουρκιὰ χιλιάδες νὰ χαθοῦσι·
πάνω 'ς τὰ ὄρη, 'ς τὰ βουνὰ, εἰς τζ' ἔρημαις μαδάραις,
χιλιάδες ν' ἀπομείνουσι γιανίτζαροι κὴ ἀγᾶδες.»

Κὴ ὁ Δάσκαλος τόνε γροικᾷ, γυρίζει καὶ τοῦ κάννει,
καπνὸν ἀποὺ τ' ἀρθούνια του κὴ ἀποὺ τὸ στόμα βγάννει·
«Καλὲ, ἴντα 'νι' αὐτὰ, πασᾶ, ποῦ κάθεσαι καὶ λέεις,
καὶ τὸ λαὸ πὼχάθηκε περίσσια τόνε κλαίεις;
Πὼπέρασαν οἱ γέκατὸ ἀποὔρθετε 'ς τὴ Κρήτη,
κ' ἐκάμετε τζοὶ Κρητικοὺς καὶ δὲν ὁρίζου σπίτι,
μουϊδὲ καὶ τζ' ἀπατούς τωνε, μουϊδὲ καὶ τὰ παιδιά των,
μουϊδὲ καὶ τὴ ζωήν τωνε, μουϊδὲ τὰ πράμματά των;
Οὐλημερνὶς εἰς τζ' ἐγγαρειαὶς, 'ς τὰ βάσανα καὶ κόπους,
καὶ σὰν τὰ ζᾶ τζοὶ διάχνετε, δὲν τζοὶ θωρεῖτ' ἀνθρώπους,
καὶ δὲν γυρεύγετ' ἀφορμὴ τὸ γαῖμα των νὰ πιῆτε,
καὶ νὰ σκοτώσετε Ῥωμηὸ πολλὰ τὸ πεθυμεῖτε,
κ' ἔναι κ' ἡ μόνη σας χαρὰ νὰ ἰδῆτε σκοτωμένους,
ξεκοιλιασμένους 'ς τὰ στενὰ κ' αἱματοκυλισμένους·
ἀποῦ δὲν τζοὶ στιμάρετε μουϊδὲ σὰν κλωσσοπούλια,
γιὰ νὰ τζοὶ θάψουν ὕστερα τζοὶ βάννου 'ς τὰ σακκούλια·
καὶ ἡ γαϊτία εἶστ' ἐσεῖς, οἱ γιᾶνομοι πασᾶδες,
π' ἀφίνετ' ἀχαλίνωτους τζοὶ γιανιτζαραγάδαις,
π' ἀφίνετε τζοὶ χριστιανοὺς σὲ τέθοια τυραννία,
ἀποῦ καὶ τ' ἄγρια τὰ θεριὰ ἔχουσιν ἐσπλαχνία.

Ἀλήθεια 'ναι κ' οἱ Σφακιανοὶ δοσίματα δὲν δίδου,
μουϊδὲ τὴν τυραννία σας ἀκόμη δὲν γνωρίζου·
μὰ 'γῶβλεπα τζοὶ χριστιανοὺς ἀποῦνιαι 'ς τὸ Σουλτάνο,
τὸ πῶς δὲν εἶνιαι τίποτζι 'ς τὸν κόσμο τὸν ἀπάνω·
γι' αὐτόνον ἀποφάσισα τὴ Κρήτη νὰ σηκώσω,
κὴ ἀποὺ τὰ νύχια τῶν Τουρκῶ νὰ τὴν ἐλευτερώσω,
πρῶτας γιὰ τὴ πατρίδα μου, δεύτερο γιὰ τὴν πίστι,
καὶ τρίτο γιὰ τζοὶ χρισθιανοὺς ποῦ κάθουνται 'ς τὴ Κρήτη·
γιατὶ κὴ ἂν ἤμαι Σφακιανὸς, παιδὶ τζῆ Κρήτης εἶμαι,
καὶ νὰ θωρῶ τζοὶ Κρητικοὺς 'ς τὰ βάσανα πονεῖ με.»
Καὶ ὁ πασᾶς χαμογελᾷ, τὰ γένεια του χαϊδεύγει,
τὴ μάνιτάν του τὴ πολλὴ νὰ καταπιῇ γυρεύγει.
Πάλι ξαναρωτᾷ τονε· «'πέ μου, Δασκαλογιάννη,
ποιὸς ἔν' ἀπῶχεις 'ς τὸ Μωρηὰ καὶ φίλον εἰς τὴ Μάνη;
Καὶ 'πέ μου οὔλη τὴ δουλειὰ καὶ πρᾶμμα πῶς πηγαίνει,
καὶ πῶς σᾶς ἐγελάσασι κ' ἐχάθητε καϊμένοι;
'Πέ μου γιὰ δσα σ' ἐρωτῶ, καὶ, μὰτ αὐτὴ τὴν ὥρα,
θὲ νὰ σὲ πέψω τὸ εὐτὺς εἰς τῶ Σφακιῶ τὴ χώρα.»
Δὲν στέκει ν' ἀφρουκάζεται πλειὸν ὁ Δασκαλογιάννης,
λέει του· «σώπασε, πασᾶ, μόνο τὰ λόγια χάνεις·
κομμένο 'ναι τὸ δίχτυ σου, τὸ ψάρι δὲν τὸ πιάνεις·
πασᾶ, κατέχω το καλὰ πῶς θὲ νὰ μ' ἀποθάνῃς.
καὶ λέω σού το φανερὰ, οὔλα ἦσαν ἀπὸ μένα,
καὶ ὅ, τι θέλεις κάμε μου, μὴ βλάψῃς πλειὸ κιανένα.
Μ' ἀνὲ καὶ θέλῃς ἄφησ' με μιὰν ὥρα δὲν μὲ φτάνει
νὰ παραγγείνω 'ς τὰ Σφακιὰ μὲ τὸν Μπουνατογιάννη,
νὰ εἰπῇ τζῆ Ξαθομάλλινης νὰ μὴ μὲ περιμένῃ,
καὶ νὰ φορέσῃ φορεσιὰ μαύρη, σκουτουφλιασμένη,
νὰ κόψῃ τὰ ξαθὰ μαλλιὰ, νὰ χώσῃ τὸ λαιμό τζη,

πῶς δὲν τονὲ ξαναθωρεῖ, ἡ δόλια, τὸ Γιαννιό τζη. »

Καὶ ὁ πασᾶς χαμογελᾷ, κουνεῖ τὴ κεφαλή του,
ἄφτει καὶ σβύν' ἡ μούρη του, καὶ τρέμει τὸ κορμί του.
« Ἄφησε τζὴ παραγγελιαὶς, Δάσκαλε, γιὰ τὴν ὥρα,
γιατ' ἔχομε λογαργιασμὸ, σὰν ἤρθες εἰς τὴ χώρα·
καὶ ὁ Μπουνάτος 'ς τὰ Σφακιὰ ἀκόμη δὲν ὑπάει,
καὶ σὲ κ' ἐκεῖνο, Δάσκαλε, τὸ κῦμα θὰ σᾶς φάει. »
« Ἐγὼ σοῦ εἶπα, κατέχω το, πῶς θὲ νὰ μὲ χαλάσῃς,
τζῆ θάλασσας γῆ τῶ σκυλῶ ῥῖξε με νὰ χορτάσῃς.
Δὲν τῶχω γιὰ τὸ χαλασμὸ, κ' ἐχαλαστῆκα κὴ ἄλλοι,
μὰ τῶχω γιὰ τζοὶ χρισθιανοὺς καὶ τῶ Σφακιῶ τὸ χάλι·
τῶχω γιὰ τόσαις φαμελιαὶς, ἀπ' ὀρφαναὶς θὰ μείνου,
κὴ αὐταὶς πὼσκλαδωθήκασι καὶ τούρκικαις θὰ γείνου,
καὶ γιὰ τζοὶ τόσους Σφακιανοὺς ποῦ δὲν μ' ἀφρουκαστῆκα,
κ' ἤρθασιν εἰς τὰ χέρια σου, 'ς τὸ μακελλειὸ κ' ἠμπῆκα.
Μ' ἄστε νὰ στέκου τὰ Σφακιὰ, καὶ Σφακιανοὶ νὰ ζιοῦσι,
τζοὶ Τούρκους θὰ τζοὶ πολεμοῦ νὰ μᾶσε δικῃωθοῦσι. »

Καὶ ὁ πασᾶς τόνε γροικᾷ, τ' ἀχείλια του δακκάνει,
τὰ σωθικά του χοχλακοῦ καὶ βράζουν σὰν καζάνι.
τουρκολογᾷ κὴ ἀγριεύεται, ἡ γιδῦι του μαυρίζει,
γδαρτὸν νὰ τόνε κάμουσιν ἀμέσως διορίζει·
« γιὰ ἰδέτε τὸ γκιαούρμπαση ποῦ θὲ ν' ἀποκοτήσῃ
καὶ μέσα 'ς τὸ σεράγι μου γιὰ νὰ μὲ φοβερίσῃ·
γλήγορα πάρετέ τονε, νὰ φύγῃ ἀπὸ 'μπροστά μου,
νὰ τὸν ἰδῶ δίχως πετζί, νὰ δροσιστ' ἡ καρδιά μου. »
Κὴ ἀπ' ἧς ἀπόπιε τὸ καφὲ, τοῦ παίρνου τὸ τζιμπούκι,
πιάνου καὶ καταιβάζουν τον κάτω 'ς τὸ Γιμουρούκι·
κὴ ἀπ' ἧς ἀπόπιε τὸ καπνὸ κ' ἤπιε καὶ τὸ καφέ του,
λουρίδαις τὴν ἐβγάλασιν οἱ σκύλοι τὴν προβέ του·

κὴ ὅντε τὸν ἀπογδέρνασι, ἔτριξ' ἡ μιά του χέρα,
καὶ τότες ἐτουρκεύγασι τὴ μιά του θυγατέρα,
τουρκεύγου καὶ τὴν ἄλλη του, χανούμισσα τὴ κάννου,
κ' ἐρώτα γιὰ τὸν κύριν τζη ἵντα τὸν ἀποκάννου.
«Κάτω 'ς τὸ γλέντι κάθεται μὲ κὴ ἄλλα παλληκάρια.»
Κ' ἐκεῖνο τὸν ἐτρώγασι τζῆ θάλασσας τὰ ψάρια.
«Δασκαλογιαννοπούλαις μου, κοντὸ ἤτονε γραφτό σας
Τούρκας παιδὶ νὰ μωριστῇ τζῆ νειότης τὸν ἀθό σας;
κοντὸ νὰ τὸ βαστάξετε Τούρκισσαις νὰ γενῆτε,
καὶ Τούρκους νὰ βυζάξετε, παιδιά σας νὰ τζ' εἰπῆτε;
ποῦ σᾶς ἁρπάξαν σὰν θεριὰ 'ποὺ τὴ γλυκειά σας μάννα,
τὸν ἀκριβὸ τὸ κύρι σας σὰν ῥίφι τὸν ἐγδάρα!»
Ἀντζαμπα τὸ λογιάζετε, τ' ἀμάλαγα κοράσια,
ἀποῦ σᾶς ἐζηλεύγασι τοῦ μάϊ τὰ κεράσια·
ἀρχοντοπούλαις ἀκριβαὶς, ἀφράτα κοπελούδια,
ἀποῦ σᾶς ἐζηλεύγασι τ' ἀπρίλι τὰ λουλούδια·
ἐσεῖς κοπέλαις σφακιαναὶς, κρῖνα ξεφουντωμένα,
γιὰ νὰ σᾶσε μαράνουσι κανάκια μολυσμένα!
Τὸ Δάσκαλον ἐγδάρασι κὴ ἄλλους πολλοὺς ἐπνίξα,
καὶ τζ' ἄλλους τζ' ἀποδέλοιπους εἰς τὴ φλακὴ τζ' ἐρρίξα·
καὶ ὁ πασᾶς ἐπρόσταξε καλὰ νὰ τζοὶ σφαλίξου
νὰ κάμουσι χρόνους ἑφτὰ κὴ ὄξω νὰ μὴ ξανοίξου·
μόνον ὅσ' ἐμπατήρασι κ' εἶνιαι καὶ διαβασμένοι,
θὰ νοιώσουν ἵντα πάθασιν εἰς τὸ Κουλὲ οἱ καϊμένοι·
πρῶτας τζ' ἐμαγγλαβίζασι κ' εἰς τὴ φλακὴ τζ' ἐβάννα·
σίντερα, χεροπόδαρα μεγάλα τῶν ἐβάννα·
καὶ κάθ' ἀργὰ τζ' ἐβγάννασι, σὰν ἤθελε νυχτώσῃ,
κ' εἰς τὴ δουλειὰ τζ' ἐρρίχτασι, ὥστε νὰ ξημερώσῃ.
Καὶ σῦλη νύχτα 'ς τὴ δουλειὰ καὶ τὸ ψωμὶ λιγάκι,

γιὰ νὰ μὴν ἔχου νάκαρα νὰ τρέχουν εἰς τὸ γλάκι·
γιατ' ἐφοβᾶτον ὁ πασᾶς τόσ' ἄξια παλληκάρια
νὰ μὴν τοῦ σπάσου τὴ φλακὴ καὶ νἄχου καὶ ποδάρια·
νὰ πάρουν δίπλα τζῆ κορφαὶς εἰς τὰ Σφακιὰ νὰ ὑπᾶσι,
νὰ μὴ μπορέσῃ κὴ ἄλλη μιὰ γιὰ νὰ τζοὶ ξαναπιάσῃ,
καὶ τρεῖς χρόνους ἐκάμασι 'ς τὸ σκότος φλακιασμένοι,
ὥστ' ἀποσπάσα τὴ φλακὴ, καὶ ἕνας ἕνας βγαίνει·
ἐφύγα κ' ἐγλυτώσασι ὅσους δὲν ἐσκοτῶσα,
γιατ' οἱ βαρδιάνοι τζ' εἴδασι ντελόγως καὶ τζ' ἐνοιῶσα.
Κ' ἐπροπατοῦσα κάθ' ἀργὰ μὲ τζῆ πληγαὶς 'ς τὰ πόδια,
καὶ πέντε ἡμέραις κάννουσι 'ς τὰ δάση κ' εἰς τὰ ὄρια,
κ' ἐπῆγαν εἰς τοῦ Γέργερη, 'ς τοῦ Βαγιανοῦ τὸ σπίτι,
κ' ἐκεῖνος τζ' ἀποδέχτηκε σὰν διάχνουν εἰς τὴ Κρήτη.
Ψωμὶ, στιβάνια καὶ πετζιὰ τῶν δίδει νὰ βαστοῦσι,
νἄχουσ' ἐκεῖ ποῦ πηαίνουσι κ' ἐκεῖ ποῦ προπατοῦσι·
καὶ παίρνει τζοι καὶ μοναχὸς, βγάννει τζοι 'ς τὸ Κουδούνι,
καὶ πάει τζοι καὶ βάννει τζοι 'ς τὴ τρῦπα τοῦ Κουρμούλη,
καὶ 'μέραις δεκατέσσερεις κάννουσιν εἰς τὴ τρῦπα,
τὸ ξακουστὸ πρωτόπαπα ἐκεδᾶ τὸν ἀφῆκα·
ὅσοι κὴ ἂν ἦστε χρισθιανοὶ καὶ βλέπετε τὸν ἥλιο,
κλάψετε τὸν πρωτόπαπα κὴ ἀπόθανε 'ς τὸ σπήλῃο·
κλαῖτε καὶ τζ' ἄλλους Σφακιανοὺς π' ἀπόμειναν τζοὶ δρόμους.
ἀποὺ τὰ χάλια ποῦ εἶχασι 'ς τὰ σίντερα, τζοὶ βρώμους·
καὶ τὸ Μιχαλιουδόπαπα ποῦ ς' τὴ φλακὴ ἐκουτζάθη,
κὴ ἀπόμεινεν εἰς τὸ Κουλὲ, κ' ἐτέλειωσε 'ς τὰ πάθη.
Πέμπουσι ς' τὰ Σφακιὰ σαὴ νὰ ὑπάῃ τὰ χαμπάρια,
νὰ ὑπᾶσι νὰ τζοὶ πάρουσι, νὰ σέρνου καὶ μουλάρια·
ἕναν Ἀνωγιαννόπουλο τὸ Γεώργι τὸ Σουλτάτο,
αὐτὸν ἐπέψα 'ς τὰ Σφακιὰ κ' ἔδωκε τὸ μαντάτο·

ἐπήγασι κ' ἠπῆραν τζοι, μὰ λίγους πλειὸ τζ' εὑρῆκα,
κ' ἐκείνους ἀπὼβρήκασι, κακὴ ζωὴ τὴν εἶχα.
Καὶ ποιὸς μπορεῖ νὰ δηγηθῇ οὔλα τὰ βάσανά των,
τὰ νυχτοπαραδάρματα καὶ τὰ σκοντάμματά των;
πὼπροπατοῦσα κάθ' ἀργὰ τζῇ νύχτας οὔλαις τζ' ὥραις,
ὥστε ποῦ ν' ἀποσώσουσι 'ς τὸ Πρέβελ' ἀπὸ 'πόδες.
Τὸ Φοινικιὰ περάσασι, 'ς τὰ Χάλαρα κ' ἐφτάξα,
κ' ἐκ' ἐξεκουραστήκασι καὶ τὸ θεὸ δοξάσα·
'ς τ' Ἅγι Ἀντωνιοῦ τὸ ποταμὸ, εἰς τὴν ἐλῃὰ 'πὸ κάτω,
κ' ἐκ' ἐξεκουραστήκασι κ' ἤπιαν νερὸ δροσάτο.
Εἰς τὰ Σφακιὰ 'ποσώσασι καὶ πᾶν εἰς τὰ χωριά των,
μὰ ποῦ νὰ βροῦν γυναίκαις των καὶ ποῦ νὰ βροῦ παιδιά των,
ποῦ τρεῖς χρόν' ἐπεράσασι ποῦ τὰ ξεχωριστῆκα,
κὴ ἄλλα 'ποθάνα 'ς τὰ βουνὰ κὴ ἄλλα σκλάβ' ἐπιαστῆκα,
κ' ἐπέρασέν των ἡ χαρὰ πῶς ἐξεσκλαβωθῆκα,
γιατ' ἄλλα πάλι βάσανα κὴ ἄλλοι καϊμοὶ τζ' εὑρῆκα,
ἀγνώριστά 'βραν τὰ Σφακιὰ, τζῇ γειτονιαὶς ξεχνοῦσι,
κὴ ὄνειρο τῶν ἐφαίνετο ἐκεῖ ποῦ τζῇ θωροῦσι,
κιανένα σπίτι ποῦ καὶ ποῦ ἀνατροχαλιασμένο,
καὶ σὰν μιτατοκάθισμα κτισμένο σκεπασμένο.
Πεῖνα καὶ φτώχεια, κ' ἐρημιὰ, κλαΐματα, μυρολόγια,
ἀκούουσιν εἰς τζῇ Γιαλιαὶς καὶ βλέπουν εἰς τ' Ἀγώρια,
ἀναστενάζου θλιβιερὰ καὶ κλαῖσι βουρκωμένα,
πῶς ἀποδῶκα τὰ Σφακιὰ τὰ πολιοπαινεμένα,
ἀποῦ εἶχαν χώρα καὶ χωριὰ, κονάκια καὶ σεράγια,
κὴ ἄντραις λεβένταις 'ς τὴ θωριὰ, κ' εἰς τὴ καρδιὰ λειοντάρια,
ποῦ εἶχασι νειοὺς γιὰ τ' ἄρματα, γέρους νὰ συββουλεύγου,
καὶ γεροντάδαις κὴ ἄρχονταις ἄξιους νὰ δασκαλεύγου,
νοικοκεράδαις τοῦ σπιθιοῦ, καμώτραις γιὰ τὴ ῥόκα,

γερόντισσαις νὰ κάθουνται νὰ ξαίνουν εἰς τὴν πόρτα,
ἀνυφαντούδαις γνωστικαὶς νὰ κάνου τὸ διασίδι,
κοράσια γιὰ τὸ ξόμπλιασμα καὶ νειαὶς γιὰ τ' ἀργαστήρι·
κοράσια σὰν τὰ κρυὰ νερὰ, σὰν τζοὶ κρυγιοὺς ἀγέραις,
πὼρχιοῦντα σὰν τὰ μάροπα κάθα καλαὶς ἡμέραις·
ἀπ' οὖλα ξόμπλια καὶ δουλειαὶς κάθ' ἐορτὴν ἀφίνα,
κ' ἠπηαίνασι 'ς τὴν ἐκκλησιὰ σὰν τοῦ βουνοῦ τὰ κρῖνα·
ἀναστενάζου θλιβιερὰ καὶ χύνου μαῦρα δάκρυα,
πῶς ἀποδῶκαν τὰ Σφακιὰ τζῆ 'Ρωμηοσύνης τ' ἄκρια,
τοῦ εἶχαν καράβια ξακουστὰ καὶ ναύταις παινεμένους,
σὲ Πόλι καὶ σὲ Βενεθιὰ περίσσια ξακουσμένους·
δὲν ἐδειλιοῦσα πέλαγος, φουρτίναις δὲν ψηφοῦσα,
καὶ τὰ στοιχειὰ τζῆ θάλασσας κὴ αὐτάνα τὰ νικοῦσα,
κ' ἐδᾶ βαρκάκια βλέπουσι σάπια καὶ τρυπημένα,
εἰς τὴν ἀμμοῦτζα κείτουνται ξερὰ, χαρβαλιασμένα·
ἄντραις, γυναίκαις καὶ παιδιὰ 'ς τὰ μαῦρα βουτημένους,
κὴ ἀποὺ τὰ πάθη τὰ πολλὰ καὶ λύπαις χλωμιασμένους·
δὲν βλέπουσιν ἀρχόντισσαις μὲ τζῆ μακραὶς πλεξούδαις,
σπαλέττα μὲ χρουσόπλεχτα, μὲ ξόμπλια βηστιδούραις·
καὶ κορασίδαις παχουλαὶς μὲ τὰ γιορταναλίκια,
μουϊδὲ μὲ τζῆ χρουσόμπολιαις, μουϊδὲ μὲ τὰ τερλίκια.
Δὲν βλέπου νειοὺς μὲ τ' ἄρματα ἀσημοκουκλωμένους,
'ψηλοὺς καὶ λιγνομέσηδαις, σὰν βιόλαις στολισμένους,
νὰ γαϊτανίζου τὸ χορὸ, νὰ λέσι μαντινάδαις,
νὰ σειοῦνται, νὰ λυγίζωνται μὲ τόσαις ταπεινάδαις·
καὶ γέρους κὴ ἀσπρομάλληδαις νὰ κάθουνται 'ς τὴ τάβλα,
νὰ τρῶσι καὶ νὰ πίνουσι, νὰ τραγουδοῦ μεγάλα,
νὰ λὲν τραγούδια τοῦ σκαμιοῦ καὶ τοῦ πολέμου βάλη,
κ' ἡ τάβλ' ἀποὺ τὴ μιὰ μερὲ ν' ἀντιλαλῇ 'ς τὴν ἄλλη·

οἱ γελεντζέδες ἔπαψαν, πᾶσιν οἱ χαροκόποι,
κὴ ἀγνώριστος ἐγίνηκε κὴ ὁ τόπος κ' οἱ γιάνθρῶποι.
Ποῦ εἶνι' οἱ γιάντρες τῶ Σφακιῶ, οἱ γιάξιοι κὴ ἀντρειωμένοι,
'ς οὖλο τὸ κόσμο ξακουστοὶ, περίσσια τιμημένοι;
ποῦ εἶνι' οἱ γιάντρες τῶ Σφακιῶ, οὖλοι μιτζοὶ μεγάλοι,
ποῦ τὠπρωτοσηκώσασι τοῦ βασιλειᾶ κεφάλι;
Δάσκαλε Γιάννη ξακουστὲ, πρωτόπαπ' ἀντρειωμένε,
'ς τὴ γνῶσι κ' εἰς τὴ φρόνεψι ἀπ' οὖλους παινεμένε·
Ἀνώπολι κὴ Ἀράδενα, κ' ἐσεῖς Ἁϊγιαννιώταις,
ποῦνιαι τὰ παλληκάρια σας κ' οἱ γιδμμορφοι παιγνιώταις;
Ἀγώρια, ποῦνι' οἱ γιάντρες σας οἱ πολισπαινεμένοι,
τζὴ φρονιμάδαις κ' εἰς τζ' ἀντρειαὶς 'ς τὸ κόσμο ξακουσμένοι;
Ἀσκύφου, ποῦνι' οἱ Πάτεροι, αὐτ' οἱ Μαυροπατέροι,
οἱ τιμημένοι 'ς τὴν ἀντρειὰ, τζῆ Κρήτης τὸ ξιθέρι;
Λεβένταις Καλλικραθιανοὶ, Νιμπριώταις ἀντρειωμένοι,
Γεωργιτζανοί μου φρόνιμοι καὶ κοσμογυρισμένοι,
ποῦ εἶστε οἱ Βολουδιανοὶ, τῶν Σφακιανῶν ἀζᾶδες,
πὠκάννετε κ' ἐτρέμασι τζῆ Κρήτης οἱ πασᾶδες;
Ποῦ εἶστε οἱ Δασκαλιανοὶ, κ' ἐσεῖς οἱ Μιχαλιάκοι,
καὶ Βλάχοι καὶ Σαπόληδες, κ' ἐσεῖς οἱ Στρατικάκοι,
Βάρδακοι καὶ Σκορδύληδες, κ' ἐσεῖς οἱ Κουτρουμπᾶδες,
ποῦχετε 'ς τὴν παλάμη σας τζοὶ γιαντιζαραγάδαις;
Ποῦ εἶστε οἱ Σπαντιδιανοὶ καὶ Μπούρμπαχοι καὶ ἄλλοι,
καὶ Χούρδηδες καὶ Σφακιανοὶ, οὖλοι μιτζοὶ μεγάλοι;
Ἄλλους ἔφα ὁ πόλεμος, κὴ ἄλλ' ἐξενιτευτῆκα,
κ' ἔρημα καὶ παντέρημα καὶ τὰ Σφακιὰ τ' ἀφῆκα,
ἔρημ' ἀφῆκα τὰ Σφακιὰ, κλιτὰ καὶ γρυγιασμένα,
καὶ οὖλ' Ἀγώρια καὶ Γιαλιαὶς κατατροχαλιασμένα.
Ποῦ ἔν' ἡ χώρα τῶ Σφακιῶ μὲ τὰ πολλὰ καράβια,

μὲ τζ' ἑκατό τζη τζ' ἐκκλησιαὶς, τὰ πλούσια τὰ σεράγια;
τὸ Μασοχώρ', Ὀμπρὸς Γιαλὸς, τὸ Θόλος, τοῦ Γεωργίτζη,
οὖλα γινήκετε σωρὸς, καὶ δὲν βγορίζει σπίτι·
Λιβανιανὰ κὴ Ἀνώπολι, Μουρὲ καὶ Κομιτᾶδες,
ποῦ εἶνιαι τὰ κονάκια σας, χαμόσπιτα κὴ ὀντᾶδες;
Ἄϊ Γιάννη κὴ Ἀράδενα, Λουτρὸ κὴ Ἅγια Ῥωμέλη,
ποῦ τὰ καράβια κάνναστν οἱ Σφακιανοὶ μαρνέροι,
Βρασκὰ, Βουβὰ καὶ Πατζιανὲ κὴ Ἀγώρια τὰ δικά σας,
ποῦ εἶνιαι οἱ γιὸντᾶδες σας, τὰ καμαρόσπιτά σας;
οὖλα γινῆκαν τρόχαλος καὶ ποιὸς νὰ τ' ἀναχτίσῃ,
πὼπιάσαν οἱ νοικοκυροὶ Ἀνατολὴ καὶ Δύσι;
γιὰ δὲν τῶν ἔκαννε καρδιὰ τζοὶ Τούρκους νὰ γροικοῦσι,
κὴ ἄλλ' εἰς τὸν ᾍδ' ὑπήγασιν, ἐκεῖ καὶ κατοικοῦσι·
καὶ κεῖνοι ποῦ 'πομείνασι σὰν ξωτικοὶ γυρίζου,
κὴ ὄρεξι δὲν τῶν κάννει πλειὸ σὰν πρῶτας νὰ καθίζου,
μουϊδὲ 'ς τὸν νοῦν των τῶβανναν, μουϊδὲ 'ς τὸ λοϊσμόν των
πῶς θὲ νὰ δώσουσι βεργὶ 'ς τὸν Τοῦρκο τὸν ἐχθρόν των,
μὰ ἴτα νὰ κάμουν οἱ φτωχοὶ, κακὸς ἔναι κὴ ὁ ζόρες,
αὐτοὶ καλὰ τὸ λόγιασαν νὰ πάρουσι τζὴ χώραις.
Κὴ ὄντιμας δὲν ἠμπόρεσαν δὲν ἔναι καὶ ντροπή των,
μόνο πῶς τὴν ἐπάθασιν ἀποὺ τὴ κεφαλή των·
γιατὶ δὲν εἶχαν ἀφορμὴ μονάχοι των ἐζιοῦσα
'ς τὰ χώματά τωνε ποτὲ Τοῦρκοι δὲν ἐπατοῦσα·
δοσίματα δὲν ἔδιδαν, μουϊδ' ἐγγαρειαὶς ἐκάννα,
τὰ δυό των πόδια τῶν Τουρκῶ 'ς ἕνα παπούτζ' ἐβάννα·
εἶχαν καὶ τὰ καράβια των ποῦ τῶν ἐκουβαλοῦσα,
σὰν μπέηδες καὶ πρίτζιπες εἰς τὰ Σφακιὰ περνοῦσα,
κ' ἤθελα τὸ συλλογιαστοῦ καλὰ νὰ τὸ μετρήσου
οὔλους τζοὶ Τούρκους μοναχοὶ πῶς θὰ τζοὶ πολεμήσου

κὴ ὁ Μόσκοβος κὴ ἂν ἤτονε 'ς τὴ Γαῦδο γιὰ νὰ φτάξῃ,
ἐτόσο μῦθος καὶ Τουρκιὰ ἤθελα τζοὶ ῥημάξῃ·
καὶ δίχως νὰ τὴ κάμουσι τὴ Κρήτη 'Ρωμῃοσύνη,
νὰ τὰ ξεβγάλου τὰ Σφακιὰ δὲν ἤτο δικῃοσύνη·
μὰ κλείσασι τ' ἀμμάθια των γιατὶ βαρειὰ πονοῦσα
νὰ βλέπουσι τζοὶ Κρητικοὺς τὰ χάλια πὼπερνοῦσα·
κ' ἐμοιάσασι τοῦ μέρμηγκα, ποῦ λὲ ἡ παροιμία
τὸ πῶς σὰν τ' ὠργίστ' ὁ θεὸς τὸν κάννει σὰν τὴ μωῖα·
φτερὰ τοῦ δίδει καὶ πετᾷ καὶ τὴ φωλιάν τ' ἀφίνει,
καὶ βρίστει τόνε τὸ πουλὶ καὶ τόνε καταπίνει.
'Εγ' 'Αναγνώστης τοῦ Παπᾶ τοῦ Σήφη τοῦ Σκορδύλη
αὐτὰ ποῦ σᾶς δηγήθηκα μὲ γράμμα μὲ κοντύλι
ἀρχίνιξα καὶ τἄγραφα λιγάκια κάθα ἡμέρα,
κ' εἰς τὴ Παποῦρα κάθουμου 'ς τὸ Γκίβερτ' ἀπὸ πέρα·
εἰς τὴ Παποῦρα κάθουμου, γιατ' εἶμ' ἐγγαλονόμος,
καὶ μὲ τὸν μπάρμπα Πατζελιὸ, ἀπῶναι τυροκόμος.
'Εγὼ ἐκράθειου τὸ χαρτὶ κ' ἐκράθειου καὶ τὴ μπέννα,
κ' ἐκεῖνος μὼδηγάτονε καὶ τἄγραφα "να ἕνα·
ἐκεῖνος μὼδηγάτονε τὸ Δάσκαλο τὸ Γιάννη,
τ' ἀμμάθια του δακρύζουσι σὰν τὸν ἀναθιβάννει·
ἡ γέμιλιά του κόβγεται, συλλογιασμοὶ τὸν πιάνου,
καὶ μαύρους ἀναστεναγμοὺς τὰ σωθικά του βγάννου.
Πόσα καὶ πόσα βάσανα, πόσαις καὶ πόσαις λύπαις
τῶρχουνται 'ς τὸ συλλογιασμὸ, πόσοι καϊμοὶ καὶ πρίκαις!
'Αναστορᾶται μονομιᾶς τοῦ καστελιοῦ τζ' ἀνθρώπους,
τζοὶ χωριανούς του κ' ἐδικοὺς, τζοὶ φίλους καὶ συντρόφους·
ἀναστορᾶται τὰ Σφακιὰ, τζ' ἄντραις καὶ τὰ καλά των,
τὰ πάθη καὶ τὰ χάλια των, καὶ τ' ἀποδόματά των.
Τραγουδιχτὰ μοῦ τὰ ἤλεγε, γιατ' ἔναι ῥιμαδῶρος,

γιατ' ἔχει κὴ ἀποὺ τὸ θεὸ καὶ τὸ μεγάλο δῶρος·
ὅσα δὲν εἶδ' ἐκάτεχε, κὴ ὅσα εἶδε δὲν τὰ ξέχνα,
γιατ' ἔχει καὶ θυμητικὸ καλήτερ' ἀπὸ μπέννα.
Καὶ ποιὸς μπορεῖ νὰ δηγηθῇ ἐκεῖνα ποῦ θυμᾶται,
κ' εἰς τὸ τραγούδι νὰ τὰ εἰπῇ ἐκεῖνα ποῦ δηγᾶται·
πολλὰ εἶδασι τ' ἀμμάθια του κὴ ἀκούσασι τ' αὐθιά του,
καϊμένα χείλη, βάσανα ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά του.
Τὰ χίλια ὀχτακόσια δὲν ἔφταξε τὸ ἔτος,
ἐκ τοῦ Δασκάλου τὸ καιρὸ δεκάξε χρόν' ὀφέτος,
πὠβάστου 'ς τὸ σακκούλι μου μπέννα, χαρτὶ, μελάνι,
καὶ τὸ τραγούδι τὤγραψα τοῦ Δάσκαλου τοῦ Γιάννη·
μ' ἂν ἦν' τὰ γράμματα σφαλτὰ, τὰ λόγια δίχως χάρι,
σὰν τυροκόμου μάθησι καὶ μπέννα μιτατάρη·
ἂν ἦν' τὰ γράμματα σφαλτὰ, τὰ λόγια μπερδεμένα,
συμπάθει' ὅσοι τ' ἀκούετε δὲν ἔναι κὴ ἀπὸ μένα·
σὰν αἰγιδάρης ὁ φτωχὸς, 'πὸ κάτ' ἀποὺ τὸ πρῖνο,
τὤγραψα σὰν ἐκάτεχα, τῶ γνωστικῶ τ' ἀφίνω
νὰ τραγουδοῦσι θλιβιερὰ οὖλοι μιτζοὶ μεγάλοι,
νὰ τόνε κλαῖν τὸ Δάσκαλο καὶ τῶ Σφακιῶ τὸ χάλι·
καὶ νὰ μὴ λέῃ καὶ κιανεὶς γιὰ τὰ γραφόμενά μου,
ἄλλοι τὰ δηγηθήκασι πιλειὰ προτήτερά μου,
κὴ αὐτὸς ὁ μπάρμπα Πατζελιὸς ἐδᾶ 'ς τὰ γεραθιά του,
ποῦ τὰ εἶδασι τ' ἀμμάθια του κὴ ἀκούσαν τα τ' αὐθιά του,
κ' εἶχε καὶ πεθυμιὰ πολλὴ πάντα νὰ τὰ δηγᾶται,
σὰν τὸ ψαλτήρ' ὁ δάσκαλος ἀπόξω τὰ θυμᾶται.

TABLE GÉNÉRALE DES MATIÈRES

page

INTRODUCTION VII

ÉPHÉMÉRIDES DACES 1

NOTICE BIOGRAPHIQUE SUR C. MAUROCORDATO 333

LETTRES DE CONSTANTIN DAPONTÈS 353

ÉLOGE DE CONSTANTIN MAUROCORDATO 441

TABLE ANALYTIQUE GRECQUE 449

APPENDICE 495

Documents relatifs à *Michel Cantacuzène* 501

Documents relatifs à *Michel le Brave* et à l'*Histoire de la Juive Marcada* 511

Document relatif à la *Révolte des Sfakiotes en 1770*, ou *Chanson de Maître Jean de Sfakia* 515

TAYLOR INST. OXFORD